
UC-NRLF
$B 290 430

N. Mumoxes

HOMERI
ODYSSEA.

ТЕКСТЪ съ СЛОВАРЕМЪ,

и приложеніемъ о

ГОМЕРОВСКОМЪ ДІАЛЕКТѢ,

составленными для гимназій

Я. Кремеромъ,

преподават. древн. яз. при 4-й московской гимназіи.

Часть II.

МОСКВА.
Изданіе книгопродавцевъ братьевъ Салаевыхъ.
1874.

ТИПОГРАФІЯ Т. Р СЪ, ВЪ МОСКВѢ, НА САДОВОЙ, У ЯУЗСК. Ч., Д. МЕДЫНЦЕВОЙ.

ВВЕДЕНІЕ.

Древнѣйшіе письменные памятники Греціи—Иліада и Одиссея. Хотя въ Малой Азіи эпическія произведенія уже въ глубокой древности были многочисленны, но до насъ дошли только эти двѣ большія героическія поэмы, приписываемыя Гомеру (Ὅμηρος). Онѣ обѣ вытекаютъ изъ Троянской войны. Героическое время является въ этихъ поэмахъ во всей своей красотѣ, со всѣми своими подвигами и страданіями. Какъ первые письменные памятники, какъ идеалы эпической поэзіи, какъ учебники древней религіи и исторіи, онѣ составляютъ предметъ удивленія и изученія не только прошлыхъ вѣковъ, но и нашего времени.

Мнѣнія о происхожденіи Иліады и Одиссеи чрезвычайно разнообразны, но вотъ важнѣйшія: 1) Обѣ онѣ, за исключеніемъ нѣкоторыхъ прибавленій, суть произведенія древняго поэта Гомера. 2) Иліада и Одиссея — произведенія не одного поэта, но нѣсколькихъ, жившихъ въ разные вѣка. Это мнѣніе распро-

страняли въ особенности Александрійскіе ученые Ξένων и Ἑλλάνικος (οἱ χωρίζοντες). 3) Поэтъ Гомеръ никогда не существовалъ; слово Ὅμηρος есть собирательное имя, и Иліада и Одиссея суть ничто иное какъ собраніе множества отдѣльныхъ пѣсней, систематически соединенныхъ, но сочиненныхъ разными поэтами и въ разныя времена. 4) Подвиги и судьба Троянскихъ героевъ воспѣвались пѣвцами и цѣлыми обществами пѣвцовъ въ отдѣльныхъ эпическихъ поэмахъ до тѣхъ поръ, пока одинъ даровитый поэтъ, котораго современники назвали Ὅμηρος (ὁμοῦ, ἄρειν), не сгруппировалъ важнѣйшихъ изъ этихъ пѣсней около двухъ героевъ, съ творческой силой связалъ въ одно цѣлое и свое и чужое, и такимъ образомъ создалъ двѣ поэмы — Иліаду и Одиссею.

Во время слѣпой довѣрчивости и энтузіазма, когда всѣ преданія были допускаемы, никто не сомнѣвался въ священной и идеальной личности Гомера (θεῖος ποιητής). Во всѣ древнія времена до Александра Великаго твердо вѣрили, что Гомеръ (прозванный Μαιονίδης, какъ сынъ или ученикъ Меона) былъ единственный авторъ Иліады и Одиссеи; но мнѣнія объ отечествѣ Гомера и объ эпохѣ, въ которой онъ жилъ, были разногласны уже въ древности: болѣе семи городовъ присвоивали себѣ честь мѣста его рожденія:

Ἑπτὰ πόλεις μάρναντο σοφὴν διὰ ῥίζαν Ὁμήρου
Σμύρνα, Χίος, Κολοφών, Ἰθάκη, Πύλος, Ἄργος, Ἀθῆναι.

или

Ἑπτὰ πόλεις διερίζουσι περὶ ῥίζαν Ὁμήρου.
Σμύρνα, Ῥόδος, Κολοφών, Σαλαμίν, Ἴος, Ἄργος,
Ἀθῆναι.

или

Ἑπτὰ ἐριδμαίνουσι πόλεις διὰ ῥίζαν Ὁμήρου.
Κύμη, Σμύρνα, Χίος, Κολοφών, Πύλος, Ἄργος,
Ἀθῆναι.

Одни изъ этихъ городовъ присвоиваютъ себѣ Гомера, потому что Гомеровская поэзія въ особенности процвѣтала у нихъ; другіе основываютъ свои права на связяхъ съ колоніями. Самыя древнія свидѣтельства указываютъ на Іоническіе берега и сосѣдніе острова, какъ на отечество Гомера, преимущественно на Хіосъ и Смирну, и дѣйствительно нѣтъ сомнѣнія въ Іоническомъ происхожденіи Гомера.

По сказанію однихъ, Гомеръ жилъ во время Троянской войны; другіе говорятъ, что 80 лѣтъ спустя, а нѣкоторые предполагаютъ, что онъ жилъ 100 лѣтъ, 140, 240 и такъ далѣе, насчитывая до 500 лѣтъ, по разрушеніи Трои; но важнѣйшее свидѣтельство и болѣе другихъ заслуживающее довѣрія есть свидѣтельство Геродота (450 до Р. Х.), который говоритъ, что Гомеръ жилъ за 400 лѣтъ до него (слѣдовательно за 850 лѣтъ до Р. Х.): Ἡσίοδον γὰρ καὶ Ὅμηρον ἡλικίαν τετρακοσίοισι ἔτεσι δοκέω μευ πρεσβυτέρους γενέσθαι καὶ οὐ πλέοσι.

Иліада и Одиссея не были написаны, но передавались слушателямъ въ пѣсняхъ. Гомеровскія пѣсни распространяли пѣвцы (ἀοιδοί), которые на царскихъ пирахъ и священныхъ торжествахъ пѣли отрывки отдѣльныхъ пѣсней возвышеннымъ и торжественнымъ голосомъ, сопровождая пѣніе игрою на цитрѣ. Пѣвцы, по обычаю тогдашняго времени, играли на этомъ инструментѣ предъ началомъ пѣнія, во время промежутковъ и по окончаніи пѣсни. Въ Хіосѣ, для сохраненія и распространенія ихъ, образовалась школа Гомеридовъ, ἀοιδοὶ Ὁμηρίδαι, не потомковъ Гомера, но общество эпическихъ пѣвцовъ, которые обработывали эпическую поэзію какъ наслѣдство. Мало по малу цитра перестала сопровождать пѣніе. Затѣмъ начинается время рапсодовъ, ῥαψῳδοί· οἱ τὰ Ὁμήρου ἔπη ἐν τοῖς θεάτροις ἐπαγγέλλοντες, которые распространили Гомеровскія пѣсни собственно въ Греціи (ῥαψῳδοί отъ ῥάπτειν ᾠδάς, ῥαπτῶν ἐπέων ἀοιδοί). Они нашли себѣ приверженцевъ преимущественно въ Пелопоннезѣ, а потомъ и въ Аѳинахъ. Здѣсь Солонъ объявилъ, что рапсоды могутъ распространять Гомеровскую поэзію не иначе какъ ἐξ ὑποβολῆς т. е. сообразно съ опредѣленнымъ и написаннымъ текстомъ въ рукахъ. Наконецъ Пизистраты, самъ Пизистратъ (560—527) и Гиппархъ (527—514), приказали ученымъ, которые были въ тоже время и поэтами, особенно Ономакриту, собрать пѣсни Гомера, привести ихъ въ одно цѣлое, и во время Панаѳенеевъ, празднествъ въ честь Аѳины, поочередно нѣсколькимъ рап-

содамъ пѣть ихъ по порядку, ἐξ ὑπολήψεως ἐφεξῆς. Съ этого времени появляются названія: Ἰλιάς и Ὀδύσσεία, какъ собирательныя имена цѣлаго ряда ἀριστειῶν и νόστων.

Въ послѣдующіе вѣка, критики (οἱ Διασκευασταί) поступали произвольно съ Гомеровскимъ текстомъ, дѣлая измѣненія, прибавленія и опущенія по личнымъ мнѣніямъ безъ всякихъ основаній. Во времена Сократа были уже различные тексты. Точнымъ исправленіемъ текста мы обязаны Александрійскому ученому, Аристарху Самосскому, который соединялъ глубокое знаніе Гомеровскаго языка съ изящнымъ вкусомъ и строгимъ изслѣдованіемъ. Онъ уничтожилъ въ текстѣ ложное, указалъ на сомнительное и заставилъ обратить вниманіе на прекрасное. Онъ же раздѣлилъ обѣ поэмы, каждую на 24 книги, по числу буквъ греческой азбуки.

Кромѣ Иліады и Одиссеи Гомеру приписываютъ еще: 1) 33 гимна ὕμνοι, 2) 16 мелкихъ стихотвореній ἐπιγράμματα, 3) Βατραχομυομαχία, войну мышей съ лягушками, пародію на Иліаду, около 300 стиховъ.

Гомеровская поэзія была очень важна для исторіи греческой образованности. Она составляла главное основаніе всѣхъ наукъ и искусствъ этого народа. Это была первая книга, которую давали въ руки юношеству; оно почерпало изъ нея нравственность, человѣкъ зрѣлаго возраста — энтузіазмъ для высшаго блага отечества, старикъ находилъ въ ней отдыхъ и

и удовольствіе. Гомеръ и Гезіодъ, по сказанію Геродота (2, 53), создали греческихъ боговъ. И еще теперь вліяніе великаго поэта на образованіе не менѣе, чѣмъ въ древности, потому что его произведенія служатъ образцами своего рода для всѣхъ временъ.

Поэзія Гомера отличается неисчерпаемымъ богатствомъ фигуръ. Она представляетъ намъ олицетворенный міръ боговъ и героевъ просто, естественно и правдоподобно, между тѣмъ какъ личность самого поэта исчезаетъ. Удивительно разнообразіе характеровъ этихъ героевъ; хотя храбрость есть ихъ общая черта, но между тѣмъ каждый изъ нихъ имѣетъ свою особенность; одинъ отличается великодушіемъ, другой—мудростью, третій—хитростью, нѣкоторые гордостью, скромностью и т. д. Тѣ-же страсти, которыя господствуютъ на землѣ, приписываются и безсмертнымъ жителямъ Олимпа. Языкъ Гомера простъ, звученъ и полонъ изящества. Онъ служилъ образцомъ для позднѣйшихъ эпическихъ писателей и основаніемъ лирической и драматической поэзіи и даже прозы.

О ГОМЕРОВСКОМЪ ДІАЛЕКТѢ.

---

1. Діалектъ, на которомъ написана Гомеровская поэзія, называется Іоническимъ по мѣсту своего происхожденія, эпическимъ по роду сочиненій, и наконецъ Гомеровскимъ по имени поэта.

2. Этотъ діалектъ отличается богатствомъ гласныхъ, откуда вытекаетъ мягкость, гибкость и гармонія словесныхъ формъ и сочетаній звуковъ, напр.: θεάων, θεοῖο, ἱεροῖο, δόμοιο, ἠϋκόμοιο, ἐπιέλπεο, ἀγλαΐηφι, δεδαίαται, ἑκατηβελέταο.

3. Кромѣ обыкновенныхъ буквъ, древне-греческій языкъ имѣлъ еще знакъ F, который, по своей формѣ, назывался дигаммою (δίγαμμα) двойная гамма), а по произношенію Fαῦ, и выговаривался какъ латинское v: Fεσπέρα, вечеръ (vespera), позднѣе ἑσπέρα; Fῆρ, весна (ver), позднѣе ἦρ (ἔαρ); Fίς, сила (vis), позднѣе ἴς; κλαFίς, ключъ (clavis), позднѣе κλαΐς, κλείς; δῖFος, божественный (divus), позднѣе δῖος; ὄFις, баранъ (ovis), позднѣе ὄϊς; Fρῖγος, холодъ (frigus), позднѣе ῥῖγος, ξένFος, позднѣе ξεῖνος.

4. Хотя дигамма не пишется болѣе въ Гомеровской поэзіи, но нельзя сомнѣваться въ томъ, что она

существовала когда-то. Это видно изъ того, что a) часто слово, оканчивающееся гласною, имѣетъ за собою другое, начинающееся съ гласной, что безъ дигаммы произвело бы зіяніе (hiatus): τε ἄναξ т. е. τε Fάναξ; μάλα εἰπέ т. е. μάλα Fειπέ; θεοὶ οἴκονδε т. е. θεοὶ Fοἴκονδε; b) краткая гласная въ концѣ слова иногда дѣлается долгою, какъ бы по положенію, предъ простою согласною, что объясняется только дигаммою: ἤτοι μὲν οἰκέοιτο, гдѣ слогъ μὲν бываетъ долгимъ, потому что прежде писали μὲν Fοικέοιτο; κατᾱ ῥόον, διᾱ νεφέων.

5. Особенность Іоническаго діалекта заключается въ частомъ употребленіи звука е; вотъ почему у Гомера многія слова имѣютъ букву η, которыя въ Аттическомъ діалектѣ имѣютъ α. Вмѣсто долгой α всегда употребляется η: κλισίη, σοφίη, αἰσχρή; τριήκοντα, διηκόσιοι; ἴησομαι, περήσω; νηός, κρήτηρ, πρῆξις.—Вмѣсто краткой α иногда употребляется η: ἀληθείη, κνίσση, Σκύλλη вм. ἀλήθεια, κνίσσᾰ, Σκύλλᾰ. — Иногда въ двугласной αυ, гласная α переходитъ въ η: γρηῦς вм. γραῦς, νηῦς вм. ναῦς; вмѣсто двугл. αι въ дат. мн. 1-го скл. употребляется η: μεγάλῃσιν вм. μεγάλαις.— Иногда ε замѣняетъ краткую α: βέρεθρον вм. βάραθρον.

6. У Гомера α иногда растягивается въ αι: αἰεί вм. ἀεί, παραί вм. παρά, ναίω вм. νάω.

7. ε переходитъ то въ η, то въ ει, но рѣдко замѣняется гласными α или ι: Πηλήιος, βασιλῆος,

Ἀχιλῆα, ἠΰς, ἠϋγένειος; χρύσειος, ἐμεῖο, θείω, πλείω, εἰλήλουθα, δειδέχαται, μείλας, εἵνεκα; τάμνω, τράπω, ἱστίη (вм. τέμνω, τρέπω, ἑστία);

8. ο растягивается въ ου и οι, очень рѣдко въ ω и αι: οὐλόμενος, μοῦνος, οὔνομα, κοῦρος, νοῦσος; ἀλοίη, πνοιή, φοίνος; φοίνιος; δύω, Διώνυσος, ὑπαί.

9. Очень часто въ Гомер. діалектѣ встрѣчается переходъ долгихъ гласныхъ въ краткія: η переходитъ въ ε: εἴδετε, λάβετον вм. εἴδητε, λάβητον; отдѣльно встрѣчаются ἀργέτι и ἀργέτα вм. ἀργῆτι и ἀργῆτα, ἀκηχεμένη вм. ἀκαχημένη, ξερός вм. ξηρός;—ω переходитъ въ ο: ἴομεν, εἴδομεν вм. ἴωμεν, εἴδωμεν; отдѣльно встрѣчается: εὐρύχορος (отъ χῶρος);—ει переходитъ иногда въ ε, иногда въ ι: βαθέη, ὠκέα вм. βαθεῖα, ὠκεῖα; Αἰνέας вм. Αἰνείας, χερός вм. χειρός; ἴκελος при εἴκελος, ἰδυίῃσι отъ εἰδώς; — двугласная ου въ словахъ сложныхъ съ πούς и въ глаг. формахъ переходитъ въ ο: ἀρτίπος, τρίπος; βόλεται, ἐβόλοντο (отъ βούλομαι);—двугласная αι переходитъ въ α: ἕταρος, ἑτάρη, при ἑταῖρος, ἑταίρη.

10. Вмѣстѣ двугласн. αυ и ου употребляются иногда другія, ηυ вм. αυ, ευ вм. ου (первоначально εο): γρηῦς вм. γραῦς, ἐμεῦ или μεῦ, σεῦ вм. ἐμοῦ, σοῦ.

11. Гласныя α, ι, υ употребляются, по требованію стиха, то какъ краткія, то какъ долгія: ἵλᾰος и ἵλᾱος, ὄρνῑς и ὄρνῐς, θῠ́οντα и θῡ̃ε.

12. Согласныя у Гомера также замѣняются однѣ дру-

гими; ττ замѣняются буквами σσ: γλῶσσα, τέσσαρες, πρήσσω;—δ и θ передъ μ не измѣняются: ἴδμεν вм. ἴσμεν, κεκορυθμένος вм. κεκορυσμένος; — ν въ ἀν = ἀνά при сочетаніи передъ σ также не измѣняется: ἀνστάς, ἀνσχεθέειν отъ ἀναστάς, ἀνασχεθέειν;—передъ губными, ν переходитъ въ μ: ἄμ βωμοῖσι, ἄμ πεδίον, ἀμβάλλειν, ἀμνεύσας; ν ассимилируется съ λ въ словѣ ἀλλύεσκεν (отъ ἀναλύω) и передъ κ переходитъ въ γ: ἀγκρεμάσας вм. ἀνακρεμάσας;—τ въ словѣ κατ (κατά) ассимилируется съ слѣдующею согласною: κὰγ γόνυ, κὰδ δώματα, κὰκ κόρυθα, κὰμ μέσον, κὰπ πέδιον, κὰρ ῥόον какъ въ сложныхъ καδδῦσαι, καμμονίη, κάππεσεν;—такимъ же образомъ π въ предлогѣ υπ (ὑπό) ассимилируется съ β въ словѣ ὑββάλλειν.

13. Вмѣсто густаго придыханія иногда ставится тонкое: ἄμαξα вм. ἅμαξα, ἴρηξ при ἱέραξ, αλσο и ἆλτο отъ ἅλλομαι; часто вмѣстѣ съ этой перемѣной краткая гласная переходитъ въ долгую: ἠώς вм. ἕως, οὐδός вм. ὁδός, ἠέλιος вм. ἥλιος, или гласная замѣняется другою и слѣдующая согласная удвоивается: ἄμμες, ὔμμες вм. ἡμεῖς, ὑμεῖς.

14. Нерѣдко случается перестановка (metathesis) ρ съ предыдущею гласною: κάρτος и κράτος; βραδύς, βάρδιστος; κραδίη, καρδίη; ἔδρακον ἔπραθον (отъ δέρκομαι, πέρθω).

15. Гласныя употребляются и для растяженія, болѣе всего ε, рѣже α, ο, ι, η и ω; такъ a) ε въ ἐέ,

ἔεδρα, ἐέλδωρ, ἐείκοσι, ἀδελφεός; Ἀτρείδεω, Πηληιάδεω, πυλέων, ναυτέων; ἔην (εἰμί), ἐέλδετο (ἔλδομαι), ἔειπον (εἰπεῖν) и др.; b) α въ Πηληιάδης, Τελαμωνιάδης: ὁράᾳς, μνάασθαι и др., c) ο въ φόως (φῶς), ὁρόω и др.; d) ι въ ὁμοίιος, ὤμοιιν, ποδοῖιν и др.; e) η въ εὐηγενής, ἐπηετανός, ἐλαφηβόλος, и др.; f) ω въ δρώωσι, ἡβώωσα и др.

16. Согласныя удвоиваются или вставляются; удвоиваются a) обыкновенно λ, μ, ρ, σ, рѣдко ν: ἔλλαβε, ἔμμαθον, καταρρέω, μέσσος, ποσσί, πόδεσσι, ἐγέλασσα; ἔννεον, ἐννέπω; b) обыкновенно π и τ, рѣдко κ и δ: ὁπποῖος, ὅττι; πέλεκκον, ἔδδεισα и др. Вставляются часто ν, μ, σ, рѣдко β, τ, θ: ἀπάλαμνος, ἀμφασίη, ὄρεσφιν, ἔνισπον; μέμβλωκα (осн. μολ), πτόλις, πτόλεμος, διχθά, ἐγρηγόρθασι.

17. Часто гласныя опускаются въ началѣ, въ срединѣ и въ концѣ слова. Въ началѣ слова опускаются: α въ ῥα (ἄρα), στεροπή, στεροπηγερέτα, στάχυς (вм. ἀστ.); ε въ κεῖνος, κείνη, κεῖθι, κεῖθεν, κεῖσε (вм. ἐκεῖνος и т. д.).—Въ срединѣ слова опускаются (syncope): α въ γλακτοφάγος (вм. γαλ.), εἰλήλουθμεν, ἐπίπυθμεν; ε въ κέκλετο, κεκλόμενος (вм. κεκελ.), ἔπλεν, ἔπλεο, ἔπλετο (отъ πέλω и πέλομαι); πτάμενος, ἐπιπτέσθαι (отъ πέτομαι), ἱρός, ἴρηξ (вм. ἱερός, ἱέραξ; ο въ τίπτε вм. τί ποτε.—Въ концѣ слова (apocope) опускается α въ ἄρ (вм. ἄρα), πάρ, ἄν, κάτ (вм. πα-

ρά, ἀνά, κατά); рѣдко встрѣчается опущеніе ο въ предл. ἀπό и ὑπό какъ въ словахъ ἀππέμψει и ὑββάλλειν (вм. ἀποπέμψει и ὑποβάλλειν). — Опущеніе гласныхъ въ концѣ слова посредствомъ элизіи встрѣчается очень часто у Гомера: μυρί' Ἀχαιοῖς, τ' ἄρ, δ' ἐμοί, ἠδ' αἰγῶν, θ' ἱερῆα; особенные случаи элизіи суть слѣдующіе: α опускается въ односложномъ ῥά—ῥ': ι—въ глагольныхъ формахъ ἔσσ', εἴσ', φιλοῦσ' и т. д., въ дат. мн. 3-го скл. и въ мѣстоименіяхъ личныхъ: χέρσ', χείρεσσ' и т. д., ἄμμ', σφ'; въ суффиксѣ θί: ἄλλοθ', ὅθ'; въ числительн. εἴκοσ' вм. εἴκοσι, въ ὅτ' вм. ὅτι и ὅττ' вм. ὅττι. — ο, какъ ε, почти всегда подвергается элизіи (исключая древнихъ окончаній род. пад. αο и οιο). — Двугласная αι опускается посредствомъ элизіи въ глаг. оконч. -μαι, -σαι, ται и -σθαι: οἴμ', ἦσ', γενήσετ', διαγωνιεῖσθ' и т. д.; — иногда двугласная οι опускается въ словахъ μοι и τοι.

18. Часто элизія не употребляется и тогда образуется зіяніе (hiatus). Зіяніе бываетъ только кажущееся между словами, начинающимися съ дигаммы: μάλα εἰπέ, τε ἄναξ и т. д. см. 3. и 4. Оно допускается a) послѣ долгихъ гласныхъ и двугласныхъ въ арсисѣ и въ тезисѣ (въ послѣднемъ случаѣ долгая гласная или двугласная произносится кратко): ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ — πλάγχθη ἐπεί; b) послѣ мягкихъ гласныхъ ι и υ въ такихъ формахъ, въ которыхъ не принята элизія: παιδὶ ὄπασσεν — ἄστυ

ἀελπτέοντες; c) послѣ знака препинанія и послѣ женской цезуры: κάθησο, ἐμῷ δ' — νήπιοι, οἵ — Ὀλύμπιε, οὔ νύ; d) когда одна изъ гласныхъ перваго слова уже выпущена посредствомъ элизіи: μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκεν.

19. Согласныя также выпадаютъ, но рѣдко; въ началѣ слова αἶα (γαῖα); — въ срединѣ слова: γ въ φάρυγος (вм. φάρυγγος отъ φάρυγξ), δ въ μόλιβος (вм. μόλιβδος), ρ въ ποτί (вм. προτί=πρός), σ въ ὄπιθε (см. ὄπισθε), τ въ κάκτανε (вм. κατάκτανε), κάσχεθε (вм. κατέσχεθε), λ въ Ἀχιλεύς (Ἀχιλλεύς), σ въ Ὀδυσεύς (Ὀδυσσεύς); — въ концѣ слова обыкновенно выпадаютъ ς въ нарѣчіяхъ и ν ἐφελκυστικόν: πολλάκι и πολλάκις, ἀμφι и ἀμφίς, ἰθύ и ἰθύς; ἄνευθε, πρόσθε, ὄπισθε и ἄνευθεν, πρόσθεν, ὄπισθεν: ἄμμι, ὔμμι и ἄμμιν, ὔμμιν и т. д. — ν всегда сохраняется въ словахъ πόθεν, ὅθεν, ὁπόθεν и ἄλλοθεν.

20. Двугласныя часто разлагаются на свои составныя гласныя (diaeresis), особенно же въ тѣхъ словахъ, въ которыхъ между этими гласными находилась дигамма; часто это случается и по требованію стиха: ὄις (первоначально ὄϜις), πάϊς (πάϜις) и παῖς, ἀϋτμή, ὀΐω и т. д.

21. Сліяніе въ одну долгую двухъ гласныхъ, изъ которыхъ первая оканчиваетъ слово, а другая начинаетъ слово (krasis), у Гомера ограничивается немногими случаями, именно: οὑμός, ὤριστος, ωὑτός (ὁ ἐμός, ὁ ἄριστος, ὁ αὐτός); τἆλλα (τὰ ἄλλα),

καὐτός (καὶ αὐτός), οὕνεκα и τοὔνεκα (οὗ ἕνεκα, τοῦ ἕνεκα), ἤν и ἐπήν (εἰ ἄν и ἐπεὶ ἄν).

22. Чаще встрѣчается synizesis т. е. сліяніе въ произношеніи двухъ гласныхъ въ одну; въ одномъ словѣ: δαέρων, χρέα, πολέας, γνώσεαι, ἴσχεο, θεοί, χρυσέου, Πηληϊάδεω, στηθέων, πόλιας, Αἰγυπτίη, Ἱστίαια, πόλιος, ὄγδοον, δακρύοισι, въ двухъ отдѣльныхъ словахъ, сливая въ выговорѣ послѣдній слогъ перваго слова и первый втораго: ἢ οὐχ, ἢ εἰπέμεναι, δὴ ἀντίβιον, δὴ ἔπειτα, δὴ ὄγδοον, ἐπεὶ οὐδ'.

23. Количество. У Гомера muta cum liquida дѣлаетъ предыдущій слогъ по *положенію* долгимъ, въ срединѣ слова всегда, въ началѣ слова и притомъ въ арсисѣ также всегда, въ тезисѣ часто: πέπλος, πότμος, τέκνον, βότρυς; πατέρᾱ κλυτον, ἄνδρᾱ θνητόν, πρόφερε̄ χρυσέης и др. Въ тезизѣ этотъ слогъ бываетъ и краткимъ: ὅθι πλεῖστα, τινᾰ πρῶτον и др.

24. Въ нѣкоторыхъ словахъ въ арсисѣ даже простая liquida, также δ и σ составляютъ положеніе: въ концѣ слова μάλᾱ λίσσοντο, τε̄ μεγάλη, διᾱ νεφέων, κατᾱ ῥόον, ἔτι̅ δήν, τε̄ σεύαιτο; въ срединѣ слова: κατᾱλοφάδια, διᾱμελεϊστί, κατᾱνεύων, κατᾱριγηλά.

25. По требованію стиха послѣдній изъ трехъ краткихъ слоговъ на концѣ слова въ арсисѣ главной цезуры также предъ согласною и предъ гласною растягивается: ἀμφηρεφέᾱ τε, νηπύτιε̄ τί, Τηλέ-

μαχε̆ ποῖον, τέκετο̆ Πολυφείδεα; Πυλαιμένεᾱ ἐλέτην, ὄνομᾱ Οὖτιν.

26. Также по требованію стиха растягиваются a) первый изъ трехъ краткихъ слоговъ въ словахъ многосложныхъ: ἀθανάτων, ἀνέφελος, ἐπίτονος и др. b) краткій слогъ между двумя долгими: ἱστίη, ἀγρίου и др. c) первый слогъ отъ ἐπεί и ἐπειδή въ началѣ гексаметра.

27. Долгая гласная или двугласная въ концѣ слова передъ другимъ словомъ, начинающимся съ гласной, переходитъ въ произношеніи въ гласныя краткія, если онѣ находятся въ тезисѣ: κρήνῃ ὑπό, ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος.

28. Также въ срединѣ слова иногда долгая гласная или двугласная передъ другими гласными переходитъ въ произношеніи въ краткія: такъ η въ βέβληαι (-⏑⏑), ω въ ἥρωος (-⏑⏑), ει всегда въ ἐπειή (⏑⏑-), αι въ ἔμπαιον (-⏑⏑), οι въ οἷος (⏑⏑), υι часто въ υἱός (⏑⏑).

29. Наконецъ передъ нѣкоторыми собственными именами съ краткимъ первымъ слогомъ, начинающимся съ ζ и σκ, послѣдній слогъ предыдущаго слова остается краткимъ: ἄστῠ Ζελείης, ἠδε̆ Σκάμανδρος.

ПЕРВОЕ СКЛОНЕНІЕ.

30. η вмѣсто долгой α въ концѣ слова употребляется всегда, а вмѣсто краткой α, часто: σοφίη, ἀγορή, νεηνίης, κνίσση. Слово θεά и собств. имена Ναυ-

σιχαα, Φειά, Αἰνείας, Ἑρμείας удерживаютъ α.— Зват. падежъ слова νύμφη: νύμφα.

31. Многія имена муж. р. на ης принимаютъ сокращ. окончаніе ἅ: αἰχμητά, ἱππηλάτα, ἱπποτά.

32. Родит. пад. ед. именъ мужеск. р имѣетъ окончанія ᾱο, ω (=αο) и εω: Ἀτρείδαο, ἑκατηβελέταο; Αἰνείω, Βορέω; Ἀτρείδεω, Πηληϊάδεω.

33. Родит. пад. мн. всѣхъ именъ имѣетъ окончанія άων, ῶν, έων: θεάων, κλισιάων; θεῶν, κλισιῶν; ναυτέων, πυλέων.

34. Дательный мн. оканчивается на ησι(ν) или ης: κοίλησιν, κοίλης.

ВТОРОЕ СКЛОНЕНІЕ.

35. Родит. ед. имѣетъ окончанія οιο, ου, ωο: θεοῖο, ἀλόχου, Πετεῶο (им. Πετεώς).

36. Родит. и дат. дв. имѣютъ окончаніе οιϊν вм. οιν: ἵπποιϊν.

37. Дат. мн. оканчивается на οισι(ν) и οις: οἰωνοῖσι, σοῖς ἑτάροισι.

38. Сокращеныя формы 2-го склон. встрѣчаются рѣдко: νόος и νοῦς, χειμάῤῥοος и χειμάῤῥους.

39. Нѣкоторыя имена 2-го Аттич. склон. на ως иногда принимаютъ вставку ο: Ἀθόως, Κόως, γαλόως.

ТРЕТЬЕ СКЛОНЕНІЕ.

40. Родит. и дат. дв. оканчиваются на οιϊν: ποδοῖϊν.

41. Дат. мн. имѣетъ окончанія: σι, εσσι(ν), εσι: κύ-

νεσσι (отъ κύων), παίδεσσι (отъ παῖς), βελέεσσιν (отъ βέλος); ἀνάκτεσι (отъ ἄναξ), βέλεσι (отъ βέλος); κυσί (отъ κύων), βουσί (отъ βοῦς). Вм. εσσι принимается окончаніе σσι почти исключительно корнями, оканчивающимися гласною: νέκυσσι (отъ νέκυς), δέπασσι (отъ δέπας).

42. Въ словахъ на -ηρ, гласная ε, по требованію стиха, или выпускается или удерживается: μητέρος и μητρός, μητέρι и μητρί.

43. Имена на -ις род. ιδος, въ особенности же собственныя имена, въ род. принимаютъ оконч. ιος, въ дат. ι: μῆνις, μήνιος, Θέτις, Θέτιδος, Θέτι, Θέτιν; πόλις имѣетъ род. πόλιος и πόληος, дат. πόλι и πόληϊ.

44. Имена на υς имѣютъ въ дат. ед. всегда сокращ. оконч. υι: πληθυῖ, θρηνυῖ. Винит. ед. иногда оканчивается на α: ἰχθύα (вм. ἰχθύν), νέα (вм. ναῦν). Въ дат. мн. встрѣчаются окончанія υεσσι (ν), υσσι(ν) и υσι(ν): νεκύεσσιν, νέκυσσιν, ἰχθύσι.

45. Во многихъ основахъ на ευ, послѣ опущенія υ, обыкновенно ε переходитъ въ η: βασιλεύς, зват. βασιλεῦ, но род. βασιλῆος, дат. βασιλῆϊ, вин. βασιλῆα; Ἀχιλλεύς, Ἀχιλῆος, Ἀχιλῆϊ, Ἀχιλῆα. Другія собственныя имена имѣютъ -ῆος и -έος, вин. εα—η: Πηλεύς, Πηλῆος и Πηλέος, Τυδέα и Τυδῆ. — Ὀδυσσεύς имѣетъ въ род. Ὀδυσσῆος, Ὀδυσσέος, Ὀδυσεῦς, и въ вин. Ὀδυσσῆα, Ὀδυσσέα и Ὀδυσῆ.

46. Нѣкоторыя слова на -ως, род. -ωτος, выбрасы-

ваютъ τ и подвергаются сокращенію: γέλως, дат. γέλῳ, вин. γέλω.

47. Имена средн. рода на -ος имѣютъ въ род. ед. вм. εος иногда ευς: θέρευς (вм. θέρους), γένευς (вм. γένους).

СУФФИКСЫ.

48. Три суффикса, означающіе мѣсто, -θι, -θεν и -δε у Гомера встрѣчаются очень часто: οἶκοθι дома (domi), и въ соединеніи съ нарѣчіемъ πρό: Ἰλιόθι πρό передъ Иліономъ; οἴκοθεν изъ дома (domo), οὐρανόθεν съ неба; иногда съ предлогами: ἀπ' οὐρανόθεν, ἐξ οὐρανόθεν; — πόλινδε въ городъ, κλισίηνδε въ палатку, и съ предл. εἰς ἅλαδε въ море.—Вмѣсто δε встрѣчается съ такимъ же значеніемъ ζε въ ἔραζε на землю и θύραζε къ двери.

49. Особенный суффиксъ Гомеровскаго языка есть φι(ν); онъ присоединяется къ основѣ именъ и замѣняетъ окончанія род. и дат. какъ въ ед., такъ и во мн. Въ первомъ склон. онъ присоединяется къ конечной гласной η: род. пад. κεφαλῆφι, ἀπὸ νευρῆφιν; дат. пад. ἀγέληφι, κλισίηφι.—Во второмъ склон. онъ присоединяется къ конечной гласной ο: род. пад. Ἰλιόφι, ἐκ θεόφιν (ἐκ θεῶν), дат. пад. θεόφιν (θεοῖς), ἐπ' αὐτόφι (ἐπ' αὐτῷ).—Въ третьемъ склон. онъ просоединяется къ основной гласной, почти всегда съ вставкою σ: род. пад. ἀπὸ ναῦφι (ἀπὸ νεῶν), κατ' ὄρεσφι (κατ' ὀρέων); дат. пад. παρὰ ναῦφι (παρὰ ναυσί), συν ὄχεσφι (σὺν ὄχεσι).

НЕПРАВИЛЬНОСТИ СКЛОНЕНІЯ.

50. Слѣдующія имена имѣютъ особыя формы склоненія: ἀήρ, Ἀΐδης, ἄναξ, ἀνήρ, Ἄρης, γόνυ, δόρυ, δῶμα, ἔρως, Ζεύς, θέμις, ἰχώρ, χαρά, κριθή, λᾶς, μάστιξ, ναῦς, ὄϊς, χείρ, υἱός. См. въ словарѣ.

ИМЕНА ПРИЛАГАТЕЛЬНЫЯ.

51. Нѣкоторыя прилагательныя на ος, имѣющія три окончанія, у Гомера употребляются какъ прилагательныя двухъ окончаній: ἄγριος, κλυτός; и наоборотъ многія сложныя прилагательныя имѣютъ особенную форму женск. р.: ἀβρότη, ὑποδεξίη, ἱππηλασίη.

52. Прилагательныя на υς оканчиваются въ женск. р. на έα или έη вм. εια: βαθέη, ὠκέα. Иногда окончаніе υς употребляется какъ окончаніе женск. р.: Ἥρη θῆλυς ἐοῦσα.— Винит. ед. мужеск. р. оканчивается на εα вм. υν: εὐρέα πόντον.

53. Прилагательныя на ήεις, ήεσσα, ῆεν, употребляются и въ полной формѣ и въ сокращенной: τιμήεις и τιμῆς, τιμήεντα и τιμῆντα; прилагательныя на όεις, όεσσα, όεν сокращаютъ οε въ ευ: πεδία λωτεῦντα.

54. Прилагательное πολύς въ мужеск. и средн. род. склоняется по основамъ πολυ (πουλυ) и πολλο; женск. р. всегда: πολλή, ῆς и т. д. См. въ словарѣ.

СТЕПЕНИ СРАВНЕНІЯ.

55. Окончанія ώτερος и ώτατος не рѣдко приставляются и тогда, когда передъ окончаніемъ въ поло-

жительной степени находится слогъ долгій: κακοξεινώτερος, λᾱρώτατος. — Окончанія ιων и ιστος у Гомера встрѣчаются очень часто: γλυκίων (отъ γλυκύς), φιλίων (отъ φίλος), ὤκιστος (отъ ὠκύς), κύδιστος (отъ κυδρός).

56. Нѣкоторыя степени сравненія производятся непосредственно отъ существительныхъ: βασιλεύτερος и βασιλεύτατος (отъ βασιλεύ), κύντερος и κύντατος (отъ κύων), κερδίων и κέρδιστος (отъ κέρδος) и др.

57. Слѣдующія прилагательныя имѣютъ неправильныя формы степеней сравненія: ἀγαθός, κακός, ὀλίγος, πολύς, ῥηΐδιος, βραδύς, ἰθύς, φαεινός. См. въ словарѣ.

МѢСТОИМЕНІЯ.

58. Гомеровскій языкъ имѣетъ многія формы для мѣстоименій. См. въ словарѣ мѣстоим. личныя, притяжательныя, указательныя, относительныя, неопредѣленныя, вопросительныя и соотносительныя.

ЧИСЛИТЕЛЬНЫЯ.

59. Количественныя: кромѣ μία, встрѣчается ἴα, ἰῆς, ἰῇ, ἴαν; кромѣ ἑνί—ἰῷ.—Δύο и δύω не имѣютъ склоненія, они замѣняются формами: δοιώ, δοιοί, δοιαί, δοιά и т. д.—Πίσυρες,α, вм. τέσσαρες.α.—Δυώδεκα, δυοκαίδεκα и δώδεκα. — Ἐείκοσι вм. εἴκοσι.—Ὀγδώκοντα и ἐννήκοντα вм. ὀγδοήκοντα и ἐνενήκοντα. — Ἐννεάχῑλοι и δεκάχῑλοι, вм.

ἐνακισχίλιοι и μύριοι.—Окончанія ἄκοντα и ακόσιοι переходятъ въ ήκοντα и ηκόσιοι.—Порядковыя: τρίτατος, τέτρατος, ἑβδόματος, ὀγδόατος, ἔνατος и εἴνατος.

ГЛАГОЛЪ.

60. Историческія времена изъявит. наклоненія встрѣчаются и съ приращеніемъ, и безъ приращенія, смотря потому, какъ требуетъ стихъ: ἔθηκεν, τεῦχε, ἐτελείετο, διαστήτην (въ началѣ Иліады); ἔβην и βῆν, ἦγε и ἄγεν, εἶχον и ἔχον.—Въ прош. сов. augmentum temporale обыкновенно удерживается, исключая нѣкоторыхъ словъ съ значеніемъ ностоящ. времени: ἄνωγα, ἀκαχμένος, ἀλιτήμενος.

61. Послѣ augmentum syllabicum, согласныя ρ, λ, μ, ν, σ удвоиваются: ἐῤῥήξαντο, ἐλλίσσετο, ἔμμαθεν, ἔννεον, ἐσσεύοντο; также δ въ осн. δει: ἔδδεισα.—Иногда ρ не удвоивается: ἔρεζον, ἔρεξα.

62. Глаголы съ корнемъ, начинающимся дигаммою, принимаютъ augmentum syllabicum: ἕαδε и ἥνδανε (отъ ἁνδάνω), ἐεισάμην (отъ εἴδω, εἴδομαι).

63. Глаголы οἰνοχοέω и ανδάνω принимаютъ и augmentum syllabicum и augmentum temporale: ἐῳνοχόει и ᾠνοχόει, ἑήνδανε и ἥνδανε.

64. Неправильныя формы удвоенія: δει вм. δε въ δείδεγμαι, δειδέχαται, δείδεκτο и δειδέχατο (отъ δείκνυμι); δείδοικα (отъ δείω); ῥε предъ ρ въ ῥερυπωμένος (отъ ῥυπόω); ἔμμορα вм. μέμορα, ἔσσυμαι вм. σέσυμαι.— Формы прош. соверш. съ

аттич. удвоеніемъ: ἀλ-άλημαι (отъ ἀλάομαι), ἀρήροται (отъ ἀρόω), ἄρηρα (осн. αρ-), ὄδωδα (осн. ὀδ-), ἐρέριπτο (отъ ἐρείπω), ὄπωπα (ὀπ-, ὄπτω).

65. Кромѣ прош. сов., принимаетъ нерѣдко удвоеніе аор. 2. дѣйств. и общ. залоговъ во всѣхъ наклоненіяхъ, притомъ изъявительное принимаетъ иногда еще augmentum syllabicum: πείθω, аор. 2. дѣйств. πέπιθον, πεπίθω, πεπίθοιμι, πεπιθεῖν, πεπιθών; λαμβάνω, неопр. аор. общ. λελαβέσθαι; φράζω, аор. 2. дѣйств. ἐπέφραδον и πέφραδον, πεφράδοι, πέφραδε, πεφραδέειν и πεφραδέμεν.—Формы аор. 2. съ удвоеніемъ въ срединѣ корня: ἠνίπαπον отъ ἐνίπτω, ἠρύκακον отъ ἐρύκω.

66. Будущее дѣйств. зал. рѣдко имѣетъ удвоеніе, буд. общ. чаще: πεπιθήσω, διδώσειν; δεδέξομαι, κεχολώσομαι, λελείψομαι.

ОСОБЕННЫЯ ГЛАГ. ФОРМЫ.

67. Особенную форму, часто встрѣчающуюся у Гомера, составляетъ многократная. Характеристическимъ признакомъ многокр. формы служатъ буквы σκ съ историческими личными окончаніями въ дѣйств. и общ. зал. присоединяемыми къ осн. наст. времени и аор. посредствомъ соединительныхъ гласныхъ ε или α; слѣдовательно 1. л. ед. дѣйств. σκον, общ. σκόμην. Приращенія часто не бываетъ: прош. нес. съ соедин. гл. ε: ἔχεσκον, μένεσκον, καλέεσκον, ὤθεσκε (вм. ὠθέεσκε); съ соедин. гл. α: κρύπτασκε, ῥίπτασκον (отъ κρύπτω, ῥίπτω); безъ соед.

гласн. ἔασκον, ἔφασκον, τίθεσκον;—аор. φύγεσκε, ἴδεσκον.

68. Нѣкоторые глаголы имѣютъ особенную форму на -θω, съ соедин. гласными ε, α, и (одинъ разъ) υ: νεμέθω (νέμω), ἠερέθομαι (ἀείρω), τελέθω (τέλλω), ἐργάθω (ἔργω), φθινύθω (φθίνω).

НАКЛОНЕНІЯ.

69. Долгія гласныя сослагательнаго накл. ω и η во мн. и въ дв. очень часто, по требованію стиха, сокращаются въ ο и ε: εἴδομεν, ἴομεν, θείομεν (вм. εἴδωμεν, ἴωμεν, θείωμεν); ἰθύνετε, στρέφεται, φθίεται (вм. ἰθύνητε, στρέφηται, φθίηται).

70. Повелительное въ 3. л. мн. дѣйств. оканчивается только на ντων, и въ 3. л. мн. страд. только на σθων: ἔστων, μενόντων; ἐπέσθων, ἱστάσθων.

71. Неопредѣленное накл. дѣйств. имѣетъ, кромѣ обыкнов. оконч. ειν, еще древнія окончанія -μεναι и -μεν, въ наст. буд. и аор. 2. глаголовъ на ω съ соедин. гласн. ε, на которой всегда находится удареніе: ἀμυνέμεναι, ἀμυνέμεν, ἀμύνειν; ἐλθέμεναι, ἐλθέμεν, ἐλθεῖν; χολωσέμεν, τραφέμεν.— Глаголы на άω и έω имѣютъ это окончаніе иногда въ неопр. наст. и характеръ α или ε сливается съ соедин. гласн. ε въ η: γοήμεναι (отъ γοάω), καλήμεναι (отъ καλέω). Безъ соедин. гласн. остаются ἄμεναι (отъ ἄω), ἔδμεναι (отъ ἔδω), ἴδμεναι (отъ οἶδα) и др.

72. Глаголы, которые въ прош. сов. выбрасываютъ

κ, образуютъ неопр. прош. сов. съ оконч. -μεναι, -μεν (безъ соедин. гласн.): τεθναμεναι и τεθνάμεν, ἑστάμεναι, и ἑστάμεν. Отдѣльно встрѣчаются γεγωνέμεν и ἀνωγέμεν.

73. Неопр. аор. страд. оканчивается на ήμεναι и ῆναι: μιχθήμεναι, μιγήμεναι и μιγῆναι.

ВРЕМЕНА.

74. Нѣкоторыя глаг. основы на ρ и λ образуютъ будущее и аор. 1. съ σ: κείρω, буд. κέρσω, аор. 1. ἔκερσα; ὄρνυμι, аор. 1. ὦρσα; ἄρω, аор. ἦρσα; εἴλω, ἔλσα; κέλλω, ἔκελσα.

75. Нѣкоторые глаголы образуютъ будущее и аор. 1. безъ σ: ἀντιάω, буд. ἀντιόω; κορέννυμι, буд. κορέεις, τανύω, буд. τανύουσι; σεύω, аор. ἔσευα; χέω, аор. ἔχευα и ἔχεα; καίω, аор. ἔκηα.

76. Аор. 1. часто принимаетъ оконч. аор. 2. и наоборотъ, такъ что оконч. ον присоединяется къ характ. σ аор. 1., и оконч. α къ основѣ аор. 2.: ἄξετε и ἀξέμεν (повел. и неопр. аор. 1. отъ ἄγω), λέξεο и λέξο (повел. аор. 1. отъ λέγω); εἶπα и εἶπον (аор. 2.), ἤνεγκα, ἤνεικα и ἔνεικα при ἤνεγκον (аор. 2. отъ φέρω).

77. Характеръ σ будущ. и аор. 1. иногда, по требованію стиха, удвоивается: τελέσσω, κοτέσσομαι; ἐγέλασσα, ὤμοσσα.

78. Нѣкоторыя глагольн. основы образуютъ аор. 2. посредствомъ перестановки (metathesis) и перемѣны ε въ α: δέρκομαι, ἔδρακον; πέρθω, ἔπραθον.

Иногда выпускается гласная въ корнѣ (syncope): πέτομαι, ἐπτόμην; ἐγείρω, ἔγρετο.

79. Прош. сов. 1. встрѣчается у Гомера только въ глаголахъ чистыхъ и въ такихъ нечистыхъ глаголахъ, которые подвергаются перестановкѣ, какъ βαλ- (βάλλω) βέβληκα; всѣ остальные глаголы образуютъ только прош. сов. 2.

80. Но нѣкоторые глаголы выбрасываютъ характеръ κ также въ прош. сов. 1., въ особенности въ причастіи, отъ чего формы прош. сов. 1. подходятъ къ формамъ прош. сов. 2.: κάμνω, κεκμηώς; χαίρω, κεχαρηώς; также съ сокращ. предыдущей гласной въ 3. л. мн. изъявит, и въ причастіи: βαίνω (βέβηκα) βεβᾰᾱσι, βεβᾰώς; φύω (πέφῡκα) πεφῠᾱσι πεφῠυῑα.

81. Нѣкоторые глаголы удерживаютъ въ давнопр. ед. древнія оконч. εα, εας, εε: 1. л. πεποίθεα, ἠνώγεα; 2. л. ἐτεθήπεας; 3. л. ᾔδεεν, ᾔδεε и (съ ν ἐφελκυστικόν) βεβλήκειν, ἑστήκειν, ἠνώγειν.

ЛИЧНЫЯ ОКОНЧАНІЯ.

82. Въ 1. л. ед. сослаг. у Гомера часто встрѣчается первоначальное окончаніе μι: ἐθέλωμι, κτείνωμι и т. д.

83. Во 2. л. ед. сосл. и желат. встрѣчается древнее окончаніе σθα: ἐθέλῃσθα, εἴπῃσθα; βάλοισθα, κλαίοισθα. Въ изъявит. τίθησθα вм. τίθης.

84. Въ 3. л. ед. сосл. встрѣчается окончаніе σι: ἄγῃσι, λάβῃσι.

85. 3. л. двойств. ч. временъ историческихъ дѣйств. и общ. зал. иногда оканчивается на τόν и σθον вм. την и σθην: ἐτεύχετον, διώκετον, θωρήσσεσθον.

86. 2 л. ед. общ. встрѣчается, какъ въ несокращенной, такъ и въ сокращенной формѣ: λείπεαι, μυθήσεαι, ἔπλεο, ὠδύσαο; εἴρηαι; ἔργεο: иногда ευ ставится вм. εο: ἔπλευ, φράζευ. — Въ глаголахъ сокращ. на έω, окончанія εεαι и εο переходятъ въ ειαι и ειο или одно ε выпускается: μυθεῖαι, ἐρεῖο; μυθέαι, φοβέο.

87. 3. л. мн. общ. оканчивается очень часто на -αται, -ατο вм. -νται, -ντο; также и въ прош. сов. и давнопр.: εἰρύαται, εἰρύατο, въ аор. ῥύατο, въ жел. ἐποίατο.

88. 3. л. мн. аор. страд. оканчивается на εν вм. -σαν: τράφεν вм. ἐτράφησαν, κόσμηθεν вм. ἐκοσμήθησαν.

СОКРАЩЕНІЯ, РАСТЯЖЕНІЯ.

89. Verba pura. Сокращеніе основной гласной α, ε, ο съ гласной личнаго окончанія у Гомера или не употребляется, или употребляется отчасти другимъ образомъ.

90. Verba pura на άω: a) они не подвергаются сокращенію: ἀοιδιάει, ναιετάουσι; b) они подвергаются сокращенію: ἀρετᾷ (ἀρεταει), ἀρετῶσι (ἀρετάουσι), притомъ αε иногда сокращаются въ η: προσαυδήτην (3. л. дв. прош. нес. вм. προσαυδαέτην); c) сокращенная гласная растягивается, принимая вставку α предъ α, ο или ω предъ ω: ὁράω, ὁρῶ,

ὁρόω; ὁράεις, ὁρᾷς, ὁράᾳς; ἡβάουσα, ἡβῶσα, ἡβώωσα; μνάεσθαι, μνᾶσθαι, μνάασθαι.

91. Verba pura на έω. Они подвергаются или не подвергаются сокращенію по требованію стиха; въ нихъ встрѣчаются только два сокращенія, εε въ ει и εο (εου) въ ευ: θεῖ, ῥεῖ, ὡμίλευν, καλεῦντο. Всѣ же прочія формы, въ которыхъ послѣ ε слѣдуютъ гласныя ω, ῳ, η, ῃ и οι не сокращаются; отдѣльныя исключенія: θαρσῶν, φιλοίη, φοροίη.

92. Иногда εω, безъ сокращенія, растягивается въ ειω: νεικείω вм. νεικέω, ἐτελείετο вм. ἐτελέετο.

93. Verba pura на όω. Эти глаголы, частью, подвергаются сокращенію: κάκου вм. κάκοε отъ κακόω, γουνοῦμαι вм. γουνόομαι, частью подвергаются растяженію со вставкою ο или ω предъ ω: ἀρόωσιν, ῥοπόωντα; ἱδρώουσα при ἱδρῶσα.

ГЛАГОЛЫ НА μι.

94. Многіе глаголы спрягаются въ Гомер. языкѣ какъ глаголы на μι, а въ Аттич. діалектѣ какъ глаголы на ω: δάμνημι, βίβημι, κίχημι, ἵλημι, πίλναμαι, γάνυμαι, κίνυμαι при δάμνω, βαίνω, κιχάνω, ἱλάω, πελάζω, γαίω, κινέω.—Такъ въ аор. 2.: ἔβλην, ἔβλητο, βλῆσθαι, βλήμενος (отъ βάλλω); κλῦθι и κέκλῦθι (отъ κλύω); ἐδέγμην, δέκτο, δέξο, δέχθαι (отъ δέχομαι), ἔμικτο, μῖκτο и μίκτο (отъ μίσγω) и т. д.

95. 2. л. ед. настоящ. изъявит. и прош. нес. оканчивается иногда на σθα: τίθησθα, φῆσθα, ἔφησθα.

96. 3. л. мн. прош. нес. и аор. 2 имѣетъ сокращ. окончаніе ν вм. σαν: ἔτιθεν, ἔθεν, ἔδιδον, ἔδον вм. ἐτίθεσαν, ἔθεσαν, ἐδίδοσαν, ἔδοσαν; ἔστᾰν вм. ἔστησαν.—Вмѣсто ἔστησαν (аор. 1.) встрѣчается сокращенная форма ἔστᾰσαν, и вм. ἔστᾰτε (прош. сов.)—продолженная форма ἕστητε.

97. 2. л. ед. повел. наст. и аор. 2. общ. выпускаетъ σ: δαίνυο, μάρναο, σύνθεο.

98. Въ сослагат. аор. 2 дѣйств. употребляются, по требованію стиха, то сокращенныя формы, то полныя и растяженныя: στῶ, στέω, στείω; στῇ, στήῃ θῶ, θέω, θείω; θῇς, θέῃς, θήῃς, θείῃς; δῶ, δώῃσι, δώῃ; δῶμεν, δώομεν.

99. Краткая основная гласная часто, по требованію стиха, переходитъ въ долгую: δίδωθι, τιθήμενος, διδοῦναι.

100. Глаголы εἰμί (осн. ἐς) и εἶμι (осн. ἰ) у Гомера имѣютъ особенныя формы. См. въ словарѣ.

ОДИССЕЯ ἡ Ὀδύσσεια.

Въ Одиссеѣ воспѣвается возвращеніе Улисса. По содержанію своему, эта поэма раздѣляется на четыре части: Первая (отсутствіе Улисса) заключаетъ въ себѣ четыре первыя книги. Пока Улиссъ странствуетъ, женихи Пенелопы, въ его собственномъ дворцѣ, растрачиваютъ его имущество; но сынъ его Телемакъ, который входитъ въ зрѣлый возрастъ, рѣшается прекратить ихъ расточительность; съ этимъ намѣреніемъ онъ пускается въ путь и направляется въ Пилосъ и Спарту для отыскиванія своего отца. Вторая часть (возвращеніе Улисса), отъ 5—13 кн., ст. 125, разсказываетъ, какъ Улиссъ отправляется съ острова Огижіи, приходитъ въ страну Феаковъ, которымъ онъ сообщаетъ о своемъ путешествіи и о предшествовавшихъ приключеніяхъ, и оттуда приплываетъ онъ къ острову Итакѣ. Въ третьей части (приготовленія къ мести), отъ 13, 125—19 кн., Улиссъ, вмѣстѣ съ сыномъ, у своего вѣрнаго слуги Евмея, составляетъ планъ мести, которая въ четвертой части (совершеніе мести), отъ 20—24 кн., приводится въ исполненіе.

Дѣйствіе Одиссеи обнимаетъ собою послѣдніе 40 дней десятаго года по разрушеніи Трои и двадцатаго со времени отбытія Улисса изъ отечества.

Отдѣльныя книги Одиссеи съ древнихъ временъ носятъ особыя названія по своему содержанію. Онѣ суть слѣдующія:

1. (Α.) θεῶν ἀγορά. Ἀθηνᾶς παραίνεσις πρὸς Τελέμαχον.
2. (Β.) Ἰθακησίων ἀγορά. Τελεμάχου ἀποδημία.
3. (Γ.) τὰ ἐν Πύλῳ.
4. (Δ.) τὰ ἐν Λακεδαίμονι.
5. (Ε.) Καλυψοῦς ἄντρον. Ὀδυσσέως σχεδία.
6. (Ζ.) Ὀδυσσέως ἄφιξις εἰς Φαίακας.
7. (Η.) Ὀδυσσέως εἴσοδος πρὸς Ἀλκίνουν.
8. (Θ.) Ὀδυσσέως σύστασις πρὸς Φαίακας.
9. (Ι.) Κυκλώπεια.
10. (Κ.) τὰ περὶ Αἰόλου καὶ Λαιστρυγόνων καὶ Κίρκης.
11. (Λ.) νέκυια.
12. (Μ.) Σειρῆνες, Σκύλλα, Χάρυβδις, βόες ἡλίου.
13. (Ν.) Ὀδυσσέως ἀπόπλους παρὰ Φαιάκων καὶ ἄφιξις εἰς Ἰθάκην.
14. (Ξ.) Ὀδυσσέω πρὸς Εὔμαιον ὁμιλία.
15. (Ο.) Τηλεμάχου πρὸς Εὔμαιον ἄφιξις.
16. (Π.) ἀναγνωρισμὸς Ὀδυσσέως ὑπὸ Τηλεμάχου.
17. (Ρ.) Τηλεμάχου ἐπάνοδος εἰς Ἰθάκην.
18. (Σ.) Ὀδυσσέως καὶ Ἴρου πυγμή.
19. (Τ.) Ὀδυσσέως καὶ Πηνελόπης ὁμιλία. τὰ νίπτρα.
20. (Υ.) τὰ πρὸ τῆς μνηστηροφονίας.
21. (Φ.) τόξου θέσις.
22. (Χ.) μνηστηροφονία.
23. (Ψ.) Ὀδυσσέως ὑπὸ Πενελόπης ἀναγνωρισμός.
24. (Ω.) νέκυια δευτέρα. σπονδαί.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ν.

Ὀδυσσέως ἀπόπλους παρὰ Φαιάκων καὶ ἄφιξις εἰς Ἰθάκην.

Ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
κηληθμῷ δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
„Ὦ Ὀδυσεῦ, ἐπεὶ ἵκευ ἐμὸν ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
ὑψερεφές, τῷ σ' οὔτι παλιμπλαγχθέντα γ' ὀΐω
ἂψ ἀπονοστήσειν, εἰ καὶ μάλα πολλὰ πέπονθας.
ὑμέων δ' ἀνδρὶ ἑκάστῳ ἐφιέμενος τάδε εἴρω,
ὅσσοι ἐνὶ μεγάροισι γερούσιον αἴθοπα οἶνον
αἰεὶ πίνετ' ἐμοῖσιν, ἀκουάζεσθε δ' ἀοιδοῦ.
εἵματα μὲν δὴ ξείνῳ ἐϋξέστῃ ἐνὶ χηλῷ
κεῖται καὶ χρυσὸς πολυδαίδαλος ἄλλα τε πάντα
δῶρ', ὅσα Φαιήκων βουληφόροι ἐνθάδ' ἔνεικαν·
ἀλλ' ἄγε οἱ δῶμεν τρίποδα μέγαν ἠδὲ λέβητα
ἀνδρακάς· ἡμεῖς δ' αὖτε ἀγειρόμενοι κατὰ δῆμον
τισόμεθ'· ἀργαλέον γὰρ ἕνα προικὸς χαρίσασθαι."
Ὣς ἔφατ' Ἀλκίνοος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος,
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
νῆάδ' ἐπεσσεύοντο, φέρον δ' εὐήνορα χαλκόν.
καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηχ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
αὐτὸς ἰὼν διὰ νηὸς ὑπὸ ζυγά, μή τιν' ἑταίρων
βλάπτοι ἐλαυνόντων, ὁπότε σπερχοίατ' ἐρετμοῖς.
οἱ δ' εἰς Ἀλκινόοιο κίον καὶ δαῖτ' ἀλέγυνον.
Τοῖσι δὲ βοῦν ἱέρευσ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο
Ζηνὶ κελαινεφέϊ Κρονίδῃ, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει.

μῆρα δὲ κήαντες δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα
τερπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς,
Δημόδοκος, λαοῖσι τετιμένος. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
πολλὰ πρὸς ἠέλιον κεφαλὴν τρέπε παμφανόωντα,
δῦναι ἐπειγόμενος· δὴ γὰρ μενέαινε νέεσθαι.
ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ δόρποιο λιλαίεται, ᾧτε πανῆμαρ
νειὸν ἀν' ἕλκητον βόε οἴνοπε πηκτὸν ἄροτρον·
ἀσπασίως δ' ἄρα τῷ κατέδυ φάος ἠελίοιο
δόρπον ἐποίχεσθαι, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι·
ὣς Ὀδυσεῖ ἀσπαστὸν ἔδυ φάος ἠελίοιο.
αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα,
Ἀλκινόῳ δὲ μάλιστα πιφαυσκόμενος φάτο μῦθον·
„Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
πέμπετέ με σπείσαντες ἀπήμονα, χαίρετε δ' αὐτοί·
ἤδη γὰρ τετέλεσται ἅ μοι φίλος ἤθελε θυμὸς,
πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, τά μοι θεοὶ Οὐρανίωνες
ὄλβια ποιήσειαν· ἀμύμονα δ' οἴκοι ἄκοιτιν
νοστήσας εὕροιμι σὺν ἀρτεμέεσσι φίλοισιν.
ὑμεῖς δ' αὖθι μένοντες ἐϋφραίνοιτε γυναῖκας
κουριδίας καὶ τέκνα· θεοὶ δ' ἀρετὴν ὀπάσειαν
παντοίην, καὶ μήτι κακὸν μεταδήμιον εἴη."
Ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπῄνεον ἠδ' ἐκέλευον
πεμπέμεναι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος Ἀλκινόοιο
„Ποντόνοε, κρητῆρα κερασσάμενος μέθυ νεῖμον
πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ὄφρ' εὐξάμενοι Διὶ πατρὶ
τὸν ξεῖνον πέμπωμεν ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν."
Ὣς φάτο, Ποντόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα,
νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπισταδόν· οἱ δὲ θεοῖσιν
ἔσπεισαν μακάρεσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
αὐτόθεν ἐξ ἑδρέων. ἀνὰ δ' ἵστατο δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ἀρήτῃ δ' ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἀμφικύπελλον,

καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Χαῖρέ μοι, ὦ βασίλεια, διαμπερὲς, εἰσόκε γῆρας
ἔλθῃ καὶ θάνατος, τάτ᾽ ἐπ᾽ ἀνθρώποισι πέλονται.
αὐτὰρ ἐγὼ νέομαι· σὺ δὲ τέρπεο τῷδ᾽ ἐνὶ οἴκῳ
παισί τε καὶ λαοῖσι καὶ Ἀλκινόῳ βασιλῆϊ.“
Ὣς εἰπὼν ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσετο δῖος Ὀδυσσεύς
τῷ δ᾽ ἅμα κήρυκα προΐει μένος Ἀλκινόοιο,
ἡγεῖσθαι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης·
Ἀρήτη δ᾽ ἄρα οἱ δμωὰς ἅμ᾽ ἔπεμπε γυναῖκας,
τὴν μὲν φᾶρος ἔχουσαν ἐϋπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα,
τὴν δ᾽ ἑτέρην χηλὸν πυκινὴν ἅμ᾽ ὄπασσε κομίζειν·
ἡ δ᾽ ἄλλη σῖτόν τ᾽ ἔφερεν καὶ οἶνον ἐρυθρόν.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
αἶψα τάγ᾽ ἐν νηῒ γλαφυρῇ πομπῆες ἀγαυοὶ
δεξάμενοι κατέθεντο, πόσιν καὶ βρῶσιν ἅπασαν·
κὰδ δ᾽ ἄρ᾽ Ὀδυσσῆϊ στόρεσαν ῥῆγός τε λίνον τε
νηὸς ἐπ᾽ ἰκριόφιν γλαφυρῆς, ἵνα νήγρετον εὕδοι,
πρύμνης· ἂν δὲ καὶ αὐτὸς ἐβήσετο καὶ κατέλεκτο
σιγῇ· τοὶ δὲ καθῖζον ἐπὶ κληῗσιν ἕκαστοι
κόσμῳ, πεῖσμα δ᾽ ἔλυσαν ἀπὸ τρητοῖο λίθοιο.
ἔνθ᾽ οἱ ἀνακλινθέντες ἀνερρίπτουν ἅλα πηδῷ,
καὶ τῷ νήδυμος ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν,
νήγρετος ἥδιστος, θανάτῳ ἄγχιστα ἐοικώς.
ἡ δ᾽, ὥστ᾽ ἐν πεδίῳ τετράοροι ἄρσενες ἵπποι,
πάντες ἅμ᾽ ὁρμηθέντες ὑπὸ πληγῇσιν ἱμάσθλης,
ὑψόσ᾽ ἀειρόμενοι ῥίμφα πρήσσουσι κέλευθον,
ὣς ἄρα τῆς πρύμνη μὲν ἀείρετο, κῦμα δ᾽ ὄπισθεν
πορφύρεον μέγα θῦε πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
ἡ δὲ μάλ᾽ ἀσφαλέως θέεν ἔμπεδον· οὐδέ κεν ἴρηξ
κίρκος ὁμαρτήσειεν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν.
ὣς ἡ ῥίμφα θέουσα θαλάσσης κύματ᾽ ἔταμνεν,
ἄνδρα φέρουσα θεοῖς ἐναλίγκια μήδε᾽ ἔχοντα·

ὃς πρὶν μὲν μάλα πολλὰ πάθ' ἄλγεα ὃν κατὰ θυμὸν
ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων,
δὴ τότε γ' ἀτρέμας εὗδε, λελασμένος ὅσσ' ἐπεπόνθει.
Εὖτ' ἀστὴρ ὑπερέσχε φαάντατος, ὅστε μάλιστα
ἔρχεται ἀγγέλλων φάος Ἠοῦς ἠριγενείης,
τῆμος δὴ νήσῳ προσεπίλνατο ποντοπόρος νηῦς.
Φόρκυνος δέ τίς ἐστι λιμὴν, ἁλίοιο γέροντος,
ἐν δήμῳ Ἰθάκης· δύο δὲ προβλῆτες ἐν αὐτῷ
ἀκταὶ ἀπορρῶγες, λιμένος ποτιπεπτηυῖαι,
αἵτ' ἀνέμων σκεπόωσι δυσαήων μέγα κῦμα
ἔκτοθεν· ἔντοσθεν δέ τ' ἄνευ δεσμοῖο μένουσιν
νῆες ἐΰσσελμοι, ὅτ' ἂν ὅρμου μέτρον ἵκωνται.
αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη,
ἀγχόθι δ' αὐτῆς ἄντρον ἐπήρατον ἠεροειδὲς,
ἱρὸν Νυμφάων αἳ νηϊάδες καλέονται.
ἐν δὲ κρητῆρές τε καὶ ἀμφιφορῆες ἔασιν
λάϊνοι· ἔνθα δ' ἔπειτα τιθαιβώσσουσι μέλισσαι.
ἐν δ' ἱστοὶ λίθεοι περιμήκεες, ἔνθα τε νύμφαι
φάρε' ὑφαίνουσιν ἁλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι·
ἐν δ' ὕδατ' ἀενάοντα. δύω δέ τέ οἱ θύραι εἰσὶν,
αἱ μὲν πρὸς Βορέαο καταιβαταὶ ἀνθρώποισιν,
αἱ δ' αὖ πρὸς Νότου εἰσὶ θεώτεραι· οὐδέ τι κείνῃ
ἄνδρες ἐσέρχονται, ἀλλ' ἀθανάτων ὁδός ἐστιν.
Ἔνθ' οἵγ' εἰσέλασαν, πρὶν εἰδότες· ἡ μὲν ἔπειτα
ἠπείρῳ ἐπέκελσεν, ὅσον τ' ἐπὶ ἥμισυ πάσης,
σπερχομένη· τοίων γὰρ ἐπείγετο χέρσ' ἐρετάων·
οἱ δ' ἐκ νηὸς βάντες ἐϋζύγου ἤπειρόνδε
πρῶτον Ὀδυσσῆα γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἄειραν
αὐτῷ σύν τε λίνῳ καὶ ῥήγεϊ σιγαλόεντι,
κὰδ δ' ἄρ' ἐπὶ ψαμάθῳ ἔθεσαν δεδμημένον ὕπνῳ,
ἐκ δὲ κτήματ' ἄειραν, ἃ οἱ Φαίηκες ἀγαυοὶ
ὤπασαν οἴκαδ' ἰόντι διὰ μεγάθυμον Ἀθήνην.

καὶ τὰ μὲν οὖν παρὰ πυθμέν' ἐλαίης ἀθρόα θῆκαν
ἐκτὸς ὁδοῦ, μή πού τις ὁδιτάων ἀνθρώπων,
πρίν γ' Ὀδυσῆ' ἔγρεσθαι, ἐπελθὼν δηλήσαιτο·
αὐτοὶ δ' αὖτ' οἰκόνδε πάλιν κίον. οὐδ' ἐνοσίχθων
λήθετ' ἀπειλάων, τὰς ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ
πρῶτον ἐπηπείλησε, Διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν·
„Ζεῦ πάτερ, οὐκέτ' ἔγωγε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
τιμήεις ἔσομαι, ὅτε με βροτοὶ οὔτι τίουσιν,
Φαίηκες, τοίπερ τοι ἐμῆς ἔξ εἰσι γενέθλης.
καὶ γὰρ νῦν Ὀδυσῆ' ἐφάμην κακὰ πολλὰ παθόντα
οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· νόστον δέ οἱ οὔποτ' ἀπηύρων
πάγχυ, ἐπεὶ σὺ πρῶτον ὑπέσχεο καὶ κατένευσας.
οἱ δ' εὕδοντ' ἐν νηῒ θοῇ ἐπὶ πόντον ἄγοντες
κάτθεσαν εἰν Ἰθάκῃ, ἔδοσαν δέ οἱ ἄσπετα δῶρα,
χαλκόν τε χρυσόν τε ἅλις ἐσθῆτά θ' ὑφαντὴν,
πόλλ', ὅσ' ἂν οὐδέποτε Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεὺς,
εἴπερ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ ληΐδος αἶσαν."
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς
„ὢ πόποι, ἐννοσίγαι' εὐρυσθενὲς, οἷον ἔειπες.
οὔτι σ' ἀτιμάζουσι θεοί· χαλεπὸν δέ κεν εἴη
πρεσβύτατον καὶ ἄριστον ἀτιμίῃσιν ἰάλλειν.
ἀνδρῶν δ' εἴπερ τίς σε βίῃ καὶ κάρτεϊ εἴκων
οὔτι τίει, σοὶ δ' ἐστὶ καὶ ἐξοπίσω τίσις αἰεί.
ἔρξον ὅπως ἐθέλεις καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ."
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
„αἶψά κ' ἐγὼν ἔρξαιμι, κελαινεφὲς, ὡς ἀγορεύεις·
ἀλλὰ σὸν αἰεὶ θυμὸν ὀπίζομαι ἠδ' ἀλεείνω.
νῦν αὖ Φαιήκων ἐθέλω περικαλλέα νῆα,
ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν, ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ
ῥαῖσαι, ἵν' ἤδη σχῶνται, ἀπολλήξωσι δὲ πομπῆς
ἀνθρώπων, μέγα δέ σφιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι."
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς

„ὦ πέπον, ὡς μὲν ἐμῷ θυμῷ δοκεῖ εἶναι ἄριστα,
ὁππότε κεν δὴ πάντες ἐλαυνομένην προΐδωνται
λαοὶ ἀπὸ πτόλιος, θεῖναι λίθον ἐγγύθι γαίης
νηῒ θοῇ ἴκελον, ἵνα θαυμάζωσιν ἅπαντες
ἄνθρωποι, μέγα δέ σφιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι.“
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
βῆ ῥ' ἴμεν ἐς Σχερίην, ὅθι Φαίηκες γεγάασιν.
ἔνθ' ἔμεν· ἡ δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθε ποντοπόρος νηῦς
ῥίμφα διωκομένη· τῆς δὲ σχεδὸν ἦλθ' ἐνοσίχθων,
ὅς μιν λᾶαν ἔθηκε καὶ ἐρρίζωσεν ἔνερθεν
χειρὶ καταπρηνεῖ ἐλάσας· ὁ δὲ νόσφι βεβήκει.
Οἱ δὲ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον
Φαίηκες δολιχήρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες.
ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
„Ὤ μοι, τίς δὴ νῆα θοὴν ἐπέδησ' ἐνὶ πόντῳ
οἴκαδ' ἐλαυνομένην; καὶ δὴ προὐφαίνετο πᾶσα.“
Ὣς ἄρα τις εἴπεσκε· τὰ δ' οὐκ ἴσαν ὡς ἐτέτυκτο.
τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
„Ὢ πόποι, ἦ μάλα δή με παλαίφατα θέσφαθ' ἱκάνει
πατρὸς ἐμοῦ, ὃς ἔφασκε Ποσειδάων' ἀγάσασθαι
ἡμῖν, οὕνεκα πομποὶ ἀπήμονές εἰμεν ἁπάντων.
φῆ ποτὲ Φαιήκων ἀνδρῶν περικαλλέα νῆα,
ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν, ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ
ῥαισέμεναι, μέγα δ' ἡμὶν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψειν.
ὣς ἀγόρευ' ὁ γέρων· τὰ δὲ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
πομπῆς μὲν παύσασθε βροτῶν, ὅτε κέν τις ἵκηται
ἡμέτερον προτὶ ἄστυ· Ποσειδάωνι δὲ ταύρους
δώδεκα κεκριμένους ἱερεύσομεν, αἴ κ' ἐλεήσῃ,
μηδ' ἡμῖν περίμηκες ὄρος πόλει ἀμφικαλύψῃ.“
Ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἔδδεισαν, ἑτοιμάσσαντο δὲ ταύρους.
ὣς οἱ μέν ῥ' εὔχοντο Ποσειδάωνι ἄνακτι

δήμου Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ἑσταότες περὶ βωμόν. ὁ δ' ἔγρετο δῖος Ὀδυσσεὺς
εὕδων ἐν γαίῃ πατρωΐῃ, οὐδέ μιν ἔγνω,
ἤδη δὴν ἀπεών· περὶ γὰρ θεὸς ἠέρα χεῦεν
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς, ὄφρα μιν αὐτὸν
ἄγνωστον τεύξειεν ἕκαστά τε μυθήσαιτο,
μή μιν πρὶν ἄλοχος γνοίη ἀστοί τε φίλοι τε,
πρὶν πᾶσαν μνηστῆρας ὑπερβασίην ἀποτῖσαι.
τοὔνεκ' ἄρ' ἀλλειδέα φαινέσκετο πάντα ἄνακτι,
ἀτραπιτοί τε διηνεκέες λιμένες τε πάνορμοι
πέτραι τ' ἠλίβατοι καὶ δένδρεα τηλεθόωντα.
στῆ δ' ἄρ' ἀναΐξας καί ῥ' εἴσιδε πατρίδα γαῖαν·
ᾤμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὢ πεπλήγετο μηρὼ
χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ηὔδα·
„Ὤ μοι ἐγὼ, τέων αὖτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἱκάνω;
ἦ ῥ' οἵγ' ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι,
ἦε φιλόξεινοι, καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής;
πῆ δὴ χρήματα πολλὰ φέρω τάδε; πῆ τε καὶ αὐτὸς
πλάζομαι; αἴθ' ὄφελον μεῖναι παρὰ Φαιήκεσσιν
αὐτοῦ· ἐγὼ δέ κεν ἄλλον ὑπερμενέων βασιλήων
ἐξικόμην, ὅς κέν μ' ἐφίλει καὶ ἔπεμπε νέεσθαι.
νῦν δ' οὔτ' ἄρ πη θέσθαι ἐπίσταμαι, οὐδὲ μὲν αὐτοῦ
καλλείψω, μή πώς μοι ἕλωρ ἄλλοισι γένηται.
ὢ πόποι, οὐκ ἄρα πάντα νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι
ἦσαν Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
οἵ μ' εἰς ἄλλην γαῖαν ἀπήγαγον, ἦ τέ μ' ἔφαντο
ἄξειν εἰς Ἰθάκην εὐδείελον, οὐδ' ἐτέλεσσαν.
Ζεὺς σφέας τίσαιτο ἱκετήσιος, ὅστε καὶ ἄλλους
ἀνθρώπους ἐφορᾷ καὶ τίνυται ὅστις ἁμάρτῃ.
ἀλλ' ἄγε δὴ τὰ χρήματ' ἀριθμήσω καὶ ἴδωμαι,
μή τί μοι οἴχωνται κοίλης ἐπὶ νηὸς ἄγοντες.“
Ὣς εἰπὼν τρίποδας περικαλλέας ἠδὲ λέβητας

ἠρίθμει καὶ χρυσὸν ὑφαντά τε εἵματα καλά.
τῶν μὲν ἄρ' οὔτι πόθει· ὁ δ' ὀδύρετο πατρίδα γαῖαν
ἑρπύζων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
πόλλ' ὀλοφυρόμενος. σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
ἀνδρὶ δέμας εἰκυῖα νέῳ, ἐπιβώτορι μήλων,
παναπάλῳ, οἷοί τε ἀνάκτων παῖδες ἔασιν,
δίπτυχον ἀμφ' ὤμοισιν ἔχουσ' εὐεργέα λώπην·
ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσι πέδιλ' ἔχε, χερσὶ δ' ἄκοντα.
τὴν δ' Ὀδυσεὺς γήθησεν ἰδὼν καὶ ἐναντίος ἦλθεν,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Ὦ φίλ', ἐπεί σε πρῶτα κιχάνω τῷδ' ἐνὶ χώρῳ,
χαῖρέ τε καὶ μή μοί τι κακῷ νόῳ ἀντιβολήσαις,
ἀλλὰ σάω μὲν ταῦτα, σάω δ' ἐμέ· σοὶ γὰρ ἔγωγε
εὔχομαι ὥστε θεῷ καί σευ φίλα γούναθ' ἱκάνω.
καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ·
τίς γῆ, τίς δῆμος, τίνες ἀνέρες ἐγγεγάασιν;
ἤ πού τις νήσων εὐδείελος, ἠέ τις ἀκτὴ
κεῖθ' ἁλὶ κεκλιμένη ἐριβώλακος ἠπείροιο;“
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
„νήπιός εἰς, ὦ ξεῖν', ἢ τηλόθεν εἰλήλουθας,
εἰ δὴ τήνδε τε γαῖαν ἀνείρεαι. οὐδέ τι λίην
οὕτω νώνυμός ἐστιν· ἴσασι δέ μιν μάλα πολλοί,
ἠμὲν ὅσοι ναίουσι πρὸς Ἠῶ τ' Ἠέλιόν τε,
ἠδ' ὅσσοι μετόπισθε ποτὶ ζόφον ἠερόεντα.
ἤτοι μὲν τρηχεῖα καὶ οὐχ ἱππήλατός ἐστιν,
οὐδὲ λίην λυπρή, ἀτὰρ οὐδ' εὐρεῖα τέτυκται.
ἐν μὲν γάρ οἱ σῖτος ἀθέσφατος, ἐν δέ τε οἶνος
γίγνεται· αἰεὶ δ' ὄμβρος ἔχει τεθαλυῖά τ' ἐέρση·
αἰγίβοτος δ' ἀγαθὴ καὶ βούβοτος· ἔστι μὲν ὕλη
παντοίη, ἐν δ' ἀρδμοὶ ἐπηετανοὶ παρέασιν.
τῷ τοι, ξεῖν', Ἰθάκης γε καὶ ἐς Τροίην ὄνομ' ἵκει,
τήνπερ τηλοῦ φασὶν Ἀχαιΐδος ἔμμεναι αἴης.“

Ὣς φάτο, γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
χαίρων ᾗ γαίῃ πατρωΐῃ, ὥς οἱ ἔειπεν
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο·
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
οὐδ' ὅγ' ἀληθέα εἶπε, πάλιν δ' ὅγε λάζετο μῦθον,
αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι νόον πολυκερδέα νωμῶν·
„Πυνθανόμην Ἰθάκης γε καὶ ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ,
τηλοῦ ὑπὲρ πόντου· νῦν δ' εἰλήλουθα καὶ αὐτὸς
χρήμασι σὺν τοίσδεσσι· λιπὼν δ' ἔτι παισὶ τοσαῦτα
φεύγω, ἐπεὶ φίλον υἷα κατέκτανον Ἰδομενῆος,
Ὀρσίλοχον πόδας ὠκὺν, ὃς ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ
ἀνέρας ἀλφηστὰς νίκα ταχέεσσι πόδεσσιν,
οὕνεκά με στερέσαι τῆς ληΐδος ἤθελε πάσης
Τρωΐάδος, τῆς εἵνεκ' ἐγὼ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων,
οὕνεκ' ἄρ' οὐχ ᾧ πατρὶ χαριζόμενος θεράπευον
δήμῳ ἔνι Τρώων, ἀλλ' ἄλλων ἦρχον ἑταίρων.
τὸν μὲν ἐγὼ κατιόντα βάλον χαλκήρεϊ δουρὶ
ἀγρόθεν, ἐγγὺς ὁδοῖο λοχησάμενος σὺν ἑταίρῳ·
νὺξ δὲ μάλα δνοφερὴ κάτεχ' οὐρανὸν, οὐδέ τις ἡμέας
ἀνθρώπων ἐνόησε, λάθον δέ ἑ θυμὸν ἀπούρας.
αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνγε κατέκτανον ὀξέϊ χαλκῷ,
αὐτίκ' ἐγὼν ἐπὶ νῆα κιὼν Φοίνικας ἀγαυοὺς
ἐλλισάμην, καί σφιν μενοεικέα ληΐδα δῶκα·
τούς μ' ἐκέλευσα Πύλονδε καταστῆσαι καὶ ἐφέσσαι
ἢ εἰς Ἤλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί.
ἀλλ' ἤτοι σφέας κεῖθεν ἀπώσατο ἲς ἀνέμοιο
πόλλ' ἀεκαζομένους, οὐδ' ἤθελον ἐξαπατῆσαι.
κεῖθεν δὲ πλαγχθέντες ἱκάνομεν ἐνθάδε νυκτός.
σπουδῇ δ' ἐς λιμένα προερέσσαμεν, οὐδέ τις ἡμῖν
δόρπου μνῆστις ἔην, μάλα περ χατέουσιν ἑλέσθαι,
ἀλλ' αὔτως ἀποβάντες ἐκείμεθα νηὸς ἅπαντες.

ἔνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶτα,
οἱ δὲ χρήματ' ἐμὰ γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑλόντες
κάτθεσαν, ἔνθα περ αὐτὸς ἐπὶ ψαμάθοισιν ἐκείμην.
οἱ δ' ἐς Σιδονίην εὐναιομένην ἀναβάντες
ᾤχοντ'· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην ἀκαχήμενος ἦτορ."
Ὣς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
χειρί τέ μιν κατέρεξε· δέμας δ' ἤϊκτο γυναικὶ
καλῇ τε μεγάλῃ τε καὶ ἀγλαὰ ἔργα ἰδυίῃ·
καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Κερδαλέος κ' εἴη καὶ ἐπίκλοπος ὅς σε παρέλθοι
ἐν πάντεσσι δόλοισι, καὶ εἰ θεὸς ἀντιάσειεν.
σχέτλιε, ποικιλομῆτα, δόλων ἆτ', οὐκ ἄρ' ἔμελλες,
οὐδ' ἐν σῇ περ ἐὼν γαίῃ, λήξειν ἀπατάων
μύθων τε κλοπίων, οἵ τοι πεδόθεν φίλοι εἰσίν.
ἀλλ' ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, εἰδότες ἄμφω
κέρδε', ἐπεὶ σὺ μέν ἐσσι βροτῶν ὄχ' ἄριστος ἁπάντων
βουλῇ καὶ μύθοισιν, ἐγὼ δ' ἐν πᾶσι θεοῖσιν
μήτι τε κλέομαι καὶ κέρδεσιν· οὐδὲ σύ γ' ἔγνως
Παλλάδ' Ἀθηναίην, κούρην Διὸς, ἥτε τοι αἰεὶ
ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίσταμαι ἠδὲ φυλάσσω,
καὶ δέ σε Φαιήκεσσι φίλον πάντεσσιν ἔθηκα.
νῦν αὖ δεῦρ' ἱκόμην, ἵνα τοι σὺν μῆτιν ὑφήνω
χρήματά τε κρύψω, ὅσα τοι Φαίηκες ἀγαυοὶ
ὤπασαν οἴκαδ' ἰόντι ἐμῇ βουλῇ τε νόῳ τε,
εἴπω θ' ὅσσα τοι αἶσα δόμοις ἔνι ποιητοῖσιν
κήδε' ἀνασχέσθαι· σὺ δὲ τετλάμεναι καὶ ἀνάγκῃ,
μηδέ τῳ ἐκφάσθαι μήτ' ἀνδρῶν μήτε γυναικῶν,
πάντων, οὕνεκ' ἄρ' ἦλθες ἀλώμενος, ἀλλὰ σιωπῇ
πάσχειν ἄλγεα πολλὰ, βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν."
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς
„ἀργαλέον σε, θεὰ, γνῶναι βροτῷ ἀντιάσαντι,

καὶ μάλ' ἐπισταμένῳ· σὲ γὰρ αὐτὴν παντὶ ἐΐσκεις.
τοῦτο δ' ἐγὼν εὖ οἶδ', ὅτι μοι πάρος ἠπίη ἦσθα,
εἵως ἐν Τροίῃ πολεμίζομεν υἷες Ἀχαιῶν.
αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπὴν,
βῆμεν δ' ἐν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιοὺς,
οὐ σέγ' ἔπειτα ἴδον, κούρη Διὸς, οὐδ' ἐνόησα
νηὸς ἐμῆς ἐπιβᾶσαν, ὅπως τί μοι ἄλγος ἀλάλκοις.
[ἀλλ' αἰεὶ φρεσὶν ᾗσιν ἔχων δεδαϊγμένον ἦτορ
ἠλώμην, εἵως με θεοὶ κακότητος ἔλυσαν·
πρίν γ' ὅτε Φαιήκων ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ
θάρσυνάς τ' ἐπέεσσι καὶ ἐς πόλιν ἤγαγες αὐτή.]
νῦν δέ σε πρὸς πατρὸς γουνάζομαι — οὐ γὰρ ὀΐω
ἥκειν εἰς Ἰθάκην εὐδείελον, ἀλλά τιν' ἄλλην
γαῖαν ἀναστρέφομαι· σὲ δὲ κερτομέουσαν ὀΐω
ταῦτ' ἀγορευέμεναι, ἵν' ἐμὰς φρένας ἠπεροπεύσῃς-
εἰπέ μοι εἰ ἐτεόν γε φίλην ἐς πατρίδ' ἱκάνω."
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
„αἰεί τοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι νόημα·
τῷ σε καὶ οὐ δύναμαι προλιπεῖν δύστηνον ἐόντα,
οὕνεκ' ἐπητής ἐσσι καὶ ἀγχίνοος καὶ ἐχέφρων.
ἀσπασίως γάρ κ' ἄλλος ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
ἵετ' ἐνὶ μεγάροις ἰδέειν παῖδάς τ' ἄλοχόν τε·
σοὶ δ' οὔπω φίλον ἐστὶ δαήμεναι οὐδὲ πυθέσθαι,
πρίν γ' ἔτι σῆς ἀλόχου πειρήσεαι, ἥτε τοι αὔτως
ἧσται ἐνὶ μεγάροισιν, ὀϊζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἤματα δακρυχεούσῃ.
αὐτὰρ ἐγὼ τὸ μὲν οὔποτ' ἀπίστεον, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
ᾔδε', ὃ νοστήσεις ὀλέσας ἄπο πάντας ἑταίρους·
ἀλλά τοι οὐκ ἐθέλησα Ποσειδάωνι μάχεσθαι
πατροκασιγνήτῳ, ὅς τοι κότον ἔνθετο θυμῷ,
χωόμενος ὅτι οἱ υἱὸν φίλον ἐξαλάωσας.
ἀλλ' ἄγε τοι δείξω Ἰθάκης ἕδος, ὄφρα πεποίθῃς.

Φόρκυνος μὲν ὅδ' ἐστὶ λιμὴν, ἁλίοιο γέροντος,
ἥδε δ' ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη·
[ἀγχόθι δ' αὐτῆς ἄντρον ἐπήρατον ἠεροειδὲς,
ἱρὸν νυμφάων, αἳ νηϊάδες καλέονται·]
τοῦτο δέ τοι σπέος ἐστὶ κατηρεφὲς, ἔνθα σὺ πολλὰς
ἔρδεσκες Νύμφῃσι τελήεσσας ἑκατόμβας·
τοῦτο δὲ Νήριτόν ἐστιν ὄρος καταειμένον ὕλῃ."
Ὣς εἰποῦσα θεὰ σκέδασ' ἠέρα, εἴσατο δὲ χθών·
γήθησέν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
χαίρων ᾗ γαίῃ, κύσε δὲ ζείδωρον ἄρουραν.
αὐτίκα δὲ νύμφῃς ἠρήσατο, χεῖρας ἀνασχών·
„Νύμφαι νηϊάδες, κοῦραι Διὸς, οὔποτ' ἔγωγε
ὄψεσθ' ὔμμ' ἐφάμην· νῦν δ' εὐχωλῇς ἀγανῇσιν
χαίρετ'· ἀτὰρ καὶ δῶρα διδώσομεν, ὡς τὸ πάρος περ,
αἴ κεν ἐᾷ πρόφρων με Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη
αὐτόν τε ζώειν καί μοι φίλον υἱὸν ἀέξῃ."
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
„θάρσει, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
ἀλλὰ χρήματα μὲν μυχῷ ἄντρου θεσπεσίοιο
θείομεν αὐτίκα νῦν, ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνῃ·
αὐτοὶ δὲ φραζώμεθ' ὅπως ὄχ' ἄριστα γένηται."
Ὣς εἰποῦσα θεὰ δῦνε σπέος ἠεροειδὲς,
μαιομένη κευθμῶνας ἀνὰ σπέος· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ἆσσον πάντ' ἐφόρει, χρυσὸν καὶ ἀτειρέα χαλκὸν
εἵματά τ' εὐποίητα, τά οἱ Φαίηκες ἔδωκαν.
καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηκε, λίθον δ' ἐπέθηκε θύρῃσιν
Παλλας Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο.
Τὼ δὲ καθεζομένω ἱερῆς παρὰ πυθμέν' ἐλαίης
φραζέσθην μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὄλεθρον.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
„Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
φράζευ ὅπως μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσεις,

οἳ δή τοι τρίετες μεγαρον κάτα κοιρανέουσιν,
μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον καὶ ἕδνα διδόντες·
ἡ δὲ σὸν αἰεὶ νόστον ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν
πάντας μέν ῥ' ἔλπει καὶ ὑπίσχεται ἀνδρὶ ἑκάστῳ,
ἀγγελίας προϊεῖσα, νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾷ."
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς
„ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο
φθίσεσθαι κακὸν οἶτον ἐνὶ μεγάροισιν ἔμελλον,
εἰ μή μοι σὺ ἕκαστα, θεά, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
ἀλλ' ἄγε μῆτιν ὕφηνον, ὅπως ἀποτίσομαι αὐτούς·
πὰρ δέ μοι αὐτὴ στῆθι, μένος πολυθαρσὲς ἐνεῖσα,
οἷον ὅτε Τροίης λύομεν λιπαρὰ κρήδεμνα.
αἴ κέ μοι ὣς μεμαυῖα παρασταίης, γλαυκῶπι,
καί κε τριηκοσίοισιν ἐγὼν ἄνδρεσσι μαχοίμην
σὺν σοί, πότνα θεά, ὅτε μοι πρόφρασσ' ἐπαρήγοις."
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
„καὶ λίην τοι ἔγωγε παρέσσομαι, οὐδέ με λήσεις,
ὁππότε κεν δὴ ταῦτα πενώμεθα· καί τιν' ὀΐω
αἵματί τ' ἐγκεφάλῳ τε παλαξέμεν ἄσπετον οὖδας
ἀνδρῶν μνηστήρων, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν.
ἀλλ' ἄγε σ' ἄγνωστον τεύξω πάντεσσι βροτοῖσιν·
κάρψω μὲν χρόα καλὸν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν,
ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὀλέσω τρίχας, ἀμφὶ δὲ λαῖφος
ἕσσω ὅ κε στυγέῃσιν ἰδὼν ἄνθρωπος ἔχοντα,
κνυζώσω δέ τοι ὄσσε πάρος περικαλλέ' ἐόντε,
ὡς ἂν ἀεικέλιος πᾶσι μνηστῆρσι φανείης
σῇ τ' ἀλόχῳ καὶ παιδί, τὸν ἐν μεγάροισιν ἔλειπες.
αὐτὸς δὲ πρώτιστα συβώτην εἰσαφικέσθαι,
ὅς τοι ὑῶν ἐπίουρος, ὁμῶς δέ τοι ἤπια οἶδεν,
παῖδά τε σὸν φιλέει καὶ ἐχέφρονα Πηνελόπειαν.
δήεις τόνγε σύεσσι παρήμενον· αἱ δὲ νέμονται

πὰρ Κόρακος πέτρῃ ἐπί τε κρήνῃ Ἀρεθούσῃ,
ἔσθουσαι βάλανον μενοεικέα καὶ μέλαν ὕδωρ
πίνουσαι, τάθ' ὕεσσι τρέφει τεθαλυῖαν ἀλοιφήν.
ἔνθα μένειν καὶ πάντα παρήμενος ἐξερέεσθαι,
ὄφρ' ἂν ἐγὼν ἔλθω Σπάρτην ἐς καλλιγύναικα
Τηλέμαχον καλέουσα, τεὸν φίλον υἱὸν, Ὀδυσσεῦ·
ὅς τοι ἐς εὐρύχορον Λακεδαίμονα πὰρ Μενέλαον
ᾤχετο πευσόμενος μετὰ σὸν κλέος, ἤ που ἔτ' εἴης.“
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
„τίπτε τ' ἄρ' οὔ οἱ ἔειπες, ἐνὶ φρεσὶ πάντ' εἰδυῖα;
ἦ ἵνα που καὶ κεῖνος ἀλώμενος ἄλγεα πάσχῃ
πόντον ἐπ' ἀτρύγετον· βίοτον δέ οἱ ἄλλοι ἔδουσιν;“
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
„μὴ δή τοι κεῖνός γε λίην ἐνθύμιος ἔστω.
αὐτή μιν πόμπευον, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο
κεῖσ' ἐλθών· ἀτὰρ οὔτιν' ἔχει πόνον, ἀλλὰ ἕκηλος
ἧσται ἐν Ἀτρείδαο δόμοις, παρὰ δ' ἄσπετα κεῖται.
ἦ μέν μιν λοχόωσι νέοι σὺν νηῒ μελαίνῃ,
ἱέμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι·
ἀλλὰ τάγ' οὐκ ὀΐω, πρὶν καί τινα γαῖα καθέξει
[ἀνδρῶν μνηστήρων, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν].“
Ὣς ἄρα μιν φαμένη ῥάβδῳ ἐπεμάσσατ' Ἀθήνη.
κάρψεν μὲν χρόα καλὸν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν,
ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὄλεσε τρίχας, ἀμφὶ δὲ δέρμα
πάντεσσιν μελέεσσι παλαιοῦ θῆκε γέροντος,
κνύζωσεν δέ οἱ ὄσσε πάρος περικαλλέ' ἐόντε·
ἀμφὶ δέ μιν ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,
ῥωγαλέα ῥυπόωντα, κακῷ μεμορυγμένα καπνῷ·
ἀμφὶ δέ μιν μέγα δέρμα ταχείης ἕσσ' ἐλάφοιο,
ψιλόν· δῶκε δέ οἱ σκῆπτρον καὶ ἀεικέα πήρην,
πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ.

Τώγ' ὣς βουλεύσαντε διέτμαγεν. ἡ μὲν ἔπειτα
ἐς Λακεδαίμονα δῖαν ἔβη μετὰ παῖδ' Ὀδυσῆος.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ξ.

Ὀδυσσέως πρὸς Εὔμαιον ὁμιλία.

Αὐτὰρ ὁ ἐκ λιμένος προσέβη τρηχεῖαν ἀταρπὸν
χῶρον ἀν' ὑλήεντα δι' ἄκριας, ᾗ οἱ Ἀθήνη
πέφραδε δῖον ὑφορβὸν, ὅ οἱ βιότοιο μάλιστα
κήδετο οἰκήων, οὓς κτήσατο δῖος Ὀδυσσεύς.
Τὸν δ' ἄρ' ἐνὶ προδόμῳ εὗρ' ἥμενον, ἔνθα οἱ αὐλὴ
ὑψηλὴ δέδμητο, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,
καλή τε μεγάλη τε, περίδρομος· ἥν ῥα συβώτης
αὐτὸς δείμαθ' ὕεσσιν ἀποιχομένοιο ἄνακτος,
νόσφιν δεσποίνης καὶ Λαέρταο γέροντος,
ῥυτοῖσιν λάεσσι καὶ ἐθρίγκωσεν ἀχέρδῳ.
σταυροὺς δ' ἐκτὸς ἔλασσε διαμπερὲς ἔνθα καὶ ἔνθα,
πυκνοὺς καὶ θαμέας, τὸ μέλαν δρυὸς ἀμφικεάσσας·
ἔντοσθεν δ' αὐλῆς συφεοὺς δυοκαίδεκα ποίει
πλησίον ἀλλήλων, εὐνὰς συσίν· ἐν δὲ ἑκάστῳ
πεντήκοντα σύες χαμαιευνάδες ἐρχατόωντο,
θήλειαι τοκάδες· τοὶ δ' ἄρσενες ἐκτὸς ἴαυον,
πολλὸν παυρότεροι· τοὺς γὰρ μινύθεσκον ἔδοντες
ἀντίθεοι μνηστῆρες, ἐπεὶ προΐαλλε συβώτης
αἰεὶ ζατρεφέων σιάλων τὸν ἄριστον ἁπάντων·
οἱ δὲ τριηκόσιοί τε καὶ ἑξήκοντα πέλοντο.
πὰρ δὲ κύνες, θήρεσσιν ἐοικότες αἰὲν ἴαυον
τέσσαρες, οὓς ἔθρεψε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν.

αὐτὸς δ' ἀμφὶ πόδεσσιν ἑοῖς ἀράρισκε πέδιλα,
τάμνων δέρμα βόειον ἐΰχροές· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
ᾤχοντ' ἄλλυδις ἄλλος ἅμ' ἀγρομένοισι σύεσσιν,
οἱ τρεῖς· τὸν δὲ τέταρτον ἀποπροέηκε πόλινδε
σῦν ἀγέμεν μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ἀνάγκῃ,
ὄφρ' ἱερεύσαντες κρειῶν κορεσαίατο θυμόν.
'Εξαπίνης δ' Ὀδυσῆα ἴδον κύνες ὑλακόμωροι.
οἱ μὲν κεκλήγοντες ἐπέδραμον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ἕζετο κερδοσύνῃ, σκῆπτρον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
ἔνθα κεν ᾧ πὰρ σταθμῷ ἀεικέλιον πάθεν ἄλγος·
ἀλλὰ συβώτης ὦκα ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπὼν
ἔσσυτ' ἀνὰ πρόθυρον, σκῦτος δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
τοὺς μὲν ὁμοκλήσας σεῦεν κύνας ἄλλυδις ἄλλον
πυκνῇσιν λιθάδεσσιν· ὁ δὲ προσέειπεν ἄνακτα
„Ὦ γέρον, ἦ ὀλίγου σε κύνες διεδηλήσαντο
ἐξαπίνης, καί κέν μοι ἐλεγχείην κατέχευας.
καὶ δέ μοι ἄλλα θεοὶ δόσαν ἄλγεά τε στοναχάς τε·
ἀντιθέου γὰρ ἄνακτος ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων
ἧμαι, ἄλλοισιν δὲ σύας σιάλους ἀτιτάλλω
ἔδμεναι· αὐτὰρ κεῖνος ἐελδόμενός που ἐδωδῆς
πλάζετ' ἐπ' ἀλλοθρόων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε,
εἴ που ἔτι ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο.
ἀλλ' ἕπεο, κλισίηνδ' ἴομεν, γέρον, ὄφρα καὶ αὐτὸς,
σίτου καὶ οἴνοιο κορεσσάμενος κατὰ θυμὸν,
εἴπῃς ὁππόθεν ἐσσὶ καὶ ὁππόσα κήδε' ἀνέτλης.“
Ὣς εἰπὼν κλισίηνδ' ἡγήσατο δῖος ὑφορβὸς,
εἷσεν δ' εἰσαγαγὼν, ῥῶπας δ' ὑπέχευε δασείας,
ἐστόρεσεν δ' ἐπὶ δέρμα ἰονθάδος ἀγρίου αἰγὸς,
αὐτοῦ ἐνεύναιον, μέγα καὶ δασύ. χαῖρε δ' Ὀδυσσεὺς
ὅττι μιν ὧς ὑπέδεκτο, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν
„Ζεύς τοι δοίη, ξεῖνε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι
ὅττι μάλιστ' ἐθέλεις, ὅτι με πρόφρων ὑπεδέξο.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα
„ξεῖν', οὔ μοι θέμις ἔστ', οὐδ' εἰ κακίων σέθεν ἔλθοι,
ξεῖνον ἀτιμῆσαι· πρὸς γὰρ Διός εἰσιν ἅπαντες
ξεῖνοί τε πτωχοί τε· δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε
γίγνεται ἡμετέρη· ἡ γὰρ δμώων δίκη ἐστὶν
αἰεὶ δειδιότων, ὅτ' ἐπικρατέωσιν ἄνακτες
οἱ νέοι. ἦ γὰρ τοῦγε θεοὶ κατὰ νόστον ἔδησαν,
ὅς κεν ἔμ' ἐνδυκέως ἐφίλει καὶ κτῆσιν ὄπασσεν,
οἷά τε ᾧ οἰκῆϊ ἄναξ εὔθυμος ἔδωκεν,
οἶκόν τε κλῆρόν τε πολυμνήστην τε γυναῖκα,
ὅς οἱ πολλὰ κάμῃσι, θεὸς δ' ἐπὶ ἔργον ἀέξῃ,
ὡς καὶ ἐμοὶ τόδε ἔργον ἀέξεται, ᾧ ἐπιμίμνω.
τῷ κέ με πόλλ' ὤνησεν ἄναξ, εἰ αὐτόθ' ἐγήρα·
ἀλλ' ὄλεθ' — ὡς ὤφελλ' Ἑλένης ἀπὸ φῦλον ὀλέσθαι
πρόχνυ, ἐπεὶ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
καὶ γὰρ κεῖνος ἔβη Ἀγαμέμνονος εἵνεκα τιμῆς
Ἴλιον εἰς εὔπωλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο.“
Ὣς εἰπὼν ζωστῆρι θοῶς συνέεργε χιτῶνα,
βῆ δ' ἴμεν ἐς συφεοὺς, ὅθι ἔθνεα ἔρχατο χοίρων.
ἔνθεν ἑλὼν δύ' ἔνεικε καὶ ἀμφοτέρους ἱέρευσεν,
εὗσέ τε μίστυλλέν τε καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρεν.
ὀπτήσας δ' ἄρα πάντα φέρων παρέθηκ' Ὀδυσῆϊ
θέρμ' αὐτοῖς ὀβελοῖσιν· ὁ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνεν·
ἐν δ' ἄρα κισσυβίῳ κίρνη μελιηδέα οἶνον,
αὐτὸς δ' ἀντίον ἷζεν, ἐποτρύνων δὲ προσηύδα
„Ἔσθιε νῦν, ὦ ξεῖνε, τάτε δμώεσσι πάρεστιν,
χοίρε'· ἀτὰρ σιάλους γε σύας μνηστῆρες ἔδουσιν,
οὐκ ὄπιδα φρονέοντες ἐνὶ φρεσὶν οὐδ' ἐλεητύν.
οὐ μὲν σχέτλια ἔργα θεοὶ μάκαρες φιλέουσιν,
ἀλλα δίκην τίουσι καὶ αἴσιμα ἔργ' ἀνθρώπων.
καὶ μὲν δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι, οἵτ' ἐπὶ γαίης
ἀλλοτρίης βῶσιν καί σφι Ζεὺς ληΐδα δώῃ,

πλησάμενοι δέ τε νῆας ἔβαν οἶκόνδε νέεσθαι,
καὶ μὲν τοῖς ὄπιδος κρατερὸν δέος ἐν φρεσὶ πίπτει.
οἵδε δὲ καί τι ἴσασι, θεοῦ δέ τιν' ἔκλυον αὐδὴν,
κείνου λυγρὸν ὄλεθρον, ὅτ' οὐκ ἐθέλουσι δικαίως
μνᾶσθαι οὐδὲ νέεσθαι ἐπὶ σφέτερ', ἀλλὰ ἕκηλοι
κτήματα δαρδάπτουσιν ὑπέρβιον, οὐδ' ἔπι φειδώ.
ὅσσαι γὰρ νύκτες τε καὶ ἡμέραι ἐκ Διός εἰσιν,
οὔποθ' ἓν ἱρεύουσ' ἱερήϊον, οὐδὲ δύ' οἴω·
οἶνον δὲ φθινύθουσιν ὑπέρβιον ἐξαφύοντες.
ἦ γάρ οἱ ζωή γ' ἦν ἄσπετος· οὔτινι τόσση
ἀνδρῶν ἡρώων, οὔτ' ἠπείροιο μελαίνης
οὔτ' αὐτῆς Ἰθάκης· οὐδὲ ξυνεείκοσι φωτῶν
ἔστ' ἄφενος τοσσοῦτον· ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω.
δώδεκ' ἐν ἠπείρῳ ἀγέλαι· τόσα πώεα οἰῶν,
τόσσα συῶν συβόσεια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν
βόσκουσι ξεῖνοί τε καὶ αὐτοῦ βώτορες ἄνδρες.
ἔνθα δέ τ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν ἕνδεκα πάντα
ἐσχατιῇ βόσκοντ', ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄρονται.
τῶν αἰεί σφιν ἕκαστος ἐπ' ἤματι μῆλον ἀγινεῖ,
ζατρεφέων αἰγῶν ὅστις φαίνηται ἄριστος.
αὐτὰρ ἐγὼ σῦς τάσδε φυλάσσω τε ῥύομαί τε,
καί σφι συῶν τὸν ἄριστον ἐῢ κρίνας ἀποπέμπω."
Ὣς φάθ', ὁ δ' ἐνδυκέως κρέα τ' ἤσθιε πῖνέ τε οἶνον
ἁρπαλέως ἀκέων, κακὰ δὲ μνηστῆρσι φύτευεν
αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδωδῇ,
καί οἱ πλησάμενος δῶκε σκύφον, ᾧπερ ἔπινεν,
οἴνου ἐνίπλειον· ὁ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
„Ὦ φίλε, τίς γάρ σε πρίατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν,
ὧδε μάλ' ἀφνειὸς καὶ καρτερος ὡς ἀγορεύεις;
φῂς δ' αὐτὸν φθίσθαι Ἀγαμέμνονος εἵνεκα τιμῆς.
εἰπέ μοι, αἴ κέ ποθι γνώω τοιοῦτον ἐόντα.

Ζεὺς γάρ που τόγε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
εἴ κέ μιν ἀγγείλαιμι ἰδών· ἐπὶ πολλὰ δ' ἀλήθην."
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν
„ὦ γέρον, οὔτις κεῖνον ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
ἀγγέλλων πείσειε γυναῖκά τε καὶ φίλον υἱὸν,
ἀλλ' ἄλλως κομιδῆς κεχρημένοι ἄνδρες ἀλῆται
ψεύδοντ', οὐδ' ἐθέλουσιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
ὃς δέ κ' ἀλητεύων Ἰθάκης ἐς δῆμον ἵκηται,
ἐλθὼν ἐς δέσποιναν ἐμὴν ἀπατήλια βάζει·
ἡ δ' εὖ δεξαμένη φιλέει καὶ ἕκαστα μεταλλᾷ,
καί οἱ ὀδυρομένῃ βλεφάρων ἄπο δάκρυα πίπτει,
ἣ θέμις ἐστὶ γυναικὸς, ἐπὴν πόσις ἄλλοθ' ὄληται.
αἶψά κε καὶ σὺ, γεραιὲ, ἔπος παρατεκτήναιο.
[εἴ τίς τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα δοίη.]
τοῦ δ' ἤδη μέλλουσι κύνες ταχέες τ' οἰωνοὶ
ῥινὸν ἀπ' ὀστεόφιν ἐρύσαι, ψυχὴ δὲ λέλοιπεν·
ἢ τόνγ' ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες, ὀστέα δ' αὐτοῦ
κεῖται ἐπ' ἠπείρου ψαμάθῳ εἰλυμένα πολλῇ.
ὣς ὁ μὲν ἔνθ' ἀπόλωλε, φίλοισι δὲ κήδε' ὀπίσσω
πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τετεύχαται· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλον
ἤπιον ὧδε ἄνακτα κιχήσομαι, ὁππόσ' ἐπέλθω,
οὐδ' εἴ κεν πατρὸς καὶ μητέρος αὖτις ἵκωμαι
οἶκον, ὅθι πρῶτον γενόμην καί μ' ἔτρεφον αὐτοί.
οὐδέ νυ τῶν ἔτι τόσσον ὀδύρομαι, ἱέμενός περ
ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ·
ἀλλά μ' Ὀδυσσῆος πόθος αἴνυται οἰχομένοιο.
τὸν μὲν ἐγὼν, ὦ ξεῖνε, καὶ οὐ παρεόντ' ὀνομάζειν
αἰδέομαι· πέρι γάρ μ' ἐφίλει καὶ κήδετο θυμῷ·
ἀλλά μιν ἠθεῖον καλέω καὶ νόσφιν ἐόντα."
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
„ὦ φίλ', ἐπειδὴ πάμπαν ἀναίνεαι, οὐδ' ἔτι φῇσθα
κεῖνον ἐλεύσεσθαι, θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος·

ἀλλ' ἐγὼ οὐκ αὔτως μυθήσομαι, ἀλλὰ σὺν ὅρκῳ,
ὡς νεῖται Ὀδυσεύς· εὐαγγέλιον δέ μοι ἔστω
αὐτίκ', ἐπεί κεν κεῖνος ἰὼν τὰ ἃ δώμαθ' ἵκηται
[ἕσσαι με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα καλά·]
πρὶν δέ κε, καὶ μάλα περ κεχρημένος, οὔτι δεχοίμην.
ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσιν
γίγνεται, ὃς πενίῃ εἴκων ἀπατήλια βάζει.
ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίη τε τράπεζα,
ἱστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω·
ἦ μέν τοι τάδε πάντα τελείεται ὡς ἀγορεύω.
τοῦδ' αὐτοῦ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς.
[τοῦ μὲν φθίνοντος μηνὸς, τοῦ δ' ἱσταμένοιο,
οἴκαδε νοστήσει, καὶ τίσεται ὅστις ἐκείνου
ἐνθάδ' ἀτιμάζει ἄλοχον καὶ φαίδιμον υἱόν.]“
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα
„ὦ γέρον, οὔτ' ἄρ' ἐγὼν εὐαγγέλιον τόδε τίσω,
οὔτ' Ὀδυσεὺς ἔτι οἶκον ἐλεύσεται· ἀλλὰ ἕκηλος
πῖνε, καὶ ἄλλα παρὲξ μεμνώμεθα, μηδέ με τούτων
μίμνησκ'· ἦ γὰρ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν
ἄχνυται, ὁππότε τις μνήσῃ κεδνοῖο ἄνακτος.
ἀλλ' ἤτοι ὅρκον μὲν ἐάσομεν, αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ἔλθοι ὅπως μιν ἔγωγ' ἐθέλω καὶ Πηνελόπεια
Λαέρτης θ' ὁ γέρων καὶ Τηλέμαχος θεοειδής.
νῦν αὖ παιδὸς ἄλαστον ὀδύρομαι, ὃν τέκ' Ὀδυσσευς,
Τηλεμάχου· τὸν ἐπεὶ θρέψαν θεοὶ ἔρνεϊ ἶσον,
καί μιν ἔφην ἔσσεσθαι ἐν ἀνδράσιν οὔτι χέρηα
πατρὸς ἑοῖο φίλοιο, δέμας καὶ εἶδος ἀγητὸν,
τοῦ δέ τις ἀθανάτων βλάψε φρένας ἔνδον ἐΐσας
ἠέ τις ἀνθρώπων· ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουὴν
ἐς Πύλον ἠγαθέην· τὸν δὲ μνηστῆρες ἀγαυοὶ
οἴκαδ' ἰόντα λοχῶσιν, ὅπως ἀπὸ φῦλον ὄληται
νώνυμον ἐξ Ἰθάκης Ἀρκεισίου ἀντιθέοιο.

ἀλλ' ἤτοι κεῖνον μὲν ἐάσομεν, ἤ κεν ἁλοίη
ἤ κε φύγοι καί κέν οἱ ὑπέρσχοι χεῖρα Κρονίων.
ἀλλ' ἄγε μοι σὺ, γεραιὲ, τὰ σ' αὐτοῦ κήδε' ἐνίσπες
καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ·
τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες;
ὁπποίης τ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο· πῶς δέ σε ναῦται
ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν ὀΐομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι.“
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
„τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
εἴη μὲν νῦν νῶϊν ἐπὶ χρόνον ἠμὲν ἐδωδὴ
ἠδὲ μέθυ γλυκερὸν κλισίης ἔντοσθεν ἐοῦσιν,
δαίνυσθαι ἀκέοντ', ἄλλοι δ' ἐπὶ ἔργον ἕποιεν·
ῥηϊδίως κεν ἔπειτα καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἅπαντα
οὔτι διαπρήξαιμι λέγων ἐμὰ κήδεα θυμοῦ,
ὅσσα γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.
ἐκ μὲν Κρητάων γένος εὔχομαι εὐρειάων,
ἀνέρος ἀφνειοῖο πάϊς· πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι
υἱέες ἐν μεγάρῳ ἠμὲν τράφεν ἠδ' ἐγένοντο
γνήσιοι ἐξ ἀλόχου· ἐμὲ δ' ὠνητὴ τέκε μήτηρ
παλλακὶς, ἀλλά με ἶσον ἰθαιγενέεσσιν ἐτίμα
Κάστωρ Ὑλακίδης, τοῦ ἐγὼ γένος εὔχομαι εἶναι
ὃς τότ' ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὣς τίετο δήμῳ
ὄλβῳ τε πλούτῳ τε καὶ υἱάσι κυδαλίμοισιν.
ἀλλ' ἤτοι τὸν Κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι
εἰς Ἀΐδαο δόμους· τοὶ δὲ ζωὴν ἐδάσαντο
παῖδες ὑπέρθυμοι καὶ ἐπὶ κλήρους ἐβάλοντο,
αὐτὰρ ἐμοὶ μάλα παῦρα δόσαν καὶ οἰκί' ἔνειμαν.
ἠγαγόμην δὲ γυναῖκα πολυκλήρων ἀνθρώπων
εἵνεκ' ἐμῆς ἀρετῆς, ἐπεὶ οὐκ ἀποφώλιος ἦα
οὐδὲ φυγοπτόλεμος· νῦν δ' ἤδη πάντα λέλοιπεν·

ἀλλ' ἔμπης καλάμην γέ σ' ὀΐομαι εἰσορόωντα
γιγνώσκειν· ἦ γάρ με δύη ἔχει ἤλιθα πολλή.
ἦ μὲν δὴ θάρσος μοι Ἄρης τ' ἔδοσαν καὶ Ἀθήνη
καὶ ῥηξηνορίην· ὁπότε κρίνοιμι λόχονδε
ἄνδρας ἀριστῆας, κακὰ δυσμενέεσσι φυτεύων,
οὔποτέ μοι θάνατον προτιόσσετο θυμὸς ἀγήνωρ,
ἀλλὰ πολὺ πρώτιστος ἐπάλμενος ἔγχει ἕλεσκον
ἀνδρῶν δυσμενέων ὅ τέ μοι εἴξειε πόδεσσιν.
τοῖος ἔ' ἐν πολέμῳ· ἔργον δέ μοι οὐ φίλον ἔσκεν
οὐδ' οἰκωφελίη, ἥτε τρέφει ἀγλαὰ τέκνα,
ἀλλά μοι αἰεὶ νῆες ἐπήρετμοι φίλαι ἦσαν
καὶ πόλεμοι καὶ ἄκοντες ἐΰξεστοι καὶ ὀϊστοί,
λυγρά, τάτ' ἄλλοισίν γε καταριγηλὰ πέλονται.
αὐτὰρ ἐμοὶ τὰ φίλ' ἔσκε τά που θεὸς ἐν φρεσὶ θῆκεν·
ἄλλος γάρ τ' ἄλλοισιν ἀνὴρ ἐπιτέρπεται ἔργοις.
πρὶν μὲν γὰρ Τροίης ἐπιβήμεναι υἷας Ἀχαιῶν
εἰνάκις ἀνδράσιν ἦρξα καὶ ὠκυπόροισι νέεσσιν
ἄνδρας ἐς ἀλλοδαποὺς, καί μοι μάλα τύγχανε πολλά
τῶν ἐξαιρεύμην μενοεικέα, πολλὰ δ' ὀπίσσω
λάγχανον· αἶψα δὲ οἶκος ὀφέλλετο, καί ῥα ἔπειτα
δεινός τ' αἰδοῖός τε μετὰ Κρήτεσσι τετύγμην.
ἀλλ' ὅτε δὴ τήνγε στυγερὴν ὁδὸν εὐρύοπα Ζεὺς
ἐφράσαθ', ἣ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν,
δὴ τότ' ἔμ' ἤνωγον καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα
νήεσσ' ἡγήσασθαι ἐς Ἴλιον· οὐδέ τι μῆχος
ἦεν ἀνήνασθαι, χαλεπὴ δ' ἔχε δήμου φῆμις.
ἔνθα μὲν εἰνάετες πολεμίζομεν υἷες Ἀχαιῶν,
τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν Πριάμου πέρσαντες ἔβημεν
οἴκαδε σὺν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιούς.
αὐτὰρ ἐμοὶ δειλῷ κακὰ μήδετο μητίετα Ζεύς·
μῆνα γὰρ οἶον ἔμεινα τεταρπόμενος τεκέεσσιν
κουριδίῃ τ' ἀλόχῳ καὶ κτήμασιν· αὐτὰρ ἔπειτα

Αἴγυπτόνδε με θυμὸς ἀνώγει ναυτίλλεσθαι,
νῆας ἐῢ στείλαντα σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισιν.
ἐννέα νῆας στεῖλα, θοῶς δ' ἐσαγείρατο λαός.
ἑξῆμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι
δαίνυντ'· αὐτὰρ ἐγὼν ἱερήϊα πολλὰ παρεῖχον
θεοῖσίν τε ῥέξειν αὐτοῖσί τε δαῖτα πένεσθαι.
ἑβδομάτῃ δ' ἀναβάντες ἀπὸ Κρήτης εὐρείης
ἐπλέομεν Βορέῃ ἀνέμῳ ἀκραέϊ καλῷ
ῥηϊδίως, ὡσεί τε κατὰ ῥόον· οὐδέ τις οὖν μοι
νηῶν πημάνθη, ἀλλ' ἀσκηθέες καὶ ἄνουσοι
ἥμεθα, τὰς δ' ἄνεμός τε κυβερνῆταί τ' ἴθυνον.
πεμπταῖοι δ' Αἴγυπτον ἐϋρρείτην ἱκόμεσθα,
στῆσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας.
ἔνθ' ἤτοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους
αὐτοῦ πὰρ νήεσσι μένειν καὶ νῆας ἔρυσθαι,
ὀπτῆρας δὲ κατὰ σκοπιὰς ὤτρυνα νέεσθαι·
οἱ δ' ὕβρει εἴξαντες, ἐπισπόμενοι μένεϊ σφῷ,
αἶψα μάλ' Αἰγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἀγροὺς
πόρθεον, ἐκ δὲ γυναῖκας ἄγον καὶ νήπια τέκνα,
αὐτούς τ' ἔκτεινον· τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκετ' ἀϋτή.
οἱ δὲ βοῆς ἀΐοντες ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν
ἦλθον· πλῆτο δὲ πᾶν πεδίον πεζῶν τε καὶ ἵππων
χαλκοῦ τε στεροπῆς· ἐν δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
φύζαν ἐμοῖς ἑτάροισι κακὴν βάλεν, οὐδέ τις ἔτλη
μεῖναι ἐναντίβιον· περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔστη.
ἔνθ' ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὀξέϊ χαλκῷ,
τοὺς δ' ἄναγον ζωούς, σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκῃ.
αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶν ὧδε νόημα
ποίησ' — ὡς ὄφελον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν
αὐτοῦ ἐν Αἰγύπτῳ· ἔτι γάρ νύ με πῆμ' ὑπέδεκτο —
αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κυνέην εὔτυκτον ἔθηκα
καὶ σάκος ὤμοιιν, δόρυ δ' ἔκβαλον ἔκτοσε χειρός·

αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆος ἐναντίον ἤλυθον ἵππων
καὶ κύσα γούναθ' ἑλών· ὁ δ' ἐρύσατο καί μ' ἐλέησεν,
ἐς δίφρον δέ μ' ἕσας ἄγεν οἴκαδε δακρυχέοντα. 280
ἦ μέν μοι μάλα πολλοὶ ἐπήϊσσον μελίῃσιν,
ἱέμενοι κτεῖναι — δὴ γὰρ κεχολώατο λίην —
ἀλλ' ἀπὸ κεῖνος ἔρυκε, Διὸς δ' ὠπίζετο μῆνιν
ξεινίου, ὅστε μάλιστα νεμεσσᾶται κακὰ ἔργα. 284
ἔνθα μὲν ἑπτάετες μένον αὐτόθι, πολλὰ δ' ἄγειρα
χρήματ' ἀν' Αἰγυπτίους ἄνδρας· δίδοσαν γὰρ ἅπαντες.
ἀλλ' ὅτε δὴ ὀγδόατόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθεν,
δὴ τότε Φοῖνιξ ἦλθεν ἀνὴρ ἀπατήλια εἰδώς,
τρώκτης, ὃς δὴ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισιν ἐώργει·
ὅς μ' ἄγε παρπεπιθὼν ᾗσι φρεσίν, ὄφρ' ἱκόμεσθα
Φοινίκην, ὅθι τοῦγε δόμοι καὶ κτήματ' ἔκειτο. 291
ἔνθα παρ' αὐτῷ μεῖνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν.
ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο
ἂψ περιτελλομένου ἔτεος καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
ἐς Λιβύην μ' ἐπὶ νηὸς ἐέσσατο ποντοπόροιο 295
ψεύδεα βουλεύσας, ἵνα οἱ σὺν φόρτον ἄγοιμι,
κεῖθι δέ μ' ὡς περάσειε καὶ ἄσπετον ὦνον ἕλοιτο.
τῷ ἑπόμην ἐπὶ νηός, ὀϊόμενός περ, ἀνάγκῃ.
ἡ δ' ἔθεεν Βορέῃ ἀνέμῳ ἀκραέϊ καλῷ,
μέσσον ὑπὲρ Κρήτης· Ζεὺς δέ σφισι μήδετ' ὄλεθρον.
ἀλλ' ὅτε δὴ Κρήτην μὲν ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη 301
φαίνετο γαιάων, ἀλλ' οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα,
δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων
νηὸς ὕπερ γλαφυρῆς, ἤχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς.
Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε καὶ ἔμβαλε νηῒ κεραυνόν·
ἡ δ' ἐλελίχθη πᾶσα Διὸς πληγεῖσα κεραυνῷ, 306
ἐν δὲ θεείου πλῆτο· πέσον δ' ἐκ νηὸς ἅπαντες.
οἱ δὲ κορώνῃσιν ἴκελοι περὶ νῆα μέλαιναν
κύμασιν ἐμφορέοντο· θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόστον.

αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτὸς, ἔχοντί περ ἄλγεα θυμῷ,
ἱστὸν ἀμαιμάκετον νηὸς κυανοπρῴροιο
ἐν χείρεσσιν ἔθηκεν, ὅπως ἔτι πῆμα φύγοιμι.
τῷ ῥα περιπλεχθεὶς φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν.
ἐννῆμαρ φερόμην, δεκάτῃ δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
γαίῃ Θεσπρωτῶν πέλασεν μέγα κῦμα κυλίνδον.
ἔνθα με Θεσπρωτῶν βασιλεὺς ἐκομίσσατο Φείδων
ἥρως ἀπριάτην· τοῦ γὰρ φίλος υἱὸς ἐπελθὼν
αἴθρῳ καὶ καμάτῳ δεδμημένον ἦγεν ἐς οἶκον,
χειρὸς ἀναστήσας, ὄφρ' ἵκετο δώματα πατρός·
ἀμφὶ δέ με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα ἕσσεν.
ἔνθ' Ὀδυσῆος ἐγὼ πυθόμην· κεῖνος γὰρ ἔφασκεν
ξεινίσαι ἠδὲ φιλῆσαι ἰόντ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
καί μοι κτήματ' ἔδειξεν ὅσα ξυναγείρατ' Ὀδυσσεὺς,
χαλκόν τε χρυσόν τε πολύκμητόν τε σίδηρον.
καί νύ κεν ἐς δεκάτην γενεὴν ἕτερόν γ' ἔτι βόσκοι·
τόσσα οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κεῖτο ἄνακτος.
τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι, ὄφρα θεοῖο
ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακούσαι,
ὅππως νοστήσῃ Ἰθάκης ἐς πίονα δῆμον
ἤδη δὴν ἀπεὼν, ἢ ἀμφαδὸν ἠὲ κρυφηδόν.
ὤμοσε δὲ πρὸς ἔμ' αὐτὸν, ἀποσπένδων ἐνὶ οἴκῳ,
νῆα κατειρύσθαι καὶ ἐπαρτέας ἔμμεν ἑταίρους,
οἳ δή μιν πέμψουσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
ἀλλ' ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχησε γὰρ ἐρχομένη νηῦς
ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δουλίχιον πολύπυρον.
ἔνθ' ὅγε μ' ἠνώγει πέμψαι βασιλῆϊ Ἀκάστῳ
ἐνδυκέως· τοῖσιν δὲ κακὴ φρεσὶν ἥνδανε βουλὴ
ἀμφ' ἐμοὶ, ὄφρ' ἔτι πάγχυ δύης ἐπὶ πῆμα γενοίμην.
ἀλλ' ὅτε γαίης πολλὸν ἀπέπλω ποντοπόρος νηῦς,
αὐτίκα δούλιον ἦμαρ ἐμοὶ περιμηχανόωντο.
ἐκ μέν με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματ' ἔδυσαν,

ἀμφὶ δέ μοι ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλον ἠδὲ χιτῶνα,
ῥωγαλέα, τὰ καὶ αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὅρηαι·
ἑσπέριοι δ' Ἰθάκης εὐδειέλου ἔργ' ἀφίκοντο.
ἔνθ' ἐμὲ μὲν κατέδησαν ἐϋσσέλμῳ ἐνὶ νηῒ
ὅπλῳ ἐϋστρεφέϊ στερεῶς, αὐτοὶ δ' ἀποβάντες
ἐσσυμένως παρὰ θῖνα θαλάσσης δόρπον ἕλοντο.
αὐτὰρ ἐμοὶ δεσμὸν μὲν ἀνέγναμψαν θεοὶ αὐτοὶ
ῥηϊδίως· κεφαλῇ δὲ κατὰ ῥάκος ἀμφικαλύψας,
ξεστὸν ἐφόλκαιον καταβὰς ἐπέλασσα θαλάσσῃ
στῆθος, ἔπειτα δὲ χερσὶ διήρεσσ' ἀμφοτέρῃσιν
νηχόμενος, μάλα δ' ὦκα θύρηθ' ἔα ἀμφὶς ἐκείνων.
ἔνθ' ἀναβὰς, ὅθι τε δρίος ἦν πολυανθέος ὕλης,
κείμην πεπτηώς. οἱ δὲ μεγάλα στενάχοντες
φοίτων· ἀλλ' οὐ γάρ σφιν ἐφαίνετο κέρδιον εἶναι
μαίεσθαι προτέρω, τοὶ μὲν πάλιν αὖτις ἔβαινον
νηὸς ἔπι γλαφυρῆς· ἐμὲ δ' ἔκρυψαν θεοὶ αὐτοὶ
ῥηϊδίως, καί με σταθμῷ ἐπέλασσαν ἄγοντες
ἀνδρὸς ἐπισταμένου· ἔτι γάρ νύ μοι αἶσα βιῶναι.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα
„ἆ δειλὲ ξείνων, ἦ μοι μάλα θυμὸν ὄρινας
ταῦτα ἕκαστα λέγων, ὅσα δὴ πάθες ἠδ' ὅσ' ἀλήθης.
ἀλλὰ τάγ' οὐ κατὰ κόσμον ὀΐομαι, οὐδέ με πείσεις
εἰπὼν ἀμφ' Ὀδυσῆϊ· τί σε χρὴ τοῖον ἐόντα
μαψιδίως ψεύδεσθαι; ἐγὼ δ' εὖ οἶδα καὶ αὐτὸς
νόστον ἐμοῖο ἄνακτος, ὅτ' ἤχθετο πᾶσι θεοῖσιν
πάγχυ μάλ', ὅττι μιν οὔτι μετὰ Τρώεσσι δάμασσαν
ἠὲ φίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν.
τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοὶ,
ἠδέ κε καὶ ᾧ παιδὶ μέγα κλέος ἤρατ' ὀπίσσω.
νῦν δέ μιν ἀκλειῶς Ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο.
αὐτὰρ ἐγὼ παρ' ὕεσσιν ἀπότροπος· οὐδὲ πόλινδε
ἔρχομαι, εἰ μή πού τι περίφρων Πηνελόπεια

ἐλθέμεν ὀτρύνῃσιν, ὅτ' ἀγγελίη ποθὲν ἔλθοι.
ἀλλ' οἱ μὲν τὰ ἕκαστα παρήμενοι ἐξερέουσιν,
ἠμὲν οἳ ἄχνυνται δὴν οἰχομένοιο ἄνακτος,
ἠδ' οἳ χαίρουσιν βίοτον νήποινον ἔδοντες·
ἀλλ' ἐμοὶ οὐ φίλον ἐστὶ μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι,
ἐξ οὗ δή μ' Αἰτωλὸς ἀνὴρ ἐξήπαφε μύθῳ,
ὅς ῥ' ἄνδρα κτείνας, πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἀληθεὶς,
ἤλυθ' ἐμὰ πρὸς δώματ'· ἐγὼ δέ μιν ἀμφαγάπαζον.
φῆ δέ μιν ἐν Κρήτεσσι παρ' Ἰδομενῆϊ ἰδέσθαι
νῆας ἀκειόμενον, τάς οἱ ξυνέαξαν ἄελλαι·
καὶ φάτ' ἐλεύσεσθαι ἢ ἐς θέρος ἢ ἐς ὀπώρην,
πολλὰ χρήματ' ἄγοντα, σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισιν.
καὶ σὺ, γέρον πολυπενθὲς, ἐπεί σέ μοι ἤγαγε δαίμων,
μήτε τί μοι ψεύδεσσι χαρίζεο μήτε τι θέλγε·
οὐ γὰρ τοὔνεκ' ἐγώ σ' αἰδέσσομαι οὐδὲ φιλήσω,
ἀλλὰ Δία ξένιον δείσας αὐτόν τ' ἐλεαίρων."
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
„ἦ μάλα τίς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἄπιστος,
οἷόν σ' οὐδ' ὀμόσας περ ἐπήγαγον οὐδέ σε πείθω.
ἀλλ' ἄγε νῦν ῥήτρην ποιησόμεθ'· αὐτὰρ ὄπισθεν
μάρτυροι ἀμφοτέροισι θεοὶ, τοὶ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
εἰ μέν κεν νοστήσῃ ἄναξ τεὸς ἐς τόδε δῶμα,
ἕσσας με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα πέμψαι
Δουλίχιόνδ' ἰέναι, ὅθι μοι φίλον ἔπλετο θυμῷ·
εἰ δέ κε μὴ ἔλθῃσιν ἄναξ τεὸς ὡς ἀγορεύω,
δμῶας ἐπισσεύας βαλέειν μεγάλης κατὰ πέτρης,
ὄφρα καὶ ἄλλος πτωχὸς ἀλεύεται ἠπεροπεύειν."
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε δῖος ὑφορβός
„ξεῖν', οὕτω γάρ κέν μοι ἐϋκλείη τ' ἀρετή τε
εἴη ἐπ' ἀνθρώπους ἅμα τ' αὐτίκα καὶ μετέπειτα,
ὅς σ' ἐπεὶ ἐς κλισίην ἄγαγον καὶ ξείνια δῶκα,
αὖτις δὲ κτείναιμι φίλον τ' ἀπὸ θυμὸν ἑλοίμην·

πρόφρων κεν δὴ ἔπειτα Δία Κρονίωνα λιτοίμην.
νῦν δ' ὥρη δόρποιο· τάχιστά μοι ἔνδον ἑταῖροι
εἶεν, ἵν' ἐν κλισίῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον."
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
ἀγχίμολον δὲ σύες τε καὶ ἀνέρες ἦλθον ὑφορβοί.
τὰς μὲν ἄρα ἔρξαν κατὰ ἤθεα κοιμηθῆναι,
κλαγγὴ δ' ἄσπετος ὦρτο συῶν αὐλιζομενάων.
αὐτὰρ ὁ οἷς ἑτάροισιν ἐκέκλετο δῖος ὑφορβός
„Ἄξεθ' ὑῶν τὸν ἄριστον, ἵνα ξείνῳ ἱερεύσω
τηλεδαπῷ· πρὸς δ' αὐτοὶ ὀνησόμεθ', οἵπερ ὀϊζὺν
δὴν ἔχομεν πάσχοντες ὑῶν ἕνεκ' ἀργιοδόντων·
ἄλλοι δ' ἡμέτερον κάματον νήποινον ἔδουσιν."
Ὣς ἄρα φωνήσας κέασε ξύλα νηλέϊ χαλκῷ,
οἱ δ' ὗν εἰσῆγον μάλα πίονα πενταέτηρον.
τὸν μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐπ' ἐσχάρῃ· οὐδὲ συβώτης
λήθετ' ἄρ' ἀθανάτων· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσιν·
ἀλλ' ὅγ' ἀπαρχόμενος κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλεν
ἀργιόδοντος ὑὸς, καὶ ἐπεύχετο πᾶσι θεοῖσιν
νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὅνδε δόμονδε.
κόψε δ' ἀνασχόμενος σχίζῃ δρυὸς, ἣν λίπε κείων·
τὸν δ' ἔλιπε ψυχή. τοὶ δ' ἔσφαξάν τε καὶ εὗσαν·
αἶψα δέ μιν διέχευαν· ὁ δ' ὠμοθετεῖτο συβώτης,
πάντων ἀρχόμενος μελέων, ἐς πίονα δημόν,
καὶ τὰ μὲν ἐν πυρὶ βάλλε, παλύνας ἀλφίτου ἀκτῇ,
μίστυλλόν τ' ἄρα τἆλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
ὤπτησάν τε περιφραδέως ἐρύσαντό τε πάντα,
βάλλον δ' εἰν ἐλεοῖσιν ἀολλέα· ἂν δὲ συβώτης
ἵστατο δαιτρεύσων· περὶ γὰρ φρεσὶν αἴσιμα ᾔδη.
καὶ τὰ μὲν ἔπταχα πάντα διεμοιρᾶτο δαΐζων·
τὴν μὲν ἴαν Νύμφῃσι καὶ Ἑρμῇ, Μαιάδος υἱεῖ,
θῆκεν ἐπευξάμενος, τὰς δ' ἄλλας νεῖμεν ἑκάστῳ·
νώτοισιν δ' Ὀδυσῆα διηνεκέεσσι γέραιρε·

ἀργιόδοντος ὑὸς, κύδαινε δὲ θυμὸν ἄνακτος·
καί μιν φωνήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
„Αἴθ᾽ οὕτως, Εὔμαιε, φίλος Διὶ πατρὶ γένοιο
ὡς ἐμοὶ, ὅττι με τοῖον ἐόντ᾽ ἀγαθοῖσι γεραίρεις.“
Τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
„ἔσθιε, δαιμόνιε ξείνων, καὶ τέρπεο τοῖσδε,
οἷα πάρεστι· θεὸς δὲ τὸ μὲν δώσει, τὸ δ᾽ ἐάσει,
ὅττι κεν ᾧ θυμῷ ἐθέλῃ· δύναται γὰρ ἅπαντα.“
Ἦ ῥα καὶ ἄργματα θῦσε θεοῖς αἰειγενέτῃσιν,
σπείσας δ᾽ αἴθοπα οἶνον Ὀδυσσῆϊ πτολιπόρθῳ
ἐν χείρεσσιν ἔθηκεν· ὁ δ᾽ ἕζετο ᾗ παρὰ μοίρῃ.
σῖτον δέ σφιν ἔνειμε Μεσαύλιος, ὅν ῥα συβώτης
αὐτὸς κτήσατο οἶος ἀποιχομένοιο ἄνακτος,
νόσφιν δεσποίνης καὶ Λαέρταο γέροντος·
πὰρ δ᾽ ἄρα μιν Ταφίων πρίατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν.
οἱ δ᾽ ἐπ᾽ ὀνείαθ᾽ ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
σῖτον μέν σφιν ἀφεῖλε Μεσαύλιος, οἱ δ᾽ ἐπὶ κοῖτον
σίτου καὶ κρειῶν κεκορημένοι ἐσσεύοντο.
Νὺξ δ᾽ ἄρ᾽ ἐπῆλθε κακὴ σκοτομήνιος, ὗε δ᾽ ἄρα Ζεὺς
πάννυχος, αὐτὰρ ἄη Ζέφυρος μέγας αἰὲν ἔφυδρος.
τοῖς δ᾽ Ὀδυσεὺς μετέειπε, συβώτεω πειρητίζων,
εἴ πώς οἱ ἐκδὺς χλαῖναν πόροι, ἤ τιν᾽ ἑταίρων
ἄλλον ἐποτρύνειεν, ἐπεί ἑο κήδετο λίην·
„Κέκλυθι νῦν, Εὔμαιε καὶ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι,
εὐξάμενός τι ἔπος ἐρέω· οἶνος γὰρ ἀνώγει
ἠλεὸς, ὅστ᾽ ἐφέηκε πολύφρονά περ μάλ᾽ ἀεῖσαι
καί θ᾽ ἁπαλὸν γελάσαι, καί τ᾽ ὀρχήσασθαι ἀνῆκεν,
καί τι ἔπος προέηκεν ὅπερ τ᾽ ἄρρητον ἄμεινον.
ἀλλ᾽ ἐπεὶ οὖν τὸ πρῶτον ἀνέκραγον, οὐκ ἐπικεύσω.
εἴθ᾽ ὣς ἡβώοιμι βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,

ὡς ὅθ' ὑπὸ Τροίην λόχον ἤγομεν ἀρτύναντες.
ἡγείσθην δ' Ὀδυσεύς τε καὶ Ἀτρείδης Μενέλαος,
τοῖσι δ' ἅμα τρίτος ἦρχον ἐγών· αὐτοὶ γὰρ ἄνωγον.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἱκόμεσθα ποτὶ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχος,
ἡμεῖς μὲν περὶ ἄστυ κατὰ ῥωπήϊα πυκνά,
ἂν δόνακας καὶ ἕλος, ὑπὸ τεύχεσι πεπτηῶτες
κείμεθα. νὺξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ Βορέαο πεσόντος,
πηγυλίς· αὐτὰρ ὕπερθε χιὼν γένετ' ἠΰτε πάχνη,
ψυχρή, καὶ σακέεσσι περιτρέφετο κρύσταλλος.
ἔνθ' ἄλλοι πάντες χλαίνας ἔχον ἠδὲ χιτῶνας,
εὗδον δ' εὔκηλοι, σάκεσιν εἰλυμένοι ὤμους·
αὐτὰρ ἐγὼ χλαῖναν μὲν ἰὼν ἑτάροισιν ἔλειπον
ἀφραδέως, ἐπεὶ οὐκ ἐφάμην ῥιγωσέμεν ἔμπης,
ἀλλ' ἑπόμην σάκος οἶον ἔχων καὶ ζῶμα φαεινόν.
ἀλλ' ὅτε δὴ τρίχα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει,
καὶ τότ' ἐγὼν Ὀδυσῆα προσηύδων ἐγγὺς ἐόντα
ἀγκῶνι νύξας· ὁ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ὑπάκουσεν·
'διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
οὔτοι ἔτι ζωοῖσι μετέσσομαι, ἀλλά με χεῖμα
δάμναται· οὐ γὰρ ἔχω χλαῖναν· παρά μ' ἤπαφε δαίμων
οἰοχίτων' ἴμεναι· νῦν δ' οὐκέτι φυκτὰ πέλονται.'
ὣς ἐφάμην, ὁ δ' ἔπειτα νόον σχέθε τόνδ' ἐνὶ θυμῷ,
οἷος κεῖνος ἔην βουλευέμεν ἠδὲ μάχεσθαι·
φθεγξάμενος δ' ὀλίγῃ ὀπί με πρὸς μῦθον ἔειπεν
'σίγα νῦν, μή τίς σευ Ἀχαιῶν ἄλλος ἀκούσῃ.'
ἦ καὶ ἐπ' ἀγκῶνος κεφαλὴν σχέθεν εἶπέ τε μῦθον
'κλῦτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος.
λίην γὰρ νηῶν ἑκὰς ἤλθομεν· ἀλλά τις εἴη
εἰπεῖν Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
εἰ πλέονας παρὰ ναῦφιν ἐποτρύνειε νέεσθαι.'
ὣς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα Θόας, Ἀνδραίμονος υἱὸς,
καρπαλίμως, ἀπὸ δὲ χλαῖναν θέτο φοινικόεσσαν,

βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας· ἐγὼ δ' ἐνὶ εἵματι κείνου
κείμην ἀσπασίως, φάε δὲ χρυσόθρονος Ἠώς.
[ὣς νῦν ἡβώοιμι βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη·
δοίη κέν τις χλαῖναν ἐνὶ σταθμοῖσι συφορβῶν,
ἀμφότερον, φιλότητι καὶ αἰδοῖ φωτὸς ἐῆος·
νῦν δέ μ' ἀτιμάζουσι κακὰ χροῒ εἵματ' ἔχοντα.]"
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
„ὦ γέρον, αἶνος μέν τοι ἀμύμων, ὃν κατέλεξας,
οὐδέ τί πω παρὰ μοῖραν ἔπος νηκερδὲς ἔειπες·
τῷ οὔτ' ἐσθῆτος δευήσεαι οὔτε τευ ἄλλου,
ὧν ἐπέοιχ' ἱκέτην ταλαπείριον ἀντιάσαντα,
νῦν· ἀτὰρ ἠῶθέν γε τὰ σὰ ῥάκεα δνοπαλίξεις.
οὐ γὰρ πολλαὶ χλαῖναι ἐπημοιβοί τε χιτῶνες
ἐνθάδε ἕννυσθαι, μία δ' οἴη φωτὶ ἑκάστῳ.
[αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός,
αὐτός τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα δώσει,
πέμψει δ' ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει.]"
Ὣς εἰπὼν ἀνόρουσε, τίθει δ' ἄρα οἱ πυρὸς ἐγγὺς
εὐνήν, ἐν δ' οἴων τε καὶ αἰγῶν δέρματ' ἔβαλλεν.
ἔνθ' Ὀδυσεὺς κατέλεκτ'· ἐπὶ δὲ χλαῖναν βάλεν αὐτῷ
πυκνὴν καὶ μεγάλην, ἥ οἱ παρεκέσκετ' ἀμοιβάς,
ἕννυσθαι ὅτε τις χειμὼν ἔκπαγλος ὄροιτο.
Ὣς ὁ μὲν ἔνθ' Ὀδυσεὺς κοιμήσατο, τοὶ δὲ παρ' αὐτὸν
ἄνδρες κοιμήσαντο νεηνίαι· οὐδὲ συβώτῃ
ἥνδανεν αὐτόθι κοῖτος, ὑῶν ἄπο κοιμηθῆναι,
ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἔξω ἰὼν ὡπλίζετο· χαῖρε δ' Ὀδυσσεύς,
ὅττι ῥά οἱ βιότου περικήδετο νόσφιν ἐόντος.
πρῶτον μὲν ξίφος ὀξὺ περὶ στιβαροῖς βάλετ' ὤμοις,
ἀμφὶ δὲ χλαῖναν ἑέσσατ' ἀλεξάνεμον, μάλα πυκνήν,
ἂν δὲ νάκην ἕλετ' αἰγὸς ἐϋτρεφέος μεγάλοιο,
εἵλετο δ' ὀξὺν ἄκοντα, κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν.

βῆ δ' ἴμεναι κείων ὅθι περ σύες ἀργιόδοντες
πέτρῃ ὕπο γλαφυρῇ εὗδον, Βορέω ὑπ' ἰωγῇ.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ο.

Τηλεμάχου πρὸς Εὔμαιον ἄφιξις.

Ἡ δ' εἰς εὐρύχορον Λακεδαίμονα Παλλὰς Ἀθήνη
ᾤχετ', Ὀδυσσῆος μεγαθύμου φαίδιμον υἱὸν
νόστου ὑπομνήσουσα καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
εὗρε δὲ Τηλέμαχον καὶ Νέστορος ἀγλαὸν υἱὸν
εὕδοντ' ἐν προδόμῳ Μενελάου κυδαλίμοιο,
ἤτοι Νεστορίδην μαλακῷ δεδμημένον ὕπνῳ·
Τηλέμαχον δ' οὐχ ὕπνος ἔχε γλυκὺς, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
νύκτα δι' ἀμβροσίην μελεδήματα πατρὸς ἔγειρεν.
ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη
„Τηλέμαχ', οὐκέτι καλὰ δόμων ἄπο τῆλ' ἀλάλησαι,
κτήματά τε προλιπὼν ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν
οὕτω ὑπερφιάλους· μή τοι κατὰ πάντα φάγωσιν
κτήματα δασσάμενοι, σὺ δὲ τηϋσίην ὁδὸν ἔλθῃς.
ἀλλ' ὄτρυνε τάχιστα βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον
πεμπέμεν, ὄφρ' ἔτι οἴκοι ἀμύμονα μητέρα τέτμῃς.
ἤδη γάρ ῥα πατήρ τε κασίγνητοί τε κέλονται
Εὐρυμάχῳ γήμασθαι· ὁ γὰρ περιβάλλει ἅπαντας
μνηστῆρας δώροισι καὶ ἐξώφελλεν ἔεδνα·
μή νύ τι σεῦ ἀέκητι δόμων ἐκ κτῆμα φέρηται.
οἶσθα γὰρ οἷος θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γυναικός·
κείνου βούλεται οἶκον ὀφέλλειν ὅς κεν ὀπυίῃ,
παίδων δὲ προτέρων καὶ κουριδίοιο φίλοιο

οὐκέτι μέμνηται τεθνηότος οὐδὲ μεταλλᾷ.
ἀλλὰ σύγ' ἐλθὼν αὐτὸς ἐπιτρέψειας ἕκαστα
δμωάων ἥτις τοι ἀρίστη φαίνεται εἶναι,
εἰσόκε τοι φήνωσι θεοὶ κυδρὴν παράκοιτιν.
ἄλλο δέ τοί τι ἔπος ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο θυμῷ.
μνηστήρων σ' ἐπιτηδὲς ἀριστῆες λοχόωσιν
ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
ἵεμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
ἀλλὰ τάγ' οὐκ ὀΐω· πρὶν καί τινα γαῖα καθέξει
ἀνδρῶν μνηστήρων, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν.
ἀλλὰ ἑκὰς νήσων ἀπέχειν εὐεργέα νῆα,
νυκτὶ δ' ὁμῶς πλείειν· πέμψει δέ τοι οὖρον ὄπισθεν
ἀθανάτων ὅστις σε φυλάσσει τε ῥύεταί τε.
αὐτὰρ ἐπὴν πρώτην ἀκτὴν Ἰθάκης ἀφίκηαι,
νῆα μὲν ἐς πόλιν ὀτρῦναι καὶ πάντας ἑταίρους,
αὐτὸς δὲ πρώτιστα συβώτην εἰσαφικέσθαι,
ὅς τοι ὑῶν ἐπίουρος, ὁμῶς δέ τοι ἤπια οἶδεν.
ἔνθα δὲ νύκτ' ἀέσαι· τὸν δ' ὀτρῦναι πόλιν εἴσω
ἀγγελίην ἐρέοντα περίφρονι Πηνελοπείῃ,
οὕνεκά οἱ σῶς ἐσσὶ καὶ ἐκ Πύλου εἰλήλουθας."
'Η μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον,
αὐτὰρ ὁ Νεστορίδην ἐξ ἡδέος ὕπνου ἔγειρεν
[λὰξ ποδὶ κινήσας, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν]
„Ἔγρεο, Νεστορίδη Πεισίστρατε, μώνυχας ἵππους
ζεῦξον ὑφ' ἅρματ' ἄγων, ὄφρα πρήσσωμεν ὁδοῖο."
Τὸν δ' αὖ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ηὔδα
„Τηλέμαχ', οὔπως ἔστιν ἐπειγομένους περ ὁδοῖο
νύκτα διὰ δνοφερὴν ἐλάαν· τάχα δ' ἔσσεται ἠώς.
ἀλλὰ μέν' εἰσόκε δῶρα φέρων ἐπιδίφρια θείῃ
ἥρως Ἀτρείδης, δουρικλειτὸς Μενέλαος,
καὶ μύθοις ἀγανοῖσι παραυδήσας ἀποπέμψῃ.
τοῦ γάρ τε ξεῖνος μιμνήσκεται ἤματα πάντα

ἀνδρὸς ξεινοδόκου, ὅς κεν φιλότητα παράσχῃ."
Ὣς ἔφατ', αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν Ἠώς.
ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
ἀνστὰς ἐξ εὐνῆς, Ἑλένης πάρα καλλικόμοιο.
τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς,
σπερχόμενός ῥα χιτῶνα περὶ χροΐ σιγαλόεντα
δῦνεν, καὶ μέγα φᾶρος ἐπὶ στιβαροῖς βάλετ' ὤμοις
ἥρως, βῆ δὲ θύραζε, παριστάμενος δὲ προσηύδα
[Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο]
„Ἀτρείδη Μενέλαε διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
ἤδη νῦν μ' ἀπόπεμπε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
ἤδη γάρ μοι θυμὸς ἐέλδεται οἴκαδ' ἱκέσθαι."
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
„Τηλέμαχ', οὔτι σ' ἔγωγε πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐρύξω
ἱέμενον νόστοιο· νεμεσσῶμαι δὲ καὶ ἄλλῳ
ἀνδρὶ ξεινοδόκῳ, ὅς κ' ἔξοχα μὲν φιλέῃσιν,
ἔξοχα δ' ἐχθαίρῃσιν· ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.
ἶσόν τοι κακόν ἐσθ', ὅς τ' οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι
ξεῖνον ἐποτρύνει καὶ ὃς ἐσσύμενον κατερύκει.
[χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν.]
ἀλλὰ μέν' εἰσόκε δῶρα φέρων ἐπιδίφρια θείω
καλὰ, σὺ δ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς, εἴπω δὲ γυναιξὶν
δεῖπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκεῖν ἅλις ἔνδον ἐόντων.
ἀμφότερον, κῦδός τε καὶ ἀγλαΐη καὶ ὄνειαρ,
δειπνήσαντας ἴμεν πολλὴν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
εἰ δ' ἐθέλεις τραφθῆναι ἀν' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος,
ὄφρα τοι αὐτὸς ἕπωμαι, ὑποζεύξω δέ τοι ἵππους, 81
ἄστεα δ' ἀνθρώπων ἡγήσομαι· οὐδέ τις ἡμέας
αὔτως ἀππέμψει, δώσει δέ τι ἕν γε φέρεσθαι,
ἠέ τινα τριπόδων εὐχάλκων ἠὲ λεβήτων,
ἠὲ δύ' ἡμιόνους ἠὲ χρύσειον ἄλεισον."
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα

„Ἀτρείδη Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
βούλομαι ἤδη νεῖσθαι ἐφ' ἡμέτερ'· οὐ γὰρ ὄπισθεν
οὖρον ἰὼν κατέλειπον ἐπὶ κτεάτεσσιν ἐμοῖσιν·
μὴ πατέρ' ἀντίθεον διζήμενος αὐτὸς ὄλωμαι,
ἤ τί μοι ἐκ μεγάρων κειμήλιον ἐσθλὸν ὄληται."
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
αὐτίκ' ἄρ' ᾗ ἀλόχῳ ἠδὲ δμωῇσι κέλευσεν
δεῖπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκεῖν ἅλις ἔνδον ἐόντων.
ἀγχίμολον δέ οἱ ἦλθε Βοηθοίδης Ἐτεωνεύς,
ἀνστὰς ἐξ εὐνῆς, ἐπεὶ οὐ πολὺ ναῖεν ἀπ' αὐτοῦ·
τὸν πῦρ κῆαι ἄνωγε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
ὀπτῆσαί τε κρεῶν· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας.
αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσετο κηώεντα,
οὐκ οἶος, ἅμα τῷγ' Ἑλένη κίε καὶ Μεγαπένθης.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵκανον ὅθι κειμήλια κεῖτο,
Ἀτρείδης μὲν ἔπειτα δέπας λάβεν ἀμφικύπελλον,
υἱὸν δὲ κρητῆρα φέρειν Μεγαπένθε' ἄνωγεν
ἀργύρεον· Ἑλένη δὲ παρίστατο φωριαμοῖσιν,
ἔνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, οὓς κάμεν αὐτή.
τῶν ἕν' ἀειραμένη Ἑλένη φέρε, δῖα γυναικῶν,
ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν ἠδὲ μέγιστος,
ἀστὴρ δ' ὣς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νείατος ἄλλων.
βὰν δ' ἰέναι προτέρω διὰ δώματος, εἷος ἵκοντο
Τηλέμαχον· τὸν δὲ προσέφη ξανθὸς Μενέλαος
„Τηλέμαχ', ἤτοι νόστον, ὅπως φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς,
ὥς τοι Ζεὺς τελέσειεν, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.
δώρων δ', ὅσσ' ἐν ἐμῷ οἴκῳ κειμήλια κεῖται,
δώσω ὃ κάλλιστον καὶ τιμηέστατόν ἐστιν.
δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ
ἐστὶν ἅπας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χείλεα κεκράανται,
ἔργον δ' Ἡφαίστοιο· πόρεν δέ ἑ Φαίδιμος ἥρως,
Σιδονίων βασιλεύς, ὅθ' ἑὸς δόμος ἀμφεκάλυψεν

κεῖσέ με νοστήσαντα· τεῒν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάσσαι."
  Ὣς εἰπὼν ἐν χειρὶ τίθει δέπας ἀμφικύπελλον
ἥρως Ἀτρείδης· ὁ δ' ἄρα κρητῆρα φαεινὸν
θῆκ' αὐτοῦ προπάροιθε φέρων κρατερὸς Μεγαπένθης,
ἀργύρεον· Ἑλένη δὲ παρίστατο καλλιπάρῃος
πέπλον ἔχουσ' ἐν χερσὶν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν
  „Δῶρόν τοι καὶ ἐγὼ, τέκνον φίλε, τοῦτο δίδωμι,
μνῆμ' Ἑλένης χειρῶν, πολυηράτου ἐς γάμου ὥρην,
σῇ ἀλόχῳ φορέειν· τείως δὲ φίλῃ παρὰ μητρὶ
κείσθω ἐνὶ μεγάρῳ. σὺ δέ μοι χαίρων ἀφίκοιο
οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν."
  Ὣς εἰποῦσ' ἐν χερσὶ τίθει, ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.
καὶ τὰ μὲν ἐς πείρινθα τίθει Πεισίστρατος ἥρως
δεξάμενος, καὶ πάντα ἑῷ θηήσατο θυμῷ·
τοὺς δ' ἦγε πρὸς δῶμα κάρη ξανθὸς Μενέλαος.
ἑζέσθην δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε.
χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
καλῇ χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα·
[εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων·]
πὰρ δὲ Βοηθοΐδης κρέα δαίετο καὶ νέμε μοίρας·
οἰνοχόει δ' υἱὸς Μενελάου κυδαλίμοιο.
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
δὴ τότε Τηλέμαχος καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
ἵππους τε ζεύγνυντ' ἀνά θ' ἅρματα ποικίλ' ἔβαινον,
ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.
τοὺς δὲ μετ' Ἀτρείδης ἔκιε ξανθὸς Μενέλαος,
οἶνον ἔχων ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῆφιν,
ἐν δέπαϊ χρυσέῳ, ὄφρα λείψαντε κιοίτην.
στῆ δ' ἵππων προπάροιθε, δεδισκόμενος δὲ προσηύδα

„Χαίρετον, ὦ κούρω, καὶ Νέστορι ποιμένι λαῶν
εἰπεῖν· ἦ γάρ ἔμοιγε πατὴρ ὣς ἤπιος ἦεν,
εἵως ἐν Τροίῃ πολεμίζομεν υἷες Ἀχαιῶν.“
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
„καὶ λίην κείνῳ γε, διοτρεφὲς, ὡς ἀγορεύεις,
πάντα τάδ' ἐλθόντες καταλέξομεν· αἲ γὰρ ἐγὼν ὣς
νοστήσας Ἰθάκηνδε, κιχὼν Ὀδυσῆ' ἐνὶ οἴκῳ,
εἴποιμ' ὡς παρὰ σεῖο τυχὼν φιλότητος ἁπάσης
ἔρχομαι, αὐτὰρ ἄγω κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλά.“
Ὣς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις,
αἰετὸς ἀργὴν χῆνα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον,
ἥμερον ἐξ αὐλῆς· οἱ δ' ἰΰζοντες ἕποντο
ἀνέρες ἠδὲ γυναῖκες· ὁ δέ σφισιν ἐγγύθεν ἐλθων
δεξιὸς ἤϊξε πρόσθ' ἵππων· οἱ δὲ ἰδόντες
γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
τοῖσι δὲ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἤρχετο μύθων·
„Φράζεο δὴ, Μενέλαε διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
ἢ νῶϊν τόδ' ἔφηνε θεὸς τέρας ἠὲ σοὶ αὐτῷ.“
Ὣς φάτο, μερμήριξε δ' ἀρηΐφιλος Μενέλαος,
ὅππως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποκρίναιτο νοήσας.
τὸν δ' Ἑλένη τανύπεπλος ὑποφθαμένη φάτο μῦθον
„Κλῦτέ μευ· αὐτὰρ ἐγὼ μαντεύσομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ
ἀθάνατοι βάλλουσι καὶ ὡς τελέεσθαι ὀΐω.
ὡς ὅδε χῆν' ἥρπαξ' ἀτιταλλομένην ἐνὶ οἴκῳ
ἐλθὼν ἐξ ὄρεος, ὅθι οἱ γενεή τε τόκος τε,
ὣς Ὀδυσεὺς κακὰ πολλὰ παθὼν καὶ πόλλ' ἐπαληθεὶς
οἴκαδε νοστήσει καὶ τίσεται· ἠὲ καὶ ἤδη
οἴκοι, ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύει.“
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
„οὕτω νῦν Ζεὺς θείη, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης·
τῷ κέν τοι καὶ κεῖθι θεῷ ὣς εὐχετοῴμην.“
Ἦ καὶ ἐφ' ἵπποιιν μάστιν βάλεν· οἱ δὲ μάλ' ὦκα

ἤϊξαν πεδίονδε διὰ πτόλιος μεμαῶτες.
οἱ δὲ πανημέριοι σεῖον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες.
Δύσετό τ' ἠέλιος σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί·
ἐς Φηρὰς δ' ἵκοντο Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,
υἱέος Ὀρσιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.
ἔνθα δὲ νύκτ' ἄεσαν, ὁ δὲ τοῖς πὰρ ξείνια θῆκεν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
ἵππους τε ζεύγνυντ' ἀνά θ' ἅρματα ποικίλ' ἔβαινον,
ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου·
μάστιξεν δ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.
αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο Πύλου αἰπὺ πτολίεθρον·
καὶ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέστορος υἱόν
„Νεστορίδη, πῶς κέν μοι ὑποσχόμενος τελέσειας
μῦθον ἐμόν; ξεῖνοι δὲ διαμπερὲς εὐχόμεθ' εἶναι
ἐκ πατέρων φιλότητος, ἀτὰρ καὶ ὁμήλικές εἰμεν·
ἥδε δ' ὁδὸς καὶ μᾶλλον ὁμοφροσύνῃσιν ἐνήσει.
μή με παρὲξ ἄγε νῆα, διοτρεφὲς, ἀλλὰ λίπ' αὐτοῦ,
μή μ' ὁ γέρων ἀέκοντα κατάσχῃ ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
ἱέμενος φιλέειν· ἐμὲ δὲ χρεὼ θᾶσσον ἱκέσθαι.“
Ὣς φάτο, Νεστορίδης δ' ἄρ' ἑῷ συμφράσσατο θυμῷ,
ὅππως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποσχόμενος τελέσειεν.
ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι·
στρέψ' ἵππους ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης,
νηῒ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἐξαίνυτο κάλλιμα δῶρα,
ἐσθῆτα χρυσόν τε, τά οἱ Μενέλαος ἔδωκεν·
καί μιν ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Σπουδῇ νῦν ἀνάβαινε κέλευέ τε πάντας ἑταίρους,
πρὶν ἐμὲ οἴκαδ' ἱκέσθαι ἀπαγγεῖλαί τε γέροντι.
εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
οἷος κείνου θυμὸς ὑπέρβιος, οὔ σε μεθήσει,
ἀλλ' αὐτὸς καλέων δεῦρ' εἴσεται, οὐδέ ἕ φημι
ἂψ ἰέναι κενεόν· μάλα γὰρ κεχολώσεται ἔμπης.“

Ὣς ἄρα φωνήσας ἔλασεν καλλίτριχας ἵππους
ἂψ Πυλίων εἰς ἄστυ, θοῶς δ᾽ ἄρα δώμαθ᾽ ἵκανεν
Τηλέμαχος δ᾽ ἑτάροισιν ἐποτρύνων ἐκέλευσεν
„Ἐγκοσμεῖτε τὰ τεύχε᾽, ἑταῖροι, νηῒ μελαίνῃ,
αὐτοί τ᾽ ἀμβαίνωμεν, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο."
Ὣς ἔφαθ᾽, οἱ δ᾽ ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ᾽ ἐπίθοντο,
αἶψα δ᾽ ἄρ᾽ εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῗσι καθῖζον.
ἤτοι ὁ μὲν τὰ πονεῖτο καὶ εὔχετο, θῦε δ᾽ Ἀθήνῃ
νηῒ πάρα πρύμνῃ· σχεδόθεν δέ οἱ ἤλυθεν ἀνὴρ
τηλεδαπὸς, φεύγων ἐξ Ἄργεος ἄνδρα κατακτὰς,
μάντις· ἀτὰρ γενεήν γε Μελάμποδος ἔκγονος ἦεν,
ὃς πρὶν μέν ποτ᾽ ἔναιε Πύλῳ ἔνι, μητέρι μήλων,
ἀφνειὸς Πυλίοισι μέγ᾽ ἔξοχα δώματα ναίων·
δὴ τότε γ᾽ ἄλλων δῆμον ἀφίκετο, πατρίδα φεύγων
Νηλέα τε μεγάθυμον, ἀγαυότατον ζωόντων,
ὅς οἱ χρήματα πολλὰ τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
εἶχε βίῃ. ὁ δὲ τέως μὲν ἐνὶ μεγάροις Φυλάκοιο
δεσμῷ ἐν ἀργαλέῳ δέδετο, κρατέρ᾽ ἄλγεα πάσχων
εἵνεκα Νηλῆος κούρης ἄτης τε βαρείης,
τήν οἱ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ δασπλῆτις Ἐρινύς.
ἀλλ᾽ ὁ μὲν ἔκφυγε κῆρα καὶ ἤλασε βοῦς ἐριμύκους
ἐς Πύλον ἐκ Φυλάκης καὶ ἐτίσατο ἔργον ἀεικὲς·
ἀντίθεον Νηλῆα, κασιγνήτῳ δὲ γυναῖκα
ἠγάγετο πρὸς δώμαθ᾽. ὁ δ᾽ ἄλλων ἵκετο δῆμον,
Ἄργος ἐς ἱππόβοτον· τόθι γάρ νύ οἱ αἴσιμον ἦεν
ναιέμεναι πολλοῖσιν ἀνάσσοντ᾽ Ἀργείοισιν.
ἔνθα δ᾽ ἔγημε γυναῖκα καὶ ὑψερεφὲς θέτο δῶμα,
γείνατο δ᾽ Ἀντιφάτην καὶ Μάντιον, υἷε κραταιώ.
Ἀντιφάτης μὲν ἔτικτεν Οἰκλῆα μεγάθυμον,
αὐτὰρ Οἰκλείης λαοσσόον Ἀμφιάραον,
ὃν περὶ κῆρι φίλει Ζεύς τ᾽ αἰγίοχος καὶ Ἀπόλλων
παντοίην φιλότητ᾽· οὐδ᾽ ἵκετο γήραος οὐδὸν,

ἀλλ' ὄλετ' ἐν Θήβῃσι γυναίων εἵνεκα δώρων.
τοῦ δ' υἱεῖς ἐγένοντ' Ἀλκμαίων Ἀμφίλοχός τε.
Μάντιος αὖ τέκετο Πολυφείδεά τε Κλεῖτόν τε·
ἀλλ' ἤτοι Κλεῖτον χρυσόθρονος ἥρπασεν Ἠὼς
κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη.
αὐτὰρ ὑπέρθυμον Πολυφείδεα μάντιν Ἀπόλλων
θῆκε βροτῶν ὄχ' ἄριστον, ἐπεὶ θάνεν Ἀμφιάραος·
ὅς ῥ' Ὑπερησίηνδ' ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθείς,
ἔνθ' ὅγε ναιετάων μαντεύετο πᾶσι βροτοῖσιν.
Τοῦ μὲν ἄρ' υἱὸς ἐπῆλθε, Θεοκλύμενος δ' ὄνομ' ἦεν,
ὃς τότε Τηλεμάχου πέλας ἵστατο· τὸν δ' ἐκίχανεν
σπένδοντ' εὐχόμενόν τε θοῇ παρὰ νηῒ μελαίνῃ,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Ὦ φίλ', ἐπεί σε θύοντα κιχάνω τῷδ' ἐνὶ χώρῳ,
λίσσομ' ὑπὲρ θυέων καὶ δαίμονος, αὐτὰρ ἔπειτα
σῆς τ' αὐτοῦ κεφαλῆς καὶ ἑταίρων, οἵ τοι ἕπονται,
εἰπέ μοι εἰρομένῳ νημερτέα μηδ' ἐπικεύσῃς·
τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες;“
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
„τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
ἐξ Ἰθάκης γένος εἰμί, πατὴρ δέ μοί ἐστιν Ὀδυσσεύς,
εἴ ποτ' ἔην· νῦν δ' ἤδη ἀπέφθιτο λυγρῷ ὀλέθρῳ.
τοὔνεκα νῦν ἑτάρους τε λαβὼν καὶ νῆα μέλαιναν
ἦλθον πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο.“
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής
„οὕτω τοι καὶ ἐγὼν ἐκ πατρίδος, ἄνδρα κατακτὰς
ἔμφυλον· πολλοὶ δὲ κασίγνητοί τε ἔται τε
Ἄργος ἀν' ἱππόβοτον, μέγα δὲ κρατέουσιν Ἀχαιῶν.
τῶν ὑπαλευάμενος θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν
φεύγω, ἐπεί νύ μοι αἶσα κατ' ἀνθρώπους ἀλάλησθαι.
ἀλλά με νηὸς ἔφεσσαι, ἐπεί σε φυγὼν ἱκέτευσα,
μή με κατακτείνωσι· διωκέμεναι γὰρ ὀΐω.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὖδα
„οὐ μὲν δή σ' ἐθέλοντά γ' ἀπώσω νηὸς ἐΐσης,
ἀλλ' ἕπευ· αὐτὰρ κεῖθι φιλήσεαι, οἷά κ' ἔχωμεν."
Ὣς ἄρα φωνήσας οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
καὶ τόγ' ἐπ' ἰκριόφιν τάνυσεν νεὸς ἀμφιελίσσης·
ἂν δὲ καὶ αὐτὸς νηὸς ἐβήσετο ποντοπόροιο.
ἐν πρύμνῃ δ' ἄρ' ἔπειτα καθέζετο, πὰρ δὲ οἷ αὐτῷ
εἷσε Θεοκλύμενον· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν.
Τηλέμαχος δ' ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν
ὅπλων ἅπτεσθαι· τοὶ δ' ἐσσυμένως ἐπίθοντο.
ἱστὸν δ' εἰλάτινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης
στῆσαν ἀείραντες, κατὰ δὲ προτόνοισιν ἔδησαν,
ἕλκον δ' ἱστία λευκὰ ἐϋστρέπτοισι βοεῦσιν.
τοῖσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἵει γλαυκῶπις Ἀθήνη,
λάβρον ἐπαιγίζοντα δι' αἰθέρος, ὄφρα τάχιστα
νηῦς ἀνύσειε θέουσα θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ.
[βὰν δὲ παρὰ Κρουνοὺς καὶ Χαλκίδα καλλιρέεθρον.]
Δύσετό τ' ἠέλιος σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί·
ἡ δὲ Φεὰς ἐπέβαλλεν ἐπειγομένη Διὸς οὔρῳ
ἠδὲ παρ' Ἤλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί.
ἔνθεν δ' αὖ νήσοισιν ἐπιπροέηκε θοῇσιν,
ὁρμαίνων ἤ κεν θάνατον φύγοι ἦ κεν ἁλοίη.
Τὼ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃ Ὀδυσεὺς καὶ δῖος ὑφορβὸς
δορπείτην· παρὰ δέ σφιν ἐδόρπεον ἀνέρες ἄλλοι.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
τοῖς δ' Ὀδυσεὺς μετέειπε, συβώτεω πειρητίζων,
ἤ μιν ἔτ' ἐνδυκέως φιλέοι μεῖναί τε κελεύοι
αὐτοῦ ἐνὶ σταθμῷ, ἦ ὀτρύνειε πόλινδε·
„Κέκλυθι νῦν, Εὔμαιε, καὶ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι·
ἠῶθεν προτὶ ἄστυ λιλαίομαι ἀπονέεσθαι
πτωχεύσων, ἵνα μή σε κατατρύχω καὶ ἑταίρους.
ἀλλά μοι εὖ θ' ὑπόθευ καὶ ἅμ' ἡγεμόν' ἐσθλὸν ὄπασσον

ὅς κέ με κεῖσ' ἀγάγῃ· κατὰ δὲ πτόλιν αὐτὸς ἀναγκῃ
πλάγξομαι, αἴ κέν τις κοτύλην καὶ πύρνον ὀρέξῃ.
καί κ' ἐλθὼν πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο
ἀγγελίην εἴποιμι περίφρονι Πηνελοπείῃ,
καί κε μνηστήρεσσιν ὑπερφιάλοισι μιγείην,
εἴ μοι δεῖπνον δοῖεν ὀνείατα μυρί' ἔχοντες.
αἶψά κεν εὖ δρώοιμι μετὰ σφίσιν ὅττ' ἐθέλοιεν.
ἐκ γάρ τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο καί μευ ἄκουσον·
Ἑρμείαο ἕκητι διακτόρου, ὅς ῥά τε πάντων
ἀνθρώπων ἔργοισι χάριν καὶ κῦδος ὀπάζει,
δρηστοσύνῃ οὐκ ἄν μοι ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος,
πῦρ τ' εὖ νηῆσαι διά τε ξύλα δανὰ κεάσσαι,
δαιτρεῦσαί τε καὶ ὀπτῆσαι καὶ οἰνοχοῆσαι,
οἷά τε τοῖς ἀγαθοῖσι παραδρώωσι χέρηες.“
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
„ὤ μοι, ξεῖνε, τίη τοι ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
ἔπλετο; ἦ σύγε πάγχυ λιλαίεαι αὐτόθ' ὀλέσθαι,
εἰ δὴ μνηστήρων ἐθέλεις καταδῦναι ὅμιλον,
τῶν ὕβρις τε βίη τε σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει.
οὔτοι τοιοίδ' εἰσὶν ὑποδρηστῆρες ἐκείνων,
ἀλλὰ νέοι, χλαίνας εὖ εἱμένοι ἠδὲ χιτῶνας,
αἰεὶ δὲ λιπαροὶ κεφαλὰς καὶ καλὰ πρόσωπα,
οἵ σφιν ὑποδρώωσιν· ἐΰξεστοι δὲ τράπεζαι
σίτου καὶ κρειῶν ἠδ' οἴνου βεβρίθασιν.
ἀλλὰ μέν'· οὐ γάρ τίς τοι ἀνιᾶται παρεόντι,
οὔτ' ἐγὼ οὔτε τις ἄλλος ἑταίρων, οἵ μοι ἔασιν.
αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός,
κεῖνός σε χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα ἕσσει,
πέμψει δ' ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει.“
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
„αἴθ' οὕτως, Εὔμαιε, φίλος Διὶ πατρὶ γένοιο
ὡς ἐμοί, ὅττι μ' ἔπαυσας ἄλης καὶ ὀϊζύος αἰνῆς.

πλαγκτοσύνης δ' οὐκ ἔστι κακώτερον ἄλλο βροτοῖσιν·
ἀλλ' ἕνεκ' οὐλομένης γαστρὸς κακὰ κήδε' ἔχουσιν
ἀνέρες, ὅν κεν ἵκηται ἄλη καὶ πῆμα καὶ ἄλγος.
νῦν δ' ἐπεὶ ἰσχανάᾳς μεῖναί τέ με κεῖνον ἄνωγας,
εἴπ' ἄγε μοι περὶ μητρὸς Ὀδυσσῆος θείοιο
πατρός θ', ὃν κατέλειπεν ἰὼν ἐπὶ γήραος οὐδῷ,
ἤ που ἔτι ζώουσιν ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο,
ἦ ἤδη τεθνᾶσι καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν."

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν
„τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
Λαέρτης μὲν ἔτι ζώει, Διὶ δ' εὔχεται αἰεὶ
θυμὸν ἀπὸ μελέων φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν·
ἐκπάγλως γὰρ παιδὸς ὀδύρεται οἰχομένοιο
κουριδίης τ' ἀλόχοιο δαΐφρονος, ἥ ἑ μάλιστα
ἤκαχ' ἀποφθιμένη καὶ ἐν ὠμῷ γήραϊ θῆκεν.
ἡ δ' ἄχεϊ οὗ παιδὸς ἀπέφθιτο κυδαλίμοιο,
λευγαλέῳ θανάτῳ, ὡς μὴ θάνοι ὅστις ἔμοιγε
ἐνθάδε ναιετάων φίλος εἴη καὶ φίλα ἔρδοι.
ὄφρα μὲν οὖν δὴ κείνη ἔην, ἀχέουσά περ ἔμπης,
τόφρα τί μοι φίλον ἔσκε μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι,
οὕνεκά μ' αὐτὴ θρέψεν ἅμα Κτιμένῃ τανυπέπλῳ,
θυγατέρ' ἰφθίμῃ, τὴν ὁπλοτάτην τέκε παίδων·
τῇ ὁμοῦ ἐτρεφόμην, ὀλίγον δέ τί μ' ἧσσον ἐτίμα.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἥβην πολυήρατον ἱκόμεθ' ἄμφω,
τὴν μὲν ἔπειτα Σάμηνδ' ἔδοσαν καὶ μυρί' ἕλοντο,
αὐτὰρ ἐμὲ χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματ' ἐκείνη
καλὰ μάλ' ἀμφιέσασα, ποσὶν δ' ὑποδήματα δοῦσα
ἀγρόνδε προΐαλλε· φίλει δέ με κηρόθι μᾶλλον.
νῦν δ' ἤδη τούτων ἐπιδεύομαι· ἀλλά μοι αὐτῷ
ἔργον ἀέξουσιν μάκαρες θεοὶ ᾧ ἐπιμίμνω·
τῶν ἔφαγόν τ' ἔπιόν τε καὶ αἰδοίοισιν ἔδωκα.
ἐκ δ' ἄρα δεσποίνης οὐ μείλιχον ἔστιν ἀκοῦσαι

οὔτ' ἔπος οὔτε τι ἔργον, ἐπεὶ κακὸν ἔμπεσεν οἴκῳ,
ἄνδρες ὑπερφίαλοι· μέγα δὲ δμῶες χατέουσιν
ἀντία δεσποίνης φάσθαι καὶ ἕκαστα πυθέσθαι
καὶ φαγέμεν πιέμεν τε, ἔπειτα δὲ καί τι φέρεσθαι
ἀγρόνδ', οἷά τε θυμὸν ἀεὶ δμώεσσιν ἰαίνει.“
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς
„ὢ πόποι, ὡς ἄρα τυτθὸς ἐών, Εὔμαιε συβῶτα,
πολλὸν ἀπεπλάγχθης σῆς πατρίδος ἠδὲ τοκήων.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
ἠὲ διεπράθετο πτόλις ἀνδρῶν εὐρυάγυια,
ᾗ ἔνι ναιετάασκε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
ἦ σέγε μουνωθέντα παρ' οἴεσιν ἢ παρὰ βουσὶν
ἄνδρες δυσμενέες νηυσὶν λάβον ἠδ' ἐπέρασσαν
τοῦδ' ἀνδρὸς πρὸς δώμαθ', ὁ δ' ἄξιον ὦνον ἔδωκεν.“
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν
„ξεῖν', ἐπεὶ ἂρ δὴ ταῦτά μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς,
σιγῇ νῦν ξυνίει καὶ τέρπεο, πῖνέ τε οἶνον
ἥμενος, αἵδε δὲ νύκτες ἀθέσφατοι· ἔστι μὲν εὕδειν,
ἔστι δὲ τερπομένοισιν ἀκούειν· οὐδέ τί σε χρή,
πρὶν ὥρη, καταλέχθαι· ἀνίη καὶ πολὺς ὕπνος.
τῶν δ' ἄλλων ὅτινα κραδίη καὶ θυμὸς ἀνώγει,
εὑδέτω ἐξελθών· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφιν
δειπνήσας ἅμ' ὕεσσιν ἀνακτορίῃσιν ἑπέσθω.
νῶϊ δ' ἐνὶ κλισίῃ πίνοντέ τε δαινυμένω τε
κήδεσιν ἀλλήλων τερπώμεθα λευγαλέοισιν,
μνωομένω· μετὰ γάρ τε καὶ ἄλγεσι τέρπεται ἀνήρ,
ὅστις δὴ μάλα πολλὰ πάθῃ καὶ πόλλ' ἐπαληθῇ.
τοῦτο δέ τοι ἐρέω ὅ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς.
Νῆσός τις Συρίη κικλήσκεται, εἴ που ἀκούεις,
Ὀρτυγίης καθύπερθεν, ὅθι τροπαὶ ἠελίοιο,
οὔτι περιπληθὴς λίην τόσον, ἀλλ' ἀγαθὴ μέν,

εὔβοτος εὔμηλος, οἰνοπληθὴς, πολύπυρος.
πείνη δ' οὔποτε δῆμον ἐσέρχεται, οὐδέ τις ἄλλη
νοῦσος ἐπὶ στυγερὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν·
ἀλλ' ὅτε γηράσκωσι πόλιν κάτα φῦλ' ἀνθρώπων,
ἐλθὼν ἀργυρότοξος Ἀπόλλων Ἀρτέμιδι ξὺν
οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν.
ἔνθα δύω πόλιες, δίχα δέ σφισι πάντα δέδασται·
τῇσιν δ' ἀμφοτέρῃσι πατὴρ ἐμὸς ἐμβασίλευεν,
Κτήσιος Ὀρμενίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν.
Ἔνθα δὲ Φοίνικες ναυσίκλυτοι ἤλυθον ἄνδρες,
τρῶκται, μυρί' ἄγοντες ἀθύρματα νηῒ μελαίνῃ.
ἔσκε δὲ πατρὸς ἐμοῖο γυνὴ Φοίνισσ' ἐνὶ οἴκῳ,
καλή τε μεγάλη τε καὶ ἀγλαὰ ἔργα ἰδυῖα·
τὴν δ' ἄρα Φοίνικες πολυπαίπαλοι ἠπερόπευον.
πλυνούσῃ τις πρῶτα μίγη κοίλῃ παρὰ νηῒ
εὐνῇ καὶ φιλότητι, τάτε φρένας ἠπεροπεύει
θηλυτέρῃσι γυναιξὶ, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἔῃσιν.
εἰρώτα δὴ ἔπειτα τίς εἴη καὶ πόθεν ἔλθοι·
ἡ δὲ μάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑψερεφὲς δῶ·
'ἐκ μὲν Σιδῶνος πολυχάλκου εὔχομαι εἶναι,
κούρη δ' εἴμ' Ἀρύβαντος ἐγὼ ῥυδὸν ἀφνειοῖο·
ἀλλά μ' ἀνήρπαξαν Τάφιοι ληΐστορες ἄνδρες
ἀγρόθεν ἐρχομένην, πέρασαν δέ τε δεῦρ' ἀγαγόντες
τοῦδ' ἀνδρὸς πρὸς δώμαθ'· ὁ δ' ἄξιον ὦνον ἔδωκεν.'
Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἀνὴρ, ὃς ἐμίσγετο λάθρῃ·
'ἦ ῥά κε νῦν πάλιν αὖτις ἅμ' ἡμῖν οἴκαδ' ἕποιο, 431
ὄφρα ἴδῃ πατρὸς καὶ μητέρος ὑψερεφὲς δῶ
αὐτούς τ'; ἦ γὰρ ἔτ' εἰσὶ καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.'
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε γυνὴ καὶ ἀμείβετο μύθῳ
'εἴη κεν καὶ τοῦτ', εἴ μοι ἐθέλοιτέ γε, ναῦται,
ὅρκῳ πιστωθῆναι ἀπήμονά μ' οἴκαδ' ἀπάξειν.'
Ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπώμνυον ὡς ἐκέλευεν.

αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσάν τε τελεύτησάν τε τὸν ὅρκον,
τοῖς δ' αὖτις μετέειπε γυνὴ καὶ ἀμείβετο μύθῳ
'σιγῇ νῦν, μή τίς με προσαυδάτω ἐπέεσσιν
ὑμετέρων ἑτάρων, ξυμβλήμενος ἢ ἐν ἀγυιῇ,
ἤ που ἐπὶ κρήνῃ· μή τις ποτὶ δῶμα γέροντι
ἐλθὼν ἐξείπῃ, ὁ δ' ὀϊσάμενος καταδήσῃ
δεσμῷ ἐν ἀργαλέῳ, ὑμῖν δ' ἐπιφράσσετ' ὄλεθρον.
ἀλλ' ἔχετ' ἐν φρεσὶ μῦθον, ἐπείγετε δ' ὦνον ὁδαίων.
ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηῦς πλείη βιότοιο γένηται,
ἀγγελίη μοι ἔπειτα θοῶς ἐς δώμαθ' ἱκέσθω·
οἴσω γὰρ καὶ χρυσόν, ὅτις χ' ὑποχείριος ἔλθῃ·
καὶ δέ κεν ἄλλ' ἐπίβαθρον ἐγὼν ἐθέλουσά γε δοίην.
παῖδα γὰρ ἀνδρὸς ἐῆος ἐνὶ μεγάροις ἀτιτάλλω,
κερδαλέον δὴ τοῖον, ἅμα τροχόωντα θύραζε·
τόν κεν ἄγοιμ' ἐπὶ νηός, ὁ δ' ὑμῖν μυρίον ὦνον
ἄλφοι, ὅπῃ περάσητε κατ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους.'
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πρὸς δώματα καλά,
οἱ δ' ἐνιαυτὸν ἅπαντα παρ' ἡμῖν αὖθι μένοντες
ἐν νηῒ γλαφυρῇ βίοτον πολὺν ἐμπολόωντο.
ἀλλ' ὅτε δὴ κοίλη νηῦς ἤχθετο τοῖσι νέεσθαι,
καὶ τότ' ἄρ' ἄγγελον ἧκαν, ὃς ἀγγείλειε γυναικί.
ἤλυθ' ἀνὴρ πολύϊδρις ἐμοῦ πρὸς δώματα πατρὸς
χρύσεον ὅρμον ἔχων, μετὰ δ' ἠλέκτροισιν ἔερτο.
τὸν μὲν ἄρ' ἐν μεγάρῳ δμωαὶ καὶ πότνια μήτηρ
χερσίν τ' ἀμφαφόωντο καὶ ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶντο,
ὦνον ἐπισχόμεναι· ὁ δὲ τῇ κατένευσε σιωπῇ.
ἤτοι ὁ καννεύσας κοίλην ἐπὶ νῆα βεβήκει,
ἡ δ' ἐμὲ χειρὸς ἑλοῦσα δόμων ἐξῆγε θύραζε.
εὗρε δ' ἐνὶ προδόμῳ ἠμὲν δέπα ἠδὲ τραπέζας
ἀνδρῶν δαιτυμόνων, οἵ μευ πατέρ' ἀμφεπένοντο.
οἱ μὲν ἄρ' ἐς θῶκον πρόμολον, δήμοιό τε φῆμιν,
ἡ δ' αἶψα τρί' ἄλεισα κατακρύψασ' ὑπὸ κόλπῳ

ἔκφερεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἑπόμην ἀεσιφροσύνῃσιν.
δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί·
ἡμεῖς δ' ἐς λιμένα κλυτὸν ἤλθομεν ὦκα κιόντες,
ἔνθ' ἄρα Φοινίκων ἀνδρῶν ἦν ὠκύαλος νηῦς.
οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
νὼ ἀναβησάμενοι· ἐπὶ δὲ Ζεὺς οὖρον ἴαλλεν.
ἑξῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἦμαρ·
ἀλλ' ὅτε δὴ ἕβδομον ἦμαρ ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Κρονίων,
τὴν μὲν ἔπειτα γυναῖκα βάλ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
ἄντλῳ δ' ἐνδούπησε πεσοῦσ' ὡς εἰναλίη κήξ.
καὶ τὴν μὲν φώκῃσι καὶ ἰχθύσι κύρμα γενέσθαι
ἔκβαλον· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην ἀκαχήμενος ἦτορ·
τοὺς δ' Ἰθάκῃ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ,
ἔνθα με Λαέρτης πρίατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν.
οὕτω τήνδε γε γαῖαν ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν."
Τὸν δ' αὖ διογενὴς Ὀδυσεὺς ἠμείβετο μύθῳ
„Εὔμαι', ἦ μάλα δή μοι ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ὄρινας
ταῦτα ἕκαστα λέγων, ὅσα δὴ πάθες ἄλγεα θυμῷ.
ἀλλ' ἤτοι σοὶ μὲν παρὰ καὶ κακῷ ἐσθλὸν ἔθηκεν
Ζεύς, ἐπεὶ ἀνδρὸς δώματ' ἀφίκεο πολλὰ μογήσας
ἠπίου, ὃς δή τοι παρέχει βρῶσίν τε πόσιν τε
ἐνδυκέως, ζώεις δ' ἀγαθὸν βίον· αὐτὰρ ἔγωγε
πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε' ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνω."
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
καδδραθέτην δ' οὐ πολλὸν ἐπὶ χρόνον, ἀλλὰ μίνυνθα·
αἶψα γὰρ Ἠὼς ἦλθεν ἐΰθρονος. οἱ δ' ἐπὶ χέρσου
Τηλεμάχου ἕταροι λύον ἱστία, κὰδ δ' ἕλον ἱστὸν
καρπαλίμως, τὴν δ' εἰς ὅρμον προέρυσσαν ἐρετμοῖς·
ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν·
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
δεῖπνόν τ' ἐντύνοντο κερῶντό τε αἴθοπα οἶνον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,

τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων·
„Ὑμεῖς μὲν νῦν ἄστυδ' ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν,
αὐτὰρ ἐγὼν ἀγροὺς ἐπιείσομαι ἠδὲ βοτῆρας·
ἑσπέριος δ' εἰς ἄστυ ἰδὼν ἐμὰ ἔργα κάτειμι.
ἠῶθεν δέ κεν ὔμμιν ὁδοιπόριον παραθείμην,
δαῖτ' ἀγαθὴν κρειῶν τε καὶ οἴνου ἡδυπότοιο."
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής
„πῆ γὰρ ἐγὼ, φίλε τέκνον, ἴω; τεῦ δώμαθ' ἵκωμαι
ἀνδρῶν οἳ κραναὴν Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσιν;
ἦ ἰθὺς σῆς μητρὸς ἴω καὶ σοῖο δόμοιο;"
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
„ἄλλως μέν σ' ἂν ἔγωγε καὶ ἡμέτερόνδε κελοίμην
ἔρχεσθ'· οὐ γάρ τι ξενίων ποθή· ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
χεῖρον, ἐπεί τοι ἐγὼ μὲν ἀπέσσομαι, οὐδέ σε μήτηρ
ὄψεται· οὐ μὲν γάρ τι θαμὰ μνηστῆρσ' ἐνὶ οἴκῳ
φαίνεται, ἀλλ' ἄπο τῶν ὑπερωΐῳ ἱστὸν ὑφαίνει.
ἀλλά τοι ἄλλον φῶτα πιφαύσκομαι ὅν κεν ἵκοιο,
Εὐρύμαχον, Πολύβοιο δαΐφρονος ἀγλαὸν υἱὸν,
τὸν νῦν ἶσα θεῷ Ἰθακήσιοι εἰσορόωσιν·
καὶ γὰρ πολλὸν ἄριστος ἀνὴρ μέμονέν τε μάλιστα
μητέρ' ἐμὴν γαμέειν καὶ Ὀδυσσῆος γέρας ἕξειν.
ἀλλὰ τάγε Ζεὺς οἶδεν Ὀλύμπιος, αἰθέρι ναίων,
εἴ κέ σφι πρὸ γάμοιο τελευτήσει κακὸν ἦμαρ."
Ὣς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις,
κίρκος, Ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος· ἐν δὲ πόδεσσιν
τίλλε πέλειαν ἔχων, κατὰ δὲ πτερὰ χεῦεν ἔραζε
μεσσηγὺς νηός τε καὶ αὐτοῦ Τηλεμάχοιο.
τὸν δὲ Θεοκλύμενος ἑτάρων ἀπονόσφι καλέσσας
ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
„Τηλέμαχ', οὔ τοι ἄνευ θεοῦ ἔπτατο δεξιὸς ὄρνις·
ἔγνων γάρ μιν ἐσάντα ἰδὼν οἰωνὸν ἐόντα.
ὑμετέρου δ' οὐκ ἔστι γένος βασιλεύτερον ἄλλο

ἐν δήμῳ Ἰθάκης, ἀλλ' ὑμεῖς καρτεροὶ αἰεί."
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
„αἲ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἴη·
τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε πολλά τε δῶρα
ἐξ ἐμεῦ, ὡς ἄν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι."
Ἦ καὶ Πείραιον προσεφώνεε, πιστὸν ἑταῖρον
„Πείραιε Κλυτίδη, σὺ δέ μοι τάπερ ἄλλα μάλιστα
πείθῃ ἐμῶν ἑτάρων, οἵ μοι Πύλον εἰς ἅμ' ἕποντο·
καὶ νῦν μοι τὸν ξεῖνον ἄγων ἐν δώμασι σοῖσιν
ἐνδυκέως φιλέειν καὶ τιέμεν, εἰσόκεν ἔλθω."
Τὸν δ' αὖ Πείραιος δουρικλυτὸς ἀντίον ηὔδα
„Τηλέμαχ', εἰ γάρ κεν σὺ πολὺν χρόνον ἐνθάδε μίμνοις,
τόνδε τ' ἐγὼ κομιῶ, ξενίων δέ οἱ οὐ ποθὴ ἔσται."
Ὣς εἰπὼν ἐπὶ νηὸς ἔβη, ἐκέλευσε δ' ἑταίρους
αὐτούς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
οἱ δ' αἶψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθῖζον.
Τηλέμαχος δ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ,
νηὸς ἀπ' ἰκριόφιν· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν.
οἱ μὲν ἀνώσαντες πλέον ἐς πόλιν, ὡς ἐκέλευσεν
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο·
τὸν δ' ὦκα προβιβάντα πόδες φέρον, ὄφρ' ἵκετ' αὐλήν,
ἔνθα οἱ ἦσαν ὕες μάλα μυρίαι, ᾗσι συβώτης
ἐσθλὸς ἐὼν ἐνίαυεν, ἀνάκτεσιν ἤπια εἰδώς.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Π.

Τηλεμάχου ἀναγνωρισμὸς Ὀδυσσέως.

Τὼ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃ Ὀδυσεὺς καὶ δῖος ὑφορβὸς
ἐντύνοντο ἄριστον ἅμ' ἠοῖ, κηαμένω πῦρ,
ἔκπεμψάν τε νομῆας ἅμ' ἀγρομένοισι σύεσσιν·
Τηλέμαχον δὲ περίσσαινον κύνες ὑλακόμωροι,
οὐδ' ὕλαον προσιόντα. νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
σαίνοντάς τε κύνας, περί τε κτύπος ἦλθε ποδοῖιν.
αἶψα δ' ἄρ' Εὔμαιον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Εὔμαι', ἦ μάλα τίς τοι ἐλεύσεται ἐνθάδ' ἑταῖρος
ἢ καὶ γνώριμος ἄλλος, ἐπεὶ κύνες οὐχ ὑλάουσιν,
ἀλλὰ περισσαίνουσι· ποδῶν δ' ὑπὸ δοῦπον ἀκούω."
Οὔπω πᾶν εἴρητο ἔπος, ὅτε οἱ φίλος υἱὸς 11
ἔστη ἐνὶ προθύροισι. ταφὼν δ' ἀνόρουσε συβώτης,
ἐκ δ' ἄρα οἱ χειρῶν πέσον ἄγγεα, τοῖς ἐπονεῖτο,
κιρνὰς αἴθοπα οἶνον. ὁ δ' ἀντίος ἦλθεν ἄνακτος,
κύσσε δέ μιν κεφαλήν τε καὶ ἄμφω φάεα καλὰ
χεῖράς τ' ἀμφοτέρας· θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ.
ὡς δὲ πατὴρ ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἀγαπάζει
ἐλθόντ' ἐξ ἀπίης γαίης δεκάτῳ ἐνιαυτῷ,
μοῦνον τηλύγετον, τῷ ἔπ' ἄλγεα πολλὰ μογήσῃ,
ὣς τότε Τηλέμαχον θεοειδέα δῖος ὑφορβὸς
πάντα κύσεν περιφύς, ὡς ἐκ θανάτοιο φυγόντα·
καί ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Ἦλθες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος. οὔ σ' ἔτ' ἔγωγε
ὄψεσθαι ἐφάμην, ἐπεὶ ᾤχεο νηῒ Πύλονδε.
ἀλλ' ἄγε νῦν εἴσελθε, φίλον τέκος, ὄφρα σε θυμῷ

τέρψωμαι εἰσορόων νέον ἄλλοθεν ἔνδον ἐόντα.
οὐ μὲν γάρ τι θάμ' ἀγρὸν ἐπέρχεαι οὐδὲ νομῆας,
ἀλλ' ἐπιδημεύεις· ὣς γάρ νύ τοι εὔαδε θυμῷ,
ἀνδρῶν μνηστήρων ἐσορᾶν ἀΐδηλον ὅμιλον."
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
„ἔσσεται οὕτως, ἄττα· σέθεν δ' ἕνεκ' ἐνθάδ' ἱκάνω,
ὄφρα σέ τ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω καὶ μῦθον ἀκούσω,
εἴ μοι ἔτ' ἐν μεγάροις μήτηρ μένει, ἦέ τις ἤδη
ἀνδρῶν ἄλλος ἔγημεν, Ὀδυσσῆος δέ που εὐνὴ
χήτει ἐνευναίων κάκ' ἀράχνια κεῖται ἔχουσα."
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν
„καὶ λίην κείνη γε μένει τετληότι θυμῷ
σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ὀϊζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἤματα δακρυχεούσῃ."
Ὣς ἄρα φωνήσας οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος·
αὐτὰρ ὅγ' εἴσω ἴεν καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν.
τῷ δ' ἕδρης ἐπιόντι πατὴρ ὑπόειξεν Ὀδυσσεύς·
Τηλέμαχος δ' ἑτέρωθεν ἐρήτυε φώνησέν τε
„Ἧσ', ὦ ξεῖν'· ἡμεῖς δὲ καὶ ἄλλοθι δήομεν ἕδρην
σταθμῷ ἐν ἡμετέρῳ· πάρα δ' ἀνὴρ ὃς καταθήσει."
Ὣς φάθ', ὁ δ' αὖτις ἰὼν κατ' ἄρ' ἕζετο· τῷ δὲ συβώτης
χεῦεν ὕπο χλωρὰς ῥῶπας καὶ κῶας ὕπερθεν·
ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
τοῖσιν δ' αὖ κρειῶν πίνακας παρέθηκε συβώτης
ὀπταλέων, ἅ ῥα τῇ προτέρῃ ὑπέλειπον ἔδοντες,
σῖτον δ' ἐσσυμένως παρενήνεεν ἐν κανέοισιν,
ἐν δ' ἄρα κισσυβίῳ κίρνη μελιηδέα οἶνον·
αὐτὸς δ' ἀντίον ἷζεν Ὀδυσσῆος θείοιο.
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε δῖον ὑφορβόν

„Ἄττα, πόθεν τοι ξεῖνος ὅδ' ἵκετο; πῶς δέ ἑ ναῦται
ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
οὐ μὲν γάρ τί ἑ πεζὸν ὀΐομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι.“
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
„τοιγὰρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω.
ἐκ μὲν Κρητάων γένος εὔχεται εὐρειάων,
φησὶ δὲ πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστεα δινηθῆναι
πλαζόμενος· ὣς γάρ οἱ ἐπέκλωσεν τάγε δαίμων.
νῦν αὖ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐκ νηὸς ἀποδρὰς
ἤλυθ' ἐμὸν πρὸς σταθμὸν, ἐγὼ δέ τοι ἐγγυαλίξω·
ἕρξον ὅπως ἐθέλεις· ἱκέτης δέ τοι εὔχεται εἶναι.“
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
„Εὔμαι', ἦ μάλα τοῦτο ἔπος θυμαλγὲς ἔειπες·
πῶς γὰρ δὴ τὸν ξεῖνον ἐγὼν ὑποδέξομαι οἴκῳ;
αὐτὸς μὲν νέος εἰμὶ καὶ οὔπω χερσὶ πέποιθα
ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ·
μητρὶ δ' ἐμῇ δίχα θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,
ἢ αὐτοῦ παρ' ἐμοί τε μένῃ καὶ δῶμα κομίζῃ,
εὐνήν τ' αἰδομένη πόσιος δήμοιό τε φῆμιν,
ἦ ἤδη ἅμ' ἕπηται Ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος
μνᾶται ἐνὶ μεγάροισιν ἀνὴρ καὶ πλεῖστα πόρῃσιν.
ἀλλ' ἤτοι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ τεὸν ἵκετο δῶμα,
ἕσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα καλὰ,
δώσω δὲ ξίφος ἄμφηκες καὶ ποσσὶ πέδιλα,
πέμψω δ' ὅππῃ μιν κραδίη θυμός τε κελεύει.
εἰ δ' ἐθέλεις, σὺ κόμισσον ἐνὶ σταθμοῖσιν ἐρύξας·
εἵματα δ' ἐνθάδ' ἐγὼ πέμψω καὶ σῖτον ἅπαντα
ἔδμεναι, ὡς ἂν μή σε κατατρύχῃ καὶ ἑταίρους.
κεῖσε δ' ἂν οὔ μιν ἔγωγε μετὰ μνηστῆρας ἐῷμι
ἔρχεσθαι· λίην γὰρ ἀτάσθαλον ὕβριν ἔχουσιν·
μή μιν κερτομέωσιν, ἐμοὶ δ' ἄχος ἔσσεται αἰνόν.
πρῆξαι δ' ἀργαλέον τι μετὰ πλεόνεσσιν ἐόντα

ἄνδρα καὶ ἴφθιμον, ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.“
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
„ὦ φίλ', ἐπεί θήν μοι καὶ ἀμείψασθαι θέμις ἐστὶν,
ἦ μάλα μευ καταδάπτετ' ἀκούοντος φίλον ἦτορ,
οἷά φατε μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανάασθαι
ἐν μεγάροις, ἀέκητι σέθεν τοιούτου ἐόντος.
εἰπέ μοι ἠὲ ἑκὼν ὑποδάμνασαι, ἦ σέγε λαοὶ
ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ἐπισπόμενοι θεοῦ ὀμφῇ,
ἦ τι κασιγνήτοις ἐπιμέμφεαι, οἷσίπερ ἀνὴρ
μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὄρηται.
αἲ γὰρ ἐγὼν οὕτω νέος εἴην τῷδ' ἐπὶ θυμῷ,
ἢ παῖς ἐξ Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἠὲ καὶ αὐτός
[ἔλθοι ἀλητεύων· ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἶσα·]
αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φὼς,
εἰ μὴ ἐγὼ κείνοισι κακὸν πάντεσσι γενοίμην,
[ἐλθὼν ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδῡσῆος.]
εἰ δ' αὖ με πληθυῖ δαμασαίατο μοῦνον ἐόντα,
βουλοίμην κ' ἐν ἐμοῖσι κατακτάμενος μεγάροισιν
τεθνάμεν ἢ τάδε γ' αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὁράασθαι,
ξείνους τε στυφελιζομένους δμωάς τε γυναῖκας
ῥυστάζοντας ἀεικελίως κατὰ δώματα καλὰ,
καὶ οἶνον διαφυσσόμενον, καὶ σῖτον ἔδοντας
μὰψ αὔτως, ἀτέλεστον, ἀνηνύστῳ ἐπὶ ἔργῳ.“
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
„τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
οὔτε τί μοι πᾶς δῆμος ἀπεχθόμενος χαλεπαίνει,
οὔτε κασιγνήτοις ἐπιμέμφομαι, οἷσίπερ ἀνὴρ
μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὄρηται.
ὧδε γὰρ ἡμετέρην γενεὴν μούνωσε Κρονίων·
μοῦνον Λαέρτην Ἀρκείσιος υἱὸν ἔτικτεν,
μοῦνον δ' αὖτ' Ὀδυσῆα πατὴρ τέκεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
μοῦνον ἔμ' ἐν μεγάροισι τεκὼν λίπεν οὐδ' ἀπόνητο.

τῷ νῦν δυσμενέες μάλα μυρίοι εἴσ' ἐνὶ οἴκῳ.
ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
ἠδ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσιν,
τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.
ἡ δ' οὔτ' ἀρνεῖται στυγερὸν γάμον οὔτε τελευτὴν
ποιῆσαι δύναται· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες
οἶκον ἐμόν· τάχα δή με διαρραίσουσι καὶ αὐτόν.
ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·
ἄττα, σὺ δ' ἔρχεο θᾶσσον, ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ
εἴφ' ὅτι οἱ σῶς εἰμὶ καὶ ἐκ Πύλου εἰλήλουθα.
αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μενέω, σὺ δὲ δεῦρο νέεσθαι,
οἴῃ ἀπαγγείλας· τῶν δ' ἄλλων μήτις Ἀχαιῶν
πευθέσθω· πολλοὶ γὰρ ἐμοὶ κακὰ μηχανόωνται."
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
„γιγνώσκω, φρονέω· τάγε δὴ νοέοντι κελεύεις.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
ἢ καὶ Λαέρτῃ αὐτὴν ὁδὸν ἄγγελος ἔλθω
δυσμόρῳ, ὃς τείως μὲν Ὀδυσσῆος μέγ' ἀχεύων
ἔργα τ' ἐποπτεύεσκε μετὰ δμώων τ' ἐνὶ οἴκῳ
πῖνε καὶ ἦσθ', ὅτε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγοι·
αὐτὰρ νῦν, ἐξ οὗ σύγε ᾤχεο νηῒ Πύλονδε,
οὔπω μίν φασιν φαγέμεν καὶ πιέμεν αὔτως,
οὐδ' ἐπὶ ἔργα ἰδεῖν, ἀλλὰ στοναχῇ τε γόῳ τε
ἧσται ὀδυρόμενος, φθινύθει δ' ἀμφ' ὀστεόφι χρως."
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
„ἄλγιον, ἀλλ' ἔμπης μιν ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ·
εἰ γάρ πως εἴη αὐτάγρετα πάντα βροτοῖσιν,
πρῶτόν κεν τοῦ πατρὸς ἑλοίμεθα νόστιμον ἦμαρ.
ἀλλὰ σύγ' ἀγγείλας ὀπίσω κίε, μηδὲ κατ' ἀγροὺς
πλάζεσθαι μετ' ἐκεῖνον· ἀτὰρ πρὸς μητέρα εἰπεῖν
ἀμφίπολον ταμίην ὀτρυνέμεν ὅττι τάχιστα

κρύβδην· κείνη γάρ κεν ἀπαγγείλειε γέροντι."
Ἦ ῥα καὶ ὦρσε συφορβόν· ὁ δ' εἵλετο χερσὶ πέδιλα,
δησάμενος δ' ὑπὸ ποσσὶ πόλινδ' ἴεν. οὐδ' ἄρ' Ἀθήνην
λῆθεν ἀπὸ σταθμοῖο κιὼν Εὔμαιος ὑφορβὸς,
ἀλλ' ἥγε σχεδὸν ἦλθε· δέμας δ' ἤϊκτο γυναικὶ
καλῇ τε μεγάλῃ τε καὶ ἀγλαὰ ἔργα ἰδυίῃ.
στῆ δὲ κατ' ἀντίθυρον κλισίης Ὀδυσῆϊ φανεῖσα·
οὐδ' ἄρα Τηλέμαχος ἴδεν ἀντίον οὐδ' ἐνόησεν —
οὐ γάρ πω πάντεσσι θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς —
ἀλλ' Ὀδυσεύς τε κύνες τε ἴδον, καί ῥ' οὐχ ὑλάοντο
κνυζηθμῷ δ' ἑτέρωσε διὰ σταθμοῖο φόβηθεν.
ἡ δ' ἄρ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς,
ἐκ δ' ἦλθεν μεγάροιο παρὲκ μέγα τειχίον αὐλῆς,
στῆ δὲ πάροιθ' αὐτῆς· τὸν δὲ προσέειπεν Ἀθήνη
„Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ἤδη νῦν σῷ παιδὶ ἔπος φάο μηδ' ἐπίκευθε,
ὡς ἂν μνηστῆρσιν θάνατον καὶ κῆρ' ἀραρόντε
ἔρχησθον προτὶ ἄστυ περικλυτόν· οὐδ' ἐγὼ αὐτὴ
δηρὸν ἀπὸ σφῶϊν ἔσομαι μεμαυῖα μάχεσθαι."
Ἦ καὶ χρυσείῃ ῥάβδῳ ἐπεμάσσατ' Ἀθήνη.
φᾶρος μέν οἱ πρῶτον ἐΰπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα
θῆκ' ἀμφὶ στήθεσσι, δέμας δ' ὤφελλε καὶ ἥβην.
ἂψ δὲ μελαγχροιὴς γένετο, γναθμοὶ δὲ τάνυσθεν,
κυάνεαι δ' ἐγένοντο γενειάδες ἀμφὶ γένειον.
ἡ μὲν ἄρ' ὣς ἔρξασα πάλιν κίεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ἤϊεν ἐς κλισίην· θάμβησε δέ μιν φίλος υἱὸς,
ταρβήσας δ' ἑτέρωσε βάλ' ὄμματα, μὴ θεὸς εἴη,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Ἀλλοῖός μοι, ξεῖνε, φάνης νέον ἠὲ πάροιθεν,
ἄλλα δὲ εἵματ' ἔχεις, καί τοι χρὼς οὐκέθ' ὁμοῖος.
ἦ μάλα τις θεός ἐσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν·
ἀλλ' ἵληθ', ἵνα τοι κεχαρισμένα δώομεν ἱρὰ

ἠδὲ χρύσεα δῶρα, τετυγμένα· φείδεο δ' ἡμέων.“
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
„οὔτις τοι θεός εἰμι· τί μ' ἀθανάτοισιν ἐΐσκεις;
ἀλλὰ πατὴρ τεός εἰμι, τοῦ εἵνεκα σὺ στεναχίζων
πάσχεις ἄλγεα πολλὰ, βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.“
Ὣς ἄρα φωνήσας υἱὸν κύσε, κὰδ δὲ παρειῶν
δάκρυον ἧκε χαμᾶζε· πάρος δ' ἔχε νωλεμὲς αἰεί.
Τηλέμαχος δ' — οὐ γάρ πω ἐπείθετο ὃν πατέρ' εἶναι —
ἐξαῦτίς μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
„Οὐ σύ γ' Ὀδυσσεύς ἐσσι, πατὴρ ἐμὸς, ἀλλά με δαίμων
θέλγεις, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω.
οὐ γάρ πως ἂν θνητὸς ἀνὴρ τάδε μηχανόῳτο
ᾧ αὐτοῦ γε νόῳ, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν
ῥηϊδίως ἐθέλων θείη νέον ἠὲ γέροντα.
ἦ γάρ τοι νέον ἦσθα γέρων καὶ ἀεικέα ἕσσο·
νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικας, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.“
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
„Τηλέμαχ', οὔ σε ἔοικε φίλον πατέρ' ἔνδον ἐόντα
οὔτε τι θαυμάζειν περιώσιον οὔτ' ἀγάασθαι·
οὐ μὲν γάρ τοι ἔτ' ἄλλος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεὺς,
ἀλλ' ὅδ' ἐγὼ τοιόσδε, παθὼν κακὰ, πολλὰ δ' ἀληθεὶς,
ἤλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
αὐτάρ τοι τόδε ἔργον Ἀθηναίης ἀγελείης,
ἥτε με τοῖον ἔθηκεν, ὅπως ἐθέλει· δύναται γάρ·
ἄλλοτε μὲν πτωχῷ ἐναλίγκιον, ἄλλοτε δ' αὖτε
ἀνδρὶ νέῳ καὶ καλὰ περὶ χροῒ εἵματ' ἔχοντι.
ῥηΐδιον δὲ θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
ἠμὲν κυδῆναι θνητὸν βροτὸν ἠδὲ κακῶσαι.“
Ὣς ἄρα φωνήσας κατ' ἄρ' ἕζετο, Τηλέμαχος δὲ
ἀμφιχυθεὶς πατέρ' ἐσθλὸν ὀδύρετο, δάκρυα λείβων.

ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ὑφ' ἵμερος ὦρτο γόοιο·
κλαῖον δὲ λιγέως, ἀδινώτερον ἤ τ' οἰωνοί,
φῆναι ἢ αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, οἷσίτε τέκνα
ἀγρόται ἐξείλοντο πάρος πετεηνὰ γενέσθαι·
ὣς ἄρα τοίγ' ἐλεεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβον.
καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο,
εἰ μὴ Τηλέμαχος προσεφώνεεν ὃν πατέρ' αἶψα
„Ποίῃ γὰρ νῦν δεῦρο, πάτερ φίλε, νηΐ σε ναῦται
ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν ὀΐομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι."
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
„τοιγὰρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθείην καταλέξω.
Φαίηκές μ' ἄγαγον ναυσίκλυτοι, οἵτε καὶ ἄλλους
ἀνθρώπους πέμπουσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίκηται·
καί μ' εὕδοντ' ἐν νηΐ θοῇ ἐπὶ πόντον ἄγοντες
κάτθεσαν εἰς Ἰθάκην, ἔπορον δέ μοι ἀγλαὰ δῶρα,
χαλκόν τε χρυσόν τε ἅλις ἐσθῆτά θ' ὑφαντήν.
καὶ τὰ μὲν ἐν σπήεσσι θεῶν ἰότητι κέονται·
νῦν αὖ δεῦρ' ἱκόμην ὑποθημοσύνῃσιν Ἀθήνης,
ὄφρα κε δυσμενέεσσι φόνου πέρι βουλεύσωμεν.
ἀλλ' ἄγε μοι μνηστῆρας ἀριθμήσας κατάλεξον,
ὄφρ' εἰδέω ὅσσοι τε καὶ οἵτινες ἀνέρες εἰσίν·
καί κεν ἐμὸν κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμηρίξας
φράσσομαι, εἴ κεν νῶϊ δυνησόμεθ' ἀντιφέρεσθαι
μούνω ἄνευθ' ἄλλων, ἦ καὶ διζησόμεθ' ἄλλους."
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
„ὦ πάτερ, ἤτοι σεῖο μέγα κλέος αἰὲν ἄκουον,
χεῖράς τ' αἰχμητὴν ἔμεναι καὶ ἐπίφρονα βουλήν·
ἀλλὰ λίην μέγα εἶπες· ἄγη μ' ἔχει· οὐδέ κεν εἴη
ἄνδρε δύω πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισι μάχεσθαι.
μνηστήρων δ' οὔτ' ἂρ δεκὰς ἀτρεκὲς οὔτε δύ' οἶαι,
ἀλλὰ πολὺ πλέονες· τάχα δ' εἴσεαι ἐνθάδ' ἀριθμόν.

ἐκ μὲν Δουλιχίοιο δύω καὶ πεντήκοντα
κοῦροι κεκριμένοι, ἓξ δὲ δρηστῆρες ἕπονται·
ἐκ δὲ Σάμης πίσυρές τε καὶ εἴκοσι φῶτες ἔασιν,
ἐκ δὲ Ζακύνθου ἔασιν ἐείκοσι κοῦροι Ἀχαιῶν,
ἐκ δ' αὐτῆς Ἰθάκης δυοκαίδεκα πάντες ἄριστοι,
καί σφιν ἅμ' ἐστὶ Μέδων κῆρυξ καὶ θεῖος ἀοιδὸς
καὶ δοιὼ θεράποντε, δαήμονε δαιτροσυνάων.
τῶν εἴ κεν πάντων ἀντήσομεν ἔνδον ἐόντων,
μὴ πολύπικρα καὶ αἰνὰ βίας ἀποτίσεαι ἐλθών.
ἀλλὰ σύγ', εἰ δύνασαί τιν' ἀμύντορα μερμηρίξαι,
φράζευ, ὅ κέν τις νῶϊν ἀμύνοι πρόφρονι θυμῷ."
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
„τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο καί μευ ἄκουσον·
καὶ φράσαι εἴ κεν νῶϊν Ἀθήνη σὺν Διὶ πατρὶ
ἀρκέσει, ἦέ τιν' ἄλλον ἀμύντορα μερμηρίξω."
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
„ἐσθλώ τοι τούτω γ' ἐπαμύντορε, τοὺς ἀγορεύεις,
ὕψι περ ἐν νεφέεσσι καθημένω· ὥτε καὶ ἄλλοις
ἀνδράσι τε κρατέουσι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν."
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
„οὐ μέν τοι κείνω γε πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἔσεσθον
φυλόπιδος κρατερῆς, ὁπότε μνηστῆρσι καὶ ἡμῖν
ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι μένος κρίνηται Ἄρηος.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἔρχευ ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν
οἴκαδε, καὶ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὁμίλει·
αὐτὰρ ἐμὲ προτὶ ἄστυ συβώτης ὕστερον ἄξει,
πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον ἠδὲ γέροντι.
εἰ δέ μ' ἀτιμήσουσι δόμον κάτα, σὸν δὲ φίλον κῆρ
τετλάτω ἐν στήθεσσι κακῶς πάσχοντος ἐμεῖο,
ἤνπερ καὶ διὰ δῶμα ποδῶν ἕλκωσι θύραζε
ἢ βέλεσιν βάλλωσι· σὺ δ' εἰσορόων ἀνέχεσθαι.
ἀλλ' ἤτοι παύεσθαι ἀνωγέμεν ἀφροσυνάων,

μειλιχίοις ἐπέεσσι παραυδῶν· οἱ δέ τοι οὔτι
πείσονται· δὴ γάρ σφι παρίσταται αἴσιμον ἦμαρ.
[ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
ὁππότε κεν πολύβουλος ἐνὶ φρεσὶ θήσει Ἀθήνη,
νεύσω μέν τοι ἐγὼ κεφαλῇ, σὺ δ' ἔπειτα νοήσας
ὅσσα τοι ἐν μεγάροισιν Ἀρήϊα τεύχεα κεῖται
ἐς μυχὸν ὑψηλοῦ θαλάμου καταθεῖναι ἀείρας
πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσιν
παρφάσθαι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες·
'ἐκ καπνοῦ κατέθηκ', ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσιν ἐῴκει
οἷά ποτε Τροίηνδε κιὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,
ἀλλὰ κατῄκισται, ὅσσον πυρὸς ἵκετ' ἀϋτμή.
πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ θῆκε Κρονίων,
μή πως οἰνωθέντες, ἔριν στήσαντες ἐν ὑμῖν,
ἀλλήλους τρώσητε καταισχύνητέ τε δαῖτα
καὶ μνηστύν· αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.'
νῶϊν δ' οἴοισιν δύο φάσγανα καὶ δύο δοῦρε
καλλιπέειν καὶ δοιὰ βοάγρια χερσὶν ἑλέσθαι,
ὡς ἂν ἐπιθύσαντες ἑλοίμεθα· τοὺς δέ κ' ἔπειτα
Παλλὰς Ἀθηναίη θέλξει καὶ μητίετα Ζεύς.]
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
εἰ ἐτεόν γ' ἐμός ἐσσι καὶ αἵματος ἡμετέροιο,
μήτις ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἀκουσάτω ἔνδον ἐόντος,
μήτ' οὖν Λαέρτης ἴστω τόγε μήτε συβώτης
μήτε τις οἰκήων μήτ' αὐτὴ Πηνελόπεια,
ἀλλ' οἶοι σύ τ' ἐγώ τε γυναικῶν γνώομεν ἰθύν·
καί κέ τεο δμώων ἀνδρῶν ἔτι πειρηθεῖμεν,
ἠμὲν ὅπου τις νῶϊ τίει καὶ δείδιε θυμῷ,
ἠδ' ὅτις οὐκ ἀλέγει, σὲ δ' ἀτιμᾷ τοῖον ἐόντα."
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός
„ὦ πάτερ, ἦτοι ἐμὸν θυμὸν καὶ ἔπειτά γ', ὀΐω,
γνώσεαι· οὐ μὲν γάρ τι χαλιφροσύναι γέ μ' ἔχουσιν

ἀλλ' οὔτοι τόδε κέρδος ἐγὼν ἔσσεσθαι ὀΐω
ἡμῖν ἀμφοτέροισι· σὲ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα.
δηθὰ γὰρ αὔτως εἴσῃ ἑκάστου πειρητίζων,
ἔργα μετερχόμενος· τοὶ δ' ἐν μεγάροισιν ἕκηλοι
χρήματα δαρδάπτουσιν ὑπέρβιον οὐδ' ἔπι φειδώ.
ἀλλ' ἤτοι σε γυναῖκας ἐγὼ δεδάασθαι ἄνωγα,
αἵ τέ σ' ἀτιμάζουσι καὶ αἳ νηλιτεῖς εἰσίν·
ἀνδρῶν δ' οὐκ ἂν ἔγωγε κατὰ σταθμοὺς ἐθέλοιμι
ἡμέας πειράζειν, ἀλλ' ὕστερα ταῦτα πένεσθαι,
εἰ ἐτεόν γέ τι οἶσθα Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.“
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
ἡ δ' ἄρ' ἔπειτ' Ἰθάκηνδε κατήγετο νηῦς εὐεργής,
ἣ φέρε Τηλέμαχον Πυλόθεν καὶ πάντας ἑταίρους.
οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἵκοντο,
νῆα μὲν οἵγε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν,
τεύχεα δέ σφ' ἀπένεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες,
αὐτίκα δ' ἐς Κλυτίοιο φέρον περικαλλέα δῶρα.
αὐτὰρ κήρυκα πρόεσαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος,
ἀγγελίην ἐρέοντα περίφρονι Πηνελοπείῃ,
οὕνεκα Τηλέμαχος μὲν ἐπ' ἀγροῦ, νῆα δ' ἀνώγει
ἄστυδ' ἀποπλείειν, ἵνα μὴ δείσασ' ἐνὶ θυμῷ
ἰφθίμη βασίλεια τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβοι.
τὼ δὲ συναντήτην κῆρυξ καὶ δῖος ὑφορβὸς
τῆς αὐτῆς ἕνεκ' ἀγγελίης, ἐρέοντε γυναικί.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵκοντο δόμον θείου βασιλῆος,
κῆρυξ μέν ῥα μέσῃσι μετὰ δμωῇσιν ἔειπεν
„Ἤδη τοι, βασίλεια, φίλος παῖς εἰλήλουθεν.“
Πηνελοπείῃ δ' εἶπε συβώτης ἄγχι παραστὰς
πάνθ', ὅσα οἱ φίλος υἱὸς ἀνώγει μυθήσασθαι.
αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶσαν ἐφημοσύνην ἀπέειπεν,
βῆ δ' ἴμεναι μεθ' ὕας, λίπε δ' ἕρκεά τε μέγαρόν τε.
Μνηστῆρες δ' ἀκάχοντο κατήφησάν τ' ἐνὶ θυμῷ,

ἐκ δ' ἦλθον μεγάροιο παρὲκ μέγα τειχίον αὐλῆς,
αὐτοῦ δὲ προπάροιθε θυράων ἑδριόωντο.
τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἦρχ' ἀγορεύειν·
„Ὦ φίλοι, ἦ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως τετέλεσται
Τηλεμάχῳ ὁδὸς ἥδε· φάμεν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι.
ἀλλ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν, ἥτις ἀρίστη,
ἐς δ' ἐρέτας ἁλιῆας ἀγείρομεν, οἵ κε τάχιστα
κείνοις ἀγγείλωσι θοῶς οἶκόνδε νέεσθαι.“
Οὔπω πᾶν εἴρηθ', ὅτ' ἄρ' Ἀμφίνομος ἴδε νῆα,
στρεφθεὶς ἐκ χώρης, λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς,
ἱστία τε στέλλοντας ἐρετμά τε χερσὶν ἔχοντας.
ἡδὺ δ' ἄρ' ἐκγελάσας μετεφώνεεν οἷς ἑτάροισιν
„Μή τιν' ἔτ' ἀγγελίην ὀτρύνομεν· οἵδε γὰρ ἔνδον.
ἤ τίς σφιν τόδ' ἔειπε θεῶν, ἢ εἴσιδον αὐτοὶ
νῆα παρερχομένην, τὴν δ' οὐκ ἐδύναντο κιχῆναι.“
Ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἀνστάντες ἔβαν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
αἶψα δὲ νῆα μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν,
τεύχεα δέ σφ' ἀπένεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες.
αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἀθρόοι, οὐδέ τιν' ἄλλον
εἴων οὔτε νέων μεταΐζειν οὔτε γερόντων.
τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός,
„Ὢ πόποι, ὡς τόνδ' ἄνδρα θεοὶ κακότητος ἔλυσαν.
ἤματα μὲν σκοποὶ ἷζον ἐπ' ἄκριας ἠνεμοέσσας
αἰὲν ἐπασσύτεροι· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
οὔποτ' ἐπ' ἠπείρου νύκτ' ἄσαμεν, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
νηῒ θοῇ πλείοντες ἐμίμνομεν Ἠῶ δῖαν,
Τηλέμαχον λοχόωντες, ἵνα φθίσωμεν ἑλόντες
αὐτόν· τὸν δ' ἄρα τέως μὲν ἀπήγαγεν οἴκαδε δαίμων,
ἡμεῖς δ' ἐνθάδε οἱ φραζώμεθα λυγρὸν ὄλεθρον
Τηλεμάχῳ, μηδ' ἧμας ὑπεκφύγοι· οὐ γὰρ ὀΐω
τούτου γε ζώοντος ἀνύσσεσθαι τάδε ἔργα.
αὐτὸς μὲν γὰρ ἐπιστήμων βουλῇ τε νόῳ τε,

λαοὶ δ' οὐκέτι πάμπαν ἐφ' ἡμῖν ἦρα φέρουσιν
ἀλλ' ἄγετε, πρὶν κεῖνον ὁμηγυρίσασθαι Ἀχαιοὺς
εἰς ἀγορήν — οὐ γάρ τι μεθησέμεναί μιν ὀΐω,
ἀλλ' ἀπομηνίσει, ἐρέει δ' ἐν πᾶσιν ἀναστὰς
οὕνεκά οἱ φόνον αἰπὺν ἐράπτομεν οὐδ' ἐκίχημεν·
οἱ δ' οὐκ αἰνήσουσιν ἀκούοντες κακὰ ἔργα·
μή τι κακὸν ῥέξωσι καὶ ἡμέας ἐξελάσωσιν
γαίης ἡμετέρης, ἄλλων δ' ἀφικώμεθα δῆμον —
ἀλλὰ φθέωμεν ἑλόντες ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόληος
ἢ ἐν ὁδῷ· βίοτον δ' αὐτοὶ καὶ κτήματ' ἔχωμεν,
δασσάμενοι κατὰ μοῖραν ἐφ' ἡμέας, οἰκία δ' αὖτε
κείνου μητέρι δοῖμεν ἔχειν ἠδ' ὅστις ὀπυίοι.
εἰ δ' ὑμῖν ὅδε μῦθος ἀφανδάνει, ἀλλὰ βόλεσθε
αὐτόν τε ζώειν καὶ ἔχειν πατρώϊα πάντα,
μή οἱ χρήματ' ἔπειτα ἅλις θυμηδέ' ἔδωμεν
ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι, ἀλλ' ἐκ μεγάροιο ἕκαστος
μνάσθω ἐέδνοισιν διζήμενος· ἡ δέ κ' ἔπειτα
γήμαιθ' ὅς κε πλεῖστα πόροι καὶ μόρσιμος ἔλθοι."
Ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Νίσου φαίδιμος υἱὸς, Ἀρητιάδαο ἄνακτος,
ὅς ῥ' ἐκ Δουλιχίου πολυπύρου, ποιήεντος,
ἡγεῖτο μνηστῆρσι, μάλιστα δὲ Πηνελοπείῃ
ἥνδανε μύθοισι· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσιν·
ὅ σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
„Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν ἔγωγε κατακτείνειν ἐθέλοιμι
Τηλέμαχον· δεινὸν δὲ γένος βασιλήϊόν ἐστιν
κτείνειν· ἀλλὰ πρῶτα θεῶν εἰρώμεθα βουλάς.
εἰ μέν κ' αἰνήσωσι Διὸς μεγάλοιο θέμιστες,
αὐτός τε κτενέω τούς τ' ἄλλους πάντας ἀνώξω·
εἰ δέ κ' ἀποτρωπῶσι θεοὶ, παύσασθαι ἄνωγα."
Ὣς ἔφατ' Ἀμφίνομος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.

αὐτίκ' ἔπειτ' ἀνστάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος,
ἐλθόντες δὲ καθῖζον ἐπὶ ξεστοῖσι θρόνοισιν.
Ἡ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε περίφρων Πηνελόπεια,
μνηστήρεσσι φανῆναι ὑπέρβιον ὕβριν ἔχουσιν.
πεύθετο γὰρ οὗ παιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ὄλεθρον·
κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μέδων, ὃς ἐπεύθετο βουλάς.
βῆ δ' ἰέναι μέγαρόνδε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.
ἀλλ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα,
Ἀντίνοον δ' ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
„Ἀντίνο', ὕβριν ἔχων, κακομήχανε, καὶ δέ σέ φασιν
ἐν δήμῳ Ἰθάκης μεθ' ὁμήλικας ἔμμεν ἄριστον
βουλῇ καὶ μύθοισι· σὺ δ' οὐκ ἄρα τοῖος ἔησθα.
μάργε, τίη δὲ σὺ Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε
ῥάπτεις, οὐδ' ἱκέτας ἐμπάζεαι, οἷσιν ἄρα Ζεὺς
μάρτυρος; οὐδ' ὁσίη κακὰ ῥάπτειν ἀλλήλοισιν.
ἦ οὐκ οἶσθ' ὅτε δεῦρο πατὴρ τεὸς ἵκετο φεύγων,
δῆμον ὑποδδείσας; δὴ γὰρ κεχολώατο λίην,
οὕνεκα ληϊστῆρσιν ἐπισπόμενος Ταφίοισιν
ἤκαχε Θεσπρωτούς· οἱ δ' ἡμῖν ἄρθμιοι ἦσαν·
τόν ῥ' ἔθελον φθῖσαι καὶ ἀπορραῖσαι φίλον ἦτορ
ἠδὲ κατὰ ζωὴν φαγέειν μενοεικέα πολλήν·
ἀλλ' Ὀδυσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν ἱεμένους περ.
τοῦ νῦν οἶκον ἄτιμον ἔδεις, μνάᾳ δὲ γυναῖκα
παῖδά τ' ἀποκτείνεις, ἐμὲ δὲ μεγάλως ἀκαχίζεις·
ἀλλά σε παύσασθαι κέλομαι καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους."
Τὴν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον ηὔδα
„κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρον Πηνελόπεια,
θάρσει· μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ οὐδ' ἔσσεται οὐδὲ γένηται,
ὅς κεν Τηλεμάχῳ σῷ υἱέϊ χεῖρας ἐποίσει

ζώοντός γ' ἐμέθεν καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο.
ὧδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται·
αἶψά οἱ αἷμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρὶ
ἡμετέρῳ, ἐπειὴ καὶ ἐμὲ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
πολλάκι γούνασιν οἷσιν ἐφεσσάμενος κρέας ὀπτὸν
ἐν χείρεσσιν ἔθηκεν, ἐπέσχε τε οἶνον ἐρυθρόν.
τῷ μοι Τηλέμαχος πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν
ἀνδρῶν, οὐδέ τί μιν θάνατον τρομέεσθαι ἄνωγα
ἔκ γε μνηστήρων· θεόθεν δ' οὐκ ἔστ' ἀλέασθαι.“
Ὣς φάτο θαρσύνων, τῷ δ' ἤρτυεν αὐτὸς ὄλεθρον.
ἡ μὲν ἄρ' εἰσαναβᾶσ' ὑπερώϊα σιγαλόεντα
κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Ἑσπέριος δ' Ὀδυσῆϊ καὶ υἱέϊ δῖος ὑφορβὸς
ἤλυθεν· οἱ δ' ἄρα δόρπον ἐπισταδὸν ὡπλίζοντο,
σῦν ἱερεύσαντες ἐνιαύσιον. αὐτὰρ Ἀθήνη,
ἄγχι παρισταμένη, Λαερτιάδην Ὀδυσῆα
ῥάβδῳ πεπληγυῖα πάλιν ποίησε γέροντα,
λυγρὰ δὲ εἵματα ἕσσε περὶ χροΐ, μή ἑ συβώτης
γνοίη ἐσάντα ἰδὼν καὶ ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ
ἔλθοι ἀπαγγέλλων μηδὲ φρεσὶν εἰρύσσαιτο.
Τὸν καὶ Τηλέμαχος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·
„ἦλθες, δῖ' Εὔμαιε. τί δὴ κλέος ἔστ' ἀνὰ ἄστυ;
ἦ ῥ' ἤδη μνηστῆρες ἀγήνορες ἔνδον ἔασιν
ἐκ λόχου, ἦ ἔτι μ' αὖτ' εἰρύαται οἴκαδ' ἰόντα;“
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
„οὐκ ἔμελέν μοι ταῦτα μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι
ἄστυ καταβλώσκοντα· τάχιστά με θυμὸς ἀνώγει
ἀγγελίην εἰπόντα πάλιν δεῦρ' ἀπονέεσθαι.
ὡμήρησε δέ μοι παρ' ἑταίρων ἄγγελος ὠκὺς,
κῆρυξ, ὃς δὴ πρῶτος ἔπος σῇ μητρὶ ἔειπεν.
ἄλλο δέ τοι τόγε οἶδα· τὸ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν.

ἤδη ὑπὲρ πόλιος, ὅθι θ' Ἕρμαιος λόφος ἐστὶν,
ἦα κιων, ὅτε νῆα θοὴν ἰδόμην κατιοῦσαν
ἐς λιμέν' ἡμέτερον· πολλοὶ δ' ἔσαν ἄνδρες ἐν αὐτῇ,
βεβρίθει δὲ σάκεσσι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
καὶ σφέας ᾠΐσθην τοὺς ἔμμεναι, οὐδέ τι οἶδα.“
Ὣς φάτο, μείδησεν δ' ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο
ἐς πατέρ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν, ἀλέεινε δ' ὑφορβόν.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
κοίτου τε μνήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ρ.

Τηλεμάχου ἐπάνοδος εἰς Ἰθάκην.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
δὴ τότ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο,
εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὅ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει,
ἄστυδε ἱέμενος, καὶ ἑὸν προσέειπε συβώτην
„Ἄττ', ἤτοι μὲν ἐγὼν εἶμ' ἐς πόλιν, ὄφρα με μήτηρ
ὄψεται· οὐ γάρ μιν πρόσθεν παύσεσθαι ὀΐω
κλαυθμοῦ τε στυγεροῖο γόοιό τε δακρυόεντος,
πρίν γ' αὐτόν με ἴδηται· ἀτὰρ σοίγ' ὧδ' ἐπιτέλλω
τὸν ξεῖνον δύστηνον ἄγ' ἐς πόλιν, ὄφρ' ἂν ἐκεῖθι
δαῖτα πτωχεύῃ· δώσει δέ οἱ ὅς κ' ἐθέλῃσιν
πύρνον καὶ κοτύλην· ἐμὲ δ' οὔπως ἔστιν ἅπαντας
ἀνθρώπους ἀνέχεσθαι, ἔχοντά περ ἄλγεα θυμῷ.

ὁ ξεῖνος δ' εἴπερ μάλα μηνίει, ἄλγιον αὐτῷ
ἔσσεται· ἦ γὰρ ἐμοὶ φίλ' ἀληθέα μυθήσασθαι.“
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
„ὦ φίλος, οὐδέ τοι αὐτὸς ἐρύκεσθαι μενεαίνω·
πτωχῷ βέλτερόν ἐστι κατὰ πτόλιν ἠὲ κατ' ἀγροὺς
δαῖτα πτωχεύειν· δώσει δέ μοι ὅς κ' ἐθέλῃσιν.
οὐ γὰρ ἐπὶ σταθμοῖσι μένειν ἔτι τηλίκος εἰμὶ,
ὥστ' ἐπιτειλαμένῳ σημάντορι πάντα πιθέσθαι.
ἀλλ' ἔρχευ· ἐμὲ δ' ἄξει ἀνὴρ ὅδε, τὸν σὺ κελεύεις,
αὐτίκ' ἐπεί κε πυρὸς θερέω ἀλέη τε γένηται.
αἰνῶς γὰρ τάδε εἵματ' ἔχω κακά· μή με δαμάσσῃ
στίβη ὑπηοίη· ἕκαθεν δέ τε ἄστυ φάτ' εἶναι.“
Ὣς φάτο, Τηλέμαχος δὲ διὰ σταθμοῖο βεβήκει,
κραιπνὰ ποσὶ προβιβὰς, κακὰ δὲ μνηστῆρσι φύτευεν.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκανε δόμους εὐναιετάοντας,
ἔγχος μέν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν,
αὐτὸς δ' εἴσω ἴεν καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν.
Τὸν δὲ πολὺ πρώτη εἶδε τροφὸς Εὐρύκλεια,
κώεα καστορνῦσα θρόνοις ἔνι δαιδαλέοισιν,
δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰθὺς κίεν· ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄλλαι
δμωαὶ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἠγερέθοντο,
καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι κεφαλήν τε καὶ ὤμους.
Ἡ δ' ἴεν ἐκ θαλάμοιο περίφρων Πηνελόπεια,
Ἀρτέμιδι ἰκέλη ἠὲ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ,
ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεε δακρύσασα,
κύσσε δέ μιν κεφαλήν τε καὶ ἄμφω φάεα καλὰ,
καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Ἦλθες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος. οὔ σ' ἔτ' ἔγωγε
ὄψεσθαι ἐφάμην, ἐπεὶ ᾤχεο νηΐ Πύλονδε
λάθρῃ, ἐμεῦ ἀέκητι, φίλου μετὰ πατρὸς ἀκουήν.
ἀλλ' ἄγε μοι κατάλεξον ὅπως ἤντησας ὀπωπῆς.“

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
„μῆτερ ἐμή, μή μοι γόον ὄρνυθι μηδέ μοι ἦτορ
ἐν στήθεσσιν ὄρινε φυγόντι περ αἰπὺν ὄλεθρον·
ἀλλ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροῒ εἵμαθ' ἑλοῦσα,
[εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν]
εὔχεο πᾶσι θεοῖσι τεληέσσας ἑκατόμβας
ῥέξειν, αἴ κέ ποθι Ζεὺς ἄντιτα ἔργα τελέσσῃ.
αὐτὰρ ἐγὼν ἀγορὴν ἐσελεύσομαι, ὄφρα καλέσσω
ξεῖνον, ὅτις μοι κεῖθεν ἅμ' ἕσπετο δεῦρο κιόντι.
τὸν μὲν ἐγὼ προὔπεμψα σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισιν,
Πείραιον δέ μιν ἠνώγεα προτὶ οἶκον ἄγοντα
ἐνδυκέως φιλέειν καὶ τιέμεν, εἰσόκεν ἔλθω."
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
ἡ δ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροῒ εἵμαθ' ἑλοῦσα,
εὔχετο πᾶσι θεοῖσι τεληέσσας ἑκατόμβας
ῥέξειν, αἴ κέ ποθι Ζεὺς ἄντιτα ἔργα τελέσσῃ.
Τηλέμαχος δ' ἄρ' ἔπειτα διὲκ μεγάροιο βεβήκει
ἔγχος ἔχων· ἅμα τῷγε κύνες πόδας ἀργοὶ ἕποντο.
θεσπεσίην δ' ἄρα τῷγε χάριν κατέχευεν Ἀθήνη·
τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηεῦντο.
ἀμφὶ δέ μιν μνηστῆρες ἀγήνορες ἠγερέθοντο
ἔσθλ' ἀγορεύοντες, κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδόμευον.
αὐτὰρ ὁ τῶν μὲν ἔπειτα ἀλεύατο πουλὺν ὅμιλον,
ἀλλ' ἵνα Μέντωρ ἧστο καὶ Ἄντιφος ἠδ' Ἁλιθέρσης,
οἵτε οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώϊοι ἦσαν ἑταῖροι,
ἔνθα καθέζετ' ἰών· τοὶ δ' ἐξερέεινον ἕκαστα.
τοῖσι δὲ Πείραιος δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἦλθεν
ξεῖνον ἄγων ἀγορήνδε διὰ πτόλιν· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
Τηλέμαχος ξείνοιο ἑκὰς τράπετ', ἀλλὰ παρέστη.
τὸν καὶ Πείραιος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·
„Τηλέμαχ', αἶψ' ὄτρυνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα γυναῖκας,
ὥς τοι δῶρ' ἀποπέμψω, ἅ τοι Μενέλαος ἔδωκεν."

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
„Πείραι', οὐ γάρ τ' ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
εἴ κεν ἐμὲ μνηστῆρες ἀγήνορες ἐν μεγάροισιν
λάθρῃ κτείναντες πατρώϊα πάντα δάσωνται,
αὐτὸν ἔχοντά σε βούλομ' ἐπαυρέμεν, ἤ τινα τῶνδε·
εἰ δέ κ' ἐγὼ τούτοισι φόνον καὶ Κῆρα φυτεύσω,
δὴ τότε μοι χαίροντι φέρειν πρὸς δώματα χαίρων."
Ὣς εἰπὼν ξεῖνον ταλαπείριον ἦγεν ἐς οἶκον.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκοντο δόμους εὐναιετάοντας,
χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
ἐς δ' ἀσαμίνθους βάντες ἐΰξέστας λούσαντο.
τοὺς δ' ἐπεὶ οὖν δμωαὶ λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὔλας βάλον ἠδὲ χιτῶνας,
ἔκ ῥ' ἀσαμίνθων βάντες ἐπὶ κλισμοῖσι καθῖζον.
χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
καλῇ χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
μήτηρ δ' ἀντίον ἷζε παρὰ σταθμὸν μεγάροιο
κλισμῷ κεκλιμένη, λέπτ' ἠλάκατα στρωφῶσα.
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια·
„Τηλέμαχ', ἤτοι ἐγὼν ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα
λέξομαι εἰς εὐνήν, ἥ μοι στονόεσσα τέτυκται,
αἰεὶ δάκρυσ' ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς
ᾤχεθ' ἅμ' Ἀτρείδῃσιν ἐς Ἴλιον· οὐδέ μοι ἔτλης,
πρὶν ἐλθεῖν μνηστῆρας ἀγήνορας ἐς τόδε δῶμα,
νόστον σοῦ πατρὸς σάφα εἰπέμεν, εἴ που ἄκουσας."
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
„τοιγὰρ ἐγώ τοι, μῆτερ, ἀληθείην καταλέξω.

ᾠχόμεθ᾽ ἔς τε Πύλον καὶ Νέστορα, ποιμένα λαῶν·
δεξάμενος δέ με κεῖνος ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν
ἐνδυκέως ἐφίλει, ὡσεί τε πατὴρ ἑὸν υἱὸν
ἐλθόντα χρόνιον νέον ἄλλοθεν· ὣς ἐμὲ κεῖνος
ἐνδυκέως ἐκόμιζε σὺν υἱάσι κυδαλίμοισιν.
αὐτὰρ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος οὔποτ᾽ ἔφασκεν,
ζωοῦ οὐδὲ θανόντος, ἐπιχθονίων τευ ἀκοῦσαι·
ἀλλά μ᾽ ἐς Ἀτρείδην, δουρικλειτὸν Μενέλαον,
ἵπποισι προὔπεμψε καὶ ἅρμασι κολλητοῖσιν.
ἔνθ᾽ ἴδον Ἀργείην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλὰ
Ἀργεῖοι Τρῶές τε θεῶν ἰότητι μόγησαν.
εἴρετο δ᾽ αὐτίκ᾽ ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
ὅττευ χρηΐζων ἱκόμην Λακεδαίμονα δῖαν
αὐτὰρ ἐγὼ τῷ πᾶσαν ἀληθείην κατέλεξα·
καὶ τότε δή μ᾽ ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν
'ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ
ἤθελον εὐνηθῆναι, ἀνάλκιδες αὐτοὶ ἐόντες.
ὡς δ᾽ ὁπότ᾽ ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος
νεβροὺς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνοὺς
κνημοὺς ἐξερέῃσι καὶ ἄγκεα ποιήεντα
βοσκομένη, ὁ δ᾽ ἔπειτα ἑὴν εἰσήλυθεν εὐνὴν,
ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν,
ὣς Ὀδυσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφήσει.
αἲ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
τοῖος ἐὼν οἷός ποτ᾽ ἐϋκτιμένῃ ἐνὶ Λέσβῳ
ἐξ ἔριδος Φιλομηλείδῃ ἐπάλαισεν ἀναστὰς,
κὰδ δ᾽ ἔβαλε κρατερῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοὶ,
τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς·
πάντες κ᾽ ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
ταῦτα δ᾽ ἅ μ᾽ εἰρωτᾷς καὶ λίσσεαι, οὐκ ἂν ἔγωγε
ἄλλα παρὲξ εἴποιμι παρακλιδὸν οὐδ᾽ ἀπατήσω.

ἀλλὰ τὰ μέν μοι ἔειπε γέρων ἅλιος νημερτὴς,
τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος οὐδ' ἐπικεύσω.
φῆ μιν ὅγ' ἐν νήσῳ ἰδέειν κρατέρ' ἄλγε' ἔχοντα,
νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκῃ
ἴσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἣν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.'
ὣς ἔφατ' Ἀτρείδης, δουρικλειτὸς Μενέλαος.
ταῦτα τελευτήσας νεόμην· ἔδοσαν δέ μοι οὖρον
ἀθάνατοι, τοί μ' ὦκα φίλην ἐς πατρίδ' ἔπεμψαν."
Ὣς φάτο, τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινεν.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής
„Ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
ἤτοι ὅγ' οὐ σάφα οἶδεν, ἐμεῖο δὲ σύνθεο μῦθον·
ἀτρεκέως γάρ σοι μαντεύσομαι οὐδ' ἐπικεύσω.
ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίη τε τράπεζα
ἱστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,
ὡς ἤτοι Ὀδυσεὺς ἤδη ἐν πατρίδι γαίῃ,
ἥμενος ἢ ἕρπων, τάδε πευθόμενος κακὰ ἔργα,
ἔστιν, ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύει·
τοῖον ἐγὼν οἰωνὸν ἐϋσσέλμου ἐπὶ νηὸς
ἥμενος ἐφρασάμην καὶ Τηλεμάχῳ ἐγεγώνευν."
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια
„αἲ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἴη·
τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε πολλά τε δῶρα
ἐξ ἐμεῦ, ὡς ἄν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι."
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
μνηστῆρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσσῆος μεγάροιο
δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες,
ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι περ πάρος ὕβριν ἔχεσκον.
ἀλλ' ὅτε δὴ δείπνηστος ἔην καὶ ἐπήλυθε μῆλα
πάντοθεν ἐξ ἀγρῶν, οἱ δ' ἤγαγον οἳ τὸ πάρος περ,

καὶ τότε δή σφιν ἔειπε Μέδων· ὃς γάρ ῥα μάλιστα
ἥνδανε κηρύκων, καί σφιν παρεγίγνετο δαιτί·
„Κοῦροι, ἐπειδὴ πάντες ἐτέρφθητε φρέν' ἀέθλοις,
ἔρχεσθε πρὸς δώμαθ', ἵν' ἐντυνώμεθα δαῖτα·
οὐ μὲν γάρ τι χέρειον ἐν ὥρῃ δεῖπνον ἑλέσθαι.“
Ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἀνστάντες ἔβαν πείθοντό τε μύθῳ.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκοντο δόμους εὐναιετάοντας,
χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
οἱ δ' ἱέρευον ὄϊς μεγάλους καὶ πίονας αἶγας,
ἵρευον δὲ σύας σιάλους καὶ βοῦν ἀγελαίην,
δαῖτ' ἐντυνόμενοι. τοὶ δ' ἐξ ἀγροῖο πόλινδε
ὠτρύνοντ' Ὀδυσεύς τ' ἰέναι καὶ δῖος ὑφορβός.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
„Ξεῖν', ἐπεὶ ἂρ δὴ ἔπειτα πόλινδ' ἰέναι μενεαίνεις
σήμερον, ὡς ἐπέτελλεν ἄναξ ἐμός – ἦ σ' ἂν ἔγωγε
αὐτοῦ βουλοίμην σταθμῶν ῥυτῆρα λιπέσθαι·
ἀλλὰ τὸν αἰδέομαι καὶ δείδια, μή μοι ὀπίσσω
νεικείῃ· χαλεπαὶ δέ τ' ἀνάκτων εἰσὶν ὁμοκλαί –
ἀλλ' ἄγε νῦν ἴομεν· δὴ γὰρ μέμβλωκε μάλιστα
ἦμαρ, ἀτὰρ τάχα τοι ποτὶ ἕσπερα ῥίγιον ἔσται.“
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
„γιγνώσκω, φρονέω· τάγε δὴ νοέοντι κελεύεις.
ἀλλ' ἴομεν, σὺ δ' ἔπειτα διαμπερὲς ἡγεμόνευε.
δὸς δέ μοι, εἴ ποθί τοι ῥόπαλον τετμημένον ἐστὶν,
σκηρίπτεσθ', ἐπειή φατ' ἀρισφαλέ' ἔμμεναι οὐδόν.“
Ἦ ῥα καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἀεικέα βάλλετο πήρην,
πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ.
Εὔμαιος δ' ἄρα οἱ σκῆπτρον θυμαρὲς ἔδωκεν.
τὼ βήτην, σταθμὸν δὲ κύνες καὶ βώτορες ἄνδρες
ῥύατ' ὄπισθε μένοντες· ὁ δ' ἐς πόλιν ἦγεν ἄνακτα
πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον ἠδὲ γέροντι,

σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῒ εἵματα ἕστο.
'Αλλ' ὅτε δὴ στείχοντες ὁδὸν κάτα παιπαλόεσσαν
ἄστεος ἐγγὺς ἔσαν καὶ ἐπὶ κρήνην ἀφίκοντο
τυκτὴν καλλίροον, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται,
τὴν ποίησ' Ἴθακος καὶ Νήριτος ἠδὲ Πολύκτωρ·
ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰγείρων ὑδατοτρεφέων ἦν ἄλσος,
πάντοσε κυκλοτερὲς, κατὰ δὲ ψυχρὸν ῥέεν ὕδωρ
ὑψόθεν ἐκ πέτρης· βωμὸς δ' ἐφύπερθε τέτυκτο
Νυμφάων, ὅθι πάντες ἐπιρρέζεσκον ὁδῖται·
ἔνθα σφέας ἐκίχαν' υἱὸς Δολίοιο Μελανθεὺς
αἶγας ἄγων, αἳ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισιν,
δεῖπνον μνηστήρεσσι· δύω δ' ἅμ' ἕποντο νομῆες.
τοὺς δὲ ἰδὼν νείκεσσεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
ἔκπαγλον καὶ ἀεικές· ὄρινε δὲ κῆρ Ὀδυσῆος·
„Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ κακὸς κακὸν ἡγηλάζει,
ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον.
πῇ δὴ τόνδε μολοβρὸν ἄγεις, ἀμέγαρτε συβῶτα,
πτωχὸν ἀνιηρὸν, δαιτῶν ἀπολυμαντῆρα;
ὃς πολλῇς φλιῇσι παραστὰς θλίψεται ὤμους,
αἰτίζων ἀκόλους, οὐκ ἄορας οὐδὲ λέβητας·
τόν κ' εἴ μοι δοίης σταθμῶν ῥυτῆρα λιπέσθαι
σηκοκόρον τ' ἔμεναι θαλλόν τ' ἐρίφοισι φορῆναι,
καί κεν ὀρὸν πίνων μεγάλην ἐπιγουνίδα θεῖτο.
ἀλλ' ἐπεὶ οὖν δὴ ἔργα κάκ' ἔμμαθεν, οὐκ ἐθελήσει
ἔργον ἐποίχεσθαι, ἀλλὰ πτώσσων κατὰ δῆμον
βούλεται αἰτίζων βόσκειν ἣν γαστέρ' ἄναλτον.
ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
αἴ κ' ἔλθῃ πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο,
πολλά οἱ ἀμφὶ κάρη σφέλα ἀνδρῶν ἐκ παλαμάων
πλευραὶ ἀποτρίψουσι δόμον κάτα βαλλομένοιο.“
Ὣς φάτο, καὶ παριὼν λὰξ ἔνθορεν ἀφραδίῃσιν
ἰσχίῳ· οὐδέ μιν ἐκτὸς ἀταρπιτοῦ ἐστυφέλιξεν,

ἀλλ' ἔμεν' ἀσφαλέως· ὁ δὲ μερμήριξεν Ὀδυσσεὺς
ἠὲ μεταΐξας ῥοπάλῳ ἐκ θυμὸν ἕλοιτο,
ἢ πρὸς γῆν ἐλάσειε κάρη ἀμφουδὶς ἀείρας.
ἀλλ' ἐπετόλμησε, φρεσὶ δ' ἔσχετο· τὸν δὲ συβώτης
νείκεσ' ἐσάντα ἰδών, μέγα δ' εὔξατο χεῖρας ἀνασχών·
„Νύμφαι κρηναῖαι, κοῦραι Διός, εἴποτ' Ὀδυσσεὺς
ὔμμ' ἐπὶ μηρί' ἔκηε, καλύψας πίονι δημῷ,
ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων, τόδε μοι κρηήνατ' ἐέλδωρ,
ὡς ἔλθοι μὲν κεῖνος ἀνήρ, ἀγάγοι δέ ἑ δαίμων·
τῷ κέ τοι ἀγλαΐας γε διασκεδάσειεν ἁπάσας,
τὰς νῦν ὑβρίζων φορέεις, ἀλαλήμενος αἰεὶ
ἄστυ κάτ'· αὐτὰρ μῆλα κακοὶ φθείρουσι νομῆες.“
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν
„ὢ πόποι, οἷον ἔειπε κύων ὀλοφώϊα εἰδώς,
τόν ποτ' ἐγὼν ἐπὶ νηὸς ἐϋσσέλμοιο μελαίνης
ἄξω τῆλ' Ἰθάκης, ἵνα μοι βίοτον πολὺν ἄλφοι.
αἲ γὰρ Τηλέμαχον βάλοι ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
σήμερον ἐν μεγάροις, ἢ ὑπὸ μνηστῆρσι δαμείη,
ὡς Ὀδυσῆΐ γε τηλοῦ ἀπώλετο νόστιμον ἦμαρ.“
Ὣς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ ἦκα κιόντας,
αὐτὰρ ὁ βῆ, μάλα δ' ὦκα δόμους ἵκανεν ἄνακτος.
αὐτίκα δ' εἴσω ἴεν, μετὰ δὲ μνηστῆρσι καθῖζεν,
ἀντίον Εὐρυμάχου· τὸν γὰρ φιλέεσκε μάλιστα.
τῷ πάρα μὲν κρειῶν μοῖραν θέσαν οἳ πονέοντο,
σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα
ἔδμεναι. ἀγχίμολον δ' Ὀδυσεὺς καὶ δῖος ὑφορβὸς
στήτην ἐρχομένω, περὶ δέ σφεας ἤλυθ' ἰωὴ
φόρμιγγος γλαφυρῆς· ἀνὰ γάρ σφισι βάλλετ' ἀείδειν
Φήμιος· αὔταρ ὁ χειρὸς ἑλὼν προσέειπε συβώτην
„Εὔμαι', ἦ μάλα δὴ τάδε δώματα κάλ' Ὀδυσῆος,
ῥεῖα δ' ἀρίγνωτ' ἐστὶ καὶ ἐν πολλοῖσιν ἰδέσθαι.
ἐξ ἑτέρων ἕτερ' ἐστίν, ἐπήσκηται δέ οἱ αὐλὴ

τοίχῳ καὶ θριγκοῖσι, θύραι δ' εὐερκέες εἰσὶν
δικλίδες· οὐκ ἄν τίς μιν ἀνὴρ ὑπεροπλίσσαιτο.
γιγνώσκω δ' ὅτι πολλοὶ ἐν αὐτῷ δαῖτα τίθενται
ἄνδρες, ἐπεὶ κνίση μὲν ἀνήνοθεν, ἐν δέ τε φόρμιγξ
ἠπύει, ἣν ἄρα δαιτὶ θεοὶ ποίησαν ἑταίρην."
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
„ῥεῖ' ἔγνως, ἐπεὶ οὐδὲ τά τ' ἄλλα πέρ ἐσσ' ἀνοήμων.
ἀλλ' ἄγε δὴ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
ἠὲ σὺ πρῶτος ἔσελθε δόμους εὐναιετάοντας,
δύσεο δὲ μνηστῆρας, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ·
εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐγὼ δ' εἶμι προπάροιθεν·
μηδὲ σὺ δηθύνειν, μή τίς σ' ἔκτοσθε νοήσας
ἢ βάλῃ ἢ ἐλάσῃ· τὰ δέ σε φράζεσθαι ἄνωγα."
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
„γιγνώσκω, φρονέω· τάγε δὴ νοέοντι κελεύεις.
ἀλλ' ἔρχευ προπάροιθεν, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ.
οὐ γάρ τι πληγέων ἀδαήμων οὐδὲ βολάων·
τολμήεις μοι θυμός, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπονθα
κύμασι καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω·
γαστέρα δ' οὔπως ἔστιν ἀποκρύψαι μεμαυῖαν,
οὐλομένην, ἣ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισι δίδωσιν,
τῆς ἕνεκεν καὶ νῆες ἐΰζυγοι ὁπλίζονται
πόντον ἐπ' ἀτρύγετον, κακὰ δυσμενέεσσι φέρουσαι."
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
ἂν δὲ κύων κεφαλήν τε καὶ οὔατα κείμενος ἔσχεν,
Ἄργος, Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὅν ῥά ποτ' αὐτὸς
θρέψε μέν, οὐδ' ἀπόνητο, πάρος δ' εἰς Ἴλιον ἱρὴν
ᾤχετο. τὸν δὲ πάροιθεν ἀγίνεσκον νέοι ἄνδρες
αἶγας ἐπ' ἀγροτέρας ἠδὲ πρόκας ἠδὲ λαγωούς·
δὴ τότε κεῖτ' ἀπόθεστος ἀποιχομένοιο ἄνακτος,
ἐν πολλῇ κόπρῳ, ἥ οἱ προπάροιθε θυράων
ἡμιόνων τε βοῶν τε ἅλις κέχυτ', ὄφρ' ἂν ἄγοιεν

δμῶες Ὀδυσσῆος τέμενος μέγα κοπρήσοντες·
ἔνθα κύων κεῖτ' Ἄργος, ἐνίπλειος κυνοραιστέων.
δὴ τότε γ', ὡς ἐνόησεν Ὀδυσσέα ἐγγὺς ἐόντα,
οὐρῇ μέν ῥ' ὅγ' ἔσηνε καὶ οὔατα κάββαλεν ἄμφω,
ἆσσον δ' οὐκέτ' ἔπειτα δυνήσατο οἷο ἄνακτος
ἐλθέμεν· αὐτὰρ ὁ νόσφιν ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ,
ῥεῖα λαθὼν Εὔμαιον, ἄφαρ δ' ἐρεείνετο μύθῳ
„Εὔμαι', ἦ μάλα θαῦμα, κύων ὅδε κεῖτ' ἐνὶ κόπρῳ.
καλὸς μὲν δέμας ἐστὶν, ἀτὰρ τόδε γ' οὐ σάφα οἶδα,
εἰ δὴ καὶ ταχὺς ἔσκε θέειν ἐπὶ εἴδεϊ τῷδε,
ἦ αὔτως οἷοί τε τραπεζῆες κύνες ἀνδρῶν
γίγνοντ'· ἀγλαΐης δ' ἕνεκεν κομέουσιν ἄνακτες.“
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
„καὶ λίην ἀνδρός γε κύων ὅδε τῆλε θανόντος.
εἰ τοιόσδ' εἴη ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ ἔργα,
οἷόν μιν Τροίηνδε κιὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεὺς,
αἶψά κε θηήσαιο ἰδὼν ταχυτῆτα καὶ ἀλκήν.
οὐ μὲν γάρ τι φύγεσκε βαθείης βένθεσιν ὕλης
κνώδαλον, ὅττι δίοιτο· καὶ ἴχνεσι γὰρ περιήδη·
νῦν δ' ἔχεται κακότητι, ἄναξ δέ οἱ ἄλλοθι πάτρης
ὤλετο, τὸν δὲ γυναῖκες ἀκηδέες οὐ κομέουσιν.
δμῶες δ', εὖτ' ἂν μηκέτ' ἐπικρατέωσιν ἄνακτες,
οὐκέτ' ἔπειτ' ἐθέλουσιν ἐναίσιμα ἐργάζεσθαι·
ἥμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀποαίνυται εὐρύοπα Ζεὺς
ἀνέρος, εὖτ' ἄν μιν κατὰ δούλιον ἦμαρ ἕλῃσιν.“
Ὣς εἰπὼν εἰσῆλθε δόμους εὐναιετάοντας,
βῆ δ' ἰθὺς μεγάροιο μετὰ μνηστῆρας ἀγαυούς.
Ἄργον δ' αὖ κατὰ μοῖρ' ἔλαβεν μέλανος θανάτοιο,
αὐτίκ' ἰδόντ' Ὀδυσῆα ἐεικοστῷ ἐνιαυτῷ.
Τὸν δὲ πολὺ πρῶτος ἴδε Τηλέμαχος θεοειδὴς
ἐρχόμενον κατὰ δῶμα συβώτην, ὦκα δ' ἔπειτα
νεῦσ' ἐπὶ οἷ καλέσας· ὁ δὲ παπτήνας ἕλε δίφρον

κείμενον, ἔνθα τε δαιτρὸς ἐφίζεσκε κρέα πολλὰ
δαιόμενος μνηστῆρσι δόμον κάτα δαινυμένοισιν·
τὸν κατέθηκε φέρων πρὸς Τηλεμάχοιο τράπεζαν
ἀντίον, ἔνθα δ' ἄρ' αὐτὸς ἐφέζετο· τῷ δ' ἄρα κῆρυξ
μοῖραν ἑλὼν ἐτίθει κανέου τ' ἐκ σῖτον ἀείρας.
Ἀγχίμολον δὲ μετ' αὐτὸν ἐδύσετο δώματ' Ὀδυσσεύς,
πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιος ἠδὲ γέροντι,
σκηπτόμενος· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῒ εἵματα ἕστο.
ἶζε δ' ἐπὶ μελίνου οὐδοῦ ἔντοσθε θυράων,
κλινάμενος σταθμῷ κυπαρισσίνῳ, ὅν ποτε τέκτων
ξέσσεν ἐπισταμένως καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνεν.
Τηλέμαχος δ' ἐπὶ οἷ καλέσας προσέειπε συβώτην,
ἄρτον τ' οὖλον ἑλὼν περικαλλέος ἐκ κανέοιο
καὶ κρέας, ὥς οἱ χεῖρες ἐχάνδανον ἀμφιβαλόντι,
„Δὸς τῷ ξείνῳ ταῦτα φέρων αὐτόν τε κέλευε
αἰτίζειν μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνηστῆρας·
αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένῳ ἀνδρὶ παρεῖναι."
Ὣς φάτο, βῆ δὲ συφορβὸς, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν,
ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
„Τηλέμαχός τοι, ξεῖνε, διδοῖ τάδε, καί σε κελεύει
αἰτίζειν μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνηστῆρας·
αἰδῶ δ' οὐκ ἀγαθήν φησ' ἔμμεναι ἀνδρὶ προΐκτῃ."
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
„Ζεῦ ἄνα, Τηλέμαχόν μοι ἐν ἀνδράσιν ὄλβιον εἶναι,
καί οἱ πάντα γένοιθ' ὅσσα φρεσὶν ᾗσι μενοινᾷ."
Ἦ ῥα καὶ ἀμφοτέρῃσιν ἐδέξατο καὶ κατέθηκεν
αὖθι ποδῶν προπάροιθεν, ἀεικελίης ἐπὶ πήρης,
ἤσθιε δ' ἕως ὅ τ' ἀοιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄειδεν·
εὖθ' ὁ δεδειπνήκειν, ὁ δ' ἐπαύετο θεῖος ἀοιδός·
μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρ'. αὐτὰρ Ἀθήνη,
ἄγχι παρισταμένη Λαερτιάδην Ὀδυσῆα

ὤτρυν', ὡς ἂν πύρνα κατὰ μνηστῆρας ἀγείροι,
γνοίη θ' οἵτινές εἰσιν ἐναίσιμοι οἵ τ' ἀθέμιστοι·
ἀλλ' οὐδ' ὧς τιν' ἔμελλ' ἀπαλεξήσειν κακότητος.
βῆ δ' ἴμεν αἰτήσων ἐνδέξια φῶτα ἕκαστον,
πάντοσε χεῖρ' ὀρέγων, ὡς εἰ πτωχὸς πάλαι εἴη.
οἱ δ' ἐλεαίροντες δίδοσαν, καὶ ἐθάμβεον αὐτὸν,
ἀλλήλους τ' εἴροντο τίς εἴη καὶ πόθεν ἔλθοι.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν
„Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
τοῦδε περὶ ξείνου· ἦ γάρ μιν πρόσθεν ὄπωπα.
ἤτοι μέν οἱ δεῦρο συβώτης ἡγεμόνευεν,
αὐτὸν δ' οὐ σάφα οἶδα, πόθεν γένος εὔχεται εἶναι."
Ὣς ἔφατ', Ἀντίνοος δ' ἔπεσιν νείκεσσε συβώτην·
„ὦ ἀρίγνωτε συβῶτα, τίη δὲ σὺ τόνδε πόλινδε
ἤγαγες; ἦ οὐχ ἅλις ἡμὶν ἀλήμονές εἰσι καὶ ἄλλοι,
πτωχοὶ ἀνιηροὶ, δαιτῶν ἀπολυμαντῆρες;
ἦ ὄνοσαι ὅτι τοι βίοτον κατέδουσιν ἄνακτος
ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι, σὺ δὲ καὶ προτὶ τόνδ' ἐκάλεσσας;"
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
„Ἀντίνο', οὐ μὲν καλὰ καὶ ἐσθλὸς ἐὼν ἀγορεύεις·
τίς γὰρ δὴ ξεῖνον καλεῖ ἄλλοθεν αὐτὸς ἐπελθὼν
ἄλλον γ', εἰ μὴ τῶν οἳ δημιοεργοὶ ἔασιν,
μάντιν ἢ ἰητῆρα κακῶν ἢ τέκτονα δούρων,
ἢ καὶ θέσπιν ἀοιδὸν, ὅ κεν τέρπῃσιν ἀείδων;
οὗτοι γὰρ κλητοί γε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν·
πτωχὸν δ' οὐκ ἂν τις καλέοι τρύξοντα ἓ αὐτόν.
ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς περὶ πάντων εἷς μνηστήρων
δμωσὶν Ὀδυσσῆος, πέρι δ' αὖτ' ἐμοί· αὐτὰρ ἔγωγε
οὐκ ἀλέγω, εἷως μοι ἐχέφρων Πηνελόπεια
ζώει ἐνὶ μεγάροις καὶ Τηλέμαχος θεοειδής."
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
„σίγα, μή μοι τοῦτον ἀμείβεο πόλλ' ἐπέεσσιν·

'Αντίνοος δ' εἴωθε κακῶς ἐρεθιζέμεν αἰεὶ
μύθοισιν χαλεποῖσιν, ἐποτρύνει δὲ καὶ ἄλλους."
Ἦ ῥα καὶ 'Αντίνοον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„'Αντίνο', ἦ μεν καλὰ πατὴρ ὣς κήδεαι υἷος,
ὃς τὸν ξεῖνον ἄνωγας ἀπὸ μεγάροιο δίεσθαι
μύθῳ ἀναγκαίῳ· μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειεν.
δός οἱ ἑλών· οὔ τοι φθονέω· κέλομαι γὰρ ἔγωγε·
μήτ' οὖν μητέρ' ἐμὴν ἅζευ τόγε μήτε τιν' ἄλλον
δμώων, οἳ κατὰ δώματ' 'Οδυσσῆος θείοιο.
ἀλλ' οὔ τοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι νόημα·
αὐτὸς γὰρ φαγέμεν πολὺ βούλεαι ἢ δόμεν ἄλλῳ."
Τὸν δ' αὖτ' 'Αντίνοος ἀπαμειβόμενος προσέειπεν
„Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μένος ἄσχετε, ποῖον ἔειπες.
εἴ οἱ τόσσον ἅπαντες ὀρέξειαν μνηστῆρες,
καί κέν μιν τρεῖς μῆνας ἀπόπροθεν οἶκος ἐρύκοι."
Ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ θρῆνυν ἑλὼν ὑπέφηνε τραπέζης
κείμενον, ᾧ ῥ' ἔπεχεν λιπαροὺς πόδας εἰλαπινάζων
οἱ δ' ἄλλοι πάντες δίδοσαν, πλῆσαν δ' ἄρα πήρην
σίτου καὶ κρειῶν· τάχα δὴ καὶ ἔμελλεν 'Οδυσσεὺς
αὖτις ἐπ' οὐδὸν ἰὼν προικὸς γεύσεσθαι 'Αχαιῶν·
στῆ δὲ παρ' 'Αντίνοον, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
„Δός, φίλος· οὐ μέν μοι δοκέεις ὁ κάκιστος 'Αχαιῶν
ἔμμεναι, ἀλλ' ὤριστος, ἐπεὶ βασιλῆϊ ἔοικας.
τῷ σε χρὴ δόμεναι καὶ λώϊον ἠέ περ ἄλλοι
σίτου· ἐγὼ δέ κέ σε κλείω κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
καὶ γὰρ ἐγώ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον
ὄλβιος ἀφνειὸν καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτῃ,
τοίῳ ὁποῖος ἔοι καὶ ὅτευ κεχρημένος ἔλθοι·
ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυρίοι ἄλλα τε πολλὰ
οἷσίν τ' εὖ ζώουσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.
ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων—ἤθελε γάρ που—
ὅς μ ἅμα ληϊστῆρσι πολυπλάγκτοισιν ἀνῆκεν

Αἴγυπτόνδ' ἰέναι, δολιχὴν ὁδὸν, ὄφρ' ἀπολοίμην.
στῆσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας.
ἔνθ' ἤτοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους
αὐτοῦ πὰρ νήεσσι μένειν καὶ νῆας ἔρυσθαι,
ὀπτῆρας δὲ κατὰ σκοπιὰς ὤτρυνα νέεσθαι.
οἱ δ' ὕβρει εἴξαντες, ἐπισπόμενοι μένεϊ σφῷ,
αἶψα μάλ' Αἰγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἀγροὺς
πόρθεον, ἐκ δὲ γυναῖκας ἄγον καὶ νήπια τέκνα,
αὐτούς τ' ἔκτεινον· τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκετ' ἀϋτή.
οἱ δὲ βοῆς ἀΐοντες ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν
ἦλθον· πλῆτο δὲ πᾶν πεδίον πεζῶν τε καὶ ἵππων
χαλκοῦ τε στεροπῆς· ἐν δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
φύζαν ἐμοῖς ἑτάροισι κακὴν βάλεν, οὐδέ τις ἔτλη
στῆναι ἐναντίβιον· περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔστη.
ἔνθ' ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὀξέϊ χαλκῷ,
τοὺς δ' ἄναγον ζωοὺς, σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκῃ.
αὐτὰρ ἔμ' ἐς Κύπρον ξείνῳ δόσαν ἀντιάσαντι,
Δμήτορι Ἰασίδῃ, ὃς Κύπρου ἶφι ἄνασσεν·
ἔνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἵκω πήματα πάσχων.“
Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε
„τίς δαίμων τόδε πῆμα προσήγαγε, δαιτὸς ἀνίην;
στῆθ' οὕτως ἐς μέσσον, ἐμῆς ἀπάνευθε τραπέζης,
μὴ τάχα πικρὴν Αἴγυπτον καὶ Κύπρον ἵκηαι·
ὥς τις θαρσαλέος καὶ ἀναιδής ἐσσι προΐκτης.
ἑξείης πάντεσσι παρίστασαι· οἱ δὲ διδοῦσιν
μαψιδίως, ἐπεὶ οὔτις ἐπίσχεσις οὐδ' ἐλεητὺς
ἀλλοτρίων χαρίσασθαι, ἐπεὶ πάρα πολλὰ ἑκάστῳ.“
Τὸν δ' ἀναχωρήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
„ὢ πόποι, οὐκ ἄρα σοίγ' ἐπὶ εἴδεϊ καὶ φρένες ἦσαν·
οὐ σύγ' ἂν ἐξ οἴκου σῷ ἐπιστάτῃ οὐδ' ἅλα δοίης,
ὃς νῦν ἀλλοτρίοισι παρήμενος οὔτι μοι ἔτλης
σίτου ἀποπροελὼν δόμεναι· τὰ δὲ πολλὰ πάρεστιν.“

Ὣς ἔφατ᾽, Ἀντίνοος δ᾽ ἐχολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Νῦν δή σ᾽ οὐκέτι καλὰ διὲκ μεγάροιό γ᾽ ὀΐω
ἄψ ἀναχωρήσειν, ὅτε δὴ καὶ ὀνείδεα βάζεις.“
Ὣς ἄρ᾽ ἔφη, καὶ θρῆνυν ἑλὼν βάλε δεξιὸν ὦμον,
πρυμνότατον κατὰ νῶτον· ὁ δ᾽ ἐστάθη ἠΰτε πέτρη
ἔμπεδον, οὐδ᾽ ἄρα μιν σφῆλεν βέλος Ἀντινόοιο,
ἀλλ᾽ ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.
ἂψ δ᾽ ὅγ᾽ ἐπ᾽ οὐδὸν ἰὼν κατ᾽ ἄρ᾽ ἕζετο, κὰδ δ᾽ ἄρα πήρην
θῆκεν ἐϋπλείην, μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν
„Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
ὄφρ᾽ εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
οὐ μὰν οὔτ᾽ ἄχος ἐστὶ μετὰ φρεσὶν οὔτε τι πένθος,
ὁππότ᾽ ἀνὴρ περὶ οἷσι μαχειόμενος κτεάτεσσιν
βλήεται, ἢ περὶ βουσὶν ἢ ἀργεννῇς ὀΐεσσιν·
αὐτὰρ ἔμ᾽ Ἀντίνοος βάλε γαστέρος εἵνεκα λυγρῆς,
οὐλομένης, ἣ πολλὰ κάκ᾽ ἀνθρώποισι δίδωσιν.
ἀλλ᾽ εἴ που πτωχῶν γε θεοὶ καὶ Ἐρινύες εἰσὶν,
Ἀντίνοον πρὸ γάμοιο τέλος θανάτοιο κιχείη.“
Τὸν δ᾽ αὖτ᾽ Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός,
„ἔσθι᾽ ἕκηλος, ξεῖνε, καθήμενος, ἢ ἄπιθ᾽ ἄλλῃ,
μή σε νέοι διὰ δώματ᾽ ἐρύσσωσ᾽, οἷ᾽ ἀγορεύεις,
ἢ ποδὸς ἢ καὶ χειρὸς, ἀποδρύψωσι δὲ πάντα.“
Ὣς ἔφαθ᾽, οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσησαν·
ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
„Ἀντίνο᾽, οὐ μὲν κάλ᾽ ἔβαλες δύστηνον ἀλήτην,
οὐλόμεν᾽, εἰ δή πού τις ἐπουράνιος θεός ἐστιν.
καί τε θεοὶ ξείνοισιν ἐοικότες ἀλλοδαποῖσιν,
παντοῖοι τελέθοντες, ἐπιστρωφῶσι πόληας,
ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ εὐνομίην ἐφορῶντες.“
Ὣς ἄρ᾽ ἔφαν μνηστῆρες, ὁ δ᾽ οὐκ ἐμπάζετο μύθων

Τηλέμαχος δ' ἐν μὲν κραδίῃ μέγα πένθος ἄεξεν
βλημένου, οὐδ' ἄρα δάκρυ χαμαὶ βάλεν ἐκ βλεφάροιιν,
ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.
Τοῦ δ' ὡς οὖν ἤκουσε περίφρων Πηνελόπεια
βλημένου ἐν μεγάρῳ, μετ' ἄρα δμωῇσιν ἔειπεν
„Αἴθ' οὕτως αὐτόν σε βάλοι κλυτότοξος Ἀπόλλων.“
τὴν δ' αὖτ' Εὐρυνόμη ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
„Εἰ γὰρ ἐπ' ἀρῇσιν τέλος ἡμετέρῃσι γένοιτο·
οὐκ ἄν τις τούτων γε ἐΰθρονον Ἠῶ ἵκοιτο.“
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια
„μαῖ', ἐχθροὶ μὲν πάντες, ἐπεὶ κακὰ μηχανόωνται·
Ἀντίνοος δὲ μάλιστα μελαίνῃ κηρὶ ἔοικεν.
ξεῖνός τις δύστηνος ἀλητεύει κατὰ δῶμα
ἀνέρας αἰτίζων· ἀχρημοσύνη γὰρ ἀνώγει·
ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐνέπλησάν τ' ἔδοσάν τε,
οὗτος δὲ θρήνυι πρυμνὸν βάλε δεξιὸν ὦμον.“
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς ἀγόρευε μετὰ δμωῇσι γυναιξὶν,
ἡμένη ἐν θαλάμῳ· ὁ δ' ἐδείπνεε δῖος Ὀδυσσεύς·
ἡ δ' ἐπὶ οἷ καλέσασα προσηύδα δῖον ὑφορβόν
„Ἔρχεο, δῖ' Εὔμαιε, κιὼν τὸν ξεῖνον ἄνωχθι
ἐλθέμεν, ὄφρα τί μιν προσπτύξομαι ἠδ' ἐρέωμαι
εἴ που Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἠὲ πέπυσται
ἢ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι· πολυπλάγκτῳ γὰρ ἔοικεν.“
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
„εἰ γάρ τοι, βασίλεια, σιωπήσειαν Ἀχαιοί·
οἷ' ὅγε μυθεῖται, θέλγοιτό κέ τοι φίλον ἦτορ.
τρεῖς γὰρ δή μιν νύκτας ἔχον, τρία δ' ἤματ' ἔρυξα
ἐν κλισίῃ· πρῶτον γὰρ ἔμ' ἵκετο νηὸς ἀποδράς·
ἀλλ' οὔπω κακότητα διήνυσεν ἣν ἀγορεύων.
ὡς δ' ὅτ' ἀοιδὸν ἀνὴρ ποτιδέρκεται, ὅστε θεῶν ἒξ
ἀείδει δεδαὼς ἔπε' ἱμερόεντα βροτοῖσιν,
τοῦ δ' ἄμοτον μεμάασιν ἀκουέμεν, ὁππότ' ἀείδῃ·

ὣς ἐμὲ κεῖνος ἔθελγε παρήμενος ἐν μεγάροισιν.
φησὶ δ' Ὀδυσσῆος ξεῖνος πατρώϊος εἶναι,
Κρήτῃ ναιετάων, ὅθι Μίνωος γένος ἐστίν.
ἔνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἵκετο πήματα πάσχων,
προπροκυλινδόμενος· στεῦται δ' Ὀδυσῆος ἀκοῦσαι,
ἀγχοῦ, Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ,
ζωοῦ· πολλὰ δ' ἄγει κειμήλια ὅνδε δόμονδε."
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια
„ἔρχεο, δεῦρο κάλεσσον, ἵν' ἀντίον αὐτὸς ἐνίσπῃ.
οὗτοι δ' ἠὲ θύρῃσι καθήμενοι ἑψιαάσθων
ἢ αὐτοῦ κατὰ δώματ', ἐπεί σφισι θυμὸς ἐΰφρων.
αὐτῶν μὲν γὰρ κτήματ' ἀκήρατα κεῖτ' ἐνὶ οἴκῳ,
σῖτος καὶ μέθυ ἡδύ· τὰ μὲν οἰκῆες ἔδουσιν,
οἱ δ' εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι ἤματα πάντα,
βοῦς ἱερεύοντες καὶ ὄϊς καὶ πίονας αἶγας,
εἰλαπινάζουσιν πίνουσί τε αἴθοπα οἶνον,
μαψιδίως· τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται. οὐ γὰρ ἔπ' ἀνήρ,
οἷυς Ὀδυσσεὺς ἔσκεν, ἀρὴν ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι.
εἰ δ' Ὀδυσεὺς ἔλθοι καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
αἶψά κε σὺν ᾧ παιδὶ βίας ἀποτίσεται ἀνδρῶν."
Ὣς φάτο, Τηλέμαχος δὲ μέγ' ἔπταρεν, ἀμφὶ δὲ δῶμα
σμερδαλέον κονάβησε· γέλασσε δὲ Πηνελόπεια,
αἶψα δ' ἄρ' Εὔμαιον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Ἔρχεό μοι, τὸν ξεῖνον ἐναντίον ὧδε κάλεσσον.
οὐχ ὁράᾳς ὅ μοι υἱὸς ἐπέπταρε πᾶσιν ἔπεσσιν;
τῷ κε καὶ οὐκ ἀτελὴς θάνατος μνηστῆρσι γένοιτο
πᾶσι μάλ', οὐδέ κέ τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξοι.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
αἴ κ' αὐτὸν γνώω νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,
ἕσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα καλά."
Ὣς φάτο, βῆ δὲ συφορβὸς, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν·

ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Ξεῖνε πάτερ, καλέει σε περίφρων Πηνελόπεια,
μήτηρ Τηλεμάχοιο· μεταλλῆσαί τί ἑ θυμὸς
ἀμφὶ πόσει κέλεται, καὶ κήδεά περ πεπαθυίῃ.
εἰ δέ κέ σε γνώῃ νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,
ἕσσει σε χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, τῶν σὺ μάλιστα
χρηΐζεις· σῖτον δὲ καὶ αἰτίζων κατὰ δῆμον
γαστέρα βοσκήσεις· δώσει δέ τοι ὅς κ' ἐθέλῃσιν."
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
„Εὔμαι', αἶψά κ' ἐγὼ νημερτέα πάντ' ἐνέποιμι
κούρῃ Ἰκαρίοιο, περίφρονι Πηνελοπείῃ·
οἶδα γὰρ εὖ περὶ κείνου, ὁμὴν δ' ἀνεδέγμεθ' ὀϊζύν.
ἀλλὰ μνηστήρων χαλεπῶν ὑποδείδι' ὅμιλον,
τῶν ὕβρις τε βίη τε σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει.
καὶ γὰρ νῦν, ὅτε μ' οὗτος ἀνὴρ κατὰ δῶμα κιόντα
οὔτι κακὸν ῥέξαντα βαλὼν ὀδύνῃσιν ἔδωκεν,
οὔτε τι Τηλέμαχος τόγ' ἐπήρκεσεν οὔτε τις ἄλλος.
τῷ νῦν Πηνελόπειαν ἐνὶ μεγάροισιν ἄνωχθι
μεῖναι, ἐπειγομένην περ, ἐς ἠέλιον καταδύντα·
καὶ τότε μ' εἰρέσθω πόσιος πέρι νόστιμον ἦμαρ,
ἀσσοτέρω καθίσασα παραὶ πυρί· εἵματα γάρ τοι
λύγρ' ἔχω· οἶσθα καὶ αὐτὸς, ἐπεί σε πρῶθ' ἱκέτευσα."
Ὣς φάτο, βῆ δὲ συφορβὸς, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν.
τὸν δ' ὑπὲρ οὐδοῦ βάντα προσηύδα Πηνελόπεια
„Οὐ σύγ' ἄγεις, Εὔμαιε; τί τοῦτ' ἐνόησεν ἀλήτης;
ἤ τινά που δείσας ἐξαίσιον ἠὲ καὶ ἄλλως
αἰδεῖται κατὰ δῶμα; κακὸς δ' αἰδοῖος ἀλήτης."
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
„μυθεῖται κατὰ μοῖραν, ἅπερ κ' οἴοιτο καὶ ἄλλος,
ὕβριν ἀλυσκάζων ἀνδρῶν ὑπερηνορεόντων.
ἀλλά σε μεῖναι ἄνωγεν ἐς ἠέλιον καταδύντα.
καὶ δὲ σοὶ ὧδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον, ὦ βασίλεια,

οἴην πρὸς ξεῖνον φάσθαι ἔπος ἠδ' ἐπακοῦσαι."
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια
„οὐκ ἄφρων ὁ ξεῖνος ὀΐεται, ὅσπερ ἂν εἴη·
οὐ γάρ πού τινες ὧδε καταθνητῶν ἀνθρώπων
ἀνέρες ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται."
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς ἀγόρευεν, ὁ δ' ᾤχετο δῖος ὑφορβὸς
μνηστήρων ἐς ὅμιλον, ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα.
αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
ἄγχι σχὼν κεφαλήν, ἵνα μὴ πευθοίαθ' οἱ ἄλλοι·
„Ὦ φίλ', ἐγὼ μὲν ἄπειμι, σύας καὶ κεῖνα φυλάξων,
σὸν καὶ ἐμὸν βίοτον· σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων.
αὐτὸν μέν σε πρῶτα σάω, καὶ φράζεο θυμῷ
μή τι πάθῃς· πολλοὶ δὲ κακὰ φρονέουσιν Ἀχαιῶν,
τοὺς Ζεὺς ἐξολέσειε πρὶν ἡμῖν πῆμα γενέσθαι."
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
„ἔσσεται οὕτως, ἄττα· σὺ δ' ἔρχεο δειελιήσας·
ἠῶθεν δ' ἰέναι καὶ ἄγειν ἱερήϊα καλά·
αὐτὰρ ἐμοὶ τάδε πάντα καὶ ἀθανάτοισι μελήσει."
Ὣς φάθ', ὁ δ' αὖτις ἄρ' ἕζετ' ἐϋξέστου ἐπὶ δίφρου,
πλησάμενος δ' ἄρα θυμὸν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος
βῆ ῥ' ἴμεναι μεθ' ὕας, λίπε δ' ἕρκεά τε μέγαρόν τε,
πλεῖον δαιτυμόνων· οἱ δ' ὀρχηστυῖ καὶ ἀοιδῇ
τέρποντ'· ἤδη γὰρ καὶ ἐπήλυθε δείελον ἦμαρ.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Σ.

Ὀδυσσέως καὶ Ἴρου πυγμή.

Ἦλθε δ' ἐπὶ πτωχὸς πανδήμιος, ὃς κατὰ ἄστυ
πτωχεύεσκ' Ἰθάκης, μετὰ δ' ἔπρεπε γαστέρι μάργῃ
ἀζηχὲς φαγέμεν καὶ πιέμεν· οὐδέ οἱ ἦν ἲς
οὐδὲ βίη, εἶδος δὲ μάλα μέγας ἦν ὁράασθαι.
Ἀρναῖος δ' ὄνομ' ἔσκε· τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ
ἐκ γενετῆς· Ἶρον δὲ νέοι κίκλησκον ἅπαντες,
οὕνεκ' ἀπαγγέλλεσκε κιών, ὅτε πού τις ἀνώγοι·
ὅς ῥ' ἐλθὼν Ὀδυσῆα διώκετο οἷο δόμοιο,
καί μιν νεικείων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Εἶκε, γέρον, προθύρου, μὴ δὴ τάχα καὶ ποδὸς ἕλκῃ.
οὐκ ἀΐεις ὅτι δή μοι ἐπιλλίζουσιν ἅπαντες,
ἑλκέμεναι δὲ κέλονται; ἐγὼ δ' αἰσχύνομαι ἔμπης.
ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα νῶϊν ἔρις καὶ χερσὶ γένηται."
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
„δαιμόνι', οὔτε τί σε ῥέζω κακὸν οὔτ' ἀγορεύω,
οὔτε τινὰ φθονέω δόμεναι καὶ πόλλ' ἀνελόντα.
οὐδὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδε χείσεται, οὐδέ τί σε χρὴ
ἀλλοτρίων φθονέειν· δοκέεις δέ μοι εἶναι ἀλήτης
ὥσπερ ἐγών, ὄλβον δὲ θεοὶ μέλλουσιν ὀπάζειν.
χερσὶ δὲ μή τι λίην προκαλίζεο, μή με χολώσῃς,
μή σε γέρων περ ἐὼν στῆθος καὶ χείλεα φύρσω
αἵματος· ἡσυχίη δ' ἂν ἐμοὶ καὶ μᾶλλον ἔτ' εἴη
αὔριον· οὐ μὲν γάρ τί σ' ὑποστρέψεσθαι ὀΐω

δεύτερον ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.“
Τὸν δὲ χολωσάμενος προσεφώνεεν Ἶρος ἀλήτης·
„ὢ πόποι, ὡς ὁ μολοβρὸς ἐπιτροχάδην ἀγορεύει,
γρηῒ καμινοῖ ἶσος· ὃν ἂν κακὰ μητισαίμην
κόπτων ἀμφοτέρῃσι, χαμαὶ δέ κε πάντας ὀδόντας
γναθμῶν ἐξελάσαιμι συὸς ὣς ληϊβοτείρης.
ζῶσαι νῦν, ἵνα πάντες ἐπιγνώωσι καὶ οἵδε
μαρναμένους· πῶς δ' ἂν σὺ νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχοιο;“
Ὣς οἱ μὲν προπάροιθε θυράων ὑψηλάων
οὐδοῦ ἔπι ξεστοῦ πανθυμαδὸν ὀκριόωντο.
τοῖιν δὲ ξυνέηχ' ἱερὸν μένος Ἀντινόοιο,
ἡδὺ δ' ἄρ' ἐκγελάσας μετεφώνει μνηστήρεσσιν
„Ὦ φίλοι, οὐ μέν πώ τι πάρος τοιοῦτον ἐτύχθη,
οἵην τερπωλὴν θεὸς ἤγαγεν ἐς τόδε δῶμα.
ὁ ξεῖνός τε καὶ Ἶρος ἐρίζετον ἀλλήλοιιν
χερσὶ μαχήσασθαι· ἀλλὰ ξυνελάσσομεν ὦκα.“
Ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀνήϊξαν γελόωντες,
ἀμφὶ δ' ἄρα πτωχοὺς κακοείμονας ἠγερέθοντο.
τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός,
„Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγήνορες, ὄφρα τι εἴπω.
γαστέρες αἵδ' αἰγῶν κέατ' ἐν πυρί, τάς τ' ἐπὶ δόρπῳ
κατθέμεθα κνίσης τε καὶ αἵματος ἐμπλήσαντες·
ὁππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
τάων ἥν κ' ἐθέλῃσιν ἀναστὰς αὐτὸς ἑλέσθω·
αἰεὶ δ' αὖθ' ἡμῖν μεταδαίσεται, οὐδέ τιν' ἄλλον
πτωχὸν ἔσω μίσγεσθαι ἐάσομεν αἰτήσοντα.“
Ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
τοῖς δὲ δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
„Ὦ φίλοι, οὔπως ἔστι νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχεσθαι
ἄνδρα γέροντα, δύῃ ἀρημένον· ἀλλά με γαστὴρ
ὀτρύνει κακοεργὸς, ἵνα πληγῇσι δαμείω.
ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὀμόσσατε καρτερὸν ὅρκον,

μή τις ἐπ' Ἴρῳ ἦρα φέρων ἐμὲ χειρὶ βαρείῃ
πλήξῃ ἀτασθάλλων, τούτῳ δέ με ἶφι δαμάσσῃ."
Ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀπώμνυον ὡς ἐκέλευεν.
[αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσάν τε τελεύτησάν τε τὸν ὅρκον,]
τοῖς δ' αὖτις μετέειφ' ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο
„Ξεῖν', εἴ σ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
τοῦτον ἀλέξασθαι, τῶν δ' ἄλλων μήτιν' Ἀχαιῶν
δείδιθ', ἐπεὶ πλεόνεσσι μαχήσεται ὅς κέ σε θείνῃ.
ξεινοδόκος μὲν ἐγών, ἐπὶ δ' αἰνεῖτον βασιλῆες,
Ἀντίνοός τε καὶ Εὐρύμαχος, πεπνυμένω ἄμφω."
Ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπῄνεον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ζώσατο μὲν ῥάκεσιν περὶ μήδεα, φαῖνε δὲ μηροὺς
καλούς τε μεγάλους τε, φάνεν δέ οἱ εὐρέες ὦμοι
στήθεά τε στιβαροί τε βραχίονες· αὐτὰρ Ἀθήνη
ἄγχι παρισταμένη μέλε' ἤλδανε ποιμένι λαῶν.
μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως ἀγάσαντο·
ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
„Ἦ τάχα Ἶρος Ἄϊρος ἐπίσπαστον κακὸν ἕξει,
οἵην ἐκ ῥακέων ὁ γέρων ἐπιγουνίδα φαίνει."
Ὣς ἄρ' ἔφαν, Ἴρῳ δὲ κακῶς ὠρίνετο θυμός.
ἀλλὰ καὶ ὣς δρηστῆρες ἄγον ζώσαντες ἀνάγκῃ
δειδιότα· σάρκες δὲ περιτρομέοντο μέλεσσιν.
Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
„Νῦν μὲν μήτ' εἴης, βουγάϊε, μήτε γένοιο,
εἰ δὴ τοῦτόν γε τρομέεις καὶ δείδιας αἰνῶς,
ἄνδρα γέροντα, δύῃ ἀρημένον, ἥ μιν ἱκάνει.
ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
αἴ κέν σ' οὗτος νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
πέμψω σ' ἤπειρόνδε, βαλὼν ἐν νηῒ μελαίνῃ,
εἰς Ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,
ὅς κ' ἀπὸ ῥῖνα τάμῃσι καὶ οὔατα νηλέϊ χαλκῷ,

μήδεά τ' ἐξερύσας δώῃ κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι.“
'Ως φάτο, τῷ δ' ἔτι μᾶλλον ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γυῖα.
ἐς μέσσον δ' ἄναγον· τὼ δ' ἄμφω χεῖρας ἀνέσχον.
δὴ τότε μερμήριξε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
ἢ ἐλάσει' ὥς μιν ψυχὴ λίποι αὖθι πεσόντα,
ἠέ μιν ἦκ' ἐλάσειε τανύσσειέν τ' ἐπὶ γαίῃ.
ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
ἦκ' ἐλάσαι, ἵνα μή μιν ἐπιφρασσαίατ' Ἀχαιοί.
δὴ τότ' ἀνασχομένω ὁ μὲν ἤλασε δεξιὸν ὦμον
Ἶρος, ὁ δ' αὐχέν' ἔλασσεν ὑπ' οὔατος, ὀστέα δ' εἴσω
ἔθλασεν· αὐτίκα δ' ἦλθε κατὰ στόμα φοίνιον αἷμα,
κὰδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακὼν, σὺν δ' ἤλασ' ὀδόντας
λακτίζων ποσὶ γαῖαν· ἀτὰρ μνηστῆρες ἀγαυοὶ
χεῖρας ἀνασχόμενοι γέλω ἔκθανον. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ἕλκε διὲκ προθύροιο λαβὼν ποδὸς, ὄφρ' ἵκετ' αὐλὴν,
αἰθούσης τε θύρας· καί μιν ποτὶ ἑρκίον αὐλῆς
εἷσεν ἀνακλίνας· σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χειρὶ,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Ἐνταυθοῖ νῦν ἧσο σύας τε κύνας τ' ἀπερύκων,
μηδὲ σύγε ξείνων καὶ πτωχῶν κοίρανος εἶναι
λυγρὸς ἐὼν, μή πού τι κακὸν καὶ μεῖζον ἐπαύρῃ.“
Ἦ ῥα καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἀεικέα βάλλετο πήρην,
πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ.
ἂψ δ' ὅγ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν κατ' ἄρ' ἕζετο· τοὶ δ' ἴσαν εἴσω
ἡδὺ γελώοντες καὶ δεικανόωντ' ἐπέεσσιν·
„Ζεύς τοι δοίη, ξεῖνε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ὅττι μάλιστ' ἐθέλεις καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
ὃς τοῦτον τὸν ἄναλτον ἀλητεύειν ἀπέπαυσας
ἐν δήμῳ· τάχα γάρ μιν ἀνάξομεν ἤπειρόνδε
εἰς Ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων.“
'Ως ἄρ' ἔφαν, χαῖρεν δὲ κλεηδόνι δῖος Ὀδυσσεύς.

Ἀντίνοος δ' ἄρα οἱ μεγάλην παρὰ γαστέρα θῆκεν,
ἐμπλείην κνίσης τε καὶ αἵματος· Ἀμφίνομος δὲ
ἄρτους ἐκ κανέοιο δύω παρέθηκεν ἀείρας
καὶ δέπαϊ χρυσέῳ δειδίσκετο, φώνησέν τε
„Χαῖρε, πάτερ ὦ ξεῖνε, γένοιτό τοι ἔς περ ὀπίσσω
ὄλβος· ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχεαι πολέεσσιν."
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
„Ἀμφίνομ', ἦ μάλα μοι δοκέεις πεπνυμένος εἶναι·
τοίου γὰρ καὶ πατρὸς, ἐπεὶ κλέος ἐσθλὸν ἄκουον,
Νῖσον Δουλιχιῆα ἐΰν τ' ἔμεν ἀφνειόν τε·
τοῦ σ' ἔκ φασι γενέσθαι, ἐπητῇ δ' ἀνδρὶ ἔοικας.
τοὔνεκά τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο καί μευ ἄκουσον·
οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο,
πάντων ὅσσα τε γαῖαν ἔπι πνείει τε καὶ ἕρπει.
οὐ μὲν γάρ ποτέ φησι κακὸν πείσεσθαι ὀπίσσω,
ὄφρ' ἀρετὴν παρέχωσι θεοὶ καὶ γούνατ' ὀρώρῃ·
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ λυγρὰ θεοὶ μάκαρες τελέσωσιν,
καὶ τὰ φέρει ἀεκαζόμενος τετληότι θυμῷ.
τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
οἷον ἐπ' ἦμαρ ἄγῃσι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
καὶ γὰρ ἐγώ ποτ' ἔμελλον ἐν ἀνδράσιν ὄλβιος εἶναι,
πολλὰ δ' ἀτάσθαλ' ἔρεξα βίῃ καὶ κάρτεϊ εἴκων
πατρί τ' ἐμῷ πίσυνος καὶ ἐμοῖσι κασιγνήτοισιν
τῷ μήτις ποτὲ πάμπαν ἀνὴρ ἀθεμίστιος εἴη,
ἀλλ' ὅγε σιγῇ δῶρα θεῶν ἔχοι, ὅττι διδοῖεν.
οἷ' ὁρόω μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανόωντας,
κτήματα κείροντας καὶ ἀτιμάζοντας ἄκοιτιν
ἀνδρὸς, ὃν οὐκέτι φημὶ φίλων καὶ πατρίδος αἴης
δηρὸν ἀπέσσεσθαι· μάλα δὲ σχεδόν. ἀλλά σε δαίμων
οἴκαδ' ὑπεξαγάγοι, μηδ' ἀντιάσειας ἐκείνῳ,
ὁππότε νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·

οὐ γὰρ ἀναιμωτί γε διακρινέεσθαι ὀΐω
μνηστῆρας καὶ κεῖνον, ἐπεί κε μέλαθρον ὑπέλθῃ.“
Ὣς φάτο, καὶ σπείσας ἔπιεν μελιηδέα οἶνον,
ἂψ δ' ἐν χερσὶν ἔθηκε δέπας κοσμήτορι λαῶν.
αὐτὰρ ὁ βῆ διὰ δῶμα φίλον τετιημένος ἦτορ,
νευστάζων κεφαλῇ· δὴ γὰρ κακὸν ὄσσετο θυμός.
ἀλλ' οὐδ' ὣς φύγε Κῆρα· πέδησε δὲ καὶ τὸν Ἀθήνη
Τηλεμάχου ὑπὸ χερσὶ καὶ ἔγχεϊ ἶφι δαμῆναι.
ἂψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη.
Τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
κούρῃ Ἰκαρίοιο, περίφρονι Πηνελοπείῃ,
μνηστήρεσσι φανῆναι, ὅπως πετάσειε μάλιστα
θυμὸν μνηστήρων ἰδὲ τιμήεσσα γένοιτο
μᾶλλον πρὸς πόσιός τε καὶ υἱέος ἢ πάρος ἦεν.
ἀχρεῖον δ' ἐγέλασσεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
„Εὐρυνόμη, θυμός μοι ἐέλδεται, οὔτι πάρος γε,
μνηστήρεσσι φανῆναι, ἀπεχθομένοισί περ ἔμπης·
παιδὶ δέ κεν εἴποιμι ἔπος, τό κε κέρδιον εἴη,
μὴ πάντα μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὁμιλεῖν,
οἵτ' εὖ μὲν βάζουσι, κακῶς δ' ὄπιθεν φρονέουσιν.“
Τὴν δ' αὖτ' Εὐρυνόμη ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
„ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
ἀλλ' ἴθι καὶ σῷ παιδὶ ἔπος φάο μηδ' ἐπίκευθε,
χρῶτ' ἀπονιψαμένη καὶ ἐπιχρίσασα παρειάς·
μηδ' οὕτω δακρύοισι πεφυρμένη ἀμφὶ πρόσωπα
ἔρχευ, ἐπεὶ κάκιον πενθήμεναι ἄκριτον αἰεί.
ἤδη μὲν γάρ τοι παῖς τηλίκος, ὃν σὺ μάλιστα
ἠρῶ ἀθανάτοισι γενειήσαντα ἰδέσθαι.“
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια
„Εὐρυνόμη, μὴ ταῦτα παραύδα, κηδομένη περ,
χρῶτ' ἀπονίπτεσθαι καὶ ἐπιχρίεσθαι ἀλοιφῇ·
ἀγλαΐην γὰρ ἔμοιγε θεοί, τοὶ Ὄλυμπον ἔχουσιν,

ὤλεσαν, ἐξ οὗ κεῖνος ἔβη κοίλῃς ἐνὶ νηυσίν.
ἀλλά μοι Αὐτονόην τε καὶ Ἱπποδάμειαν ἄνωχθι
ἐλθέμεν, ὄφρα κέ μοι παρστήετον ἐν μεγάροισιν·
οἴη δ' οὐκ εἴσειμι μετ' ἀνέρας· αἰδέομαι γάρ."
Ὣς ἄρ' ἔφη, γρηῦς δὲ διὲκ μεγάροιο βεβήκει
ἀγγελέουσα γυναιξὶ καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
κούρῃ Ἰκαρίοιο κατὰ γλυκὺν ὕπνον ἔχευεν,
εὗδε δ' ἀνακλινθεῖσα, λύθεν δέ οἱ ἅψεα πάντα
αὐτοῦ ἐνὶ κλιντῆρι· τέως δ' ἄρα δῖα θεάων
ἄμβροτα δῶρα δίδου, ἵνα μιν θησαίατ' Ἀχαιοί.
κάλλεϊ μέν οἱ πρῶτα προσώπατα καλὰ κάθηρεν
ἀμβροσίῳ, οἵῳ περ ἐϋστέφανος Κυθέρεια
χρίεται, εὖτ' ἂν ἴῃ Χαρίτων χορὸν ἱμερόεντα·
καί μιν μακροτέρην καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι,
λευκοτέρην δ' ἄρα μιν θῆκε πριστοῦ ἐλέφαντος.
ἡ μὲν ἄρ' ὣς ἔρξασ' ἀπεβήσετο δῖα θεάων,
ἦλθον δ' ἀμφίπολοι λευκώλενοι ἐκ μεγάροιο
φθόγγῳ ἐπερχόμεναι· τὴν δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν,
καί ῥ' ἀπομόρξατο χερσὶ παρειὰς φώνησέν τε
„Ἦ με μάλ' αἰνοπαθῆ μαλακὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυψεν.
αἴθε μοι ὣς μαλακὸν θάνατον πόροι Ἄρτεμις ἁγνὴ
αὐτίκα νῦν, ἵνα μηκέτ' ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν
αἰῶνα φθινύθω, πόσιος ποθέουσα φίλοιο
παντοίην ἀρετήν, ἐπεὶ ἔξοχος ἦεν Ἀχαιῶν."
Ὣς φαμένη κατέβαιν' ὑπερώϊα σιγαλόεντα,
οὐκ οἴη· ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἕποντο.
ἡ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἑκάτερθε παρέστη.
τῶν δ' αὐτοῦ λύτο γούνατ', ἔρῳ δ' ἄρα θυμὸν ἔθελχθεν,

πάντες δ' ἠρήσαντο παραὶ λεχέεσσι κλιθῆναι.
ἡ δ' αὖ Τηλέμαχον προσεφώνεεν, ὃν φίλον υἱόν,
„Τηλέμαχ', οὐκέτι τοι φρένες ἔμπεδοι οὐδὲ νόημα·
παῖς ἔτ' ἐὼν καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶ κέρδε' ἐνώμας·
νῦν δ', ὅτε δὴ μέγας ἐσσὶ καὶ ἥβης μέτρον ἱκάνεις,
καί κέν τις φαίη γόνον ἔμμεναι ὀλβίου ἀνδρὸς,
ἐς μέγεθος καὶ κάλλος ὁρώμενος, ἀλλότριος φὼς,
οὐκέτι τοι φρένες εἰσὶν ἐναίσιμοι οὐδὲ νόημα.
οἷον δὴ τόδε ἔργον ἐνὶ μεγάροισιν ἐτύχθη,
ὃς τὸν ξεῖνον ἔασας ἀεικισθήμεναι οὕτως.
πῶς νῦν, εἴ τι ξεῖνος ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν
ἥμενος ὧδε πάθοι ῥυστακτύος ἐξ ἀλεγεινῆς,
σοί κ' αἶσχος λώβη τε μετ' ἀνθρώποισι πέλοιτο.“
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
„μῆτερ ἐμὴ, τὸ μὲν οὔ σε νεμεσσῶμαι κεχολῶσθαι·
αὐτὰρ ἐγὼ θυμῷ νοέω καὶ οἶδα ἕκαστα,
ἐσθλά τε καὶ τὰ χέρηα· πάρος δ' ἔτι νήπιος ἦα.
ἀλλά τοι οὐ δύναμαι πεπνυμένα πάντα νοῆσαι·
ἐκ γάρ με πλήσσουσι παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος
οἵδε κακὰ φρονέοντες, ἐμοὶ δ' οὐκ εἰσὶν ἀρωγοί.
οὐ μέν τοι ξείνου γε καὶ Ἴρου μῶλος ἐτύχθη
μνηστήρων ἰότητι, βίῃ δ' ὅγε φέρτερος ἦεν.
αἲ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
οὕτω νῦν μνηστῆρες ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν
νεύοιεν κεφαλὰς δεδμημένοι, οἱ μὲν ἐν αὐλῇ,
οἱ δ' ἔντοσθε δόμοιο, λελῦντο δὲ γυῖα ἑκάστου,
ὡς νῦν Ἶρος κεῖνος ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσιν
ἧσται νευστάζων κεφαλῇ, μεθύοντι ἐοικὼς,
οὐδ' ὀρθὸς στῆναι δύναται ποσὶν οὐδὲ νέεσθαι
οἴκαδ', ὅπῃ οἱ νόστος, ἐπεὶ φίλα γυῖα λέλυνται.“
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Εὐρύμαχος δ' ἐπέεσσι προσηύδα Πηνελόπειαν·

„Κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρον Πηνελόπεια,
εἰ πάντες σε ἴδοιεν ἀν' Ἴασον Ἄργος Ἀχαιοί,
πλέονές κε μνηστῆρες ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν
ἠῶθεν δαινύατ', ἐπεὶ περίεσσι γυναικῶν
εἶδός τε μέγεθός τε ἰδὲ φρένας ἔνδον ἐΐσας.“
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια
„Εὐρύμαχ', ἤτοι ἐμὴν ἀρετὴν εἶδός τε δέμας τε
ὤλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
Ἀργεῖοι, μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ᾖεν Ὀδυσσεύς.
εἰ κεῖνός γ' ἐλθὼν τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι,
μεῖζόν κε κλέος εἴη ἐμὸν καὶ κάλλιον οὕτως.
νῦν δ' ἄχομαι· τόσα γάρ μοι ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.
ἦ μὲν δὴ ὅτε τ' ᾔε λιπὼν κάτα πατρίδα γαῖαν,
δεξιτερὴν ἐπὶ καρπῷ ἑλὼν ἐμὲ χεῖρα προσηύδα
'ὦ γύναι, οὐ γὰρ ὀΐω ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς
ἐκ Τροίης εὖ πάντας ἀπήμονας ἀπονέεσθαι·
καὶ γὰρ Τρῶάς φασι μαχητὰς ἔμμεναι ἄνδρας,
ἠμὲν ἀκοντιστας ἠδὲ ῥυτῆρας ὀϊστῶν
ἵππων τ' ὠκυπόδων ἐπιβήτορας, οἵ κε τάχιστα
ἔκριναν μέγα νεῖκος ὁμοιΐου πολέμοιο.
τῷ οὐκ οἶδ' εἴ κέν μ' ἀνέσει θεὸς, ἦ κεν ἁλώω
αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ· σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων.
μεμνῆσθαι πατρὸς καὶ μητέρος ἐν μεγάροισιν
ὡς νῦν, ἢ ἔτι μᾶλλον ἐμεῦ ἀπονόσφιν ἐόντος·
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ παῖδα γενειήσαντα ἴδηαι,
γήμασθ' ᾧ κ' ἐθέλῃσθα, τεὸν κατὰ δῶμα λιποῦσα.'
κεῖνος τὼς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
νὺξ δ' ἔσται ὅτε δὴ στυγερὸς γάμος ἀντιβολήσει
οὐλομένης ἐμέθεν, τῆςτε Ζεὺς ὄλβον ἀπηύρα.
ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει·
μνηστήρων οὐχ ἥδε δίκη τὸ πάροιθε τέτυκτο·
οἵτ' ἀγαθήν τε γυναῖκα καὶ ἀφνειοῖο θύγατρα

μνηστεύειν ἐθέλωσι καὶ ἀλλήλοις ἐρίσωσιν,
αὐτοὶ τοίγ' ἀπάγουσι βόας καὶ ἴφια μῆλα,
κούρης δαῖτα φίλοισι, καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῦσιν·
ἀλλ' οὐκ ἀλλότριον βίοτον νήποινον ἔδουσιν.“
Ὣς φάτο, γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
οὕνεκα τῶν μὲν δῶρα παρέλκετο, θέλγε δὲ θυμὸν
μειλιχίοις ἐπέεσσι, νόος δέ οἱ ἄλλα μενοίνα.
Τὴν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός,
„κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρον Πηνελόπεια,
δῶρα μὲν ὅς κ' ἐθέλῃσιν Ἀχαιῶν ἐνθάδ' ἐνεῖκαι,
δέξασθ'· οὐ γὰρ καλὸν ἀνήνασθαι δόσιν ἐστίν·
ἡμεῖς δ' οὔτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴμεν οὔτε πῃ ἄλλῃ,
πρίν γέ σε τῷ γήμασθαι Ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος.“
Ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος·
δῶρα δ' ἄρ' οἰσέμεναι πρόεσαν κήρυκα ἕκαστος.
Ἀντινόῳ μὲν ἔνεικε μέγαν περικαλλέα πέπλον,
ποικίλον· ἐν δ' ἄρ' ἔσαν περόναι δυοκαίδεκα πᾶσαι
χρύσειαι, κληῖσιν ἐϋγνάμπτοις ἀραρυῖαι.
ὅρμον δ' Εὐρυμάχῳ πολυδαίδαλον αὐτίκ' ἔνεικεν,
χρύσεον, ἠλέκτροισιν ἐερμένον ἠέλιον ὥς.
ἕρματα δ' Εὐρυδάμαντι δύω θεράποντες ἔνεικαν,
τρίγληνα μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
ἐκ δ' ἄρα Πεισάνδροιο Πολυκτορίδαο ἄνακτος
ἴσθμιον ἤνεικεν θεράπων, περικαλλὲς ἄγαλμα.
ἄλλο δ' ἄρ' ἄλλος δῶρον Ἀχαιῶν καλὸν ἔνεικεν.
ἡ μὲν ἔπειτ' ἀνέβαιν' ὑπερώϊα δῖα γυναικῶν,
τῇ δ' ἄρ' ἅμ' ἀμφίπολοι ἔφερον περικαλλέα δῶρα.
Οἱ δ' εἰς ὀρχηστύν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδὴν
τρεψάμενοι τέρποντο, μένον δ' ἐπὶ ἕσπερον ἐλθεῖν.
τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἕσπερος ἦλθεν.
αὐτίκα λαμπτῆρας τρεῖς ἵστασαν ἐν μεγάροισιν,
ὄφρα φαείνοιεν· περὶ δὲ ξύλα κάγκανα θῆκαν,

αὖα πάλαι, περίκηλα, νέον κεκεασμένα χαλκῷ,
καὶ δαΐδας μετέμισγον· ἀμοιβηδὶς δ' ἀνέφαινον
δμωαὶ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος. αὐτὰρ ὁ τῇσιν
αὐτὸς διογενὴς μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
„Δμωαὶ Ὀδυσσῆος, δὴν οἰχομένοιο ἄνακτος,
ἔρχεσθε πρὸς δώμαθ', ἵν' αἰδοίη βασίλεια
τῇ δὲ παρ' ἠλάκατα στροφαλίζετε, τέρπετε δ' αὐτὴν
ἥμεναι ἐν μεγάρῳ, ἢ εἴρια πείκετε χερσίν·
αὐτὰρ ἐγὼ τούτοισι φάος πάντεσσι παρέξω.
ἤνπερ γάρ κ' ἐθέλωσιν ἐΰθρονον Ἠῶ μίμνειν,
οὔτι με νικήσουσι· πολυτλήμων δὲ μάλ' εἰμί."
Ὣς ἔφαθ', αἱ δ' ἐγέλασσαν, ἐς ἀλλήλας δὲ ἴδοντο.
τὸν δ' αἰσχρῶς ἐνένιπε Μελανθὼ καλλιπάρῃος,
τὴν Δολίος μὲν ἔτικτε, κόμισσε δὲ Πηνελόπεια,
παῖδα δὲ ὣς ἀτίταλλε, δίδου δ' ἄρ' ἀθύρματα θυμῷ·
ἀλλ' οὐδ' ὣς ἔχε πένθος ἐνὶ φρεσὶ Πηνελοπείης,
ἀλλ' ἥγ' Εὐρυμάχῳ μισγέσκετο καὶ φιλέεσκεν.
ἥ ῥ' Ὀδυσῆ' ἐνένιπεν ὀνειδείοις ἐπέεσσιν·
„Ξεῖνε τάλαν, σύγε τις φρένας ἐκπεπαταγμένος ἐσσὶ,
οὐδ' ἐθέλεις εὕδειν χαλκήϊον ἐς δόμον ἐλθὼν,
ἠέ που ἐς λέσχην, ἀλλ' ἐνθάδε πόλλ' ἀγορεύεις,
[θαρσαλέως πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν, οὐδέ τι θυμῷ
ταρβεῖς· ἦ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας, ἤ νύ τοι αἰεὶ
τοιοῦτος νόος ἐστίν· ὃ καὶ μεταμώνια βάζεις.]
ἦ ἀλύεις, ὅτι Ἶρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην;
μή τίς τοι τάχα Ἴρου ἀμείνων ἄλλος ἀναστῇ,
ὅστις σ' ἀμφὶ κάρη κεκοπὼς χερσὶ στιβαρῇσιν
δώματος ἐκπέμψῃσι, φορύξας αἵματι πολλῷ."
Τὴν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
„ἦ τάχα Τηλεμάχῳ ἐρέω, κύον, οἷ' ἀγορεύεις,
κεῖσ' ἐλθὼν, ἵνα σ' αὖθι διὰ μελεϊστὶ τάμῃσιν."

Ὣς εἰπὼν ἐπέεσσι διεπτοίησε γυναῖκας.
βὰν δ' ἴμεναι διὰ δῶμα, λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἑκάστης
ταρβοσύνῃ· φὰν γάρ μιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
αὐτὰρ ὁ πὰρ λαμπτῆρσι φαείνων αἰθομένοισιν
ἑστήκειν ἐς πάντας ὁρώμενος· ἄλλα δέ οἱ κῆρ
ὥρμαινε φρεσὶν ᾗσιν, ἅ ῥ' οὐκ ἀτέλεστα γένοντο.
Μνηστῆρας δ' οὐ πάμπαν ἀγήνορας εἴα Ἀθήνη
λώβης ἴσχεσθαι θυμαλγέος, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
δύη ἄχος κραδίην Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἦρχ' ἀγορεύειν,
κερτομέων Ὀδυσῆα· γέλω δ' ἑτάροισιν ἔτευχεν.
„Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
οὐκ ἀθεεὶ ὅδ' ἀνὴρ Ὀδυσήϊον ἐς δόμον ἵκει·
ἔμπης μοι δοκέει δαΐδων σέλας ἔμμεναι αὐτοῦ
καὶ κεφαλῆς, ἐπεὶ οὔ οἱ ἔνι τρίχες οὐδ' ἠβαιαί."
Ἦ ῥ', ἅμα τε προσέειπεν Ὀδυσσῆα πτολίπορθον
„ξεῖν', ἦ ἄρ κ' ἐθέλοις θητευέμεν, εἴ σ' ἀνελοίμην,
ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς — μισθὸς δέ τοι ἄρκιος ἔσται —
αἱμασιάς τε λέγων καὶ δένδρεα μακρὰ φυτεύων;
ἔνθα κ' ἐγὼ σῖτον μὲν ἐπηετανὸν παρέχοιμι,
εἵματα δ' ἀμφιέσαιμι ποσίν θ' ὑποδήματα δοίην.
ἀλλ' ἐπεὶ οὖν δὴ ἔργα κάκ' ἔμμαθες, οὐκ ἐθελήσεις
ἔργον ἐποίχεσθαι, ἀλλὰ πτώσσειν κατὰ δῆμον
βούλεαι, ὄφρ' ἂν ἔχῃς βόσκειν σὴν γαστέρ' ἄναλτον."
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
„Εὐρύμαχ', εἰ γὰρ νῶϊν ἔρις ἔργοιο γένοιτο
ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλονται,
ἐν ποίῃ, δρέπανον μὲν ἐγὼν εὐκαμπὲς ἔχοιμι,
καὶ δὲ σὺ τοῖον ἔχοις, ἵνα πειρησαίμεθα ἔργου
νήστιες ἄχρι μάλα κνέφαος, ποίη δὲ παρείη.

εἰ δ' αὖ καὶ βοες εἶεν ἐλαυνέμεν, οἵπερ ἄριστοι,
αἴθωνες, μεγάλοι, ἄμφω κεκορηότε ποίης,
ἥλικες, ἰσοφόροι, τῶντε σθένος οὐκ ἀλαπαδνὸν,
τετράγυον δ' εἴη, εἴκοι δ' ὑπὸ βῶλος ἀρότρῳ·
τῷ κέ μ' ἴδοις, εἰ ὦλκα διηνεκέα προταμοίμην.
εἰ δ' αὖ καὶ πόλεμόν ποθεν ὁρμήσειε Κρονίων
σήμερον, αὐτὰρ ἐμοὶ σάκος εἴη καὶ δύο δοῦρε
καὶ κυνέη πάγχαλκος, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖα,
τῷ κέ μ' ἴδοις πρώτοισιν ἐνὶ προμάχοισι μιγέντα,
οὐδ' ἄν μοι τὴν γαστέρ' ὀνειδίζων ἀγορεύοις.
ἀλλὰ μάλ' ὑβρίζεις, καί τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής·
καί πού τις δοκέεις μέγας ἔμμεναι ἠδὲ κραταιὸς,
οὕνεκα πὰρ παύροισι καὶ οὐκ ἀγαθοῖσιν ὁμιλεῖς.
εἰ δ' Ὀδυσεὺς ἔλθοι καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
αἶψά κέ τοι τὰ θύρετρα, καὶ εὐρέα περ μάλ' ἐόντα,
φεύγοντι στείνοιτο διὲκ προθύροιο θύραζε."
Ὣς ἔφατ', Εὐρύμαχος δ' ἐχολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Ἆ δείλ', ἦ τάχα τοι τελέω κακὸν, οἷ' ἀγορεύεις
θαρσαλέως πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν, οὐδέ τι θυμῷ
ταρβεῖς· ἦ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας, ἤ νύ τοι αἰεὶ
τοιοῦτος νόος ἐστίν· ὃ καὶ μεταμώνια βάζεις.
[ἦ ἀλύεις, ὅτι Ἶρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην;]"
Ὣς ἄρα φωνήσας σφέλας ἔλλαβεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἀμφινόμου πρὸς γοῦνα καθέζετο Δουλιχιῆος,
Εὐρύμαχον δείσας· ὁ δ' ἄρ' οἰνοχόον βάλε χεῖρα
δεξιτερήν· πρόχοος δὲ χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα,
αὐτὰρ ὅγ' οἰμώξας πέσεν ὕπτιος ἐν κονίῃσιν.
μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα,
ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
„Αἴθ' ὤφελλ' ὁ ξεῖνος ἀλώμενος ἄλλοθ' ὀλέσθαι

πρὶν ἐλθεῖν· τῷ κ' οὔτι τόσον κέλαδον μετέθηκεν.
νῦν δὲ περὶ πτωχῶν ἐριδαίνομεν, οὐδέ τι δαιτὸς
ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ.“
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειφ' ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο
„δαιμόνιοι, μαίνεσθε καὶ οὐκέτι κεύθετε θυμῷ
βρωτὺν οὐδὲ ποτῆτα· θεῶν νύ τις ὔμμ' ὀροθύνει.
ἀλλ' εὖ δαισάμενοι κατακείετε οἴκαδ' ἰόντες,
ὁππότε θυμὸς ἄνωγε· διώκω δ' οὔτιν' ἔγωγε.“
Ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.
τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
[Νίσου φαίδιμος υἱὸς, Ἀρητιάδαο ἄνακτος·]
„Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ
αντιβίοις ἐπέεσσι καθαπτόμενος χαλεπαίνοι·
μήτε τι τὸν ξεῖνον στυφελίζετε μήτε τιν' ἄλλον
δμώων, οἳ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
ἀλλ' ἄγετ', οἰνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσιν,
ὄφρα σπείσαντες κατακείομεν οἴκαδ' ἰόντες·
τὸν ξεῖνον δὲ ἐῶμεν ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσῆος
Τηλεμάχῳ μελέμεν· τοῦ γὰρ φίλον ἵκετο δῶμα.“
Ὣς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ἑαδότα μῦθον ἔειπεν.
τοῖσιν δὲ κρητῆρα κεράσσατο Μούλιος ἥρως,
κῆρυξ Δουλιχιεύς· θεράπων δ' ἦν Ἀμφινόμοιο·
νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπισταδόν· οἱ δὲ θεοῖσιν
σπείσαντες μακάρεσσι πίον μελιηδέα οἶνον.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ' ἔπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμὸς,
βάν ῥ' ἴμεναι κείοντες ἑὰ πρὸς δώμαθ' ἕκαστος.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Τ.

Ὀδυσσέως καὶ Πηνελόπης ὁμιλία. ἀναγνωρισμὸς ὑπὸ Εὐρυκλείας.

Αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεὺς,
μνηστήρεσσι φόνον σὺν Ἀθήνῃ μερμηρίζων·
αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Τηλέμαχε, χρὴ τεύχε' Ἀρήϊα κατθέμεν εἴσω
πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσιν
παρφάσθαι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες·
ἐκ καπνοῦ κατέθηκ', ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσιν ἐῴκει
οἷά ποτε Τροίηνδε κιὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεὺς,
ἀλλὰ κατήκισται, ὅσσον πυρὸς ἵκετ' ἀϋτμή.
πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶν ἔμβαλε δαίμων
μή πως οἰνωθέντες, ἔριν στήσαντες ἐν ὑμῖν,
ἀλλήλους τρώσητε καταισχύνητέ τε δαῖτα
καὶ μνηστύν· αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.“
Ὣς φάτο, Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρὶ,
ἐκ δὲ καλεσσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν
„Μαῖ', ἄγε δή μοι ἔρυξον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας,
ὄφρα κεν ἐς θάλαμον καταθείομαι ἔντεα πατρὸς
καλὰ, τά μοι κατὰ οἶκον ἀκηδέα καπνὸς ἀμέρδει
πατρὸς ἀποιχομένοιο· ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα.
νῦν δ' ἐθέλω καταθέσθαι, ἵν' οὐ πυρὸς ἵξετ' ἀϋτμή.“
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια
„αἲ γὰρ δή ποτε, τέκνον, ἐπιφροσύνας ἀνέλοιο
οἴκου κήδεσθαι καὶ κτήματα πάντα φυλάσσειν.
ἀλλ' ἄγε, τίς τοι ἔπειτα μετοιχομένη φάος οἴσει;

δμωὰς δ' οὐκ εἴας προβλωσκέμεν, αἵ κεν ἔφαινον.“
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
„ξεῖνος ὅδ'· οὐ γὰρ ἀεργὸν ἀνέξομαι ὅς κεν ἐμῆς γε
χοίνικος ἅπτηται, καὶ τηλόθεν εἰληλουθώς.“
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
κλήϊσεν δὲ θύρας μεγάρων εὐναιεταόντων.
τὼ δ' ἄρ' ἀναΐξαντ' Ὀδυσεὺς καὶ φαίδιμος υἱὸς
ἐσφόρεον κόρυθάς τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας
ἔγχεά τ' ὀξυόεντα· πάροιθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
χρύσεον λύχνον ἔχουσα, φάος περικαλλὲς ἐποίει.
δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεεν ὃν πατέρ' αἶψα
„Ὦ πάτερ, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι
ἔμπης μοι τοῖχοι μεγάρων καλαί τε μεσόδμαι,
εἰλάτιναί τε δοκοί, καὶ κίονες ὑψόσ' ἔχοντες
φαίνοντ' ὀφθαλμοῖς ὡσεὶ πυρὸς αἰθομένοιο.
ἦ μάλα τις θεὸς ἔνδον, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.“
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
„σίγα καὶ κατὰ σὸν νόον ἴσχανε μηδ' ἐρέεινε·
αὕτη τοι δίκη ἐστὶ θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
ἀλλὰ σὺ μὲν κατάλεξαι, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ,
ὄφρα κ' ἔτι δμωὰς καὶ μητέρα σὴν ἐρεθίζω·
ἡ δέ μ' ὀδυρομένη εἰρήσεται ἀμφὶς ἕκαστα.“
Ὣς φάτο, Τηλέμαχος δὲ διὲκ μεγάροιο βεβήκει
κείων ἐς θάλαμον, δαΐδων ὕπο λαμπομενάων,
ἔνθα πάρος κοιμᾶθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι·
ἔνθ' ἄρα καὶ τότ' ἔλεκτο καὶ Ἠῶ δῖαν ἔμιμνεν.
αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεὺς,
μνηστήρεσσι φόνον σὺν Ἀθήνῃ μερμηρίζων.
Ἡ δ' ἴεν ἐκ θαλάμοιο περίφρων Πηνελόπεια,
Ἀρτέμιδι ἰκέλη ἠὲ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ.
τῇ παρὰ μὲν κλισίην πυρὶ κάτθεσαν, ἔνθ' ἄρ' ἐφῖζεν,

δινωτὴν ἐλέφαντι καὶ ἀργύρῳ· ἥν ποτε τέκτων
ποίησ' Ἰκμάλιος, καὶ ὑπὸ θρῆνυν ποσὶν ἧκεν
προσφυέ' ἐξ αὐτῆς, ὅθ' ἐπὶ μέγα βάλλετο κῶας.
ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια.
ἦλθον δὲ δμωαὶ λευκώλενοι ἐκ μεγάροιο.
αἵ δ' ἀπὸ μὲν σῖτον πολὺν ᾕρεον ἠδὲ τραπέζας
καὶ δέπα, ἔνθεν ἄρ' ἄνδρες ὑπερμενέοντες ἔπινον·
πῦρ δ' ἀπὸ λαμπτήρων χαμάδις βάλον, ἄλλα δ' ἐπ' αὐτῶν
νήησαν ξύλα πολλά, φόως ἔμεν ἠδὲ θέρεσθαι.
ἡ δ' Ὀδυσῆ' ἐνένιπε Μελανθὼ δεύτερον αὖτις·
„Ξεῖν', ἔτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνιήσεις διὰ νύκτα
δινεύων κατὰ οἶκον, ὀπιπεύσεις δὲ γυναῖκας;
ἀλλ' ἔξελθε θύραζε, τάλαν, καὶ δαιτὸς ὄνησο·
ἢ τάχα καὶ δαλῷ βεβλημένος εἶσθα θύραζε."
Τὴν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
„δαιμονίη, τί μοι ὧδ' ἐπέχεις κεκοτηότι θυμῷ;
ἦ ὅτι δὴ ῥυπόω, κακὰ δὲ χροῒ εἵματα εἷμαι,
πτωχεύω δ' ἀνὰ δῆμον; ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει.
τοιοῦτοι πτωχοὶ καὶ ἀλήμονες ἄνδρες ἔασιν.
καὶ γὰρ ἐγώ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον
ὄλβιος ἀφνειὸν καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτῃ,
τοίῳ ὁποῖος ἔοι καὶ ὅτευ κεχρημένος ἔλθοι·
ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυρίοι, ἄλλα τε πολλὰ
οἷσίν τ' εὖ ζώουσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.
ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων — ἤθελε γάρ που —
τῷ νῦν μήποτε καὶ σύ, γύναι, ἀπὸ πᾶσαν ὀλέσσῃς
ἀγλαΐην, τῇ νῦν γε μετὰ δμωῇσι κέκασσαι·
μή πώς τοι δέσποινα κοτεσσαμένη χαλεπήνῃ,
ἢ Ὀδυσεὺς ἔλθῃ· ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἶσα.
εἰ δ' ὁ μὲν ὧς ἀπόλωλε καὶ οὐκέτι νόστιμός ἐστιν,

ἀλλ' ἤδη παῖς τοῖος Ἀπόλλωνός γε ἕκητι,
Τηλέμαχος· τὸν δ' οὔτις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
λήθει ἀτασθάλλουσ', ἐπεὶ οὐκέτι τηλίκος ἐστίν.“
Ὣς φάτο, τοῦ δ' ἤκουσε περίφρων Πηνελόπεια,
ἀμφίπολον δ' ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
„Πάντως, θαρσαλέη, κύον ἀδδεὲς, οὔτι με λήθεις
ἔρδουσα μέγα ἔργον, ὃ σῇ κεφαλῇ ἀναμάξεις·
πάντα γὰρ εὖ ᾔδησθ', ἐπεὶ ἐξ ἐμεῦ ἔκλυες αὐτῆς
ὡς τὸν ξεῖνον ἔμελλον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν
ἀμφὶ πόσει εἴρεσθαι, ἐπεὶ πυκινῶς ἀκάχημαι.“
Ἦ ῥα καὶ Εὐρυνόμην ταμίην πρὸς μῦθον ἔειπεν·
„Εὐρυνόμη, φέρε δὴ δίφρον καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,
ὄφρα καθεζόμενος εἴπῃ ἔπος ἠδ' ἐπακούσῃ
ο ξεῖνος ἐμέθεν· ἐθέλω δέ μιν ἐξερέεσθαι.“
Ὣς ἔφαθ', ἡ δὲ μάλ' ὀτραλέως κατέθηκε φέρουσα
δίφρον ἐΰξεστον καὶ ἐπ' αὐτῷ κῶας ἔβαλλεν·
ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια·
„Ξεῖνε, τὸ μέν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή·
τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες;“
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
„ὦ γύναι, οὐκ ἄν τίς σε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
νεικέοι· ἦ γάρ σευ κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει,
ὥστε τευ ἢ βασιλῆος ἀμύμονος, ὅστε θεουδὴς
ἀνδράσιν ἐν πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισιν ἀνάσσων
εὐδικίας ἀνέχῃσι, φέρῃσι δὲ γαῖα μέλαινα
πυροὺς καὶ κριθὰς, βρίθῃσι δὲ δένδρεα καρπῷ,
τίκτῃ δ' ἔμπεδα μῆλα, θάλασσα δὲ παρέχῃ ἰχθῦς
ἐξ εὐηγεσίης, ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτοῦ.
τῷ ἐμὲ νῦν τὰ μὲν ἄλλα μετάλλα σῷ ἐνὶ οἴκῳ,
μηδ' ἐμὸν ἐξερέεινε γένος καὶ πατρίδα γαῖαν,

μή μοι μᾶλλον θυμὸν ἐνιπλήσῃς ὀδυνάων
μνησαμένῳ· μάλα δ' εἰμὶ πολύστονος· οὐδέ τί με χρὴ
οἴκῳ ἐν ἀλλοτρίῳ γοόωντά τε μυρόμενόν τε
ἧσθαι, ἐπεὶ κάκιον πενθήμεναι ἄκριτον αἰεί·
μήτις μοι δμωῶν νεμεσήσεται, ἠὲ σύγ' αὐτή,
φῇ δὲ δακρυπλώειν βεβαρηότα με φρένας οἴνῳ.“
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια
„ξεῖν', ἤτοι μὲν ἐμὴν ἀρετὴν εἶδός τε δέμας τε
ὤλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
Ἀργεῖοι, μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ᾖεν Ὀδυσσεύς.
εἰ κεῖνός γ' ἐλθὼν τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι,
μεῖζον κε κλέος εἴη ἐμὸν καὶ κάλλιον οὕτως.
νῦν δ' ἄχομαι· τόσα γάρ μοι ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.
[ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
οἵ τ' αὐτὴν Ἰθάκην εὐδείελον ἀμφινέμονται,
οἵ μ' ἀεκαζομένην μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.]
τῷ οὔτε ξείνων ἐμπάζομαι οὔθ' ἱκετάων
οὔτε τι κηρύκων, οἳ δημιοεργοὶ ἔασιν·
ἀλλ' Ὀδυσῆ ποθέουσα φίλον κατατήκομαι ἦτορ.
οἱ δὲ γάμον σπεύδουσιν· ἐγὼ δὲ δόλους τολυπεύω.
φᾶρος μέν μοι πρῶτον ἐνέπνευσε φρεσὶ δαίμων,
στησαμένῃ μέγαν ἱστὸν, ἐνὶ μεγάροισιν ὑφαίνειν,
λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ' αὐτοῖς μετέειπον
‚κοῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
μίμνετ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰσόκε φᾶρος
ἐκτελέσω — μή μοι μεταμώνια νήματ' ὄληται —
Λαέρτῃ ἥρωϊ ταφήϊον, εἰς ὅτε κέν μιν
μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο·
μή τίς μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιϊάδων νεμεσήσῃ,
αἴ κεν ἄτερ σπείρου κῆται πολλὰ κτεατίσσας.'
ὣς ἐφάμην, τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.

ἔνθα καὶ ἠματίη μὲν ὑφαίνεσκον μέγαν ἱστὸν,
νύκτας δ' ἀλλύεσκον, ἐπεὶ δαΐδας παραθείμην.
ὣς τρίετες μὲν ἔληθον ἐγὼ καὶ ἔπειθον Ἀχαιούς·
ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
[μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα πόλλ' ἐτελέσθη,]
καὶ τότε δή με διὰ δμωὰς, κύνας οὐκ ἀλεγούσας,
εἷλον ἐπελθόντες καὶ ὁμόκλησαν ἐπέεσσιν.
ὣς τὸ μὲν ἐξετέλεσσα, καὶ οὐκ ἐθέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης·
νῦν δ' οὔτ' ἐκφυγέειν δύναμαι γάμον οὔτε τιν' ἄλλην
μῆτιν ἔθ' εὑρίσκω· μάλα δ' ὀτρύνουσι τοκῆες
γήμασθ', ἀσχαλάᾳ δὲ πάϊς βίοτον κατεδόντων,
γιγνώσκων· ἤδη γὰρ ἀνὴρ οἷός τε μάλιστα
οἴκου κήδεσθαι, τῷτε Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.
ἀλλὰ καὶ ὥς μοι εἰπὲ τεὸν γένος, ὁππόθεν ἐσσί·
οὐ γὰρ ἀπὸ δρυός ἐσσι παλαιφάτου οὐδ' ἀπὸ πέτρης.“
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
„ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
οὐκέτ' ἀπολλήξεις τὸν ἐμὸν γόνον ἐξερέουσα;
ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω· ἦ μέν μ' ἀχέεσσί γε δώσεις
πλείοσιν ἢ ἔχομαι· ἡ γὰρ δίκη, ὁππότε πάτρης
ἧς ἀπέῃσιν ἀνὴρ τόσσον χρόνον ὅσσον ἐγὼ νῦν,
πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε' ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων.
ἀλλὰ καὶ ὣς ἐρέω ὅ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς.
Κρήτη τις γαῖ' ἔστι, μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
καλὴ καὶ πίειρα, περίρρυτος· ἐν δ' ἄνθρωποι
πολλοὶ, ἀπειρέσιοι, καὶ ἐννήκοντα πόληες.
ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα μεμιγμένη· ἐν μὲν Ἀχαιοὶ,
ἐν δ' Ἐτεόκρητες μεγαλήτορες, ἐν δὲ Κύδωνες,
Δωριέες τε τριχάϊκες δῖοί τε Πελασγοί.
τῇσι δ' ἐνὶ Κνωσσὸς, μεγάλη πόλις, ἔνθα τε Μίνως
ἐννέωρος βασίλευε Διὸς μεγάλου ὀαριστής,

πατρὸς ἐμοῖο πατὴρ, μεγαθύμου Δευκαλίωνος
Δευκαλίων δ' ἐμὲ τίκτε καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα·
ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω
ᾤχεθ' ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν, ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Αἴθων,
ὁπλότερος γενεῇ· ὁ δ' ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων.
ἔνθ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἰδόμην καὶ ξείνια δῶκα.
καὶ γὰρ τὸν Κρήτηνδε κατήγαγεν ἲς ἀνέμοιο,
ἱέμενον Τροίηνδε παραπλάγξασα Μαλειῶν·
στῆσε δ' ἐν Ἀμνισῷ, ὅθι τε σπέος Εἰλειθυίης,
ἐν λιμέσιν χαλεποῖσι, μόγις δ' ὑπάλυξεν ἀέλλας.
αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα μετάλλα ἄστυδ' ἀνελθών·
ξεῖνον γάρ οἱ ἔφασκε φίλον τ' ἔμεν αἰδοῖόν τε.
τῷ δ' ἤδη δεκάτη ἢ ἑνδεκάτη πέλεν ἠὼς
οἰχομένῳ σὺν νηυσὶ κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω.
τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δώματ' ἄγων εὖ ἐξείνισσα,
ἐνδυκέως φιλέων, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων·
καὶ οἱ τοῖς τ' ἄλλοις ἑτάροις, οἳ ἅμ' αὐτῷ ἕποντο,
δημόθεν ἄλφιτα δῶκα καὶ αἴθοπα οἶνον ἀγείρας
καὶ βοῦς ἱρεύσασθαι, ἵνα πλησαίατο θυμόν.
ἔνθα δυώδεκα μὲν μένον ἤματα δῖοι Ἀχαιοί·
εἶλει γὰρ Βορέης ἄνεμος μέγας οὐδ' ἐπὶ γαίῃ
εἴα ἵστασθαι, χαλεπὸς δέ τις ὦρορε δαίμων·
τῇ τρισκαιδεκάτῃ δ' ἄνεμος πέσε, τοὶ δ' ἀνάγοντο."
  Ἴσκε ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα·
τῆς δ' ἄρ' ἀκουούσης ῥέε δάκρυα, τήκετο δὲ χρώς.
ὡς δὲ χιὼν κατατήκετ' ἐν ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν,
ἥντ' Εὖρος κατέτηξεν, ἐπὴν Ζέφυρος καταχεύῃ·
τηκομένης δ' ἄρα τῆς ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες·
ὣς τῆς τήκετο καλὰ παρήϊα δακρυχεούσης,
κλαιούσης ἑὸν ἄνδρα παρήμενον. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
θυμῷ μὲν γοόωσαν ἑὴν ἐλέαιρε γυναῖκα,
ὀφθαλμοὶ δ' ὡσεὶ κέρα ἕστασαν ἠὲ σίδηρος

ἀτρέμας ἐν βλεφάροισι· δόλῳ δ' ὅγε δάκρυα κεῦθεν.
ἡ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
ἐξαῦτίς μιν ἔπεσσιν ἀμειβομένη προσέειπεν
„Νῦν μὲν δή σευ, ξεῖνέ γ', ὀΐω πειρήσεσθαι,
εἰ ἐτεὸν δὴ κεῖθι σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισιν
ξείνισας ἐν μεγάροισιν ἐμὸν πόσιν, ὡς ἀγορεύεις.
εἰπέ μοι ὁπποῖ' ἄσσα περὶ χροῒ εἵματα ἕστο,
αὐτός θ' οἷος ἔην, καὶ ἑταίρους, οἵ οἱ ἕποντο."
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
„ὦ γύναι, ἀργαλέον τόσσον χρόνον ἀμφὶς ἐόντα
εἰπέμεν· ἤδη γάρ οἱ ἐεικοστὸν ἔτος ἐστὶν
ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβη καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης·
ἀλλὰ καὶ ὣς ἐρέω ὥς μοι ἰνδάλλεται ἦτορ.
χλαῖναν πορφυρέην οὔλην ἔχε δῖος Ὀδυσσεὺς,
διπλῆν· αὐτάρ οἱ περόνη χρυσοῖο τέτυκτο
αὐλοῖσιν διδύμοισι· πάροιθε δὲ δαίδαλον ἦεν·
ἐν προτέροισι πόδεσσι κύων ἔχε ποικίλον ἐλλὸν,
ἀσπαίροντα λάων· τὸ δὲ θαυμάζεσκον ἅπαντες,
ὡς οἱ χρύσεοι ἐόντες ὁ μὲν λάε νεβρὸν ἀπάγχων,
αὐτὰρ ὁ ἐκφυγέειν μεμαὼς ἤσπαιρε πόδεσσιν.
τὸν δὲ χιτῶν' ἐνόησα περὶ χροῒ σιγαλόεντα,
οἷόν τε κρομύοιο λοπὸν κάτα ἰσχαλέοιο.
τὼς μὲν ἔην μαλακὸς, λαμπρὸς δ' ἦν ἠέλιος ὥς·
ἦ μὲν πολλαί γ' αὐτὸν ἐθηήσαντο γυναῖκες.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
οὐκ οἶδ' εἰ τάδε ἕστο περὶ χροῒ οἴκοθ' Ὀδυσσεὺς,
ἤ τις ἑταίρων δῶκε θοῆς ἐπὶ νηὸς ἰόντι,
ἤ τίς που καὶ ξεῖνος, ἐπεὶ πολλοῖσιν Ὀδυσσεὺς
ἔσκε φίλος· παῦροι γὰρ Ἀχαιῶν ἦσαν ὁμοῖοι.
καί οἱ ἐγὼ χάλκειον ἄορ καὶ δίπλακα δῶκα
καλὴν πορφυρέην καὶ τερμιόεντα χιτῶνα,

αἰδοίως δ' ἀπέπεμπον ἐϋσσέλμου ἐπὶ νηός.
καὶ μέν οἱ κῆρυξ ὀλίγον προγενέστερος αὐτοῦ
εἵπετο· καὶ τόν τοι μυθήσομαι, οἷος ἔην περ.
γυρὸς ἐν ὤμοισιν, μελανόχροος, οὐλοκάρηνος,
Εὐρυβάτης δ' ὄνομ' ἔσκε· τίεν δέ μιν ἔξοχον ἄλλων
ὧν ἑτάρων Ὀδυσεὺς, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ᾔδη.“
Ὣς φάτο, τῇ δ' ἔτι μᾶλλον ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο,
σήματ' ἀναγνούσῃ τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς.
ἡ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
καὶ τότε μιν μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν
„Νῦν μὲν δή μοι, ξεῖνε, πάρος περ ἐὼν ἐλεεινὸς,
ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι φίλος τ' ἔσῃ αἰδοῖός τε·
αὐτὴ γὰρ τάδε εἵματ' ἐγὼ πόρον, οἷ' ἀγορεύεις,
πτύξασ' ἐκ θαλάμου, περόνην τ' ἐπέθηκα φαεινὴν
κείνῳ ἄγαλμ' ἔμεναι· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὖτις
οἴκαδε νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ κοίλης ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεὺς
ᾤχετ' ἐποψόμενος Κακοΐλιον οὐκ ὀνομαστήν.“
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
„ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
μηκέτι νῦν χρόα καλὸν ἐναίρεο, μηδέ τι θυμὸν
τῆκε, πόσιν γοόωσα. νεμεσσῶμαί γε μὲν οὐδέν·
καὶ γάρ τίς τ' ἀλλοῖον ὀδύρεται ἄνδρ' ὀλέσασα
κουρίδιον, τῷ τέκνα τέκῃ φιλότητι μιγεῖσα,
ἢ Ὀδυσῆ', ὅν φασι θεοῖς ἐναλίγκιον εἶναι.
ἀλλὰ γόου μὲν παῦσαι, ἐμεῖο δὲ σύνθεο μῦθον·
νημερτέως γάρ τοι μυθήσομαι οὐδ' ἐπικεύσω
ὡς ἤδη Ὀδυσῆος ἐγὼ περὶ νόστου ἄκουσα
ἀγχοῦ, Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ,
ζωοῦ· αὐτὰρ ἄγει κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
αἰτίζων ἀνὰ δῆμον. ἀτὰρ ἐρίηρας ἑταίρους

ὤλεσε καὶ νῆα γλαφυρὴν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
Θρινακίης ἄπο νήσου ἰών· ὀδύσαντο γὰρ αὐτῷ
Ζεύς τε καὶ Ἠέλιος· τοῦ γὰρ βόας ἔκταν ἑταῖροι.
οἱ μὲν πάντες ὄλοντο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ·
τὸν δ' ἄρ' ἐπὶ τρόπιος νεὸς ἔκβαλε κῦμ' ἐπὶ χέρσου,
Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἳ ἀγχίθεοι γεγάασιν,
οἵ δή μιν πέρι κῆρι θεὸν ὣς τιμήσαντο
καί οἱ πολλὰ δόσαν πέμπειν τέ μιν ἤθελον αὐτοὶ
οἴκαδ' ἀπήμαντον. καί κεν πάλαι ἐνθάδ' Ὀδυσσεὺς
ἤην· ἀλλ' ἄρα οἱ τόγε κέρδιον εἴσατο θυμῷ,
χρήματ' ἀγυρτάζειν πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἰόντι·
ὣς περὶ κέρδεα πολλὰ καταθνητῶν ἀνθρώπων
οἶδ' Ὀδυσεὺς, οὐδ' ἄν τις ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος.
ὥς μοι Θεσπρωτῶν βασιλεὺς μυθήσατο Φείδων·
ὤμνυε δὲ πρὸς ἔμ' αὐτὸν, ἀποσπένδων ἐνὶ οἴκῳ,
νῆα κατειρύσθαι καὶ ἐπαρτέας ἔμμεν ἑταίρους,
οἳ δή μιν πέμψουσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
ἀλλ' ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχησε γὰρ ἐρχομένη νηῦς
ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δουλίχιον πολύπυρον.
καί μοι κτήματ' ἔδειξεν, ὅσα ξυναγείρατ' Ὀδυσσεύς·
καί νύ κεν ἐς δεκάτην γενεὴν ἕτερόν γ' ἔτι βόσκοι,
ὅσσα οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κεῖτο ἄνακτος.
τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι, ὄφρα θεοῖο
ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακούσαι,
ὅππως νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
ἤδη δὴν ἀπεὼν, ἢ ἀμφαδὸν ἦε κρυφηδόν.
ὣς ὁ μὲν οὕτως ἐστὶ σόος καὶ ἐλεύσεται ἤδη
ἄγχι μάλ', οὐδ' ἔτι τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
δηρὸν ἀπεσσεῖται· ἔμπης δέ τοι ὅρκια δώσω.
ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
ἱστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω·
ἦ μέν τοι τάδε πάντα τελείεται ὡς ἀγορεύω.

τοῦδ' αὐτοῦ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεὺς,
τοῦ μὲν φθίνοντος μηνὸς, τοῦ δ' ἱσταμένοιο.“
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια
„αἲ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἴη·
τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε πολλά τε δῶρα
ἐξ ἐμεῦ, ὡς ἄν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι.
ἀλλά μοι ὧδ' ἀνὰ θυμὸν ὀΐεται, ὡς ἔσεταί περ·
οὔτ' Ὀδυσεὺς ἔτι οἶκον ἐλεύσεται, οὔτε σὺ πομπῆς
τεύξῃ, ἐπεὶ οὐ τοῖοι σημάντορές εἰσ' ἐνὶ οἴκῳ
οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, εἴποτ' ἔην γε,
ξείνους αἰδοίους ἀποπεμπέμεν ἠδὲ δέχεσθαι.
ἀλλά μιν, ἀμφίπολοι, ἀπονίψατε, κάτθετε δ' εὐνὴν,
δέμνια καὶ χλαίνας καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα,
ὥς κ' εὖ θαλπιόων χρυσόθρονον Ἠῶ ἵκηται.
ἠῶθεν δὲ μάλ' ἦρι λοέσσαι τε χρῖσαί τε,
ὥς κ' ἔνδον παρὰ Τηλεμάχῳ δείπνοιο μέδηται
ἥμενος ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ἄλγιον ὅς κεν ἐκείνων
τοῦτον ἀνιάζῃ θυμοφθόρος· οὐδέ τι ἔργον
ἐνθάδ' ἔτι πρήξει, μάλα περ κεχολωμένος αἰνῶς.
πῶς γὰρ ἐμεῦ σὺ, ξεῖνε, δαήσεαι εἴ τι γυναικῶν
ἀλλάων περίειμι νόον καὶ ἐπίφρονα μῆτιν,
εἴ κεν ἀϋσταλέος, κακὰ εἱμένος ἐν μεγάροισιν
δαινύῃ; ἄνθρωποι δὲ μινυνθάδιοι τελέθουσιν.
ὃς μὲν ἀπηνὴς αὐτὸς ἔῃ καὶ ἀπηνέα εἰδῇ,
τῷ δὲ καταρῶνται πάντες βροτοὶ ἄλγε' ὀπίσσω
ζωῷ, ἀτὰρ τεθνεῶτί γ' ἐφεψιόωνται ἅπαντες·
ὃς δ' ἂν ἀμύμων αὐτὸς ἔῃ καὶ ἀμύμονα εἰδῇ,
τοῦ μέν τε κλέος εὐρὺ διὰ ξεῖνοι φορέουσιν
πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, πολλοί τέ μιν ἐσθλὸν ἔειπον.“
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς
„ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,

ἤτοι ἐμοὶ χλαῖναι καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα
ἤχθεθ', ὅτε πρῶτον Κρήτης ὄρεα νιφόεντα
νοσφισάμην ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο,
κείω δ' ὡς τὸ πάρος περ ἀΰπνους νύκτας ἴαυον·
πολλὰς γὰρ δὴ νύκτας ἀεικελίῳ ἐνὶ κοίτῃ
ἄεσα καί τ' ἀνέμεινα ἐΰθρονον Ἠῶ δῖαν.
οὐδέ τί μοι ποδάνιπτρα ποδῶν ἐπιήρανα θυμῷ
γίγνεται· οὐδὲ γυνὴ ποδὸς ἅψεται ἡμετέροιο
τάων αἵ τοι δῶμα κάτα δρήστειραι ἔασιν,
εἰ μή τις γρηῦς ἐστι παλαιή, κεδνὰ ἰδυῖα,
ἥτις δὴ τέτληκε τόσα φρεσὶν ὅσσα τ' ἐγώ περ·
τῇ δ' οὐκ ἂν φθονέοιμι ποδῶν ἅψασθαι ἐμεῖο.“
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια
„ξεῖνε φίλ'· οὐ γάρ πώ τις ἀνὴρ πεπνυμένος ὧδε
ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα,
ὡς σὺ μάλ' εὐφραδέως πεπνυμένα πάντ' ἀγορεύεις·
ἔστι δέ μοι γρηῦς πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχουσα,
ἣ κεῖνον δύστηνον ἐΰ τρέφεν ἠδ' ἀτίταλλεν,
δεξαμένη χείρεσσ', ὅτε μιν πρῶτον τέκε μήτηρ,
ἥ σε πόδας νίψει, ὀλιγηπελέουσά περ ἔμπης.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἀνστᾶσα, περίφρων Εὐρύκλεια,
νίψον σοῖο ἄνακτος ὁμήλικα· καί που Ὀδυσσεὺς
ἤδη τοιόσδ' ἐστὶ πόδας τοιόσδε τε χεῖρας·
αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσιν.“
Ὣς ἄρ' ἔφη, γρηῦς δὲ κατέσχετο χερσὶ πρόσωπα,
δάκρυα δ' ἔκβαλε θερμά, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν·
„Ὤ μοι ἐγὼ σέο, τέκνον, ἀμήχανος· ἦ σε περὶ Ζεὺς
ἀνθρώπων ἤχθηρε θεουδέα θυμὸν ἔχοντα.
οὐ γάρ πώ τις τόσσα βροτῶν Διὶ τερπικεραύνῳ
πίονα μηρί' ἔκη' οὐδ' ἐξαίτους ἑκατόμβας,
ὅσσα σὺ τῷ ἐδίδως, ἀρώμενος εἷος ἵκοιο
γῆράς τε λιπαρὸν θρέψαιό τε φαίδιμον υἱόν·

νῦν δέ τοι οἴῳ πάμπαν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ.
οὕτω που καὶ κείνῳ ἐφεψιόωντο γυναῖκες
ξείνων τηλεδαπῶν, ὅτε τευ κλυτὰ δώμαθ' ἵκοιτο,
ὡς σέθεν αἱ κύνες αἵδε καθεψιόωνται ἅπασαι,
τάων νῦν λώβην τε καὶ αἴσχεα πόλλ' ἀλεείνων
οὐκ ἐάᾳς νίζειν· ἐμὲ δ' οὐκ ἀέκουσαν ἄνωγεν
κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια.
τῷ σε πόδας νίψω ἅμα τ' αὐτῆς Πηνελοπείης
καὶ σέθεν εἵνεκ', ἐπεί μοι ὀρώρεται ἔνδοθι θυμὸς
κήδεσιν. ἀλλ' ἄγε νῦν ξυνίει ἔπος, ὅττι κεν εἴπω·
πολλοὶ δὴ ξεῖνοι ταλαπείριοι ἐνθάδ' ἵκοντο,
ἀλλ' οὔπω τινά φημι ἐοικότα ὧδε ἰδέσθαι
ὡς σὺ δέμας φωνήν τε πόδας τ' Ὀδυσῆϊ ἔοικας."
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
„ὦ γρηῦ, οὕτω φασὶν ὅσοι ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
ἡμέας ἀμφοτέρους, μάλα εἰκέλω ἀλλήλοιιν
ἔμμεναι, ὡς σύ περ αὐτὴ ἐπιφρονέουσ' ἀγορεύεις."
Ὣς ἄρ' ἔφη, γρηῦς δὲ λέβηθ' ἕλε παμφανόωντα,
τοῦ πόδας ἐξαπένιζεν, ὕδωρ δ' ἐνεχεύατο πουλὺ
ψυχρὸν, ἔπειτα δὲ θερμὸν ἐπήφυσεν. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ἷζεν ἐπ' ἐσχαρόφιν, ποτὶ δὲ σκότον ἐτράπετ' αἶψα·
αὐτίκα γὰρ κατὰ θυμὸν ὀΐσατο, μή ἑ λαβοῦσα
οὐλὴν ἀμφράσσαιτο καὶ ἀμφαδὰ ἔργα γένοιτο.
νίζε δ' ἄρ' ἆσσον ἰοῦσα ἄναχθ' ἑόν· αὐτίκα δ' ἔγνω
οὐλήν, τήν ποτέ μιν σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι
Παρνησόνδ' ἐλθόντα μετ' Αὐτόλυκόν τε καὶ υἷας,
μητρὸς ἑῆς πατέρ' ἐσθλὸν, ὃς ἀνθρώπους ἐκέκαστο
κλεπτοσύνῃ θ' ὅρκῳ τε· θεὸς δέ οἱ αὐτὸς ἔδωκεν
Ἑρμείας· τῷ γὰρ κεχαρισμένα μηρία καῖεν
ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων· ὁ δέ οἱ πρόφρων ἅμ' ὀπήδει.

Αὐτόλυκος δ' ἐλθὼν Ἰθάκης ἐς πίονα δῆμον
παῖδα νέον γεγαῶτα κιχήσατο θυγατέρος ἧς·
τόν ῥά οἱ Εὐρύκλεια φίλοις ἐπὶ γούνασι θῆκεν
παυομένῳ δόρποιο, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
„Αὐτόλυκ', αὐτὸς νῦν ὄνομ' εὕρεο ὅττι κε θῆαι
παιδὸς παιδὶ φίλῳ· πολυάρητος δέ τοί ἐστιν.“
Τὴν δ' αὖτ' Αὐτόλυκος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
„γαμβρὸς ἐμὸς θυγάτηρ τε, τίθεσθ' ὄνομ' ὅττι κεν εἴπω·
πολλοῖσιν γὰρ ἔγωγε ὀδυσσάμενος τόδ' ἱκάνω,
ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξὶν ἀνὰ χθόνα πουλυβότειραν·
τῷ δ' Ὀδυσεὺς ὄνομ' ἔστω ἐπώνυμον. αὐτὰρ ἔγωγε,
ὁππότ' ἂν ἡβήσας μητρώϊον ἐς μέγα δῶμα
ἔλθῃ Παρνησόνδ', ὅθι πού μοι κτήματ' ἔασιν,
τῶν οἱ ἐγὼ δώσω καί μιν χαίροντ' ἀποπέμψω.“
Τῶν ἕνεκ' ἦλθ' Ὀδυσεὺς, ἵνα οἱ πόροι ἀγλαὰ δῶρα.
τὸν μὲν ἄρ' Αὐτόλυκός τε καὶ υἱέες Αὐτολύκοιο
χερσίν τ' ἠσπάζοντο ἔπεσσί τε μειλιχίοισιν·
μήτηρ δ' Ἀμφιθέη μητρὸς περιφῦσ' Ὀδυσῆϊ
κύσσ' ἄρα μιν κεφαλήν τε καὶ ἄμφω φάεα καλά.
Αὐτόλυκος δ' υἱοῖσιν ἐκέκλετο κυδαλίμοισιν
δεῖπνον ἐφοπλίσσαι· τοὶ δ' ὀτρύνοντος ἄκουσαν,
αὐτίκα δ' εἰσάγαγον βοῦν ἄρσενα πενταέτηρον·
τὸν δέρον ἀμφί θ' ἕπον, καί μιν διέχευαν ἅπαντα,
μίστυλλόν τ' ἄρ' ἐπισταμένως πεῖράν τ' ὀβελοῖσιν,
ὤπτησάν τε περιφραδέως, δάσσαντό τε μοίρας.
ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης·
ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
δὴ τότε κοιμήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
βάν ῥ' ἴμεν ἐς θήρην, ἠμὲν κύνες ἠδὲ καὶ αὐτοὶ

υἱέες Αὐτολύκου· μετὰ τοῖσι δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
ἤϊεν· αἰπὺ δ' ὄρος προσέβαν καταειμένον ὕλῃ
Παρνησοῦ, τάχα δ' ἵκανον πτύχας ἠνεμοέσσας.
Ἠέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας
ἐξ ἀκαλαρρείταο βαθυρρόου Ὠκεανοῖο,
οἱ δ' ἐς βῆσσαν ἵκανον ἐπακτῆρες· πρὸ δ' ἄρ' αὐτῶν
ἴχνι' ἐρευνῶντες κύνες ἤϊσαν, αὐτὰρ ὄπισθεν
υἱέες Αὐτολύκου· μετὰ τοῖσι δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
ἤϊεν ἄγχι κυνῶν, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.
ἔνθα δ' ἄρ' ἐν λόχμῃ πυκινῇ κατέκειτο μέγας σῦς·
τὴν μὲν ἄρ' οὔτ' ἀνέμων διάει μένος ὑγρὸν ἀέντων,
οὔτε μιν Ἠέλιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν,
οὔτ' ὄμβρος περάασκε διαμπερές· ὣς ἄρα πυκνὴ
ἦεν, ἀτὰρ φύλλων ἐνέην χύσις ἤλιθα πολλή.
τὸν δ' ἀνδρῶν τε κυνῶν τε περὶ κτύπος ἦλθε ποδοῖιν,
ὡς ἐπάγοντες ἐπῇσαν· ὁ δ' ἀντίος ἐκ ξυλόχοιο,
φρίξας εὖ λοφιήν, πῦρ δ' ὀφθαλμοῖσι δεδορκώς,
στῆ ῥ' αὐτῶν σχεδόθεν· ὁ δ' ἄρα πρώτιστος Ὀδυσσεὺς
ἔσσυτ' ἀνασχόμενος δολιχὸν δόρυ χειρὶ παχείῃ,
οὐτάμεναι μεμαώς· ὁ δέ μιν φθάμενος ἔλασεν σῦς
γουνὸς ὕπερ, πολλὸν δὲ διήφυσε σαρκὸς ὀδόντι
λικριφὶς ἀΐξας, οὐδ' ὀστέον ἵκετο φωτός.
τὸν δ' Ὀδυσεὺς οὔτησε τυχὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον,
ἀντικρὺ δὲ διῆλθε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκή·
κὰδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακών, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
τὸν μὲν ἄρ' Αὐτολύκου παῖδες φίλοι ἀμφεπένοντο,
ὠτειλὴν δ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἀντιθέοιο
δῆσαν ἐπισταμένως, ἐπαοιδῇ δ' αἷμα κελαινὸν
ἔσχεθον, αἶψα δ' ἵκοντο φίλου πρὸς δώματα πατρός.
τὸν μὲν ἄρ' Αὐτόλυκός τε καὶ υἱέες Αὐτολύκοιο
εὖ ἰησάμενοι ἠδ' ἀγλαὰ δῶρα πορόντες
καρπαλίμως χαίροντα φίλην χαίροντες ἔπεμπον

εἰς Ἰθάκην. τῷ μέν ῥα πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
χαῖρον νοστήσαντι καὶ ἐξερέεινον ἕκαστα,
οὐλὴν ὅττι πάθοι· ὁ δ' ἄρα σφίσιν εὖ κατέλεξεν
ὥς μιν θηρεύοντ' ἔλασεν σῦς λευκῷ ὀδόντι, 465
Παρνησόνδ' ἐλθόντα σὺν υἱάσιν Αὐτολύκοιο.
Τὴν γρηῦς χείρεσσι καταπρηνέσσι λαβοῦσα
γνῶ ῥ' ἐπιμασσαμένη, πόδα δὲ προέηκε φέρεσθαι·
ἐν δὲ λέβητι πέσε κνήμη, κανάχησε δὲ χαλκὸς, 469
ἂψ δ' ἑτέρωσ' ἐκλίθη· τὸ δ' ἐπὶ χθονὸς ἐξέχυθ' ὕδωρ.
τὴν δ' ἅμα χάρμα καὶ ἄλγος ἕλε φρένα, τὼ δέ οἱ ὄσσε
δακρυόφι πλῆσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
ἁψαμένη δὲ γενείου Ὀδυσσῆα προσέειπεν
„Ἦ μάλ' Ὀδυσσεύς ἐσσι, φίλον τέκος· οὐδέ σ' ἔγωγε
πρὶν ἔγνων, πρὶν πάντα ἄνακτ' ἐμὸν ἀμφαφάασθαι."
Ἦ καὶ Πηνελόπειαν ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν, 476
πεφραδέειν ἐθέλουσα φίλον πόσιν ἔνδον ἐόντα.
ἡ δ' οὔτ' ἀθρῆσαι δύνατ' ἀντίη οὔτε νοῆσαι·
τῇ γὰρ Ἀθηναίη νόον ἔτραπεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
χεῖρ' ἐπιμασσάμενος φάρυγος λάβε δεξιτερῆφιν, 480
τῇ δ' ἑτέρῃ ἕθεν ἆσσον ἐρύσσατο φώνησέν τε
„Μαῖα, τίη μ' ἐθέλεις ὀλέσαι; σὺ δέ μ' ἔτρεφες αὐτὴ
τῷ σῷ ἐπὶ μαζῷ· νῦν δ' ἄλγεα πολλὰ μογήσας
ἤλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράσθης καί τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ, 485
σίγα, μή τίς τ' ἄλλος ἐνὶ μεγάροισι πύθηται.
ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
εἴ χ' ὑπ' ἔμοιγε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυοὺς,
οὐδὲ τροφοῦ οὔσης σεῦ ἀφέξομαι, ὁππότ' ἂν ἄλλας
δμωὰς ἐν μεγάροισιν ἐμοῖς κτείνωμι γυναῖκας." 490
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Εὐρύκλεια
„τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.
οἶσθα μὲν οἷον ἐμὸν μένος ἔμπεδον οὐδ' ἐπιεικτὸν.

ἔξω δ' ὡς ὅτε τις στερεὴ λίθος ἠὲ σίδηρος.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
εἴ χ' ὑπὸ σοίγε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυοὺς,
δὴ τότε τοι καταλέξω ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας,
αἵ τέ σ' ἀτιμάζουσι καὶ αἳ νηλιτεῖς εἰσίν."
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
„μαῖα, τίη δὲ σὺ τὰς μυθήσεαι; οὐδέ τί σε χρή.
εὖ νυ καὶ αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι καὶ εἴσομ' ἑκάστην·
ἀλλ' ἔχε σιγῇ μῦθον, ἐπίτρεψον δὲ θεοῖσιν."
Ὣς ἄρ' ἔφη, γρηῦς δὲ διὲκ μεγάροιο βεβήκει
οἰσομένη ποδάνιπτρα· τὰ γὰρ πρότερ' ἔκχυτο πάντα.
αὐτὰρ ἐπεὶ νίψεν τε καὶ ἤλειψεν λίπ' ἐλαίῳ,
αὖτις ἄρ' ἀσσοτέρω πυρὸς ἕλκετο δίφρον Ὀδυσσεὺς
θερσόμενος, οὐλὴν δὲ κατὰ ῥακέεσσι κάλυψεν.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια
„Ξεῖνε, τὸ μέν σ' ἔτι τυτθὸν ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή·
καὶ γὰρ δὴ κοίτοιο τάχ' ἔσσεται ἡδέος ὥρη,
ὅντινά γ' ὕπνος ἕλοι γλυκερὸς, καὶ κηδόμενόν περ.
αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ πένθος ἀμέτρητον πόρε δαίμων·
ἤματα μὲν γὰρ τέρπομ' ὀδυρομένη, γοόωσα,
ἔς τ' ἐμὰ ἔργ' ὁρόωσα καὶ ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ·
αὐτὰρ ἐπὴν νὺξ ἔλθῃ, ἕλῃσί τε κοῖτος ἅπαντας,
κεῖμαι ἐνὶ λέκτρῳ, πυκιναὶ δέ μοι ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ
ὀξεῖαι μελεδῶνες ὀδυρομένην ἐρέθουσιν.
ὡς δ' ὅτε Πανδαρέου κούρη, χλωρηῒς Ἀηδὼν,
καλὸν ἀείδῃσιν ἔαρος νέον ἱσταμένοιο,
δενδρέων ἐν πετάλοισι καθεζομένη πυκινοῖσιν,
ἥτε θαμὰ τρωπῶσα χέει πολυηχέα φωνὴν,
παῖδ' ὀλοφυρομένη Ἴτυλον φίλον, ὅν ποτε χαλκῷ
κτεῖνε δι' ἀφραδίας, κοῦρον Ζήθοιο ἄνακτος,
ὣς καὶ ἐμοὶ δίχα θυμὸς ὀρώρεται ἔνθα καὶ ἔνθα,

ἠὲ μένω παρὰ παιδὶ καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσω,
κτῆσιν ἐμήν, δμωάς τε καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα,
εὐνήν τ' αἰδομένη πόσιος δήμοιό τε φῆμιν,
ἦ ἤδη ἅμ' ἕπωμαι Ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος
μνᾶται ἐνὶ μεγάροισι, πορὼν ἀπερείσια ἕδνα.
παῖς δ' ἐμὸς ἕως μὲν ἔην ἔτι νήπιος ἠδὲ χαλίφρων,
γήμασθ' οὔ μ' εἴα πόσιος κατὰ δῶμα λιποῦσαν·
νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας ἐστὶ καὶ ἥβης μέτρον ἱκάνει,
καὶ δή μ' ἀρᾶται πάλιν ἐλθέμεν ἐκ μεγάροιο,
κτήσιος ἀσχαλόων, τήν οἱ κατέδουσιν Ἀχαιοί.
ἀλλ' ἄγε μοι τὸν ὄνειρον ὑπόκριναι καὶ ἄκουσον.
χῆνές μοι κατὰ οἶκον ἐείκοσι πυρὸν ἔδουσιν
ἐξ ὕδατος, καί τέ σφιν ἰαίνομαι εἰσορόωσα·
ἐλθὼν δ' ἐξ ὄρεος μέγας αἰετὸς ἀγκυλοχείλης
πᾶσι κατ' αὐχένας ἦξε καὶ ἔκτανεν· οἱ δ' ἐκέχυντο
ἀθρόοι ἐν μεγάροις, ὁ δ' ἐς αἰθέρα δῖαν ἀέρθη.
αὐτὰρ ἐγὼ κλαῖον καὶ ἐκώκυον ἔν περ ὀνείρῳ,
ἀμφὶ δ' ἔμ' ἠγερέθοντο ἐϋπλοκαμῖδες Ἀχαιαί,
οἴκτρ' ὀλοφυρομένην ὅ μοι αἰετὸς ἔκτανε χῆνας.
ἂψ δ' ἐλθὼν κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ προὔχοντι μελάθρῳ,
φωνῇ δὲ βροτέῃ κατερήτυε φώνησέν τε,
'θάρσει, Ἰκαρίου κούρη τηλεκλειτοῖο·
οὐκ ὄναρ, ἀλλ' ὕπαρ ἐσθλόν, ὅ τοι τετελεσμένον ἔσται.
χῆνες μὲν μνηστῆρες, ἐγὼ δέ τοι αἰετὸς ὄρνις
ἦα πάρος, νῦν αὖτε τεὸς πόσις εἰλήλουθα,
ὃς πᾶσι μνηστῆρσιν ἀεικέα πότμον ἐφήσω.'
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐμὲ μελιηδὴς ὕπνος ἀνῆκεν·
παπτήνασα δὲ χῆνας ἐνὶ μεγάροισι νόησα
πυρὸν ἐρεπτομένους παρὰ πύελον, ἧχι πάρος περ."
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
„ὦ γύναι, οὔπως ἔστιν ὑποκρίνασθαι ὄνειρον

ἄλλῃ ἀποκλίναντ', ἐπειή ῥά τοι αὐτὸς Ὀδυσσεὺς
πέφραδ' ὅπως τελέει· μνηστῆρσι δὲ φαίνετ' ὄλεθρος
πᾶσι μάλ', οὐδέ κέ τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξει.“
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια
„ξεῖν', ἤτοι μὲν ὄνειροι ἀμήχανοι ἀκριτόμυθοι
γίγνοντ', οὐδέ τι πάντα τελείεται ἀνθρώποισιν.
δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσὶν ὀνείρων·
αἱ μὲν γὰρ κεράεσσι τετεύχαται, αἱ δ' ἐλέφαντι·
τῶν οἳ μέν κ' ἔλθωσι διὰ πριστοῦ ἐλέφαντος,
οἵ ῥ' ἐλεφαίρονται, ἔπε' ἀκράαντα φέροντες·
οἱ δὲ διὰ ξεστῶν κεράων ἔλθωσι θύραζε,
οἵ ῥ' ἔτυμα κραίνουσι, βροτῶν ὅτε κέν τις ἴδηται.
ἀλλ' ἐμοὶ οὐκ ἐντεῦθεν ὀΐομαι αἰνὸν ὄνειρον
ἐλθέμεν· ἦ κ' ἀσπαστὸν ἐμοὶ καὶ παιδὶ γένοιτο.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
ἥδε δὴ ἠὼς εἶσι δυσώνυμος, ἥ μ' Ὀδυσῆος
οἴκου ἀποσχήσει· νῦν γὰρ καταθήσω ἄεθλον,
τοὺς πελέκεας, τοὺς κεῖνος ἐνὶ μεγάροισιν ἑοῖσιν
ἵστασχ' ἑξείης, δρυόχους ὥς, δώδεκα πάντας·
στὰς δ' ὅγε πολλὸν ἄνευθε διαρρίπτασκεν ὀϊστόν.
νῦν δὲ μνηστήρεσσιν ἄεθλον τοῦτον ἐφήσω·
ὃς δέ κε ῥηΐτατ' ἐντανύσῃ βιὸν ἐν παλάμῃσιν
καὶ διοϊστεύσῃ πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,
τῷ κεν ἅμ' ἑσποίμην, νοσφισσαμένη τόδε δῶμα
κουρίδιον, μάλα καλόν, ἐνίπλειον βιότοιο·
τοῦ ποτὲ μεμνήσεσθαι ὀΐομαι ἔν περ ὀνείρῳ.“
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
„ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
μηκέτι νῦν ἀνάβαλλε δόμοις ἔνι τοῦτον ἄεθλον·
πρὶν γάρ τοι πολύμητις ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς,
πρὶν τούτους τόδε τόξον ἐΰξοον ἀμφαφόωντας

νευρήν τ' ἐντανύσαι διοϊστεῦσαί τε σιδήρου.“
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια
„εἴ κ' ἐθέλοις μοι, ξεῖνε, παρήμενος ἐν μεγάροισιν
τέρπειν, οὔ κέ μοι ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισι χυθείη.
ἀλλ' οὐ γάρ πως ἔστιν ἀΰπνους ἔμμεναι αἰεὶ
ἀνθρώπους· ἐπὶ γάρ τοι ἑκάστῳ μοῖραν ἔθηκαν
ἀθάνατοι θνητοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
ἀλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼν ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα
λέξομαι εἰς εὐνὴν, ἥ μοι στονόεσσα τέτυκται,
αἰεὶ δάκρυσ' ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς
ᾤχετ' ἐποψόμενος Κακοΐλιον οὐκ ὀνομαστήν.
ἔνθα κε λεξαίμην· σὺ δὲ λέξεο τῷδ' ἐνὶ οἴκῳ,
ἢ χαμάδις στορέσας ἤτοι κατὰ δέμνια θέντων.“
Ὣς εἰποῦσ' ἀνέβαιν' ὑπερώϊα σιγαλόεντα,
οὐκ οἴη, ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.
ἐς δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Υ.

Τὰ πρὸ τῆς μνηστηροφονίας.

Αὐτὰρ ὁ ἐν προδόμῳ εὐνάζετο δῖος Ὀδυσσεύς·
κὰμ μὲν ἀδέψητον βοέην στόρεσ', αὐτὰρ ὕπερθεν
κώεα πόλλ' οἴων, τοὺς ἱρεύεσκον Ἀχαιοί·
Εὐρυνόμη δ' ἄρ' ἐπὶ χλαῖναν βάλε κοιμηθέντι.
ἔνθ' Ὀδυσεὺς μνηστῆρσι κακὰ φρονέων ἐνὶ θυμῷ
κεῖτ' ἐγρηγορόων· ταὶ δ' ἐκ μεγάροιο γυναῖκες

ἤϊσαν, αἳ μνηστῆρσιν ἐμισγέσκοντο πάρος περ,
ἀλλήλῃσι γέλω τε καὶ εὐφροσύνην παρέχουσαι.
τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν·
πολλὰ δὲ μερμήριζε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
ἠὲ μεταΐξας θάνατον τεύξειεν ἑκάστῃ,
ἢ ἔτ' ἐῷ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μιγῆναι
ὕστατα καὶ πύματα, κραδίη δέ οἱ ἔνδον ὑλάκτει.
ὡς δὲ κύων ἀμαλῇσι περὶ σκυλάκεσσι βεβῶσα
ἄνδρ' ἀγνοιήσασ' ὑλάει μέμονέν τε μάχεσθαι,
ὥς ῥα τοῦ ἔνδον ὑλάκτει ἀγαιομένου κακὰ ἔργα·
στῆθος δὲ πλήξας κραδίην ἠνίπαπε μύθῳ·
„Τέτλαθι δὴ, κραδίη· καὶ κύντερον ἄλλο ποτ' ἔτλης.
ἤματι τῷ ὅτε μοι μένος ἄσχετος ἤσθιε Κύκλωψ
ἰφθίμους ἑτάρους· σὺ δ' ἐτόλμας, ὄφρα σε μῆτις
ἐξάγαγ' ἐξ ἄντροιο ὀϊόμενον θανέεσθαι."
Ὣς ἔφατ', ἐν στήθεσσι καθαπτόμενος φίλον ἦτορ·
τῷ δὲ μάλ' ἐν πείσῃ κραδίη μένε τετληυῖα
νωλεμέως· ἀτὰρ αὐτὸς ἑλίσσετο ἔνθα καὶ ἔνθα.
ὡς δ' ὅτε γαστέρ' ἀνὴρ πολέος πυρὸς αἰθομένοιο,
ἐμπλείην κνίσης τε καὶ αἵματος, ἔνθα καὶ ἔνθα
αἰόλλῃ, μάλα δ' ὦκα λιλαίεται ὀπτηθῆναι,
ὣς ἄρ' ὅγ' ἔνθα καὶ ἔνθα ἑλίσσετο, μερμηρίζων
ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσει
μοῦνος ἐὼν πολέσι. σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη
οὐρανόθεν καταβᾶσα· δέμας δ' ἤϊκτο γυναικί·
στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
„Τίπτ' αὖτ' ἐγρήσσεις, πάντων περὶ κάμμορε φωτῶν;
οἶκος μέν τοι ὅδ' ἐστὶ, γυνὴ δέ τοι ἥδ' ἐνὶ οἴκῳ
καὶ παῖς, οἷόν πού τις ἐέλδεται ἔμμεναι υἷα."
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς

„ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, θεὰ, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
ἀλλά τί μοι τόδε θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,
ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσω,
μοῦνος ἐών· οἱ δ' αἰὲν ἀολλέες ἔνδον ἔασιν.
πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζω·
εἴπερ γὰρ κτείναιμι Διός τε σέθεν τε ἕκητι,
πῇ κεν ὑπεκπροφύγοιμι; τά σε φράζεσθαι ἄνωγα."
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
„σχέτλιε, καὶ μέν τίς τε χερείονι πείθεθ' ἑταίρῳ,
ὅσπερ θνητός τ' ἐστὶ καὶ οὐ τόσα μήδεα οἶδεν·
αὐτὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, διαμπερὲς ἥ σε φυλάσσω
ἐν πάντεσσι πόνοις. ἐρέω δέ τοι ἐξαναφανδόν·
εἴπερ πεντήκοντα λόχοι μερόπων ἀνθρώπων
νῶϊ περισταῖεν, κτεῖναι μεμαῶτες Ἄρηϊ,
καί κεν τῶν ἐλάσαιο βόας καὶ ἴφια μῆλα.
ἀλλ' ἑλέτω σε καὶ ὕπνος· ἀνίη καὶ τὸ φυλάσσειν
πάννυχον ἐγρήσσοντα, κακῶν δ' ὑποδύσεαι ἤδη."
Ὣς φάτο, καί ῥά οἱ ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχευεν,
αὐτὴ δ' ἂψ ἐς Ὄλυμπον ἀφίκετο δῖα θεάων.
εὖτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ,
λυσιμελὴς, ἄλοχος δ' ἄρ' ἐπέγρετο κεδνὰ ἰδυῖα·
κλαῖε δ' ἄρ' ἐν λέκτροισι καθεζομένη μαλακοῖσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίουσα κορέσσατο ὃν κατὰ θυμὸν,
Ἀρτέμιδι πρώτιστον ἐπεύξατο δῖα γυναικῶν·
„Ἄρτεμι, πότνα θεὰ, θύγατερ Διὸς, αἴθε μοι ἤδη
ἰὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλοῦσ' ἐκ θυμὸν ἕλοιο
αὐτίκα νῦν, ἢ ἔπειτα μ' ἀναρπάξασα θύελλα
οἴχοιτο προφέρουσα κατ' ἠερόεντα κέλευθα,
ἐν προχοῇς δὲ βάλοι ἀψορρόου Ὠκεανοῖο.
ὡς δ' ὅτε Πανδαρέου κούρας ἀνέλοντο θύελλαι·
τῇσι τοκῆας μὲν φθῖσαν θεοὶ, αἱ δ' ἐλίποντο
ὀρφαναὶ ἐν μεγάροισι, κόμισσε δὲ δῖ' Ἀφροδίτη

τυρῷ καὶ μέλιτι γλυκερῷ καὶ ἡδέϊ οἴνῳ·
Ἥρη δ' αὐτῇσιν περὶ πασέων δῶκε γυναικῶν
εἶδος καὶ πινυτήν, μῆκος δ' ἔπορ' Ἄρτεμις ἁγνή,
ἔργα δ' Ἀθηναίη δέδαε κλυτὰ ἐργάζεσθαι.
εὖτ' Ἀφροδίτη δῖα προσέστιχε μακρὸν Ὄλυμπον,
κούρῃς αἰτήσουσα τέλος θαλεροῖο γάμοιο,
ἐς Δία τερπικέραυνον — ὁ γάρ τ' εὖ οἶδεν ἅπαντα,
μοῖράν τ' ἀμμορίην τε καταθνητῶν ἀνθρώπων —
τόφρα δὲ τὰς κούρας Ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο
καί ῥ' ἔδοσαν στυγερῇσιν Ἐρινύσιν ἀμφιπολεύειν·
ὣς ἔμ' ἀϊστώσειαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
ἠέ μ' ἐϋπλόκαμος βάλοι Ἄρτεμις, ὄφρ' Ὀδυσῆα
ὀσσομένη καὶ γαῖαν ὕπο στυγερὴν ἀφικοίμην,
μηδέ τι χείρονος ἀνδρὸς ἐϋφραίνοιμι νόημα.
ἀλλὰ τὸ μὲν καὶ ἀνεκτὸν ἔχει κακόν, ὁππότε κέν τις
ἤματα μὲν κλαίῃ, πυκινῶς ἀκαχήμενος ἦτορ,
νύκτας δ' ὕπνος ἔχῃσιν — ὁ γάρ τ' ἐπέλησεν ἁπάντων,
ἐσθλῶν ἠδὲ κακῶν, ἐπεὶ ἂρ βλέφαρ' ἀμφικαλύψῃ —
αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ ὀνείρατ' ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.
τῇδε γὰρ αὖ μοι νυκτὶ παρέδραθεν εἴκελος αὐτῷ,
τοῖος ἐὼν οἷος ἦεν ἅμα στρατῷ· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
χαῖρ', ἐπεὶ οὐκ ἐφάμην ὄναρ ἔμμεναι, ἀλλ' ὕπαρ ἤδη.“
Ὣς ἔφατ', αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν Ἠώς.
τῆς δ' ἄρα κλαιούσης ὄπα σύνθετο δῖος Ὀδυσσεύς·
μερμήριξε δ' ἔπειτα, δόκησε δέ οἱ κατὰ θυμὸν
ἤδη γιγνώσκουσα παρεστάμεναι κεφαλῆφιν.
χλαῖναν μὲν συνελὼν καὶ κώεα, τοῖσιν ἐνεῦδεν,
ἐς μέγαρον κατέθηκεν ἐπὶ θρόνου, ἐκ δὲ βοείην
θῆκε θύραζε φέρων, Διὶ δ' εὔξατο χεῖρας ἀνασχών·
„Ζεῦ πάτερ, εἴ μ' ἐθέλοντες ἐπὶ τραφερήν τε καὶ ὑγρὴν
ἤγετ' ἐμὴν ἐς γαῖαν, ἐπεί μ' ἐκακώσατε λίην,

φήμην τίς μοι φάσθω ἐγειρομένων ἀνθρώπων
ἔνδοθεν, ἔκτοσθεν δὲ Διὸς τέρας ἄλλο φανήτω."
῞Ως ἔφατ᾽ εὐχόμενος· τοῦ δ᾽ ἔκλυε μητίετα Ζεὺς,
αὐτίκα δ᾽ ἐβρόντησεν ἀπ᾽ αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
ὑψόθεν ἐκ νεφέων· γήθησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς.
φήμην δ᾽ ἐξ οἴκοιο γυνὴ προέηκεν ἀλετρὶς
πλησίον, ἔνθ᾽ ἄρα οἱ μύλαι εἵατο ποιμένι λαῶν,
τῇσιν δώδεκα πᾶσαι ἐπερρώοντο γυναῖκες
ἄλφιτα τεύχουσαι καὶ ἀλείατα, μυελὸν ἀνδρῶν.
αἱ μὲν ἄρ᾽ ἄλλαι εὗδον, ἐπεὶ κατὰ πυρὸν ἄλεσσαν,
ἡ δὲ μί᾽ οὔπω παύετ᾽, ἀφαυροτάτη δ᾽ ἐτέτυκτο·
ἥ ῥα μύλην στήσασα ἔπος φάτο, σῆμα ἄνακτι·
„Ζεῦ πάτερ, ὅστε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσεις,
ἦ μεγάλ᾽ ἐβρόντησας ἀπ᾽ οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
οὐδέ ποθι νέφος ἐστί· τέρας νύ τεῳ τόδε φαίνεις.
κρῆνον νῦν καὶ ἐμοὶ δειλῇ ἔπος, ὅττι κεν εἴπω·
μνηστῆρες πύματόν τε καὶ ὕστατον ἤματι τῷδε
ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος ἑλοίατο δαῖτ᾽ ἐρατεινὴν,
οἳ δή μοι καμάτῳ θυμαλγέϊ γούνατ᾽ ἔλυσαν
ἄλφιτα τευχούσῃ· νῦν ὕστατα δειπνήσειαν."
῞Ως ἄρ᾽ ἔφη, χαῖρεν δὲ κληηδόνι δῖος Ὀδυσσεὺς
Ζηνός τε βροντῇ· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτας.
Αἱ δ᾽ ἄλλαι δμωαὶ κατὰ δώματα κάλ᾽ Ὀδυσῆος
ἀγρόμεναι ἀνέκαιον ἐπ᾽ ἐσχάρῃ ἀκάματον πῦρ.
Τηλέμαχος δ᾽ εὐνῆθεν ἀνίστατο, ἰσόθεος φὼς,
εἵματα ἑσσάμενος· περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ᾽ ὤμῳ·
ποσσὶ δ᾽ ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
εἵλετο δ᾽ ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ·
στῆ δ᾽ ἄρ᾽ ἐπ᾽ οὐδὸν ἰὼν, πρὸς δ᾽ Εὐρύκλειαν ἔειπεν
„Μαῖα φίλη, τὸν ξεῖνον ἐτιμήσασθ᾽ ἐνὶ οἴκῳ
εὐνῇ καὶ σίτῳ, ἦ αὔτως κεῖται ἀκηδής;
τοιαύτη γὰρ ἐμὴ μήτηρ, πινυτή περ ἐοῦσα·

ἐμπλήγδην ἕτερόν γε τίει μερόπων ἀνθρώπων
χείρονα, τὸν δέ τ' ἀρείον' ἀτιμήσασ' ἀποπέμπει."
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Εὐρύκλεια
„οὐκ ἄν μιν νῦν, τέκνον, ἀναίτιον αἰτιόῳο.
οἶνον μὲν γὰρ πῖνε καθήμενος, ὄφρ' ἔθελ' αὐτὸς,
σίτου δ' οὐκέτ' ἔφη πεινήμεναι· εἴρετο γάρ μιν.
ἀλλ' ὅτε δὴ κοίτοιο καὶ ὕπνου μιμνήσκοιτο,
ἡ μὲν δέμνι' ἄνωγεν ὑποστορέσαι δμωῇσιν,
αὐτὰρ ὅγ', ὥς τις πάμπαν ὀϊζυρὸς καὶ ἄποτμος,
οὐκ ἔθελ' ἐν λέκτροισι καὶ ἐν ῥήγεσσι καθεύδειν,
ἀλλ' ἐν ἀδεψήτῳ βοέῃ καὶ κώεσιν οἰῶν
ἕδραθ' ἐνὶ προδόμῳ· χλαῖναν δ' ἐπιέσσαμεν ἡμεῖς."
Ὣς φάτο, Τηλέμαχος δὲ διὲκ μεγάροιο βεβήκει
ἔγχος ἔχων, ἅμα τῷγε κύνες πόδας ἀργοὶ ἕποντο.
βῆ δ' ἴμεν εἰς ἀγορὴν μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.
ἡ δ' αὖτε δμωῇσιν ἐκέκλετο δῖα γυναικῶν,
Εὐρύκλει', Ὦπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο
„Ἀγρεῖθ', αἱ μὲν δῶμα κορήσατε ποιπνύσασαι,
ῥάσσατέ τ', ἔν τε θρόνοις εὐποιήτοισι τάπητας
βάλλετε πορφυρέους· αἱ δὲ σπόγγοισι τραπέζας
πάσας ἀμφιμάσασθε, καθήρατε δὲ κρητῆρας
καὶ δέπα ἀμφικύπελλα τετυγμένα· ταὶ δὲ μεθ' ὕδωρ
ἔρχεσθε κρήνηνδε, καὶ οἴσετε θᾶσσον ἰοῦσαι.
οὐ γὰρ δὴν μνηστῆρες ἀπέσσονται μεγάροιο,
ἀλλὰ μάλ' ἦρι νέονται, ἐπεὶ καὶ πᾶσιν ἑορτή."
Ὣς ἔφαθ', αἱ δ' ἄρα τῆς μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο.
αἱ μὲν ἐείκοσι βῆσαν ἐπὶ κρήνην μελάνυδρον,
αἱ δ' αὐτοῦ κατὰ δώματ' ἐπισταμένως πονέοντο.
Ἐς δ' ἦλθον δρηστῆρες Ἀχαιῶν. οἱ μὲν ἔπειτα
εὖ καὶ ἐπισταμένως κέασαν ξύλα, ταὶ δὲ γυναῖκες
ἦλθον ἀπὸ κρήνης· ἐπὶ δέ σφισιν ἦλθε συβώτης

τρεῖς σιάλους κατάγων, οἳ ἔσαν μετὰ πᾶσιν ἄριστοι.
καὶ τοὺς μέν ῥ' εἴασε καθ' ἕρκεα καλὰ νέμεσθαι,
αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσηύδα μειλιχίοισιν
„Ξεῖν', ἦ ἄρ τί σε μᾶλλον Ἀχαιοὶ εἰσορόωσιν,
ἦέ σ' ἀτιμάζουσι κατὰ μέγαρ', ὡς τὸ πάρος περ;"
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
„αἲ γὰρ δή, Εὔμαιε, θεοὶ τισαίατο λώβην,
ἣν οἵδ' ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται
οἴκῳ ἐν ἀλλοτρίῳ, οὐδ' αἰδοῦς μοῖραν ἔχουσιν."
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
αἶγας ἄγων αἳ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισιν,
δεῖπνον μνηστήρεσσι· δύω δ' ἅμ' ἕποντο νομῆες.
καὶ τὰς μὲν κατέδησεν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ,
αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσηύδα κερτομίοισιν
„Ξεῖν', ἔτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνιήσεις κατὰ δῶμα
ἀνέρας αἰτίζων, ἀτὰρ οὐκ ἔξεισθα θύραζε;
πάντως οὐκέτι νῶϊ διακρινέεσθαι ὀΐω
πρὶν χειρῶν γεύσασθαι, ἐπεὶ σύ περ οὐ κατὰ κόσμον
αἰτίζεις· εἰσὶν δὲ καὶ ἄλλαι δαῖτες Ἀχαιῶν."
Ὣς φάτο, τὸν δ' οὔτι προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.
Τοῖσι δ' ἐπὶ τρίτος ἦλθε Φιλοίτιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
βοῦν στεῖραν μνηστῆρσιν ἄγων καὶ πίονας αἶγας.
πορθμῆες δ' ἄρα τούσγε διήγαγον, οἵτε καὶ ἄλλους
ἀνθρώπους πέμπουσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίκηται.
καὶ τὰ μὲν εὖ κατέδησεν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ,
αὐτὸς δ' αὖτ' ἐρέεινε συβώτην ἄγχι παραστάς
„Τίς δὴ ὅδε ξεῖνος νέον εἰλήλουθε, συβῶτα,
ἡμέτερον πρὸς δῶμα; τέων δ' ἐξ εὔχεται εἶναι

ἀνδρῶν; ποῦ δέ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα;
δύσμορος, ἦ τε ἔοικε δέμας βασιλῆϊ ἄνακτι·
ἀλλὰ θεοὶ δυόωσι πολυπλάγκτους ἀνθρώπους,
ὁππότε καὶ βασιλεῦσιν ἐπικλώσωνται ὀϊζύν."
Ἦ καὶ δεξιτερῇ δειδίσκετο χειρὶ παραστὰς,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Χαῖρε, πάτερ ὦ ξεῖνε· γένοιτό τοι ἔς περ ὀπίσσω
ὄλβος· ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχεαι πολέεσσιν.
Ζεῦ πάτερ, οὔτις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
οὐκ ἐλεαίρεις ἄνδρας, ἐπὴν δὴ γείνεαι αὐτὸς,
μισγέμεναι κακότητι καὶ ἄλγεσι λευγαλέοισιν.
ἴδιον, ὡς ἐνόησα, δεδάκρυνται δέ μοι ὄσσε
μνησαμένῳ Ὀδυσῆος, ἐπεὶ καὶ κεῖνον ὀΐω
τοιάδε λαίφε᾽ ἔχοντα κατ᾽ ἀνθρώπους ἀλάλησθαι,
εἴ που ἔτι ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο.
εἰ δ᾽ ἤδη τέθνηκε καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν,
ὤ μοι ἔπειτ᾽ Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὅς μ᾽ ἐπὶ βουσὶν
εἶσ᾽ ἔτι τυτθὸν ἐόντα Κεφαλλήνων ἐνὶ δήμῳ.
νῦν δ᾽ αἱ μὲν γίγνονται ἀθέσφατοι, οὐδέ κεν ἄλλως
ἀνδρί γ᾽ ὑποσταχύοιτο βοῶν γένος εὐρυμετώπων·
τὰς δ᾽ ἄλλοι με κέλονται ἀγινέμεναί σφισιν αὐτοῖς
ἔδμεναι· οὐδέ τι παιδὸς ἐνὶ μεγάροις ἀλέγουσιν,
οὐδ᾽ ὄπιδα τρομέουσι θεῶν· μεμάασι γὰρ ἤδη
κτήματα δάσσασθαι δὴν οἰχομένοιο ἄνακτος.
αὐτὰρ ἐμοὶ τόδε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
πόλλ᾽ ἐπιδινεῖται· μάλα μὲν κακὸν υἷος ἐόντος
ἄλλων δῆμον ἱκέσθαι ἰόντ᾽ αὐτῇσι βόεσσιν,
ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς· τὸ δὲ ῥίγιον, αὖθι μένοντα
βουσὶν ἐπ᾽ ἀλλοτρίῃσι καθήμενον ἄλγεα πάσχειν.
καί κεν δὴ πάλαι ἄλλον ὑπερμενέων βασιλήων
ἐξικόμην φεύγων, ἐπεὶ οὐκέτ᾽ ἀνεκτὰ πέλονται·
ἀλλ᾽ ἔτι τὸν δύστηνον ὀΐομαι, εἴ ποθεν ἐλθὼν

ἀνδρῶν μνηστήρων σκέδασιν κατὰ δώματα θείη.“
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
„βουκόλ', ἐπεὶ οὔτε κακῷ οὔτ' ἄφρονι φωτὶ ἔοικας,
γιγνώσκω δὲ καὶ αὐτὸς ὅ τοι πινυτὴ φρένας ἵκει,
τοὔνεκά τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι·
ἴστω νῦν Ζευς πρῶτα θεῶν ξενίη τε τράπεζα
ἱστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,
ἦ σέθεν ἐνθάδ' ἐόντος ἐλεύσεται οἴκαδ' Ὀδυσσεύς·
σοῖσιν δ' ὀφθαλμοῖσιν ἐπόψεαι, αἴ κ' ἐθέλησθα,
κτεινομένους μνηστῆρας, οἳ ἐνθάδε κοιρανέουσιν.“
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ
„αἲ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τελέσειε Κρονίων·
γνοίης χ' οἵη ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρες ἕπονται.“
Ὣς δ' αὔτως Εὔμαιος ἐπεύξατο πᾶσι θεοῖσιν
νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὅνδε δόμονδε.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
μνηστῆρες δ' ἄρα Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε
ἤρτυον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀριστερὸς ἤλυθεν ὄρνις,
αἰετὸς ὑψιπέτης, ἔχε δὲ τρήρωνα πέλειαν.
τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
„Ὦ φίλοι, οὐχ ἡμῖν συνθεύσεται ἥδε γε βουλή,
Τηλεμάχοιο φόνος· ἀλλὰ μνησώμεθα δαιτός.“
Ὣς ἔφατ' Ἀμφίνομος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
ἐλθόντες δ' ἐς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο
χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
οἱ δ' ἱέρευον ὄϊς μεγάλους καὶ πίονας αἶγας,
ἵρευον δὲ σύας σιάλους καὶ βοῦν ἀγελαίην·
σπλάγχνα δ' ἄρ' ὀπτήσαντες ἐνώμων, ἐν δέ τε οἶνον
κρητῆρσιν κερόωντο· κύπελλα δὲ νεῖμε συβώτης.
σῖτον δέ σφ' ἐπένειμε Φιλοίτιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
καλοῖς ἐν κανέοισιν, ἐῳνοχόει δὲ Μελανθεύς.

οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Τηλέμαχος δ' Ὀδυσῆα καθίδρυε, κέρδεα νωμῶν,
ἐντὸς ἐϋσταθέος μεγάρου, παρὰ λάϊνον οὐδὸν,
δίφρον ἀεικέλιον καταθεὶς ὀλίγην τε τράπεζαν·
πὰρ δ' ἐτίθει σπλάγχνων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν
ἐν δέπαϊ χρυσέῳ, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
„Ἐνταυθοῖ νῦν ἧσο μετ' ἀνδράσιν οἰνοποτάζων·
κερτομίας δέ τοι αὐτὸς ἐγὼ καὶ χεῖρας ἀφέξω
πάντων μνηστήρων, ἐπεὶ οὔτοι δήμιός ἐστιν
οἶκος ὅδ', ἀλλ' Ὀδυσῆος, ἐμοὶ δ' ἐκτήσατο κεῖνος.
ὑμεῖς δὲ, μνηστῆρες, ἐπίσχετε θυμὸν ἐνιπῆς
καὶ χειρῶν, ἵνα μή τις ἔρις καὶ νεῖκος ὄρηται."
Ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.
τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός,
„Καὶ χαλεπόν περ ἐόντα δεχώμεθα μῦθον, Ἀχαιοὶ,
Τηλεμάχου· μάλα δ' ἧμιν ἀπειλήσας ἀγορεύει.
οὐ γὰρ Ζεὺς εἴασε Κρονίων· τῷ κέ μιν ἤδη
παύσαμεν ἐν μεγάροισι, λιγύν περ ἐόντ' ἀγορητήν."
Ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων.
κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ θεῶν ἱερὴν ἑκατόμβην
ἦγον· τοὶ δ' ἀγέροντο καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
ἄλσος ὕπο σκιερὸν ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.
Οἱ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,
μοίρας δασσάμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα·
πὰρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μοῖραν θέσαν οἳ πονέοντο
ἴσην, ὡς αὐτοί περ ἐλάγχανον· ὣς γὰρ ἀνώγει
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο.
Μνηστῆρας δ' οὐ πάμπαν ἀγήνορας εἴα Ἀθήνη
λώβης ἴσχεσθαι θυμαλγέος, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
δύη ἄχος κραδίην Λαερτιάδην Ὀδυσῆα.
ἦν δέ τις ἐν μνηστῆρσιν ἀνὴρ ἀθεμίστια εἰδὼς,

Κτήσιππος δ' ὄνομ' ἔσκε, Σάμῃ δ' ἐνὶ οἰκία ναῖεν·
ὃς δή τοι κτεάτεσσι πεποιθὼς θεσπεσίοισιν
μνάσκετ' Ὀδυσσῆος δὴν οἰχομένοιο δάμαρτα.
ὅς ῥα τότε μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μετηύδα
„Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγήνορες, ὄφρα τι εἴπω·
μοῖραν μὲν δὴ ξεῖνος ἔχει πάλαι, ὡς ἐπέοικεν,
ἴσην· οὐ γὰρ καλὸν ἀτέμβειν οὐδὲ δίκαιον
ξείνους Τηλεμάχου, ὅς κεν τάδε δώμαθ' ἵκηται.
ἀλλ' ἄγε οἱ καὶ ἐγὼ δῶ ξείνιον, ὄφρα καὶ αὐτὸς
ἠὲ λοετροχόῳ δώῃ γέρας ἠέ τῳ ἄλλῳ
δμώων, οἳ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο."
Ὣς εἰπὼν ἔρριψε βοὸς πόδα χειρὶ παχείῃ,
κείμενον ἐκ κανέοιο λαβών· ὁ δ' ἀλεύατ' Ὀδυσσεὺς
ἧκα παρακλίνας κεφαλήν, μείδησε δὲ θυμῷ
Σαρδάνιον μάλα τοῖον· ὁ δ' εὔδμητον βάλε τοῖχον.
Κτήσιππον δ' ἄρα Τηλέμαχος ἠνίπαπε μύθῳ.
„Κτήσιππ', ἦ μάλα τοι τόδε κέρδιον ἔπλετο θυμῷ·
οὐκ ἔβαλες τὸν ξεῖνον· ἀλεύατο γὰρ βέλος αὐτός.
ἦ γάρ κέν σε μέσον βάλον ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
καί κέ τοι ἀντὶ γάμοιο πατὴρ τάφον ἀμφεπονεῖτο
ἐνθάδε. τῷ μή τίς μοι ἀεικείας ἐνὶ οἴκῳ
φαινέτω· ἤδη γὰρ νοέω καὶ οἶδα ἕκαστα,
ἐσθλά τε καὶ τὰ χέρηα· πάρος δ' ἔτι νήπιος ἦα.
ἀλλ' ἔμπης τάδε μὲν καὶ τετλάμεν εἰσορόωντες,
μήλων σφαζομένων οἴνοιό τε πινομένοιο
καὶ σίτου· χαλεπὸν γὰρ ἐρυκακέειν ἕνα πολλούς.
ἀλλ' ἄγε μηκέτι μοι κακὰ ῥέζετε δυσμενέοντες·
εἰ δ' ἤδη μ' αὐτὸν κτεῖναι μενεαίνετε χαλκῷ,
καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον εἴη
τεθνάμεν ἢ τάδε γ' αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὁράασθαι,
ξείνους τε στυφελιζομένους δμωάς τε γυναῖκας
ῥυστάζοντας ἀεικελίως κατὰ δώματα καλά."

Ὣς ἔφαθ᾽, οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος
„Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ
ἀντιβίοις ἐπέεσσι καθαπτόμενος χαλεπαίνοι·
μήτε τι τὸν ξεῖνον στυφελίζετε μήτε τιν᾽ ἄλλον
δμώων, οἳ κατὰ δώματ᾽ Ὀδυσσῆος θείοιο.
Τηλεμάχῳ δέ κε μῦθον ἐγὼ καὶ μητέρι φαίην
ἤπιον, εἴ σφωϊν κραδίῃ ἅδοι ἀμφοτέροιιν.
ὄφρα μὲν ὑμῖν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει
νοστήσειν Ὀδυσῆα πολύφρονα ὅνδε δόμονδε,
τόφρ᾽ οὔτις νέμεσις μενέμεν τ᾽ ἦν ἰσχέμεναί τε
μνηστῆρας κατὰ δώματ᾽, ἐπεὶ τόδε κέρδιον ἦεν,
εἰ νόστησ᾽ Ὀδυσεὺς καὶ ὑπότροπος ἵκετο δῶμα·
νῦν δ᾽ ἤδη τόδε δῆλον, ὅτ᾽ οὐκέτι νόστιμός ἐστιν.
ἀλλ᾽ ἄγε, σῇ τάδε μητρὶ παρεζόμενος κατάλεξον,
γήμασθ᾽ ὅστις ἄριστος ἀνὴρ καὶ πλεῖστα πόρῃσιν,
ὄφρα σὺ μὲν χαίρων πατρώϊα πάντα νέμηαι,
ἔσθων καὶ πίνων, ἡ δ᾽ ἄλλου δῶμα κομίζῃ."
Τὸν δ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
„οὐ μὰ Ζῆν᾽, Ἀγέλαε, καὶ ἄλγεα πατρὸς ἐμοῖο,
ὅς που τῆλ᾽ Ἰθάκης ἢ ἔφθιται ἢ ἀλάληται,
οὔτι διατρίβω μητρὸς γάμον, ἀλλὰ κελεύω
γήμασθ᾽ ᾧ κ᾽ ἐθέλῃ, ποτὶ δ᾽ ἄσπετα δῶρα δίδωμι.
αἰδέομαι δ᾽ ἀέκουσαν ἀπὸ μεγάροιο δίεσθαι
μύθῳ ἀναγκαίῳ· μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειεν."
Ὣς φάτο Τηλέμαχος· μνηστῆρσι δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
ἄσβεστον γέλω ὦρσε, παρέπλαγξεν δὲ νόημα.
οἱ δ᾽ ἤδη γναθμοῖσι γελοίων ἀλλοτρίοισιν,
αἱμοφόρυκτα δὲ δὴ κρέα ἤσθιον· ὄσσε δ᾽ ἄρα σφέων
δακρυόφιν πίμπλαντο, γόον δ᾽ ὠΐετο θυμός.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής
„Ἆ δειλοί, τί κακὸν τόδε πάσχετε; νυκτὶ μὲν ὑμέων

εἰλύαται κεφαλαί τε πρόσωπά τε νέρθε τε γοῦνα.
οἰμωγὴ δὲ δέδηε, δεδάκρυνται δὲ παρειαὶ,
αἵματι δ' ἐρράδαται τοῖχοι καλαί τε μεσόδμαι·
εἰδώλων δὲ πλέον πρόθυρον, πλείη δὲ καὶ αὐλὴ,
ἱεμένων Ἔρεβόσδε ὑπὸ ζόφον· ἠέλιος δὲ
οὐρανοῦ ἐξαπόλωλε, κακὴ δ' ἐπιδέδρομεν ἀχλύς."
Ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν.
τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἦρχ' ἀγορεύειν·
„Ἀφραίνει ξεῖνος νέον ἄλλοθεν εἰληλουθώς.
ἀλλά μιν αἶψα, νέοι, δόμου ἐκπέμψασθε θύραζε
εἰς ἀγορὴν ἔρχεσθαι, ἐπεὶ τάδε νυκτὶ ἐΐσκει."
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής
„Εὐρύμαχ', οὔτι σ' ἄνωγα ἐμοὶ πομπῆας ὀπάζειν·
εἰσί μοι ὀφθαλμοί τε καὶ οὔατα καὶ πόδες ἄμφω
καὶ νόος ἐν στήθεσσι τετυγμένος οὐδὲν ἀεικής.
τοῖς ἔξειμι θύραζε, ἐπεὶ νοέω κακὸν ὔμμιν
ἐρχόμενον, τό κεν οὔτις ὑπεκφύγοι οὐδ' ἀλέαιτο
μνηστήρων, οἳ δῶμα κάτ' ἀντιθέου Ὀδυσῆος
ἀνέρας ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανάασθε."
Ὣς εἰπὼν ἐξῆλθε δόμων εὖ ναιεταόντων,
ἵκετο δ' ἐς Πείραιον, ὅ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο.
μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ἐς ἀλλήλους ὁρόωντες
Τηλέμαχον ἐρέθιζον, ἐπὶ ξείνοις γελόωντες·
ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων
„Τηλέμαχ' οὔτις σεῖο κακοξεινώτερος ἄλλος·
οἷον μέν τινα τοῦτον ἔχεις ἐπίμαστον ἀλήτην,
σίτου καὶ οἴνου κεχρημένον, οὐδέ τι ἔργων
ἔμπαιον οὐδὲ βίης, ἀλλ' αὔτως ἄχθος ἀρούρης.
ἄλλος δ' αὖτέ τις οὗτος ἀνέστη μαντεύεσθαι.
ἀλλ' εἴ μοί τι πίθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη·
τοὺς ξείνους ἐν νηῒ πολυκληῗδι βαλόντες
ἐς Σικελοὺς πέμψωμεν, ὅθεν κέ τοι ἄξιον ἄλφοι."

Ὣς ἔφασαν μνηστῆρες· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων,
ἀλλ' ἀκέων πατέρα προσεδέρκετο, δέγμενος αἰεὶ,
ὁππότε δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσει.
Ἡ δὲ κατ' ἄντηστιν θεμένη περικαλλέα δίφρον
κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
ἀνδρῶν ἐν μεγάροισιν ἑκάστου μῦθον ἄκουεν.
δεῖπνον μὲν γὰρ τοίγε γελοίωντες τετύκοντο
ἡδύ τε καὶ μενοεικὲς, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἱέρευσαν·
δόρπου δ' οὐκ ἄν πως ἀχαρίστερον ἄλλο γένοιτο,
οἷον δὴ τάχ' ἔμελλε θεὰ καὶ καρτερὸς ἀνὴρ
θησέμεναι· πρότεροι γὰρ ἀεικέα μηχανόωντο.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Φ.

Τόξου θέσις.

Τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
κούρῃ Ἰκαρίοιο, περίφρονι Πηνελοπείῃ,
τόξον μνηστήρεσσι θέμεν πολιόν τε σίδηρον
ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος, ἀέθλια καὶ φόνου ἀρχήν.
κλίμακα δ' ὑψηλὴν προσεβήσετο οἷο δόμοιο,
εἵλετο δὲ κληῗδ' εὐκαμπέα χειρὶ παχείῃ
καλὴν χαλκείην· κώπη δ' ἐλέφαντος ἐπῆεν.
βῆ δ' ἴμεναι θάλαμόνδε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
ἔσχατον· ἔνθα δέ οἱ κειμήλια κεῖτο ἄνακτος,
χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος.
ἔνθα δὲ τόξον κεῖτο παλίντονον ἠδὲ φαρέτρη
ἰοδόκος, πολλοὶ δ' ἔνεσαν στονόεντες ὀϊστοὶ,
δῶρα τά οἱ ξεῖνος Λακεδαίμονι δῶκε τυχήσας

Ἴφιτος Εὐρυτίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν.
τὼ δ' ἐν Μεσσήνῃ ξυμβλήτην ἀλλήλοιιν
οἴκῳ ἐν Ὀρσιλόχοιο δαΐφρονος. ἤτοι Ὀδυσσεὺς
ἦλθε μετὰ χρεῖος, τό ῥά οἱ πᾶς δῆμος ὄφελλεν·
μῆλα γὰρ ἐξ Ἰθάκης Μεσσήνιοι ἄνδρες ἄειραν
νηυσὶ πολυκλήϊσι τριηκόσι' ἠδὲ νομῆας.
τῶν ἕνεκ' ἐξεσίην πολλὴν ὁδὸν ἦλθεν Ὀδυσσεὺς
παιδνὸς ἐών· πρὸ γὰρ ἧκε πατὴρ ἄλλοι τε γέροντες.
Ἴφιτος αὖθ' ἵππους διζήμενος, αἵ οἱ ὄλοντο
δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοί·
αἳ δή οἱ καὶ ἔπειτα φόνος καὶ μοῖρα γένοντο,
ἐπειδὴ Διὸς υἱὸν ἀφίκετο καρτερόθυμον,
φῶθ' Ἡρακλῆα, μεγάλων ἐπιίστορα ἔργων,
ὅς μιν ξεῖνον ἐόντα κατέκτανεν ᾧ ἐνὶ οἴκῳ,
σχέτλιος, οὐδὲ θεῶν ὄπιν ᾐδέσατ' οὐδὲ τράπεζαν,
τὴν δή οἱ παρέθηκεν· ἔπειτα δὲ πέφνε καὶ αὐτὸν,
ἵππους δ' αὐτὸς ἔχε κρατερώνυχας ἐν μεγάροισιν.
τὰς ἐρέων Ὀδυσῆϊ συνήντετο, δῶκε δὲ τόξον,
τὸ πρὶν μέν ῥ' ἐφόρει μέγας Εὔρυτος, αὐτὰρ ὁ παιδὶ
κάλλιπ' ἀποθνήσκων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν.
τῷ δ' Ὀδυσεὺς ξίφος ὀξὺ καὶ ἄλκιμον ἔγχος ἔδωκεν,
ἀρχὴν ξεινοσύνης προσκηδέος· οὐδὲ τραπέζῃ
γνώτην ἀλλήλων· πρὶν γὰρ Διὸς υἱὸς ἔπεφνεν
Ἴφιτον Εὐρυτίδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν,
ὅς οἱ τόξον ἔδωκε. τὸ δ' οὔποτε δῖος Ὀδυσσεὺς
ἐρχόμενος πόλεμόνδε μελαινάων ἐπὶ νηῶν
ᾑρεῖτ', ἀλλ' αὐτοῦ μνῆμα ξείνοιο φίλοιο
κέσκετ' ἐνὶ μεγάροισι, φόρει δέ μιν ἧς ἐπὶ γαίης.
Ἡ δ' ὅτε δὴ θάλαμον τὸν ἀφίκετο δῖα γυναικῶν
οὐδόν τε δρύϊνον προσεβήσετο, τόν ποτε τέκτων
ξέσσεν ἐπισταμένως καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνεν,
ἐν δὲ σταθμοὺς ἄρσε, θύρας δ' ἐπέθηκε φαεινὰς,

αὐτίκ᾽ ἄρ᾽ ἥγ᾽ ἱμάντα θοῶς ἀπέλυσε κορώνης,
ἐν δὲ κληῖδ᾽ ἧκε, θυρέων δ᾽ ἀνέκοπτεν ὀχῆας
ἄντα τιτυσκομένη· τὰ δ᾽ ἀνέβραχεν ἠΰτε ταῦρος
βοσκόμενος λειμῶνι· τόσ᾽ ἔβραχε καλὰ θύρετρα
πληγέντα κληῖδι, πετάσθησαν δέ οἱ ὦκα.
ἡ δ᾽ ἄρ᾽ ἐφ᾽ ὑψηλῆς σανίδος βῆ· ἔνθα δὲ χηλοὶ
ἕστασαν, ἐν δ᾽ ἄρα τῇσι θυώδεα εἵματ᾽ ἔκειτο.
ἔνθεν ὀρεξαμένη ἀπὸ πασσάλου αἴνυτο τόξον
αὐτῷ γωρυτῷ, ὅς οἱ περίκειτο φαεινός.
ἑζομένη δὲ κατ᾽ αὖθι, φίλοις ἐπὶ γούνασι θεῖσα,
κλαῖε μάλα λιγέως, ἐκ δ᾽ ᾕρεε τόξον ἄνακτος.
ἡ δ᾽ ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
βῆ ῥ᾽ ἴμεναι μέγαρόνδε μετὰ μνηστῆρας ἀγαυοὺς
τόξον ἔχουσ᾽ ἐν χειρὶ παλίντονον ἠδὲ φαρέτρην
ἰοδόκον· πολλοὶ δ᾽ ἔνεσαν στονόεντες ὀϊστοί.
τῇ δ᾽ ἄρ᾽ ἅμ᾽ ἀμφίπολοι φέρον ὄγκιον, ἔνθα σίδηρος
κεῖτο πολὺς καὶ χαλκὸς, ἀέθλια τοῖο ἄνακτος.
ἡ δ᾽ ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα.
[ἀμφίπολος δ᾽ ἄρα οἱ κεδνὴ ἑκάτερθε παρέστη.]
αὐτίκα δὲ μνηστῆρσι μετηύδα καὶ φάτο μῦθον·
„Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγήνορες, οἳ τόδε δῶμα
ἐχράετ᾽ ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν ἐμμενὲς αἰεὶ
ἀνδρὸς ἀποιχομένοιο πολὺν χρόνον· οὐδέ τιν᾽ ἄλλην
μύθου ποιήσασθαι ἐπισχεσίην ἐδύνασθε,
ἀλλ᾽ ἐμὲ ἱέμενοι γῆμαι θέσθαι τε γυναῖκα.
ἀλλ᾽ ἄγετε, μνηστῆρες, ἐπεὶ τόδε φαίνετ᾽ ἄεθλον.
θήσω γὰρ μέγα τόξον Ὀδυσσῆος θείοιο·
ὃς δέ κε ῥηΐτατ᾽ ἐντανύσῃ βιὸν ἐν παλάμῃσιν
καὶ διοϊστεύσῃ πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,
τῷ κεν ἅμ᾽ ἑσποίμην, νοσφισσαμένη τόδε δῶμα

κουρίδιον, μάλα καλόν, ἐνίπλειον βιότοιο,
τοῦ ποτὲ μεμνήσεσθαι ὀΐομαι ἔν περ ὀνείρῳ.“
Ὣς φάτο, καί ῥ' Εὔμαιον ἀνώγει, δῖον ὑφορβόν,
τόξον μνηστήρεσσι θέμεν πολιόν τε σίδηρον.
δακρύσας δ' Εὔμαιος ἐδέξατο καὶ κατέθηκεν·
κλαῖε δὲ βουκόλος ἄλλοθ', ἐπεὶ ἴδε τόξον ἄνακτος.
Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
„Νήπιοι ἀγροιῶται, ἐφημέρια φρονέοντες,
ἆ δειλώ, τί νυ δάκρυ κατείβετον ἠδὲ γυναικὶ
θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὀρίνετον; ᾗτε καὶ ἄλλως
κεῖται ἐν ἄλγεσι θυμός, ἐπεὶ φίλον ὤλεσ' ἀκοίτην.
ἀλλ' ἀκέων δαίνυσθε καθήμενοι, ἠὲ θύραζε
κλαίετον ἐξελθόντε, κατ' αὐτόθι τόξα λιπόντε,
μνηστήρεσσιν ἄεθλον ἀάατον· οὐ γὰρ ὀΐω
ῥηϊδίως τόδε τόξον ἐΰξοον ἐντανύεσθαι.
οὐ γάρ τις μέτα τοῖος ἀνὴρ ἐν τοίσδεσι πᾶσιν
οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν· ἐγὼ δέ μιν αὐτὸς ὄπωπα —
καὶ γὰρ μνήμων εἰμί — πάϊς δ' ἔτι νήπιος ἦα.“
Ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει
νευρὴν ἐντανύσειν διοϊστεύσειν τε σιδήρου.
ἤτοι ὀϊστοῦ γε πρῶτος γεύσεσθαι ἔμελλεν
ἐκ χειρῶν Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὃν τότ' ἀτίμα
ἥμενος ἐν μεγάροις, ἐπὶ δ' ὤρνυε πάντας ἑταίρους.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειφ' ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο
„Ὢ πόποι, ἦ μάλα με Ζεὺς ἄφρονα θῆκε Κρονίων·
μήτηρ μέν μοί φησι φίλη, πινυτή περ ἐοῦσα,
ἄλλῳ ἅμ' ἕψεσθαι νοσφισσαμένη τόδε δῶμα·
αὐτὰρ ἐγὼ γελόω καὶ τέρπομαι ἄφρονι θυμῷ.
ἀλλ' ἄγετε, μνηστῆρες, ἐπεὶ τόδε φαίνετ' ἄεθλον,
οἵη νῦν οὐκ ἔστι γυνὴ κατ' Ἀχαιΐδα γαῖαν,
οὔτε Πύλου ἱερῆς οὔτ' Ἄργεος οὔτε Μυκήνης·
[οὔτ' αὐτῆς Ἰθάκης οὔτ' ἠπείροιο μελαίνης·]

καὶ δ' αὐτοὶ τόδε γ' ἴστε· τί με χρὴ μητέρος αἴνου;
ἀλλ' ἄγε μὴ μύνῃσι παρέλκετε μηδ' ἔτι τόξου
δηρὸν ἀποτρωπᾶσθε τανυστύος, ὄφρα ἴδωμεν.
ιαὶ δέ κεν αὐτὸς ἐγὼ τοῦ τόξου πειρησαίμην·
εἰ δέ κεν ἐντανύσω διοϊστεύσω τε σιδήρου,
οὔ κέ μοι ἀχνυμένῳ τάδε δώματα πότνια μήτηρ
λείποι ἅμ' ἄλλῳ ἰοῦσ', ὅτ' ἐγὼ κατόπισθε λιποίμην
οἷός τ' ἤδη πατρὸς ἀέθλια κάλ' ἀνελέσθαι.“
Ἦ καὶ ἀπ' ὤμοιιν χλαῖναν θέτο φοινικόεσσαν
ὀρθὸς ἀναΐξας, ἀπὸ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμων.
πρῶτον μὲν πελέκεας στῆσεν, διὰ τάφρον ὀρύξας
πᾶσι μίαν μακρήν, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνεν,
ἀμφὶ δὲ γαῖαν ἔναξε· τάφος δ' ἕλε πάντας ἰδόντας,
ὡς εὐκόσμως στῆσε· πάρος δ' οὐ πώποτ' ὀπώπει.
στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν καὶ τόξου πειρήτιζεν.
τρὶς μέν μιν πελέμιξεν ἐρύσσεσθαι μενεαίνων,
τρὶς δὲ μεθῆκε βίης, ἐπιελπόμενος τόγε θυμῷ,
νευρὴν ἐντανύσειν διοϊστεύσειν τε σιδήρου.
καί νύ κε δή ῥ' ἐτάνυσσε βίῃ τὸ τέταρτον ἀνέλκων,
ἀλλ' Ὀδυσεὺς ἀνένευε καὶ ἔσχεθεν ἱέμενόν περ.
τοῖς δ' αὖτις μετέειφ' ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο
„Ὢ πόποι, ἦ καὶ ἔπειτα κακός τ' ἔσομαι καὶ ἄκικυς,
ἠὲ νεώτερός εἰμι καὶ οὔπω χερσὶ πέποιθα
ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
ἀλλ' ἄγεθ', οἵπερ ἐμεῖο βίῃ προφερέστεροί ἐστε,
τόξου πειρήσασθε, καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.“
Ὣς εἰπὼν τόξον μὲν ἀπὸ ἕο θῆκε χαμᾶζε,
κλίνας κολλητῇσιν ἐϋξέστῃς σανίδεσσιν,
αὐτοῦ δ' ὠκὺ βέλος καλῇ προσέκλινε κορώνῃ,
ἂψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη.
τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός,
„Ὄρνυσθ' ἑξείης ἐπιδέξια πάντες ἑταῖροι,

αρξάμενοι τοῦ χώρου ὅθεν τέ περ οἰνοχοεύει."
Ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
Λειώδης δὲ πρῶτος ἀνίστατο, Οἴνοπος υἱὸς,
ὅ σφι θυοσκόος ἔσκε, παρὰ κρητῆρα δὲ καλὸν
ἷζε μυχοίτατος αἰέν· ἀτασθαλίαι δέ οἱ οἴῳ
ἐχθραὶ ἔσαν, πᾶσιν δὲ νεμέσσα μνηστήρεσσιν·
ὅς ῥα τότε πρῶτος τόξον λάβε καὶ βέλος ὠκύ.
στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν καὶ τόξου πειρήτιζεν,
οὐδέ μιν ἐντάνυσε· πρὶν γὰρ κάμε χεῖρας ἀνέλκων
ἀτρίπτους ἁπαλάς· μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν
„Ὦ φίλοι, οὐ μὲν ἐγὼ τανύω, λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος.
πολλοὺς γὰρ τόδε τόξον ἀριστῆας κεκαδήσει
θυμοῦ καὶ ψυχῆς, ἐπειὴ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
τεθνάμεν ἢ ζώοντας ἁμαρτεῖν, οὗθ' ἕνεκ' αἰεὶ
ἐνθάδ' ὁμιλέομεν, ποτιδέγμενοι ἤματα πάντα.
νῦν μέν τις καὶ ἔλπετ' ἐνὶ φρεσὶν ἠδὲ μενοινᾷ
γῆμαι Πηνελόπειαν, Ὀδυσσῆος παράκοιτιν.
αὐτὰρ ἐπὴν τόξου πειρήσεται ἠδὲ ἴδηται,
ἄλλην δή τιν' ἔπειτα Ἀχαιϊάδων εὐπέπλων
μνάσθω ἐέδνοισιν διζήμενος· ἡ δέ κ' ἔπειτα
γήμαιθ' ὅς κε πλεῖστα πόροι καὶ μόρσιμος ἔλθοι."
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν καὶ ἀπὸ ἕο τόξον ἔθηκεν,
κλίνας κολλητῇσιν ἐϋξέστῃς σανίδεσσιν,
αὐτοῦ δ' ὠκὺ βέλος καλῇ προσέκλινε κορώνῃ,
ἂψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη.
Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
„Λειῶδες, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων,
δεινόν τ' ἀργαλέον τε, — νεμεσσῶμαι δέ τ' ἀκούων —
εἰ δὴ τοῦτό γε τόξον ἀριστῆας κεκαδήσει
θυμοῦ καὶ ψυχῆς, ἐπεὶ οὐ δύνασαι σὺ τανυσσαι.
οὐ γάρ τοι σέγε τοῖον ἐγείνατο πότνια μήτηρ
οἷόν τε ῥυτῆρα βιοῦ τ' ἔμεναι καὶ οἰστῶν·

ἀλλ' ἄλλοι τανύουσι τάχα μνηστῆρες ἀγαυοί."
Ὣς φάτο, καί ῥ' ἐκέλευσε Μελάνθιον, αἰπόλον αἰγῶν
„ἄγρει δή, πῦρ κῆον ἐνὶ μεγάροισι, Μελανθεῦ,
πὰρ δὲ τίθει δίφρον τε μέγαν καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,
ἐκ δὲ στέατος ἔνεικε μέγαν τροχὸν ἔνδον ἐόντος,
ὄφρα νέοι θάλποντες, ἐπιχρίοντες ἀλοιφῇ,
τόξου πειρώμεσθα καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον."
Ὣς φάθ', ὁ δ' αἶψ' ἀνέκαιε Μελάνθιος ἀκάματον πῦρ,
πὰρ δὲ φέρων δίφρον θῆκεν καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,
ἐκ δὲ στέατος ἔνεικε μέγαν τροχὸν ἔνδον ἐόντος·
τῷ ῥα νέοι θάλποντες ἐπειρῶντ'· οὐδ' ἐδύναντο
ἐντανύσαι, πολλὸν δὲ βίης ἐπιδευέες ἦσαν.
Ἀντίνοος δ' ἔτ' ἐπεῖχε καὶ Εὐρύμαχος θεοειδής,
ἀρχοὶ μνηστήρων· ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι.
Τὼ δ' ἐξ οἴκου βῆσαν ὁμαρτήσαντες ἅμ' ἄμφω
βουκόλος ἠδὲ συφορβὸς Ὀδυσσῆος θείοιο·
ἐκ δ' αὐτὸς μετὰ τοὺς δόμου ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεύς.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐκτὸς θυρέων ἔσαν ἠδὲ καὶ αὐλῆς,
φθεγξάμενός σφ' ἐπέεσσι προσηύδα μειλιχίοισιν
„Βουκόλε καὶ σύ, συφορβέ, ἔπος τί κε μυθησαίμην,
ἦ αὐτὸς κεύθω; φάσθαι δέ με θυμὸς ἀνώγει.
ποῖοί κ' εἶτ' Ὀδυσῆϊ ἀμυνέμεν, εἴ ποθεν ἔλθοι
ὧδε μάλ' ἐξαπίνης καί τις θεὸς αὐτὸν ἐνείκαι;
ἦ κε μνηστήρεσσιν ἀμύνοιτ' ἦ Ὀδυσῆϊ;
εἴπαθ' ὅπως ὑμέας κραδίη θυμός τε κελεύει."
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ
„Ζεῦ πάτερ, αἲ γὰρ τοῦτο τελευτήσειας ἐέλδωρ,
ὡς ἔλθοι μὲν κεῖνος ἀνήρ, ἀγάγοι δέ ἑ δαίμων·
γνοίης χ' οἵη ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρες ἕπονται."
Ὣς δ' αὔτως Εὔμαιος ἐπεύχετο πᾶσι θεοῖσιν

νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὅνδε δόμονδε.
αὐτὰρ ἐπειδὴ τῶνγε νόον νημερτέ' ἀνέγνω,
ἐξαῦτίς σφ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν
„Ἔνδον μὲν δὴ ὅδ' αὐτὸς ἐγὼ, κακὰ πολλὰ μογήσας,
ἤλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
γιγνώσκω δ' ὡς σφῶϊν ἐελδομένοισιν ἱκάνω
οἴοισι δμώων· τῶν δ' ἄλλων οὔ τευ ἄκουσα
εὐξαμένου ἐμὲ αὖτις ὑπότροπον οἴκαδ' ἱκέσθαι.
σφῶϊν δ', ὡς ἔσεταί περ, ἀληθείην καταλέξω.
εἴ χ' ὑπ' ἔμοιγε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυοὺς,
ἄξομαι ἀμφοτέροις ἀλόχους καὶ κτήματ' ὀπάσσω
οἰκία τ' ἐγγὺς ἐμεῖο τετυγμένα· καί μοι ἔπειτα
Τηλεμάχου ἑτάρω τε κασιγνήτω τε ἔσεσθον.
εἰ δ' ἄγε δὴ, καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλο τι δείξω,
ὄφρα μ' ἐῢ γνῶτον πιστωθῆτόν τ' ἐνὶ θυμῷ,
οὐλὴν, τήν ποτέ με σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι
Παρνησόνδ' ἐλθόντα σὺν υἱάσιν Αὐτολύκοιο.“
Ὣς εἰπὼν ῥάκεα μεγάλης ἀποέργαθεν οὐλῆς.
τὼ δ' ἐπεὶ εἰσιδέτην εὖ τ' ἐφράσσαντο ἕκαστα,
κλαῖον ἄρ' ἀμφ' Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι χεῖρε βαλόντε,
καὶ κύνεον ἀγαπαζόμενοι κεφαλήν τε καὶ ὤμους
ὣς δ' αὔτως Ὀδυσεὺς κεφαλὰς καὶ χεῖρας ἔκυσσεν.
καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο,
εἰ μὴ Ὀδυσσεὺς αὐτὸς ἐρύκακε φώνησέν τε
„Παύεσθον κλαυθμοῖο γόοιό τε, μή τις ἴδηται
ἐξελθὼν μεγάροιο, ἀτὰρ εἴπῃσι καὶ εἴσω.
ἀλλὰ προμνηστῖνοι ἐσέλθετε, μηδ' ἅμα πάντες,
πρῶτος ἐγὼ, μετὰ δ' ὕμμες· ἀτὰρ τόδε σῆμα τετύχθω.
ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοὶ,
οὐκ ἐάσουσιν ἐμοὶ δόμεναι βιὸν ἠδὲ φαρέτρην·
ἀλλὰ σὺ, δῖ' Εὔμαιε, φέρων ἀνὰ δώματα τόξον
ἐν χείρεσσιν ἐμοὶ θέμεναι, εἰπεῖν τε γυναιξὶν

κληῖσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας,
ἢν δέ τις ἢ στοναχῆς ἠὲ κτύπου ἔνδον ἀκούσῃ
ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἕρκεσι, μήτι θύραζε
προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀκὴν ἔμεναι παρὰ ἔργῳ.
σοὶ δὲ, Φιλοίτιε δῖε, θύρας ἐπιτέλλομαι αὐλῆς
κληῖσαι κληῖδι, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἰῆλαι."
  Ὣς εἰπὼν εἰσῆλθε δόμους εὐναιετάοντας·
ἕζετ' ἔπειτ' ἐπὶ δίφρον ἰὼν, ἔνθεν περ ἀνέστη·
ἐς δ' ἄρα καὶ τὼ δμῶε ἴτην θείου Ὀδυσῆος.
  Εὐρύμαχος δ' ἤδη τόξον μετὰ χερσὶν ἐνώμα,
θάλπων ἔνθα καὶ ἔνθα σέλᾳ πυρός· ἀλλά μιν οὐδ' ὣς
ἐντανύσαι δύνατο, μέγα δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
  „Ὢ πόποι, ἦ μοι ἄχος περί τ' αὐτοῦ καὶ περὶ πάντων·
οὔτι γάμου τοσσοῦτον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ·
εἰσὶ καὶ ἄλλαι πολλαὶ Ἀχαιΐδες, αἱ μὲν ἐν αὐτῇ
ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, αἱ δ' ἄλλῃσιν πολίεσσιν·
ἀλλ' εἰ δὴ τοσσόνδε βίης ἐπιδευέες εἰμὲν
ἀντιθέου Ὀδυσῆος, ὅτ' οὐ δυνάμεσθα τανύσσαι
τόξον· ἐλεγχείη δὲ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι."
  Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός
„Εὐρύμαχ', οὐχ οὕτως ἔσται· νοέεις δὲ καὶ αὐτός.
νῦν μὲν γὰρ κατὰ δῆμον ἑορτὴ τοῖο θεοῖο
ἁγνή· τίς δέ κε τόξα τιταίνοιτ'; ἀλλὰ ἕκηλοι
κάτθετ'· ἀτὰρ πελέκεάς γε καὶ εἴ κ' εἰῶμεν ἅπαντας
ἑστάμεν· οὐ μὲν γάρ τιν' ἀναιρήσεσθαι ὀΐω,
ἐλθόντ' ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
ἀλλ' ἄγετ', οἰνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσιν,
ὄφρα σπείσαντες καταθείομεν ἀγκύλα τόξα·
ἠῶθεν δὲ κέλεσθε Μελάνθιον, αἰπόλον αἰγῶν,
αἶγας ἄγειν, αἳ πᾶσι μέγ' ἔξοχοι αἰπολίοισιν,

ὄφρ' ἐπὶ μηρία θέντες Ἀπόλλωνι κλυτοτόξῳ
τόξου πειρώμεσθα καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον."
Ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,
νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σπεῖσάν τ' ἔπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμός,
τοῖς δὲ δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
„Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης·
[ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·]
Εὐρύμαχον δὲ μάλιστα καὶ Ἀντίνοον θεοειδέα
λίσσομ', ἐπεὶ καὶ τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπεν,
νῦν μὲν παῦσαι τόξον, ἐπιτρέψαι δὲ θεοῖσιν·
ἠῶθεν δὲ θεὸς δώσει κράτος ᾧ κ' ἐθέλῃσιν.
ἀλλ' ἄγ' ἐμοὶ δότε τόξον ἐΰξοον, ὄφρα μεθ' ὑμῖν
χειρῶν καὶ σθένεος πειρήσομαι, ἤ μοι ἔτ' ἐστὶν
ἴς, οἵη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν,
ἦ ἤδη μοι ὄλεσσεν ἄλη τ' ἀκομιστίη τε."
Ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσησαν,
δείσαντες μὴ τόξον ἐΰξοον ἐντανύσειεν.
Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
„Ἆ δειλὲ ξείνων, ἔνι τοι φρένες οὐδ' ἠβαιαί·
οὐκ ἀγαπᾷς ὃ ἕκηλος ὑπερφιάλοισι μεθ' ἡμῖν
δαίνυσαι, οὐδέ τι δαιτὸς ἀμέρδεαι, αὐτὰρ ἀκούεις
μύθων ἡμετέρων καὶ ῥήσιος; οὐδέ τις ἄλλος
ἡμετέρων μύθων ξεῖνος καὶ πτωχὸς ἀκούει.
οἶνός σε τρώει μελιηδής, ὅστε καὶ ἄλλους
βλάπτει, ὃς ἄν μιν χανδὸν ἕλῃ μηδ' αἴσιμα πίνῃ.
οἶνος καὶ Κένταυρον, ἀγακλυτὸν Εὐρυτίωνα,
ἄασ' ἐνὶ μεγάρῳ μεγαθύμου Πειριθόοιο,
ἐς Λαπίθας ἐλθόνθ'· ὁ δ' ἐπεὶ φρένας ἄασεν οἴνῳ,
μαινόμενος κάκ' ἔρεξε δόμον κάτα Πειριθόοιο·

ἥρωας δ' ἄχος εἷλε, διὲκ προθύρου δὲ θύραζε
ἕλκον ἀναΐξαντες, ἀπ' οὔατα νηλέϊ χαλκῷ
ῥῖνάς τ' ἀμήσαντες· ὁ δὲ φρεσὶν ᾗσιν ἀασθεὶς
ἤϊεν ἣν ἄτην ὀχέων ἀεσίφρονι θυμῷ.
ἐξ οὗ Κενταύροισι καὶ ἀνδράσι νεῖκος ἐτύχθη,
οἷ δ' αὐτῷ πρώτῳ κακὸν εὕρετο οἰνοβαρείων.
ὣς καὶ σοὶ μέγα πῆμα πιφαύσκομαι, αἴ κε τὸ τόξον
ἐντανύσῃς· οὐ γάρ τευ ἐπητύος ἀντιβολήσεις
ἡμετέρῳ ἐνὶ δήμῳ, ἄφαρ δέ σε νηῒ μελαίνῃ
εἰς Ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,
πέμψομεν· ἔνθεν δ' οὔτι σαώσεαι· ἀλλὰ ἕκηλος
πῖνέ τε, μηδ' ἐρίδαινε μετ' ἀνδράσι κουροτέροισιν."
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια
„Ἀντίνο', οὐ μὲν καλὸν ἀτέμβειν οὐδὲ δίκαιον
ξείνους Τηλεμάχου, ὅς κεν τάδε δώμαθ' ἵκηται.
ἔλπεαι, αἴ χ' ὁ ξεῖνος Ὀδυσσῆος μέγα τόξον
ἐντανύσῃ χερσίν τε βίηφί τε ἧφι πιθήσας,
οἴκαδέ μ' ἄξεσθαι καὶ ἑὴν θήσεσθαι ἄκοιτιν;
οὐδ' αὐτός που τοῦτό γ' ἐνὶ στήθεσσιν ἔολπεν·
μηδέ τις ὑμείων τοῦγ' εἵνεκα θυμὸν ἀχεύων
ἐνθάδε δαινύσθω, ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικεν."
Τὴν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον ηὔδα
„κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρον Πηνελόπεια,
οὔτι σε τόνδ' ἄξεσθαι ὀΐομεθ'· οὐδὲ ἔοικεν·
ἀλλ' αἰσχυνόμενοι φάτιν ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν,
μή ποτέ τις εἴπῃσι κακώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν
'ἦ πολὺ χείρονες ἄνδρες ἀμύμονος ἀνδρὸς ἄκοιτιν
μνῶνται, οὐδέ τι τόξον ἐΰξοον ἐντανύουσιν·
ἀλλ' ἄλλος τις πτωχὸς ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
ῥηϊδίως ἐτάνυσσε βιὸν, διὰ δ' ἧκε σιδήρου.'
ὣς ἐρέουσ', ἡμῖν δ' ἂν ἐλέγχεα ταῦτα γένοιτο."

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια
„Εὐρύμαχ', οὔπως ἔστιν ἐϋκλεῖας κατὰ δῆμον
ἔμμεναι οἳ δὴ οἶκον ἀτιμάζοντες ἔδουσιν
ἀνδρὸς ἀριστῆος· τί δ' ἐλέγχεα ταῦτα τίθεσθε;
οὗτος δὲ ξεῖνος μάλα μὲν μέγας ἠδ' εὐπηγής,
πατρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ γένος εὔχεται ἔμμεναι υἱός.
ἀλλ' ἄγε οἱ δότε τόξον ἐΰξοον, ὄφρα ἴδωμεν.
ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
εἴ κέ μιν ἐντανύσῃ, δώῃ δέ οἱ εὖχος Ἀπόλλων,
ἕσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα καλά,
δώσω δ' ὀξὺν ἄκοντα, κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν,
καὶ ξίφος ἄμφηκες· δώσω δ' ὑπὸ ποσσὶ πέδιλα,
πέμψω δ' ὅππῃ μιν κραδίη θυμός τε κελεύει.“
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
„μῆτερ ἐμή, τόξον μὲν Ἀχαιῶν οὔτις ἐμεῖο
κρείσσων, ᾧ κ' ἐθέλω, δόμεναί τε καὶ ἀρνήσασθαι,
οὔθ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσιν,
οὔθ' ὅσσοι νήσοισι πρὸς Ἤλιδος ἱπποβότοιο·
τῶν οὔτις μ' ἀέκοντα βιήσεται, αἴ κ' ἐθέλωμι
καὶ καθάπαξ ξείνῳ δόμεναι τάδε τόξα φέρεσθαι.
ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε,
ἱστόν τ' ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
ἔργον ἐποίχεσθαι· τόξον δ' ἄνδρεσσι μελήσει
πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.“
Ἡ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἶκόνδε βεβήκει·
παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ.
ἐς δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Αὐτὰρ ὁ τόξα λαβὼν φέρε καμπύλα δῖος ὑφορβός·
μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὁμόκλεον ἐν μεγάροισιν·
ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·

„Πῆ δὴ καμπύλα τόξα φέρεις, ἀμέγαρτε συβῶτα,
πλαγκτέ; τάχ' αὖ σ' ἐφ' ὕεσσι κύνες ταχέες κατέδονται
οἶον ἀπ' ἀνθρώπων, οὓς ἔτρεφες, εἴ κεν Ἀπόλλων
ἡμῖν ἱλήκῃσι καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.“
Ὣς φάσαν, αὐτὰρ ὁ θῆκε φέρων αὐτῇ ἐνὶ χώρῃ,
δείσας, οὕνεκα πολλοὶ ὁμόκλεον ἐν μεγάροισιν.
Τηλέμαχος δ' ἑτέρωθεν ἀπειλήσας ἐγεγώνει
„Ἄττα, πρόσω φέρε τόξα· τάχ' οὐκ εὖ πᾶσι πιθήσεις·
μή σε καὶ ὁπλότερός περ ἐὼν ἀγρόνδε δίωμαι,
βάλλων χερμαδίοισι· βίηφι δὲ φέρτερός εἰμι.
αἲ γὰρ πάντων τόσσον, ὅσοι κατὰ δώματ' ἔασιν,
μνηστήρων χερσίν τε βίηφί τε φέρτερος εἴην·
τῷ κε τάχα στυγερῶς τιν' ἐγὼ πέμψαιμι νέεσθαι
ἡμετέρου ἐξ οἴκου, ἐπεὶ κακὰ μηχανόωνται.“
Ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν
μνηστῆρες, καὶ δὴ μέθιεν χαλεποῖο χόλοιο
Τηλεμάχῳ· τὰ δὲ τόξα φέρων ἀνὰ δῶμα συβώτης
ἐν χείρεσσ' Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι θῆκε παραστάς.
ἐκ δὲ καλεσσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν
„Τηλέμαχος κέλεταί σε, περίφρων Εὐρύκλεια,
κληῖσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας,
ἢν δέ τις ἢ στοναχῆς ἠὲ κτύπου ἔνδον ἀκούσῃ
ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἕρκεσι, μήτι θύραζε
προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀκὴν ἔμεναι παρὰ ἔργῳ.“
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος,
κλήϊσεν δὲ θύρας μεγάρων εὐναιεταόντων.
Σιγῇ δ' ἐξ οἴκοιο Φιλοίτιος ἆλτο θύραζε,
κλήϊσεν δ' ἄρ' ἔπειτα θύρας εὐερκέος αὐλῆς.
κεῖτο δ' ὑπ' αἰθούσῃ ὅπλον νεὸς ἀμφιελίσσης
βύβλινον, ᾧ ῥ' ἐπέδησε θύρας, ἐς δ' ἤϊεν αὐτός·

ἕζετ' ἔπειτ' ἐπὶ δίφρον ἰὼν, ἔνθεν περ ἀνέστη,
εἰσορόων Ὀδυσῆα. ὁ δ' ἤδη τόξον ἐνώμα
πάντη ἀναστρωφῶν, πειρώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα,
μὴ κέρα ἶπες ἔδοιεν ἀποιχομένοιο ἄνακτος.
ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
„Ἦ τις θηητὴρ καὶ ἐπίκλοπος ἔπλετο τόξων·
ἤ ῥά νύ που τοιαῦτα καὶ αὐτῷ οἴκοθι κεῖται,
ἢ ὅγ' ἐφορμᾶται ποιησέμεν, ὡς ἐνὶ χερσὶν
νωμᾷ ἔνθα καὶ ἔνθα κακῶν ἔμπαιος ἀλήτης.“
Ἄλλος δ' αὖτ' εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων
„αἲ γὰρ δὴ τοσσοῦτον ὀνήσιος ἀντιάσειεν
ὡς οὗτός ποτε τοῦτο δυνήσεται ἐντανύσασθαι.“
Ὣς ἄρ' ἔφαν μνηστῆρες· ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
αὐτίκ' ἐπεὶ μέγα τόξον ἐβάστασε καὶ ἴδε πάντη,
ὡς ὅτ' ἀνὴρ φόρμιγγος ἐπιστάμενος καὶ ἀοιδῆς
ῥηϊδίως ἐτάνυσσε νέῳ περὶ κόλλοπι χορδὴν,
ἅψας ἀμφοτέρωθεν ἐΰστρεφὲς ἔντερον οἰὸς,
ὣς ἄρ' ἄτερ σπουδῆς τάνυσεν μέγα τόξον Ὀδυσσεύς.
δεξιτερῇ δ' ἄρα χειρὶ λαβὼν πειρήσατο νευρῆς·
ἡ δ' ὑπὸ καλὸν ἄεισε, χελιδόνι εἰκέλη αὐδήν.
μνηστῆρσιν δ' ἄρ' ἄχος γένετο μεγα, πᾶσι δ' ἄρα
χρὼς
ἐτράπετο· Ζεὺς δὲ μεγάλ' ἔκτυπε σήματα φαίνων·
γήθησέν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
ὅττι ῥά οἱ τέρας ἧκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.
εἵλετο δ' ὠκὺν ὀϊστὸν, ὅ οἱ παρέκειτο τραπέζῃ
γυμνός· τοὶ δ' ἄλλοι κοίλης ἔντοσθε φαρέτρης
κείατο, τῶν τάχ' ἔμελλον Ἀχαιοὶ πειρήσεσθαι.
τόν ῥ' ἐπὶ πήχει ἑλὼν ἕλκεν νευρὴν γλυφίδας τε,
αὐτόθεν ἐκ δίφροιο καθήμενος, ἧκε δ' ὀϊστὸν
ἄντα τιτυσκόμενος, πελέκεων δ' οὐκ ἤμβροτε πάντων
πρώτης στειλειῆς, διὰ δ' ἀμπερὲς ἦλθε θύραζε

ἰὸς χαλκοβαρής· ὁ δὲ Τηλέμαχον προσέειπεν
„Τηλέμαχ᾽, οὔ σ᾽ ὁ ξεῖνος ἐνὶ μεγάροισιν ἐλέγχει
ἥμενος, οὐδέ τι τοῦ σκοποῦ ἤμβροτον οὐδέ τι τόξον
δὴν ἔκαμον τανύων· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν,
οὐχ ὥς με μνηστῆρες ἀτιμάζοντες ὄνονται.
νῦν δ᾽ ὥρη καὶ δόρπον Ἀχαιοῖσιν τετυκέσθαι
ἐν φάει, αὐτὰρ ἔπειτα καὶ ἄλλως ἑψιάασθαι
μολπῇ καὶ φόρμιγγι· τὰ γάρ τ᾽ ἀναθήματα δαιτός.“
Ἦ καὶ ἐπ᾽ ὀφρύσι νεῦσεν· ὁ δ᾽ ἀμφέθετο ξίφος ὀξὺ
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο,
ἀμφὶ δὲ χεῖρα φίλην βάλεν ἔγχεϊ, ἄγχι δ᾽ ἄρ᾽ αὐτοῦ
πὰρ θρόνον ἑστήκει κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ X.

Μνηστηροφονία.

Αὐτὰρ ὁ γυμνώθη ῥακέων πολύμητις Ὀδυσσεύς,
ἆλτο δ᾽ ἐπὶ μέγαν οὐδόν, ἔχων βιὸν ἠδὲ φαρέτρην
ἰῶν ἐμπλείην, ταχέας δ᾽ ἐκχεύατ᾽ ὀϊστοὺς
αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν, μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν
„Οὗτος μὲν δὴ ἄεθλος ἀάατος ἐκτετέλεσται·
νῦν αὖτε σκοπὸν ἄλλον, ὃν οὔπω τις βάλεν ἀνήρ,
εἴσομαι, αἴ κε τύχωμι, πόρῃ δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων.“
Ἦ καὶ ἐπ᾽ Ἀντινόῳ ἰθύνετο πικρὸν ὀϊστόν.
ἤτοι ὁ καλὸν ἄλεισον ἀναιρήσεσθαι ἔμελλεν,
χρύσεον ἄμφωτον, καὶ δὴ μετὰ χερσὶν ἐνώμα,
ὄφρα πίοι οἴνοιο· φόνος δέ οἱ οὐκ ἐνὶ θυμῷ
μέμβλετο· τίς κ᾽ οἴοιτο μετ᾽ ἀνδράσι δαιτυμόνεσσιν

μοῦνον ἐνὶ πλεόνεσσι, καὶ εἰ μάλα καρτερὸς εἴη,
οἵ τεύξειν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν;
τὸν δ' Ὀδυσεὺς κατὰ λαιμὸν ἐπισχόμενος βάλεν ἰῷ,
αντικρὺ δ' ἁπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή.
εκλίνθη δ' ἑτέρωσε, δέπας δέ οἱ ἔκπεσε χειρὸς
βλημένου, αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ ῥῖνας παχὺς ἦλθεν
αἵματος ἀνδρομέοιο· θοῶς δ' ἀπὸ εἷο τράπεζαν
ὦσε ποδὶ πλήξας, ἀπὸ δ' εἴδατα χεῦεν ἔραζε·
σῖτός τε κρέα τ' ὀπτὰ φορύνετο. τοὶ δ' ὁμάδησαν
μνηστῆρες κατὰ δώμαθ', ὅπως ἴδον ἄνδρα πεσόντα,
ἐκ δὲ θρόνων ἀνόρουσαν ὀρινθέντες κατὰ δῶμα,
πάντοσε παπταίνοντες ἐϋδμήτους ποτὶ τοίχους·
οὐδέ πη ἀσπὶς ἔην οὐδ' ἄλκιμον ἔγχος ἑλέσθαι.
νείκειον δ' Ὀδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·
„Ξεῖνε, κακῶς ἀνδρῶν τοξάζεαι· οὐκέτ' ἀέθλων
ἄλλων ἀντιάσεις· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.
καὶ γὰρ δὴ νῦν φῶτα κατέκτανες ὃς μέγ' ἄριστος
κούρων εἰν Ἰθάκῃ· τῷ σ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται."
Ἴσκεν ἕκαστος ἀνήρ, ἐπειὴ φάσαν οὐκ ἐθέλοντα
ἄνδρα κατακτεῖναι· τὸ δὲ νήπιοι οὐκ ἐνόησαν,
ὡς δή σφιν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπτο.
τοὺς δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
„Ὦ κύνες, οὔ μ' ἔτ' ἐφάσκεθ' ὑπότροπον οἴκαδ' ἱκέσθαι
δήμου ἄπο Τρώων, ὅτι μοι κατεκείρετε οἶκον,
δμωῇσιν δὲ γυναιξὶ παρευνάζεσθε βιαίως,
αὐτοῦ τε ζώοντος ὑπεμνάασθε γυναῖκα,
οὔτε θεοὺς δείσαντες, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
οὔτε τιν' ἀνθρώπων νέμεσιν κατόπισθεν ἔσεσθαι·
νῦν ὑμῖν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται."
Ὣς φάτο, τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἷλεν·

[πάπτηνεν δὲ ἕκαστος ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον·]
Εὐρύμαχος δέ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέειπεν
„Εἰ μὲν δὴ Ὀδυσεὺς Ἰθακήσιος εἰλήλουθας,
ταῦτα μὲν αἴσιμα εἶπας, ὅσα ῥέζεσκον Ἀχαιοί,
πολλὰ μὲν ἐν μεγάροισιν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἐπ' ἀγροῦ.
ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κεῖται ὃς αἴτιος ἔπλετο πάντων,
Ἀντίνοος· οὗτος γὰρ ἐπίηλεν τάδε ἔργα,
οὔτι γάμου τόσσον κεχρημένος οὐδὲ χατίζων,
ἀλλ' ἄλλα φρονέων, τά οἱ οὐκ ἐτέλεσσε Κρονίων,
ὄφρ' Ἰθάκης κατὰ δῆμον ἐϋκτιμένης βασιλεύοι
αὐτός, ἀτὰρ σὸν παῖδα κατακτείνειε λοχήσας.
νῦν δ' ὁ μὲν ἐν μοίρῃ πέφαται, σὺ δὲ φείδεο λαῶν
σῶν· ἀτὰρ ἄμμες ὄπισθεν ἀρεσσάμενοι κατὰ δῆμον,
ὅσσα τοι ἐκπέποται καὶ ἐδήδοται ἐν μεγάροισιν,
τιμὴν ἀμφὶς ἄγοντες ἐεικοσάβοιον ἕκαστος,
χαλκόν τε χρυσόν τ' ἀποδώσομεν, εἰσόκε σὸν κῆρ
ἰανθῇ· πρὶν δ' οὔτι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι."
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
„Εὐρύμαχ', οὐδ' εἴ μοι πατρώϊα πάντ' ἀποδοῖτε,
ὅσσα τε νῦν ὔμμ' ἐστὶ καὶ εἴ ποθεν ἄλλ' ἐπιθεῖτε,
οὐδέ κεν ὣς ἔτι χεῖρας ἐμὰς λήξαιμι φόνοιο
πρὶν πᾶσαν μνηστῆρας ὑπερβασίην ἀποτῖσαι.
νῦν ὑμῖν παράκειται ἐναντίον ἠὲ μάχεσθαι
ἢ φεύγειν, ὅς κεν θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξῃ·
ἀλλά τιν' οὐ φεύξεσθαι ὀΐομαι αἰπὺν ὄλεθρον."
Ὣς φάτο, τῶν δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.
τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος προσεφώνεε δεύτερον αὖτις
„Ὦ φίλοι, οὐ γὰρ σχήσει ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτους,
ἀλλ' ἐπεὶ ἔλλαβε τόξον ἐΰξοον ἠδὲ φαρέτρην,

οὐδοῦ ἄπο ξεστοῦ τοξάσσεται, εἰσόκε πάντας
ἄμμε κατακτείνῃ· ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης.
φάσγανά τε σπάσσασθε καὶ ἀντίσχεσθε τραπέζας
ἰῶν ὠκυμόρων· ἐπὶ δ' αὐτῷ πάντες ἔχωμεν
ἀθρόοι, εἴ κέ μιν οὐδοῦ ἀπώσομεν ἠδὲ θυράων,
ἔλθωμεν δ' ἀνὰ ἄστυ, βοὴ δ' ὤκιστα γένοιτο·
τῷ κε τάχ' οὗτος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσσαιτο."
Ὣς ἄρα φωνήσας εἰρύσσατο φάσγανον ὀξὺ
χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον, ἆλτο δ' ἐπ' αὐτῷ
σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δ' ἁμαρτῇ δῖος Ὀδυσσεὺς
ἰὸν ἀποπροϊεὶς βάλλε στῆθος παρὰ μαζὸν,
ἐν δέ οἱ ἥπατι πῆξε θοὸν βέλος· ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
φάσγανον ἧκε χαμᾶζε, περιρρηδὴς δὲ τραπέζῃ
κάππεσε δινηθεὶς, ἀπὸ δ' εἴδατα χεῦεν ἔραζε
καὶ δέπας ἀμφικύπελλον· ὁ δὲ χθόνα τύπτε μετώπῳ
θυμῷ ἀνιάζων, ποσὶ δὲ θρόνον ἀμφοτέροισιν
λακτίζων ἐτίνασσε· κατ' ὀφθαλμῶν δ' ἔχυτ' ἀχλύς.
Ἀμφίνομος δ' Ὀδυσῆος ἐείσατο κυδαλίμοιο
ἀντίος ἀΐξας, εἴρυτο δὲ φάσγανον ὀξὺ,
εἴ πώς οἱ εἴξειε θυράων. ἀλλ' ἄρα μιν φθῆ
Τηλέμαχος κατόπισθε βαλὼν χαλκήρεϊ δουρὶ
ὤμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν·
δούπησεν δὲ πεσὼν, χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ.
Τηλέμαχος δ' ἀπόρουσε, λιπὼν δολιχόσκιον ἔγχος
αὐτοῦ ἐν Ἀμφινόμῳ· περὶ γὰρ δίε μή τις Ἀχαιῶν
ἔγχος ἀνελκόμενον δολιχόσκιον ἢ ἐλάσειεν
φασγάνῳ ἀΐξας ἠὲ προπρηνέϊ τύψας.
βῆ δὲ θέειν, μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν,
ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Ὦ πάτερ, ἤδη τοι σάκος οἴσω καὶ δύο δοῦρε
καὶ κυνεην πάγχαλκον, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν
αὐτός τ' ἀμφιβαλεῦμαι ἰὼν, δώσω δὲ συβώτῃ

καὶ τῷ βουκόλῳ ἄλλα· τετευχῆσθαι γὰρ ἄμεινον.“
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
„οἶσε θέων, εἵως μοι ἀμύνεσθαι πάρ' ὀϊστοί,
μή μ' ἀποκινήσωσι θυράων μοῦνον ἐόντα.“
Ὣς φάτο, Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρί,
βῆ δ' ἴμεναι θάλαμόνδ', ὅθι οἱ κλυτὰ τεύχεα κεῖτο.
ἔνθεν τέσσαρα μὲν σάκε' ἔξελε, δούρατα δ' ὀκτὼ
καὶ πίσυρας κυνέας χαλκήρεας ἱπποδασείας·
βῆ δὲ φέρων, μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν,
αὐτὸς δὲ πρώτιστα περὶ χροΐ δύσετο χαλκόν·
ὣς δ' αὔτως τὼ δμῶε δυέσθην τεύχεα καλά,
ἔσταν δ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην.
Αὐτὰρ ὅγ', ὄφρα μὲν αὐτῷ ἀμύνεσθαι ἔσαν ἰοί,
τόφρα μνηστήρων ἕνα γ' αἰεὶ ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
βάλλε τιτυσκόμενος· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον.
αὐτὰρ ἐπεὶ λίπον ἰοὶ ὀϊστεύοντα ἄνακτα,
τόξον μὲν πρὸς σταθμὸν ἐϋσταθέος μεγάροιο
ἔκλιν' ἑστάμεναι, πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,
αὐτὸς δ' ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον,
κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν,
ἵππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·
εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ.
Ὀρσοθύρη δέ τις ἔσκεν ἐϋδμήτῳ ἐνὶ τοίχῳ,
ἀκρότατον δὲ παρ' οὐδὸν ἐϋσταθέος μεγάροιο
ἦν ὁδὸς ἐς λαύρην, σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυῖαι.
τὴν δ' Ὀδυσεὺς φράζεσθαι ἀνώγει δῖον ὑφορβὸν
ἑσταότ' ἄγχ' αὐτῆς· μία δ' οἴη γίγνετ' ἐφορμή.
τοῖς δ' Ἀγέλεως μετέειπεν, ἔπος πάντεσσι πιφαύσκων.
„Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἀν' ὀρσοθύρην ἀναβαίη
καὶ εἴποι λαοῖσι, βοὴ δ' ὤκιστα γένοιτο;
τῷ κε τάχ' οὗτος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσσαιτο.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
„οὔπως ἔστ', Ἀγέλαε διοτρεφές· ἄγχι γὰρ αἰνῶς
αὐλῆς καλὰ θύρετρα καὶ ἀργαλέον στόμα λαύρης·
καί χ' εἷς πάντας ἐρύκοι ἀνήρ, ὅστ' ἄλκιμος εἴη.
ἀλλ' ἄγεθ', ὑμῖν τεύχε' ἐνείκω θωρηχθῆναι
ἐκ θαλάμου· ἔνδον γάρ, ὀΐομαι, οὐδέ πη ἄλλῃ
τεύχεα κατθέσθην Ὀδυσεὺς καὶ φαίδιμος υἱός."
Ὣς εἰπὼν ἀνέβαινε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
ἐς θαλάμους Ὀδυσῆος ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο.
ἔνθεν δώδεκα μὲν σάκε' ἔξελε, τόσσα δὲ δοῦρα
καὶ τόσσας κυνέας χαλκήρεας ἱπποδασείας·
βῆ δ' ἴμεναι, μάλα δ' ὦκα φέρων μνηστῆρσιν ἔδωκεν.
καὶ τότ' Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
ὡς περιβαλλομένους ἴδε τεύχεα χερσί τε δοῦρα
μακρὰ τινάσσοντας· μέγα δ' αὐτῷ φαίνετο ἔργον.
αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Τηλέμαχ', ἦ μάλα δή τις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
νῶϊν ἐποτρύνει πόλεμον κακὸν ἠὲ Μελανθεύς."
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
„ὦ πάτερ, αὐτὸς ἐγὼ τόδε γ' ἤμβροτον — οὐδέ τις ἄλλος
αἴτιος — ὃς θαλάμοιο θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν
κάλλιπον ἀγκλίνας· τῶν δὲ σκοπὸς ἦεν ἀμείνων.
ἀλλ' ἴθι, δῖ' Εὔμαιε, θύρην ἐπίθες θαλάμοιο
καὶ φράσαι ἤ τις ἄρ' ἐστὶ γυναικῶν ἢ τάδε ῥέζει,
ἢ υἱὸς Δολίοιο, Μελανθεύς, τόνπερ ὀΐω."
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
βῆ δ' αὖτις θάλαμόνδε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
οἴσων τεύχεα καλά. νόησε δὲ δῖος ὑφορβός,
αἶψα δ' Ὀδυσσῆα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα
„Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
κεῖνος δ' αὖτ' ἀΐδηλος ἀνήρ, ὃν ὀϊόμεθ' αὐτοί,
ἔρχεται ἐς θάλαμον· σὺ δέ μοι νημερτὲς ἐνίσπες,

ἤ μιν ἀποκτείνω, αἴ κε κρείσσων γε γένωμαι,
ἠὲ σοὶ ἐνθάδ' ἄγω, ἵν' ὑπερβασίας ἀποτίσῃ
πολλάς, ὅσσας οὗτος ἐμήσατο σῷ ἐνὶ οἴκῳ."
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
„ἤτοι ἐγὼ καὶ Τηλέμαχος μνηστῆρας ἀγαυοὺς
σχήσομεν ἔντοσθεν μεγάρων, μάλα περ μεμαῶτας.
σφῶϊ δ' ἀποστρέψαντε πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν
ἐς θάλαμον βαλέειν, σανίδας δ' ἐκδῆσαι ὄπισθεν,
σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντε
κίον' ἀν' ὑψηλὴν ἐρύσαι πελάσαι τε δοκοῖσιν,
ὥς κεν δηθὰ ζωὸς ἐὼν χαλέπ' ἄλγεα πάσχῃ."
Ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο,
βὰν δ' ἴμεν ἐς θάλαμον, λαθέτην δέ μιν ἔνδον ἐόντα.
ἤτοι ὁ μὲν θαλάμοιο μυχὸν κάτα τεύχε' ἐρεύνα,
τὼ δ' ἔσταν ἑκάτερθε παρὰ σταθμοῖσι μένοντε.
εὖθ' ὑπὲρ οὐδὸν ἔβαινε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
τῇ ἑτέρῃ μὲν χειρὶ φέρων καλὴν τρυφάλειαν,
τῇ δ' ἑτέρῃ σάκος εὐρὺ γέρον, πεπαλαγμένον ἄζῃ,
Λαέρτεω ἥρωος, ὃ κουρίζων φορέεσκεν·
δὴ τότε γ' ἤδη κεῖτο, ῥαφαὶ δὲ λέλυντο ἱμάντων·
τὼ δ' ἄρ' ἐπαΐξανθ' ἑλέτην ἔρυσάν τέ μιν εἴσω
κουρίξ, ἐν δαπέδῳ δὲ χαμαὶ βάλον ἀχνύμενον κῆρ,
σὺν δὲ πόδας χεῖράς τε δέον θυμαλγέϊ δεσμῷ
εὖ μάλ' ἀποστρέψαντε διαμπερές, ὡς ἐκέλευσεν
υἱὸς Λαέρταο, πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντε
κίον' ἀν' ὑψηλὴν ἔρυσαν πέλασάν τε δοκοῖσιν.
τον δ' ἐπικερτομέων προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
„Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ, Μελάνθιε, νύκτα φυλάξεις,

εὐνῇ ἔνι μαλακῇ καταλέγμενος, ὥς σε ἔοικεν·
οὐδὲ σέγ' ἠριγένεια παρ' Ὠκεανοῖο ῥοάων
λήσει ἐπερχομένη χρυσόθρονος, ἡνίκ' ἀγινεῖς
αἶγας μνηστήρεσσι δόμον κάτα δαῖτα πένεσθαι.“
Ὣς ὁ μὲν αὖθι λέλειπτο ταθεὶς ὀλοῷ ἐνὶ δεσμῷ·
τὼ δ' ἐς τεύχεα δύντε, θύρην ἐπιθέντε φαεινὴν,
βήτην εἰς Ὀδυσῆα δαΐφρονα, ποικιλομήτην.
ἔνθα μένος πνείοντες ἐφέστασαν, οἱ μὲν ἐπ' οὐδοῦ
τέσσαρες, οἱ δ' ἔντοσθε δόμων πολέες τε καὶ ἐσθλοί
τοῖσι δ' ἐπ' ἀγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη,
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν.
τὴν δ' Ὀδυσεὺς γήθησεν ἰδὼν καὶ μῦθον ἔειπεν·
„Μέντορ, ἄμυνον ἀρὴν, μνῆσαι δ' ἑτάροιο φίλοιο,
ὅς σ' ἀγαθὰ ῥέζεσκον· ὁμηλικίη δέ μοί ἐσσι.“
Ὣς φάτ', ὀΐόμενος λαοσσόον ἔμμεν Ἀθήνην.
μνηστῆρες δ' ἑτέρωθεν ὁμόκλεον ἐν μεγάροισιν·
πρῶτος τήνγ' ἐνένιπε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος·
„Μέντορ, μή σ' ἐπέεσσι παραιπεπίθῃσιν Ὀδυσσεὺς
μνηστήρεσσι μάχεσθαι, ἀμυνέμεναι δέ οἱ αὐτῷ.
ὧδε γὰρ ἡμέτερόν γε νόον τελέεσθαι ὀΐω·
ὁππότε κεν τούτους κτέωμεν, πατέρ' ἠδὲ καὶ υἱὸν,
ἐν δὲ σὺ τοῖσιν ἔπειτα πεφήσεαι, οἷα μενοινᾷς
ἔρδειν ἐν μεγάροις· σῷ δ' αὐτοῦ κράατι τίσεις.
αὐτὰρ ἐπὴν ὑμέων γε βίας ἀφελώμεθα χαλκῷ,
κτήμαθ' ὁπόσσα τοί ἐστι, τά τ' ἔνδοθι καὶ τὰ θύρηφιν,
τοῖσιν Ὀδυσσῆος μεταμίξομεν· οὐδέ τοι υἷας
ζώειν ἐν μεγάροισιν ἐάσομεν, οὐδέ θύγατρας
οὐδ' ἄλοχον κεδνὴν Ἰθάκης κατὰ ἄστυ πολεύειν.“
Ὣς φάτ', Ἀθηναίη δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
νείκεσσεν δ' Ὀδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·
„Οὐκέτι σοίγ', Ὀδυσεῦ, μένος ἔμπεδον οὐδέ τις ἀλκὴ,

οἵη ὅτ' ἀμφ' Ἑλένῃ λευκωλένῳ εὐπατερείῃ,
εἰνάετες Τρώεσσιν ἐμάρναο νωλεμὲς αἰεὶ,
πολλοὺς δ' ἄνδρας ἔπεφνες ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,
σῇ δ' ἥλω βουλῇ Πριάμου πόλις εὐρυάγυια.
πῶς δη νῦν, ὅτε σόν τε δόμον καὶ κτήμαθ' ἱκάνεις,
ἄντα μνηστήρων ὀλοφύρεαι ἄλκιμος εἶναι;
ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἔμ' ἵστασο καὶ ἴδε ἔργον,
ὄφρ' εἰδῇς οἷός τοι ἐν ἀνδράσι δυσμενέεσσιν
Μέντωρ Ἀλκιμίδης εὐεργεσίας ἀποτίνειν."
Ἦ ῥα καὶ οὔπω πάγχυ δίδου ἑτεραλκέα νίκην,
ἀλλ' ἔτ' ἄρα σθένεός τε καὶ ἀλκῆς πειρήτιζεν
ἠμὲν Ὀδυσσῆος ἠδ' υἱοῦ κυδαλίμοιο.
αὐτὴ δ' αἰθαλόεντος ἀνὰ μεγάροιο μέλαθρον
ἕζετ' ἀναΐξασα, χελιδόνι εἰκέλη ἄντην.
Μνηστῆρας δ' ὤτρυνε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος,
Εὐρύνομός τε καὶ Ἀμφιμέδων Δημοπτόλεμός τε,
Πείσανδρός τε Πολυκτορίδης Πόλυβός τε δαΐφρων·
οἱ γὰρ μνηστήρων ἀρετῇ ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι,
ὅσσοι ἔτ' ἔζωον περί τε ψυχέων ἐμάχοντο·
τοὺς δ' ἤδη ἐδάμασσε βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί.
τοῖς δ' Ἀγέλεως μετέειπεν, ἔπος πάντεσσι πιφαύσκων,
„Ὦ φίλοι, ἤδη σχήσει ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτους·
καὶ δή οἱ Μέντωρ μὲν ἔβη κενὰ εὔγματα εἰπὼν,
οἱ δ' οἶοι λείπονται ἐπὶ πρώτῃσι θύρῃσιν.
τῷ νῦν μὴ ἅμα πάντες ἀφίετε δούρατα μακρὰ,
ἀλλ' ἄγεθ' οἱ ἓξ πρῶτον ἀκοντίσατ', αἴ κέ ποθι Ζεὺς
δώῃ Ὀδυσσῆα βλῆσθαι καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
τῶν δ' ἄλλων οὐ κῆδος, ἐπὴν οὗτός γε πέσῃσιν."
Ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν ὡς ἐκέλευεν,
ἱέμενοι· τὰ δὲ πάντα ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη.
τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν ἐϋσταθέος μεγάροιο
βεβλήκει, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν·

ἄλλου δ' ἐν τοίχῳ μελίη πέσε χαλκοβάρεια.
αὐτὰρ ἐπειδὴ δούρατ' ἀλεύαντο μνηστήρων,
τοῖς δ' ἄρα μύθων ἦρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
„Ὦ φίλοι, ἤδη μέν κεν ἐγὼν εἴποιμι καὶ ἄμμιν
μνηστήρων ἐς ὅμιλον ἀκοντίσαι, οἳ μεμάασιν
ἡμέας ἐξεναρίξαι ἐπὶ προτέροισι κακοῖσιν.“
Ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα
ἄντα τιτυσκόμενοι· Δημοπτόλεμον μὲν Ὀδυσσεύς,
Εὐρυάδην δ' ἄρα Τηλέμαχος, Ἔλατον δὲ συβώτης,
Πείσανδρον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ.
οἱ μὲν ἔπειθ' ἅμα πάντες ὀδὰξ ἕλον ἄσπετον οὖδας,
μνηστῆρες δ' ἀνεχώρησαν μεγάροιο μυχόνδε·
τοὶ δ' ἄρ' ἐπήϊξαν, νεκύων δ' ἐξ ἔγχε' ἕλοντο.
Αὖτις δὲ μνηστῆρες ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα
ἱέμενοι· τὰ δὲ πολλὰ ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη.
τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν ἐϋσταθέος μεγάροιο
βεβλήκειν, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν·
ἄλλου δ' ἐν τοίχῳ μελίη πέσε χαλκοβάρεια.
Ἀμφιμέδων δ' ἄρα Τηλέμαχον βάλε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ
λίγδην, ἄκρην δὲ ῥινὸν δηλήσατο χαλκός.
Κτήσιππος δ' Εὔμαιον ὑπὲρ σάκος ἔγχεϊ μακρῷ
ὦμον ἐπέγραψεν· τὸ δ' ὑπέρπτατο, πῖπτε δ' ἔραζε.
τοὶ δ' αὖτ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην,
μνηστήρων ἐς ὅμιλον ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα.
ἔνθ' αὖτ' Εὐρυδάμαντα βάλε πτολίπορθος Ὀδυσσεύς,
Ἀμφιμέδοντα δὲ Τηλέμαχος, Πόλυβον δὲ συβώτης·
Κτήσιππον δ' ἄρ' ἔπειτα βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ
βεβλήκει πρὸς στῆθος, ἐπευχόμενος δὲ προσηύδα
„Ὦ Πολυθερσείδη φιλοκέρτομε, μήποτε πάμπαν
εἴκων ἀφραδίῃς μέγα εἰπεῖν, ἀλλὰ θεοῖσιν
μῦθον ἐπιτρέψαι, ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
τοῦτό τοι ἀντὶ ποδὸς ξεινήϊον, ὅν ποτ' ἔδωκας

ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ δόμον κάτ' ἀλητεύοντι.“
Ἦ ῥα βοῶν ἑλίκων ἐπιβουκόλος· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
οὗτα Δαμαστορίδην αὐτοσχεδὸν ἔγχεϊ μακρῷ·
Τηλέμαχος δ' Εὐηνορίδην Λειώκριτον οὗτα
δουρὶ μέσον κενεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν·
ἤριπε δὲ πρηνής, χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ.
δὴ τότ' Ἀθηναίη φθισίμβροτον αἰγίδ' ἀνέσχεν
ὑψόθεν ἐξ ὀροφῆς· τῶν δὲ φρένες ἐπτοίηθεν.
οἱ δ' ἐφέβοντο κατὰ μέγαρον βόες ὣς ἀγελαῖαι·
τὰς μέν τ' αἰόλος οἶστρος ἐφορμηθεὶς ἐδόνησεν
ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλονται.
οἱ δ' ὥστ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι,
ἐξ ὀρέων ἐλθόντες ἐπ' ὀρνίθεσσι θόρωσιν·
ταὶ μέν τ' ἐν πεδίῳ νέφεα πτώσσουσαι ἵενται,
οἱ δέ τε τὰς ὀλέκουσιν ἐπάλμενοι, οὐδέ τις ἀλκὴ
γίγνεται οὐδὲ φυγή· χαίρουσι δέ τ' ἀνέρες ἄγρῃ·
ὣς ἄρα τοὶ μνηστῆρας ἐπεσσύμενοι κατὰ δῶμα
τύπτον ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀεικὴς
κράτων τυπτομένων, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.
Λειώδης δ' Ὀδυσῆος ἐπεσσύμενος λάβε γούνων,
καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Γουνοῦμαί σ', Ὀδυσεῦ· σὺ δέ μ' αἴδεο καί μ' ἐλέησον·
οὐ γάρ πώ τινά φημι γυναικῶν ἐν μεγάροισιν
εἰπεῖν οὐδέ τι ῥέξαι ἀτάσθαλον· ἀλλὰ καὶ ἄλλους
παύεσκον μνηστῆρας, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
ἀλλά μοι οὐ πείθοντο κακῶν ἄπο χεῖρας ἔχεσθαι·
τῷ καὶ ἀτασθαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον.
αὐτὰρ ἐγὼ μετὰ τοῖσι θυοσκόος οὐδὲν ἐοργὼς
κείσομαι, ὡς οὐκ ἔστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.“
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς

„εἰ μὲν δὴ μετὰ τοῖσι θυοσκόος εὔχεαι εἶναι,
πολλάκι που μέλλεις ἀρήμεναι ἐν μεγάροισιν
τηλοῦ ἐμοὶ νόστοιο τέλος γλυκεροῖο γενέσθαι,
σοὶ δ' ἄλοχόν τε φίλην σπέσθαι καὶ τέκνα τεκέσθαι·
τῷ οὐκ ἂν θάνατόν γε δυσηλεγέα προφύγοισθα."
Ὣς ἄρα φωνήσας ξίφος εἵλετο χειρὶ παχείῃ
κείμενον, ὅ ῥ' Ἀγέλαος ἀποπροέηκε χαμᾶζε
κτεινόμενος· τῷ τόνγε κατ' αὐχένα μέσσον ἔλασσεν·
φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦγε κάρη κονίῃσιν ἐμίχθη.
Τερπιάδης δέ τ' ἀοιδὸς ἀλύσκανε κῆρα μέλαιναν,
Φήμιος, ὅς ῥ' ἤειδε μετὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκῃ.
ἔστη δ' ἐν χείρεσσιν ἔχων φόρμιγγα λίγειαν
ἄγχι παρ' ὀρσοθύρην· δίχα δὲ φρεσὶ μερμήριζεν,
ἢ ἐκδὺς μεγάροιο Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμὸν
ἑρκείου ἵζοιτο τετυγμένον, ἔνθ' ἄρα πολλὰ
Λαέρτης Ὀδυσεύς τε βοῶν ἐπὶ μηρί' ἔκηαν,
ἢ γούνων λίσσοιτο προσαΐξας Ὀδυσῆα.
ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
γούνων ἅψασθαι Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
ἤτοι ὁ φόρμιγγα γλαφυρὴν κατέθηκε χαμᾶζε
μεσσηγὺς κρητῆρος ἰδὲ θρόνου ἀργυροήλου,
αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσαΐξας λάβε γούνων,
καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Γουνοῦμαί σ', Ὀδυσεῦ· σὺ δέ μ' αἴδεο καί μ' ἐλέησον·
αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, εἴ κεν ἀοιδὸν
πέφνῃς, ὅστε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀείδω.
αὐτοδίδακτος δ' εἰμί, θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἴμας
παντοίας ἐνέφυσεν· ἔοικα δέ τοι παραείδειν
ὥστε θεῷ· τῷ μή με λιλαίεο δειροτομῆσαι.
καί κεν Τηλέμαχος τάδε γ' εἴποι, σὸς φίλος υἱός,
ὡς ἐγὼ οὔτι ἑκὼν ἐς σὸν δόμον οὐδὲ χατίζων

πωλευμην μνηστῆρσιν ἀεισόμενος μετὰ δαῖτας,
ἀλλὰ πολὺ πλέονες καὶ κρείσσονες ἦγον ἀνάγκῃ."
Ὣς φάτο, τοῦ δ' ἤκουσ' ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο,
αἶψα δ' ἑὸν πατέρα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα
„Ἴσχεο μηδέ τι τοῦτον ἀναίτιον οὔταε χαλκῷ·
καὶ κήρυκα Μέδοντα σαώσομεν, ὅστε μευ αἰεὶ
οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ κηδέσκετο παιδὸς ἐόντος,
εἰ δὴ μή μιν ἔπεφνε Φιλοίτιος ἠὲ συβώτης,
ἠὲ σοὶ ἀντεβόλησεν ὀρινομένῳ κατὰ δῶμα."
Ὣς φάτο, τοῦ δ' ἤκουσε Μέδων πεπνυμένα εἰδώς·
πεπτηὼς γὰρ ἔκειτο ὑπὸ θρόνον, ἀμφὶ δὲ δέρμα
ἕστο βοὸς νεόδαρτον, ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.
αἶψα δ' ἀπὸ θρόνου ὦρτο, θοῶς δ' ἀπέδυνε βοείην
Τηλέμαχον δ' ἄρ' ἔπειτα προσαΐξας λάβε γούνων,
καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Ὦ φίλ', ἐγὼ μὲν ὅδ' εἰμὶ, σὺ δ' ἴσχεο· εἰπὲ δὲ πατρὶ
μή με περισθενέων δηλήσεται ὀξέϊ χαλκῷ,
ἀνδρῶν μνηστήρων κεχολωμένος, οἵ οἱ ἔκειρον
κτήματ' ἐνὶ μεγάροις, σὲ δὲ νήπιοι οὐδὲν ἔτιον."
Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
„θάρσει, ἐπειδή σ' οὗτος ἐρύσσατο καὶ ἐσάωσεν,
ὄφρα γνῷς κατὰ θυμὸν, ἀτὰρ εἴπῃσθα καὶ ἄλλῳ,
ὡς κακοεργίης εὐεργεσίη μέγ' ἀμείνων.
ἀλλ' ἐξελθόντες μεγάρων ἕζεσθε θύραζε
ἐκ φόνου εἰς αὐλὴν, σύ τε καὶ πολύφημος ἀοιδὸς,
ὄφρ' ἂν ἐγὼ κατὰ δῶμα πονήσομαι ὅττεό με χρή."
Ὣς φάτο, τὼ δ' ἔξω βήτην μεγάροιο κιόντε,
ἑζέσθην δ' ἄρα τώγε Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμὸν,
πάντοσε παπταίνοντε, φόνον ποτιδεγμένω αἰεί.
Πάπτηνεν δ' Ὀδυσεὺς καθ' ἑὸν δόμον, εἴ τις ἔτ' ἀνδρῶν
ζωὸς υποκλοπεοιτο, ἀλυσκων κῆρα μέλαιναν.

*τοὺς δὲ ἴδεν μάλα πάντας ἐν αἵματι καὶ κονίῃσιν
πεπτεῶτας πολλοὺς, ὥστ' ἰχθύας, οὕσθ' ἁλιῆες
κοῖλον ἐς αἰγιαλὸν πολιῆς ἔκτοσθε θαλάσσης
δικτύῳ ἐξέρυσαν πολυωπῷ· οἱ δέ τε πάντες
κύμαθ' ἁλὸς ποθέοντες ἐπὶ ψαμάθοισι κέχυνται·
τῶν μέν τ' Ἠέλιος φαέθων ἐξείλετο θυμόν·
ὣς τότ' ἄρα μνηστῆρες ἐπ' ἀλλήλοισι κέχυντο.
δὴ τότε Τηλέμαχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
„Τηλέμαχ', εἰ δ' ἄγε μοι κάλεσον τροφὸν Εὐρύκλειαν,
ὄφρα ἔπος εἴπωμι τό μοι καταθύμιόν ἐστιν."
Ὣς φάτο, Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρὶ,
κινήσας δὲ θύρην προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν
„Δεῦρο δὴ ὄρσο, γρηῦ παλαιγενὲς, ἥτε γυναικῶι
δμωάων σκοπός ἐσσι κατὰ μέγαρ' ἡμετεράων·
ἔρχεο· κικλήσκει σε πατὴρ ἐμὸς, ὄφρα τι εἴπῃ."
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος,
ὤϊξεν δὲ θύρας μεγάρων εὐναιεταόντων,
βῆ δ' ἴμεν· αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόσθ' ἡγεμόνευεν.
εὗρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα μετὰ κταμένοισι νέκυσσιν,
αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον ὥστε λέοντα,
ὅς ῥά τε βεβρωκὼς βοὸς ἔρχεται ἀγραύλοιο·
πᾶν δ' ἄρα οἱ στῆθός τε παρήϊά τ' ἀμφοτέρωθεν
αἱματόεντα πέλει, δεινὸς δ' εἰς ὦπα ἰδέσθαι·
ὣς Ὀδυσεὺς πεπάλακτο πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν.
ἡ δ' ὡς οὖν νέκυάς τε καὶ ἄσπετον εἴσιδεν αἷμα,
ἴθυσέν ῥ' ὀλολύξαι, ἐπεὶ μέγα εἴσιδεν ἔργον·
ἀλλ' Ὀδυσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν ἱεμένην περ,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Ἐν θυμῷ, γρηῦ, χαῖρε καὶ ἴσχεο μηδ' ὀλόλυζε·
οὐχ ὁσίη κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάασθαι.
τούσδε δὲ μοῖρ' ἐδάμασσε θεῶν καὶ σχέτλια ἔργα·*

οὔτινα γὰρ τίεσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
οὐ κακὸν οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν, ὅτις σφέας εἰσαφίκοιτο·
τῷ καὶ ἀτασθαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον.
ἀλλ' ἄγε μοι σὺ γυναῖκας ἐνὶ μεγάροις κατάλεξον,
αἵ τέ μ' ἀτιμάζουσι καὶ αἳ νηλιτεῖς εἰσίν.“
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια
„τοιγὰρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθείην καταλέξω.
πεντήκοντά τοί εἰσιν ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες
δμωαὶ, τὰς μέν τ' ἔργα διδάξαμεν ἐργάζεσθαι,
εἴριά τε ξαίνειν καὶ δουλοσύνην ἀνέχεσθαι·
τάων δώδεκα πᾶσαι ἀναιδείης ἐπέβησαν,
οὔτ' ἐμὲ τίουσαι οὔτ' αὐτὴν Πηνελόπειαν.
Τηλέμαχος δὲ νέον μὲν ἀέξετο, οὐδέ ἑ μήτηρ
σημαίνειν εἴασκεν ἐπὶ δμωῇσι γυναιξίν.
ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν ἀναβᾶσ' ὑπερώϊα σιγαλόεντα
εἴπω σῇ ἀλόχῳ, τῇ τις θεὸς ὕπνον ἐπῶρσεν.“
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
„μήπω τήνδ' ἐπέγειρε· σὺ δ' ἐνθάδε εἰπὲ γυναιξὶν
ἐλθέμεν, αἵπερ πρόσθεν ἀεικέα μηχανόωντο.“
Ὣς ἄρ' ἔφη, γρηῢς δὲ διὲκ μεγάροιο βεβήκει
ἀγγελέουσα γυναιξὶ καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
αὐτὰρ ὁ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην
εἰς ἓ καλεσσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Ἄρχετε νῦν νέκυας φορέειν καὶ ἄνωχθε γυναῖκας·
αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας ἠδὲ τραπέζας
ὕδατι καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι καθαίρειν.
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ πάντα δόμον κατακοσμήσησθε,
δμωὰς ἐξαγαγόντες ἐϋσταθέος μεγάροιο,
μεσσηγύς τε θόλου καὶ ἀμύμονος ἕρκεος αὐλῆς,
θεινέμεναι ξίφεσιν τανυήκεσιν, εἰσόκε πασέων
ψυχὰς ἐξαφέλησθε καὶ ἐκλελάθοιντ' Ἀφροδίτης,

τὴν ἄρ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ἔχον μίσγοντό τε λάθρῃ.“
„Ὣς ἔφαθ', αἱ δὲ γυναῖκες ἀολλέες ἦλθον ἅπασαι,
αἴν' ὀλοφυρόμεναι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσαι.
πρῶτα μὲν οὖν νέκυας φόρεον κατατεθνηῶτας,
κὰδ δ' ἄρ' ὑπ' αἰθούσῃ τίθεσαν εὐερκέος αὐλῆς,
ἀλλήλοισιν ἐρείδουσαι· σήμαινε δ' Ὀδυσσεὺς
αὐτὸς ἐπισπέρχων· ταὶ δ' ἐκφόρεον καὶ ἀνάγκῃ.
αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας ἠδὲ τραπέζας
ὕδατι καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι κάθαιρον.
αὐτὰρ Τηλέμαχος καὶ βουκόλος ἠδὲ συβώτης
λίστροισιν δάπεδον πύκα ποιητοῖο δόμοιο
ξῦον· ταὶ δ' ἐφόρεον δμωαί, τίθεσαν δὲ θύραζε.
αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶν μέγαρον διεκοσμήσαντο,
δμωὰς δ' ἐξαγαγόντες ἐϋσταθέος μεγάροιο,
μεσσηγύς τε θόλου καὶ ἀμύμονος ἕρκεος αὐλῆς,
εἴλεον ἐν στείνει, ὅθεν οὔπως ἦεν ἀλύξαι.
τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν·
„Μὴ μὲν δὴ καθαρῷ θανάτῳ ἀπὸ θυμὸν ἑλοίμην
τάων, αἳ δὴ ἐμῇ κεφαλῇ κατ' ὀνείδεα χεῦαν
μητέρι θ' ἡμετέρῃ παρά τε μνηστῆρσιν ἴαυον.“
Ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ πεῖσμα νεὸς κυανοπρῴροιο
κίονος ἐξάψας μεγάλης περίβαλλε θόλοιο,
ὑψόσ' ἐπεντανύσας, μή τις ποσὶν οὖδας ἵκοιτο.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ἢ κίχλαι τανυσίπτεροι ἠὲ πέλειαι
ἕρκει ἐνιπλήξωσι, τό θ' ἑστήκῃ ἐνὶ θάμνῳ,
αὖλιν ἐσιέμεναι, στυγερὸς δ' ὑπεδέξατο κοῖτος,
ὣς αἵγ' ἑξείης κεφαλὰς ἔχον, ἀμφὶ δὲ πάσαις
δειρῇσι βρόχοι ἦσαν, ὅπως οἴκτιστα θάνοιεν.
ἤσπαιρον δὲ πόδεσσι μίνυνθά περ οὔτι μάλα δήν.
Ἐκ δὲ Μελάνθιον ἦγον ἀνὰ πρόθυρόν τε καὶ αὐλήν·
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν ῥῖνάς τε καὶ οὔατα νηλέϊ χαλκῷ
τάμνον, μήδεά τ' ἐξέρυσαν, κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι,

χεῖράς τ' ἠδὲ πόδας κόπτον κεκοτηότι θυμῷ.
Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀπονιψάμενοι χεῖράς τε πόδας τε
εἰς Ὀδυσῆα δόμονδε κίον, τετέλεστο δὲ ἔργον·
αὐτὰρ ὅγε προσέειπε φίλην τροφὸν Εὐρύκλειαν
„Οἶσε θέειον, γρηῦ, κακῶν ἄκος, οἶσε δέ μοι πῦρ,
ὄφρα θεειώσω μέγαρον· σὺ δὲ Πηνελόπειαν
ἐλθεῖν ἐνθάδ' ἄνωχθι σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
πάσας δ' ὄτρυνον δμωὰς κατὰ δῶμα νέεσθαι.“
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια
„ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον ἐμόν, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
ἀλλ' ἄγε τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματ' ἐνείκω,
μηδ' οὕτω ῥάκεσιν πεπυκασμένος εὐρέας ὤμους
ἕσταθ' ἐνὶ μεγάροισι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη.“
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
„πῦρ νῦν μοι πρώτιστον ἐνὶ μεγάροισι γενέσθω.“
Ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
ἤνεικεν δ' ἄρα πῦρ καὶ θήϊον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
εὖ διεθείωσεν μέγαρον καὶ δῶμα καὶ αὐλήν.
Γρηῦς δ' αὖτ' ἀπέβη διὰ δώματα κάλ' Ὀδυσῆος
ἀγγελέουσα γυναιξὶ καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι·
αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι.
αἱ μὲν ἄρ' ἀμφεχέοντο καὶ ἠσπάζοντ' Ὀδυσῆα,
καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι κεφαλήν τε καὶ ὤμους
χεῖράς τ' αἰνύμεναι· τὸν δὲ γλυκὺς ἵμερος ᾕρει
κλαυθμοῦ καὶ στοναχῆς, γίγνωσκε δ' ἄρα φρεσὶ πάσας.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ψ.

Ὀδυσσέως ὑπὸ Πηνελόπης ἀναγνωρισμός.

Γρηῢς δ' εἰς ὑπερῷ' ἀνεβήσετο καγχαλόωσα,
δεσποίνῃ ἐρέουσα φίλον πόσιν ἔνδον ἐόντα·
γούνατα δ' ἐῤῥώσαντο, πόδες δ' ὑπερικταίνοντο.
στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
„Ἔγρεο, Πηνελόπεια, φίλον τέκος, ὄφρα ἴδηαι
ὀφθαλμοῖσι τεοῖσι τάτ' ἔλδεαι ἤματα πάντα.
ἦλθ' Ὀδυσεὺς καὶ οἶκον ἱκάνεται, ὀψέ περ ἐλθών.
μνηστῆρας δ' ἔκτεινεν ἀγήνορας, οἵτε οἱ οἶκον
κήδεσκον καὶ κτήματ' ἔδον βιόωντό τε παῖδα."
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια
„μαῖα φίλη, μάργην σε θεοὶ θέσαν, οἵτε δύνανται
ἄφρονα ποιῆσαι καὶ ἐπίφρονά περ μάλ' ἐόντα,
καί τε χαλιφρονέοντα σαοφροσύνης ἐπέβησαν·
οἵ σέ περ ἔβλαψαν· πρὶν δὲ φρένας αἰσίμη ἦσθα.
τίπτε με λωβεύεις πολυπενθέα θυμὸν ἔχουσαν
ταῦτα παρὲξ ἐρέουσα καὶ ἐξ ὕπνου μ' ἀνεγείρεις
ἡδέος, ὅς μ' ἐπέδησε φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας;
οὐ γάρ πω τοιόνδε κατέδραθον, ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς
ᾤχετ' ἐποψόμενος Κακοΐλιον οὐκ ὀνομαστήν.
ἀλλ' ἄγε νῦν κατάβηθι καὶ ἂψ ἔρχευ μέγαρόνδε.
εἰ γάρ τίς μ' ἄλλη γε γυναικῶν, αἵ μοι ἔασιν,
ταῦτ' ἐλθοῦσ' ἤγγειλε καὶ ἐξ ὕπνου ἀνέγειρεν,
τῷ κε τάχα στυγερῶς μιν ἐγὼν ἀπέπεμψα νέεσθαι
αὖτις ἔσω μέγαρον· σὲ δὲ τοῦτό γε γῆρας ὀνήσει."
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια

„οὔτι σε λωβεύω, τέκνον φίλον, ἀλλ' ἔτυμόν τοι
ἦλθ' Ὀδυσεὺς καὶ οἶκον ἱκάνεται, ὡς ἀγορεύω,
ὁ ξεῖνος, τὸν πάντες ἀτίμων ἐν μεγάροισιν.
Τηλέμαχος δ' ἄρα μιν πάλαι ᾔδεεν ἔνδον ἐόντα,
ἀλλὰ σαοφροσύνῃσι νοήματα πατρὸς ἔκευθεν,
ὄφρ' ἀνδρῶν τίσαιτο βίην ὑπερηνορεόντων.“
Ὣς ἔφαθ', ἡ δ' ἐχάρη καὶ ἀπὸ λέκτροιο θοροῦσα
γρηῒ περιπλέχθη, βλεφάρων δ' ἀπὸ δάκρυον ἧκεν·
καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Εἰ δ' ἄγε δή μοι, μαῖα φίλη, νημερτὲς ἐνίσπες,
εἰ ἐτεὸν δὴ οἶκον ἱκάνεται, ὡς ἀγορεύεις,
ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφῆκεν
μοῦνος ἐών, οἱ δ' αἰὲν ἀολλέες ἔνδον ἔμιμνον.“
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια
„οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην, ἀλλὰ στόνον οἶον ἄκουσα
κτεινομένων· ἡμεῖς δὲ μυχῷ θαλάμων εὐπήκτων
ἥμεθ' ἀτυζόμεναι, σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυῖαι,
πρίν γ' ὅτε δή με σὸς υἱὸς ἀπὸ μεγάροιο κάλεσσεν
Τηλέμαχος· τὸν γάρ ῥα πατὴρ προέηκε καλέσσαι.
εὗρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα μετὰ κταμένοισι νέκυσσιν
ἑσταόθ'· οἱ δέ μιν ἀμφί, κραταίπεδον οὖδας ἔχοντες,
κείατ' ἐπ' ἀλλήλοισιν· ἰδοῦσά κε θυμὸν ἰάνθης
[αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον ὥστε λέοντα].
νῦν δ' οἱ μὲν δὴ πάντες ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσιν
ἀθρόοι, αὐτὰρ ὁ δῶμα θεειοῦται περικαλλὲς,
πῦρ μέγα κηάμενος· σὲ δέ με προέηκε καλέσσαι.
ἀλλ' ἕπευ, ὄφρα σφῶϊν ἐϋφροσύνης ἐπιβῆτον
ἀμφοτέρω φίλον ἦτορ, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε.
νῦν δ' ἤδη τόδε μακρὸν ἐέλδωρ ἐκτετέλεσται·
ἦλθε μὲν αὐτὸς ζωὸς ἐφέστιος, εὗρε δὲ καὶ σὲ
καὶ παῖδ' ἐν μεγάροισι· κακῶς δ' οἵπερ μιν ἔρεζον
μνηστῆρες, τοὺς πάντας ἐτίσατο ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.“

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια
„μαῖα φίλη, μήπω μέγ' ἐπεύχεο καγχαλόωσα.
οἶσθα γὰρ ὥς κ' ἀσπαστὸς ἐνὶ μεγάροισι φανείη
πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί τε καὶ υἱέϊ, τὸν τεκόμεσθα·
ἀλλ' οὐκ ἔσθ' ὅδε μῦθος ἐτήτυμος, ὡς ἀγορεύεις,
ἀλλά τις ἀθανάτων κτεῖνε μνηστῆρας ἀγαυοὺς,
ὕβριν ἀγασσάμενος θυμαλγέα καὶ κακὰ ἔργα.
οὔτινα γὰρ τίεσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
οὐ κακὸν οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν, ὅτις σφέας εἰσαφίκοιτο·
τῷ δι' ἀτασθαλίας ἔπαθον κακόν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ὤλεσε τηλοῦ νόστον Ἀχαιΐδος, ὤλετο δ' αὐτός."
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια
„τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων,
ἣ πόσιν ἔνδον ἐόντα παρ' ἐσχάρῃ οὔποτ' ἔφησθα
οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος.
ἀλλ' ἄγε τοι καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλο τι εἴπω,
οὐλὴν, τήν ποτέ μιν σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι.
τὴν ἀπονίζουσα φρασάμην, ἔθελον δὲ σοὶ αὐτῇ
εἰπέμεν· ἀλλά με κεῖνος ἑλὼν ἐπὶ μάστακα χερσὶν
οὐκ ἔα εἰπέμεναι πολυϊδρείῃσι νόοιο.
ἀλλ' ἕπευ· αὐτὰρ ἐγὼν ἐμέθεν περιδώσομαι αὐτῆς,
αἴ κέν σ' ἐξαπάφω, κτεῖναί μ' οἰκτίστῳ ὀλέθρῳ."
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια
„μαῖα φίλη, χαλεπόν σε θεῶν αἰειγενετάων
δήνεα εἴρυσθαι, μάλα περ πολύϊδριν ἐοῦσαν·
ἀλλ' ἔμπης ἴομεν μετὰ παῖδ' ἐμὸν, ὄφρα ἴδωμαι
ἄνδρας μνηστῆρας τεθνηότας, ἠδ' ὃς ἔπεφνεν."
Ὣς φαμένη κατέβαιν' ὑπερώϊα· πολλὰ δέ οἱ κῆρ
ὥρμαιν', ἢ ἀπάνευθε φίλον πόσιν ἐξερεείνοι,
ἢ παρστᾶσα κύσειε κάρη καὶ χεῖρε λαβοῦσα.
ἡ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθεν καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδὸν,

ἕζετ' ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐναντίη, ἐν πυρὸς αὐγῇ,
τοίχου τοῦ ἑτέρου· ὁ δ' ἄρα πρὸς κίονα μακρὴν
ἧστο κάτω ὁρόων, ποτιδέγμενος εἴ τί μιν εἴποι
ἰφθίμη παράκοιτις, ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν.
ἡ δ' ἄνεω δὴν ἧστο, τάφος δέ οἱ ἦτορ ἵκανεν·
ὄψει δ' ἄλλοτε μέν μιν ἐνωπαδίως ἐσίδεσκεν,
ἄλλοτε δ' ἀγνώσασκε κακὰ χροῒ εἵματ' ἔχοντα.
Τηλέμαχος δ' ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
„Μῆτερ ἐμή, δύσμητερ, ἀπηνέα θυμὸν ἔχουσα,
τίφθ' οὕτω πατρὸς νοσφίζεαι, οὐδὲ παρ' αὐτὸν
ἑζομένη μύθοισιν ἀνείρεαι οὐδὲ μεταλλᾷς;
οὐ μέν κ' ἄλλη γ' ὧδε γυνὴ τετληότι θυμῷ
ἀνδρὸς ἀφεσταίη, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας
ἔλθοι ἐεικοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν·
σοὶ δ' αἰεὶ κραδίη στερεωτέρη ἐστὶ λίθοιο.“
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια
„τέκνον ἐμόν, θυμός μοι ἐνὶ στήθεσσι τέθηπεν,
οὐδέ τι προσφάσθαι δύναμαι ἔπος οὐδ' ἐρέεσθαι
οὐδ' εἰς ὦπα ἰδέσθαι ἐναντίον. εἰ δ' ἐτεὸν δὴ
ἔστ' Ὀδυσεὺς καὶ οἶκον ἱκάνεται, ἦ μάλα νῶϊ
γνωσόμεθ' ἀλλήλων καὶ λώϊον· ἔστι γὰρ ἡμῖν
σήμαθ', ἃ δὴ καὶ νῶϊ κεκρυμμένα ἴδμεν ἀπ' ἄλλων.“
Ὣς φάτο, μείδησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Τηλέμαχ', ἤτοι μητέρ' ἐνὶ μεγάροισιν ἔασον
πειράζειν ἐμέθεν· τάχα δὲ φράσεται καὶ ἄρειον.
νῦν δ' ὅττι ῥυπόω, κακὰ δὲ χροῒ εἵματα εἷμαι,
τοὔνεκ' ἀτιμάζει με καὶ οὔπω φησὶ τὸν εἶναι.
ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ὄχ' ἄριστα γένηται.
καὶ γάρ τίς θ' ἕνα φῶτα κατακτείνας ἐνὶ δήμῳ,
ᾧ μὴ πολλοὶ ἔωσιν ἀοσσητῆρες ὀπίσσω,
φεύγει πηούς τε προλιπὼν καὶ πατρίδα γαῖαν·

ἡμεῖς δ' ἕρμα πόληος ἀπέκταμεν, οἳ μέγ' ἄριστοι
κούρων εἰν Ἰθάκῃ· τὰ δέ σε φράζεσθαι ἄνωγα."
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
„αὐτὸς ταῦτά γε λεῦσσε, πάτερ φίλε· σὴν γὰρ ἀρίστην
μῆτιν ἐπ' ἀνθρώπους φάσ' ἔμμεναι, οὐδέ κέ τίς τοι
ἄλλος ἀνὴρ ἐρίσειε καταθνητῶν ἀνθρώπων.
[ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἅμ' ἑψόμεθ', οὐδέ τί φημι
ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δύναμίς γε πάρεστιν.]"
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
„τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
πρῶτα μὲν ἂρ λούσασθε καὶ ἀμφιέσασθε χιτῶνας,
δμωὰς δ' ἐν μεγάροισιν ἀνώγετε εἵμαθ' ἑλέσθαι·
αὐτὰρ θεῖος ἀοιδὸς ἔχων φόρμιγγα λίγειαν
ἡμῖν ἡγείσθω φιλοπαίγμονος ὀρχηθμοῖο,
ὥς κέν τις φαίη γάμον ἔμμεναι ἐκτὸς ἀκούων,
ἢ ἀν' ὁδὸν στείχων, ἢ οἳ περιναιετάουσιν·
μὴ πρόσθε κλέος εὐρὺ φόνου κατὰ ἄστυ γένηται
ἀνδρῶν μνηστήρων, πρίν γ' ἡμέας ἐλθέμεν ἔξω
ἀγρὸν ἐς ἡμέτερον πολυδένδρεον· ἔνθα δ' ἔπειτα
φρασσόμεθ' ὅττι κε κέρδος Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξῃ."
Ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο.
πρῶτα μὲν οὖν λούσαντο καὶ ἀμφιέσαντο χιτῶνας,
ὅπλισθεν δὲ γυναῖκες· ὁ δ' εἵλετο θεῖος ἀοιδὸς
φόρμιγγα γλαφυρήν, ἐν δέ σφισιν ἵμερον ὦρσεν
μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο.
τοῖσιν δὲ μέγα δῶμα περιστεναχίζετο ποσσὶν
ἀνδρῶν παιζόντων καλλιζώνων τε γυναικῶν.
ὧδε δέ τις εἴπεσκε δόμων ἔκτοσθεν ἀκούων·
„Ἦ μάλα δή τις ἔγημε πολυμνήστην βασίλειαν·
σχετλίη, οὐδ' ἔτλη πόσιος οὗ κουριδίοιο

εἰρυσθαι μέγα δῶμα διαμπερὲς, εἷος ἵκοιτο.“
Ὣς ἄρα τις εἴπεσκε, τὰ δ' οὐκ ἴσαν ὡς ἐτέτυκτο.
αὐτὰρ Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
Εὐρυνόμη ταμίη λοῦσεν καὶ χρῖσεν ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα·
αὐτὰρ κὰκ κεφαλῆς κάλλος πολὺ χεῦεν Ἀθήνη
[μείζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα· κὰδ δὲ κάρητος
οὔλας ἧκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας.
ὡς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνὴρ
ἴδρις, ὃν Ἥφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
τέχνην παντοίην, χαρίεντα δὲ ἔργα τελείει·
ὣς μὲν τῷ περίχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις.]
ἐκ δ' ἀσαμίνθου βῆ δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος·
ἂψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη,
ἀντίον ἧς ἀλόχου, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
„Δαιμονίη, περὶ σοίγε γυναικῶν θηλυτεράων
κῆρ ἀτέραμνον ἔθηκαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες·
οὐ μέν κ' ἄλλη γ' ὧδε γυνὴ τετληότι θυμῷ
ἀνδρὸς ἀφεσταίη, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας
ἔλθοι ἐεικοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
ἀλλ' ἄγε μοι, μαῖα, στόρεσον λέχος, ὄφρα καὶ αὐτὸς
λέξομαι· ἦ γὰρ τῆγε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός.“
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια
„δαιμόνι', οὔτ' ἄρ τι μεγαλίζομαι οὔτ' ἀθερίζω
οὔτε λίην ἄγαμαι, μάλα δ' εὖ οἶδ' οἷος ἔησθα
ἐξ Ἰθάκης ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο.
ἀλλ' ἄγε οἱ στόρεσον πυκινὸν λέχος, Εὐρύκλεια,
ἐκτὸς ἐϋσταθέος θαλάμου, τόν ῥ' αὐτὸς ἐποίει·
ἔνθα οἱ ἐκθεῖσαι πυκινὸν λέχος ἐμβάλετ' εὐνήν,
κώεα καὶ χλαίνας καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.“
Ὣς ἄρ' ἔφη πόσιος πειρωμένη· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ὀχθήσας ἄλοχον προσεφώνεε κεδνὰ ἰδυῖαν

„Ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος θυμαλγὲς ἔειπες·
τίς δέ μοι ἄλλοσε θῆκε λέχος; χαλεπὸν δέ κεν εἴη
καὶ μάλ' ἐπισταμένῳ, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν
ῥηϊδίως ἐθέλων θείη ἄλλῃ ἐνὶ χώρῃ·
ἀνδρῶν δ' οὔ κέν τις ζωὸς βροτὸς, οὐδὲ μάλ' ἡβῶν,
ῥεῖα μετοχλίσσειεν, ἐπεὶ μέγα σῆμα τέτυκται
ἐν λέχει ἀσκητῷ· τὸ δ' ἐγὼ κάμον οὐδέ τις ἄλλος.
θάμνος ἔφυ τανύφυλλος ἐλαίης ἕρκεος ἐντὸς,
ἀκμηνὸς θαλέθων· πάχετος δ' ἦν ἠΰτε κίων.
τῷ δ' ἐγὼ ἀμφιβαλὼν θάλαμον δέμον, ὄφρ' ἐτέλεσσα,
πυκνῇσιν λιθάδεσσι, καὶ εὖ καθύπερθεν ἔρεψα,
κολλητὰς δ' ἐπέθηκα θύρας, πυκινῶς ἀραρυίας.
καὶ τότ' ἔπειτ' ἀπέκοψα κόμην τανυφύλλου ἐλαίης,
κορμὸν δ' ἐκ ῥίζης προταμὼν ἀμφέξεσα χαλκῷ
εὖ καὶ ἐπισταμένως, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνα,
ἑρμῖν' ἀσκήσας, τέτρηνα δὲ πάντα τερέτρῳ.
ἐκ δὲ τοῦ ἀρχόμενος λέχος ἔξεον, ὄφρ' ἐτέλεσσα,
δαιδάλλων χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἠδ' ἐλέφαντι·
ἐκ δ' ἐτάνυσσα ἱμάντα βοὸς φοίνικι φαεινόν.
οὕτω τοι τόδε σῆμα πιφαύσκομαι· οὐδέ τι οἶδα,
ἤ μοι ἔτ' ἔμπεδόν ἐστι, γύναι, λέχος, ἦέ τις ἤδη
ἀνδρῶν ἄλλοσε θῆκε, ταμὼν ὕπο πυθμέν' ἐλαίης.“

Ὣς φάτο, τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
σήματ' ἀναγνούσης τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς·
δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰθὺς δράμεν, ἀμφὶ δὲ χεῖρας
δειρῇ βάλλ' Ὀδυσῆϊ, κάρη δ' ἔκυσ' ἠδὲ προσηύδα

„Μή μοι, Ὀδυσσεῦ, σκύζευ, ἐπεὶ τά περ ἄλλα μάλιστα
ἀνθρώπων πέπνυσο· θεοὶ δ' ὤπαζον ὀϊζὺν,
οἳ νῶϊν ἀγάσαντο παρ' ἀλλήλοισι μένοντε
ἥβης ταρπῆναι καὶ γήραος οὐδὸν ἱκέσθαι.
αὐτὰρ μὴ νῦν μοι τόδε χώεο μηδὲ νεμέσσα,

οὕνεκά σ᾽ οὐ τὸ πρῶτον, ἐπεὶ ἴδον, ὧδ᾽ ἀγάπησα.
αἰεὶ γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
ἐρρίγει μή τίς με βροτῶν ἀπάφοιτ᾽ ἐπέεσσιν
ἐλθών· πολλοὶ γὰρ κακὰ κέρδεα βουλεύουσιν.
[οὐδέ κεν Ἀργείη Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
ἀνδρὶ παρ᾽ ἀλλοδαπῷ ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ,
εἰ ᾔδη ὅ μιν αὖτις Ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν
ἀξέμεναι οἶκόνδε φίλην ἐς πατρίδ᾽ ἔμελλον.
τὴν δ᾽ ἤτοι ῥέξαι θεὸς ὤρορεν ἔργον ἀεικές·
τὴν δ᾽ ἄτην οὐ πρόσθεν ἑῷ ἐγκάτθετο θυμῷ
λυγρὴν, ἐξ ἧς πρῶτα καὶ ἡμέας ἵκετο πένθος.]
νῦν δ᾽, ἐπεὶ ἤδη σήματ᾽ ἀριφραδέα κατέλεξας
εὐνῆς ἡμετέρης, ἣν οὐ βροτὸς ἄλλος ὀπώπει,
ἀλλ᾽ οἶοι σύ τ᾽ ἐγώ τε καὶ ἀμφίπολος μία μούνη,
Ἀκτορὶς, ἥν μοι δῶκε πατὴρ ἔτι δεῦρο κιούσῃ,
ἣ νῶϊν εἴρυτο θύρας πυκινοῦ θαλάμοιο,
πείθεις δή μευ θυμὸν, ἀπηνέα περ μάλ᾽ ἐόντα.“
Ὣς φάτο, τῷ δ᾽ ἔτι μᾶλλον ὑφ᾽ ἵμερον ὦρσε γόοιο·
κλαῖε δ᾽ ἔχων ἄλοχον θυμαρέα, κεδνὰ ἰδυῖαν.
ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἂν ἀσπάσιος γῆ νηχομένοισι φανήῃ,
ὧντε Ποσειδάων εὐεργέα νῆ᾽ ἐνὶ πόντῳ
ῥαίσῃ, ἐπειγομένην ἀνέμῳ καὶ κύματι πηγῷ·
παῦροι δ᾽ ἐξέφυγον πολιῆς ἁλὸς ἤπειρόνδε
νηχόμενοι, πολλὴ δὲ περὶ χροῒ τέτροφεν ἅλμη,
ἀσπάσιοι δ᾽ ἐπέβαν γαίης, κακότητα φυγόντες·
ὣς ἄρα τῇ ἀσπαστὸς ἔην πόσις εἰσοροώσῃ,
δειρῆς δ᾽ οὔπω πάμπαν ἀφίετο πήχεε λευκώ.
καί νύ κ᾽ ὀδυρομένοισι φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠὼς,
εἰ μὴ ἄρ᾽ ἄλλ᾽ ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
νύκτα μὲν ἐν περάτῃ δολιχὴν σχέθεν, Ἠῶ δ᾽ αὖτε
ῥύσατ᾽ ἐπ᾽ Ὠκεανῷ χρυσόθρονον, οὐδ᾽ ἔα ἵππους
ζεύγνυσθ᾽ ὠκύποδας, φάος ἀνθρώποισι φέροντας,

Λάμπον καὶ Φαέθονθ', οἵτ' Ἠῶ πῶλοι ἄγουσιν.
καὶ τότ' ἄρ' ἣν ἄλοχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
„Ὦ γύναι, οὐ γάρ πω πάντων ἐπὶ πείρατ' ἀέθλων
ἤλθομεν, ἀλλ' ἔτ' ὄπισθεν ἀμέτρητος πόνος ἔσται,
πολλὸς καὶ χαλεπὸς, τὸν ἐμὲ χρὴ πάντα τελέσσαι.
ὣς γάρ μοι ψυχὴ μαντεύσατο Τειρεσίαο
ἤματι τῷ ὅτε δὴ κατέβην δόμον Ἄϊδος εἴσω,
νόστον ἑταίροισιν διζήμενος ἠδ' ἐμοὶ αὐτῷ.
ἀλλ' ἔρχευ, λέκτρονδ' ἴομεν, γύναι, ὄφρα καὶ ἤδη
ὕπνῳ ὕπο γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντε.“
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια
„εὐνὴ μὲν δὴ σοίγε τότ' ἔσσεται ὁππότε θυμῷ
σῷ ἐθέλῃς, ἐπεὶ ἄρ σε θεοὶ ποίησαν ἱκέσθαι
οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν·
ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράσθης καί τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ,
εἴπ' ἄγε μοι τὸν ἄεθλον, ἐπεὶ καὶ ὄπισθεν, ὀΐω,
πεύσομαι, αὐτίκα δ' ἐστὶ δαήμεναι οὔτι χέρειον.“
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
„δαιμονίη, τί τ' ἄρ' αὖ με μάλ' ὀτρύνουσα κελεύεις
εἰπέμεν; αὐτὰρ ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ἐπικεύσω.
οὐ μέν τοι θυμὸς κεχαρήσεται· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
χαίρω, ἐπεὶ μάλα πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε' ἄνωγεν
ἐλθεῖν, ἐν χείρεσσιν ἔχοντ' εὐῆρες ἐρετμὸν,
εἰσόκε τοὺς ἀφίκωμαι οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν
ἀνέρες, οὐδέ θ' ἅλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν·
οὐδ' ἄρα τοίγ' ἴσασι νέας φοινικοπαρῄους,
οὐδ' εὐήρε' ἐρετμὰ, τάτε πτερὰ νηυσὶ πέλονται.
σῆμα δέ μοι τόδ' ἔειπεν ἀριφραδὲς, οὐδέ σε κεύσω·
ὁππότε κεν δή μοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὁδίτης
φήῃ ἀθηρηλοιγὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ,
καὶ τότε μ' ἐν γαίῃ πήξαντ' ἐκέλευεν ἐρετμὸν,

ἔρξανθ' ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι,
ἀρνειὸν ταῦρόν τε συῶν τ' ἐπιβήτορα κάπρον,
οἴκαδ' ἀποστείχειν, ἔρδειν θ' ἱερὰς ἑκατόμβας
ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
πᾶσι μάλ' ἑξείης· θάνατος δέ μοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ
ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ με πέφνη
γήρα' ὕπο λιπαρῷ ἀρημένον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
ὄλβιοι ἔσσονται· τὰ δέ μοι φάτο πάντα τελεῖσθαι."
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια
„εἰ μὲν δὴ γῆράς γε θεοὶ τελέουσιν ἄρειον,
ἐλπωρή τοι ἔπειτα κακῶν ὑπάλυξιν ἔσεσθαι."
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
τόφρα δ' ἄρ' Εὐρυνόμη τε ἰδὲ τροφὸς ἔντυον εὐνὴν
ἐσθῆτος μαλακῆς, δαΐδων ὕπο λαμπομενάων.
αὐτὰρ ἐπεὶ στόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσαι,
γρηῦς μὲν κείουσα πάλιν οἰκόνδε βεβήκει,
τοῖσιν δ' Εὐρυνόμη θαλαμηπόλος ἡγεμόνευεν
ἐρχομένοισι λέχοσδε, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσα·
ἐς θάλαμον δ' ἀγαγοῦσα πάλιν κίεν. οἱ μὲν ἔπειτα
ἀσπάσιοι λέκτροιο παλαιοῦ θεσμὸν ἵκοντο·
αὐτὰρ Τηλέμαχος καὶ βουκόλος ἠδὲ συβώτης
παῦσαν ἄρ' ὀρχηθμοῖο πόδας, παῦσαν δὲ γυναῖκας,
αὐτοὶ δ' εὐνάζοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
Τὼ δ' ἐπεὶ οὖν φιλότητος ἐταρπήτην ἐρατεινῆς,
τερπέσθην μύθοισι, πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντε,
ἡ μὲν ὅσ' ἐν μεγάροισιν ἀνέσχετο δῖα γυναικῶν,
ἀνδρῶν μνηστήρων ἐσορῶσ' ἀΐδηλον ὅμιλον,
οἳ ἕθεν εἵνεκα πολλά, βόας καὶ ἴφια μῆλα,
ἔσφαζον, πολλὸς δὲ πίθων ἠφύσσετο οἶνος·
αὐτὰρ ὁ διογενὴς Ὀδυσεὺς ὅσα κήδε' ἔθηκεν
ἀνθρώποις ὅσα τ' αὐτὸς ὀϊζύσας ἐμόγησεν,
πάντ' ἔλεγ'· ἡ δ' ἄρ' ἐτέρπετ' ἀκούουσ', οὐδέ οἱ ὕπνος

πῖπτεν ἐπὶ βλεφάροισι πάρος καταλέξαι ἅπαντα.
Ἤρξατο δ' ὡς πρῶτον Κίκονας δάμασ', αὐτὰρ ἔπειτα
ἦλθ' ἐς Λωτοφάγων ἀνδρῶν πίειραν ἄρουραν·
ἠδ' ὅσα Κύκλωψ ἔρξε, καὶ ὡς ἀπετίσατο ποινὴν
ἰφθίμων ἑτάρων, οὓς ἤσθιεν οὐδ' ἐλέαιρεν·
ἠδ' ὡς Αἴολον ἵκεθ', ὅ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο
καὶ πέμπ', οὐδέ πω αἶσα φίλην ἐς πατρίδ' ἱκέσθαι
ἤην, ἀλλά μιν αὖτις ἀναρπάξασα θύελλα
πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρεν μεγάλα στενάχοντα·
ἠδ' ὡς Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην ἀφίκανεν,
οἳ νῆάς τ' ὄλεσαν καὶ ἐϋκνήμιδας ἑταίρους
[πάντας· Ὀδυσσεὺς δ' οἶος ὑπέκφυγε νηῒ μελαίνῃ·]
καὶ Κίρκης κατέλεξε δόλον πολυμηχανίην τε,
ἠδ' ὡς εἰς Ἀΐδεω δόμον ἤλυθεν εὐρώεντα,
ψυχῇ χρησόμενος Θηβαίου Τειρεσίαο,
νηῒ πολυκλήϊδι, καὶ εἴσιδε πάντας ἑταίρους
μητέρα θ', ἥ μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα·
ἠδ' ὡς Σειρήνων ἀδινάων φθόγγον ἄκουσεν,
ὥς θ' ἵκετο Πλαγκτὰς πέτρας δεινήν τε Χάρυβδιν
Σκύλλην θ', ἣν οὐ πώποτ' ἀκήριοι ἄνδρες ἄλυξαν·
ἠδ' ὡς Ἠελίοιο βόας κατέπεφνον ἑταῖροι·
ἠδ' ὡς νῆα θοὴν ἔβαλε ψολόεντι κεραυνῷ
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ἀπὸ δ' ἔφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι
πάντες ὁμῶς, αὐτὸς δὲ κακὰς ὑπὸ κῆρας ἄλυξεν·
ὥς θ' ἵκετ' Ὠγυγίην νῆσον νύμφην τε Καλυψώ,
ἣ δή μιν κατέρυκε, λιλαιομένη πόσιν εἶναι
ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, καὶ ἔτρεφεν ἠδὲ ἔφασκεν
θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα·
ἀλλὰ τῷ οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν·
ἠδ' ὡς ἐς Φαίηκας ἀφίκετο πολλὰ μογήσας,
οἳ δή μιν περὶ κῆρι θεὸν ὣς τιμήσαντο

καὶ πέμψαν σὺν νηῒ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
χαλκόν τε χρυσόν τε ἅλις ἐσθῆτά τε δόντες.
τοῦτ᾽ ἄρα δεύτατον εἶπεν ἔπος, ὅτε οἱ γλυκὺς ὕπνος
λυσιμελὴς ἐπόρουσε, λύων μελεδήματα θυμοῦ.
Ἡ δ᾽ αὖτ᾽ ἄλλ᾽ ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
οππότε δή ῥ᾽ Ὀδυσῆα ἐέλπετο ὃν κατὰ θυμὸν
εὐνῆς ἧς ἀλόχου ταρπήμεναι ἠδὲ καὶ ὕπνου,
αὐτίκ᾽ ἀπ᾽ Ὠκεανοῦ χρυσόθρονον ἠριγένειαν
ὦρσεν, ἵν᾽ ἀνθρώποισι φόως φέροι· ὦρτο δ᾽ Ὀδυσσεὺς
εὐνῆς ἐκ μαλακῆς, ἀλόχῳ δ᾽ ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν·
„Ὦ γύναι, ἤδη μὲν πολέων κεκορήμεθ᾽ ἀέθλων
ἀμφοτέρω, σὺ μὲν ἐνθάδ᾽ ἐμὸν πολυκηδέα νόστον
κλαίουσ᾽· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς ἄλγεσι καὶ θεοὶ ἄλλοι
ἱέμενον πεδάασκον ἐμῆς ἀπὸ πατρίδος αἴης·
νῦν δ᾽ ἐπεὶ ἀμφοτέρω πολυήρατον ἱκόμεθ᾽ εὐνὴν,
κτήματα μὲν τά μοι ἔστι, κομιζέμεν ἐν μεγάροισιν,
μῆλα δ᾽ ἅ μοι μνηστῆρες ὑπερφίαλοι κατέκειραν,
πολλὰ μὲν αὐτὸς ἐγὼ ληΐσσομαι, ἄλλα δ᾽ Ἀχαιοὶ
δώσουσ᾽, εἰσόκε πάντας ἐνιπλήσωσιν ἐπαύλους.
ἀλλ᾽ ἤτοι μὲν ἐγὼ πολυδένδρεον ἀγρὸν ἔπειμι,
ὀψόμενος πατέρ᾽ ἐσθλὸν, ὅ μοι πυκινῶς ἀκάχηται·
σοὶ δὲ, γύναι, τάδ᾽ ἐπιτέλλω, πινυτῇ περ ἐούσῃ·
αὐτίκα γὰρ φάτις εἶσιν ἅμ᾽ ἠελίῳ ἀνιόντι
ἀνδρῶν μνηστήρων, οὓς ἔκτανον ἐν μεγάροισιν·
εἰς ὑπερῷ᾽ ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
ἧσθαι, μηδέ τινα προτιόσσεο μηδ᾽ ἐρέεινε.“
Ἦ ῥα καὶ ἀμφ᾽ ὤμοισιν ἐδύσετο τεύχεα καλὰ,
ὦρσε δὲ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην,
πάντας δ᾽ ἔντε᾽ ἄνωγεν Ἀρήϊα χερσὶν ἑλέσθαι.
οἱ δέ οἱ οὐκ ἀπίθησαν, ἐθωρήσσοντο δὲ χαλκῷ,
ὤϊξαν δὲ θύρας, ἐκ δ᾽ ἤϊον· ἦρχε δ᾽ Ὀδυσσεύς.

ἤδη μὲν φάος ἦεν ἐπὶ χθόνα, τοὺς δ' ἄρ' Ἀθήνη
νυκτὶ κατακρύψασα θοῶς ἐξῆγε πόληος.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ω.

Σπονδαί.

Ἑρμῆς δὲ ψυχὰς Κυλλήνιος ἐξεκαλεῖτο
ἀνδρῶν μνηστήρων· ἔχε δὲ ῥάβδον μετὰ χερσὶν
καλὴν χρυσείην, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει
ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
τῇ ῥ' ἄγε κινήσας, ταὶ δὲ τρίζουσαι ἕποντο.
ὡς δ' ὅτε νυκτερίδες μυχῷ ἄντρου θεσπεσίοιο
τρίζουσαι ποτέονται, ἐπεί κέ τις ἀποπέσῃσιν
ὁρμαθοῦ ἐκ πέτρης, ἀνά τ' ἀλλήλῃσιν ἔχονται,
ὣς αἱ τετριγυῖαι ἅμ' ἤϊσαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν
Ἑρμείας ἀκάκητα κατ' εὐρώεντα κέλευθα.
πὰρ δ' ἴσαν Ὠκεανοῦ τε ῥοὰς καὶ Λευκάδα πέτρην,
ἠδὲ παρ' Ἠελίοιο πύλας καὶ δῆμον Ὀνείρων
ἤϊσαν· αἶψα δ' ἵκοντο κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
ἔνθα τε ναίουσι ψυχαί, εἴδωλα καμόντων.
  Εὗρον δὲ ψυχὴν Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
καὶ Πατροκλῆος καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
Αἴαντός θ', ὃς ἄριστος ἔην εἶδός τε δέμας τε
τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.
ὣς οἱ μὲν περὶ κεῖνον ὁμίλεον· ἀγχίμολον δὲ
ἤλυθ' ἔπι ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο
ἀχνυμένη· περὶ δ' ἄλλαι ἀγηγέραθ', ὅσσαι ἅμ' αὐτῷ
οἴκῳ ἐν Αἰγίσθοιο θάνον καὶ πότμον ἐπέσπον.

τὸν προτέρη ψυχὴ προσεφώνεε Πηλείωνος
„Ἀτρείδη, περὶ μέν σ' ἔφαμεν Διὶ τερπικεραύνῳ
ἀνδρῶν ἡρώων φίλον ἔμμεναι ἤματα πάντα,
οὕνεκα πολλοῖσίν τε καὶ ἰφθίμοισιν ἄνασσες
δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε' Ἀχαιοί.
ἦ τ' ἄρα καὶ σοὶ πρῶτα παραστήσεσθαι ἔμελλεν
Μοῖρ' ὀλοή, τὴν οὔτις ἀλεύεται ὅς κε γένηται.
ὡς ὄφελες τιμῆς ἀπονήμενος, ἧσπερ ἄνασσες,
δήμῳ ἔνι Τρώων θάνατον καὶ πότμον ἐπισπεῖν·
τῷ κέν τοι τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί,
ἠδέ κε καὶ σῷ παιδὶ μέγα κλέος ἤρα' ὀπίσσω·
νῦν δ' ἄρα σ' οἰκτίστῳ θανάτῳ εἵμαρτο ἁλῶναι.“
Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρείδαο
„ὄλβιε Πηλέος υἱὲ, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
ὃς θάνες ἐν Τροίῃ ἑκὰς Ἄργεος· ἀμφὶ δέ σ' ἄλλοι
κτείνοντο Τρώων καὶ Ἀχαιῶν υἷες ἄριστοι,
μαρνάμενοι περὶ σεῖο· σὺ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης
κεῖσο μέγας μεγαλωστὶ, λελασμένος ἱπποσυνάων.
ἡμεῖς δὲ πρόπαν ἦμαρ ἐμαρνάμεθ'· οὐδέ κε πάμπαν
παυσάμεθα πτολέμου, εἰ μὴ Ζεὺς λαίλαπι παῦσεν.
αὐτὰρ ἐπεί σ' ἐπὶ νῆας ἐνείκαμεν ἐκ πολέμοιο,
κάτθεμεν ἐν λεχέεσσι, καθήραντες χρόα καλὸν
ὕδατί τε λιαρῷ καὶ ἀλείφατι· πολλὰ δέ σ' ἀμφὶς
δάκρυα θερμὰ χέον Δαναοὶ κείροντό τε χαίτας.
μήτηρ δ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε σὺν ἀθανάτῃς ἁλίῃσιν
ἀγγελίης ἀΐουσα· βοὴ δ' ἐπὶ πόντον ὀρώρει
θεσπεσίη, ὑπὸ δὲ τρόμος ἔλλαβε πάντας Ἀχαιούς·
καί νύ κ' ἀναΐξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας,
εἰ μὴ ἀνὴρ κατέρυκε παλαιά τε πολλά τε εἰδὼς,
Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
ὅ σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
'ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ φεύγετε, κοῦροι Ἀχαιῶν·

μήτηρ ἐξ ἁλὸς ἥδε σὺν ἀθανάτῃς ἁλίῃσιν
ἔρχεται, οὗ παιδὸς τεθνηότος ἀντιόωσα.’
ὣς ἔφαθ’, οἱ δ’ ἔσχοντο φόβου μεγάθυμοι Ἀχαιοί·
ἀμφὶ δέ σ’ ἔστησαν κοῦραι ἁλίοιο γέροντος
οἴκτρ’ ὀλοφυρόμεναι, περὶ δ’ ἄμβροτα εἵματα ἕσσαν.
Μοῦσαι δ’ ἐννέα πᾶσαι ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ
θρήνεον· ἔνθα κεν οὔτιν’ ἀδάκρυτόν γ’ ἐνόησας
Ἀργείων· τοῖον γὰρ ὑπώρορε Μοῦσα λίγεια.
ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα μέν σε ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἦμαρ
κλαίομεν ἀθάνατοί τε θεοὶ θνητοί τ’ ἄνθρωποι·
ὀκτωκαιδεκάτῃ δ’ ἔδομεν πυρὶ, πολλὰ δέ σ’ ἀμφὶς
μῆλα κατεκτάνομεν μάλα πίονα καὶ ἕλικας βοῦς.
καίεο δ’ ἔν τ’ ἐσθῆτι θεῶν καὶ ἀλείφατι πολλῷ
καὶ μέλιτι γλυκερῷ· πολλοὶ δ’ ἥρωες Ἀχαιοὶ
τεύχεσιν ἐρρώσαντο πυρὴν πέρι καιομένοιο,
πεζοί θ’ ἱππῆές τε· πολὺς δ’ ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
αὐτὰρ ἐπεὶ δή σε φλὸξ ἤνυσεν Ἡφαίστοιο,
ἠῶθεν δή τοι λέγομεν λεύκ’ ὀστέ’, Ἀχιλλεῦ,
οἴνῳ ἐν ἀκρήτῳ καὶ ἀλείφατι· δῶκε δὲ μήτηρ
χρύσεον ἀμφιφορῆα· Διωνύσοιο δὲ δῶρον
φάσκ’ ἔμεναι, ἔργον δὲ περικλυτοῦ Ἡφαίστοιο.
ἐν τῷ τοι κεῖται λεύκ’ ὀστέα, φαίδιμ’ Ἀχιλλεῦ,
μίγδα δὲ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο θανόντος,
χωρὶς δ’ Ἀντιλόχοιο, τὸν ἔξοχα τῖες ἁπάντων
τῶν ἄλλων ἑτάρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα.
ἀμφ’ αὐτοῖσι δ’ ἔπειτα μέγαν καὶ ἀμύμονα τύμβον
χεύαμεν Ἀργείων ἱερὸς στρατὸς αἰχμητάων
ἀκτῇ ἔπι προὐχούσῃ, ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ,
ὥς κεν τηλεφανὴς ἐκ ποντόφιν ἀνδράσιν εἴη
τοῖς οἳ νῦν γεγάασι καὶ οἳ μετόπισθεν ἔσονται.
μήτηρ δ’ αἰτήσασα θεοὺς περικαλλέ’ ἄεθλα
θῆκε μέσῳ ἐν ἀγῶνι ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν.

ἤδη μὲν πολέων τάφῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησας
ἡρώων, ὅτε κέν ποτ' ἀποφθιμένου βασιλῆος
ζώννυνταί τε νέοι καὶ ἐπεντύνονται ἄεθλα·
ἀλλά κε κεῖνα μάλιστα ἰδὼν θηήσαο θυμῷ,
οἷ' ἐπὶ σοὶ κατέθηκε θεὰ περικαλλέ' ἄεθλα,
ἀργυρόπεζα Θέτις· μάλα γὰρ φίλος ἦσθα θεοῖσιν.
ὣς σὺ μὲν οὐδὲ θανὼν ὄνομ' ὤλεσας, ἀλλά τοι αἰεὶ
πάντας ἐπ' ἀνθρώπους κλέος ἔσσεται ἐσθλὸν, Ἀχιλλεῦ,
αὐτὰρ ἐμοὶ τί τόδ' ἦδος, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσα;
ἐν νόστῳ γάρ μοι Ζεὺς μήσατο λυγρὸν ὄλεθρον
Αἰγίσθου ὑπὸ χερσὶ καὶ οὐλομένης ἀλόχοιο.“

Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε διάκτορος Ἀργειφόντης,
ψυχὰς μνηστήρων κατάγων Ὀδυσῆϊ δαμέντων,
τὼ δ' ἄρα θαμβήσαντ' ἰθὺς κίον, ὡς ἐσιδέσθην.
ἔγνω δὲ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
παῖδα φίλον Μελανῆος, ἀγακλυτὸν Ἀμφιμέδοντα·
ξεῖνος γάρ οἱ ἔην Ἰθάκῃ ἔνι οἰκία ναίων.
τὸν προτέρη ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαο
„Ἀμφίμεδον, τί παθόντες ἐρεμνὴν γαῖαν ἔδυτε
πάντες κεκριμένοι καὶ ὁμήλικες; οὐδέ κεν ἄλλως
κρινάμενος λέξαιτο κατὰ πτόλιν ἄνδρας ἀρίστους.
ἦ ὔμμ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
ὄρσας ἀργαλέους ἀνέμους καὶ κύματα μακρά;
ἤ που ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου
βοῦς περιταμνομένους ἠδ' οἰῶν πώεα καλὰ,
ἠὲ περὶ πτόλιος μαχεούμενοι ἠδὲ γυναικῶν;
εἰπέ μοι εἰρομένῳ· ξεῖνος δέ τοι εὔχομαι εἶναι.
ἦ οὐ μέμνῃ ὅτε κεῖσε κατήλυθον ὑμέτερον δῶ,
ὀτρυνέων Ὀδυσῆα σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ
Ἴλιον εἰς ἅμ' ἕπεσθαι ἐϋσσέλμων ἐπὶ νηῶν;
μηνὶ δ' ἄρ' οὔλῳ πάντα περήσαμεν εὐρέα πόντον,

σπουδῇ παρπεπιθόντες Ὀδυσσῆα πτολίπορθον."
Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀμφιμέδοντος
„[Ἀτρείδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,]
μέμνημαι τάδε πάντα, διοτρεφὲς, ὡς ἀγορεύεις·
σοὶ δ' ἐγὼ εὖ μάλα πάντα καὶ ἀτρεκέως καταλέξω,
ἡμετέρου θανάτοιο κακὸν τέλος, οἷον ἐτύχθη.
μνώμεθ' Ὀδυσσῆος δὴν οἰχομένοιο δάμαρτα·
ἡ δ' οὔτ' ἠρνεῖτο στυγερὸν γάμον οὔτ' ἐτελεύτα,
ἡμῖν φραζομένη θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν,
ἀλλὰ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριξεν·
στησαμένη μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινεν,
λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπεν
'κοῦροι ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεὺς,
μίμνετ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰσόκε φᾶρος
ἐκτελέσω — μή μοι μεταμώνια νήματ' ὄληται —
Λαέρτῃ ἥρωϊ ταφήϊον, εἰς ὅτε κέν μιν
Μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο,
μή τίς μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιϊάδων νεμεσήσῃ,
αἴ κεν ἄτερ σπείρου κῆται πολλὰ κτεατίσσας.'
ὣς ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
ἔνθα καὶ ἠματίη μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἱστὸν,
νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπεὶ δαΐδας παραθεῖτο.
ὣς τρίετες μὲν ἔληθε δόλῳ καὶ ἔπειθεν Ἀχαιούς·
ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
[μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα πόλλ' ἐτελέσθη,]
καὶ τότε δή τις ἔειπε γυναικῶν, ἣ σάφα ᾔδη,
καὶ τήνγ' ἀλλύουσαν ἐφεύρομεν ἀγλαὸν ἱστόν.
ὣς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε καὶ οὐκ ἐθέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης.
εὖθ' ἡ φᾶρος ἔδειξεν, ὑφήνασα μέγαν ἱστὸν,
πλύνασ', ἠελίῳ ἐναλίγκιον ἠὲ σελήνῃ,
καὶ τότε δή ῥ' Ὀδυσῆα κακός ποθεν ἤγαγε δαίμων
ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιὴν, ὅθι δώματα ναῖε συβώτης.

ἔνθ' ἦλθεν φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο,
ἐκ Πύλου ἠμαθόεντος ἰὼν σὺν νηῒ μελαίνῃ·
τὼ δὲ μνηστῆρσιν θάνατον κακὸν ἀρτύναντε
ἵκοντο προτὶ ἄστυ περικλυτὸν, ἤτοι Ὀδυσσεὺς
ὕστερος, αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόσθ' ἡγεμόνευεν.
τὸν δὲ συβώτης ἦγε κακὰ χροῒ εἵματ' ἔχοντα,
πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον ἠδὲ γέροντι
[σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῒ εἵματα ἕστο]·
οὐδέ τις ἡμείων δύνατο γνῶναι τὸν ἐόντα
ἐξαπίνης προφανέντ', οὐδ' οἳ προγενέστεροι ἦσαν,
ἀλλ' ἔπεσίν τε κακοῖσιν ἐνίσσομεν ἠδὲ βολῇσιν.
αὐτὰρ ὁ τέως μὲν ἐτόλμα ἐνὶ μεγάροισιν ἑοῖσιν
βαλλόμενος καὶ ἐνισσόμενος τετληότι θυμῷ·
ἀλλ' ὅτε δή μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο,
σὺν μὲν Τηλεμάχῳ περικαλλέα τεύχε' ἀείρας
ἐς θάλαμον κατέθηκε καὶ ἐκλήϊσεν ὀχῆας,
αὐτὰρ ὁ ἣν ἄλοχον πολυκερδείῃσιν ἄνωγεν
τόξον μνηστήρεσσι θέμεν πολιόν τε σίδηρον,
ἡμῖν αἰνομόροισιν ἀέθλια καὶ φόνου ἀρχήν.
οὐδέ τις ἡμείων δύνατο κρατεροῖο βιοῖο
νευρὴν ἐντανύσαι, πολλὸν δ' ἐπιδευέες ἦμεν.
ἀλλ' ὅτε χεῖρας ἵκανεν Ὀδυσσῆος μέγα τόξον,
ἔνθ' ἡμεῖς μὲν πάντες ὁμοκλέομεν ἐπέεσσιν
τόξον μὴ δόμεναι, μηδ' εἰ μάλα πόλλ' ἀγορεύοι·
Τηλέμαχος δέ μιν οἶος ἐποτρύνων ἐκέλευσεν.
αὐτὰρ ὁ δέξατο χειρὶ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
ῥηϊδίως δ' ἐτάνυσσε βιὸν, διὰ δ' ἧκε σιδήρου,
στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, ταχέας δ' ἐκχεύατ' ὀϊστοὺς
δεινὸν παπταίνων, βάλε δ' Ἀντίνοον βασιλῆα.
αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοις ἐφίει βέλεα στονόεντα,
ἄντα τιτυσκόμενος· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον.
γνωτὸν δ' ἦν ὅ ῥά τίς σφι θεῶν ἐπιτάρροθος ἦεν·

αὐτίκα γὰρ κατὰ δώματ' ἐπισπόμενοι μένεϊ σφῷ
κτεῖνον ἐπιστροφάδην, τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀεικὴς
κράτων τυπτομένων, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.
ὣς ἡμεῖς, Ἀγάμεμνον, ἀπωλόμεθ', ὧν ἔτι καὶ νῦν
σώματ' ἀκηδέα κεῖται ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσῆος·
οὐ γάρ πω ἴσασι φίλοι κατὰ δώμαθ' ἑκάστου,
οἵ κ' ἀπονίψαντες μέλανα βρότον ἐξ ὠτειλέων
κατθέμενοι γοάοιεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.“
Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρείδαο
„ὄλβιε Λαέρταο πάϊ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ἦ ἄρα σὺν μεγάλῃ ἀρετῇ ἐκτήσω ἄκοιτιν.
ὡς ἀγαθαὶ φρένες ἦσαν ἀμύμονι Πηνελοπείῃ,
κούρῃ Ἰκαρίου· ὡς εὖ μέμνητ' Ὀδυσῆος,
ἀνδρὸς κουριδίου· τῷ οἱ κλέος οὔποτ' ὀλεῖται
ἧς ἀρετῆς, τεύξουσι δ' ἐπιχθονίοισιν ἀοιδὴν
ἀθάνατοι χαρίεσσαν ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ,
οὐχ ὡς Τυνδαρέου κούρη κακὰ μήσατο ἔργα,
κουρίδιον κτείνασα πόσιν, στυγερὴ δέ τ' ἀοιδὴ
ἔσσετ' ἐπ' ἀνθρώπους, χαλεπὴν δέ τε φῆμιν ὄπασσεν
θηλυτέρῃσι γυναιξὶ, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἔῃσιν.“
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
ἑσταότ' εἰν Ἀΐδαο δόμοις, ὑπὸ κεύθεσι γαίης·
οἱ δ' ἐπεὶ ἐκ πόλιος κατέβαν, τάχα δ' ἀγρὸν ἵκοντο
καλὸν Λαέρταο τετυγμένον, ὅν ῥά ποτ' αὐτὸς
Λαέρτης κτεάτισσεν, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἐμόγησεν.
ἔνθα οἱ οἶκος ἔην, περὶ δὲ κλίσιον θέε πάντῃ,
ἐν τῷ σιτέσκοντο καὶ ἵζανον ἠδὲ ἴαυον
δμῶες ἀναγκαῖοι, τοί οἱ φίλα ἐργάζοντο.
ἐν δὲ γυνὴ Σικελὴ γρηῢς πέλεν, ἥ ῥα γέροντα
ἐνδυκέως κομέεσκεν ἐπ' ἀγροῦ, νόσφι πόληος.
ἔνθ' Ὀδυσεὺς δμώεσσι καὶ υἱέϊ μῦθον ἔειπεν·
„Ὑμεῖς μὲν νῦν ἔλθετ' ἐϋκτίμενον δόμον εἴσω,

δεῖπνον δ' αἶψα συῶν ἱερεύσατε ὅστις ἄριστος·
αὐτὰρ ἐγὼ πατρὸς πειρήσομαι ἡμετέροιο,
αἴ κέ μ' ἐπιγνώῃ καὶ φράσσεται ὀφθαλμοῖσιν,
ἦέ κεν ἀγνοιῇσι, πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἐόντα.“
Ὣς εἰπὼν δμώεσσιν Ἀρήϊα τεύχε' ἔδωκεν.
οἱ μὲν ἔπειτα δόμονδε θοῶς κίον, αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ἆσσον ἴεν πολυκάρπου ἀλωῆς πειρητίζων.
οὐδ' εὗρεν Δολίον, μέγαν ὄρχατον ἐσκαταβαίνων,
οὐδέ τινα δμώων οὐδ' υἱῶν· ἀλλ' ἄρα τοίγε
αἱμασιὰς λέξοντες ἀλωῆς ἔμμεναι ἕρκος
ᾤχοντ', αὐτὰρ ὁ τοῖσι γέρων ὁδὸν ἡγεμόνευεν.
τὸν δ' οἶον πατέρ' εὗρεν ἐϋκτιμένῃ ἐν ἀλωῇ,
λιστρεύοντα φυτόν· ῥυπόωντα δὲ ἕστο χιτῶνα
ῥαπτὸν ἀεικέλιον, περὶ δὲ κνήμῃσι βοείας
κνημῖδας ῥαπτὰς δέδετο, γραπτῦς ἀλεείνων,
χειρῖδάς τ' ἐπὶ χερσὶ βάτων ἕνεκ'· αὐτὰρ ὕπερθεν
αἰγείην κυνέην κεφαλῇ ἔχε, πένθος ἀέξων.
τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
γήραϊ τειρόμενον, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἔχοντα,
στὰς ἄρ' ὑπὸ βλωθρὴν ὄγχνην κατὰ δάκρυον εἶβεν.
μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
κύσσαι καὶ περιφῦναι ἑὸν πατέρ', ἠδὲ ἕκαστα
εἰπεῖν, ὡς ἔλθοι καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
ἦ πρῶτ' ἐξερέοιτο ἕκαστά τε πειρήσαιτο.
ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
πρῶτον κερτομίοις ἐπέεσσιν πειρηθῆναι.
τὰ φρονέων ἰθὺς κίεν αὐτοῦ δῖος Ὀδυσσεύς.
ἤτοι ὁ μὲν κατέχων κεφαλὴν φυτὸν ἀμφελάχαινεν·
τὸν δὲ παριστάμενος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός
„Ὦ γέρον, οὐκ ἀδαημονίη σ' ἔχει ἀμφιπολεύειν
ὄρχατον, ἀλλ' εὖ τοι κομιδὴ ἔχει οὐδέ τι πάμπαν,
οὐ φυτὸν, οὐ συκέη, οὐκ ἄμπελος, οὐ μὲν ἐλαίη,

οὐκ ὄγχνη, οὐ πρασιή τοι ἄνευ κομιδῆς κατα κῆπον.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δὲ μὴ χόλον ἔνθεο θυμῷ·
αὐτόν σ' οὐκ ἀγαθὴ κομιδὴ ἔχει, ἀλλ' ἅμα γῆρας
λυγρὸν ἔχεις αὐχμεῖς τε κακῶς καὶ ἀεικέα ἕσσαι.
οὐ μὲν ἀεργίης γε ἄναξ ἕνεκ' οὔ σε κομίζει,
οὐδέ τί τοι δούλειον ἐπιπρέπει εἰσοράασθαι
εἶδος καὶ μέγεθος· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικας.
τοιούτῳ δὲ ἔοικας, ἐπεὶ λούσαιτο φάγοι τε,
εὑδέμεναι μαλακῶς· ἡ γὰρ δίκη ἐστὶ γερόντων.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
τεῦ δμῶς εἶς ἀνδρῶν; τεῦ δ' ὄρχατον ἀμφιπολεύεις;
καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
εἰ ἐτεόν γ' Ἰθάκην τήνδ' ἱκόμεθ', ὥς μοι ἔειπεν
οὗτος ἀνὴρ νῦν δὴ ξυμβλήμενος ἐνθάδ' ἰόντι,
οὔτι μάλ' ἀρτίφρων, ἐπεὶ οὐ τόλμησεν ἕκαστα
εἰπεῖν ἠδ' ἐπακοῦσαι ἐμὸν ἔπος, ὡς ἐρέεινον
ἀμφὶ ξείνῳ ἐμῷ, ἤ που ζώει τε καὶ ἔστιν
ἦ ἤδη τέθνηκε καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν.
ἐκ γάρ τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο καί μευ ἄκουσον·
ἄνδρα ποτ' ἐξείνισσα φίλῃ ἐνὶ πατρίδι γαίῃ
ἡμέτερόνδ' ἐλθόντα, καὶ οὔπω τις βροτὸς ἄλλος
ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα·
εὔχετο δ' ἐξ Ἰθάκης γένος ἔμμεναι, αὐτὰρ ἔφασκεν
Λαέρτην Ἀρκεισιάδην πατέρ' ἔμμεναι αὐτῷ.
τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δώματ' ἄγων εὖ ἐξείνισσα,
ἐνδυκέως φιλέων, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων,
καί οἱ δῶρα πόρον ξεινήϊα, οἷα ἐῴκει.
χρυσοῦ μέν οἱ δῶκ' εὐεργέος ἑπτὰ τάλαντα,
δῶκα δέ οἱ κρητῆρα πανάργυρον ἀνθεμόεντα,
δώδεκα δ' ἁπλοΐδας χλαίνας, τόσσους δὲ τάπητας,
τόσσα δὲ φάρεα καλὰ, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας,
χωρὶς δ' αὖτε γυναῖκας, ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας,

τέσσαρας εἰδαλίμας, ἃς ἤθελεν αὐτὸς ἑλέσθαι."
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πατὴρ κατὰ δάκρυον εἴβων
„ξεῖν', ἤτοι μὲν γαῖαν ἱκάνεις, ἣν ἐρεείνεις,
ὑβρισταὶ δ' αὐτὴν καὶ ἀτάσθαλοι ἄνδρες ἔχουσιν·
δῶρα δ' ἐτώσια ταῦτα χαρίζεο, μυρί' ὀπάζων·
εἰ γάρ μιν ζωόν γ' ἐκίχεις Ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ,
τῷ κέν σ' εὖ δώροισιν ἀμειψάμενος ἀπέπεμψεν
καὶ ξενίῃ ἀγαθῇ· ἡ γὰρ θέμις, ὅστις ὑπάρξῃ.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
πόστον δὴ ἔτος ἐστὶν, ὅτε ξείνισσας ἐκεῖνον
σὸν ξεῖνον δύστηνον, ἐμὸν παῖδ', εἴ ποτ' ἔην γε,
δύσμορον; ὅν που τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
ἠέ που ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες, ἢ ἐπὶ χέρσου
θηρσὶ καὶ οἰωνοῖσιν ἕλωρ γένετ'· οὐδέ ἑ μήτηρ
κλαῦσε περιστείλασα πατήρ θ', οἵ μιν τεκόμεσθα·
οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος, ἐχέφρων Πηνελόπεια,
κώκυσ' ἐν λεχέεσσιν ἑὸν πόσιν, ὡς ἐπεῴκει,
ὀφθαλμοὺς καθελοῦσα· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ·
τίς πόθεν εἷς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες;
ποῦ δὲ νηῦς ἕστηκε θοὴ, ἥ σ' ἤγαγε δεῦρο
ἀντιθέους θ' ἑτάρους; ἦ ἔμπορος εἰλήλουθας
νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης, οἱ δ' ἐκβήσαντες ἔβησαν;"
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
„τοιγὰρ ἐγώ τοι πάντα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
εἰμὶ μὲν ἐξ Ἀλύβαντος, ὅθι κλυτὰ δώματα ναίω,
υἱὸς Ἀφείδαντος Πολυπημονίδαο ἄνακτος·
αὐτὰρ ἐμοιγ' ὄνομ' ἐστὶν Ἐπήριτος· ἀλλά με δαίμων
πλάγξ' ἀπὸ Σικανίης δεῦρ' ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα·
νηῦς δέ μοι ἥδ' ἕστηκεν ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόληος.
αὐτὰρ Ὀδυσσῆϊ τόδε δὴ πέμπτον ἔτος ἐστὶν,

ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβη καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης,
δύσμορος· ἦ τέ οἱ ἐσθλοὶ ἔσαν ὄρνιθες ἰόντι,
δεξιοί, οἷς χαίρων μὲν ἐγὼν ἀπέπεμπον ἐκεῖνον,
χαῖρε δὲ κεῖνος ἰών· θυμὸς δ' ἔτι νῶϊν ἐώλπει
μίξεσθαι ξενίῃ ἠδ' ἀγλαὰ δῶρα διδώσειν.“
Ὣς φάτο, τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν
χεύατο κὰκ κεφαλῆς πολιῆς, ἀδινὰ στεναχίζων.
τοῦ δ' ὠρίνετο θυμός, ἀνὰ ῥῖνας δέ οἱ ἤδη
δριμὺ μένος προὔτυψε φίλον πατέρ' εἰσορόωντι.
κύσσε δέ μιν περιφὺς ἐπιάλμενος, ἠδὲ προσηύδα
„Κεῖνος μέν τοι ὅδ' αὐτὸς ἐγώ, πάτερ, ὃν σὺ μεταλλᾷς,
ἤλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
ἀλλ' ἴσχεο κλαυθμοῖο γόοιό τε δακρυόεντος.
ἐκ γάρ τοι ἐρέω· μάλα δὲ χρὴ σπευδέμεν ἔμπης·
μνηστῆρας κατέπεφνον ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν,
λώβην τινύμενος θυμαλγέα καὶ κακὰ ἔργα.“
Τὸν δ' αὖ Λαέρτης ἀπαμείβετο φώνησέν τε
„εἰ μὲν δὴ Ὀδυσεύς γε ἐμὸς παῖς ἐνθάδ' ἱκάνεις,
σῆμά τί μοι νῦν εἰπὲ ἀριφραδές, ὄφρα πεποίθω.“
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
„οὐλὴν μὲν πρῶτον τήνδε φράσαι ὀφθαλμοῖσιν,
τὴν ἐν Παρνησῷ μ' ἔλασεν σῦς λευκῷ ὀδόντι
οἰχόμενον· σὺ δέ με προΐεις καὶ πότνια μήτηρ
ἐς πατέρ' Αὐτόλυκον μητρὸς φίλον, ὄφρ' ἂν ἑλοίμην
δῶρα, τὰ δεῦρο μολών μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν.
εἰ δ' ἄγε τοι καὶ δένδρε' ἐϋκτιμένην κατ' ἀλωὴν
εἴπω, ἅ μοί ποτ' ἔδωκας, ἐγὼ δ' ᾔτεόν σε ἕκαστα
παιδνὸς ἐών, κατὰ κῆπον ἐπισπόμενος· διὰ δ' αὐτῶν
ἱκνεύμεσθα, σὺ δ' ὠνόμασας καὶ ἔειπες ἕκαστα.

ὄγχνας μοι δῶκας τρισκαίδεκα καὶ δέκα μηλέας,
συκέας τεσσαράκοντ᾽· ὄρχους δέ μοι ὧδ᾽ ὀνόμηνας
δώσειν πεντήκοντα, διατρύγιος δὲ ἕκαστος
ἤην· ἔνθα δ᾽ ἀνὰ σταφυλαὶ παντοῖαι ἔασιν,
ὁππότε δὴ Διὸς ὧραι ἐπιβρίσειαν ὕπερθεν.“
Ὣς φάτο, τοῦ δ᾽ αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
σήματ᾽ ἀναγνόντος τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ᾽ Ὀδυσσεύς.
ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεε· τὸν δὲ ποτὶ οἷ
εἷλεν ἀποψύχοντα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
ἐξαῦτις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν
„Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥα ἔτ᾽ ἔστε θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὄλυμπον,
εἰ ἐτεὸν μνηστῆρες ἀτάσθαλον ὕβριν ἔτισαν.
νῦν δ᾽ αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα μὴ τάχα πάντες
ἐνθάδ᾽ ἐπέλθωσιν Ἰθακήσιοι, ἀγγελίας δὲ
πάντῃ ἐποτρύνωσι Κεφαλλήνων πολίεσσιν.“
Τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
„θάρσει, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
ἀλλ᾽ ἴομεν προτὶ οἶκον, ὃς ὀρχάτου ἐγγύθι κεῖται
ἔνθα δὲ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην
προὔπεμψ᾽, ὡς ἂν δεῖπνον ἐφοπλίσσωσι τάχιστα.“
Ὣς ἄρα φωνήσαντε βάτην πρὸς δώματα καλά.
οἱ δ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ ἵκοντο δόμους εὐναιετάοντας,
εὗρον Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην
ταμνομένους κρέα πολλὰ κερῶντάς τ᾽ αἴθοπα οἶνον.
Τόφρα δὲ Λαέρτην μεγαλήτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
ἀμφίπολος Σικελὴ λοῦσεν καὶ χρῖσεν ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δ᾽ ἄρα χλαῖναν καλὴν βάλεν· αὐτὰρ Ἀθήνη
ἄγχι παρισταμένη μέλε᾽ ἤλδανε ποιμένι λαῶν,

μείζονα δ' ἠὲ πάρος καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι.
ἐκ δ' ἀσαμίνθου βῆ· θαύμαζε δέ μιν φίλος υἱὸς,
ὡς ἴδεν ἀθανάτοισι θεοῖς ἐναλίγκιον ἄντην·
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Ὦ πάτερ, ἦ μάλα τίς σε θεῶν αἰειγενετάων
εἶδός τε μέγεθός τε ἀμείνονα θῆκεν ἰδέσθαι."
Τὸν δ' αὖ Λαέρτης πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
„αἲ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
οἷος Νήρικον εἷλον, ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
ἀκτὴν ἠπείροιο, Κεφαλλήνεσσιν ἀνάσσων,
τοῖος ἐών τοι χθιζὸς ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν,
τεύχε' ἔχων ὤμοισιν, ἐφεστάμεναι καὶ ἀμύνειν
ἄνδρας μνηστῆρας· τῷ κε σφέων γούνατ' ἔλυσα
πολλῶν ἐν μεγάροισι, σὺ δὲ φρένας ἔνδον ἰάνθης."
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
οἱ δ' ἐπεὶ οὖν παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
ἑξείης ἕζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε·
ἔνθ' οἱ μὲν δείπνῳ ἐπεχείρεον, ἀγχίμολον δὲ
ἦλθ' ὁ γέρων Δολίος, σὺν δ' υἱεῖς τοῖο γέροντος,
ἐξ ἔργων μογέοντες, ἐπεὶ προμολοῦσα κάλεσσεν
μήτηρ γρηῦς Σικελὴ, ἥ σφεας τρέφε καί ῥα γέροντα
ἐνδυκέως κομέεσκεν, ἐπεὶ κατὰ γῆρας ἔμαρψεν.
οἱ δ' ὡς οὖν Ὀδυσῆα ἴδον φράσσαντό τε θυμῷ,
ἔσταν ἐνὶ μεγάροισι τεθηπότες· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
μειλιχίοις ἐπέεσσι καθαπτόμενος προσέειπεν
„Ὦ γέρον, ἵζ' ἐπὶ δεῖπνον, ἀπεκλελάθεσθε δὲ θάμβευς·
δηρὸν γὰρ σίτῳ ἐπιχειρήσειν μεμαῶτες
μίμνομεν ἐν μεγάροις, ὑμέας ποτιδέγμενοι αἰεί."
Ὣς ἄρ' ἔφη, Δολίος δ' ἰθὺς κίε χεῖρε πετάσσας
ἀμφοτέρας, Ὀδυσεῦς δὲ λαβὼν κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Ὦ φίλ', ἐπεὶ νόστησας ἐελδομένοισι μάλ' ἡμῖν
οὐδ' ἔτ' ὀϊομένοισι, θεοὶ δέ σ' ἀνήγαγον αὐτοί,
οὖλέ τε καὶ μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν.
καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
ἢ ἤδη σάφα οἶδε περίφρων Πηνελόπεια
νοστήσαντά σε δεῦρ', ἦ ἄγγελον ὀτρύνωμεν."
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς
„ὦ γέρον, ἤδη οἶδε· τί σε χρὴ ταῦτα πένεσθαι;"
Ὣς φάθ', ὁ δ' αὖτις ἄρ' ἕζετ' ἐϋξέστου ἐπὶ δίφρου.
ὣς δ' αὔτως παῖδες Δολίου κλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα
δεικανόωντ' ἐπέεσσι καὶ ἐν χείρεσσι φύοντο,
ἑξείης δ' ἕζοντο παραὶ Δολίον, πατέρα σφόν.
Ὣς οἱ μὲν περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο·
Ὄσσα δ' ἄρ' ἄγγελος ὦκα κατὰ πτόλιν ᾤχετο πάντη,
μνηστήρων στυγερὸν θάνατον καὶ κῆρ' ἐνέπουσα.
οἱ δ' ἄρ' ὁμῶς ἀΐοντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος
μυχμῷ τε στοναχῇ τε δόμων προπάροιθ' Ὀδυσῆος,
ἐκ δὲ νέκυς οἴκων φόρεον καὶ θάπτον ἕκαστοι,
τοὺς δ' ἐξ ἀλλάων πολίων οἰκόνδε ἕκαστον
πέμπον ἄγειν ἁλιεῦσι θοῇς ἐπὶ νηυσὶ τιθέντες·
αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἀθρόοι, ἀχνύμενοι κῆρ.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
τοῖσιν δ' Εὐπείθης ἀνά θ' ἵστατο καὶ μετέειπεν·
παιδὸς γάρ οἱ ἄλαστον ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔκειτο,
Ἀντινόου, τὸν πρῶτον ἐνήρατο δῖος Ὀδυσσεύς·
τοῦ ὅγε δακρυχέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
„Ὦ φίλοι, ἦ μέγα ἔργον ἀνὴρ ὅδ' ἐμήσατ' Ἀχαιούς·
τοὺς μὲν σὺν νήεσσιν ἄγων πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
ὤλεσε μὲν νῆας γλαφυράς, ἀπὸ δ' ὤλεσε λαούς·
τοὺς δ' ἐλθὼν ἔκτεινε Κεφαλλήνων ὄχ' ἀρίστους,
ἀλλ' ἄγετε, πρὶν τοῦτον ἢ ἐς Πύλον ὦκα ἱκέσθαι

ἢ καὶ ἐς Ἦλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοὶ,
ἴομεν· ἢ καὶ ἔπειτα κατηφέες ἐσσόμεθ' αἰεί·
λώβη γὰρ τάδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι,
εἰ δὴ μὴ παίδων τε κασιγνήτων τε φονῆας
τισόμεθ'. οὐκ ἂν ἔμοιγε μετὰ φρεσὶν ἡδὺ γένοιτο
ζωέμεν, ἀλλὰ τάχιστα θανὼν φθιμένοισι μετείην.
ἀλλ' ἴομεν, μὴ φθέωσι περαιωθέντες ἐκεῖνοι."
Ὣς φάτο δακρυχέων, οἶκτος δ' ἕλε πάντας Ἀχαιούς.
ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε Μέδων καὶ θεῖος ἀοιδὸς
ἐκ μεγάρων Ὀδυσῆος, ἐπεί σφεας ὕπνος ἀνῆκεν,
ἔσταν δ' ἐν μέσσοισι· τάφος δ' ἕλεν ἄνδρα ἕκαστον.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Μέδων πεπνυμένα εἰδώς
„Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι· οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς
ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν τάδ' ἐμήσατο ἔργα·
αὐτὸς ἐγὼν εἶδον θεὸν ἄμβροτον, ὅς ῥ' Ὀδυσῆϊ
ἐγγύθεν ἑστήκει καὶ Μέντορι πάντα ἐῴκει.
ἀθάνατος δὲ θεὸς τοτὲ μὲν προπάροιθ' Ὀδυσῆος
φαίνετο θαρσύνων, τοτὲ δὲ μνηστῆρας ὀρίνων
θῦνε κατὰ μέγαρον· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον."
Ὣς φάτο, τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος ᾕρει.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἥρως Ἁλιθέρσης
Μαστορίδης· ὁ γὰρ οἶος ὅρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω·
ὅ σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
„Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅττι κεν εἴπω·
ὑμετέρῃ κακότητι, φίλοι, τάδε ἔργα γένοντο·
οὐ γὰρ ἐμοὶ πείθεσθ', οὐ Μέντορι ποιμένι λαῶν,
ὑμετέρους παῖδας καταπαυέμεν ἀφροσυνάων,
οἳ μέγα ἔργον ἔρεξαν ἀτασθαλίῃσι κακῇσιν,
κτήματα κείροντες καὶ ἀτιμάζοντες ἄκοιτιν
ἀνδρὸς ἀριστῆος· τὸν δ' οὐκέτι φάντο νέεσθαι.

καὶ νῦν ὧδε γένοιτο· πίθεσθέ μοι ὡς ἀγορεύω·
μὴ ἴομεν, μή πού τις ἐπίσπαστον κακὸν εὕρῃ."
Ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρ' ἀνήϊξαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ
ἡμίσεων πλείους· τοὶ δ' ἀθρόοι αὐτόθι μίμνον.
οὐ γάρ σφιν ἅδε μῦθος ἐνὶ φρεσίν, ἀλλ' Εὐπείθει
πείθοντ'· αἶψα δ' ἔπειτ' ἐπὶ τεύχεα ἐσσεύοντο.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἕσσαντο περὶ χροῒ νώροπα χαλκόν,
ἀθρόοι ἠγερέθοντο πρὸ ἄστεος εὐρυχόροιο.
τοῖσιν δ' Εὐπείθης ἡγήσατο νηπιέῃσιν·
φῆ δ' ὅγε τίσεσθαι παιδὸς φόνον, οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
ἂψ ἀπονοστήσειν, ἀλλ' αὐτοῦ πότμον ἐφέψειν.
αὐτὰρ Ἀθηναίη Ζῆνα Κρονίωνα προσηύδα
„Ὦ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
εἰπέ μοι εἰρομένῃ, τί νύ τοι νόος ἔνδοθι κεύθει;
ἢ προτέρω πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνὴν
τεύξεις, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησθα;"
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς
„τέκνον ἐμόν, τί με ταῦτα διείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς;
οὐ γὰρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτή,
ὡς ἤτοι κείνους Ὀδυσεὺς ἀποτίσεται ἐλθών;
ἔρξον ὅπως ἐθέλεις· ἐρέω τέ τοι ὡς ἐπέοικεν.
ἐπειδὴ μνηστῆρας ἐτίσατο δῖος Ὀδυσσεύς,
ὅρκια πιστὰ ταμόντες ὁ μὲν βασιλευέτω αἰεί,
ἡμεῖς δ' αὖ παίδων τε κασιγνήτων τε φόνοιο
ἔκλησιν θέωμεν· τοὶ δ' ἀλλήλους φιλεόντων
ὡς τὸ πάρος, πλοῦτος δὲ καὶ εἰρήνη ἅλις ἔστω."
Ὣς εἰπὼν ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην,
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σίτοιο μελίφρονος ἐξ ἔρον ἕντο,
τοῖς δ' ἄρα μύθων ἦρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
„Ἐξελθών τις ἴδοι μὴ δὴ σχεδὸν ὦσι κιόντες."
ὣς ἔφατ'· ἐκ δ' υἱὸς Δολίου κίεν, ὡς ἐκέλευεν·

στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, τοὺς δὲ σχεδὸν εἴσιδε πάντας·
αἶψα δ' Ὀδυσσῆα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Οἵδε δὴ ἐγγὺς ἔασ'· ἀλλ' ὁπλιζώμεθα θᾶσσον.“
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ὤρνυντο καὶ ἐν τεύχεσσι δύοντο,
τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆ', ἓξ δ' υἱεῖς οἱ Δολίοιο·
ἐν δ' ἄρα Λαέρτης Δολίος τ' ἐς τεύχε' ἔδυνον,
καὶ πολιοί περ ἐόντες, ἀναγκαῖοι πολεμισταί.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἕσσαντο περὶ χροῒ νώροπα χαλκόν,
ὤϊξάν ῥα θύρας, ἐκ δ' ἤϊον, ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
Τοῖσι δ' ἐπ' ἀγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν.
τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
αἶψα δὲ Τηλέμαχον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν
„Τηλέμαχ', ἤδη μὲν τόδε γ' εἴσεαι αὐτὸς ἐπελθών,
ἀνδρῶν μαρναμένων ἵνα τε κρίνονται ἄριστοι,
μήτι καταισχύνειν πατέρων γένος, οἳ τὸ πάρος περ
ἀλκῇ τ' ἠνορέῃ τε κεκάσμεθα πᾶσαν ἐπ' αἶαν.“
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
„ὄψεαι, αἴ κ' ἐθέλῃσθα, πάτερ φίλε, τῷδ' ἐπὶ θυμῷ
οὔτι καταισχύνοντα τεὸν γένος, ὡς ἀγορεύεις.“
Ὣς φάτο, Λαέρτης δ' ἐχάρη καὶ μῦθον ἔειπεν·
„τίς νύ μοι ἡμέρη ἥδε, θεοὶ φίλοι; ἦ μάλα χαίρω·
υἱός θ' υἱωνός τ' ἀρετῆς πέρι δῆριν ἔχουσιν.“
Τὸν δὲ παρισταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη
„ὦ Ἀρκεισιάδη, πάντων πολὺ φίλταθ' ἑταίρων,
εὐξάμενος κούρῃ γλαυκώπιδι καὶ Διὶ πατρί,
αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος.“
Ὣς φάτο, καί ῥ' ἔμπνευσε μένος μέγα Παλλὰς Ἀθήνη.
εὐξάμενος δ' ἄρ' ἔπειτα Διὸς κούρῃ μεγάλοιο,
αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,

καὶ βάλεν Εὐπείθεα κόρυθος διὰ χαλκοπαρήου·
ἡ δ᾽ οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἴσατο χαλκὸς,
δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε᾽ ἐπ᾽ αὐτῷ.
ἐν δ᾽ ἔπεσον προμάχοις Ὀδυσεὺς καὶ φαίδιμος υἱὸς,
τύπτον δὲ ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
καί νύ κε δὴ πάντας ὄλεσαν καὶ ἔθηκαν ἀνόστους,
εἰ μὴ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
ἤϋσεν φωνῇ, κατὰ δ᾽ ἔσχεθε λαὸν ἅπαντα.
„Ἴσχεσθε πτολέμου, Ἰθακήσιοι, ἀργαλέοιο,
ὥς κεν ἀναιμωτί γε διακρινθεῖτε τάχιστα."
Ὣς φάτ᾽ Ἀθηναίη, τοὺς δὲ χλωρὸν δέος εἷλεν·
τῶν δ᾽ ἄρα δεισάντων ἐκ χειρῶν ἔπτατο τεύχεα,
πάντα δ᾽ ἐπὶ χθονὶ πῖπτε, θεᾶς ὄπα φωνησάσης·
πρὸς δὲ πόλιν τρωπῶντο λιλαιόμενοι βιότοιο.
σμερδαλέον δ᾽ ἐβόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
οἴμησεν δὲ ἀλεὶς ὥστ᾽ αἰετὸς ὑψιπετήεις.
καὶ τότε δὴ Κρονίδης ἀφίει ψολόεντα κεραυνὸν,
κὰδ δ᾽ ἔπεσε πρόσθε γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης.
δὴ τότ᾽ Ὀδυσσῆα προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη
„Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν᾽ Ὀδυσσεῦ,
ἴσχεο, παῦε δὲ νεῖκος ὁμοιίου πολέμοιο,
μήπως τοι Κρονίδης κεχολώσεται εὐρύοπα Ζεύς."
Ὣς φάτ᾽ Ἀθηναίη, ὁ δ᾽ ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
ὅρκια δ᾽ αὖ κατόπισθε μετ᾽ ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν.

СЛОВАРЬ.

При прилагат. цыфра 3 означаетъ, что они трехъ окончаній, а 2, что двухъ окончаній. *D.* = Deponens, *M.* = Medium, *P.* = Passivum, *DP.* = Deponens Passivi, *DM.* = Deponens Medii.

A.

A межд. о! ахъ, увы! *ἆ δειλέ* о несчастный!

ἀάατος 2. неприкосновенный, ненарушимый; невредный, невинный, *ἄεθλος*.

ἀαγής 2. неломкій, крѣпкій, *ῥόπαλον*.

ἄαπτος 2. недостижимый, неприступный, непобѣдимый, грозный, *χεῖρες*.

ἀάσχετος 2. см. *ἄσχετος*.

ἀάω, аор *ἄασα* и *ἆσα*, *ἀασάμην*, аор. стр. *ἀάσθην*, врежу, обманываю; *P.* меня обманываютъ, мнѣ вредатъ; *M.* я допускаю себя обманывать, ошибаюсь.

ἀβακέω, аор. *ἀβάκησα*, не умѣю говорить, не говорю, не знаю.

ἀβληχρός 3. слабый, спокойный, тихій, *θάνατος*

ἀγάασθαι, *ἀγάασθε* см. *ἄγαμαι*.

ἄγαγον, *ἀγαγεῖν*, *ἀγαγέσθαι* см. *ἄγω*.

ἀγαθός 3. хорошій, превосходный, прекрасный, славный, благородный; полезный, *ἀγαθὸς βίος* счастливая жизнь; *ἀγαθαὶ φρένες* прекрасный умъ; *βοὴν ἀγαθός* громкоголосый, *πὺξ ἀγαθός* храбрый въ кулачномъ бою.

ἀγαίομαι (*ἄγαμαι*) завидую, негодую, сержусь.

ἀγακλειτός 3. славный, знаменитый; великолѣпный.

ἀγακλυτός 2. знаменитый, славный; великолѣпный.

ἀγάλλομαι *P.* горжусь; радуюсь; пользуюсь.

ἄγαλμα, *ατος*, *τό* драгоцѣнность, богатый даръ; обѣтная жертва.

ἄγαμαι *DM.* (*ἀγάομαι*, *ἀγαίομαι* и *ἀγάζομαι*) буд. *ἀγάσομαι*, аор. 1. *ἠγασάμην*, *ἠγασσάμην*, *ἀγασάμην* и *ἀγασσάμην* удивляюсь, восхищаюсь, *τινά*; завидую, отказываю *τινί τι*; гнѣваюсь, негодую, *τινί* или *τί*.

Ἀγαμεμνονίδης, *ου*, *ὁ* сынъ Агамемнона = *Ορέστης*.

Ἀγαμέμνων, *ονος*, *ὁ* Агамем-

нонъ, с. Атрея, внукъ Пелопса, царь Микенскій, военачальникъ Грековъ въ Троянской войнѣ, по окончаніи которой онъ возвратился домой и былъ убитъ Эгистомъ. Ἀγαμεμνόνεος 3. принадлежащій Агагемнону, Ἀγ. ἄλοχος супруга Агамемнона.

ἀγανός 3. (γάνος, γάνυμαι) ясный, тихій, милый, пріятный, εὐχωλαὶ ἀγαναί пріятная, трогательная молитва.

ἀγᾰνοφροσύνη, ης, ἡ (ἀγανός, φρήν) кротость, любезность.

ἀγάομαι и ἀγαίομαι см. ἄγαμαι.

ἀγαπάζω, ἀγαπάζομαι и

ἀγαπάω, аор. ἠγάπησα и ἀγάπησα радушно принимаю. привѣтствую; я доволенъ.

ἀγαπήνωρ, ορος, ὁ (ἀνήρ) любящій храбрость, храбрый, мужественный.

ἀγᾰπητός 3. возлюбленный, драгоцѣнный; любимецъ.

ἀγάστονος 2. сильно стонающій, воющій; шумный, Ἀμφιτρίτη.

ἀγαυός 3. превосх. ἀγαυότατος, чудный, прекрасный, благородный.

ἀγγείλαιμι жел. аор. отъ ἀγγέλλω.

ἀγγελίη, ης, ἡ извѣстіе, посланіе; ἀγγελίη Ζηνός посланіе Зевса, ἑτάρων извѣстіе о друзьяхъ; посольство.

ἀγγέλλω, буд. ἀγγελέω, аор. ἤγγειλα, аор. общ. ἠγγειλάμην извѣщаю, объявляю; съ неопр. приказываю.

ἄγγελος, ου, ὁ, ἡ вѣстникъ, посолъ; вѣстница.

ἄγγος, εος, τὸ сосудъ; обыкн. во мн. τὰ ἄγγεα.

ἄγε, ἄγετε, межд. ну, ну-ка!

ἀγείρω, аор. ἤγειρα, ἄγειρα, давнопр. ἀγηγέρμην, 3. л. мн. ἀγηγέρατο, аор. стр. ἠγέρθην, 3. л. мн. ἤγερθεν, ἄγερθεν=ἠγέρθησαν, аор. общ. ἀγερόμην, неопр. ἀγερέσθαι, прич. ἀγρόμενος собираю, *P.* и *M.* собираюсь.

ἀγελαῖος 3. принадлежащій къ стаду; βοῦς ἀγελαίη корова изъ стада.

Ἀγέλᾱος, ου и Ἀγέλεως, ω, ὁ Агелай, с. Дамастора, одинъ изъ жениховъ Пенелопы, убитый Одиссеемъ.

ἀγελείη, ης, ἡ (ἄγω, λεία) приносящая добычу (Аѳина).

ἀγέλη, ης, ἡ стадо.

ἀγέμεν = ἄγειν неопр. наст. отъ ἄγειν.

ἀγερέθομαι см. ἠγερέθομαι.

ἄγερθεν = ἠγέρθησαν аор. стр. отъ ἀγείρω.

ἀγέρθη аор. стр. отъ ἀγείρω.

ἀγέρωχος 2. гордый, славный, отважный, храбрый, воинственный.

ἄγη, ης, ἡ удивленіе.

ἄγη = ἐάγη аор. стр. отъ ἄγνυμι.

ἀγηγέραθ᾽=ἀγηγέρατο давнопр. отъ ἀγείρω.

ἀγήνωρ, ορος, ὁ, ἡ (ἄγαν, ἀνήρ) мужественный, отважный; гордый.

ἀγήραος 2. сокр. ἀγήρως 2. не старѣющійся; вѣчный.
ἀγητός 3. чудесный, великолѣпный, отличный.
ἀγίνεσχον пр. нес. отъ ἀγινέω.
ἀγῑνέω, неопр. ἀγινέμεναι, пр. несов. ἀγίνεσχον, веду, несу, гоню.
ἀγκάς нар. руками, въ объятіяхъ, ἀγκὰς λαβεῖν, ἑλεῖν обнять.
ἄγκιστρον, ου, τό удочка.
ἀγκλίνας прич. аор. отъ ἀνακλίνω.
ἀγκοίνη, ης, ἡ рука, объятія.
ἄγκος, εος, τό долина, ущелье.
ἀγκρεμάσασα прич. аор. отъ ἀνακρεμάννυμι.
ἀγκῠλομήτης, εω, ὁ, ἡ (ἀγκύλος, μῆτις) хитрый.
ἀγκῠλος 3. загнутый, кривой.
ἀγκῠλοχείλης, ου, ὁ кривоносый.
ἀγκών, ῶνος, ὁ сгибъ, согнутая рука, локоть.
ἀγλαΐη, ης, ἡ блескъ, красота, украшеніе, роскошь; во мн. ἀγλαΐαι гордость.
ἀγλᾰόκαρπος 2. приносящій прекрасные плоды.
ἀγλᾰός 3. свѣтлый; блестящій, прекрасный, великолѣпный.
ἀγνοέω, аор. ἀγνώσασκε сокр. изъ ἀγνοήσασκε, не знаю, не узнаю.
ἀγνοιέω=ἀγνοέω не узнаю.
ἀγνοιῆσι сосл. наст. отъ ἀγνοιέω.
ἁγνός 3. чистый, невинный, святой, Ἄρτεμις.
ἄγνῡμι, буд. ἄξω, аор. 1. ἔαξα, ἦξα, повел. ἆξον, аор. 2. стр. ἐάγην, ἄγην, 3. л. мн. ἄγεν=ἐάγησαν, ломаю, разламываю, уничтожаю; κύματα разсѣкаю волны.
ἀγνώς, ῶτος, ὁ, ἡ, (γνῶναι) неизвѣстный, τινί.
ἀγνώσασκε см. ἀγνοέω, или ἀγνώσσω не знаю.
ἄγνωστος 2. не узнанный; не узнаваемый.
ἀγοράασθε = ἀγορᾶσθε, отъ ἀγοράομαι.
ἀγοράομαι *DM*. аор. ἠγορησάμην, 3. л. мн. пр. нес. ἠγορόωντο = ἠγορῶντο участвую въ народномъ собраніи, совѣтуюсь; говорю въ народномъ собраніи.
ἀγορεύω говорю въ народномъ собраніи, говорю, возвѣщаю, обнародываю, разсказываю.
ἀγορή, ῆς, ἡ народное собраніе, совѣщаніе ἀγορὴν τίθεσθαι или καθίζειν созывать собраніе, λύειν распускать; мѣсто собранія, площадь, рынокъ, αἱ ἀγοραί рѣчи.
ἀγορῆθεν нар. изъ собранія.
ἀγορήνδε нар. въ собраніе.
ἀγορητής, οῦ, ὁ витія, ораторъ.
ἀγορητύς, ύος, ἡ даръ слова, краснорѣчіе.
ἄγραυλος 2. живущій на полѣ, подъ открытымъ небомъ.
ἄγρει, мн. ἄγρειτε, повел. отъ ἀγρέω бери;=ἄγε ну, живо, впередъ!
ἄγρη, ης, ἡ, ловля, охота; добыча.
ἄγριος 3. дикій; грубый, злой, жестокій.

ἀγριόφωνος 2. имѣющій дикій голосъ; говорящій варварскимъ, чужимъ языкомъ.
ἀγρόθεν нар. съ полей, изъ деревни.
ἀγροιώτης, ου, ὁ=ἀγρότης селянинъ, деревенскій житель, βουκόλοι ἀγρ. сельскіе пастухи.
ἀγρόμενος см. ἀγείρω.
ἀγρόνδε нар. въ поле, въ деревню.
ἀγρονόμος 2. живущій въ деревнѣ, деревенскій.
ἀγρός, οῦ, ὁ поле, пашня.
ἀγρότερος 3. деревенскій, полевой, дикій.
ἀγρότης, ου, ὁ деревенскій житель, земледѣлецъ.
ἀγρώσσω = ἀγρεύω охочусь, ловлю, преслѣдую.
ἄγρωστις, ιος, ἡ трава.
ἀγυιά, ᾶς, ἡ улица, путь, дорога.
ἄγυρις, ιος, ἡ=ἀγορά собраніе.
ἀγυρτάζω собираю.
ἄγχι нар. близко; скоро.
Ἀγχίαλος, ου, ὁ Анхіалъ, 1) отецъ Мента, царя Тафіевъ, 2) благородный Феакъ.
ἀγχιβαθής 2. близкій къ глубинѣ, глубокій.
ἀγχίθεος 2. близкій къ богамъ, богоподобный.
ἀγχίμολος 2. подходящій близко; ἀγχίμολον нар. близко; скоро.
ἀγχίνοος 2. благоразумный, проницательный, остроумный.
ἄγχιστα нар. очень близко.
ἀγχιστῖνος 3. близкій.
ἄγχιστον нар. очень близко.
ἀγχόθι нар.=ἀγχοῦ вблизи, близко.
ἀγχοῦ нар. вблизи, близко.
ἄγω, буд. ἄξω, аор. 2 ἤγαγον, аор. 2. общ. ἠγαγόμην, ἀγαγόμην, пов. аор. ἄξετε, неопр. ἄξεμεν и ἀξέμεναι, аор. 1. общ. ἠξάμην веду, привожу, приношу, похищаю, доставляю, κύκλον ἄγω черчу кругъ, κλέος τινὸς ἄγω распространяю славу, λόχον ἄγω устроиваю засаду; γυναῖκα ἀγαγέσθαι женюсь, γυναῖκά τινι привожу кому жену.
ἀγών, ῶνος, ὁ собраніе, мѣсто собранія, мѣсто состязанія, состязаніе.
ἀδαημονίη, ης, ἡ неопытность, незнаніе.
ἀδαήμων 2. не знающій, неопытный, τινός.
ἀδάκρυτος 2. безслезный, не оплакивающій.
ἀδδηκώς, ἀδδήσειε см. ἀδέω.
ἄδδην см. ἄδην.
ἅδε аор. отъ ἁνδάνω нравлюсь.
ἀδεής 2., ἀδειής, и ἀδδεής безстрашный. отважный; безстыдный.
ἀδελφεός и ἀδελφειός, οῦ, ὁ = ἀδελφός братъ.
ἀδευκής 2. непріятный, горькій.
ἀδέψητος 2. невыдѣланный.
(ἀδέω наст. не употребл.) жел. аор. ἀδήσειε и прич. пр. сов. ἀδηκότες, насыщаюсь до тошноты, до уста-

лости; пресыщаюсь, чувствую отвращеніе.
ἄδην нар. вдоволь, досыта.
ἀδινός 3. плотный, крѣпкій, κῆρ; многочисленный, μῆλ' ἀδινά; громкій, сильный, γοός; звучный, Σειρῆνες; ἀδινόν, ἀδινά, ἀδινώτερον употребляются какъ нар.
ἀδμής, ῆτος, ὁ, ἡ необузданный, неукротимый; холостой.
ἄδμητος 3. = ἀδμής.
ἅδον см. ἁνδάνω.
Ἀδρήστη, ης, ἡ = Ἀδράστη Адраста, служанка Елены.
ἀέθλιον, ου, τό состязаніе, сраженіе; оружіе для состязанія; награда за побѣду.
ἄεθλον, ου, τό = ἆθλον награда за побѣду; состязаніе.
ἄεθλος, ου, ὁ = ἆθλος борьба, состязаніе; сраженіе; во мн. ἄεθλοι труды.
ἀεί, αἰεί и αἰέν, нар. всегда, постоянно.
ἀείδω = ᾄδω, буд. ἀείσομαι, ᾄσομαι, повел. аор. 2. ἀείσεο, неопр. аор. ἀεῖσαι пою, ὀπὶ καλῇ прекраснымъ голосомъ; воспѣваю, νόστον Ἀχαιῶν возвращеніе Ахейцовъ; звучу, νευρή.
ἀεικείη, ης, ἡ = αἰκία худое обращеніе, обида.
ἀεικέλιος 3. и 2. неприличный, гадкій, постыдный; невидный; безобразный; презрѣнный, жалкій.
ἀεικελίως нар. неприлично, постыдно.
ἀεικής 2. = αἰκής неприличный, постыдный; гадкій, безобразный; жалкій.
ἀεικίζω = αἰκίζω, буд. ἀεικιῶ, аор. ἀείκισσα ἀεικισσάμην, аор. стр. ἀεικίσθην, неопр. аор. стр. ἀεικισθήμεναι = ἀεικισθῆναι поступаю дурно, обижаю.
ἀείρω = αἴρω. аор. ἤειρα, ἄειρα, аор. общ. ἀειράμην и ἠράμην (ἤρατο, ἠράμεθα), аор. 2. ἀρόμην, сосл. ἄρωμαι, жел. ἀροίμην, неопр. ἀρέσθαι, 3. л. ед. давнопр. ἄωρτο, аор. стр. ἀέρθην, 3. л. мн. ἄερθεν = ἀέρθησαν, прич. ἀερθείς и ἀρθείς (отъ αἴρω, ἤρθην) поднимаю, χεῖρας руки; беру, схватываю, похищаю, μῆλα мелкій скотъ; уношу, ἄχθος тяжесть; M. поднимаюсь; поднимаю для себя; пріобрѣтаю, получаю.
ἀεῖσαι неопр. аор. отъ ἀείδω.
ἀεκαζόμενος 3. (ἀέκων) принуждаемый, дѣйствующій противъ воли.
ἀέκητι нар. (ἀέκων) противъ воли, ἀέκητι θεῶν противъ воли боговъ.
ἀέκων, ουσα, ον = ἄκων неохотный, недобровольный, дѣйствующій противъ воли.
ἄελλα, ης, ἡ порывъ вѣтра, буря, вихорь.
ἀελπής 2. неожиданный.
ἀενάων, ουσα, ον (ἀεί, νάω) вѣчно текущій.
ἀέντων род. мн. отъ ἀείς, прич. отъ ἄημι.
ἀέξω = αὔξω умножаю, ращу, питаю; P. умножаюсь, росту,

ἦμαρ ἀέξεται день растетъ, κῦμα ἀέξεται волна поднимается.
ἀεργίη, ης, ἡ бездѣйствіе, праздность, лѣнь.
ἀεργός 2. = ἀργός лѣнивый.
ἀερθείς, ἄερθεν см. ἀείρω.
ἄεσα аор., 1. л. мн. ἀέσαμεν = сокр. ἄσαμεν, неопр. ἀέσαι отдыхаю, сплю.
ἀεσιφροσύνη, ης, ἡ неблагоразуміе, необдуманность.
ἀεσίφρων 2. (ἀάω, φρήν) неразумный, необдуманный, легкомысленный.
ἀζαλέος 3. изсушенный, сухой.
ἄζη, ης, ἡ плѣсень, грязь.
ἀζηχής 2. безпрестанный, непрерывный; ἀζηχές нар. сильно, непрерывно.
ἄζομαι D. благоговѣю, почитаю, боюсь.
Ἀηδών, όνος, ἡ дочь Пандарея; соловей.
ἄημι 3. л. дв. ἄητον, неопр. ἀῆναι, ἀήμεναι, прич. ἀέντες, 3. л. ед. пр. нес. ἄη, прич. наст. ἀήμενος и пр. нес. αητο, дую, вѣю, ἀήμενος καὶ ὑόμενος во время вѣтра и дождя.
ἀήρ, род. ἠέρος, д. ἠέρι, в. ἠέρα воздухъ, туманъ, мракъ.
ἀήτης, ου, ὁ (ἄημι) вѣтеръ, вѣяніе, дуновеніе.
ἀθάνατος 3. и 2. безсмертный, вѣчный; ἀθάνατοι боги.
αθαπτος 2. не погребенный.
αθεεί нар. безъ боговъ, безъ опредѣленія боговъ.
ἀθεμίστιος 2. (θέμις) беззаконный, несправедливый, преступный.
ἀθέμιστος 2. = ἀθεμίστιος.
ἀθερίζω пренебрегаю, не обращаю вниманія, презираю.
ἀθέσφατος 2. невыразимый, обильный, безпредѣльный, великій.
Ἀθῆναι, άων и έων, αἱ Аѳины, главный городъ Аттики.
Ἀθήνη, ης, ἡ = Ἀθῆναι.
Ἀθήνη, ης, ἡ и Ἀθηναίη Аѳина (Minerva), дочь Зевса, богиня храбрости, благоразумія и прекрасной работы.
ἀθηρηλοιγός, οῦ, ὁ (ἀθήρ, λοιγός) истребитель ости, лопата.
ἀθλητήρ, ῆρος, ὁ = ἀθλητής борецъ.
ἆθλος, ου, ὁ = ἄεθλος борьба, состязаніе.
ἀθρέω, аор. ἤθρησα, смотрю внимательно, осматриваю.
ἀθρόος и ἄθρόος 3. собранный, частый, соединенный, многочисленный.
ἄθυμος 2. робкій, малодушный.
ἄθυρμα, ατος, τό игра, нарядъ, игрушка.
αἰ союзъ вм. εἰ; αἴκε, αἴ κεν если, ежели; въ косв. вопр. ли, не-ли.
αἲ γάρ съ жел. если бы.
αἶα, ας, ἡ (γαῖα, γῆ) земля, страна; πατρὶς αἶα отечество.
Αἰαίη, ης, ἡ (νῆσος) островъ Эйея (мысъ Circaeum), жилище Цирцеи.

Αἰαίη, ης, ἡ жительница острова Αἰαίη, прозвище Цирцеи.
Αἰακίδης, αο, ὁ Эакидъ, внукъ Эака = Ахиллесъ.
Αἴας, αντος, ὁ Аяксъ 1) ὁ Ὀϊλῆος и ὁ Λοκρός с. Оилея, царя Локревъ 2) ὁ Τελαμώνιος с. Теламона, царя Саламинскаго.
Αἰγαί, ῶν, αἱ Эгей, городъ въ Ахаіи, съ знаменитымъ храмомъ Посидона.
αἰγανέη, ης, ἡ копье, рогатина.
αἴγειος 3.=αἴγεος (αἴξ) козій, сдѣланный изъ козьей шкуры; κυνέη αἰγείη кожаный шлемъ.
αἴγειρος, ου, ἡ черный тополь.
αἴγεος 3. = αἴγειος.
αἶγες мн. отъ αἴξ.
αἰγιαλός, οῦ, ὁ морской берегъ.
αἰγίβοτος 2. питающій козъ; ἡ αἰγίβοτος (γῆ) страна, питающая козъ.
αἰγίοχος, ου, ὁ владѣющій Эгидою, см αἰγίς.
αἰγίς, ίδος, ἡ щитъ, скованный Гефестомъ Зевсу, поражающій громомъ, молніею и ночью.
Αἴγισθος, οιο, ο Эгистъ, с. Θіеста; онъ убилъ Агамемнона и завладѣлъ его царствомъ, а самъ былъ убитъ Орестомъ, сыномъ Агамемнона.
αἴγλη, ης, ἡ блескъ, сіяніе.
αἰγλήεις, εσσα, εν блистающій.
αἰγυπιός, οῦ, ὁ коршунъ.
Αἰγύπτιος 3. Египетскій; сущ. Египтянинъ.
Αἰγύπτιος, ου, ὁ Эгиптій, отецъ Антифа, старикъ на островѣ Итакѣ.
Αἴγυπτος, ου, ὁ Нилъ, рѣка Египта; ἡ Αἴγυπτος Египетъ; Αἰγυπτόνδε къ Нилу.
αἵδε им. мн. женск. отъ ὅδε.
αἰδεῖο сокр. изъ αἰδέεο повел. отъ αἰδέομαι.
αἰδέομαι = αἴδομαι D. буд. αἰδέσομαι и αἰδέσσομαι, аор. 1. ᾐδεσάμην и αἰδεσσάμην, пов. αἴδεσσαι, аор. стр. ᾐδέσθην и αἰδέσθην, 3. л. мн. αἰδέσθεν = ᾐδέσθησαν стыжусь, боюсь; уважаю, благоговѣю.
ἀΐδηλος 2. (α, ἰδεῖν) дѣлающій невидимымъ, уничтожающій, пагубный; дерзкій.
Ἀΐδης, αο, εω и Ἄϊδος, ὁ = Ἅιδης Гадесъ = Плутонъ, богъ подземнаго міра; εἰς Ἀΐδαο или Ἀΐδεω (δόμους) ἰέναι идти въ царство мертвыхъ, умирать; εἰν Ἀΐδαο (δόμοις) въ царствѣ Плутона, ἐξ Ἀΐδαο (δόμων) изъ царства Плутона.
αἰδοῖος 3. стыдливый; достойный уваженія, уважаемый.
αἰδοίως нар. съ почестью, съ уваженіемъ.
αἴδομαι см. αἰδέομαι.
Ἄϊδος, Ἄϊδι (отъ Ἄϊς) см. Ἀΐδης.
Ἀϊδόσδε нар. въ царство Плутона.
ἀϊδρείη, ης, ἡ неопытность, незнаніе.
ἄϊδρις, ι, род. ιος и εος, неопытный, не знающій.
αἰδώς, όος = οῦς, ἡ стыдъ, стыдливость, скромность,

аор. αἰτῆσαι прошу, молю, требую.
αἰτιάασθαι см. αἰτιάομαι.
αἰτιάομαι *DM*. 3 л. мн. αἰτιόωνται=αἰτιῶνται, неопр. αἰτιάασθαι=αἰτιᾶσθαι, 2. и 3. ед. жел. αἰτιόῳο и αἰτιόῳτο=αἰτιοῷο и αἰτιῷτο, 2. и 3. мн. пр. несов. ἠτιάασθε и ἠτιόωντο=ἠτιάσθε и ἠτιῶντο обвиняю, упрекаю.
αἰτίζω=αἰτέω прошу, молю.
αἴτιος 3. виновный.
αἰτιόῳο и αἰτιόῳτο см. αἰτιάομαι
Αἰτωλός, οῦ, ὁ Этоліецъ.
αἰχμητής, οῦ, ὁ сражающійся копьемъ, воинственный.
αἶψα нар. скоро, тотчасъ.
αἰψηρός 3. быстрый.
ἀΐω пр. несов. ἄϊον, понимаю, чувствую, слышу.
αἰών, ῶνος, ὁ вѣкъ, возрастъ, жизнь.
ἀκάκητα=ἀκακήτης, ου, ὁ (α и κακός) благодѣтель, спаситель.
ακαλαῤῥείτης, αο, ὁ текущій тихо.
ἀκάματος 2. неутомимый, безпрерывный.
ἄκανθα, ης, ἡ колючка, терніе, терновникъ.
Ακαστος, ου, ὁ Акастъ, царь въ Дулихіонѣ.
ἀχείατο, ἀκαχεῖν, ἀκαχήμε-
ἀκνος, ἀκαχήσω, см. ἀκαχίζω.
ἀκαχίζω, аор. 2. ἤκαχον, буд. ἀκαχήσω, аор. 1. ἠκάχησα, аор. общ. ἠκαχόμην, пр. сов. ἀκάχημαι и ἀκήχεμαι, 3. л. мн. ἀκηχέδαται, 3 л. мн. давнопр. ἀκαχείατο =ἀκάχηντο, неопр. пр. сов. ἀκάχησθαι, прич. ἀκαχήμενος мучу, огорчаю, обижаю; *M*. огорчаюсь, печалюсь.
ἀκαχμένος 3. заостренный, острый.
ἀκάχοιτο см. ἀκαχίζω.
ἀκέομαι и ἀκείομαι *DM*. прич. ἀκειόμενος, аор. 1. ἠκεσάμην, пов. ἄκεσσαι вылечиваю, помогаю, νῆας чиню корабли.
ἀκέων, женск. ἀκέουσα, прил. и нар. молчаливый, тихій, спокойный.
ἀκηδής 2. беззаботный, безпечный, небрежный; оставленный безъ вниманія, не схороненный.
ἀκήλητος 2. упорный, неумолимый, непобѣдимый.
ἀκήν нар. безмолвно, тихо, ἀκὴν εἶναι молчать.
ἀκηράσιος 2. не смѣшанный, чистый.
ἀκήρατος 2. не поврежденный, не тронутый, чистый.
ἀκήριος 2. (κήρ) неповрежденный.
ἀκηχέδαται, ἀκηχέαται, ἀκηχεμένη см. ἀκαχίζω.
ἀκιδνός 3. слабый, маловажный, ничтожный.
ἄκικυς, υος, ὁ, ἡ безсильный, слабый.
ἄκλαυτος 2. не оплаканный; безслезный.
ἀκλεής и ἀκληής 2., им. мн. ἀκληεῖς, вин. ед. ἀκλέα = ἀκλεέα безславный.
ἀκλειῶς нар. безславно.
ἄκληρος 2. не имѣющій своей доли, бѣдный.
ἀκμηνός 2. (ἀκμή) совершенно

взрослый, цвѣтущій, крѣпкій.

ἀκμόθετον, ου, τό мѣсто для наковальни въ кузницѣ, подставка наковальни.

ἄκμων, ονος, ὁ наковальня.

ἄκνηστις, ιος, ἡ хребетъ.

ἀκοίτης, ου, ὁ супругъ.

ἄκοιτις, ιος, ἡ супруга.

ἄκολος, ου, ὁ кусочекъ, отломокъ.

ἀκομιστίη, ης, ἡ (κομίζω) недосмотръ, небрежность.

ἄκοντε, ἄκοντες см. ἄκων.

ἀκοντίζω, аор. ἀκόντισα и ἀκόντισσα, бросаю копье, поражаю копьемъ, бросаю ὀξέα δοῦρα.

ἀκοντιστής, οῦ, ὁ вооруженный копьемъ, бросающій копье.

ἄκος, εος, τό лекарство, средство, исцѣленіе, успокоеніе.

ἀκουάζω и ἀκουάζομαι DM. слышу, слушаю.

ἀκουή, ῆς, ἡ извѣстіе, молва.

ἄκουρος 2. не имѣющій сына, безпотомственный.

ἀκούω, неопр. ἀκουέμεν и ἀκουέμεναι, буд. ἀκούσομαι, аор. ἤκουσα, ἄκουσα слушаю, слышу, знаю.

ἀκράαντος 2. несовершенный; неисполненный.

ἀκραής 2. (ἄκρος, ἄημι) дующій сильно.

ἄκρη, ης, ἡ вершина горы; мысъ; κατ' ἄκρης сверху.

ἄκρητος 2. (κεράννυμι) не смѣшанный, чистый.

ἄκρις, ιος, ἡ = ἄκρη вершина горы.

ἀκριτόμυθος 2. говорящій пустяки, необдуманное; ὄνειροι ἀκριτ. необъяснимые сны; пустые сны.

ἄκριτος 2. неотдѣленный, запутанный, ἄκριτα πόλλ' ἀγορεύειν говорить много какъ попало, необдуманно.

ἄκριτον нар. безпрестанно, безконечно.

ἄκρον, ου, τό вершина, конецъ; край, мысъ.

Ἀκρόνεως, ω, ὁ Акронеосъ, Феакъ.

ἀκρόπολις, ιος, ἡ замокъ, крѣпость.

ἀκροπόλος 2. (ἄκρος, πέλομαι) высокій, возвышенный.

ἀκροπόρος 2. (ἄκρος, πείρω) заостренный, проникающій, пронзающій.

ἄκρος 3. верхній, высочайшій, остроконечный, οἰήϊον ἄκρον конецъ весла, ῥινὸς ἄκρη поверхность кожи.

ἀκτή, ῆς, ἡ морской берегъ, приморская страна.

ἀκτή, ῆς, ἡ полевые плоды; мука; ἀλφίτου ἀκτή ячменная мука.

ἀκτήμων, ονος, ὁ, ἡ (κτῆμα) не имѣющій, бѣдный.

ἀκτίς, ῖνος, ἡ, дат. мн. ἀκτίνεσσιν и ἀκτῖσιν, лучъ.

Ἀκτορίς, ίδος, ἡ Акторида, служанка Пенелопы.

ἄκυλος, ου, ἡ желудь, который можно ѣсть.

ἀκωκή, ῆς, ἡ остріе.

ἄκων, οντος, ὁ копье, дротикъ.

ἄκων, ουσα, ον см. ἀέκων неохотный, недобровольный.

ἄλαδε нар. къ морю, въ море.
ἀλάλημαι пр. сов отъ ἀλάομαι.
ἀλαλητός, οῦ, ὁ крикъ; вопль, рыданіе,
ἄλαλκε, ἀλαλκών, ἀλαλκεῖν см. ἀλέξω.
ἀλάομαι DP. пов. ἀλόω=ἀλῶ изъ ἀλάεο, ἀλάου, пр.несов. ἠλώμην, аор.1. ἠλήθην, ἀλήθην пр.сов. ἀλάλημαι,неопр. ἀλάλησθαι, прич. ἀλαλήμενος блуждаю, скитаюсь.
ἀλαός 2. слѣпой.
ἀλαοσκοπίη, ης, ἡ не зрящая, безполезная стража.
ἀλαόω аор. ἀλάωσα ослѣпляю.
ἀλαπαδνός 3. покоряемый, слабый.
ἀλαπάζω, буд. —ξω, аор. ἀλάπαξα истощаю, покоряю, уничтожаю.
ἄλαστος 2. (α, λήθω) не забываемый; безпрерывный.
ἀλαωτύς, ύος, ἡ ослѣпленіе.
ἀλγέω страдаю, хвораю; печалюсь, скорблю.
ἀλγίων 2. сравн.ст., ἄλγιστος прев. ст. къ ἀλεγεινός, печальный, тягостный.
ἄλγος, εος, τό страданіе, печаль, нужда, горесть, забота, несчастіе.
ἀλδαίνω, аор. 2. ἤλδανον питаю, кормлю, укрѣпляю.
ἀλέασθαι см. ἀλέομαι.
ἀλεγεινός 3. = ἀλγεινός сравн. ст. ἀλγίων, пр. ст. ἄλγιστος печальный, горестный, тяжкій, несчастный, ужасный.
ἀλεγύνω=ἀλέγω забочусь.
ἀλέγω сохраняю; забочусь, обращаю вниманіе, уважаю.
ἀλεείνω избѣгаю, бѣгу; отступаю.
ἀλέη, ης, ἡ солнечная теплота.
ἄλειαρ, ατος, τό мука.
ἀλείς, εῖσα, έν см. εἴλω.
ἄλεισον, ου, τό чаша, кубокъ.
ἀλείτης, ου, ὁ = ἀλήτης обольститель, обманщикъ, преступникъ.
ἄλειφαρ, ατος, τό мазь, масло.
ἀλείφω аор. ἤλειψα, аор.общ. ἠλειψάμην натираю маслом, намазываю, λίπα или λίπ' ἐλαίῳ масломъ; наклеиваю, κηρὸν ἐπ' ὠσίν воскъ на уши.
Ἀλέκτωρ, ορος, ὁ Алекторъ, с. Пелопса.
ἄλεν, ἀλέν см. εἴλω.
ἀλεξάμενος, ἀλέξασθαι см. ἀλέξω.
ἀλεξάνεμος 2. защищающій отъ вѣтра, χλαῖνα.
ἀλέξω, неопр. ἀλεξέμεναι, буд. ἀλεξήσω, 3. л. ед. аор. 1. жел. ἀλεξήσειε, аор.2. ἤλαλκον, неопр. ἀλαλκεῖν, έμεν, έμεναι, 3. л. ед. сосл. ἀλάλκησι = ἀλάλκῃ, прич ἀλαλκών, аор. сосл. общ. ἀλεξώμεσθα, неопр. ἀλέξασθαι отвращаю, защищаю, помогаю; M. защищаюсь.
ἀλέομαι и ἀλεύομαι, жел. ἀλέοιτο, пр несов ἀλέοντο, аор. ἠλεύατο и ἀλεύατο, сосл. ἀλέηται и ἀλεύεται (=ἀλεύηται), желат. ἀλέαιτο, пов. ἄλευαι, ἀλέασθε, неопр. ἀλέασθαι, прич. ἀλευόμενος избѣгаю, уклоняюсь, боюсь.

ἄλεται см. ἄλλομαι.
ἀλετρεύω мелю.
ἀλετρίς, ίδος, ἡ мольщица.
ἀλεύομαι см. ἀλέομαι.
ἀλέω см. καταλέω.
ἄλη, ης, ἡ странствованіе.
ἀληθείη, ης, ἡ истина.
ἀληθείς, ἀλήθην см. ἀλάομαι.
ἀληθής 2. (λήθω) нескрытный, искренній; истинный.
ἄληκτος, ἄλληκτος 2. безпрестанный; ἄλληκτον нар. безпрестанно.
ἀλήμεναι, ἀλῆναι см. εἴλω.
ἀλήμων, ονος, ὁ скиталецъ, негодяй, бродяга.
ἄληται см. ἄλλομαι.
ἀλητεύω блуждаю, скитаюсь, особ. какъ нищій.
ἀλήτης, ου, ὁ скиталецъ, бродяга, нищій, ἄνδρες ἀλῆται нищіе.
ἀλιαής 2. (ἅλς, ἄημι) дующій на море.
ἀλίγκιος 2. похожій, подобный.
ἁλιεύς, ῆος, ὁ (ἅλς) рыбакъ; мореплаватель, ἐρέται ἁλιεῖς гребцы.
Ἁλιθέρσης, ου, ὁ Галиѳерсъ, с. Местора, старый другъ Одиссея.
ἁλιμυρήεις, εσσα, εν текущій въ море, впадающій въ море.
ἅλιος 3. морской, безплодный, пустой, напрасный.
Ἅλιος, ου, ὁ Галій, с. Алкиноя.
ἁλιοτρεφής 2. воспитанный моремъ, выросшій въ морѣ.
ἁλιόω, аор. ἁλίωσα дѣлаю тщетнымъ, обезсиливаю.
ἁλιπόρφυρος 2. имѣющій пурпуровый цвѣтъ моря.
ἅλις нар. обильно, достаточно.
ἁλίσκομαι P. буд. ἁλώσομαι, аор. 2. ἑάλων, ἥλων, сосл. ἁλώω = ἁλῶ, жел. ἁλῴην, неопр. ἁλῶναι, прич. ἁλούς попадаю въ руки; бываю захваченъ, пойманъ, умерщвленъ.
ἀλιταίνω, аор. 2. ἤλιτον, аор. общ. ἀλιτόμην, неопр. ἀλιτέσθαι ошибаюсь, оскорбляю, грѣшу.
ἀλιτήμενος 3. (прич. пр. сов. отъ ἀλιταίνω) грѣшный.
ἀλιτήμων, ονος, ὁ грѣшный, преступный.
ἀλιτρός 2. преступный; преступникъ; хитрецъ.
Ἀλκάνδρη, ης, ἡ Алкандра, супруга Египтянина Полиба.
ἀλκή, ῆς, ἡ, дат. ἀλκί, сила, защита, помощь; мужество, храбрость.
ἀλκί дат. отъ ἀλκή.
Ἀλκιμίδης, ου, ὁ Алкимидъ, с. Алкима=Менторъ.
ἄλκιμος 2. крѣпкій, сильный, бодрый, мужественный, храбрый.
Ἀλκίνοος, ου, ὁ Алкиной, царь Феаковъ.
Ἀλκίππη, ης, ἡ Алкиппа, служанка Елены.
Ἀλκμαίων, ονος, ὁ Алкмеонъ, с. Амфіарая.
Ἀλκμήνη, ης, ἡ Алкмена, супруга Амфитріона, мать Геркулеса.
ἀλκτήρ, ῆρος, ὁ защитникъ, помощникъ.

ἀλλά союзъ: но, однако.
ἄλλῃ нар. въ другое мѣсто, въ другомъ мѣстѣ.
ἄλληκτος 2. = ἄληκτος.
ἀλλήλων, ἀλλήλοιιν (=ἀλλήλοιν) другъ съ другомъ, другъ друга, другъ другу, взаимно.
ἀλλόγνωτος 2. (ἄλλος, γιγνώσκω) знакомый другимъ, неизвѣстный, чужой.
ἀλλοδαπός 3. чужеземный.
ἀλλοειδής 2. имѣющій иной видъ.
ἄλλοθεν нар. съ другаго мѣста, ἄλλοθεν ἄλλος одинъ съ одного мѣста, другой съ другаго.
ἄλλοθι нар. въ другомъ мѣстѣ, ἄλλοθι πάτρης далеко отъ отечества.
ἀλλόθροος 2. говорящій инымъ языкомъ, чужой.
ἀλλοῖος 3. иной, другой.
ἅλλομαι аор. 2. ἡλόμην, 3. л. ед. аор. 2. ἆλσο, ἆλτο, прич. ἅλμενος прыгаю, скачу, соскакиваю, устремляюсь, налетаю, ἐπί τινι бросаюсь на к.
ἄλλος 3. иной, другой, различный; δόλος ἄλλος новая хитрость; οἱ ἄλλοι и ἄλλοι остальные, ἄλλος — ἄλλος одинъ — другой.
ἄλλοσε нар. въ другое мѣсто.
ἄλλοτε нар. въ другой разъ, въ другое время, прежде; ἄλλοτε μέν=ἄλλοτε δέ то — то, ἄλλοτε ἄλλος одинъ разъ тотъ, другой разъ другой.
ἀλλότριος 3. иноземный, чужой, ἀλλότριος φώς чужестранецъ; ἀλλότρ. βίοτος чужое имущество, γελῷν γναθμοῖσι ἀλλοτρίοισι смѣяться искаженнымъ лицомъ.
ἀλλοφρονέω имѣю другое что на умѣ, я погруженъ въ размышленія.
ἄλλυδις нар. въ другое мѣсто, ἄλλυδις ἄλλος одинъ въ ту, другой въ другую сторону, ἄλλυδις ἄλλῃ то туда, то сюда.
ἀλλύεσκεν см. ἀναλύω.
ἀλλύουσα см. ἀναλύω.
ἄλλως нар. иначе, другимъ образомъ; напрасно, безъ успѣха; въ другомъ случаѣ, въ другое время.
ἅλμα, ατος, τό, прыжокъ, прыганіе.
ἅλμη, ης, ἡ морская, соленая вода; грязь, тина.
ἁλμυρός 3. соленый; ὕδωρ морская вода.
ἀλοιφή, ῆς, ἡ масло, жиръ, свиной жиръ.
ἁλοσύδνη, ης, ἡ (ἅλς, ὕδνης) дочь моря, морская.
ἄλοχος, ου, ἡ супруга; наложница.
ἀλόω, ἀλόωνται см. ἀλάομαι.
ἅλς, ἁλός, ὁ соль; ἡ ἅλς море, морскія волны.
ἆλσο см. ἅλλομαι.
ἄλσος, εος, τό роща, священная роща.
ἆλτο см. αλλομαι.
Ἀλύβας, αντος, ἡ Алибасъ, городъ въ Южной Италіи.
ἀλυσκάζω (ἀλύσκω) избѣгаю, убѣгаю.
ἀλυσκάνω=ἀλυσκάζω.

ἀλύσκω (ἀλεύομαι), буд. ἀλύξω аор. ἤλυξα, удаляюсь, убѣгаю, избѣгаю.
ἀλύσσω (ἀλύω) бѣшусь, теряюсь, тревожусь, выхожу изъ себя.
ἄλυτος 2. неразрушимый, неразрывный.
ἀλύω скитаюсь, теряюсь, тревожусь, выхожу изъ себя, безумствую
ἀλφάνω, аор. ἦλφον, жел. ἄλφοι пріобрѣтаю, получаю; доставляю.
Ἀλφειός, οῦ, ὁ Алфей, рѣка въ Аркадіи; богъ Алфей.
ἀλφηστής, οῦ, ὁ изобрѣтательный, промышленный.
ἄλφιτον, ου, τό крупа или мука ячменная; во мн. ячменный хлѣбъ.
ἄλφοι жел. аор. 2. отъ ἀλφάνω.
Ἀλωεύς, ῆος, ὁ Алоей, с. Посейдона, отецъ Ефіалта и Отоса, супругъ Ифимедеи.
ἀλωή, ῆς, ἡ поле обсѣянное или обсаженное, виноградникъ, садъ, огородъ.
ἀλώῃ, ἀλώῃ, ἀλώμενος см. ἁλίσκομαι.
ἀλώμενος см. ἀλάομαι.
ἁλώω см. ἁλίσκομαι.
ἀμ=ἀνά предъ β, π, φ.
ἅμα нар. вмѣстѣ, въ одно время.
ἀμαιμάκετος 3. неодолимый, огромный, ужасный.
ἀμαλός 3. нѣжный, слабый.
ἄμαξα, ης, ἡ=ἅμαξα телѣга, колесница, ἅμαξα ἡμιονείη колесница запряженная мулами; созвѣздіе ἄρκτος.
ἁμαρτάνω, буд. ἁμαρτήσομαι аор. ἥμαρτον, ἤμβροτον не попадаю, ἀμφικόλου μὲν ἅμαρτε она не попала въ служанки; сбиваюсь, заблуждаюсь, οὐχ ἡμάρτανε μύθων онъ не сбился въ словахъ, онъ говорилъ хорошо; теряю, лишаюсь ὀπωπῆς зрѣнія; грѣшу, ошибаюсь.
ἁμαρτῇ и ἁμαρτῆ нар. вмѣстѣ, въ одно время.
ἀματροχάω, прич. ἀματροχόων = ἀματροχῶν бѣгу вмѣстѣ.
ἀμαυρός 3. темный, неясный.
ἀμάω, аор. ἄμησα, аор. общ. ἀμησάμενος жну; *М*. собираю, соединяю.
ἀμβ- = ἀναβ-, ἀμβαίνω, ἀμβάλλω, ἀμβατός, ἀμβλήδην ἀμβολάδην см. ἀναβ-.
ἀμβατός 2. доступный.
ἀμβροσίη, ης, ἡ амброзія, пища боговъ; благовонная мазь боговъ.
ἀμβρόσιος, 3. безсмертный; божескій, священный, прекрасный.
ἄμβροτος, 2. безсмертный; божескій, священный.
ἀμέγαρτος 2. (α, μεγαίρω) незавидный, печальный, несчастный; обильный, сильный.
ἀμείβω буд. ἀμείψω, буд. общ. ἀμείψομαι, аор. 1. ἠμειψάμην, мѣняю, промѣниваю, вымѣниваю; *М*. мѣняюсь съ к., чередуюсь, смѣняюсь; возражаю, отвѣчаю; воздаю добромъ или злемъ.
ἀμείνων 2. ср. ст. къ ἀγαθός

лучшій; болѣе способный, полезный.
ἀμέλγω дою.
ἀμενηνός 2. (α, μένος) не имѣющій тѣлесной силы, слабый.
ἀμέρδω (ἀμείρω) аор. ἤμερσα, ἄμερσα, стр. ἀμέρθην лишаю; врежу; обижаю, Р. лишаюсь, теряю.
ἀμέρδω (μέρδειν = μαρμαίρειν) лишаю блеска, ослѣпляю.
ἀμέτρητος 2. (μετρέω) неизмѣримый, огромный.
ἀμηχἄνίη, ης, ἡ безпомощность, стѣсненіе, нужда.
ἀμήχἄνος 2. не умѣющій помочь себѣ, безпомощный, ἀμηχανός εἰμί τινος не знаю что посовѣтывать, боюсь за к.; трудный, невозможный, ὄνειροι ἀμ. необъяснимые сны.
ἄμμε, ἄμμες, ἄμμι = ἡμᾶς, ἡμεῖς, ἡμῖν.
ἀμμορίη, ης, ἡ несчастіе.
ἄμμορος 2. не имѣющій участія, не участвующій; несчастный.
ἀμνίον, ου, τό чаша.
Ἀμνισός, οῦ, ἡ пристань близъ Кнозы, на островѣ Критѣ.
ἀμόθεν нар. = ἀμόθεν откуда нибудь, τῶν ἀμόθεν εἰπὲ καὶ ἡμῖν начиная съ этого разскажи и намъ.
ἀμοιβάς, άδος, ἡ для перемѣны (χλαῖνα платье).
ἀμοιβή, ῆς, ἡ замѣна; вознагражденіе, награда; воздаяніе.
ἀμοιβηδίς нар. поперемѣнно.
ἀμολγός, οῦ, ὁ время доенія, сумерки, разсвѣтъ; темнота.
ἀμές 3. и ἀμός = ἡμέτερος нашъ.
ἄμοτον нар. ненасытно, постоянно, безъ отдыха.
ἀμπ = ἀναπ—.
ἄμπελος, ου, ἡ виноградная лоза; виноградникъ.
ἀμπεπαλών см. ἀναπάλλω.
ἀμπερές см. διαμπερές.
ἀμπέχω, пр. несов. ἄμπεχον обнимаю, окружаю.
ἄμπνῦτο см. ἀναπνέω.
ἄμῦδις (ἅμα) нар. вмѣстѣ; въ одно время.
Ἀμυθάων, ονος, ὁ Амиѳаонъ, с. Креѳея.
ἀμῦμων 2. безпорочный, безукоризненный; хорошій, прекрасный, благородный.
ἀμύντωρ, ορος, ὁ защитникъ, покровитель; мститель.
ἀμῡνω, буд. ἀμῦνῶ, аор. ἤμῦνα, аор. общ. ἠμῡνάμην неопр. наст. ἀμυνέμεναι отвращаю, отражаю, помогаю, защищаю; М. защищаюсь.
ἀμφἄγἄπάζω обнимаю съ чувствомъ любви, дружбы, принимаю радушно.
ἀμφάδιος 3. открытый, явный.
ἀμφἄδίην нар. открыто, явно.
ἀμφἄδόν и ἀμφαδά нар. открыто, явно.
ἀμφἄσίη, ης, ἡ = ἀφασίη (α, φημί) невозможность говорить, безсловесность.
ἀμφἄφάω (ἀφάω) прич. ἀμφαφόων = ἀμφαφῶν, неопр. наст. общ. ἀμφαφάασθαι = ἀμφαφᾶσθαι ощупываю кру-

гомъ, дотрогиваюсь; держу, владѣю, τόξον.
ἀμφέθετο аор. общ. отъ ἀμφιτίθημι.
ἀμφέπω = ἀμφιέπω.
ἀμφέρχομαι D. аор. ἀμφήλυθον иду около, вокругъ, окружаю τινά; раздаюсь, μέ ἀμφήλυθεν ἀυτή крикъ раздался возлѣ меня, κνίσης ἀυτμή запахъ жира дѣлается ощутительнымъ.
ἀμφέχανε см. ἀμφιχάσκω.
ἀμφέχυτ' вм. ἀμφέχυτο см. ἀμφιχέω.
ἀμφήκης 2. (ἀμφί, ἀκή) обоюдуострый.
ἀμφήλυθε см. ἀμφέρχομαι.
ἀμφί нар. съ обѣихъ сторонъ, вокругъ; предл. съ род. о, объ, ἀμφὶ φιλότητος ἀείδειν воспѣвать любовь; съ дат. около, на, за, ἀμφ' ὤμοισι за плечами; съ вин. вокругъ, около.
ἀμφίαλος 2. окруженный моремъ.
Ἀμφίαλος, ου, ὁ, Амфіалъ, Феакъ.
Ἀμφιάραος, ου, ὁ Амфіарай, с. Оикла, знаменитый предсказатель.
ἀμφιβαίνω (βαίνω) пр. сов. ἀμφιβέβηκας, -κε, и давнопр. ἀμφιβεβήκει обхожу, μέσον οὐρανόν; окружаю, покрываю, ἄχος φρένας ἀμφιβέβηκεν горе затемняетъ его разумъ; охраняю, защищаю τί.
ἀμφιβάλλω, аор. 2. ἀμφέβαλον, буд. общ. ἀμφιβαλεῦμαι = ἀμφιβαλοῦμαι, аор. 2. ἀμφεβαλόμην накидываю, надѣваю, облекаю; окружаю; вооружаюсь, одѣваюсь.
ἀμφιγυήεις, εντος, ὁ (γυῖον) владѣющій крѣпко руками, сильный.
ἀμφίγυος 2. обоюду-острый.
ἀμφιδινέω, пр. сов. стр. ἀμφιδεδίνημαι, кладу кругомъ.
ἀμφίδυμος 2. (ἀμφί, δύω) имѣющій два входа, доступный съ двухъ сторонъ.
ἀμφιέλισσα, ης, ἡ (ἀμφιέλιξ, εἴλω) согнутый съ обѣихъ сторонъ.
ἀμφιέννυμι, буд. ἀμφιέσω, аор. ἀμφίεσα, аор. общ. ἀμφιεσάμην (σσ), пов. ἀμφιέσασθε надѣваю; M. одѣваюсь.
ἀμφιέπω и ἀμφέπω обращаюсь вокругъ ч., окружаю; хожу около ч., пекусь, занимаюсь.
Ἀμφιθέη, ης, ἡ Амфиѳея, супруга Автолика, бабушка Улисса.
ἀμφιθέω бѣгаю кругомъ к., окружаю.
ἀμφικαλύπτω покрываю, закрываю, принимаю; окружаю, защищаю.
ἀμφικεάζω, прич. аор. ἀμφικεάσσας раскалываю съ обѣихъ сторонъ.
ἀμφικύπελλον δέπας двойной кубокъ, двухъдонный кубокъ.
ἀμφιλαχαίνω окапываю.
Ἀμφίλοχος, ου, ὁ Амфилохъ, с. Амфіарая, братъ Алкмеона
(ἀμφιμάμαι) D. (μαίομαι), пов. аор. ἀμφιμάσασθε стираю.

лучшій; болѣе способный, полезный.
ἀμέλγω дою.
ἀμενηνός 2. (α, μένος) не имѣющій тѣлесной силы, слабый.
ἀμέρδω (ἀμείρω) аор. ἤμερσα, ἄμερσα, стр. ἀμέρθην лишаю; врежу; обижаю, P. лишаюсь, теряю.
ἀμέρδω (μέρδειν = μαρμαίρειν) лишаю блеска, ослѣпляю.
ἀμέτρητος 2. (μετρέω) неизмѣримый, огромный.
ἀμηχἄνίη, ης, ἡ безпомощность, стѣсненіе, нужда.
ἀμήχἄνος 2. не умѣющій помочь себѣ, безпомощный, ἀμηχανός εἰμί τινος не знаю что посовѣтывать, боюсь за к.; трудный, невозможный, ὄνειροι ἀμ. необъяснимые сны.
ἄμμε, ἄμμες, ἄμμι = ἡμᾶς, ἡμεῖς, ἡμῖν.
ἀμμορίη, ης, ἡ несчастіе.
ἄμμορος 2. не имѣющій участія, не участвующій; несчастный.
ἀμνίον, ου, τό чаша.
Ἀμνῖσός, οῦ, ἡ пристань близъ Кнозы, на островѣ Критѣ.
ἀμόθεν нар. = ἀμόθεν откуда нибудь, τῶν ἀμόθεν εἰπὲ καὶ ἡμῖν начиная съ этого разскажи и намъ.
ἀμοιβάς, άδος, ἡ для перемѣны (χλαῖνα платье).
ἀμοιβή, ῆς, ἡ замѣна; вознагражденіе, награда; воздаяніе.
ἀμοιβηδίς нар. попеременно.
ἀμολγός, οῦ, ὁ время доенія, сумерки, разсвѣтъ; темнота.
ἀμός 3. и ἁμός = ἡμέτερος нашъ.
ἄμοτον нар. ненасытно, постоянно, безъ отдыха.
ἀμπ = ἀναπ—.
ἄμπελος, ου, ἡ виноградная лоза; виноградникъ.
ἀμπεπαλών см. ἀναπάλλω.
ἀμπερές см. διαμπερές.
ἀμπέχω, пр. несов. ἄμπεχον обнимаю, окружаю.
ἄμπνῦτο см. ἀναπνέω.
ἄμὕδις (ἅμα) нар. вмѣстѣ; въ одно время.
Ἀμυθάων, ονος, ὁ Амиѳаонъ, с. Креѳея.
ἀμύμων 2. безпорочный, безукоризненный; хорошій, прекрасный, благородный.
ἀμύντωρ, ορος, ὁ защитникъ, покровитель; мститель.
ἀμύνω, буд. ἀμὕνῶ, аор. ἤμῦνα, аор. общ. ἠμῦνάμην неопр. наст. ἀμυνέμεναι отвращаю, отражаю, помогаю, защищаю; M. защищаюсь.
ἀμφἄγἄπάζω обнимаю съ чувствомъ любви, дружбы, принимаю радушно.
ἀμφάδιος 3. открытый, явный.
ἀμφἄδίην нар. открыто, явно.
ἀμφἄδόν и ἀμφαδά нар. открыто, явно.
ἀμφἄσίη, ης, ἡ = ἀφασίη (α, φημί) невозможность говорить, безсловесность.
ἀμφἄφάω (ἀφάω) прич. ἀμφαφόων = ἀμφαφῶν, неопр. наст. общ. ἀμφαφάασθαι = ἀμφαφᾶσθαι ощупываю кру-

гомъ, дотрогиваюсь; держу, владѣю, τόξον.
ἀμφέθετο аор. общ. отъ ἀμφετίθημι.
ἀμφέπω = ἀμφιέπω.
ἀμφέρχομαι D. аор. ἀμφήλυθον иду около, вокругъ, окружаю τινά; раздаюсь, μέ ἀμφήλυθεν ἀυτή крикъ раздался возлѣ меня, κνίσης ἀυτμή запахъ жира дѣлается ощутительнымъ.
ἀμφέχανε см. ἀμφιχάσκω.
ἀμφέχυτ' вм. ἀμφέχυτο см. ἀμφιχέω.
ἀμφήκης 2. (ἀμφί, ἀκή) обоюду-острый.
ἀμφήλυθε см. ἀμφέρχομαι.
ἀμφί нар. съ обѣихъ сторонъ, вокругъ; предл. съ род. о, объ, ἀμφὶ φιλότητος ἀείδειν воспѣвать любовь; съ дат. около, на, за, ἀμφ' ὤμοισι за плечами; съ вин. вокругъ, около.
ἀμφίαλος 2. окруженный моремъ.
'Αμφίαλος, ου, ὁ, Амфіалъ, Феакъ.
'Αμφιάραος, ου, ὁ Амфіарай, с. Оикла, знаменитый предсказатель.
ἀμφιβαίνω (βαίνω) пр. сов. ἀμφιβέβηκας, -κε, и давнопр. ἀμφιβεβήκει обхожу, μέσον οὐρανόν; окружаю, покрываю, ἄχος φρένας ἀμφιβέβηκεν горе затемняетъ его разумъ; охраняю, защищаю τί.
ἀμφιβάλλω, аор. 2. ἀμφέβαλον, буд. общ. ἀμφιβαλεῦμαι = ἀμφιβαλοῦμαι, аор. 2. ἀμφεβαλόμην накидываю, надѣваю, облекаю; окружаю; вооружаюсь, одѣваюсь.
ἀμφιγυήεις, εντος, ὁ (γυῖον) владѣющій крѣпко руками, сильный.
ἀμφίγυος 2. обоюду-острый.
ἀμφιδινέω, пр. сов. стр. ἀμφιδεδίνημαι, кладу кругомъ.
ἀμφίδυμος 2. (ἀμφί, δύω) имѣющій два входа, доступный съ двухъ сторонъ.
ἀμφιέλισσα, ης, ἡ (ἀμφιέλιξ, εἵλω) согнутый съ обѣихъ сторонъ.
ἀμφιέννυμι, буд. ἀμφιέσω, аор. ἀμφίεσα, аор. общ. ἀμφιεσάμην (σσ), пов. ἀμφιέσασθε надѣваю; M. одѣваюсь.
ἀμφιέπω и ἀμφέπω обращаюсь вокругъ ч., окружаю; хожу около ч., пекусь, занимаюсь.
'Αμφιθέη, ης, ἡ Амфиоея, супруга Автолика, бабушка Улисса.
ἀμφιθέω бѣгаю кругомъ к., окружаю.
ἀμφικαλύπτω покрываю, закрываю, принимаю; окружаю, защищаю.
ἀμφικεάζω, прич. аор. ἀμφικεάσσας раскалываю съ обѣихъ сторонъ.
ἀμφικύπελλον δέπας двойной кубокъ, двухъдонный кубокъ.
ἀμφιλαχαίνω окапываю.
'Αμφίλοχος, ου, ὁ Амфилохъ, с. Амфіарая, братъ Алкмеона
(ἀμφιμάμαι) D. (μαίομαι), пов. аор. ἀμφιμάσασθε стираю.

Ἀμφιμέδων, οντος, ὁ Амфимедонъ, с. Меланея, одинъ изъ жениховъ Пенелопы.
ἀμφιμέλᾱς, αινα, ᾰν кругомъ черный, мрачный, темный.
ἀμφιμῡκάομαι D. (μυκάομαι) аор. ἀμφέμῠκον, пр. сов. ἀμφιμέμῡκα, реву кругомъ, кругомъ раздаюсь.
ἀμφινέμομαι M. обитаю, живу.
Ἀμφίνομος, ου, ὁ Амфиномъ, с. Низа, одинъ изъ жениховъ Пенелопы.
ἀμφιξέω (ξέω) аор. ἀμφέξεσα кругомъ оскабливаю, отесываю, полирую.
ἀμφιπέλομαι D. нахожусь около к., окружаю, ἀοιδὴ ἀκουόντεσσι ἀμφιπέλεται пѣніе раздается около слушателей.
ἀμφιπένομαι D. занимаюсь прилежно к. или ч., тружусь, забочусь о к. л.
ἀμφιπερί см. ἀμφί.
ἀμφιπεριστέφω окружаю со всѣхъ сторонъ
ἀμφιπεσοῦσα прич. аор. отъ ἀμφιπίπτω.
ἀμφιπίπτω, аор 2. ἀμφέπεσον, прич. ἀμφιπεσών, падаю; бросаюсь на к., обнимаю кого.
ἀμφιπολεύω хожу около кого, занимаюсь, забочусь, берегу; служу.
ἀμφίπολος, ου, ἡ служанка.
ἀμφιπονέομαι DM. = ἀμφιπένομαι забочусь о ч. л., τί, для кого τινί.
ἀμφίρῠτος 3. = ἀμφίρρυτος окруженный водою.
ἀμφίς нар. кругомъ, по обѣимъ сторонамъ; отдѣльно, особо; предл. съ род.: отдѣльно, далеко отъ к., кругомъ; съ дат.: около; съ вин.: около, вблизи.
ἀμφίστημι обставляю; M. и аор. 2. ἀμφέστην, 3. л. мн. ἀμφέσταν = ἀμφέστησαν стою вокругъ.
ἀμφιτῑθημι аор. 1. ἀμφέθηκα, аор. 2. общ. ἀμφεθέμην, пр. аор. стр. ἀμφιτεθείς обкладываю, обставляю; надѣваю.
Ἀμφιτρῑτη, ης, ἡ Амфитрита, дочь Нерея, нереида, морская богиня.
ἀμφιτρομέω дрожу, страшусь за кого.
Ἀμφῐτρύων, ονος, ὁ Амфитріонъ, с. Алкея, супругъ Алкмены.
ἀμφιφορεύς, ῆος, ὁ = ἀμφορεύς сосудъ съ двумя ручками, сосудъ, кружка.
ἀμφιχέω, аор. 1. ἀμφέχευα, аор. 2. общ. ἀμφεχύμην (3. ед. ἀμφέχυτο), аор. 1. стр. ἀμφεχῠθην разливаю кругомъ, распростираю, разстилаю; M. разливаюсь; обнимаю, окружаю.
ἀμφιχυθείς, ἀμφιχυθῆναι см. ἀμφιχέω
Ἀμφίων, ίονος, ὁ Амфіонъ, с. Язія, царь Орхоменскій въ Віотіи; с. Зевса, извѣстный музыкантъ.
ἀμφότερος 3. тотъ и другой, оба.
ἀμφοτέρωθεν нар. съ обѣихъ сторонъ.
ἀμφουδίς нар. съ земли, съ пола.
ἀμφράσσαιτο жел. аор. отъ ἀναφράζομαι.

ἄμφρω, τώ, τά, τώ, род. ἀμφοῖν тотъ и другой, оба.
ἄμφωτος 2. съ двумя ручками.
ἀμῷεν сокр. изъ ἀμάοιεν см. ἀμάω.
ἄν поэт. κέ, κέν, выражаетъ условіе, возможность и т. д. см. Грам.
ἄν = ἀνά предъ ν и τ; предъ β, π, φ переход. въ ἄμ, ἀμ-, предъ γ, κ, χ въ ἀγ-; = ἀνέστη онъ поднялся.
ἀνά предл. съ род.: на, въ; съ дат.: на, на верху; съ вин.: по, на, чрезъ, въ, впродолженіе.
ἄνα вм. повел. ἀνάστηθι вставай; зват. пад. отъ ἄναξ.
ἀναβαίνω и ἀμβαίνω, аор. ἀνέβην, сосл. ἀναβῶ, жел. ἀναβαίην, неопр. ἀναβήμεναι = ἀναβῆναι, прич. ἀναβάς, ἀναβᾶσα, иду вверхъ, восхожу, вступаю; ἀ. νῆα вступаю на корабль, отплываю, εἰς χώραν приплываю; φάτις ἀνθρώπους ἀναβαίνει ἐσθλή хорошая молва распространяется между людьми; аор. 1. ἀνέβησα заставляю идти, ввожу.
ἀναβάλλω и ἀμβάλλω отлагаю; М. начинаю, съ неопр. ἀείδειν.
ἀναβατός и ἀμβατός 2. доступный.
ἀναβήμεναι = ἀναβῆναι неопр. аор. отъ ἀναβαίνω.
Ἀναβησίνεως, ω, ὁ Анабезинеосъ, Феакъ.
αναβραχεῖν, неопр. аор. 2. ἀνέβραχον раздаюсь, звеню, скриплю.
(ἀναβρόχω отъ осн. βροχ) жел. аор. 1. ἀναβρόξειε, прич. аор. 2. стр. ἀναβροχέν поглощаю опять (объ отливѣ воды на морѣ).
ἀναγιγνώσκω, аор. 2. ἀνέγνων, жел. ἀναγνοίην, прич. ἀναγνούς узнаю съ точностію, познаю, различаю.
ἀναγκαίη, ης, ἡ неизбѣжность, необходимость, сила, насиліе; дат. ἀναγκαίηφι силою.
ἀναγκαῖος 3. принужденный; порабощенный; жестокій, строгій, μῦθος.
ἀνάγκη, ης, ἡ необходимость, насиліе, сила; ἀνάγκῃ, ὑπ' ἀνάγκης силою, по необходимости.
ἀναγνάμπτω аор. 1. ἀνέγναμψα, аор. 1. стр. ἀνεγνάμφθην отгибаю назадъ; развязываю, δεσμόν.
ἀναγνοίη, ἀναγνούς см. ἀναγιγνώσκω.
ἀνάγω, буд. ἀνάξω, аор. 2. ἀνήγαγον веду вверхъ, сопровождаю; веду домой γυναῖκα δόμονδε; М. и Р. пускаюсь въ открытое море, отплываю.
ἀναδέδρομα см. ἀνατρέχω.
ἀναδέχομαι DM. аор. 1. ἀνεδεξάμην, ἀνεδέγμην принимаю, принимаю на себя, выношу, переношу.
ἀναδύομαι (δύω) М. аор. 2. дѣйств. ἀνέδυν, неопр. ἀναδῦναι, 3. л. аор. общ. ἀνεδύσατο, ἀνεδύσετο выныряю, поднимаюсь изъ моря, λίμνης; ухожу, удаляюсь, избѣгаю, πόλεμον.

ἀνάείρω=ἀναίρω (ἀείρω) аор. 1. ἀνάειρα поднимаю вверхъ, поднимаю.
ἀνάθημα, ατος, τό прибавленіе, ἀναθήματα δαιτός прибавленія, украшенія пира.
ἀναιδείη, ης, ἡ безстыдство, дерзость.
ἀναιδής 2. безстыдный; безпощадный, λᾶας ἀναιδής громадный камень.
ἀναιμωτί нар. (α, αἷμα) безъ кровопролитія.
ἀναίνομαι, аор 1. ἠνηνάμην, ἀνηνάμην отказываюсь, не соглашаюсь, пренебрегаю; отрицаю.
ἀναιρέω, аор. 2. ἀνεῖλον, прич. ἀνελών, буд. общ. ἀναιρήσομαι, аор. 2. ἀνειλόμην, ἀνελόμην поднимаю вверхъ, возношу, беру; *M*. беру къ себѣ, поднимаю ἄλεισον; принимаю, получаю ἐπιφροσύνας разумъ; беру на себя, владѣю, ἄεθλια πατρὸς орудіями отца; увожу, похищаю.
ἀναΐσσω (ἀΐσσω), буд. ἀναΐξω, аор. 1. ἀνήϊξα вскакиваю, вспрыгиваю, быстро поднимаюсь, несусь.
ἀναίτιος 2. невинновный, невинный.
ἀνακαίω зажигаю, τί.
ἀνακεράννῡμι (κεράννυμι), аор. ἀνεκέρασα, ἀνεκέρασσα смѣшиваю, перемѣшиваю, мѣшаю опять.
ἀνακλῑ́νω (κλίνω) аор. 1. ἀνέκλῑνα, прич. ἀγκλίνας=ἀνακλίνας, аор. 1. стр. ἀνεκλίνθην преклоняю, приставляю τινά πρός τι отворяю θύρην; *P*. склоняюсь, наклоняюсь, ложусь, εὕδειν ἀνακλινθεῖσα.
ἀνακόπτω отталкиваю, отодвигаю, ὀχῆας.
ἀνακράζω (κράζω) аор. 2. ἀνέκραγον вскрикиваю, кричу; проговариваюсь.
ἀνακρεμάννῡμι аор. ἀνεκρέμασα прич. ἀγκρεμάσας вѣшаю.
ἀνακτόριος 3. (ἀνάκτωρ=ἄναξ) принадлежащій царю, господскій.
ἄναλκις, ιδος, ὁ, ἡ слабый, робкій, трусливый, вин. ἀνάλκιδα и ἄναλκιν.
ἄναλτος, 2, ненасытный.
ἀνάλῡ́ω и ἀλλύω, пр. несов. ἀλλύεσκεν, аор. 1. ἀνέλῡσα развязываю, распускаю ἱστόν; освобождаю, τινὰ ἐκ δεσμῶν отъ оковъ.
ἀναμάσσω, буд. -ξω стираю, чищу, ὃ (μέγα ἔργον) σῇ κεφαλῇ ἀναμάξεις ты заплатишь за это головою.
ἀναμένω (μένω), аор. ἀνέμεινα ожидаю.
ἀναμετρέω опять измѣряю; прохожу черезъ, Χάρυβδιν.
ἀναμίγνῡμι и ἀναμίσγω (μίγνυμι) аор. 1. ἀνέμιξα, прич. ἀμμίξας мѣшаю, перемѣшиваю.
ἀναμίσγω = ἀναμίγνυμι.
ἀναμορμῡ́ρω (μορμύρω), пр. несов. ἀνεμορμύρεσκε волнуюсь, киплю съ шумомъ, поднимаюсь съ шумомъ.
ἀνανέομαι и ἀννέομαι *DM*. восхожу, иду вверхъ.

ἀνανεύω (νεύω) аор. ἀνένευσα закидываю голову назадъ, несоглашаюсь, отказываю, запрещаю τινὶ κλαίειν.
ἄναξ, ακτος, ὁ, дат. мн. ἀνάκτεσιν, зват. ἄνα царь; властитель, хозяинъ.
ἀναπάλλω (πάλλω) прич. аор. 2. ἀμπεπαλών вм. ἀναπεπαλών, потрясаю, замахиваюсь.
ἀναπετάννῡμι (πετάννυμι) аор. 1. ἀνεπέτᾰσα, ἀνπέτασσα распускаю ἱστία.
ἀναπίμπλημι (πίμπλημι) буд. ἀναπλήσω, аор. 1. ἀνέπλησα наполняю, переношу ἄλγεα много бѣдствій.
ἀναπλέω (πλέω) неопр. буд. ἀναπλεύσεσθαι плыву вверхъ, στεινωπόν по проливу.
αναπνέω и ἀμπνέω (πνέω), аор. 1. ἀνέπνευσα, неопр. ἀμπνεῦσαι вм. ἀναπνεῦσαι, повел. аор. 2. ἄμπνῦε перевожу дыханіе, дышу, отдыхаю; аор. 1. стр. ἀμπνύνθη и аор. общ. ἄμπνυτο.
ἀναπρήθω аор. ἀνέπρησα проливаю, δάκρυα.
ἀνάπτω (ἅπτω), аор. ἀνῆψα, неопр. ἀνάψαι, пов. пр. сов. стр. ανήφθω привязываю, прикрѣпляю; ἀγάλματα ἀνάπτω вѣшаю дары богамъ; πείρατα ἀνήφθω канаты должны быть привязаны; μῶμον ἀνάπτω порицаю.
ἀνάπυστος 2. (ἀναπυνθάνομαι) изслѣдованный, узнанный, извѣстный, ἀνάπυστα θεῖναι обнародовать.
ἀναροιβδέω см. ἀναῤῥοιβδέω.
ἀναρπάζω (ἁρπάζω) аор. 1. ἀνήρπασα, прич. ἀναρπάξας исторгаю, вырываю, увожу, похищаю.
ἀναῤῥιπτέω и ἀναῤῥίπτω (ῥίπτω), аор. ἀνέῤῥιψα всхидываю, ἅλα πηδῷ разбиваю волны рулемъ.
ἀναῤῥοιβδέω аор. ἀνεῤῥοίβδησα проглатываю, поглощаю опять, ὕδωρ.
ἀνάρσιος 2. (ἄρω) противный, враждебный.
ἄνασσα, ης, ἡ (ἄναξ) царица, повелительница.
ἀνάσσω (ἄναξ), буд. ἀνάξω, владычествую, царствую, повелѣваю, μετ᾽ ἀνθρώποισιν ἀν. царствовать между или надъ людьми; ἐν Φαίηξιν ἀν. у Феаковъ; я хозяинъ, владѣю, правлю, δώμασι, κτήμασιν; *P*. быть управляему τινί вѣмъ; *M*. неопр. аор. ἀνάξασθαι царствовать.
ἀναστάς, ἀναστήσας см. ἀνίστημι.
ἀναστῇ 3. л. сосл. аор. отъ ἀνίστημι.
ἀναστρέφω, аор. 1. ἀνέστρεψα обращаю, оборачиваю, опрокидываю; *M*. нахожусь, обращаюсь, пребываю.
ἀναστρωφάω (στρέφω) оборачиваю, переворачиваю.
ἀνασχεθεῖν, ἀνασχέμεν, ἀνάσχεο см. ἀνέχω.
ἀνασχετός 2. и ἀνσχετός выдерживаемый, выносимый, сносный.
ἀνασχόμενος, ἀνασχέσθαι, ἀνασχών см. ἀνέχω.
ἀνατλῆναι неопр. аор. 2. ἀνέ-

τλῆν, прич. ἀνατλάς, переношу, претерпѣваю, выдерживаю.

ἀνατρέχω (τρέχω), аор. 2. ἀνέδραμον, пр. сов. ἀναδέδρομα поднимаюсь, πέτρη ἀναδέδρομε скала поднимается.

ἄναυδος 2. (αὐδή) не говорящій, нѣмой.

ἀναφαίνω (φαίνω), аор. 1 ἀνέφηνα умножаю свѣтъ, ἀμοιβηδὶς δ' ἀνέφαινον δμωαί поочередно служанки поддерживали огонь; показываю, обнаруживаю, открываю τινά; ἐπεσβολίας поднимаю говоръ; P. показываюсь, являюсь.

ἀναφανδά и ἀναφανδόν нар. открыто, явно, публично.

ἀναφέρω (φέρω) аор. 1. ἀνένεικα, несу вверхъ, приношу Κέρβερον ἐξ Ἀΐδαο.

ἀναφράζομαι (φράζομαι) аор. 1. ἀνεφρασάμην, жел. ἀμφράσσαιτο = ἀναφράσαιτο опять примѣчаю, узнаю.

ἀναχάζομαι M. (χάζομαι) аор. 1. ἀνεχασάμην, прич. ἀναχασσάμενος отступаю, ухожу.

ἀναχέω (χέω) аор. ἀνέχευα наливаю, выливаю.

ἀναχωρέω отступаю, уступаю.

ἀνάψαι неопр. аор. отъ ἀνάπτω.

ἀναψύχω (ψύχω) прохлаждаю, освѣжаю.

ἁνδάνω, пр. нес. ἥνδανον и ἑήνδανον, аор. 2. ἅδον (= ἕαδον) и εὔαδον, пр. сов. 2. ἕαδα нравлюсь; прич. пр. сов. ἑαδώς пріятный.

Ἀνδραίμων, ονος, ὁ Андремонъ, отецъ Θоаса.

ἀνδρακάς нар. поголовно.

ἀνδραχθής 2. (ἀνήρ, ἄχθος) обременяющій человѣка, тяжелый.

ἀνδροκτασίη, ης, ἡ (ἀνήρ, κτείνω) убійство, умерщвленіе.

ἀνδρόμεος 3. человѣческій.

ἀνδροφάγος 2. (ἀνήρ, φαγεῖν) пожирающій человѣка, человѣческое мясо.

ἀνδροφόνος 2. (ἀνήρ, φόνος) убивающій людей.

ἀνδύεται = ἀναδύεται отъ ἀναδύομαι.

ἀνέβην см. ἀναβαίνω.

ἀνεβήσετο 3. л. аор. общ. отъ ἀναβαίνω.

ἀνεγείρω (ἐγείρω) аор. 1. ἀνέγειρα пробуждаю; возбуждаю, ободряю.

ἀνέγνων см. ἀναγιγνώσκω.

ἀνεδέγμεθα см. ἀναδέχομαι.

ἀνέδραμον см. ἀνατρέχω.

ἀνέδυν аор. 2. отъ ἀναδύω.

ἄνειμι (εἶμι), прич. ἀνιών, пр. нес. ἀνήϊον восхожу; вхожу; пускаюсь въ открытое море; возвращаюсь, ἐκ Τροίης, ἐξ Αἰθιόπων.

ἀνείμων 2. (α, εἷμα) не имѣющій платья.

ἀνείρομαι (εἴρομαι) = ἀνέρομαι вопрошаю, разспрашиваю.

ἀνέκραγον см. ἀνακράζω.

ἀνεκτός 2. (ἀνέχω) выносимый, сносный; οὐκέτ' ἀνεκτὰ πέλονται это болѣе невыносимо.

ἀνεκτῶς нар. сносно.

ἀνελέσθαι неопр. аор. общ. отъ ἀναιρέω.

ἀνελθών см. ἀνέρχομαι.
ἀνέλκω (ἀνα, ἕλκω) тяну вверхъ, натягиваю τόξον; *М.* вытаскиваю; вырываю.
ἀνελοίμην, ἀνελών см. ἀναιρέω.
ἀνέμεινα см. ἀναμένω.
ἀνέμνησα см. ἀναμιμνήσκω.
ἄνεμος, ου, ὁ вѣтеръ.
ἀνεμώλιος 2. (ἄνεμος) вѣтренный, пустой, безполезный, напрасный.
Ἀνεμώρεια, ας, ἡ и Ἀνεμώλεια Анеморея, городъ въ Фокидѣ.
ἀνένειχα см. ἀναφέρω.
ἀνέξομαι буд. общ. отъ ἀνέχω
ἀνερείπομαι *ДМ.* (ἐρείπω) аор. 1. ἀνηρειψάμην уношу, похищаю, увожу τινά.
ἀνέρες, ἀνέρος см. ἀνήρ
ἀνερύω (ἐρύω) тащу снизу вверхъ, распускаю, ἱστία.
ἀνέρχομαι (ἔρχομαι) аор. 2. ἀνήλυθον, прич. ἀνελθών, иду вверхъ, поднимаюсь, всхожу; возвращаюсь
ἀνερωτάω (ἐρωτάω), пр. несов. ἀνηρώτων спрашиваю опять, разспрашиваю.
ἄνεσα см. ἀνίημι.
ἀνέσει=ἀνήσει см. ἀνίημι.
ἀνέσταν = ἀνέστησαν см. ἀνίστημι.
ἀνέσχεθον аор. 2. отъ ἀνέχω, вм. ἀνέσχον
ἀνεσχόμην, ἀνέσχον см. ἀνέχω.
ἄνευ предл. съ род. безъ, ἄνευ κομιδῆς безъ попеченія; ἄνευ θεοῦ безъ согласія бога.
ἄνευθε (ν) нар. далеко; отдѣльно; предл. съ род. безъ.
ἀνέφελος 2. (α, νεφέλη) безоблачный, ясный.
ἀνέχω (ἔχω), 3 л. сосл. ἀνέχησι, буд. ἀνέξω. аор. 2. ἀνέσχον, неопр. ἀνασχέμεν, прич. ἀνασχών; поэт. аор. ἀνέσχεθον и неопр. ἀνσχεθέειν (см. ἔχω); буд. общ. ἀνέξομαι и ἀνασχήσομαι, неопр. ἀνσχήσεσθαι, аор. 2. общ. ἀνεσχόμην, пов. ἀνάσχεο и ἄνσχεο, неопр. ἀνασχέσθαι, прич. ἀνασχόμενος, держу вверхъ, поднимаю χεῖρας; держу, εὐδικίας правосудіе; поднимаюсь изъ волнъ, ὑπὸ κύματος ὁρμῆς; *М.* стою прямо, держусь; поднимаюсь χεῖρας; переношу, терплю, κήδεα; принимаю ξείνους, угощаю; ἀνέχομαι ἥμενος охотно сижу.
ἄνεω нар. безмолвно, тихо.
ἀνέῳγαν см. ἀνοίγω.
ἀνήγαγον см. ἀνάγω.
ἀνήη=ἀνῇ см. ἀνίημι.
ἀνήϊξα см. ἀναΐσσω.
ἀνήϊον см. ἄνειμι.
ἀνῆκα см. ἀνίημι.
ἀνήλυθον см. ἀνέρχομαι.
ἀνήμελκτος 2. (α, ἀμέλγω) не доенный.
ἀνήνασθαι см. ἀναίνομαι.
ἀνήνοθε 3. л. ед. пр. сов. (осн. ἀνά) поднимаюсь вверхъ.
ἀνήνυστος 2. (α, ἀνύω) не оконченный; безконечный.
ἀνήνωρ, ορος, ὁ (α, ἀνήρ) трусливый.
ἀνήρ, род. ἀνδρός и ἀνέρος, дат. мн. ἀνδράσι и ἄνδρεσ-

σι (ν), мущина; человѣкъ; мужъ, супругъ.
ἀνήροτος 2. (α, ἀρόω) не паханный.
ἀνήφθω см. ἀνάπτω.
ἀνῆψα см. ἀνάπτω.
ἀνθεμόεις, εσσα, εν усѣянный цвѣтами; украшенный цвѣтами.
ἀνθέω (ἄνθος) аор. 1. ἤνθησα неопр. ἀνθῆσαι выростаю, цвѣту.
ἄνθινος 3 цвѣтущій, цвѣтной; ἄνθινον εἶδαρ пища изъ растеній.
ἄνθος, εος, τό цвѣтокъ, цвѣтъ, ἄνθεα ποίης цвѣтущая трава.
ἄνθρωπος, ου, ὁ человѣкъ, ἄνθρωπος ὁδίτης путешественникъ.
ἀνιάζω (ἀνία) обижаю, оскорбляю, безпокою, печалю τινά; скорблю, скучаю.
ἀνιάω (ἀνία) буд. ἀνιήσω, прич. аор. стр. ἀνιηθείς обижаю, печалю, осмѣиваю τινά; отягощаю; Р. печалюсь, скучаю, сокрушаюсь.
ἀνιδρωτί нар. безъ пота, безъ усталости, легко.
ἀνίει, ἀνιείην, ἀνιέμενος см. ἀνίημι.
ἀνίη, ης, ἡ = ἀνία бѣда, горе, скорбь, печаль, тягость, досада.
ἀνιηθείς см. ἀνιάω.
ἀνίημι (ἵημι) 2. л. ед. наст. ἀνίεις 3. л. ед пр. нес. ἀνίει, 2. ед. жел. ἀνιείης, буд. ἀνήσω, 3. л. ед. ἀνέσει, аор. 1. ἀνῆκα и ἀνέηκα, 3. л. мн. аор. 2. ἄνεσαν, 3. ед. сосл. ἀνήῃ = ἀνῇ, жел. ἀνείην, прич. мн. ἀνέντες, посылаю вверхъ, ἀήτας Ὠκεανὸς ἀνίησι Океанъ посылаетъ дуновеніе вѣтра; выпускаю, выбрасываю ὕδωρ; оставляю, отпускаю; освобождаю τινὰ δεσμῶν; побуждаю, возбуждаю τινά; отсылаю; М. снимаю, αἶγας снимаю кожу.
ἀντηρός 3. тягостный; сравн. ст. ἀνιηρέστερος.
ἀνίστημι (ἵστημι) буд. ἀναστήσω и ἀνστήσω, аор. 1. ἀνέστησα, пов. ἄνστησον = ἀνάστησον, прич. ἀνστήσασα, аор. 2. ἀνέστην, дв. ἀνστήτην = ἀνεστήτην, 3. л. мн. ἀνέσταν = ἀνέστησαν, прич. ἀνστάς = ἀναστάς. неопр. ἀνστήμεναι = ἀναστῆναι поднимаю лежащаго, τινὰ χειρός; поднимаю изъ отечества, поселяю; аор. 2., пр. сов. дѣйств. и страд. встаю, поднимаюсь, τινί противъ к.
ἀνιών см. ἄνειμι.
ἀννεῖται см. ἀνανέομαι.
ἀνοήμων 2. (α, νοέω) безсмысленный, безумный, безразсудный.
ἀνοίγνυμι, ἀνοίγω и ἀναοίγω, пр. нес. ἀνέῳγεν и ἀνεῷγεν, ἀναοίγεσκον, аор. ἀνέῳξα отворяю, открываю.
ἀνοπαῖα нар (α, ὤψ) исчезая изъ виду.
ἀνόρνυμι (ὄρνυμι) возбуждаю; 3. л. аор. общ. ἀνῶρτο онъ поднялся.
ἀνορούω (ὀρούω) аор. 1. ἀνό-

ἀ· ρουσα быстро встаю, поднимаюсь.
ἀνόστῐμος 2. (α, νόστος) не возвращающійся.
ἄνοστος 2. не возвращающійся.
ἄνουσος = ἄνοσος 2. не больной, здоровый.
ἀνστάς, ἄνστησον, ἀνστήσων, ἀνστήτην, см. ἀνίστημι.
ἀνστρέψειαν см. ἀναστρέφω.
ἀνσχεθέειν, ἄνσχεο, ἀνσχήσεσθαι см. ἀνέχω.
ἄνσχετος см. ἀνάσχετος.
ἄντα нар. противъ, прямо; предл. съ род. противъ, напротивъ, въ присутствіи.
ἀντάω, пр. нес. ἤντεον, буд. ἀντήσω, аор. ἤντησα, встрѣчаю, натыкаюсь, попадаю; иду противъ к., нападаю, πάντων κούρων на всѣхъ юношей; δαίτης ἀντ. прихожу на пиръ; ὀπωπῆς ἀντ. вижу.
ἀντεβόλησα аор. отъ ἀντιβολέω.
ἀντέχω (ἔχω), пов. аор. 2. общ. ἀντίσχεσθε держу противъ, М. держу передъ собою, защищаюсь.
ἄντην = ἄντα нар. напротивъ, противъ; въ присутствіи кого, въ глаза к. л., открыто, явно.
ἀντί предл. съ род. противъ; за, вмѣсто, для.
ἀντία нар. противъ; напротивъ.
ἀντιάω и ἀντιόω = ἀντιῶ прич. ἀντιόων, ἀντιόωσα, буд ἀντιάσω и ἀντιῶ, аор. ἀντίασα, иду на встрѣчу, встрѣчаюсь, схожусь; принимаю участіе, участвую, получаю.
ἀντίβῐος 3. противный, враждебный; ἀντιβίην нар. враждебно, противно.
ἀντιβολέω (βάλλω), аор. ἀντεβόλησα, иду на встрѣчу, встрѣчаюсь съ к., попадаю, имѣю участіе, присутствую.
ἀντίθεος 3. богоподобный.
ἀντίθῠρον, ου, τό мѣсто находящееся противъ дверей.
Ἀντίκλεια, ας, ἡ Антиклея, супруга Лаэрта, мать Одиссея.
Ἄντικλος, ου, ὁ Антиклъ, одинъ изъ Греч. героевъ.
ἀντικρύ нар. прямо, совершенно, сквозь.
Ἀντῐλοχος, ου, ὁ Антилохъ, с. Нестора.
Ἀντίνοος, ου, ὁ Антиной, одинъ изъ жениховъ Пенелопы.
Ἀντῐόπη, ης, ἡ Антіопа, дочь Азопа.
ἀντίος 3. противный, противустоящій, противуположный, идущій на встрѣчу; ἀντίον и ἀντία нар. противъ, въ глаза, ἄντιον αὐδᾶν τινά отвѣчать, возражать.
ἀντιόω см. ἀντιάω.
ἀντίσχεσθε см. ἀντέχω.
ἄντῐτος 2 (ἀνά, τίνω) отплаченный, отмщенный, ἔργα ἄντιτα отомщеніе.
Ἀντιφάτης, αο, ὁ вин. Ἀντιφατῆα Антифатъ, 1) с. Мелампа, 2) царь Лестригоновъ.
ἀντιφέρω (φέρω) сопротивляюсь, мѣряюсь съ к., иду на встрѣчу.

Ἄντῐφος, ου, ὁ Антифъ, 1) с. Эгиптія, товарищъ Одиссея, 2) геронтъ на остр. Итакѣ, другъ Одиссея.
ἄντλος, ου, ὁ вода, собирающаяся на днѣ корабля, морская вода; внутренность корабля.
ἀντολή, ῆς, ἡ см. ἀνατολή.
ἄντρον, ου, τό пещера.
ἄνυσις, ιος, ἡ (ἀνύω) окончаніе, исполненіе, достиженіе цѣли, успѣхъ.
ἀνύω, буд ἀνῠσω, аор. 1. ἤνυσα, буд. общ ἀνῠσομαι и ἀνύσσομαι, 3 л. пр. нес. ἤνυτο = ἠνύετο (ἄνυμι) довершаю, оканчиваю; совершаю, τί, совершаю путь, ὅσσον νηῦς ἤνυσεν (ὁδοῦ); истребляю, φλὸξ ἤνυσεν пламя истребило.
ἄνω, прош. несов. ἦνον, оканчиваю, совершаю.
ἄνω нар. вверхъ.
ἄνωγα пр. сов. приказываю, требую; 3. л. ед. сосл. ἀνώγῃ, 1. л. ед. жел. ἀνώγοιμι, повел. ἄνωχθι, ἀνωγέτω = ἀνώχθω, ἀνώγετε и ἄνωχθε, неопр. ἀνωγέμεν вм. ἀνωγέναι, давнопр. (пр. нес.). ἠνώγεα, 3. ед. ἠνώγει и ἀνώγει.
ἀνῷγεν. см. ἀνοίγνυμι.
ἀνώγω наст. отъ ἄνωγα приказываю, неопр. ἀνωγέμεν· ἀνώγειν пр. нес. ἤνωγον буд. ἀνώξω, аор. ἤνωξα, неопр. ἀνῶξαι см. ἄνωγα.
ἀνωθέω, прич. аор. ἀνώσας отталкиваю; пускаю въ открытое море, ναῦν отплываю.
ἀνωΐστί нар. (α, οἴομαι) неожиданно.
ἀνώνυμος, 2. (ὄνομα) не имѣющій никакого имени, не наименованный, не названный.
ἄνωχθι, ἄνωχθε, ἀνώχθω см. ἄνωγα.
ἄξαστε, ἄξαντος, ἀξέμεν, ἀξέμεναι, ἄξετε, см. ἄγω.
ἄξιος 3. равноцѣнный; достойный, приличный.
ἀοιδή, ης, ἡ, сокр. ᾠδή, пѣсня, пѣніе, искусство пѣнія.
ἀοιδιάω (ἀείδω) пою, ὀπὶ καλῇ прекраснымъ голосомъ, καλὸν ἀοιδιάω хорошо пою.
ἀοιδός, οῦ, ὁ (ἀείδω) пѣвецъ, поэтъ.
ἀολλής, 2. (α, εἴλω) собранный, многочисленный, всѣ вмѣстѣ, всѣ толпою.
ἄορ, αορος, τά мечъ.
ἀορτήρ, ῆρος, ὁ (ἀείρω) ремень, на которомъ держится мечъ, поясъ военный, перевязь.
ἀοσσητήρ, ῆρος, ὁ (ἀοσσέω) помощникъ, защитникъ.
ἀπαγγέλλω, пр. нес. ἀπαγγέλλεσχον, аор 1, ἀπήγγειλα доношу, увѣдомляю, извѣщаю.
ἀπάγχω (ἀπό, ἄγχω) давлю, душу.
ἀπάγω, буд. ἀπάξω, аор. 2. ἀπήγαγον о вожу, увожу; привожу, τινὰ οἴκαδε или εἰς τι.
ἀπαί см. ἀπό.
ἀπαίνυμαι и ἀποαίνυμαι D. отнимаю, лишаю, похищаю.
ἀπαιτίζω (αἰτίζω) = ἀπαιτέω требую назадъ.

ἀπάλαλκε, ἀπαλάλκοι см. ἀπαλέξω.
ἀπαλέξω (ἀλέξω) буд. -ξήσω, аор. 1. жел. ἀπαλεξήσαιμι, аор. 2. ἀπάλαλκον отражаю, удаляю, τινὰ κακότητος к. н. отъ гибели.
ἀπαλός 3. сочный, свѣжій, крѣпкій, сильный; ἀπαλόν нар. ἀπαλόν γελᾶν громко смѣяться, хохотать.
ἀπαμάω (ἀμάω) аор. 1. ἀπάμησα сжинаю, срѣзываю.
ἀπαμείβομαι (ἀμείβω) отвѣчаю, возражаю τινά.
ἀπαμύνω (ἀμύνω), аор. ἀπήμῡνα отвращаю, отражаю, τί τινος; М. защищаюсь, τινά противъ к.
ἀπαναίνομαι DM. (ἀναίνομαι) аор. 1. ἀπηνηνάμην совершенно отказываю.
ἀπάνευθε (ν) нар. вдали, далеко; предл. съ род. вдали; отдѣльно.
ἀπάντῃ нар. (ἅπας) вездѣ, повсюду.
ἀπανύω (ἀνύω) аор. 1. ἀπήνυσα вполнѣ совершаю, ὁδόν доканчиваю путешествіе, возвращаюсь.
ἅπαξ нар. одинъ разъ, разъ.
ἀπάρχομαι (ἄρχω), DM. аор. 1. ἀπηρξάμην дѣлаю начало (приношу жертву богамъ); τρίχας ἀπάρχεσθαι отрѣзать у животнаго, обрекаемаго въ жертву, нѣсколько головной шерсти и бросить ее на жертвенный костеръ.
ἅπας, ἅπᾶσα, ἅπαν (πᾶς) вообще весь, каждый; во мн. всѣ вмѣстѣ.
ἄπαστος 2. (α, πατέομαι, πάσασθαι) неотвѣдавшій, ничего не ѣвшій, тощій, ἄπαστος ἐδητύος, ἠδὲ ποτῆτος не ѣвшій не пившій.
ἀπατάω, буд. ἀπατήσω, аор. ἀπάτησα обманываю.
ἀπάτη, ης, ἡ обманъ, хитрость.
ἀπατήλιος, 2. обманчивый, хитрый.
(ἀπαυράω), пр. несов. ἀπηύρων, ας, α, прич. аор. 1. ἀπούρας, 3. л. мн. буд. ἀπουρήσουσι отнимаю, исторгаю, похищаю.
ἀπαφίσκω, аор ἤπαφον, неопр. ἀπαφεῖν, 3 л. ед. аор. жел. общ. ἀπάφοιτο обманываю.
ἀπεβήσατο см. ἀποβαίνω.
ἀπέειπε см. ἀπεῖπον.
ἀπέεργε см. ἀποέργω.
ἀπέησιν см. ἄπειμι.
ἀπειλέω, буд. ἀπειλήσω, пр. несов. дв. ἀπειλήτην, угрожаю; хвалю, обѣщаю.
ἀπειλή, ῆς, ἡ угроза; только во мн.
ἄπειμι (εἰμί). буд. ἀπέσομαι и ἀπέσσομαι, 3 ед. ἀπεσσεῖται, 3. ед. сосл. наст. ἀπέησι = ἀπῇ, пр. нес. ἀπῆν, ἀπέην, 3. л. мн. ἄπεσαν, нахожусь далеко, отсутствую.
ἄπειμι (εἶμι), пов. ἄπιθι, прич. ἀπιών ухожу, удаляюсь.
ἀπεῖπον (εἰπεῖν) недост. аор. къ ἀπόφημι, 3. ед. ἀπέειπε и ἀπόειπε, сосл. ἀποείπω, жел ἀποείποιμι, повел. ἀπόειπε, неопр. ἀπειπεῖν и ἀποειπέμεν, пр. ἀπειπών и ἀποειπών, высказываю, объяв-

ляю; отказываюсь, оставляю.

'Απειραίη, ης, ἡ (вм. 'Ηπειραίη) женщина изъ Эпира.

ἀπειρέσιος и ἀπερείσιος 3. = ἄπειρος безпредѣльный, безконечный, неизмѣримый.

'Απείρηθεν нар. изъ Эпира.

ἀπείρητος 3 = ἀπείρατος (α, πειράω) не испытавшій, неопытный.

ἀπείριτος 2. (α, πεῖρας) = ἀπειρέσιος, безпредѣльный, безконечный.

ἀπείρων, ονος, ὁ, ἡ (πεῖρας) безпредѣльный, безконечный, неизмѣримый; ὕπνος продолжительный, глубокій.

ἀπεκλανθάνομαι (λανθάνομαι) *M*. пов. аор. ἀπεκλελάθεσθε совершенно забываю.

ἀπέκταν см. ἀποκτείνω.

ἀπέλεθρος 2. (πέλεθρον) неизмѣримый; ἀπέλεθρον нар. невыразимо далеко.

ἀπελήλυθε см. ἀπέρχομαι.

ἀπένεικα см. ἀποφέρω.

ἀπεπλάγχθην аор. отъ ἀποπλάζω.

ἀπέπλω см. ἀποπλώω.

ἀπεκτάμην см. ἀποκέτομαι.

ἄπερ среди. мн. отъ ὅσπερ.

ἀπερείσιος см. ἀπειρέσιος.

ἀπερρίγασι см. ἀπορριγέω.

ἀπερύκω (ἐρύκω), буд. ἀπερύξω, удерживаю, отражаю.

ἀπέρχομαι (ἔρχομαι) аор. 2. ἀπῆλθον, пр. сов. ἀπελήλυθα ухожу, удаляюсь.

ἄπεσαν см. ἄπειμι.

ἀπεσσεῖται см ἄπειμι.

ἀπεσσύμην см. ἀποσεύομαι.

ἀπέστιχον см. ἀποστείχω.

ἀπέτισα см. ἀποτίνω.

ἀπευθής 2. (α, πεύθομαι, πυνθάνομαι) не узнанный, неизвѣстный; неопытный.

ἀπέφθιθον см. ἀποφθίνω.

ἀπέφθιτο см. ἀποφθίνω.

ἀπεχθαίρω (ἐχθαίρω), аор. 1. ἀπέχθηρα дѣлаю ненавистнымъ, τινά τι.

ἀπεχθάνομαι (ἐχθάνομαι) *M*. аор. 2 ἀπηχθόμην, неопр. ἀπέχθεσθαι становлюсь ненавистнымъ; ненавижу.

ἀπέχω (ἔχω), буд. ἀφέξω и ἀποσχήσω, аор. 2. ἀπέσχον, буд. общ. ἀφέξομαι, аор. 2. ἀπεσχόμην, неопр. ἀποσχέσθαι, удерживаю, отклоняю, отвращаю, защищаю; отдѣляю, удаляю; *M*. удерживаюсь, оставляю.

ἀπεών см. ἄπειμι.

ἀπέωσε см. ἀπωθέω.

ἀπηλεγέως (ἀπό, λέγω) нар. открыто, прямо.

ἀπήμαντος 2. (πημαίνω) невредимый, здоровый, цѣлый.

ἀπήμων 2. (πῆμα) невредимый; безвредный, безопасный, полезный, пріятный.

ἀπῆν см. ἄπειμι.

ἀπήνη, ης, ἡ четырехъ-колесная повозка, телѣга.

ἀπηνήναντο см. ἀπαναίνομαι.

ἀπηνής 2. упрямый, грубый, жестокій.

ἀπηύρων, ας, α, см. ἀπαυράω.

ἀπήωρος 2. (αἰωρέω) висящій, высокій, далекій.

ἀπιθέω (πείθω), буд. ἀπιθήσω, аор. ἀπίθησα я непослушенъ, не повинуюсь.

ἄπιθι см. ἄπειμι.

ἀπινύσσω (α, πινυτός) не смыслю ничего, поступаю безумно.
ἄπιος 3. отдаленный; ἀπίη γαῖα отдаленная земля.
ἀπιστέω не вѣрю, сомнѣваюсь.
ἄπιστος 2. (πίστις) недовѣрчивый, подозрѣвающій.
ἀπίσχω = ἀπέχω.
ἀπλοΐς, ΐδος, ἡ простой плащъ.
ἄπνευστος 2. (α, πνέω) не дышащій; безсильный, немощный.
ἀπό (ἀπαί) предл. съ род. выражаетъ 1) разстояніе, отъ, далеко отъ, изъ, на вопр. откуда? гдѣ? ἀπὸ δόξης противъ ожиданія; 2) происхожденіе, отъ, изъ; 3) часть вм. род. раздѣл.
ἄπο = ἀπό поставленное послѣ своего существительнаго.
ἀποαίνυμαι см. ἀπαίνυμαι.
ἀποβαίνω (βαίνω), буд. ἀποβήσομαι, аор. 2. ἀπέβην, аор. общ. ἀπεβήσετο = ἀπέβη ухожу; схожу, спускаюсь, выхожу.
ἀποβάλλω (βάλλω), аор. 2. ἀπέβαλον кидаю отъ себя, снимаю; проливаю слезы δάκρυ παρειῶν, спускаю νῆας ἐς πόντον.
ἀποβάς, ἀποβῆναι см. ἀποβαίνω.
ἀποβρίζω (βρίζω), прич. аор. ἀποβρίζας засыпаю, сплю.
ἀπογυμνόω, прич. аор. стр. ἀπογυμνωθείς, раздѣваю, обнажаю.
ἀποδειροτομέω (δειροτομέω) обезглавливаю, убиваю.
ἀποδιδράσκω (διδράσκω) прич. аор. 2. ἀποδράς убѣгаю, νηός и ἐκ νηός.
ἀποδίδωμι (δίδωμι) буд. ἀποδώσω, аор. 1. ἀπέδωκα, аор. 2. жел. ἀποδοίην, неопр. ἀποδοῦναι отдаю, возвращаю; воздаю, отплачиваю.
ἀποδοχμόω (δοχμόω), аор. 1. ἀπεδόχμωσα отгибаю всторону.
ἀποδράς см. ἀποδιδράσκω.
ἀποδρύπτω (δρύπτω), аор. 1. ἀπέδρυψα, аор. 1. стр. ἀπεδρύφθην обдираю, сцарапываю, растерзываю.
ἀποδρύφω = ἀποδρύπτω.
ἀποδύνω, аор. 2. ἀπέδυν, скидаю съ себя, снимаю.
ἀποδύω (δύω), буд. ἀποδύσω, аор. 1. ἀπέδυσα, аор. 2. ἀπέδυν, аор. 1. общ. ἀπεδυσάμην снимаю; M. снимаю съ себя, раздѣваюсь.
ἀποδῷσι, ἀποδώσω см. ἀποδίδωμι.
ἀποειπον = ἀπεῖπον.
(ἀποεργάθω) = ἀπείργω, 3. л. пр. нес. ἀποέργαθεν снимаю, удаляю, τί τινος.
ἀποέργω = ἀπείργω, прош. нес. ἀπέεργον отдѣляю, удаляю.
ἀποθαυμάζω (θαυμάζω), аор. ἀπεθαύμασα очень удивляюсь, изумляюсь, τί.
ἀπόθεστος 2. презрѣнный, проклятый (отъ τίθημι вм. ἀπόθετος — отъ θέσσασθαι желать — отъ ποθέω вм. ἀπόθητος).
ἀποθνήσκω (θνήσκω), прич. пр. сов. ἀποτεθνηώς умираю.
ἀποθορών см. ἀποθρώσκω.
ἀποθρώσκω (θρώσκω), аор.

2. ἀπέθορον поднимаюсь вверхъ.
ἀποθύμιος 2. непріятный.
ἀποικίζω (οἰκίζω), аор. 1. ἀπῴκισα переселяю.
ἀποίσω см. ἀποφέρω.
ἀποίχομαι DM. (οἴχομαι) отсутствую, нахожусь далеко, удаляюсь.
ἀποκαίνυμαι DM. превосхожу, побѣждаю, τινά кого τινί въ ч.
ἀποκῑνέω (κινέω) аор. 1. ἀπεκίνησα и ἀποκῑνήσασκε, трогаю съ мѣста, отодвигаю; отгоняю, τινά θυράων к. н. отъ дверей.
ἀποκλίνω (κλίνω) отклоняю, избѣгаю.
ἀποκόπτω (κόπτω), буд. ἀποκόψω, аор. 1. ἀπέκοψα отсѣкаю, отвязываю.
ἀποκοσμέω (κοσμέω) убираю ἔντεα δαιτός.
ἀποκρύπτω (κρύπτω), аор. 1. ἀπέκρυψα скрываю, прячу.
ἀποκτάμεν, ἀποκτάμεναι см. ἀποκτείνω.
ἀποκτείνω (κτείνω), аор. 1. ἀπέκτεινα, аор. 2. ἀπέκτανον и ἀπέκταν, ας, α, неопр. ἀποκτάμεν = ἀποκτάναι, аор. 2. общ. (съ знач. стр.) ἀπεκτάμην, ἀποκτάμενος, умерщвляю, убиваю.
ἀπολάμπω (λάμπω) блещу, блистаю; отсвѣчиваю.
ἀπολείβομαι теку съ ч.
ἀπολείπω (λείπω) оставляю; не достаетъ.
ἀπολέσκετο см. ἀπόλλυμι.
ἀπολήγω (λήγω), буд. ἀπολήξω и ἀπολλήξω, аор. 1. ἀπέληξα, 3. л. мн. жел. ἀπολλήξειαν, сосл. ἀπολλήξω, отстаю отъ ч. л., перестаю; ἀπολήγω ἐξερέουσα перестаю разспрашивать.
ἀπόλλῡμι (ὄλλυμι), буд. ἀπολέσω и ἀπολέσσω, аор. 1. ἀπώλεσα и ἀπόλεσσα, аор. 2. общ. ἀπωλόμην, ἀπολέσκετο, 3. мн. ἀπόλοντο, 3. мн. жел. ἀπολοίατο вм. ἀπόλοιντο пр. сов. 2. ἀπόλωλα, гублю, умерщвляю, разрушаю; лишаюсь, теряю, θυμόν жизнь, νόστιμον ἦμαρ день возвращенія, пр. сов. 2. я погибъ; M. погибаю, пропадаю, исчезаю, αἰπὺν ὄλεθρον ἀπολέσθαι умирать ужасной смертію.
Ἀπόλλων, ωνος, ὁ Аполлонъ, с. Зевса и Леты.
ἀπολούω (λούω), аор. 1. ἀπέλουσα, буд. общ. ἀπολούσομαι, аор. 1. ἀπελουσάμην смываю; M. моюсь.
ἀπολυμαντήρ, ῆρος, ὁ (λυμαίνω) человѣкъ, который присутствіемъ своимъ мараетъ хорошее общество, нарушитель, возмутитель; или по другому объясненію: блюдолизъ.
ἀπολύω (λύω) аор. 1. ἀπέλῡσα, буд. общ. ἀπολύσομαι отвязываю, снимаю, освобождаю.
ἀπόλωλα см. ἀπόλλυμι.
ἀπομηνίω (μηνίω), буд. -ίσω, аор. 1. ἀπεμήνῑσα, питаю гнѣвъ въ сердцѣ, не перестаю сердиться.
ἀπόμνῡμι и ἀπομνύω (ὄμνυμι)

3. л. ед. пр. вес. ἀπώμνυ и 3. л. мн. ἀπώμνυον, аор. 1. ἀπώμοσα произношу клятву, клянусь (не дѣлать что л.).

ἀπομόργνῡμι (ὀμόργνυμι), аор. 1. общ. ἀπομορξάμην стираю, утираю, *М*. обтираюсь, утираю δάκρυ.

ἀπόναιο, ἀποναίατο см. ἀπονίνημι.

(ἀποναίω), аор. 1. ἀπένασσα переселяю; аор. 1. общ. ἀπενασσάμην переселяюсь.

ἀπονάσσασθαι см. ἀποναίω.

ἀπονέομαι *D*. (νέομαι) отправляюсь, возвращаюсь, ἐς πατρός (δῶμα).

ἀπόνηθ᾽, ἀπονήμενος см. ἀπονίνημι.

ἀπονίζω (νίζω) = ἀπονίπτω, аор. ἀπένιψα, аор. 1. общ. ἀπενιψάμην смываю, умываю; *М*. обтираюсь, умываюсь.

ἀπονίνημι (ὀνίνημι) *М*. ἀπονίναμαι, буд. ἀπονήσομαι, аор. 2. ἀπωνήμην и ἀπονήμην, 2. л. ед. жел. ἀπόναιο, прич. ἀπονήμενος извлекаю пользу. наслаждаюсь, τινός.

ἀπονίπτω см. ἀπονίζω.

ἀπονοστέω (νοστέω) возвращаюсь на родину.

ἀπόνοσφι (ν) нар. отдѣльно отъ другихъ, въ уединеніи, всторону; предл. съ род.; отдѣльно отъ, вдали отъ.

ἀποξύνω (ὀξύνω), аор. 1. ἀπώξῡνα заостряю; обскабливаю, соскабливаю.

ἀποπαύω (παύω), аор. 1. ἀπέπαυσα, буд. общ. ἀποπαύσομαι заставляю перестать, задерживаю, останавливаю; *М*. перестаю, удерживаюсь, оставляю.

ἀποπέμπω (πέμπω) буд. πέμψω, 3. л. ед. ἀππέμψει, аор. ἀπέπεμψα отправляю, отсылаю; провожаю.

ἀποπέσῃσι см. ἀποπίπτω.

ἀποπέτομαι (πέτομαι), аор. ἀπεπτάμην, прич. ἀποπτάμενος, отлетаю, улетаю.

ἀποπίπτω (πίπτω), аор. 2. ἀπέπεσον сосл. ἀποπέσῃσι вм. ἀποπέσῃ падаю.

ἀποπλάζω (πλάζω), аор. стр. ἀπεπλάγχθην, прич. ἀποπλαγχθείς, свожу съ пути, заблуждаю; *Р*. заблуждаюсь, сбиваю съ пути.

ἀποπλείω=ἀποπλέω (πλέω) аор. 2. ἀπέπλων, отплываю.

ἀποπλῡνω (πλύνω), пр. несов. ἀποπλύνεσκε, смываю, отмываю, омываю.

ἀποπλῶναι, ἀπέπλων см. ἀποπλείω.

ἀποπλώω = ἀποπλέω = ἀποπλείω.

ἀποπνείω=ἀποπνέω (πνέω) испускаю дыханіе, ὀδμήν испускаю запахъ, пахну ч.

ἀποπρό нар. далеко; предл. съ род. вдали отъ.

ἀποπροαιρέω (αἱρέω), прич. аор. 2. ἀποπροελών отдѣляю, беру.

ἀποπροέηκε см. ἀποπροΐημι.

ἀποπροελών см. ἀποπροαιρέω.

ἀπόπροθεν (ἀποπρό) нар. издали; далеко, отдѣльно.

ἀπόπροθι нар. (ἀποπρό) вдали, далеко.

ἀποπροΐημι (ἵημι), аор. 1. ἀποπροέηκα усылаю, отправляю, τινὰ πόλινδε; бросаю, пускаю, упускаю.
ἀποπροτέμνω (τέμνω), прич. аор. 2. ἀποπροταμών, отрѣзаю.
ἀποπτάμενος см. ἀποπέτομαι.
ἀπορούω (ὀρούω), аор. 1. ἀπόρουσα, отскакиваю; выскакиваю.
ἀποῤῥαίω (ῥαίω), аор. 1. ἀπόῤῥαισα отнимаю, лишаю, τινά τι.
ἀποῤῥήγνυμι (ῥήγνυμι), аор. 1. ἀπέῤῥηξα отламываю, отрываю, κορυφὴν ὄρεος вершину горы.
ἀποῤῥιγέω (ῥιγέω), пр. сов. 2. ἀπέῤῥιγα, оставляю изъ боязни, боюсь.
ἀποῤῥώξ, ὦγος, ὁ, ἡ (ῥήγνυμι) оторванный, обрывистый, крутой; сущ. оторванный кусокъ, часть, Στυγὸς ὕδατος ἀποῤῥώξ рукавъ воды Стикса: ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἀποῤῥώξ настоящая амброзія и нектаръ, токъ амброзіи и нектара.
ἀποσεύομαι (σεύω), аор. 2. общ. ἀπεσσύμην быстро ухожу, убѣгаю, удаляюсь.
ἀποσκεδάννυμι (σκεδάννυμι), аор. 1. ἀπεσκέδασα разсыпаю, разсѣеваю, прогоняю, κήδεα θυμοῦ заботы души.
ἀποσπένδω (σπένδω) сливаю, выливаю, совершаю возліяніе въ честь божества.
ἀποσταδὰ и ἀποσταδόν (ἀπό, ἵστημι) нар. вдали.
ἀποστείχω (στείχω), аор. 2. ἀπέστιχον, ухожу, возвращаюсь, οἴκαδε домой.
ἀποστίλβω (στίλβω) даю отъ себя блескъ, блистаю, ἀποστίλβειν ἀλείφατος блестѣть какъ масло.
ἀποστρέφω (στρέφω), буд. ἀποστρέψω, аор. 1. ἀπέστρεψα, 3. л. ед. ἀποστρέψασκε заворачиваю, загибаю назадъ, поворачиваю, отвращаю, отклоняю.
ἀποστρέψασκε см. ἀποστρέφω.
ἀποσφάλλω (σφάλλω), аор. 1. ἀπέσφηλα сбиваю съ пути, отвожу, τινά.
ἀποσχέσθαι см. ἀπέχω.
ἀποσχήσω см. ἀπέχω.
ἀποσχίζω (σχίζω), аор. 1. ἀπέσχισα откалываю; разрываю, раздѣляю, πέτρην.
ἀποτάμνω=ἀποτέμνω аор. 2. ἀ έταμον отрубаю, отсѣкаю, отрѣзываю, ῥῖνα καὶ οὔατα.
ἀποτέθνασαν см. ἀποθνήσκω.
ἀποτηλοῦ нар. далеко.
ἀποτίθημι (τίθημι), аор. 1. ἀπέθηκα, аор. 2. общ. ἀπεθέμην, сосл. ἀποθείομαι=ἀποθῶμαι, неопр. ἀποθέσθαι, откладываю, *М*. снимаю съ себя.
ἀποτίνυμαι = ἀποτίνομαι заставляю заплатить, наказываю, отмщаю, τινά τινος.
ἀποτίνω (τίνω), буд. ἀποτίσω, аор. 1. ἀπέτισα, буд. общ. ἀποτίσομαι, аор. 1. общ. ἀπετισάμην уплачиваю, вознаграждаю, расплачиваюсь; *М*. заставляю заплатить,

κοινήν τινος; наказываю, отмщаю.
ἀποτμήγω (ἀποτέμνω), аор. 1. ἀπέτμηξα отрѣзаю, отсѣкаю.
ἄποτμος 2. (πότμος) несчастный.
ἀποτρίβω (τρίβω), буд. τρίψω стираю, тру; πολλά οἱ ἀμφὶ κάρη σφέλα πλευραὶ ἀποτρίψουσι, скамейки брошенныя ему въ голову попадутъ по крайней мѣрѣ въ его бока.
ἀπότροπος 2. удаленный, уединенный.
ἀποτρωπάω (ἀποτρέπω) отвращаю, мѣшаю, запрещаю; *M.* удаляюсь отъ.
ἀποῦρας см. ἀπαυράω.
ἀποφέρω (φέρω), буд. ἀποίσω, аор. 1. ἀπένειχα уношу, похищаю, увожу.
ἀποφθίθω = ἀποφθίνω.
ἀποφθίνω (φθίνω), аор. общ. ἀπεφθίμην, пов. ἀποφθίσθω, жел. ἀποφθίμην вм. ἀποφθιίμην, прич. ἀποφθίμενος, аор. 1. стр. ἀπεφθίθην, 3. л. ἀπέφθιθεν = ἀπεφθίθησαν погибаю, умираю.
ἀποφώλιος 2. пустой, νόον ἀποφώλιος съ слабымъ умомъ, οὐκ ἀποφώλια εἰδώς умный человѣкъ; тщетный, безуспѣшный; слабый, трусливый.
ἀποχάζομαι *DM.* (χάζομαι) ухожу, отступаю.
ἀποχέω (χέω) аор. ἀπέχευα выливаю, разливаю.
ἀποψύχω (ψύχω) перестаю дышать, прихожу въ изнеможеніе.
ἀππέμψει см. ἀποπέμπω.
ἄπρηκτος 2. не имѣющій успѣха, пустой, напрасный; неизбѣжный, неисцѣлимый; ὀδύναι ἄπρηκτοι неизбѣжная боль; ἄπρηκτος ἀνίη неодолимое бѣдстіе.
ἀπριάτην (α, πρίασθαι) нар. даромъ, безъ выкупа.
ἄπτερος 2. (πτερόν) не имѣющій крыльевъ, μῦθος рѣчь незабвенная, τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος рѣчь осталась у ней въ памяти.
ἅπτω, прич. аор. 1. ἅψας, аор. 1. общ ἡψάμην и ἀψάμην, аор. стр. ἑάφθη завязываю, привязываю, прикрѣпляю; *M.* касаюсь, хватаю, привязываю что для себя; загораюсь.
ἀπύργωτος (α, πυργόω) 2. безъ башни; не укрѣпленный.
ἄπυστος (α, πυνθάνομαι) 2. о комъ нѣтъ никакой вѣсти; не знающій.
ἀπωθέω (ὠθέω), буд. ἀπώσω, аор. 1. ἀπέωσα, буд. общ. ἀπώσομαι, аор. 1. общ. ἀπωσάμην отталкиваю, прогоняю, удаляю, *M.* отъ себя.
ἀπώλεο, ἀπώλεσο см. ἀπόλλυμι.
ἀπώμνυ, ἀπώμοσα см. ἀπόμνυμι.
ἀπῶσαι, ἀπώσασθαι см. ἀπωθέω.
ἄρα, предъ согл. ἄρ, у Гомера также ῥά, энкл.: итакъ, слѣдовательно, именно.
ἀραβέω, аор. 1. ἀράβησα звеню, стучу.
ἀραιός 3. тонкій, узкій, слабый.

ἀράομαι *DM*. пр. нес. ἠρώμην, буд. ἀρήσομαι, аор. 1. ἠρασάμην молю, сильно желаю; призываю.

ἀραρίσκω (осн. ἀρ), аор. 1. ἦρσα, неопр. ἆρσαι, пов. ἆρσον, аор. 2. ἤραρον и ἄραρον, 3. л. ед. ἄρηρεν, прич. ἀρηρώς, ж. р. ἀραρυῖα, давнопр. ἀρήρειν, аор. 1. стр. 3. л. ед. ἄρθεν, прич. аор. 2. общ. ἄρμενος прилаживаю, соединяю, связываю, прикрѣпляю; сохраняю ἄγγεσιν ἅπαντα; приготовляю μνηστῆρσιν θάνατον; снабжаю, вооружаю, πώμασιν ἀμφορέας, νῆα ἐρέτῃσιν, укрѣпляю θυμὸν ἐδωδῇ; въ пр. сов. и давнопр. я тѣсно соединенъ, плотно приложенъ, σανίδες, или также σανίδες ἐπὶ τῆς πύλαισιν ἀραρυῖαι; я снабженъ; соотвѣтствую, нравлюсь.

ἄραρον см. ἀραρίσκω.

ἀράσσω, буд. ἀράξω, аор. 1. ἄραξα, аор. 1. стр. ἀράχθην бью, стучу.

ἀράχνιον, ου, τό паутина.

ἀργαλέος 3. трудный, тяжкій.

Ἀργεῖος 3. Аргивскій; сущ. Аргивецъ.

Ἀργειφόντης, ου, ὁ Аргоубійца, прозваніе Гермеса.

ἀργεννός, 3. = ἀργός сребристый, бѣлый, блестящій.

ἀργής, ῆτος, ὁ, ἡ блистающій, блестящій, свѣтлый.

ἀργιόδους, οντος, ὁ, ἡ бѣлозубый.

ἄργμα, ατος, τό (ἄρχω) начатки, части убитой жертвы.

Ἄργος, ου, ὁ Быстрая, собака Одиссея.

Ἄργος, εος, τό Аргосъ въ Θессаліи, τὸ Πελασγικόν; Аргосъ въ Арголидѣ, τὸ Ἀχαϊκόν, гдѣ царствовалъ Діомедъ; Аргосъ, владѣніе Агамемнона; Аргосъ = Пелопоннезъ.

ἀργός 3. (α, ἔργον) блистающій, бѣлый; быстрый.

Ἄργοσδε нар. въ Аргосъ.

ἀργύρεος 3. серебряный.

ἀργυρόηλος 2. (ἄργυρος, ἧλος) съ серебряными гвоздями, утыканный серебряными гвоздями.

ἀργυρόπεζα, ης, ἡ имѣющая серебряныя ноги, съ чистыми, бѣлыми ногами.

ἄργυρος, ου, ὁ, серебро.

ἀργυρότοξος 2. сребролукій.

ἀργύρεος 3. сребристый, блистающій, бѣлый.

ἄργυρος 2 = ἀργύρεος.

Ἀργώ, οῦς, ἡ Арго, корабль Аргонавтовъ.

ἀρδμός, οῦ, ὁ мѣсто, гдѣ поятъ скотъ, водопой.

Ἀρέθουσα, ης, ἡ Ареθуза, источникъ въ Итакѣ.

ἀρείων, ἄρειον, сравн. ст. къ ἀγαθός лучшій, крѣпче, сильнѣе, храбрѣе, вин. ед. ἀρείω вм. ἀρείονα, им. мн. ἀρείους вм. ἀρείονες.

ἀρέσκω, въ од. только въ общ. зал. ἀρέσκομαι; буд. общ. ἀρέσομαι и ἀρέσσομαι, аор. 1. ἠρεσάμην и ἠρεσσάμην, возстановляю, улажи-

ваю, воздаю; примиряю, *τινά*.
ἀρέσθαι неопр. аор. 2 общ. отъ *αἴρω*.
ἀρέσσασθαι, *ἀρέσσομαι* см. *ἀρέσκω*.
ἀρετάω (*ἀρετή*) удаюсь; процвѣтаю.
ἀρετή, *ῆς*, *ἡ* способность, годность, достоинство; храбрость, мужество, ловкость, добродѣтель; удача, счастіе, красота.
ἀρή, *ῆς*, *ἡ*=*ἀρά* моленіе, мольба, просьба; проклятіе, несчастіе, гибель.
ἀρήιος 2. = *ἄρειος* посвященный Арею, воинственный, отважный, храбрый; относящійся къ войнѣ, *τεύχεα ἀρήϊα* военныя принадлежности, оружія.
ἀρηΐφατος 2. (*ἄρης*, *πεφάσθαι*) убитый Ареемъ, на войнѣ.
ἀρηΐφιλος 2. любимый Ареемъ, воинственный, храбрый.
ἀρήμεναι см. *ἀράομαι*.
ἀρημένος 3. изнуренный, истощенный, отягощенный, измученный.
(*ἀρήν*, *ὁ*, *ἡ*) род. *ἀρνός*, дат. *ἀρνί*, вин. *ἄρνα*; мн. *ἄρνες*, *ἀρνάσι* и *ἄρνεσσι*, дв. *ἄρνε* баранъ, агненокъ.
ἀρήρειν, *ἀρηρώς* см. *ἀραρίσκω*.
ἀρηρομένος см. *ἀρόω*.
Ἄρης, род. *Ἄρεος* и *Ἄρηος*, дат. *Ἄρεϊ*, *Ἄρει*, *Ἄρῃ*, вин. *Ἄρην*, *Ἄρηα*, зват. *Ἄρες* и *Ἆρες* Арей, богъ войны (Mars); война, сраженіе, гибель.
Ἀρήτη, *ης*, *ἡ* дочь Рексенора, супруга Алкиноя.
Ἀρητιάδης, *ου*, *ὁ* сынъ Арета, = *Νῖσος*.
Ἄρητος, *ου*, *ὁ* Аретъ, с. Нестора.
ἀρθείς см. *αἴρω*, *ἀείρω*.
ἄρθεν см. *ἀραρίσκω*.
ἄρθμιος 3. (*ἄρω*) соединенный, связанный узами дружбы.
ἀρι- не отдѣляемая частица: очень.
Ἀριάδνη, *ης*, *ἡ* Аріадна, дочь Миноса на островѣ Критѣ.
ἀρίγνωτος, 3. (*γνωτός*) очень извѣстный, легко узнаваемый; пресловутый.
ἀριδείκετος 2. (*δείκνυμι*) знаменитый, очень извѣстный.
ἀριζήλως нар. очень ясно.
ἀριθμέω (*ἀριθμός*), неопр. аор. стр. *ἀριθμηθήμεναι* = *ἀριθμηθῆναι*, считаю, свожу счетъ, *δίχα ἀριθμεῖν* раздѣлить на двѣ части.
ἀριθμός, *οῦ*, *ὁ* (*ἄρω*) число, количество.
ἀριπρεπής 2. отличающійся приличіемъ, красотою, блистающій, прекрасный, великолѣпный, отличный, знаменитый.
ἀριστερός 3. лѣвый; предвѣщающій несчастіе, *ὄρνις*.
ἀριστεύς, *ῆος*, *ὁ* (*ἄριστος*) человѣкъ отличнѣйшій, превосходнѣйшій, храбрѣйшій; *οἱ ἀριστῆες* лучшіе, первые, знатные.
ἀριστεύω первенствую, отличаюсь.
ἄριστον, *ου*, *τό* завтракъ.
ἄριστος 3. превосх. ст. къ

ἀγαθός лучшій, превосходнѣйшій, отличнѣйшій, храбрѣйшій; знатнѣйшій; сокр. съ чл. ἄριστος = ὁ ἄριστος; οἱ ἄριστοι знатные.
ἀρισφἄλής 2. (σφάλλω) очень скользкій.
ἀριφρἄδής 2. (φράζομαι) легко узнаваемый, явный σῆμα; ἀριφρἄδέως нар. очень ясно.
Ἀρκεισιάδης, ου, ὁ с. Аркезія = Лаэртъ.
Ἀρκείσιος, ου, ὁ Аркезій, отецъ Лаэрта.
ἀρκέω, буд. ἀρκέσω, аор. 1. ἤρκεσα отвращаю, удаляю, удерживаю; защищаю, помогаю.
ἄρκιος 2. (ἀρκέω) надежный, вѣрный.
ἄρκτος, ου, ὁ, ἡ медвѣдь; медвѣдица, сѣверное созвѣздіе.
ἅρμα, ατος, τό (осн. ἀρ-) двухколесная колесница.
ἄρμενος см. ἀραρίσκω.
ἁρμόζω (ἀρ-), аор. 1. ἥρμοσα прилаживаю, присоединяю, принаравливаю; совершенно подхожу, соотвѣтствую, соразмѣренъ; ἁρμόζει хорошо сидитъ; M. соединяю для себя, приготовляю себѣ.
ἁρμονίη, ης, ἡ (ἁρμόζω) связь, скрѣпленіе, соединеніе.
Ἀρναῖος, ου, ὁ первоначальное имя нищаго Ира.
ἀρνειός, οῦ, ὁ баранъ.
ἀρνέομαι D. аор. 1. общ. ἠρνησάμην отвергаю, отказываю; отказываюсь, отрицаю.
ἄρνες, ἀρνῶν, ἄρνας см. ἀρήν.
ἀρνευτήρ, ῆρος, ὁ нырокъ, водолазъ.
ἀρνός, ἀρνί см. ἀρήν.
ἄρνῦμαι DM. (αἴρω) стараюсь добиться, получить, добиваю, получаю; сохраняю.
ἀρξάμενος, ἄρξομαι см. ἄρχομαι.
ἀροίμην, ἄροιο, ἄροιτο см. ἀείρω.
ἄροσις, ιος, ἡ (ἀρόω) паханье; пахатная земля.
ἄροτος, ου, ὁ (ἀρόω) паханье земли; мн. хлѣбопашество.
ἄροτρον, ου, τό (ἀρόω) плугъ.
ἄρουρα, ας, ἡ (ἀρόω) пашня, клочекъ земли, поле; πατρὶς ἄρ. отечество; земля, = γαῖα.
ἀρόω, 3. л. мн. ἀρόωσι = ἀροῦσι, буд. ἀρόσω, прич. пр. сов. стр. ἀρηρομένος обрабатываю землю, пашу.
ἁρπάζω, буд. ἁρπάξω, аор. 1. ἥρπαξα и ἥρπἄσα похищаю, уношу, увожу; схватываю быстро.
ἁρπαλέος 3. (ἁρπάζω) похищающій, алчный; κέρδεα ἁρπαλέα прибыль, пріобрѣтаемая съ алчностію.
ἁρπαλέως нар. съ жадностью.
Ἅρπυια, ας, ἡ обыкн. мн. αἱ Ἅρπυιαι (ἁρπάζω) Гарпіи, неопредѣленныя миѳическія существа хищнической природы.
ἄῤῥηκτος 2. (ῥήγνυμι), неразрушимый, несокрушимый.
ἄῤῥητος 2. (α, ἐρεῖν) не сказанный, умолчанный.
ἄρσας, ἄρσον см. ἀραρίσκω.
ἄρσην 2. мужескій.
Ἀρτἄκίη, ης, ἡ Артакія, ис-

точникъ въ странѣ Лестригоновъ.

ἀρτεμής 2. (ἄρτιος) невредимый, бодрый, здоровый.

Ἄρτεμις, ιδος, ἡ, вин. ιν, рѣдко ιδα, Артемида (Diana).

ἄρτι нар. теперь, только что теперь, недавно.

ἄρτιος 3 (ἀρ-) соразмѣрный, соотвѣтственный, приличный, разумный.

ἀρτίπος=ἀρτίπους, οδος, ὁ, ἡ (ἄρτιος, πούς) быстроногій, быстрый.

ἀρτίφρων, ονος, ὁ, ἡ (ἄρτιος, φρήν) благоразумный, умный.

ἄρτος, ου, ὁ хлѣбъ (пшеничный).

ἀρτύνω и ἀρτύω, буд. ἀρτυνέω, аор. ἤρτυνα, аор. 1. стр. ἀρτύνθην, аор. 1. общ. ἠρτυνάμην соединяю, составляю, приготовляю, устроиваю; ψεύδεα ἀρτύνω выдумываю; *M*. прилаживаю, устроиваю.

Ἀρύβας, αντος, ὁ Арибасъ, Финикіянинъ.

ἀρχή, ῆς, ἡ начало; ἐξ ἀρχῆς сначала, въ древности.

ἀρχός, οῦ, ὁ вождь, начальникъ.

ἄρχω, буд. ἄρξω, аор. 1. ηρξα я первый, дѣлаю начало, иду впередъ; начинаю; я начальникъ, начальствую, τινός и τινί, повелѣваю; *M*. начинаю, τινός.

ἀρωγός 2. (ἀρήγω) помогающій; сущ. помощникъ, защитникъ.

ἄσαμεν см. ἄεσα.

ἀσάμινθος, ου, ἡ ванна.

ἄσβεστος 2. (σβέννυμι) неугасимый; безпрерывный, безконечный, вѣчный, κλέος вѣчная слава, γέλως ἄσβετος неумолкаемый смѣхъ.

ἄσε = ἄασε см. ἀάω.

ἀσινής 2. (σίνομαι) неповрежденный, нетронутый.

ἄσιτος 2. (σῖτος) не принимающій пищи.

ἀσκελές нар. безпрерывно, постоянно.

ἀσκελής 2. изнуренный, безсильный.

ἀσκέω, пр. нес. ἤσκουν, 3 л. ед. ἤσκειν вм. ἤσκεεν, аор. 1. ἤσκησα, пр. сов. стр. ἤσκημαι обдѣлываю тщательно и съ искусствомъ.

ἀσκηθής 2. невредимый, здоровый, счастливый.

ἀσκητός 2. (ἀσκέω) обработанный тщательно, сдѣланный съ искусствомъ.

ἀσκός, οῦ, ὁ кожаный мѣхъ, мѣшокъ; кожа.

ἄσμενος 3. (ἡσμένος, прич. пр. сов. отъ ἥδομαι) исполненный радости, очень довольный.

ἀσπάζομαι *DM*. (σπάω) встрѣчаю дружески, привѣтствую, радостно принимаю.

ἀσπαίρω (=σπαίρω) дрягаю, трепещу, бьюсь.

ἄσπαρτος 2. (σπείρω) непосѣянный, безъ посѣва, незасѣянный.

ἀσπάσιος 3. и 2. (ἀσπάζομαι) желанный, пріятный, радостный, довольный; ἀσπασίως нар. охотно, радостно, съ удовольствіемъ.

ἀσπαστός 3. = ἀσπάσιος желанный, пріятный.

ἀσπερχές нар. поспѣшно, съ безпрестаннымъ напряженіемъ, безпрестанно.

ἄσπετος 2. (α, εἰπεῖν) невыразимый; невыразимо большой, неизмѣримый; ἄσπετον нар. весьма, очень, сильно.

ἀσπίς, ίδος, ἡ щитъ.

ἅσσα = ἅτινα см. ὅστις.

ἄσσα = τινά см. τίς.

ἆσσον нар. сравн. ст. къ ἄγχι ближе.

ἀσσοτέρω нар. сравн. ст. къ ἆσσον, ближе.

ἀστεμφέως нар. твердо, неподвижно.

Ἀστερίς, ίδος, ἡ Астерида, небольшой островъ въ Іоническомъ заливѣ, между Самосомъ и Итакою.

ἀστερόεις, εσσα, εν (ἀστήρ) усѣянный звѣздами; блистающій.

ἀστήρ, έρος, ὁ, дат. мн. ἀστράσι, звѣзда, воздушное явленіе, метеоръ.

ἅστινας вин. мн. женск. отъ ὅστις.

ἀστός, οῦ, ὁ (ἄστυ) горожанинъ, гражданинъ.

ἀστράγαλος, ου, ὁ позвоночная кость въ шеѣ, суставъ въ шеѣ, затылокъ.

ἄστρον, ου, τό звѣзда, созвѣздіе.

ἄστυ, εος, τό городъ; ἄστεα ἀνθρώπων жилища людей; ἄστυδε нар. къ городу, въ городъ.

ἀσφαλέως нар. твердо, неподвижно, безпрестанно, постоянно; вѣрно.

ἀσφαλής 2. (σφάλλω) непоколебимый, твердый, ἕδος ἀσφαλὲς αἰεί непоколебимое т. е. вѣчное сѣдалище; ἀσφαλές нар. постоянно.

Ἀσφαλίων, ονος, ὁ Асфаліонъ, слуга Менелая.

ἀσφοδελός 2. покрытый растеніемъ ἀσφόδελος (родъ растенія, похожаго на лилію); λειμὼν ἀσφοδελός Асфодилонскій лугъ, мѣстопребываніе душъ героевъ.

ἀσχαλάω и ἀσχάλλω, также ἀσχαλόω, 3. л. ед. наст. ἀσχαλάᾳ вм. ἀσχαλᾷ 3. мн. ἀσχαλόωσι вм. ἀσχαλῶσι, прич. наст. ἀσχαλόων вм. ἀσχαλῶν, сержусь, досадую, печалюсь.

ἄσχετος 2. (σχεῖν) и ἀάσχετος необузданный, неодолимый; ужасный.

Ἀσωπός, οῦ, ὁ Асопъ, рѣка въ Віотіи.

ἀτάλαντος 2. (τάλαντον) равновѣсящій, равный.

ἀταλός 3. нѣжный, молодой, веселый.

ἀτάρ (αὐτάρ) союзъ: но, да, же, а, между тѣмъ, вмѣстѣ съ тѣмъ, впрочемъ.

ἀταρπιτός, ἡ = ἀτραπιτός тропинка.

ἀταρπός, ἡ = ἀτραπός (ὁδός) тропинка.

ἀταρτηρός 3. вредный, пагубный, враждебный.

ἀτασθαλία, ας, ἡ (ἀτάσθαλος) неразуміе, высокомѣріе, дерзость, преступленіе.

ἀτασθάλλω поступаю дерзко, нечестиво.

ἀτάσθἄλος 2. дерзкій, преступный, безумный, необузданный, ἀτάσθαλα проступки.
ἅτε вин. мн. отъ ὅστε, что.
ἀτειρής 2. (τείρω) несокрушимый, твердый; неодолимый, непобѣдимый.
ἀτέλεστος 2. (τελέω) не оконченный, не совершенный, не исполненный; безконечный.
ἀτελής 2. (τέλος) не совершенный; = ἀτέλεστος.
ἀτέμβω врежу, обижаю; обманываю; P. я лишенъ, лишаюсь τινός.
ἄτερ, предл. съ род. безъ; отдѣльно, вдали отъ.
ἀτέραμνος 2. твердый, жестокій, неумолимый.
ἀτερπής 2. (τέρπω) непріятный, печальный, ужасный.
ἄτη, ης, ἡ (ἀάω) вредъ, несчастіе, бѣдствіе; поврежденіе ума, обманъ, заблужденіе, безуміе; преступленіе, вина, наказаніе.
ἀτῑμάζω и ἀτῑμάω пр. несов. ἀτιμάζεσκον, буд. ἀτῑμήσω, аор. 1. ἠτίμησα и ἠτίμασε не уважаю, презираю, обхожусь презрительно, обижаю.
ἀτῑμίη, ης, ἡ (τιμή) неуваженіе, презрѣніе, обида.
ἄτῑμος 2. (τιμή) неуважаемый, презираемый; безъ цѣны, безъ награды, безъ вознагражденія, не отомщенный.
ἀτιτάλλω (ἀτάλλω), неопр. ἀτιταλλέμεναι вм. ἀτιτάλλειν, аор. 1. ἀτίτηλα, воспитываю, кормлю.
Ἄτλας, αντος, ὁ Атласъ, божество, знающее глубину моря и въ рукахъ котораго столпы, поддерживающіе небо и землю.
ἆτος 2. сокр. изъ ἄατος (ἄω) ненасытный.
ἀτρἄπιτός, οῦ, ἡ (τρέπω) = ἀταρπός, тропинка.
Ἀτρείδης, αο и εω, ὁ Атридъ, с. Атрея = Агамемнонъ или Менелай.
ἀτρεκέως нар. (ἀτρεκής) вѣрно, справедливо, истинно.
ἀτρεκής 2. точный, вѣрный, истинный; δεκὰς ἀτρεκές ровно десять.
ἀτρέμᾶ (предъ гласн. ἀτρέμας) нар. (τρέμω) не шевелясь, безмолвно, тихо.
Ἀτρεύς, ῆος, ὁ Атрей, сынъ Пелопса, отецъ Агамемнона и Менелая.
ἄτριπτος 2. (τρίβω) не истертый, слабый.
ἀτρῦγετος 2. (τρυγάω) безплодный, пустой.
Ἀτρῡτώνη, ης, ἡ неутомимая, непобѣдимая (эпит. Паллады).
ἄττᾶ дружеское воззваніе молодаго человѣка къ человѣку пожилыхъ лѣтъ: батюшка! дѣдушка!
ἀτύζομαι P., прич. аор. ἀτυχθείς прихожу въ смятеніе, изумленіе, я пораженъ ужасомъ; бѣгу въ испугѣ, бѣгаю.
αὖ нар. опять, въ другой

разъ, вторично; съ другой стороны, же, а, далѣе.

αὐαίνω (αὔω) сушу; прич. аор. 1 стр. αὐανθέν.

αὐγή, ῆς, ἡ лучъ, свѣтъ, блескъ, сіяніе.

αὐδάω, пр. нес. ηὔδων, аор. 1. ηὔδησα, αὐδήσασκε говорю, обращаюсь съ рѣчью, ἀντίον αὐδᾶν τινα возражать.

αὐδή, ῆς, ἡ (ἄω) звукъ, голосъ, рѣчь.

αὐδήεις, εσσα, εν (αὐδή) одаренный человѣческимъ голосомъ, говорящій; звучный.

αὖθ', 1)=αὖτε предъ густ. придыханіемъ, 2)=αὖθι предъ гласн.

αὖθι нар. = αὐτόθι здѣсь, тамъ; сейчасъ.

αὔλειος 2. принадлежащій двору, αἱ αὔλειαι θύραι дверь, ведущая на дворъ.

αὐλή, ῆς, ἡ (ἄω, ἄημι) дворъ; домъ; стѣна, окружающая домъ.

αὐλίζομαι (αὐλή) D. нахожусь на скотномъ дворѣ, ночую въ стадѣ.

αὖλις, ιδος, ἡ мѣсто пребыванія; ночлегъ; жилище, лагерь.

Αὐλίς, ιδος, ἡ Авлида, мѣстечко въ Віотіи.

αὐλός, οῦ, ὁ (ἄω дую) флейта; труба; отверстіе, αὐλοὶ δίδυμοι двѣ трубочки, въ которыхъ сходились крючки; αὐλὸς αἵματος потокъ крови.

αὖος 3. (ἄω αὔω) сухой, высушенный.

ἄϋπνος 2. (ὕπνος) не спящій, безсонный.

αὔρη, ης, ἡ (ἄημι) вѣяніе, вѣтерокъ.

αὔριον (αὔριος) нар. завтра.

ἀῦσαι неопр. аор. отъ ἀΰω.

αὐσταλέος 3. (αὔω, αὐστός) изсушенный, загорѣлый, нечистый.

αὐτάγρετος 2. (ἀγρέω)=αὐθαίρετος подлежащій свободному выбору.

αὐτάρ союзъ (αὖτ' ἄρ) а, но, однако; потомъ, далѣе.

αὖτε нар. (αὖ τε)=αὖ опять; но, а, потомъ, далѣе.

ἀϋτή, ῆς, ἡ (ἀΰω) крикъ, воинственный крикъ, сраженіе.

αὕτη женск. отъ οὗτος.

αὐτῆμαρ нар. (ἦμαρ) въ этотъ же день.

αὐτίκα нар. (αὐτός) немедленно, тотчасъ.

αὖτις нар.=αὖθις (αὖ) опять, впередъ.

ἀϋτμή, ῆς, ἡ (ἄω) духъ, дыханіе, вѣтеръ; паръ, дымъ, чадъ; пламя.

ἀϋτμήν, ένος, ὁ=ἀϋτμή, дыханіе, вѣтеръ, буря.

αὐτοδίδακτος 2. (διδάσκω) самоучка, самъ себя образовавшій.

αὐτόδιον нар. (αὐτός, ὁδός) тутъ же, на мѣстѣ; вмѣстѣ.

αὐτόετες (ἔτος) нар. въ этотъ же годъ.

αὐτόθεν нар. (αὐτός) оттуда же.

αὐτόθι, предъ гласн. αὐτόθ' нар. (αὐτός) тутъ, тутъ же, тамъ.

αὐτοκασιγνήτη, ης, ἡ (κασιγνήτη) родная сестра.

Αὐτόλυκος, ου, ὁ Автоликъ, дѣдъ Одиссея.

Αὐτονόη, ης, ἡ Автоноя, служанка Пенелопы.

αὐτός 3. самъ; онъ, она, оно; ὁ αὐτός, ἡ αὐτή, τ' αὐτό тотъ же самый.

αὐτοσχεδίη, ης, ἡ схватка, рукопашный бой.

αὐτοσχεδόν нар. (σχεδόν) совершенно близко, вблизи.

αὐτοῦ нар. (αὐτός) на этомъ же мѣстѣ, тутъ, тотчасъ, немедленно.

αὔτως и αὕτως нар. такъ, именно такъ; необдуманно, просто; напрасно.

αὐχένιος 3. шейный, τένοντες.

αὐχήν, ένος, ὁ затылокъ, шея.

αὐχμέω (αὐχμή) я весь изсушенъ, — шершавъ, — засаленъ.

αὔω сушу, изсушаю; раздуваю, развожу огонь, зажигаю.

αὔω, пр. нес. αὖον, аор. 1. ἤϋσα и ἄϋσα кричу; зову.

ἀφ'=ἀπό предъ гласн. съ густымъ придыханіемъ.

ἀφαιρέω и ἀποαιρέω (αἱρέω), буд. ἀφαιρήσω, аор. ἀφεῖλον, прич. ἀφελών, буд. общ. ἀφαιρήσομαι, аор. 2. ἀφειλόμην и ἀφελόμην, отнимаю; уношу; *М*. отнимаю, лишаю, похищаю.

ἀφανδάνω (ἁνδάνω) не нравлюсь.

ἄφαρ нар. немедленно, тотчасъ, скоро, потомъ.

ἀφαυρός 3. безсильный, слабый.

Ἀφείδας, αντος, ὁ Афидасъ, с. Полипемона.

ἀφείη см. ἀφίημι.

ἀφεῖλε, ἀφείλετο см. ἀφαιρέω.

ἀφέλεσκον см. ἀφαιρέω.

ἀφελών, ἀφέλωμαι см. ἀφαιρέω.

ἄφενος, εος, τό запасъ, богатство, изобиліе.

ἀφέξω и ἀφέξομαι см. ἀπέχω.

ἀφεσταίη, ἀφεστήκει см. ἀφίστημι.

ἄφθιτος 2. (φθίω) нетлѣнный, вѣчный.

ἀφίημι (ἵημι), 3. л. мн. пр. нес. ἀφίουν, буд. ἀφήσω, аор. 1. ἐφέηκα, и ἀφῆκα, 3. дв. аор. 2. ἀφέτην, 3. ед. сосл. ἀφέῃ вм. ἀφῇ, жел. ἀφείην, аор. стр. ἀφέθην отсылаю, отправляю, отпускаю; мечу, бросаю; сбрасываю (ἄνθος); *М*. отстаю отъ ч., отвязываюсь, отрываюсь; отрываю, δειρῆς οὔπω ἀφίετο πήχεε отъ его шеи она не могла оторвать своихъ рукъ.

ἀφικάνω (ἱκάνω),=ἀφικνέομαι.

ἀφικνέομαι *DM*. (ἱκνέομαι), буд. ἀφίξομαι, аор. ἀφῖκόμην, 2. л. соел. ἀφίκηαι вм. ἀφίκῃ, пр. сов. ἀφῖγμαι, неопр. ἀφῖχθαι прихожу куда, достигаю.

ἀφίστημι (ἵστημι), аор. 2. ἀπέστην, пр. сов. ἀφέστηκα, 2. дв. ἀφέστατε и 3. л. мн. ἀφεστᾶσι, прич. ἀφεσταώς, 3. л. мн. давнопр. ἀφέστασαν, отставляю; въ пр. сов.

давнопр. и аор. 2., отстою, удаляюсь.
ἀφνειός 2. (ἄφενος) богатый.
ἀφορμάομαι *DP*., аор. ἀφωρμήϑην устремляюсь, двигаюсь съ мѣста, ухожу, отправляюсь.
ἀφραδέω поступаю необдуманно, безсмысленно, говорю необдуманно.
ἀφραδής 2. (φράζομαι) необдуманный, безсмысленный; лишенный чувства (νεκροί); ἀφραδέως нар. необдуманно.
ἀφραδίη, ης, ἡ (φράζομαι) безуміе, неосторожность, незнаніе, неопытность.
ἀφραίνω (φρήν) говорю или поступаю безумно.
Ἀφροδίτη, ης, ἡ Афродита (Venus), дочь Зевса, супруга Гефеста; богиня любви и брака; любовь, наслажденіе любви.
ἀφροσύνη, ης, ἡ (ἄφρων), безуміе, глупость.
ἄφρων 2. (φρήν) безумный, неразумный, глупый.
ἀφύσσω, буд. ἀφύξω, аор. 1. ἤφυσα и ἤφυσσα, аор. общ. ἠφυσάμην и ἠφυσσάμην, черпаю, *M*. наливаю себѣ; собираю, коплю.
Ἀχαιαί, ῶν, αἱ Ахеянки (см. Ἀχαιός).
Ἀχαιιάς, άδος, ἡ = Ἀχαιάς Ахеянка.
Ἀχαιικός 3. = Ἀχαϊκός Ахейскій.
Ἀχαιίς, ίδος, ἡ Ахейская страна, (γαῖα); Ахеянка (γυνή).
Ἀχαιοί, ῶν, οἱ Ахеяне; Греки.
ἀχάριστος 2. (χαρίζομαι) непріятный.
ἄχερδος, ου, ἡ родъ дикаго терновника, служившаго вмѣсто забора.
Ἀχέρων, οντος, ὁ Ахеронъ, рѣка въ подземномъ царствѣ.
ἀχεύω (ἄχος) скорблю, печалюсь.
ἀχέω (ἄχος) скорблю; жалѣю к., тоскую по к.
ἄχϑομαι нагружаюсь (νηῦς).
ἄχϑος, εος, τό (ἄχϑομαι, ἄγω) бремя; αχϑος ἀρούρης бремя земли, т. е. безполезный человѣкъ, негодяй.
Ἀχιλλεύς и Ἀχιλεύς, ῆος, ὁ Ахиллесъ, с. Θессалійскаго царя Пелея и Θетиды.
ἀχλύς, ύος, ἡ тьма, мракъ покрывающій глаза человѣка умирающаго; темнота, ночь, туманъ.
ἀχλύω (ἀχλύς), аор. ἤχλῡσα, темнѣю.
ἄχνη, ης, ἡ пѣна волнъ морскихъ.
ἄχνυμαι (ἀχ-) *D*. тоскую, жалѣю о к., скорблю, печалюсь; сержусь.
ἄχολος 2. (χολή) дѣйствующій противъ желчи (φάρμακον).
ἄχομαι = ἄχνυμαι.
ἄχος, εος, τό горе, печаль, тоска, досада; негодованіе, гнѣвъ.
ἀχρεῖον нар. (ἀχρεῖος) безполезно, безъ цѣли; неумѣстно, неприлично, глупо.
ἀχρημοσύνη, ης, ἡ (ἀχρήμων) бѣдность, недостатокъ.
ἄχρι(ς) нар. до, съ род.:

ἄχρι κνέφαος до ночной темноты.

ἄψ нар. назадъ, всторону; опять, снова.

ἄψας, ἄψασθαι см. ἅπτω.

ἀψόρροος 2. (ῥέω) текущій назадъ, обратно.

ἀψόῤῥος 2. (ἄψ, ἔρνυμι) идущій назадъ, обратно; ἄψοῤῥον нар. обратно, назадъ, опять, ἀλλὰ μιν ἄψοῤῥον προσέφην но я возражалъ ему.

ἄψος, εος, τό (ἅπτω) соединеніе, связь; ἄψεα суставы, члены.

ἄωρος 2. (ὥρα), πόδες, безобразный, уродливый (у Скиллы).

ἄωρτο см. ἀείρω.

ἀωτέω храплю, сплю, γλυκὺν ὕπνον ἀωτεῖν спать сладкимъ сномъ.

ἄωτος, ου, ὁ и ἄωτον, ου, τό шерсть.

B.

βάζω, пр. сов. стр. βέβαγμαι, болтаю, говорю; δίχα βάζειν противорѣчить, εὖ βάζειν хорошо говорить; πεπνυμένα, ἄρτια βάζειν говорить благоразумно, прекрасно; νήπια βάζειν говорить пустяки, ὀνείδεα β. говорить бранныя слова; ἀπατήλια β. говорить выдумки для обмана; ἀνεμώλια, μεταμώλια β. говорить пустяки.

βάθιστος 3. мн. βαθύς.

βᾰθῠδῑνήεις, εσσα, εν и βᾰθῠδίνης, ου (δίνη) обильный глубокими пучинами, водоворотами.

βᾰθύζωνος 2. (ζώνη) высоко опоясанный; опоясанный прекрасно.

βαθύῤῥοος 2. (ῥέω) текущій въ глубокомъ руслѣ, глубокій.

βᾰθύς 3. глубокій, βαθεῖα δίνη глубокій водоворотъ; густой, ὕλη β. густой лѣсъ, ἀὴρ β. густой туманъ; высокій, β. ῥηγμίν высокое море; широкій, обширный, β. αὐλή большой дворъ.

βαίνω (βα-), буд. βήσομαι, аор. 1. ἔβησα, аор. 2. ἔβην и βῆν, 3. л. дв. ἐβήτην и βάτην, 3. л. мн. ἔβησαν, βῆσαν, ἔβαν, βάν, сосл. βῶ и βείω, жел. βαίην, неопр. βήμεναι и βῆναι, прич. βάς, βᾶσα, βάν; пр. сов. βέβηκα, 3. л. мн. βεβᾶᾶσι, неопр. βεβᾶμεν, прич. βεβᾱώς, βεβαυῖα давнопр. ἐβεβήκειν, 3. л. мн. βέβᾰσαν, аор. общ. ἐβήσετο, βήσετο = ἔβη иду, хожу; прихожу, вхожу, вступаю; отправляюсь; εἰς εὐνὴν β. ложиться спать, πρὸς δῶμα β. идти домой, ἐπὶ νῆα μέλαιναν β. отправляться къ черному кораблю, ἐπὶ νηὸς β. садиться на корабль; κοίλης ἐνὶ νηυσὶν β. ѣхать въ глубокихъ корабляхъ; аор. 1. имѣетъ переходн. значеніе: заставляю идти, веду.

βάλανος, ου, ἡ желудь.

βάλλω, буд. βαλέω, βαλῶ, аор. 2. ἔβαλον, 2. л. ед жел. βάλοισθα, 2. ед. сосл. βά-

λῆσθα, пр. сов. βέβληκα, давнопр. βεβλήκειν, пр. сов. стр. βέβλημαι 3. л. мн. βεβλήαται = βέβληνται, также βεβόλημαι, прич. βεβλημένος, давнопр. βεβλήμην, 3. л. мн. βεβλήατο=βέβληντο; аор. общ. съзнач. стр. 3. л. ед. ἔβλητο, неопр. βλῆσθαι, прич. βλήμενος, 3. л. ед. сосл. βλήεται вм. βλήηται, 2. л. ед. жел. βλεῖο, буд. βλήσομαι, 2. л. ед. συμβλήσεαι бросаю, кидаю; βέλος πόντονδε копье въ море; εὐνάς β. бросать якорь, ὄμματα ἑτέρωσε β. направлять взоры въ другую сторону; ἐς κακόν τινα β. бросать к. въ несчастіе, ἐνὶ θυμῷ β. внушать;—раню, поражаю, ἀργῆτι κεραυνῷ β. порожать блестящею молніею, χαλκήρει δουρί τινα убить к. желѣзнымъ копьемъ; — опускаю, ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισι β. набрасывать сонъ на вѣки, δάκρυ ἀπὸ βλεφάρων уронить слезу съ вѣкъ; — кладу, дотрогиваюсь, χεῖρας ποτὶ γούνασί τινος β. обнимать колѣна кого; — поставляю, εὐναὶ βεβλήαται ложа разостланы; — попадаю, пронзаю τί τινι; М. надѣваю, πήρην ἀμφ' ὤμοισι β. надѣваю сумку на плеча; κλήρους βαλέσθαι бросать жребій, ἑτέρως β. рѣшать иначе; μετά или ἐνὶ φρεσίν или ἐνὶ θυμῷ β. взвѣшивать, обдумывать.

βάν вм. ἔβαν см. βαίνω.

βάπτω погружаю.

βάρδιστος 3. см. βραδύς.

(βαρέω) = βαρύθω, прич. пр. сов. βεβαρηώς отягощенный, οἴνῳ виномъ, пьяный.

βᾰρῡθω (βαρύς) я обремененъ; мнѣ тяжко.

βᾰρῡνω (βαρύς), аор. 1. ἐβάρῡνα, прич. пр. сов. βεβαρηώς (βαρέω) обременяю, отягощаю.

βᾰρύς εῖα, ύ тяжелый, тягостный, жестокій, сильный, твердый; βαρύ и βαρέα нар. сильно, громко.

βᾰ́ς см. βαίνω.

βᾰσῐ́λεια, ας, ἡ царица; также: царская дочь.

βᾰσῐλεύς, ῆος, ὁ царь, предводитель, повелитель; знатный, первый; сравн. ст. βασιλεύτερος 3.

βᾰσῐλεύω (βασιλεύς) имѣю достоинство τοῦ βασιλέως, управляю, царствую, повелѣваю.

βᾰσῐλήιος 3. = βασίλειος царскій.

βαστάζω буд. -σω ношу, тащу.

βάτην = ἐβήτην см. βαίνω.

βᾰ́τος, ου, ἡ терновникъ.

βεβάασι, βεβάμεν, βέβασαν, βεβαώς, см. βαίνω.

βέβακται см. βάζω.

βεβαρηώς см. βαρέω.

βέβηκα, βεβήκειν см. βαίνω.

βεβλήαται, βεβλήατο, βεβλήκει, βεβολήατο, βεβολημένος см. βάλλω.

βέβριθα см. βρίθω.

βέβρυχα см. βρύχω.

βεβρώθω = βιβρώσκω пожираю, съѣдаю.
βεβρωκώς, βεβρώσεται см. βιβρώσκω.
βεβυσμένος см. βύω.
βείω = βῶ см. βαίνω.
βέλος, εος, τό (βάλλω), всякое метательное оружіе, стрѣла, копье, камень.
βέλτερος 3. и βελτίων 2. сравн. ст. къ ἀγαθός лучшій.
βένθος, εος, τό = βάθος, τό глубина обыкн. глубина моря.
βένθοσδε нар. въ глубину.
βέρεθρον, ου, τό = βάραθρον пропасть.
βῆ вм. ἔβη см. βαίνω.
βῆμεν, βήμεναι см. βαίνω.
βήσαμεν, βῆσε, βήσετο см. βαίνω.
βῆσσα, ης, ἡ (βαθύς) лощина, оврагъ.
βητάρμων, ονος, ὁ (βαίνω и ἁρμός) плясунъ.
βιάζω и βιάω принуждаю; *М*. наст. 3. л. мн. βιόωνται = βιῶνται, 3. л. мн. жел. βιῴατο = βιῷντο; 3. л. мн. пр. нес. βιόωντο = ἐβιῶντο, буд. общ. βιήσομαι, аор. общ. ἐβιησάμην одолѣваю, побѣждаю, принуждаю; покоряю.
βίαιος 3. и 2. (βίη) насильственный; βιαίως нар. насильственно, силою.
βιάω см. βιάζω.
βιβάς, ᾶσα, άν (βαίνω), только μακρὰ βιβάς шагая широко, выступая гордо.
βιβάω (βαίνω) хожу.
βιβρώσκω, пр. сов. βέβρωκα, буд. стр. βεβρώσομαι съѣдаю, пожираю.
βίη, ης, ἡ = βία, дат. βίηφι сила, крѣпость; βίη Πριάμοιο, Ἡρακλῆος сила Пріама, Геркулеса т. е. сильный Пріамъ, мощный Геркулесъ; въ мн. насиліе, преступленіе.
βιήσατο, βιήσετο см. βιάζομαι
βίος, ου, ὁ жизнь.
βιός, οῦ, ὁ лукъ, тетива.
βιοτή, ῆς, ἡ = βίοτος жизнь.
βίοτος, ου, ὁ (βιόω) жизнь; средства къ жизни, имѣніе, имущество, добро.
βιόω (βίος), аор. 2. ἐβίων, повел. βιώτω, неопр. βιῶναι, аор. 1. общ. ἐβιωσάμην, живу; *М*. спасаю жизнь.
βιῴατο, βιόωνται, βιόωντο см. βιάζω.
βλάβομαι = βλάπτομαι, см. βλάπτω.
βλάπτω, аор. 1. ἔβλαψα, останавливаю, мѣшаю τινά τινος; τόνγε θεοὶ βλάπτουσι κελεύθου боги препятствуютъ его возвращенію; — лишаю силы, ослабляю, βλάβεται γούνατα колѣна ослабѣваютъ, ноги подгибаются; — врежу, ослѣпляю, лишаю разума, φρένας.
βλεῖο см. βάλλω.
βλέφαρον, ου, τό (βλέπω) вѣка.
βλήεται, βλήμενος и βλῆσθαι, см. βάλλω.
βληχή, ῆς, ἡ блеяніе.
βλωθρός 3. (βλώσκω) выросшій, высокій.

βλώσκω, (вм. *μλώσκω*, осн. *μολ-*) аор. 2. *ἔμολον*, пр. сов. *μέμβλωκα* (вм. *μεμέλωκα*) иду, прихожу, (о времени) прохожу.

βοάγριον, ου, τό (*βοῦς, ἀγρέω*) щитъ изъ бычачьей кожи.

βοάω (*βοή*), аор. *ἐβόησα*, прич. *βοήσας*, сокр. *βώσας*, кричу, зову на помощь.

βόειος и *βόεος* 3. (*βοῦς*) бычачій, воловій, сдѣланный изъ воловьей кожи; *ἡ βοείη* и *βοέη* воловья кожа; щитъ изъ воловьей кожи.

βοεύς, ῆος, ὁ ремень изъ воловьей кожи.

βοή, ῆς, ἡ крикъ, воинственный крикъ, плачевный крикъ, вопль, шумъ, гулъ.

Βοηθοίδης, *ου, ὁ* с. Воеѳоя = Етеоней.

βοητύς, ύος, ἡ = *βόησις* крикъ, шумъ.

βόθρος, ου, ὁ ровъ, яма.

βολή, ῆς, ἡ (*βέλος*) киданіе, метаніе; *ὀφθαλμῶν βολαί* движеніе глазъ, взглядъ.

βόλομαι см. *βούλομαι*.

βομβέω шумлю, жужжу.

βοός род. отъ *βοῦς*.

βορέης, έαο и *έω, ὁ* = *βορέας*, сѣверный вѣтеръ; сѣверъ.

βόσκω, буд. *βοσκήσω*, выгоняю на пастбище, пасу; кормлю, питаю; *М*. пр. нес. *βοσκεσκόμην*, пасусь, питаюсь, живу.

βοτάνη, ης, ἡ (*βόσκω*) кормъ, трава, зелень.

βοτήρ, ῆρος, ὁ (*βόσκω*) пастухъ.

βούβοτος 2. (*βόσκω*) изобильный пастбищами для быковъ, богатый быками.

βουγάϊος, ου, ὁ (*γαίω*) хвастающійся своею силою, хвастунъ, нахалецъ.

βουκολέω (*βουκόλος*), пр. нес. *βουκολέεσκον* пасу быковъ; *М*. пасусь.

βουκόλος, ου, ὁ пастухъ.

βουλεύω (*βουλή*) держу совѣтъ, подаю совѣтъ; забочусь, думаю о комъ; придумываю, рѣшаюсь; *М*. обдумываю, рѣшаюсь на что.

βουλή, ῆς, ἡ совѣтъ; опредѣленіе совѣта, рѣшеніе, воля; собраніе.

βουληφόρος 2. (*φέρω*) подающій мнѣніе, совѣтующій, *ἀγοραὶ βουληφόροι* народное совѣщаніе; *οἱ βουληφόροι* совѣтники.

βούλομαι (также *βόλομαι, βόλεσθε, ἐβόλοντο*), буд. *βουλήσομαι* желаю, хочу, съ неопр. или съ вин. и неопр., также съ вин. предмета; — предпочитаю.

βουλυτόνδε нар. (*βουλυτός, βοῦς* и *λύω*) къ вечеру, подъ вечеръ.

βοῦς, βοός, ὁ и *ἡ*, дат. мн. *βουσί* и *βόεσσι*, вин. мн. *βοῦς*, быкъ, волъ, корова.

Βοώτης, ου, ὁ (*Ἀρκτοῦρος*) Арктуръ, созвѣздіе, представляемое Іонійскимъ народомъ въ видѣ пастуха, стерегущаго другое созвѣздіе-медвѣдицу.

βραδύς, εῖα, ύ, сравн. *βράσσων, βάρδιστος* тяжелый, медленный.

βραχίων, ίονος. ὁ рука, плечо.
(βράχω) 3. л. ед. аор. 2. ἔβραχε и βράχε трещу, шумлю, звеню.
βριθύς, εῖα, ύ (βρίθω) тяжелый.
βρίθω, 3. л. сосл. βρίθῃσι вм. βρίθῃ, пр. нес. βρῖθον вм. ἔβριθον, буд. βρίσω, неопр. βρισέμεν, аор. 1. ἔβρῖσα, пр. сов. 2. βέβρῖθα, съ знач. наст. вр.; также *M.* я наполненъ, нагруженъ, βρίθῃσι δένδρεα καρπῷ и (ἡ ναῦς) βρίθει σάκεσσι καὶ ἔγχεσιν;—имѣю перевѣсъ, превосхожу чѣмъ л., ἐέδνοισι βρίσας.
βροντάω, аор. ἐβρόντησα, гремлю.
βροντή, ῆς, ἡ громъ.
βρότεος 3 = βρότειος (βροτός) смертный, человѣческій, φωνὴ βροτέη голосъ человѣка.
βροτολοιγός 2. (βροτός, λοιγός) убивающій, губящій людей, гибельный.
βροτός, ὁ, ἡ смертный; сущ. человѣкъ.
βρότος, ου, ὁ кровь, вытекшая изъ раны.
βροτόω прич. пр. сов. стр. βεβροτωμένος (βρότος) окровавляю.
βρόχος, ου, ὁ петля, веревка.
βρῡχάομαι *DM.* пр. сов. съ знач. наст. βέβρῡχα, прич. βεβρυχώς, давнопр. ἐβεβρύχειν реву, шумлю.
βρώμη, ῆς, ἡ = βρῶμα пища.
βρῶσις, ιος, ἡ (βιβρώσκω) ѣда, пища.
βρωτύς, ύος, ἡ ѣда, пища.
βύβλινος 3. сдѣланный изъ папируса (βύβλος).
βύκτης, ου, ὁ (βύζω) бурный, шумящій (ἄνεμος).
βυσσοδομεύω (βυσσός, δομέω) строю въ глубинѣ, замышляю втайнѣ κακὰ φρεσι.
βύω буд. βύσω, пр. сов. стр. βέβυσμαι набиваю биткомъ, наполняю.
βῶλος, ου, ὁ (βάλλω) глыба земли.
βωμός, οῦ, ὁ (βαίνω) пьедесталъ; ступени, жертвенникъ, алтарь.
βῶσιν см. βαίνω.
βωστρέω зову на помощь.
βώτωρ, ορος, ὁ (βόσκω) пастухъ.

Г.

γαῖα, ας, ἡ = γῆ земля, земной шаръ; страна, πατρὶς γαῖα или πατρωΐη γαῖα отечество; почва, прахъ, пыль; материкъ.
γαιήιος 3. земной, происшедшій отъ земли, γ. υἱός сынъ земли=Титій.
γαιήοχος 2. (ἔχω) обхватывающій землю, держащій землю.
γάλα, ακτος, τό молоко.
γᾰλᾰθηνός 2. сосущій молоко, грудной, молодой, нѣжный, νεβροί.
γᾰλήνη, ης, ἡ тишина, спокойствіе моря, γαλήνη νηνεμίη безвѣтренная тишина моря; море спокойное, ἐλαύ-

νειν γαλήνην ѣхать по спокойному морю.

γαμβρός, οῦ, ὁ (γάμος) зять; шуринъ.

γᾰμέω (γάμος), буд. γαμέσω и γαμέω, аор. 1. ἔγημα, буд. общ. γαμέσ (σ) ομαι, аор. 1. ἐγημάμην женюсь τινά; M. выхожу замужъ τινί.

γαμος, ου, ὁ свадьба, свадебный праздникъ; бракъ.

γαμψώνυξ, ῠχος, ὁ, ἡ (γαμψός, ὄνυξ) съ кривыми когтями.

γᾰνάω (γάνος) прич. γανόωντες, γανόωσαι вм. γανῶντες, γανῶσαι, блистаю, цвѣту.

γᾰνῠμαι DM. (γαίω) буд. γανύσομαι, радуюсь, τινί.

γάρ союзъ: такъ какъ, потому что, ибо; τίς γάρ; кто же? εἰ γάρ, αἰ γάρ о если бы!

γαστήρ, έρος, сокр. γαστρός, ἡ желудокъ, животъ; βόσκειν γαστέρα наполнять желудокъ; голодъ, γαστὴρ δέ ἑ κέλεται; — желудокъ, наполненный рубленнымъ мясомъ, жиромъ и кровью, γαστέρες αἰγῶν.

γαστρή, ῆς, ἡ выпуклость въ какомъ л. сосудѣ.

γαῦλός, οῦ, ὁ подойникъ; ведро.

γέ энкл. по крайней мѣрѣ, во всякомъ случаѣ, при всемъ этомъ, дѣйствительно, же.

(γέγαα) γεγάασι, γεγαώς см. γίγνομαι.

γέγηθα см. γηθέω.

γέγωνα пр. сов. съ знач. наст. (3. л. ед. γέγωνε также съ знач. аор.), прич. γεγωνώς, неопр. γεγωνεῖν (γεγωνέω) и γεγωνέμεν, 1. и 3. л. мн. давнопр. γεγώνευν кричу, кричу громко, зову; ὅσον τε γέγωνε βοήσας на разстояніи звука голоса, οἰμώξας μετὰ θεοῖσι γεγώνευν плача, я громко взывалъ къ богамъ.

(γεγωνέω) см. γέγωνα.

γείνομαι (γεν-) аор. 1. ἐγειναμην, наст. и пр. нес. съ знач. стр. рождаюсь, я рожденъ; аор. 1. общ. произвожу; рождаю, τινά.

γείτων, ονος, ὁ сосѣдъ; сосѣдній.

γελαστός 3. (γελάω) возбудившій смѣхъ, смѣшной.

γελάω, γελῶ и γελόω, прич. γελόωντες и γελώοντες, также γελοόωντες, аор. 1. ἐγέλᾰσα и ἐγέλασσα, смѣюсь, ἐπί τινι надъ ч. л.; μάλα ἡδύ γ. смѣюсь отъ души; ἐγέλασσε ἐμὸν κῆρ сердце мое обрадовалось.

γελοιάω = γελάω, прич. наст. γελοιῶν мн. γελοιῶντες, аор. 1. ἐγελοίησα, 3. мн. пр. нес. γελοίων.

γελοίωντες см. γελάω.

γελόω, γελόωντες, γελώοντες см. γελάω.

γέλως, ωτος и γέλος, ου, ὁ дат. γέλῳ или γέλω вм. γέλωτι, вин. γέλωτα и γέλων или γέλω, смѣхъ, хохотъ.

γενεή, ῆς, ἡ = γενεά происхожденіе, родъ; племя; порода; потомство, поколѣніе; время жизни человѣка; мѣсто рожденія, родина.

γενέθλη, ης, ἡ = γενεά рожденіе, происхожденіе; родъ, племя, порода, потомство, мѣсто рожденія.
γενειάς, άδος, ἡ борода.
γενειάω (γένειον) прич. аор. γενειήσας, у меня растетъ борода, прихожу въ возмужалый возрастъ.
γένειον, ου, τό подбородокъ.
γενέσθαι см. γίγνομαι.
γενέσκετο см. γίγνομαι.
γενετή, ῆς, ἡ рожденіе.
γένος, εος, τό (γεν-) родъ, происхожденіе, γένος εἶναι τινός происходить отъ кого; возрастъ, поколѣніе, племя, порода, βοῶν γένος; время жизни человѣка, ἀνδρῶν γένος.
γένῠς, υος, ἡ, вин. мн. γένυας сокр. γένῡς, щеки, челюсти.
γεραιός 3. сравн. γεραίτερος (γέρας, γῆρας), престарѣлый; сущ. старецъ.
γεραίρω (γέρας) отличаю почетнымъ даромъ, почитаю кого чѣмъ л.
Γεραιστός, οῦ, ὁ Герестъ, мысъ и городъ съ гаванью на остр. Эвбеѣ.
γέρᾰς, αος, τό, мн. γέρᾰ вм. γέραα, род. γεράων, почетный даръ, почетная награда; честь, почетная должность, санъ царя.
Γερήνιος, ου, ὁ Герeнійскій (Несторъ), изъ гор .Γερηνία въ Лаконіи, гдѣ Несторъ воспитывался.
γερούσιος, 3. касающійся стариковъ, свойственный, принадлежащій старикамъ, οἶνος γ. почетное вино.
γέρων, οντος, ὁ, зв. γέρον, старецъ; οἱ γ. старѣйшины, члены верховнаго совѣта; какъ прилагат.: старый.
γεύομαι M. отвѣдываю, вкушаю; пробую, испытываю.
γῆ, γῆς, ἡ сокр. изъ γέα = γαῖα земля.
γηθέω (γαίω), пр. сов. съ знач. наст. γέγηθα, аор. 1. ἐγήθησα, γήθησα, 3. л. жел. γηθήσειε, радуюсь.
γηθοσύνη, ης, ἡ радость, γηθοσύνῃ отъ радости.
γηθόσυνος 3. (γηθέω) обрадованный; веселый.
γῆμα см. γαμέω.
γηράς см. γηράσκω.
γῆρας, αος, τό старость.
γηράσκω неопр. γηρασκέμεν вм. γηράσκειν, аор. 2. ἐγήρα, прич. γηράς старѣюсь; созрѣваю.
γηράω, пр. нес. ἐγήρων см. γηράσκω.
Γίγαντες, ων, οἱ Гиганты, дикій народъ, жившій въ Сициліи, истребленный богами.
γίγνομαι (γεν-, γα-) DM. буд. γενήσομαι, аор. 2. ἐγενόμην, и γενεσκόμην, 3 мн. жел. γενοίατο вм. γένοιντο, пр. сов. γέγονα и γέγαα, 3. л. мн. γεγάᾱσι, 2. л. мн. γεγάᾱτε, прич. γεγαώς, неопр. γεγάμεν, происхожу, рождаюсь, возникаю; бываю, дѣлаюсь, являюсь, πάντα γίγνεσθαι принимать всѣ виды, χιὼν γίγνεται снѣгъ падаетъ, γενέσθαι

ἐπί τι достигнуть ч. л., χρεώ με γίγνεταί τινος я имѣю нужду въ ч. л., τί νύ μοι μήκιστα γένηται; что будетъ теперь со мною?

γιγνώσκω, буд. γνώσομαι, аор. 2. ἔγνων, прич. γνούς, сосл. γνῶ и γνώω, 1. л. мн. γνώομεν, 3. л. мн. γνώωσι, жел. γνοίην, пов. γνῶθι, неопр. γνῶναι и γνώμεναι узнаю, знаю, замѣчаю; испытываю, вывѣдываю, понимаю ὀρνίθας.

γλαυκῶπις, ιδος, вин. ιδα и ιν, ἡ (γλαυκός, ὤψ) съ свѣтлымъ, блистающимъ взоромъ, сѣроглазая; голубоглазая (Аѳина).

γλᾰφῠρός, 3. выдолбленный, пустой; ναῦς γλ. глубокій корабль; πέτρη γλ. висящая скала.

γλήνη, ης, ἡ зрачекъ.

γλῠκερός 3. = γλυκύς сладкій, пріятный.

γλυκύς 3. сладкій, пріятный; сравн. γλυκίων 2.

γλῠφίς, ίδος, ἡ зазубрина на оконечности стрѣлы.

γλῶσσα, ης, ἡ языкъ.

γναθμός, οῦ, ὁ (γνάω, κνάω) челюсть, щека.

γναμπτός 3. загнутый; гибкій, мягкій.

γνάμπτω, аор. 1. γνάμψα, сгибаю.

γνήσιος 3. (γενήσιος, γένος) законнорожденный, законный.

γνοίην см. γιγνώσκω.

γνῶ, γνώμεναι, γνώομεν см. γιγνώσκω.

γνώριμος 3. (γνωρίζω) знакомый, извѣстный.

γνῷς 2. л. сосл. аор. отъ γιγνώσκω.

γνώσομαι см. γιγνώσκω.

γνωτός 3. = γνωστός извѣстный, знакомый.

γνώω, γνώωσι см. γιγνώσκω.

γοάω, γοόω, 3. мн. жел. γοάοιεν, пр. несов. γόων и γοάασκεν, прич. наст. γοῶν и γοόων, женск. γοόωσα, рыдаю, плачу; оплакиваю.

γόμφος, ου, ὁ гвоздь, клинъ.

γονή, ῆς, ἡ потомство, дѣти.

γόνος, ου, ὁ (γένω) происхожденіе, начало, родъ; дитя, сынъ, потомство.

γόνυ, τό, род. γούνατος и γουνός, им. мн. γούνατα и γοῦνα, род. γούνων, дат. γούνασι колѣно; θεῶν ἐν γούνασι κεῖται зависитъ отъ боговъ.

γόος, ου, ὁ рыданіе; плачъ.

γοόω см. γοάω.

Γόργειος 3. (Γοργώ) принадлежащій τῇ Γοργοῖ; Γοργείη κεφαλή голова Горгоны (олицетвореніе ужаса въ подземномъ мірѣ).

Γόρτυς или Γόρτυν, ῦνος, ἡ Гортина, городъ на островѣ Критѣ.

γουνάζομαι (γόνυ) DM. обнимаю чьи л. колѣна, умоляю.

γούνατα, γούνασι, γούνεσσι см. γόνυ.

γουνόομαι (γοῦνα, γόνυ) = γουνάζομαι умоляю.

γουνός, οῦ, ὁ (γόνυ) холмъ; γουνὸς Ἀθηναίων; такъ γου-

νὸς ἀλωῆς холмистый виноградникъ; или (отъ осн. γεν, γένος) земля плодоносная, γουνὸς ἀλωῆς плодоносное поле.

γραῖα, ας, ἡ (=γραῦς) старуха.

γραπτύς, ύος, ἡ царапина.

γρηῦς, ἡ = γραῦς, дат. γρηί, зват. γρηῦ и γρῆυ, старуха.

γυῖον, ου, τό членъ; τὰ γυῖα суставы.

γυμνός 3. голый, нагой; обнаженный, γυμνὸν τόξον лукъ вынутый изъ футляра, γυμνὸς ὀϊστός стрѣла вынутая изъ колчана.

γυμνόω, обнажаю, снимаю *M*. съ аор. стр. ἐγυμνώθην, обнажаюсь, снимаю съ себя, ῥακέων ἐγυμνώθη онъ снялъ съ себя лохмотья.

γυναικεῖος 3. женскій, свойственный женщинамъ.

γύναιος 3.=γυναικεῖος женскій, γύναια δῶρα подарки дѣлаемые женщинѣ.

γυνή, αικός, ἡ, зват. γύναι, женщина; жена, супруга, хозяйка; смертная.

Γυραί, ῶν, αἱ (πέτραι) Гирейскія скалы при островѣ Эвбеѣ въ Эгейскомъ морѣ.

γυρός 3. круглый, загнутый, ἐν ὤμοισιν γυρός горбатый.

γύψ, γυπός, ὁ, дат. мн. γύπεσσι, коршунъ.

γωρυτός, οῦ, ὁ футляръ для храненія лука.

Δ.

δ' = δέ или δή.

δα-, осн. къ διδάσκω учу и учусь, аор. 2. δέδαε, прич. пр. сов. δεδαώς, аор. 2. стр. ἐδάην, сосл. δαῶ и δαείω, неопр. δαῆναι и δαήμεναι, прич. δαείς, буд. δαήσομαι, пр. сов. δεδάηκα, прич. пр. сов. стр. δεδαημένος, неопр. наст. общ. δεδάασθαι учу, τινά τι; — учусь, пр. сов. знаю, понимаю; ἐδάην меня учили, знаю; δαήσομαι буду знать, δεδάασθαι узнать, изслѣдовать.

δαείω сосл. аор. стр. см. осн. δα-.

δαήμεναι неопр. аор. стр. см. осн. δα-.

δαήμων 2. свѣдущій, опытный.

δαιδάλεος 3. искусный; сдѣланный искусно; изящно украшенный.

δαιδάλλω обрабатываю съ большимъ искусствомъ, отдѣлываю изящно, украшаю λέχος χρυσῷ.

δαίδαλον, ου, τό художническая работа, изящное произведеніе.

δαΐζω (δαίω), буд. δαΐξω, аор. ἐδάϊξα, прич. пр. сов. стр. δεδαϊγμένος, раздѣляю, разсѣкаю, ἔχων δεδαϊγμένον ἦτορ φρεσίν его сердце было истерзано скорбью.

δαιμόνιος 3. происходящій отъ божества, божескій, чудесный; странный; ужасный, преслѣдуемый богами; упо-

требляется только въ зват. пад., когда говорящій не одобряетъ мнѣніе, рѣчь или поведеніе к. л.

δαίμων, ονος, ὁ, ἡ богъ, богиня; божество, судьба, счастіе или несчастіе.

δαίνυ' вм. ἐδαίνυσο см. δαίνυμι.

δαίνῡμι (δαίω), буд. δαίσω, 3. ед. жел. общ. δαινῦτο (вм. -υῖτο), 3. мн. δαινύατο, 2. ед. пр. нес. δαίνυ' вм. ἐδαίνυσο, дѣлю, раздѣляю; угощаю, δ. τάφον даю похоронный обѣдъ, δ. γάμον даю свадебный обѣдъ, τινί; *М*. пирую; δαῖτα δ. ѣмъ.

δᾱΐς, ίδος, ἡ (δαίω) факелъ.

δαίς, τός, ἡ (δαίω) пиръ, столъ.

δαίτη, ης, ἡ = δαίς; δαίθηδεν нар. съ пира.

δαιτρεύω (δαιτρός) разсѣкаю на части, раздѣляю мясо; раздѣляю.

δαιτρός, οῦ ὁ, (δαίομαι) разрѣзывающій мясо кравчій.

δαιτροσύνη, ης, ἡ умѣнье разрѣзывать мясо для стола.

δαιτῠμών, όνος, ὁ, дат. мн. δαιτυμόνεσσι вм. δαιτυμόσι, гость.

δαΐφρων, ονος, ὁ, ἡ (φρήν — δαῆναι) благоразумный, опытный.

δαίω (δα), пр. сов. 2. δέδηα; давнопр. δεδήειν, зажигаю; *Р*. съ пр. сов. δέδηα горю, пылаю, сверкаю, ὄσσε δαίεται глаза сверкаютъ.

δαίω, только *М*. δαίομαι (δαΐζω), буд. δάσ(σ)ομαι, аор. 1. ἐδασ(σ)άμην, пр. сов. δέδασμαι, 3. мн. δεδαίαται, раздѣляю, разрѣзаю, растерзываю, δαίεται ἦτορ сердце опечаливается, ἀμφί τινι.

δάκρῠ, υος, τό слеза, = δάκρυον.

δακρῠόεις, εσσα, εν полный слезъ, проливающій слезы.

δάκρῠον, ου, τό, род. δακρυόφιν, слеза.

δακρυπλώω (πλέω) плаваю въ слезахъ.

δακρῐχέων, έουσα (δάκρυ, χέω) проливающій слезы.

δακρῡω, аор. 1. ἐδάκρῡσα, пр. сов. стр. δεδάκρῡμαι, проливаю слезы, плачу, *Р*. и полонъ слезъ, δεδάκρυνται ὄσσε глаза полные слезъ.

δᾱλός, οῦ, ὁ (δαίω) головня.

δᾰμάζω, буд. δαμᾰσω, δαμάσσω и δαμάω, 3. ед. δαμᾷ и δαμάᾳ, 3. мн. δαμόωσιν вм. δαμῶσιν, аор. 1. ἐδάμᾰσα и ἐδάμασσα, буд. общ. δαμᾰσομαι, аор. 1. ἐδαμασάμην, пр. сов. стр. δέδμημαι, аор. 1. ἐδμήθην и ἐδαμάσθην, аор 2. ἐδάμην, 3. мн. δάμεν = ἐδάμησαν, сосл. δαμείω = δαμῶ, 3. ед. δαμήῃ = δαμῇ, жел. δαμείην, прич. δαμείς неопр. δαμῆναι и δαμήμεναι, буд. 3. δεδμήσομαι обуздываю, укрощаю; выдаю замужъ; побѣждаю, покоряю, уничтожаю, *М*. обуздываю τί, побѣждаю.

δᾰμαρ, αρτος, ἡ супруга.

Δᾰμαστορίδης, ου, ὁ с. Дамастора = Агелай.

δαμάω, δαμείς, δαμείω, δάμεν,

δαμήῃ, δαμήμεναι см. δαμάζω.
δαμνάω=δαμάζω, 3 ед. наст δαμνᾶ, 3. ед пр. нес. ἐδάμνα и δάμνα, 2. ед. наст. общ. δαμνᾷ.
δάμνημι см. δαμάζω.
δαμόωσιν = δαμῶσιν см. δαμάζω.
Δαναοί, ῶν, οἱ Данаи, собств. подданные Аргосскаго царя Даная, у Гом. вообще Греки = Ἀργεῖοι.
δᾰνός 3. (δαίω) сухой.
δᾰος, εος, τό головня, факелъ.
δάπεδον, ου, τό земля, полъ.
δαρδάπτω (δάπτω) терзаю; истребляю, трачу κτήματα и χρήματα.
δαρθάνω, аор. 2. ἔδαρθον и ἔδραθον, сплю.
δάσασθαι см. δαίω.
δάσκιος 2. (σκιά) тѣнистый
δάσομαι буд. отъ δαίομαι.
δασπλῆτις, ιδος, ἡ (πελάω или πλήσσω) ужасная, страшная.
δάσσασθαι см. δαίομαι.
δᾰσῠμαλλος 2. (δασύς, μαλλός) имѣющій густую шерсть.
δᾰσύς 3. густой; волосатый.
δᾰτέομαι (δαίω), пр. нес. δατεῦντο вм. ἐδατοῦντο, дѣлю, раздѣляю, κρέα.
δάφνη, ης, ἡ лавровое дерево.
δέ союзъ: но, однако; же, а; ибо, да.
δε энкл. приставка 1) къ именамъ для выраженія движенія на вопросъ куда, οἴκονδε домой, 2) къ мѣстоим. для усиленія указат. значенія ὅδε.
δέαμαι, только въ 3. л. ед. пр. нес. δέατο, кажусь.
δέγμενος см. δέχομαι.
δέδαα, δεδάασι, δεδάηκα, δεδαημένος, δεδαώς см. δα-.
δεδαίαται, δέδασται см. δαίω.
δεδαϊγμένος см. δαΐζω.
δεδέχαται вм. δεδεγμένοι εἰσι см. δέχομαι.
δέδηε, δεδήει см. δαίω.
δέδια и δείδια см. δείδω.
δεδίσκομαι и δειδίσκομαι (δείκνυμι) привѣтствую, χειρί рукою, δέπαϊ бокаломъ.
δεδμήατο см. δαμάω.
δεδμημένος прич. пр. сов. стр. 1) отъ δαμάω, 2) отъ δέμω.
δέδορκα см. δέρκομαι.
δείδεκτο и δειδέχατο=δέδεκτο, δεδέχατο см. δείκνυμι.
δείδια см. δείδω.
δειδίσκομαι см. δεδίσκομαι.
δείδοικα см. δείδω.
δείδω, буд. δείσομαι, аор. ἔδεισα и ἔδδεισα, прич. δείσας, пр. сов. δέδοικα и δείδοικα, пр. сов. 2. δέδια и δείδια, мн. δείδῐμεν, δείδιτε, δειδῐασι, пов. δείδῐθι, 3. мн. давнопр. ἐδείδισαν, δείδισαν, 3 ед. пр. сов. δείδιε, неопр. δειδίμεν боюсь τινά и τί, страшусь.
δειελιήσας (пр. аор. 1. отъ δειελιάω ожидаю до вечера; ужинаю) къ вечеру.
δείελος 2. (δείλη) вечерній, δείελον ἦμαρ вечеръ.
δειχἄνάομαι DM. 3. мн. пр. нес. δειχανόωντο вм. ἐδειχανῶντο (δείκνυμι)=δεδίσκομαι, принимаю, привѣтствую.

δείκνῡμι, буд. δείξω аор. 1. ἔδειξα, аор. общ. ἐδειξάμην, пр. сов. общ. δείδεγμαι вм. δέδεγμαι, 3. мн. δειδέχαται, 3. ед. давнопр. δείδεκτο, 3. мн. δειδέχατο показываю; дѣлаю виднымъ, извѣстнымъ; разсказываю, учу; *М.* привѣтствую, τινά.
δειλός 3. (δείδω) боязливый, робкій, трусъ; плохой; жалкій, несчастный.
δείματο, δείμομεν см. δέμω.
δεινός 3. (δείδω) страшный, грозный; огромный, великій, могущественный.
δειπνέω завтракаю, ѣмъ.
δείπνηστος, ου, ὁ время обѣда, обѣдъ.
δειπνίζω, прич. аор. δειπνίσσας, угощаю.
δεῖπνον, ου, τό обѣдъ; пища.
δείρας см. δέρω.
δειρή, ῆς, ἡ шея, затылокъ.
δειροτομέω(δειρή, τέμνω) разсѣкаю шею, обезглавливаю, убиваю.
δείσας, δείσασα, прич. аор. отъ δείδω.
δέκᾰ, οἱ, αἱ, τά десять.
δεκάς, άδος, ἡ десятокъ.
δέκᾰτος, 3. десятый.
δέκτης, ου, ὁ (δέχομαι) нищій.
δέκτο см. δέχομαι.
δελφίς, ῖνος, ὁ дельфинъ.
δέμας, τό (δέμω) построеніе тѣла, осанка, видъ.
δέμνιον, ου, τό постель, ложе.
δέμω, пр. нес. δέμον вм. ἔδεμον, аор. 1. ἔδειμα, пр. сов. стр. δέδμημαι, аор. 1. общ. ἐδειμάμην, строю.
δένδρεον, ου, τό=δένδρον дерево.
δενδρήεις, εσσα, εν обильный деревами, лѣсистый.
δεξάμενος, δέξασθαι см. δέχομαι.
δεξιός 3. правый, находящійся на правой сторонѣ; благопріятный.
δεξῐτερός 3. правый, дат. δεξιτερῆφι съ правой стороны.
δέος, ους, τό страхъ; οὔ τοι ἔπι δέος нѣтъ тебѣ причины бояться.
δέπας, αος, τό дат. δέπαϊ, им. мн. δέπα, дат. мн. δεπάεσσι и δέπασσιν, кубокъ, чаша.
δερκέσκετο пр. нес. отъ δέρκομαι.
δέρκομαι *D.* пр. нес. δερκέσκετο, пр. сов. δέδορκα, аор. 2. ἔδρᾰκον смотрю, вижу; пр. сов. съ знач. наст. πῦρ ὀφθαλμοῖσι δεδορκώς глаза сверкаютъ огнемъ.
δέρμα, ατος, τό (δέρω) кожа, шкура; мѣшокъ.
δερμᾰτινος 3. кожаный.
δέρον=ἔδερον см. δέρω.
δέρτρον, ου, τό сальникъ, перепонка.
δέρω, аор. 1. ἔδειρα, сдираю кожу.
δέσμα, ᾰτος, τό=δεσμός (δέω) оковы.
δεσμός, οῦ, ὁ оковы, узы, поводъ, ремень, канатъ.
δέσποινα, ης, ἡ хозяйка, повелительница, царица.
δευήσομαι см. δεύω.
δευέσκον см. δεύω.
δευήσεσθαι см. δεύω.
Δευκαλίων, ωνος, ὁ Девкаліонъ,

с. Миноя, отецъ Идоменея, царь Критскій.
δεῦρο нар. сюда; ἄγε δεῦρο поди сюда.
δεύτατος 3. послѣдній.
δεῦτε нар. сюда.
δεύτερος 3. второй; δεύτερον нар. вторично, опять.
δεύω, пр. нес. δεύεσκον, мочу, орошаю.
δεύω = δέω, только аор 1. ἐδεύησε, недостаетъ; M. δεύομαι, буд. δευήσομαι, нуждаюсь, не имѣю; у меня недостаетъ, τινός.
δέχαται, δέχθαι см. δέχομαι.
δέχομαι MD. буд. δέξομαι, аор. 1. ἐδεξάμην, пр сов. δέδεγμαι и δέγμαι, 3. мн. δέχαται, давнопр. ἐδεδέγμην и ἐδέγμην, прич. δεδεγμένος и δέγμενος, буд. 3. δεδέξομαι=δέξομαι; аор. ἔδεκτο и δέκτο, пов. δέξο, неопр. δέχθαι принимаю, беру, χρυσὸν ἀνδρὸς δ. продать мужа за золото; принимаю дружелюбно, угощаю τινὰ ἐν δόμοισιν, переношу χαλεπὸν μῦθον, жду, ожидаю, φῶτα ἐλεύσεσθαι.
δέψω, буд. -ήσω, прич. аор. δεψήσας, дѣлаю мягче.
δέω, аор. ἔδησα и δῆσα, пр. сов. стр. δέδεμαι, давнопр. δεδέμην, вяжу, оковываю; привязываю; удерживаю, препятствую, κελεύθου τινὰ мѣшаю к. путешествіе; соединяю, τί; M. подвязываю себѣ.
δή (ἤδη) нар. уже, конечно, разумѣется; же, ужь.
δηθά=δήν нар. долго.
δηθύνω 2. л. сосл. δηθύνησθα вм. δηθύνῃς, медлю.
δηιοτής, ῆτος, ἡ (δήιος) битва, война, борьба, опасность.
δηιόω сокр. δηόω, буд. δηώσω, аор. ἐδήωσα,аор.стр. ἐδηώθην поступаю враждебно, убиваю.
Δηίφοβος, ου, ὁ Деифобъ, с. Пріама.
δηλέομαι MD. (δαίω) врежу, опустошаю,истребляю,убиваю; нарушаю.
δήλημα, ατος, τό вредъ, гибель.
δηλήμων 2. вредный, гибельный; сущ. губитель, истребитель.
Δῆλος, ου, ἡ Делосъ, островъ Эгейскаго моря, мѣсто рожденія Аполлона.
δῆλος 3. ясный, явный.
Δημήτηρ, τερος и τρος, ἡ Церера, сестра Юпитера и Плутона.
δημιοεργός 2. = δημιουργός (ἔργον) трудящійся для народа, полезный народу.
δήμιος 2. (δῆμος) публичный, народный, государственный.
Δημόδοκος, ου, ὁ Демодокъ, знаменитый пѣвецъ Феаковъ.
δημόθεν нар. на счетъ государства.
Δημοπτόλεμος, ου, ὁ Демоптолемъ, одинъ изъ жениховъ Пенелопы.
δημός, οῦ, ὁ жиръ, тукъ.
δῆμος, ου, ὁ народъ; область, земля.

δημός, οῦ, ὁ жиръ, тукъ.
δήν нар. давно, долго.
δηναιός 3. долго живущій.
δήνεα, ων, τά рѣшенія, совѣты, мысли; замыслы, хитрость.
δηέω см. δηιόω.
δηρῖάομαι *DM*. неопр. наст. δηριάασθαι, пр. нес. 3. мн. δηριόωντο; отъ δηρίομαι аор. общ. δηρῖσάμην, спорю ссорюсь съ к.
δῆρις, ιος, ἡ споръ, ссора, несогласіе.
δηρός 3. (δήν)=δηναιός долго продолжающійся, δηρόν нар. долго.
δησάσκετο см. δέω.
δῆσε=ἔδησε или ἐδέησε см. δέω.
δήω (δα-) найду, достигаю, встрѣчаю.
Δία см. Ζεύς.
διά предл. съ род.: насквозь, черезъ, по; съ, вин.: впродолженіе, въ, по; посредствомъ, по причинѣ.
διαβαίνω (βαίνω), аор. 2. διέβην, прич. διαβάς, неопр. διαβήμεναι, перехожу, переправляюсь, θάλασσαν.
διαγλάφω, прич. аор. διαγλάψας, вырываю, выкапываю, εὐνὰς ἐν ψαμάθοισιν.
διάγω, аор. 2. διήγαγον, перевожу, переправляю.
διαδηλέομαι *DM*. повреждаю сильно, растерзываю.
διαδράμοι 3. ед. жел. аор. отъ τρέχω.
διάει см. διάημι.
διαειπεῖν=διειπεῖν см. διεῖπον.
διάημι (ἄημι), пр. нес. διάει вм. διάη, продуваю.
διαθειόω окуриваю сѣрой.
διακεάζω, аор. διεκέασα, неопр. διακέασσαι, раскалываю.
διακοσμέω, прич. аор. стр. διακοσμηθείς, привожу въ порядокъ, устроиваю; раздѣляю; *M*. привожу въ порядокъ.
διακρῖνω буд. κρινέω, аор. ἔκρῖνα, аор. 1. стр. ἐκρίθην и ἐκρίνθην, неопр. κρινθήμεναι, прич. κρινθείς разлучаю; различаю, узнаю; *P*. съ буд. общ. разойтись.
διάκτορος, ου, ὁ посолъ, вѣстникъ (эпит. Гермеса).
διαμελεϊστί см. μελεϊστί.
διαμοιράομαι *DM*. (μοιράω) раздѣляю.
διαμπερές нар. (διά, ἀνά и πείρω) проходя насквозь; совершенно, безпрестанно, постоянно.
διανύω, буд. διανύσω, аор. διήνυσα, совершаю, оканчиваю.
διαπέρθω буд. πέρσω, аор. 1. ἔπερσα, аор. 2. ἔπραθον, неопр. πραθέειν, аор. 2. общ. ἐπρᾰθόμην, разрушаю.
διαπέτομαι *DM*. 3. ед. аор. 1. διέπτατο пролетаю, улетаю.
διαπραθέειν см. διαπέρθω.
διαπρήσσω (πρήσσω=πράσσω) совершаю, оканчиваю.
διαπρό (πρό) нар. насквозь.
διαπτοιέω пугаю, прогоняю ἐπέεσσι γυναῖκας.
διαῤῥαίω (ῥαίω) разбиваю въ

дребезги, уничтожаю, опустошаю, истребляю.
διαῤῥίπτω (ῥίπτω), пр. нес. διαῤῥίπτασκον бросаю промежь ч. л., пускаю.
διασεύομαι, 3. ед. аор. общ. διέσσυτο, быстро прохожу, выхожу, устремляюсь.
διασκεδάννυμι, буд. σκεδάσω, аор. ἐσκέδασα, 3. ед. жел. аор. σκεδάσειεν разсѣеваю, уничтожаю; прогоняю.
διασχίζω аор. ἔσχισα, аор. 1. стр. ἐσχίσθην, разсѣкаю, разрываю, ἱστία.
διατινάσσω, аор. ἐτίναξα, потрясаю, разбиваю.
διατμήγω=διατέμνω, аор 1. ἔτμηξα, аор. 2. ἔτμαγον, аор. 2. стр. ἐτμάγην, 3. л. мн. ἔτμαγεν вм. ἐτμάγησαν, разсѣкаю, δόρυ χαλκῷ разсѣкаю волны, переплываю νηχόμενος λαῖτμα διέτμαγον, разгоняю, разсѣеваю νῆας; *P*. разстаюсь.
διατρέχω, аор. 2. ἔδραμον, пробѣгаю, переплываю, ὕδωρ.
διατρίβω медлю, откладываю, мѣшаю, удерживаю.
διατρύγιος 2. (τρύγη) постоянно приносящій плоды.
διαφαίνομαι *M*. показываюсь; блистаю.
διαφορέω распространяю.
διαφράζω, аор. 2. διεπέφραδον, говорю опредѣленно, ясно.
διαφύσσω (ἀφύσσω) аор. 1. ἤφυσα и αφυσσα, вычерпываю до дна; вырываю.
διαχέω, 3. мн. аор. διέχευαν разсѣкаю, βοῦν.
διδάσκω (δα-) аор. 1. ἐδίδαξα, учу τινά τι, съ вин. и неопр. δμῳὰς ἔργα ἐργάζεσθαι.
διδοῖ, διδοῖσθα, δίδον, διδοῦναι см. δίδωμι.
δίδυμος 2. двойной.
δίδωμι 3. ед. διδοῖ вм. δίδωσι, 3. мн. διδοῦσι вм. διδόασι, пов. δίδωθι вм. δίδου, пр нес. ἐδίδων, δίδων, и ἐδίδουν, δίδουν, буд. διδώσω вм. δώσω, неопр. διδώσειν, δώσειν и δωσέμεναι, аор. 1 ἔδωκα. δῶκα, аор. 2. (ἔδων) и δόσκον, 3. мн. ἔδοσαν, и δόσαν, сосл. δῶ, 3. ед. δώῃ вм. δῷ, 1. мн. δώομεν вм. δῶμεν, неопр. δόμεναι и δόμεν, жел. δοίην, мн. δοῖμεν, пов. δός, прич. δούς, даю, дарю. посвящаю; предаю; отдаю замужъ (θυγατέρα); допускаю, позволяю.
δίδουν см. δίδωμι.
διέδραμον см. διατρέχω.
διείπομεν пр. нес. отъ διέπω.
διεῖπον (εἶπον), пов. δίειπε, неопр. διαειπέμεν = διειπεῖν разсказываю въ подробности, ἀλλήλοισιν разговаривать.
διείρομαι (ἔρομαι) разспрашиваю, τινά τι.
διέκ (διά, ἐκ) черезъ, сквозь.
διελθέμεν см. διέρχομαι.
διέπερσα см. διαπέρθω.
διεπέφραδε см. διαφράζω.
διέπραθον см. διαπέρθω.
διέπτατο см. διαπέτομαι
διέπω (ἕπω) пр. нес. διεῖπον и δίεπον занимаюсь ч. л., исполняю; управляю, устроиваю.

διερέσσω, аор. *διήρεσα*, гребу.
διερός 3. бодрый, проворный.
διέρχομαι буд. *διελεύσομαι*, аор. 2. *διῆλθον*, неопр. *διελθέμεν*. прохожу.
διεσκέδασα см. *διασκεδάννυμι*.
διέσσυτο см. *διασσεύω*.
διέτμαγεν см. *διατμήγω*
δίζημαι *DM*. буд. *διζήσομαι*, ищу, добиваюсь, стремлюсь.
διήγαγον см. *διάγω*.
διῆλθον см. *διέρχομαι*.
Δίη, *ης*, *ἡ* островъ Наксосъ.
διηνεκής 2. (*διήνεγκα*, *διαφέρω*) пространный, длинный, большой, *νῶτα*; непрерывный, продолжающійся, *ἀτραπιτοί*, прямой *ὦλξ*.
διηνεκέως нар. подробно, ясно.
διήρεσα см. *διερέσσω*.
διήφυσα см. *διαφύσσω*.
διίημι (*ἵημι*) аор. *διῆκα*, перегоняю; заставляю идти через что л.
διιπετής 2. (*Διός*, *πίπτω*) падающій съ неба по волѣ Зевса (о дождѣ).
δῐκάζω (*δίκη*) аор. *δίκασα* вм. *ἐδίκασα*, сужу, рѣшаю; *M*. тягаюсь.
δίκαιος 3. справедливый, законный, приличный.
δικαίως нар. по всеобщему обычаю, прилично.
δῐκασπόλος, *ου*, *ὁ* (*πολέω*) судья.
δῐ́κη, *ης*, *ἡ* обычай, право, *δίκη βασιλήων*; справедливость, *τίειν δίκην*; правосудіе, приговоръ, *νέκυες ἀμφὶ δίκας εἴροντο ἄνακτα* умершіе спросили Миноса о приговорѣ.
δικλίς, *ῖδος*, *ἡ* (*δίς*, *κλίνω*) двустворчатая, *θύραι*, *σανίδες*.
δίκτυον, *ου*, *τό* рыбачья сѣть.
δῑνέω верчу, поворачиваю, *M*. верчусь, хожу, кругомъ.
δινεύω верчусь, пляшу; хожу, скитаюсь.
δῑ́νη, *ης*, *ἡ* водоворотъ; вихрь.
δινήεις 3. имѣющій много водоворотовъ.
δῑνωτός 3. круглый; искусно обточенный, кругомъ украшенный.
δῐογενής 2. происходящій отъ Зевса, божественный, благородный.
διοϊστεύω аор. 1. *διοΐστευσα*, 2. л. жел. аор. *διοϊστεύσειας*, стрѣляю черезъ что, *τινός*; достигаю стрѣлою.
Διοκλῆς, *ῆος*, *ὁ* Діоклесъ. с. Орсилоха.
διόλλῡμι совершенно гублю; *M*. и пр. сов. 2. *διόλωλα*, совершенно погибаю.
Δῐομήδης, *εος*, *ὁ* Діомедъ, с. Тидея.
δίον пр. нес. отъ *δίω*.
Διόνῡσος, *ου*, *ὁ* Діонисъ, с. Зевса и Семелы.
διορύσσω, прич. аор. *διορύξας*, прокапываю.
δῖος, *δῖα*, *δῖον* происходящій отъ Зевса; божественный, возвышенный, благородный, великій, превосходный.
δῐοτρεφής 2 воспитанный Зевсомъ, божественный.
δίπλαξ, *ακος*, *ὁ* двойной; *ἡ*

δίπλαξ (χλαῖνα) плащъ, окидываемый въ два раза.
διπλόος 3. двойной.
δίπτυχος 2. (πτύξ) сложенный вдвое.
δίς нар. дважды.
δισθανής 2. (θανεῖν) два раза умершій
δισκέω бросаю ди къ.
δίσκος, ου, ὁ (δικεῖν) дискъ; плоскій, каменный кругъ, служившій для упражненія въ бросаніи его до извѣстной цѣли
δίφρος, ου, ὁ (διφόρος) мѣсто для двухъ лицъ въ колесницѣ; двухмѣстная колесница, сѣдалище, кресло
δῖχα, διχθά нар. на двѣ части, двояко; различно; сомнительно.
διψάω жажду.
δίω, пр. нес. δίε, δίον боюсь, убѣгаю; *M*. 3. ед. и мн. сосл. δίηται, δίωνται, 3 ед. жел. δίοιτο спугиваю, прогоняю. преслѣдую.
διώκω (δίω) неопр. διωκέμεναι вм. διώκειν, гоню, отталкиваю. преслѣдую; *P*. бѣгаю. *M*. отталкиваю, прогоняю.
Διώνῦσος=Διόνυσος.
Δμήτωρ, ορος, ὁ Дметоръ, с. Язона, царь Кипрскій.
δμῳή, ῆς, ἡ (δαμάω) плѣнница, раба, служанка.
δμώς, ωός, ὁ (δαμάω) плѣнникъ, рабъ, слуга.
δνοπαλίζω, буд. -ξω потрясаю, бросаю, надѣваю ῥάκεα.
δνοφερός 3. (δνόφος) темный, мрачный.
δοάσσατο недост. аор. общ., 3. л. сосл. δοάσσεται казаться.
δοθείη, δοίη, см. δίδωμι.
δοιός 3 двойной; дв. δοιώ, мн. δοιοί 3.=δύο; δοιά нар. двояко
δοκεύω (δέχομαι) наблюдаю, слѣжу за ч. л., подстерегаю, преслѣдую.
δοκέω аор. δόκησα вм. ἐδόκησα, кажусь, δοκεῖ μοι мнѣ кажется.
δοκός, οῦ, ἡ (δέχομαι) бревно, особ. бревно потолка.
δόλιος 3. (δόλος) лукавый, хитрый.
Δολίος, ου, ὁ Долій, рабъ Лаэрта.
δολῐχαυλος 2. (δολιχός, αὐλός) съ длиннымъ остріемъ.
δολῐχήρετμος 2. (δολιχός, ἐρετμός) снабженный длинными веслами, νῆες; занимающійся мореплаваніемъ, Φαίηκες.
δολῐχός 3. длинный, долгій, продолжительный.
δολιχόσκιος, 2. (δολιχός σκιά) съ длиннымъ наконечникомъ.
δολόεις 3. (δόλος) лукавый; хитро сдѣланный,
δολόμητις, ι (μῆτις) коварный, хитрый.
δόλος, ου, ὁ приманка; коварство, хитрость.
δολοφρονέων 3. (прич.) придумывая хитрости.
δόμεν, δόμεναι см. δίδωμι.
δόμονδε нар. домой; ὅνδε δόμονδε въ свой домъ.

δόμος, ου, ὁ (δέμω) домъ, жилище, храмъ боговъ, дворецъ, зала, комната.
δόναξ, ἄκος, ὁ камышъ, тростникъ.
δονέω разгоняю.
δόντες прич. аор. 2. отъ δίδωμι.
δόξα, ης, ἡ мнѣніе, ожиданіе, ἀπὸ δόξης противъ ожиданія.
δορός, οῦ, ὁ (δέρω) кожаный мѣшокъ, фляга.
δορπέω ужинаю.
δόρπον, ου, τό ужинъ.
δόρυ, τό род. δούρατος и δουρός, дат. δούρατι и δουρί; дв. δοῦρε, мн. δοῦρατα, δοῦρα, род. δούρων, дат. δούρασι и δούρεσσι стволъ дерева, дерево, бревно; все сдѣланное изъ дерева, κοῖλον δόρυ (о Троянск. лошади); древко копья, копье, дротикъ.
δός см. δίδωμι.
δόσαν см. δίδωμι.
δόσις, ιος, ἡ подарокъ, даръ.
δόσκον см. δίδωμι.
δότε, δότω см. δίδωμι.
δούλειος 3. рабскій.
δούλη, ης, ἡ рабыня.
δούλιος 3. рабскій, δούλιον ημαρ день рабства.
Δουλιχιεύς, ῆος, ὁ Дулихіянинъ.
Δουλίχιον, ου, τό Дулихій, островъ Іоническаго моря.
Δουλιχιόνδε нар. въ Дулихій.
δουλοσύνη, ης, ἡ рабство.
δοῦναι см. δίδωμι.
δουπέω, аор. δούπησα, произвожу трескъ, шумъ, падаю.
δοῦπος, ου, ὁ трескъ, шумъ.
δοῦρα, δούρατα см. δόρυ.
δουράτεος 3. (δόρυ) деревянный.
δουρικλειτός и δουρικλυτός 2. знаменитый копьемъ.
δουροδόκη, ης, ἡ (δέχομαι) хранилище копьевъ.
δουρός, δουρί см. δόρυ.
δοῦσα см. δίδωμι.
δράκων, οντος, ὁ (δέρκομαι) драконъ, змѣй.
δράμον аор. 2. къ τρέχω.
δράω, 3. мн. сосл. δρώωσι, жел. δρώοιμι, дѣйствую, исполняю, служу.
δρέπανον, ου, τό коса.
δρέπω срываю, *М*. себѣ, для себя.
Δρῆσος, ου, ὁ Дресъ, Троянецъ.
δρήστειρα, ας, ἡ (δράω) работница.
δρηστήρ, ῆρος, ὁ (δράω) слуга.
δρηστοσυνη, ης, ἡ дѣятельность.
δριμύς 3. острый, сильный.
δρίος, εος, τό, мн. δρία=δρυμίς лѣсъ, чаща.
δρόμος, ου, ὁ (δραμεῖν) бѣганіе, бѣгъ; состязаніе въ бѣгу; ристалище.
δρύοχοι, ων, οἱ (δρῦς, ἔχω) кривыя корабельныя ребра.
δρύπτω царапаю; *М* себѣ.
δρῦς, υός, ἡ дубъ; οὐκ ἀπὸ δρυὸς ἐσσί не дубъ же тебя родилъ.
δρώοιμι, δρώωσι см. δράω.
δῦ=ἔδυ, см. δύω.
δυάω и δυόω гублю.
δύη, ης, ἡ погибель, несчастіе.

Δύμας, αντος, ὁ Димасъ, Феакъ.
δύμεναι см. δύω.
δῦναι см. δύω.
δύναμαι DM. буд. δυνήσομαι, аор. ἐδυνησάμην и ἐδυνάσθην, могу, имѣю силу; μέγα δυνάμενος ἀνήρ очень могущественный мужъ.
δύναμις, ιος, ἡ сила, могущество, богатство.
δύνω=δύομαι, см. δύω.
δύο и δύω два.
δυοκαίδεκα = δώδεκα двѣнадцать.
δυόω см. δυάω.
δύς см. δύω.
δυσαής 2. (ἄημι) дующій сильно, неблагопріятный.
δύσεο, δύσετο см. δύω.
δύσζηλος 2. вспыльчивый.
δυσηλεγής, 2. (λέγω) пагубный; неотвратимый.
δυσκηδής 2. (κῆδος) исполненный заботъ, мучительный.
δυσμενέων 3. (μένος) враждебный, только прич. м. р.
δυσμενής 2 (μένος) враждебный; δυσμενέες непріятели.
δυσμήτηρ, ερος, ἡ недобрая мать.
δύσμορος 2. несчастный.
δυσπονής 2. исполненный труда, трудный.
δύστηνος 2. несчастный.
δυσώνυμος 2. (ὄνομα) съ грознымъ именемъ, ненавистный, ужасный.
δύω, аор. 2. ἔδυν, 3. ед. δῦ, сосл. δύῃ, неопр. δῦναι, δύμεναι, прич. δύς, пр. сов. δέδυκα, аор. общ. ἐδυσάμην, 2. и 3. ед. δύσεο, δύσετο; наст. дѣйств. и аор. 1. имѣютъ знач. переходн., общ. зал. и пр. сов., аор. 2. дѣйств. имѣютъ знач. непереходн.; надѣваю себѣ χιτῶνα, или τεύχεα, также ἐς τεύχεα δῦναι, ἐν τεύχεσσι δύεσθαι вооружаться; — вхожу πόλιν, δόματα; — проникаю, ἄχος κραδίην ἔδυ горе овладѣлъ душою; — погружаюсь ὑπὸ или ἐς πόντον; — захожу, ἠέλιος; — освобождаюсь ὑπό τινος.
δυώδεκα=δώδεκα.
δυωδέκατος 3. двѣнадцатый.
δῶ=δῶμα, τό домъ.
δώδεκα двѣнадцать.
δωδέκατος 3. двѣнадцатый.
Δωδώνη, ης, ἡ Додона, городъ Эпира, славный прорицалищемъ Зевса.
δώῃ и δώῃσι=δῷ см. δίδωμι.
δῶκα аор. 1. отъ δίδωμι.
δῶμα, ατος, τό (δέμω) домъ, жилище; δώματα дворецъ.
Δωριεύς, ῆος, ὁ; мн. Δωριέες Доряне, одно изъ главныхъ племенъ Эллиновъ.
δῶρον, ου, τό даръ, подарокъ.
δώσω см. δίδωμι.
δωτήρ, ῆρος, ὁ податель.
δωτίνη, ης, ἡ даръ, подарокъ.
δώτωρ, ορος, ὁ податель.
δώωσι см. δίδωμι.

Е.

ἕ вин. ед. 1) возвр. мѣст. 3. л., также ἑέ, 2) вин. указ. =αὐτόν, αὐτήν.
ἔ=ἔα вм. ἦν, пр. нес. отъ

εἰμί; = εἶα пр. нес. отъ ἐάω, также пов. наст.
ἑά см. ἑός.
ἐᾷ 3. ед. наст. отъ ἐάω.
ἐάαν=ἐᾶν см. ἐάω.
ἐάγην см. ἄγνυμι.
ἕαδα см. ἁνδάνω.
ἐάλη см. εἴλω.
ἔαξα см. ἄγνυμι.
ἔαρ, ἔᾰρος и εἶᾰρος, τό весна.
ἐαρινός 3. весенній.
ἔασι=εἰσί см. εἰμί.
ἕαται, ἕατο см. ἧμαι.
ἐάω и εἰάω, пр. нес. εἴων, ἔων и εἴασχον, 3. ед. ἔα вм. εἶα, буд. ἐάσω, аор. 1. εἴασα и ἔασα, 3. ед. жел. аор. ἐάσειε, допускаю, позволяю; оставляю, не обращаю вниманія, ὅρχον, прекращаю χόλον; перестаю; οὐκ εἰῶ запрещаю.
ἐάων см. ἐύς.
ἔβαν=ἔβησαν см. βαίνω.
ἑβδόμᾰτος=ἕβδομος седьмой.
ἕβδομος 3. седьмой.
ἔβλητο см. βάλλω.
ἐγγεγάασι см. ἐγγίγνομαι.
ἐγγίγνομαι, пр. сов. 3. мн. ἐγγεγᾰασιν нахожусь гдѣ л., живу.
ἐγγυᾰλίζω, буд.—ξω, вручаю, даю.
ἐγγυάομαι, неопр. ἐγγυάασθαι вм. ἐγγυᾶσθαι, *М*. ручаюсь
ἐγγύη. ης, ἡ (γυῖον) порука.
ἐγγύθεν нар. (ἐγγύς) съ ближняго мѣста, вблизи.
ἐγγύθι нар. (ἐγγύς) вблизи.
ἐγγύς нар. близко; скоро.
ἐγεγώνει см. γέγωνα.
ἐγείρω аор. 1. ἤγειρα и ἔγειρα, аор. общ. ἠγρόμην и ἐγρόμην, жел. ἐγροίμην, пов. ἔγρεο неопр. ἐγρέσθαι и ἔγρεσθαι, прич. ἐγρόμενος бужу, возбуждаю; *М*. пробуждаюсь, встаю, бодрствую.
ἔγημα см. γαμέω.
ἔγκᾰτα, ων, τά внутренности.
ἐγκαταπήγνῡμι, аор. ἔπηξα (ἐν, κατά и πήγνυμι) втыкаю: вкладываю.
ἐγκατατίθημι, 3. ед. аор. 2. общ. ἐγκάτθετο, (ἐν, κατά, τίθημι), вкладываю, θυμῷ обдумываю; — искусно обдѣлываю.
ἐγκατθεο пов. аор. отъ ἐγκατατίθημι.
ἐγκέφᾰλος, ου, ὁ (ἐν, κεφαλή) мозгъ.
ἐγκονέω (κόνις) дѣлаю проворно, спѣшу.
ἐγκοσμέω устроиваю, привожу въ порядокъ.
ἐγκρύπτω скрываю, прячу.
ἔγνων см. γιγνώσκω.
ἔγρεο, ἔγρεσθαι, ἐγρόμενος, ἐγροίμην см. ἐγείρω.
ἐγρηγορόων и ἐγρηγορῶν (отъ ἐγρηγοράω) бодрствующій.
ἐγρήσσω бодрствую.
ἐγχείη, ης, ἡ=ἔγχος копье.
ἐγχείῃ=ἐγχέῃ см. ἐγχέω.
ἐγχεσίμωρος 2. опытный въ бросаніи копья, храбрый, воинственный.
ἐγχέω, 3. ед. сосл. ἐγχείῃ = ἐγχέῃ, аор. 1, ἐνέχευα и ἐνέχεα, 3. мн. ἐνέχεαν, наливаю, насыпаю.
ἔγχος, εος, τό копье, дротикъ.
ἐγώ и ἐγών я; род. ἐμέω, ἐμεῖο, ἐμεῦ, μευ, ἐμέθεν, дат.

ἐμοί и μοι, вин. ἐμέ (и με).
ἔγωγε я же, я по крайней мѣрѣ.
ἐγών см. ἐγώ
ἐδάην см. δα.
ἐδάμην см. δαμάω.
ἐδασάμην см. δαίομαι.
ἔδαφος, ους, τό (ἕδος) основаніе, земля, полъ.
ἔδδεισα, ἐδείδιμεν, ἐδείδισαν см. δείδω.
ἐδέγμην см. δέχομαι.
ἐδέδμετο см. δέμω.
ἔδειμα см. δέμω.
ἔδεκτο см. δέχομαι.
ἐδήδοται, ἐδηδώς см. ἔδω.
ἐδητύς, ύος, ἡ (ἔδω) кушанье.
ἔδμεναι см. ἔδω.
ἔδνον, ου, τό; мн. ἔδνα, ἔεδνα брачные подарки; приданое.
ἔδομαι см. ἔδω, ἐσθίω.
ἕδος, εος, τό (ἕζομαι) сѣдалище, мѣстопребываніе, жилище; Ἰθάκης ἕδος вм. Ἰθάκη.
ἔδραθον = ἔδαρθον см. δαρθάνω.
ἔδραμον см. τρέχω.
ἕδρη, ης, ἡ = ἕδρα (ἕδος) сѣдалище.
ἑδριάομαι DM. неопр. ἑδριάασθαι вм. ἑδριᾶσθαι, пр. нес. ἑδριοωντο вм. ἑδριῶντο, сажусь.
ἔδυν, ἐδυσάμην, см. δύω.
ἔδω, неопр. ἔδμεναι, буд. ἔδομαι, прич. пр. сов. ἐδηδώς, пр. сов. стр. ἐδήδομαι, пр. нес. ἔδεσκε, ѣмъ; пожираю, трачу.
ἐδωδή, ῆς, ἡ пища.
ἔδωκα см. δίδωμι.
ἕε = ἕ себя см. οὗ.

ἔεδνα, см. ἔδνα.
ἐεδνόομαι, жел. аор. 1. ἐεδνωσαίμην (ἔεδνον) даю приданое, θύγατρα дочери.
ἐεικοσάβοιος 2. (βοῦς) стоющій двадцати быковъ.
ἐείκοσι см. εἴκοσι двадцать.
ἐεικόσορος 2. управляемый двадцатью веслами.
ἐεικοστός 3. двадцатый.
ἔειπον см. εἶπον.
ἐεισάμενος, ἐεισάμην, ἐείσαο см. εἴδω.
ἐέλδομαι, ἐέλδωρ см. ἔλδομαι, ἔλδωρ.
ἐέλμεθα, ἐελμένος, ἐέλσαι см. εἴλω.
ἐέλπομαι см. ἔλπομαι.
ἔεργε, ἐεργμένος, ἐέργω см. ἔργω.
ἐέργνυμι см. κατεέργνυμι.
ἐερμένος см. εἴρω.
ἐέρση, см. ἔρση.
ἔερτο см. εἴρω.
ἐέρχατο см. ἔργω.
ἐέσσατο, ἕεστο см. ἕννυμι.
ἐέσσατο см. εἶσα.
ἕζομαι DM. (ἑδ-) сажусь, сижу.
ἔῃ = ᾖ, сосл. отъ εἰμί.
ἑή, женск. отъ ἑός = ὅς.
ἕηκε = ἧκε см. ἵημι.
ἔην = ἦν см. εἰμί.
ἑήνδανε см. ἁνδάνω.
ἐῆος см. ἐΰς.
ἑῆς = ἧς, род. отъ ὅς который.
ἑῆς род. отъ ἑός, ἕς свой.
ἔησθα = ἦσθα см. εἰμί.
ἔῃσι = ᾖ сосл. отъ εἰμί.
ἔθ' = ἔτι еще.
ἔθανον аор. 2. отъ ἐθνήσκω.
ἐθέλῃσθα вм ἐθέλῃς см. ἐθέλω.
ἐθελοντήρ, ῆρος, ὁ = ἐθελον-

τής охотникъ; доброволь-ный.
ἐθέλχθεν см. θέλγω.
ἐθέλω, буд. ἐθελήσω, пр. нес. ἤθελον и ἔθελον, хочу, могу; ἐθέλων добровольный, охотный.
ἔθεν=οὗ.
ἔθεσαν см. τίθημι.
ἔθετο см. τίθημι.
ἔθηκα см. τίθημι.
ἐθηεύμεθα см. θηέομαι.
ἔθνος, εος, τό стадо, рой, толпа, народъ.
ἔθορον см. θρώσκω.
ἔθρεψα см. τρέφω.
ἔθω, пр. сов. 2. εἴωθα, ἔωθα имѣю обыкновеніе.
εἰ союзъ, также αἰ, если, если бы; въ косв. вопрос.: ли.
εἴα см. ἐάω.
εἰανός=ἑανός.
εἶαρ, ρος, τό=ἔαρ весна.
εἰαρινός 3. весенній.
εἴασα, εἴασκον см. ἐάω.
εἵαται, εἵατο см. ἧμαι.
εἴατο=ἦντο см. εἰμί.
εἴβω=λείβω лью, проливаю.
εἰ γάρ ибо если; о если бы.
εἴ γε вѣдь если; но если.
εἰ γοῦν см. γοῦν.
εἰ δ' ἄγε ну!
εἰδάλιμος 3. (εἶδος) красивый.
εἶδαρ, ατος, τό (ἔδω) пища; приманка.
εἰ δέ но если.
εἰδέω вм. εἰδῶ, сосл. къ οἶδα, см. εἴδω.
εἰδησέμεν см. εἴδω.
εἰ δή но если, если дѣйствительно; положимъ что; въ косв. вопр.: дѣйствительно ли.
Εἰδοθέη, ης, ἡ Эдоѳея, дочь Протея.
εἴδομαι, εἶδον см. εἴδω.
εἶδος, εος, τό (εἴδω) видъ, наружность.
εἴδω, (осн. ιδ-) вижу, знаю, 1) аор. εἶδον и ἴδον, неопр. ἰδεῖν и ἰδέειν, прич. ἰδών, сосл. ἴδω и ἴδωμι жел. ἴδοιμι, аор. общ. εἰδόμην и ἰδόμην, пов. ἰδοῦ, неопр. ἰδέσθαι, сосл. ἴδωμαι, вижу, смотрю, наблюдаю, замѣчаю, узнаю; *P.* и *M.* εἴδομαι, аор. 1. εἰσάμην и ἐεισάμην, прич. εἰσάμενος и ἐεισάμενος показываюсь, кажусь; принимаю видъ, уподобляюсь, похожъ; 2) пр. сов. οἶδα 2. л. ед. οἶσθα и οἶδας, мн. ἴδμεν, ἴστε, ἴσασι, сосл. εἰδῶ и ἰδέω, мн. εἴδομεν вм. εἰδῶμεν, εἴδετε вм. εἰδῆτε, 3. л. мн. εἰδῶσι, жел. εἰδείην, пов. ἴσθι, неопр. ἴδμεναι и ἴδμεν вм. εἰδέναι, прич. εἰδώς, υῖα, ός, дат. ж. ἰδυίῃσιν, давнопр. 1. л. ᾔδεα вм. ᾔδειν, 2. ἠείδης, ἠείδεις, ᾔδησθα вм. ᾔδεις, 3. ἠείδη, ἠείδει, ᾔδεεν, ᾔδεε, ᾔδη вм. ᾔδει, 3. мн. ἴσαν вм. ᾔσαν, буд. εἴσομαι и εἰδήσω, неопр. εἰδησέμεν знаю, понимаю, умѣю; прич. пр. сов. εἰδώς знающій, понимающій, опытный.
εἴδωλον, ου, τό видъ, образъ, привидѣніе.
εἶεν см. εἰμί.
εἴθε нар. съ жел. о еслибы!
εἰ καί хотя; въ косв. вопр. не — ли.

εἰ κέ, εἰ κέν если = ἐάν.
εἶκε 1) пр. нес. отъ εἴκω, 2) см. ἔοικα.
εἴκελος 3. (εἰκός) подобный, похожій.
εἴκοσι (ν) и ἐείκοσι двадцать.
εἰκοστός 3. и ἐεικοστός двадцатый.
ἔικτο, ἔικτον, ἐίκτην, εἰκυῖα см. ἔοικα.
εἴκω см. ἔοικα.
εἴκω, буд. εἴξω, аор. εἶξα и εἴξασκε, отступаю; уступаю, πενίῃ; слѣдую, предаюсь, ἀφραδίῃς, θυμῷ; я слабѣе кого въ ч.
εἰλαπινάζω пирую.
εἰλαπίνη, ης, ἡ торжественный столъ, пиръ.
εἶλαρ, τό (εἴλω) защита.
εἰλάτινος 3.=ἐλάτινος еловый.
εἷλε см. αἱρέω.
Εἰλείθυιαι, ῶν, αἱ Илиѳіи, дочери Зевса и Геры, божества помогающія родильницамъ.
εἰλέω см. εἴλω.
εἰλήλουθα, εἰλήλουθμεν см. ἔρχομαι.
εἰλίπους, οδος, ὁ, ἡ (εἴλω, πούς) кривоногій (о быкахъ).
εἰλίσσω см. ἑλίσσω.
εἷλον и εἱλόμην см. αἱρέω.
εἰλύαται см. εἰλύω.
εἴλυμα, ατος, τό покровъ, одѣяніе.
εἰλύω вм. εἰλύω, пр. сов. стр. εἴλυμαι, 3. мн. εἰλύαται вм. εἴλυνται, давнопр. εἰλύμην, обвиваю, одѣваю, покрываю.
εἴλω, εἰλέω вм. εἰλέω, аор. 1. ἔλσα, неопр. ἔλσαι и ἐέλσαι, прич. ἔλσας, пр. сов. стр. ἔελμαι прич. ἐελμένος. аор. 2. стр. ἐάλην, 3. мн. ἄλεν вм. ἄλησαν, неопр. ἀλῆναι и ἀλήμεναι, прич. ἀλείς тѣсню, сгоняю; заключаю, окружаю, удерживаю; P. сгибаюсь; прячусь.
εἷμα, ατος, τό (ἕννυμι) платье.
εἶμαι см. ἕννυμι.
εἵμαρται, εἵμαρτο см. μείρομαι.
εἰμέν вм. ἐσμέν см. εἰμί.
εἱμένος см. ἕννυμι
εἰμί (осн. ἐω), 2. л. наст. εἶς и ἐσσί, 1. мн. εἰμέν, 3. мн. ἔασι, сосл. ἔω и εἴω, 3. ед. ἔησι, ᾖσι, 3. мн. ἔωσι, ὦσι, жел. εἴην, 2. и 3. ἔοις, ἔοι, неопр. ἔμεναι, ἔμμεναι, ἔμεν, ἔμμεν, прич. ἐών; пр. нес. 1. л. ἔα, ἦα, ἔον, ἔσκον, 2. л. ἦσθα, ἔησθα, 3. л. ἦν, ἔην, ἤην, ἦεν, ἔσκε, 2. дв. ἤστην, 2. мн. ἦτε, 3. мн. ἦσαν, ἔσαν; пов. общ. ἔσσο вм. ἔσο, пр. нес общ. ἤμην, 3. мн. εἵατο вм. ἦντο, буд. ἔσομαι, ἔσσομαι, 2. ед. ἔσσεαι, ἔσεαι, 3. ед. ἔσται, ἐσσεῖται, 1. мн. ἐσόμεσθα, 3. мн. ἔσσονται существую, присутствую; живу; ἔστι съ неопр. возможно, позволено, οὐκ ἔστιν, οὔπως ἔστι невозможно чтобы; ἔστι μοι имѣю; εἰμί съ род. выражаетъ принадлежность, происхожденіе, матерію; εἰμί ἔκ τινος происхожу отъ к.; οἱ ἐσσόμενοι потомки.
εἶμι (осн. ἰω) наст. 2. л. ед. εἶσθα, пов. ἴθι, сосл. ἴω, 2. л ἴῃς, ἴῃσθα, 3 ἴῃ ἴῃσι,

далеко стрѣляющій (Аполлонъ).
ἑκατόμβη, ης, ἡ (ἑκατόν, βοῦς) гекатомба жертва изъ ста быковъ; жертва.
ἐκβαίνω, аор. 1. ἐξέβησα, аор. 2. ἐξέβην выхожу; аор. 1. и буд. высаживаю.
ἐκβάλλω, аор. 2. ἐξέβαλον и ἔκβαλον, выбрасываю, выкидываю, τί;—выбиваю, заставляю уронить κύπελλα χειρῶν; — срубаю δοῦρα;— говорю ἔπος; — проливаю δάκρυα.
ἔκβἄσις, ιος, ἡ высадка; мѣсто привала, пристань.
ἐκγεγάμεν, ἐκγεγάτην, ἐκγεγαώς, ἐκγεγαυῖα см. ἐκγίγνομαι.
ἐκγελάω, аор. ἐξεγέλἄσα, громко смѣюсь.
ἐκγίγνομαι DM. аор. 2. ἐξεγενόμην, пр. сов. ἐκγέγαα, 3. дв. давнопр. ἐκγεγάτην, неопр. ἐκγεγἄμεν, прич. ἐκγεγἄώς, рождаюсь, происхожу отъ к.
ἔκγονος 2. потомокъ; сынъ, дочь.
ἐκδέω привязываю, запираю.
ἐκδύνω =
ἐκδύω аор. 1. ἐξέδῡσα, аор. 2. ἐξέδῡν, прич. ἐκδύς снимаю; М. и аор. 2. снимаю съ себя, раздѣваюсь; выхожу, μεγάροιο.
ἐκεῖθι нар. тамъ.
ἐκεῖνος 3. тотъ.
ἐκέκαστο см. καίνυμαι.
ἐκέκλετο см. κέλομαι.
ἐκέκλιτο см. κλίνω.
ἔκελσα см. κέλλω.
ἐκέχυντο см. χέω.
ἔκηα см. καίω.
ἕκηλος 2. спокойный, беззаботный.
ἕκητι предл. съ род. по волѣ Ἀπόλλωνος.
ἐκθεῖσαι см. ᾽κτίθημι.
ἐκθνήσκω, аор. ἔκθανον вм. ἐξέθανον, умираю.
ἔκθορον см. ἐκθρώσκω.
ἐκθρώσκω, аор. 2. ἐξέθορον, ἔκθορον, выскакиваю, выпрыгиваю.
ἐκκᾰλέω вызываю; М. вызываю къ себѣ.
ἐκκᾰλύπτομαι М. открываюсь.
ἐκλανθάνω, аор. 2. ἐκλέλᾰθον, аор. 2 общ. ἐξελᾰθόμην и ἐκλελαθέμην, заставляю совершенно забыть; М. совершенно забываю.
ἐκλέεο см. κλείω, κλέομαι.
ἐκληθάνω=ἐκλανθάνω.
ἔκλησις, εως, ἡ (λήθω) совершенное забвеніе.
ἐκλίθην см. κλίνω.
ἐκλύσθη см. κλύζω.
ἐκλύω, буд. общ. ἐκλῠσομαι, освобождаю.
ἐκμείρομαι D. пр. сов. ἐξέμμορα получаю въ удѣлъ, участвую въ ч. л.
ἐκορέσθην см. κορέννυμι.
ἔκπαγλος 2. (πλήσσω) страшный, ужасный; нар. ἔκπαγλον, ἔκπαγλα, ἐκπάγλως ужасно, страшнымъ образомъ, очень.
ἐκπᾰτάσσω выталкиваю; P. φρένας ἐκπεπαταγμένος растерявшійся, безумный.
ἐκπέμπω высылаю, отсылаю; М. прогоняю.

ἐκπέποται см. ἐκπίνω.
ἐκπεράω, 3. л. мн. наст. ἐκπερόωσι, аор. 1. ἐξεπέρησα, перехожу; выхожу, прохожу, проникаю.
ἐκπεσέειν см. ἐκπίπτω.
ἐκπίνω, аор. 2. ἔκπῐον, пр. сов. стр. ἐκπέπομαι, выпиваю.
ἐκπίπτω, аор. 2. ἐξέπεσον, ἔκπεσον, неопр. ἐκπεσέειν, выпадаю, упадаю.
ἐκπλήσσω, устрашаю, поражаю.
ἐκπροκᾰλέω вызываю, зову къ себѣ.
ἐκπρολείπω, прич. аор. 2. ἐκπρολιπών, выхожу, оставляю.
ἐκπτύω, аор. ἐξέπτυσα, выплевываю.
ἐκρέω (ἐκ, ῥέω) вытекаю.
ἐκσαόω, аор. ἐξεσάωσα, спасаю.
ἐκσεύω выгоняю; *M.* 3. л. аор. ἐξέσσῠτο и *P.* аор. 1. ἐξεσύθην спѣшу, устремляюсь, кидаюсь, быстро выхожу.
ἔκτα, ἔκταθεν см. κτείνω.
ἔκταμε см. ἐκτάμνω.
ἐκτάμνω = ἐκτέμνω, аор. 2. ἐξέτᾰμον, ἔκτᾰμον вырѣзываю, вырубаю.
ἔκταν = ἔκτασαν см. κτείνω.
ἐκτανύω, аор. 1. ἐξετᾰνῠσα, вытягиваю, протягиваю.
ἐκτελέω, ἐκτελείω, буд. ἐκτελέω и ἐκτελῶ, буд. ἐξετέλεσ(σ)α, пр. сов. стр. ἐκτετέλεσμαι, аор. стр. ἐξετελέσθην оканчиваю, совершаю, исполняю.
ἐκτήσατο см. κτάομαι.
ἐκτίθημι, прич. аор. 2. ἐκθείς, выставляю.
ἔκτοθεν нар. = ἔκτοσθεν внѣ, снаружи, далеко, отдѣльно.
ἐκτός нар. внѣ; особо, далеко, отдѣльно.
ἔκτοσε нар. внѣ, изъ.
ἔκτοσθε(ν) нар. внѣ.
ἔκτυπε аор. 2. къ κτυπέω.
ἔκυσ(σ)α см. κυνέω.
ἐκφαίνω, буд. φᾰνῶ аор. 1. стр. ἐφᾰάνθην = ἐφάνθην, аор. 2. ἐφάνην выказываю, показываю; *P.* показываюсь, являюсь.
ἐκφέρω, пр. нес. ἔκφερον вм. ἐξέφερον, буд. ἐξοίσω, выношу, уношу.
ἐκφεύγω, аор. 2. ἔκφῠγον, вм. ἐξέφυγον, убѣгаю, ухожу, избѣгаю.
ἔκφημι *M.* ἔκφαμαι, неопр. ἐκφάσθαι, выговариваю, говорю.
ἐκφθῖνω уничтожаю, истребляю; 3. давнопр. стр. ἐξέφθῖτο οἶνος νηῶν вино на кораблѣ выпито
ἐκφορέω выношу.
ἔκφυγε см. ἐκφεύγω.
ἐκχέω, ἐκχεύω, аор. 1 общ. ἐκχευᾰμην, давнопр. стр. ἐξεχῠμην, аор. 2. ἐξέχῠτο и ἔκχῠτο, прич. ἐκχῠμενος выливаю; *P.* выливаюсь, разливаюсь, распространяюсь, выхожу.
ἑκών, ἑκοῦσα, ἑκόν добровольный; намѣренный.
ἐλάαν см. ἐλαύνω.
ἐλαίη, ης, ἡ маслина.
ἐλᾱΐνεος и ἐλάϊνος 3. оливковый.
ἔλαιον, ου, τό оливковое масло.

ἔλασα, ἔλασσα, ἐλάσαι, ἐλάσσαι, ἐλασσάμενος см. ἐλαύνω.
ἐλάτη, ης, ἡ пихта, ель; еловое весло.
Ἔλατος, ου, ὁ Элатъ, одинъ изъ жениховъ Пенелопы.
Ἐλατρεύς, έως, ὁ Элатрей, благородный Феакъ.
ἐλαύνω, ἐλάω, неопр. ἐλαύνεμεν и ἐλάαν, пр. нес. ἔλων, буд. ἐλάσω, ἐλῶ, 3. мн. ἐλόωσι, аор. ἤλασα, ἔλασα, ἔλασσα, ἐλάσασκε, 2. ед. сосл. ἐλάσησθα, аор. 1. общ. ἠλάσ(σ)άμην, пр. сов. стр. ἐλήλαμαι, давнопр. ἠληλάμην, 3. мн. ἐληλάδατο, ἐληλέδατο, гоню, привожу въ движеніе; νῆα ἐλ. плыть, ἅρμα ἐλ. ѣхать, ἵππον ἐλ. ѣздить верхомъ;—отвожу, прогоняю; тѣсню; пронзаю, раню, σταυροὺς ἐλ. ставить паллисады; ἐλαύνω (ἑαυτόν) ѣду, иду, бѣгу; *M.* гоню для себя, беру себѣ.
ἔλαφος, ου, ὁ, ἡ олень.
ἐλαφρός 3. легкій, скорый, проворный; ἐλαφρῶς нар. легко, безъ труда.
ἔλαχον см. λαγχάνω.
ἐλαχύς 3. малый, короткій.
ἐλάω см. ἐλαύνω.
ἔλδομαι, ἐέλδομαι *D.* желаю, хочу.
ἔλδωρ и ἐέλδωρ, τό желаніе.
ἕλε вм. εἷλε см. αἱρέω.
ἐλεαίρω=ἐλεέω, пр. нес. ἐλεαίρεσκον, имѣю состраданіе.
ἐλεγχείη, ης, ἡ порицаніе, упрекъ, безчестіе, позоръ.
ἐλεγχής 2. постыдный, гнусный.
ἔλεγχος, εος, τό порицаніе, упрекъ, позоръ.
ἐλέγχω стыжу, срамлю, презираю.
ἑλέειν=ἑλεῖν см. αἱρέω.
ἐλεεινός 3. жалкій, несчастный; сострадательный, жалостный.
ἐλεέω, аор. ἠλέησα, ἐλέησα пов. ἐλέησον, прич. ἐλεήσας, сжаливаюсь, оказываю сожалѣніе, состраданіе, τινά.
ἐλεήμων 2. сострадательный.
ἐλεητύς, ύος, ἡ=ἔλεος состраданіе.
ἔλεκτο см. λέγω.
ἐλελίζω, аор. ἐλέλιξα, аор. стр. ἐλελίχθην колеблю, потрясаю, заставляю дрожать; *P.* дрожу.
Ἑλένη, ης, ἡ Елена, жена Менелая, увезенная Парисомъ.
ἐλεός, οῦ, ὁ поварской, хозяйскій столъ.
ἕλεσκον см. αἱρέω.
ἕλευ = ἕλου, 2. л. пор. аор. 2. общ. отъ αἱρέω.
ἐλεφαίρομαι *DM.* прич. аор. 1. ἐλεφηράμενος обманываю пустыми надеждами.
ἐλέφας, αντος, ὁ слоновая кость.
ἐληλάδατο, ἐλήλαται, ἐλήλατο, ἐληλέατο, ἐληλέδατο, см. ἐλαύνω.
ἐληλουθώς, ἐλθέμεν, ἐλθέμεναι см. ἔρχομαι.
ἕλιξ, ικος, ὁ, ἡ витой, кривой, загнутый.
ἔλιπον см. λείπω.
ἑλίσσω, оборачиваю, поворачиваю, направляю; *M.* оборачиваюсь, верчусь.

ἑλκέω тяну, тащу; терзаю; мучу, обижаю.
ἕλκω, неопр. ἑλκέμεναι и ἑλκέμεν вм. ἕλκειν, пр. нес. εἷλκον, ἕλκον, тяну, тащу, τινά; натягиваю νευρήν, поднимаю, распускаю паруса ἱστία, впускаю νῆας εἰς ἅλα; *М*. тащу для себя.
ἕλλαβε = ἔλαβε см. λαμβάνω.
Ἑλλάς, άδος, ἡ Эллада, городъ въ Фѳіотидѣ; Эллада т. е. Грецiя.
Ἑλλήσποντος, ου, ὁ Геллеспонтъ, море Геллы (Дарданельскій проливъ).
ἐλλισάμην, ἐλλίσσετο см. λίσσομαι.
ἐλλιτάνευεν см. λιτανεύω.
ἐλλός, οῦ, ὁ молодой олень.
ἐλόευν см. λοέω.
ἕλοιμι, ἕλον, ἑλόμην см. αἱρέω.
ἕλος, εος, τό лугъ, низкое мѣсто, болото.
ἐλόωσι см. ἐλαύνω.
Ἐλπήνωρ, ορος, ὁ Эльпеноръ, сопутникъ Улисса.
ἐλπίς, ίδος, ἡ надежда.
ἔλπω обнадеживаю; *М*. ἔλπομαι и ἐέλπομαι, пр. нес. ἐλπόμην, пр. сов. ἔολπα, давнопр. ἐώλπειν надѣюсь, ожидаю, полагаю, боюсь.
ἐλπωρή, ῆς, ἡ = ἐλπίς надежда.
ἕλσαι, ἕλσας см. εἴλω.
ἐλύω (ἑλύω) аор. 1. стр. ἐλύσθην гну, кривлю; *Р*. наклоняюсь, ἐλυσθείς наклоненный, нагибаясь.
ἕλχ' вм. ἕλκε см. ἕλκω.
ἕλων вм. ἕλαον см. ἐλαύνω.
ἕλωρ, τό добыча, ловля.
ἐμβαίνω, аор. 2. ἐνέβην, ἔμβην, вхожу, вступаю, сажусь; аор. 1. вношу, ввожу.
ἐμβάλλω, аор. 2. ἐνέβαλον, ἔμβαλον, неопр. ἐμβαλέειν, вбрасываю, τί τινι или ἔν τινι; кладу, χιτῶνα γραίης χερσίν платье на руки старухи; ἐμβ. φάρμακα κρητῆρι ядъ въ чашу, ἀπρήκτους ὀδύνας τινὶ ἐμβ. θυμῷ причинять к. неизлечимое горе; ἐμβ. κώπης (χεῖρας) положить руки на весла т. е. быстро грести.
ἐμβασιλεύω царствую.
ἔμβην см. ἐμβαίνω.
ἔμβρυον, ου, τό (βρύω) молоденькій ягненокъ.
ἐμέθεν, ἐμεῖο, ἐμέο, ἐμεῦ см. ἐγώ.
ἐμέμηκον см. μηκάομαι.
ἐμεμύκει см. μυκάομαι.
ἔμεν и ἔμεναι см. εἰμί.
ἕμεν и ἕμεναι см. ἵημι.
ἐμήσατο см. μήδομαι.
ἐμίγη, ἔμικτο, ἐμίχθη см. μίγνυμι.
ἔμμαθε см. μανθάνω.
ἐμμαπέως нар. тотчасъ, быстро.
ἐμμεμαώς, υῖα, ός (μέμαα) стремящійся, сильно желающій.
ἔμμεν, ἔμμεναι вм. εἶναι см. εἰμί.
ἔμμενες нар. (ἐν, μένω) постоянно, безпрерывно.
ἔμμορα см. μείρομαι.
ἔμμορος 2. (μείρομαι) участвующій.
ἔμνησα см. μιμνήσκω.
ἐμός 3. мой.
ἐμπάζομαι *D*. забочусь τινός о ч. л., обращаю внима-

ніе, τινά на кого, уважаю.
ἔμπαιος 2. опытный, свѣдущій.
ἔμπεδος 2. (ἐν, πέδον) твердый, непоколебимый, неизмѣнный; постоянный; ἔμπεδον нар. твердо, постоянно.
ἐμπεσεῖν, ἔμπεσον см. ἐμπίπτω.
ἔμπης = ἔμπας нар. (ἐν πᾶσι) во всякомъ случаѣ; все таки, однако; съ частицею περ: какъ ни.
ἐμπίπλημι, неопр. буд. ἐμπλησέμεν вм. ἐμπλήσειν, аор. ἐνέπλησα, пов. ἔμπλησον, прич. ἐμπλήσας, аор. 1. стр. ἐνεπλήσθην, аор. 2. общ. съ знач. стр. ἔμπλητο, наполняю, преисполняю, насыщаю; *P.* наполняюсь, насыщаюсь; *M.* наполняю себѣ.
ἐμπίπτω, аор. ἐνέπεσον, ἔμπεσον, впадаю πόντῳ, нападаю, бросаюсь προμάχοις, проникаю κακόν μοι ἔμπεσεν οἴκῳ несчастіе посѣтило мой домъ; ἔπος μοι ἔμπεσε θυμῷ мнѣ пришло на умъ слово.
ἔμπλειος 2. наполненный.
ἐμπλήγδην нар. необдуманно.
ἐμπλήσατο, ἔμπλητο, ἔμπληντο см. ἐμπίπλημι.
ἐμπλήσσω см. ἐνιπλήσσω.
ἐμπνέω, ἐμπνείω, аор. ἐνέπνευσα, ἔμπνευσα, внушаю, τί τινι.
ἐμπολάομαι *M.* 3. мн. пр. нес. ἐμπολόωντο, покупаю.
ἔμπορος, ου, ὁ путешествующій по морю, пассажиръ.
ἐμφορέομαι *P.* несусь.
ἔμφυλος 2. (ἐν, φῦλον) принадлежащій тому же племени.
ἐμφύω, аор. 1. ἐνέφυσα, аор. 2. ἐνέφυν, пр. сов. 3. мн. ἐμπεφύασι, прич. ж. ἐμπεφυυῖα насаждаю, внушаю; *M.* аор. 2. и пр. сов. дѣйств. расту; твердо держусь.
ἐν, ἐνί, εἰν, εἰνί предл. съ дат. въ, на, при; между; къ, во время; сообразно.
ἐν, ἐν δέ нар. внутри.
ἕν средн. р. отъ εἷς.
ἐναίρω, неопр. ἐναιρέμεν, *M.* аор. 1. ἐνηράμην, истребляю, убиваю.
ἐναίσιμος 2. (ἐν, αἶσα) предзнаменующій; справедливый, правый, приличный, полезный.
ἐναλίγκιος 2. (ἐν, ἀλίγκιος) равный, подобный.
ἐνάλιος 2. = εἰνάλιος морской.
ἐναμέλγω дою.
ἐναντίβιον нар. (ἐναντίος, βίη) противъ, враждебно.
ἐναντίος 2. напротивъ стоящій; враждебный; ἐναντίον нар. напротивъ; на встрѣчу.
ἔναξε см. νάσσω.
ἐναργής 2. (ἐν, ἀργής) видимый, ясный, очевидный.
ἐνάρηρώς, υῖα, ός (αρ-) вложенный, укрѣпленный.
ἐναρίθμιος 2. причисленный.
ἔνδεκα одиннадцать.
ἑνδέκατος 3. одиннадцатый.
ἐνδέξιος 3. на правой сторонѣ; ἐνδέξια нар. на правой сторонѣ.
ἐνδέω привязываю, τὶ ἔν τινι.
ἔνδιος 2. (ἐν, Διός) полуден-

ный, ἔνδιος ἦλθεν онъ пришелъ въ полдень.
ἔνδοθεν нар. изнутри; внутри.
ἔνδοθι нар. внутри.
ἔνδον нар. внутри, дома, у себя.
ἐνδουπέω, аор. ἐνδούπησα, падаю съ шумомъ.
ἐνδυκέως нар. старательно, прилежно, внимательно.
ἐνέηκα = ἐνῆκα см. ἐνίημι.
ἔνεικα, ἐνεῖκαι, ἐνείκω см. φέρω.
ἔνειμι, 3. ед. пр. нес. ἐνῆεν, 3. мн. ἔνεσαν, нахожусь, τινί въ ч. л.; ἔνι = ἔνεστι.
ἐνεῖσα см. ἐνίημι.
ἕνεκα, ἕνεκεν, εἵνεκα предл. съ род. для, ради, за, по причинѣ.
ἐνένιπον, ἐνένιπτε см. ἐνίπτω.
ἐνέπλησα см. ἐμπίπλημι.
ἐνέπω и ἐννέπω, пов. ἔννεπε, жел. ἐνέποιμι, пр. нес. ἔννεπον, аор. ἔνισπον, пов. ἔνισπε, неопр. ἐνισπεῖν, буд. ἐνίψω и ἐνισπήσω, разсказываю, говорю, сообщаю.
ἐνερείδω, аор. ἐνέρεισα, вонзаю, вталкиваю.
ἔνερθε(ν) нар. снизу; внизу, внизъ.
ἔνεσαν см. ἔνειμι.
ἐνέστακται см. ἐνστάζω.
ἐνεύδω сплю въ ч., на ч.
ἐνεύναιος 2. (ἐν, εὐνή) относящійся къ ложу, къ постели; мн. постель; одѣяло.
ἐνέφυσεν см. ἐμφύω.
ἐνηής 2. (ἐν, ἐΰς) кроткій, дружескій, благосклонный.
ἐνῆκα см. ἐνίημι.
ἔνημαι (ἧμαι) сижу въ ч. л.
ἐνήρατο см. ἐναίρω.
ἐνήσει см. ἐνίημι.
ἔνθα нар. тамъ; ἔνθα καὶ ἔνθα туда и сюда; тогда.
ἐνθάδε нар. здѣсь, тамъ; сюда; теперь.
ἔνθεν нар. оттуда; откуда.
ἐνθέμεναι см. ἐντίθημι.
ἐνθένδε нар. отсюда; съ этаго времени, потомъ.
ἔνθεο, ἔνθετο см. ἐντίθημι.
ἐνθήσω см. ἐντίθημι.
ἐνθρώσκω, аор. 2. ἔνθορον, впрыгиваю; λὰξ ἔνθορεν онъ ударилъ ногою его въ бокъ.
ἐνθύμιος 2. близкій сердцу, составляющій предметъ заботы.
ἐνί см. ἐν.
ἔνι см. ἔνειμι.
ἐνιαύσιος 2. годовалый.
ἐνιαυτός, οῦ, ὁ годъ.
ἐνιαύω сплю въ ч.; обитаю.
ἐνίημι, буд ἐνήσω, аор. ἐνῆκα, ἐνέηκα, прич. аор. 2. ἐνείς, женск. ἐνεῖσα, посылаю, вбрасываю, впускаю νῆα εὐρέι πόντῳ, внушаю μένος.
Ἐνιπεύς, ῆος, ὁ Энипей, рѣка въ Θессаліи.
ἐνιπή, ῆς, ἡ (ἐνίπτω) упрекъ, порицаніе, угроза.
ἐνίπλειος 2. см. ἔμπλειος.
ἐνιπίμπλημι см. ἐμπίπλημι.
ἐνιπλήσασθαι см. ἐμπίπλημι.
ἐνιπλήσσω = ἐμπλήσσω, аор. ἐνέπληξα, сосл. аор. ἐνιπλήξω, впадаю.
ἐνίπτω, аор. 2. ἐνένιπε и ἠνίπαπε, строго обращаюсь къ к., порицаю; увѣщеваю, возвѣщаю.
ἔνισπον см. ἐνέπω.

ενίσσω=ἐνίπτω порицаю, браню, обижаю.
ἐνίψω см. ἐνέπω.
ἐννέᾰ девять.
ἐννεάπηχυς, υ (ἐννέα, πῆχυς) имѣющій длины 9 локтей.
ἔννεον вм. ἔνεον см. νέω.
ἐννεόργυιος 2. (ἐννέα и ὀργυιά) имѣщій длины 9 саженъ.
ἐννέπω см. ἐνέπω.
ἐννέωρος 2. (ἐννέα, ὥρα) девятилѣтній.
ἐννήκοντα = ἐνενήκοντα девяносто.
ἐννῆμαρ нар. (ἐννέα, ἦμαρ) впродолженіе девяти дней.
ἐννοσίγαιος, ου, ὁ (ἔνοσις, γαῖα) потрясатель земли (Ποσειδῶν).
ἕννῡμι (ἕω), буд. ἕσω, ἕσσω, аор. 1. ἕσα, ἕσσα, аор. 1. общ. ἑσάμην, ἑσσάμην и ἑεσσάμην, неопр. ἕσασθαι, пр. сов. стр. εἷμαι, 3. мн. давнопр. εἵατο, 2. ед. пр. сов. ἕσσαι, 2. ед. давнопр. ἕσσο, 3. ед. ἕστο и ἕεστο, 2. дв. ἕσθην одѣваю; *М.* и *Р.* одѣваюсь; надѣваю, покрываю себя.
ἐννύχιος 3. ночной, ночью.
ἐνοινοχοέω прич. наст. мн. ἐνοινοχοεῦντες вм. ἐνοινοχοοῦντες (ἐν, οἰνοχοέω) наливаю вино.
ἐνοπή, ῆς, ἡ звукъ, голосъ.
ἐνόρνῡμι, аор. 1. ἐνῶρσα, аор. 2. общ. 3. ед. ἐνῶρτο возбуждаю; *М.* поднимаюсь.
Ἐνοσίχθων, ονος, ὁ (ἔνοσις, χθών) потрясающій землю (Ποσειδῶν).
ἐνστάζω, пр. сов. стр. ἐνέστακται лью по каплѣ; внушаю.
ἐντᾰνύω=ἐντείνω, буд. -ύσω, аор. 1. ἐνετάνυσα напрягаю, натягиваю; *М.* тоже.
ἐνταυθοῖ нар. здѣсь.
ἔντεα, ων, τά оружія, вооруженіе, панцырь; снаряды, утварь.
ἔντερον, ου, τό внутренности; струны.
ἐντεῦθεν нар. оттуда.
ἐντίθημι, 3. ед. пр. нес. ἐνετίθει, буд. ἐνθήσω, аор. 1. ἐνέθηκα, неопр. аор. 2. ἐνθέμεναι, аор. 2. общ. ἐνεθέμην, 3. л. ἔνθετο, пов. ἔνθεο вкладываю, вставляю, влагаю; *М.* помѣщаю, кладу себѣ, χόλον или κότον τινί ἐντιθ. θυμῷ сержусь на кого; обдумываю μῦθον θυμῷ.
ἔντο аор. 2. общ. отъ ἵημι; см. ἐξίημι.
ἐντός нар. внутри; предл. съ род. въ.
ἔντοσθε(ν) нар.=ἐντός внутри.
ἐντρέπω обращаю, оборачиваю; трогаю; *М.* оборачиваюсь, трогаюсь.
ἐντύνω и ἐντύω приготовляю ἀοιδὴν ἐντ. начинаю пѣніе *М.* приготовляюсь, снаряжаюсь; приготовляю себѣ δαῖτα.
ἐνύπνιος 2. (ἐν, ὕπνος) являющійся во снѣ; ἐνύπνιον нар. во снѣ.
ἐνωπᾰδίως нар. (ἐν, ὤψ) въ глаза, очевидно.
ἐνώπια, ων, τά стѣны сѣней.
ἐνῶρτο см. ἐνόρνυμι.

ἐξ предл. см. ἐκ.
ἕξ шесть.
ἐξάγνῡμι аор. 1. ἐξέαξα, аор. 2. стр. ἐξεάγην, срываю; выламываю.
ἐξᾰγορεύω высказываю, разсказываю, объявляю.
ἐξάγω пр. нес. ἐξῆγον, ἔξαγον, аор. 2. ἐξήγᾰγον, ἐξᾰγᾰγον, вывожу, увожу.
ἑξάετες нар. впродолженіе шести лѣтъ.
ἐξαίνῠμαι *D*. вынимаю.
ἐξαίρετος 2. выбранный.
ἐξαιρέω, аор. 2. ἐξεῖλον, ἔξελον, неопр. ἐξελεῖν, аор. общ. ἐξειλόμην, ἐξελόμην вынимаю, выбираю; *M*. отнимаю, лишаю; избираю, выбираю.
ἐξαίρω поднимаю; 3. л. аор. 1. общ. ἐξήρατο уношу для себя, завладѣваю, пріобрѣтаю.
ἐξαίσιος 2. (ἐξ, αἶσα) несправедливый, неприличный, преступный; сущ. преступникъ.
ἔξαιτος, 2. (ἐξ, αἰτέω) избранный, отличный.
ἐξᾰκέομαι *DM*. аор. 1. жел. ἐξακεσαίμην излечиваю; смягчаю, примиряю.
ἐξᾰλᾰόω, буд. -ώσω, ослѣпляю.
ἐξᾰλᾰπάζω, буд. -ξω, аор. ἐξαλάπαξα опорожняю, дѣлаю пустымъ, граблю, разрушаю; опустошаю.
ἐξᾰνάδῠομαι, аор. 2 ἐξανέδῡν, прич. ἐξαναδύς, выныряю, выплываю.
ἐξᾰνᾰφανδόν нар. явно, откровенно, публично.
ἐξᾰπᾰτάω аор. ἐξαπάτησα, совершенно обманываю.
ἐξᾰπᾰφίσκω, аор. 2. ἐξήπᾰφον, сосл. ἐξαπάφω, совершенно обманываю.
ἐξᾰπίνης нар. = ἐξαίφνης внезапно.
ἐξᾰποβαίνω аор. 2. ἐξαπέβην, выхожу, схожу.
ἐξᾰποδύνω снимаю.
ἐξᾰπόλλῡμι, совершенно уничтожаю; пр. сов. 2. ἐξαπόλωλα я совершенно погибъ, исчезъ.
ἐξαπονίζω вымываю.
ἐξάπτω, аор. 1. ἐξῆψα, привязываю τί τινος.
ἐξαράσσω, аор. ἐξάραξα, выбиваю.
ἐξαρπάζω, аор. 1. ἐξήρπαξα вырываю, вытаскиваю τινά νεός.
ἐξάρχω и *M*. начинаю.
ἐξαῦτις нар. опять, снова; обратно.
ἐξᾰφαιρέω, аор. 2. общ. ἐξαφειλόμην, беру для себя, похищаю, отнимаю.
ἐξᾰφύω вычерпываю.
ἕξει см. ἔχω.
ἑξείης нар. вм. ἑξῆς, по порядку.
ἐξειλόμην см. ἐξαιρέω.
ἔξειμι (εἶμι) 2. ед. наст. ἔξεισθα, вм. ἔξεις, 2. мн. пов. ἔξιτε, неопр. ἐξίμεναι, вм. ἐξιέναι, 3. ед. пр. нес. ἐξήει, выхожу.
ἐξεῖπον, аор. къ ἔκφημι, высказываю, объявляю.
ἐξείρομαι выспрашиваю.
ἔξεισθα см. ἔξειμι.
ἐξεχέχυντο см. ἐκχέω.

ἐξελαύνω, буд. ἐξελάσω и ἐξελῶ неопр. ἐξελάαν аор. 1. ἐξήλασα сосл. ἐξελάσω, жел. ἐξελάσαιμι, неопр. ἐξελάσαι, выгоняю, отгоняю; выѣзжаю, ἅρμα.

ἐξελεῖν см. ἐξαιρέω.

ἐξελθών, ἐξελθέμεν, ἐξελθέμεναι см. ἐξέρχομαι.

ἐξέλκω вытаскиваю.

ἔξελον см. ἐξαιρέω.

ἐξέμεν вм. ἐξεῖναι см. ἐξίημι.

ἐξέμεν вм. ἕξειν см. ἔχω

ἐξεμέω 3. ед. жел. аор. ἐξεμέσειε (ἐξ, ἐμέω) изрыгаю, извергаю.

ἐξέμμορε см. ἐκμείρομαι.

ἐξεναρίζω, буд. -ξω, снимаю доспѣхи; убиваю.

ἐξεπέρησε см. ἐκπεράω.

ἐξέπτυσα см. ἐκπτύω.

ἐξερεείνω и *M*. разспрашиваю, вывѣдываю.

ἐξερέω=ἐξερῶ буд къ ἐξεῖπον.

ἐξερέω = ἐρεείνω разспрашиваю, вывѣдываю.

ἐξερύω, аор 1. ἐξείρυσα, ἐξέρυσα, ἐξερύσασκε вытаскиваю.

ἐξέρχομαι *D*. аор. 2. ἐξήλυθον и ἐξῆλθον, неопр. ἐξελθέμεναι вм. ἐξελθεῖν, прич. ἐξελθών выхожу.

ἐξεσάωσεν см. ἐκσαόω.

ἐξεσίη, ης, ἡ (ἐξίημι) посольство ἐξεσίην ἐλθεῖν идти посломъ.

ἐξέσσυτο см. ἐκσεύομαι.

ἐξέταμον см ἐκτάμνω

ἐξετέλεσσα см. ἐκτελέω

ἐξέτι предл. съ род. съ того времени. съ, отъ.

ἐξεφαάνθη см. ἐκφαίνω.

ἐξέφθιτο см. ἐκφθίνω.

ἐξέχυτο см. ἐκχέω.

ἑξήκοντα шестьдесятъ.

ἐξήλασα см. ἐξελαύνω.

ἐξῆλθον см. ἐξέρχομαι.

ἐξῆμαρ нар. (ἕξ, ἦμαρ) впродолженіи шести дней.

ἐξημοιβός 2. (ἐξ, ἀμείβω), перемѣнный; для перемѣны (εἵματα).

ἐξήπαφον см. ἐξαπαφίσκω.

ἐξήρατο см. ἐξαίρω.

ἑξῆς, ἑξείης, аор. по порядку, одинъ за другимъ.

ἐξιέναι см. ἔξειμι

ἐξίημι. неопр. аор. 2. ἐξέμεν и ἐξέμεναι, жел ἐξείην, 3. мн. аор. 2. общ. ἔξεντο высылаю, выпускаю; *M*. отсылаю, удаляю отъ себя, ἔρον πόσιος καὶ ἐδητύος утоляю жажду и голодъ.

ἐξικνέομαι *DM*. аор. 2. ἐξικόμην достигаю, прихожу.

ἐξίμεναι см. ἔξειμι.

ἐξίσχω выставляю.

ἐξοίσω см. ἐκφέρω.

ἐξόλλυμι, аор. 1. ἐξώλεσα, 3. ед жел. аор. 1. ἐξολέσειε, уничтожаю.

ἐξονομάζω выговариваю, высказываю

ἐξονομαίνω, 2. ед. аор. 1. сосл. ἐξονομήνῃς, неопр. ἐξονομῆναι называю, упоминаю.

ἐξονομακλήδην, нар. по имени.

ἐξοπίσω нар. сзади; впередъ, въ будущее время.

ἐξορμάω выхожу, выступаю, спѣшу, бѣгу куда.

ἐξορούω выскакиваю, вырываюсь.

ἐξοφέλλω весьма увеличиваю.

ἔξοχα и ἔξοχον нар. преимущественно, отлично.
ἔξοχος 2. (ἐξέχω) выдающійся; отличный, превосходный.
ἔξω нар. внѣ; изъ.
ἔξω см. ἔχω
ἕο, ἑοῖ см. οὗ, οἷ.
ἑοί см. ἑός.
ἔοι = εἴη см. εἰμί.
ἔοικα, пр. сов. съ знач. наст. (εἴκω), 3. дв. ἔϊκτον, прич. ἐοικώς ж. р. εἰκυῖα, мн. εἰοικυῖαι, давнопр. ἐῴκειν, дв. ἐίκτην, 3. мн. ἐοίκεσαν, 3. л. давнопр. стр. ἔϊκτο, ἤϊκτο я подобенъ, равняюсь; кажусь; ἔοικε прилично, принадлежитъ; прич. ἐοικώς приличный, справедливый.
ἑοῖο = ἑοῦ см. ἑός.
ἔοις = εἴης см. εἰμί.
ἔολπα см. ἔλπω
ἔον = ἦν см. εἰμί.
ἔοργα см. ἔρδω.
ἑορτή, ῆς, ἡ праздникъ, торжество.
ἑός 3. = ὅς свой; его, ея.
ἐοῦσα женск. р. отъ ἐών.
ἐπαγγέλλω объявляю.
ἐπᾰγείρω собираю.
ἐπᾶγην см. πήγνυμι.
ἐπᾰγω, аор. 2. ἐπήγᾰγον, привожу, веду противъ к.; склоняю.
ἐπαέξω см. ἀέξω.
ἔπαθον см. πάσχω.
ἐπαιγίζω (ἐπί, αἴσσω) свирѣпствую, бушую.
ἐπαινέω похваляю, одобряю, соглашаюсь.
ἐπαινός 3. страшный, ужасный.
ἐπᾴσσω, аор. 1. ἐπήϊξα, ἐπαΐξασκε, бросаюсь, кидаюсь на к. или на что, нападаю.
ἐπᾰκούω слушаю, слышу
ἐπακτήρ, ῆρος, ὁ (ἐπάγω) охотникъ.
ἐπαλάομαι *DP*. прич. аор. ἐπαληθείς скитаюсь, достигаю блуждая.
ἐπᾰλαστέω (ἀλαστέω) негодую, гнѣваюсь.
ἐπάλμενος см. ἐφάλλομαι.
Ἐπάλτης, αο, ὁ Эпалтъ, Ликіецъ.
ἐπᾶλτο см. ἐφάλλομαι.
ἐπᾰμάομαι *DM*. (ἀμάω) аор. ἐπαμησάμην собираю, насыпаю для себя.
ἐπᾰμοιβᾱδίς нар. взаимно; ἀλλήλοισιν ἔφυν ἐπαμοιβαδίς (дерева) срослись между собою.
ἐπᾰμύντωρ, ορος, ὁ (ἐπαμύνω) защитникъ, покровитель.
ἐπᾰοιδή, ῆς, ἡ (ἐπαείδω) волшебное заклинаніе.
ἐπᾰπειλέω угрожаю.
ἐπᾰρήγω помогаю.
ἐπαρκέω, аор. 1. ἐπήρκεσα, отвращаю, удаляю, защищаю.
ἐπᾰρουρος 2. (ἄρουρα) проживающій въ деревнѣ, поселянинъ.
ἐπαρτής 2. (ἀρτέω) готовый, вооруженный.
ἐπαρτυω и -ύνω прилаживаю, привязываю; πῆμα κακοῖο назначаю наказаніе за преступленія.
ἐπάρχομαι *M*. начинаю возліяніе, δεπάεσσιν наливаю въ чашу.
ἐπᾰρωγός, οῦ, ὁ помощникъ.

ἐκάσαντο см. κατέομαι.
ἐπασκέω, пр. сов. стр. ἐπήσκημαι, тщательно отдѣлываю, строю; въ пр. сов. стр. я тщательно снабженъ.
ἐπασσύτερος 3. (ἆσσον) находящійся близко другъ отъ друга, частый.
ἔπαυλος, ου, ὁ скотный дворъ, конюшня, загородка.
ἐπαυρίσκω, аор. 2 сосл. ἐπαύρῃ, неопр. ἐπαυρεῖν, ἐπαυρέμεν; буд. общ. ἐπαυρήσομαι, аор. ἐπηυρόμην, 2. ед. сосл. ἐπαύρηαι и ἐπαύρῃ, 3. мн. ἐπαύρωνται, получаю, наслаждаюсь, вкушаю.
ἐπαφύσσω, аор. 1 ἐπήφυσα, черпаю: еще лью къ ч.
ἐπέβαν, ἐπεβήσετο см. ἐπιβαίνω.
ἐπεγείρω пробуждаю; *М.* пробуждаюсь, аор. ἐπέγρετο, прич. ἐπεγρόμενος.
ἐπέδησε см. πεδάω.
ἐπέδραμον см. ἐπιτρέχω.
ἐπέην пр. нес. отъ ἔπειμι (εἰμί).
ἐπεί (ἐπί) союзъ: послѣ того какъ, съ тѣхъ поръ какъ, когда; потому что, ибо.
ἐπείγω тѣсню, притѣсняю, преслѣдую; гоню, привожу въ движеніе, ускоряю; *М.* спѣшу; стремлюсь, желаю; ускоряю, ἐπειγόμενος поспѣшный, быстрый.
ἐπειδή союзъ: съ тѣхъ поръ какъ, послѣ того какъ; потому что.
'πειή=ἐπεὶ ἤ потому что.
ἔπειμι (εἰμί) пр. нес. ἐπέην, 3. ед. ἐπῆεν, 3. мн. ἔπεσαν буд. ἐπέσσομαι нахожусь, пребываю при ч. л., въ ч. л., на ч. л., присутствую; остаюсь.
ἔπειμι (εἶμι) 3. ед. пр. нес. ἐπήιεν, 3. мн. ἐπήισαν, ἐπῇσαν, буд. ἐπιείσομαι, прихожу, приближаюсь; отправляюсь куда, посѣщаю, нападаю.
Ἐπειοί, ῶν, οἱ Эпеяне, народъ въ Элидѣ.
Ἐπειός, οῦ, ὁ Эпей, с. Панопеа, строитель деревянной лошади.
ἐπεί-περ союзъ: потому что.
ἔπειτα нар. (ἐπί, εἶτα) послѣ, потомъ, впередъ, тогда; и такъ.
ἐπέκελσα см. ἐπικέλλω.
ἐπέκλωσα см. ἐπικλώθω.
ἐπελεύσομαι, ἐπελθεῖν см. ἐπέρχομαι.
ἐπεμάσσατο см. ἐπιμαίομαι.
ἐπένειμε см. ἐπινέμω.
ἐπενήνοθε, 3. ед. пр. сов. (отъ неупотреб ἐνέθω) былъ, находился; οἷα θεοὺς ἐπενήνοθε какъ прилично богамъ.
ἐπεντανύω = ἐπεντείνω напрягаю, натягиваю, прикрѣпляю.
ἐπεντύνω и -τύω приготовляю, вооружаю; *М.* приготовляюсь.
ἐπέοικε, давнопр. ἐπεῴκει, прилично.
ἐπέπιθμεν см. πείθω.
ἐπέπληγον см. πλήσσω.
ἐπέπλως см. ἐπιπλώω.
ἐπεποίθει см. πείθω.
ἐπεπόνθει см. πάσχω.
ἐπέπταρε см. ἐπιπταίρω.

ἐπέπτατο см. ἐπιπέτομαι.
ἐπέπυστο см. πυνθάνομαι.
ἐπέρασσαν см. περάω.
ἐπερείδω напрягаю; опираюсь, употребляю ἶν' ἀπέλεθρον.
ἐπεῤῥώσαντο см. ἐπιῤῥώομαι.
ἐπερύω, аор. ἐπέρυσα, ἐπέρυσσα притягиваю θύρην κορώνῃ, воздвигаю στήλην.
ἐπέρχομαι, буд. ἐπελεύσομαι, аор. 2. ἐπῆλθον, ἐπήλυθον, пр. сов. ἐπελήλυθα прихожу, приближаюсь; отправляюсь куда, посѣщаю; возвращаюсь; наступаю, нападаю.
ἔπεσαν см. ἔπειμι.
ἐπεσβολίη, ης, ἡ (ἔπος, βάλλω) дерзкая болтовня.
ἔπεσον см. πίπτω.
ἐπέσπον см. ἐφέπω.
ἐπέσσεται см. ἔπειμι (εἰμί).
ἐπεσσύμενος 3. бурный.
ἐπέσσυται см. ἐπισεύω.
ἐπέστη см. ἐφίστημι.
ἐπέσχον см. ἐπέχω.
ἐπετείλατο см. ἐπιτέλλω.
ἐπετήσιος 2. (ἔτος) продолжающійся во весь годъ.
ἐπετράπετο см. ἐπιτρέπω.
ἕπευ=ἕπου см. ἕπομαι.
ἐπεύχομαι *DM*. буд. ἐπεύξομαι, аор. 1. ἐπευξάμην, молюсь, дѣлаю обѣтъ, прошу; горжусь, хвалюсь, радуюсь.
ἔπεφνον см. φεν-.
ἐπέφραδον см. φράζω.
ἐπεχεύατο см. ἐπιχέω.
ἐπέχω пр. нес. ἐπεῖχον, аор. 2. ἐπέσχον, прич. ἐπισχών, аор. 2. общ. ἐπεσχόμην, держу, кладу, ставлю на ч. л.; доставляю, подаю; направляю, обращаю, нападаю на к.; удерживаю, останавливаю, мѣшаю; удерживаюсь, медлю; *M*. прицѣливаюсь; подаю οἶνον.
ἐπήβολος 2. (βάλλω) владѣющій, участвующій.
ἐπήγαγον см. ἐπάγω.
ἐπηγκενίδες, ων, αἱ (ἐνεγκεῖν) боковыя бревна корабля; доска, составляющая стѣну корабля.
ἐπῆεν=ἐπῆν см. ἔπειμι (εἰμί).
ἐπηετανός 3. (ἐπί, ἔτος) достаточный, изобильный, ἐπηετανόν нар. всегда, изобильно, богато.
ἐπήιεν см. ἔπειμι (εἶμι).
ἐπήϊξα см. ἐπαΐσσω.
ἐπήισαν см. ἔπειμι.
ἐπῆλθον, ἐπήλυθον см. ἐπέρχομαι.
ἐπημοιβός 2. (ἀμείβω) смѣняющійся, попеременный; χιτῶνες ἐπημ. платья для перемѣны.
ἐπήν (ἐπεί, ἄν) союзъ: послѣ того какъ, когда, какъ скоро; если.
ἐπήνεον см. ἐπαινέω.
ἔπηξα см. πήγνυμι.
ἐπήρατος 2. (ἐράω) любезный, пріятный, прелестный.
ἐπήρετμος 2. (ἐρετμός) правящій весломъ, гребущій; снабженный веслами.
ἐπηρεφής 2. (ἐρέφω) нависшій, покрывающій, выдающійся.
Ἐπήριτος, ου, ὁ Эперитъ, с. Афида.
ἐπῆσαν см. ἔπειμι (εἶμι).
ἐπητής, οῦ, ὁ (ἐπητύς) тихій, кроткій; (ἐπαΐειν) разумный.

ἐπητύς, ύος, ἡ кротость, милость.

ἐπήφυσεν см. ἐπαφύσσω.

ἐπί предл. съ род.: на, при, у, въ, во время; съ дат.: на, при, возлѣ; противъ; сверхъ того, кромѣ; для, ради, изъ, по, за; во время; съ вин.: къ, на, со стороны, противъ, до, около.

ἔπι предл. вм. ἐπί послѣ своего падежа.

ἔπι вм. ἔπεστι, см. ἔπειμι.

ἐπιάλλω (ἰάλλω), аор. 1. ἐπίηλα, посылаю, бросаю, произвожу ἔργα, налагаю δεσμόν, χεῖράς τινι простираю руки; захватываю.

ἐπιάλμενος см. ἐφάλλομαι.

ἐπιανδάνω см. ἐφανδάνω.

ἐπίβαθρον, ου, τό плата за перевозъ.

ἐπιβαίνω, буд. ἐπιβήσω, аор. 1. ἐπέβησα, аор. 2. ἐπέβην, 3. мн. ἐπέβαν вм. ἐπέβησαν, 1. мн. сосл. ἐπιβείομεν вм. ἐπιβῶμεν, неопр. ἐπιβήμεναι вм. ἐπιβῆναι, буд. общ. ἐπιβήσομαι, аор. 1. ἐπεβησάμην 3. ед. ἐπεβήσετο, повел. ἐπιβήσεο вступаю, вхожу; сажусь (ἵππων); дохожу, прихожу; достигаю; иду противъ, нападаю; буд. и аор. 1. дѣйств. возвожу, сажаю, кладу, привожу.

ἐπιβάλλω, аор. 2. ἐπέβαλον, бросаю, кладу, возлагаю на ч. л.; двигаюсь, стремлюсь, направляюсь, νηῦς Φεάς.

ἐπιβείομεν, -βῆναι, -βήμεναι см. ἐπιβαίνω.

ἐπιβήτωρ, ορος, ὁ (ἐπιβαίνω) всадникъ; самецъ.

ἐπιβοάω, буд. общ. ἐπιβώσομαι, кричу; *M.* призываю на помощь.

ἐπιβουκόλος, ου, ὁ пастухъ.

ἐπιβρίθω 3. мн. аор. жел. ἐπιβρίσειαν, тяжело падаю, обрушаюсь на ч. л., дѣйствую, ὁππότε Διὸς ὧραι ἐπιβρίσειαν ὕπερθεν.

ἐπιβωσόμεθα см. ἐπιβοάω.

ἐπιβώτωρ, ορος, ὁ пастухъ.

ἐπιγιγνώσκω, аор. 2. ἐπέγνων, 3. ед. сосл. ἐπιγνώῃ, 3. мн. сосл. ἐπιγνώωσι, жел. ἐπιγνοίην, узнаю; опять узнаю, признаю.

ἐπιγνοίη, -γνώῃ, -γνώωσι см. ἐπιγιγνώσκω.

ἐπιγουνίς, ίδος, ἡ (ἐπί, γόνυ) бедро.

ἐπιγράφω царапаю.

ἐπιδέδρομε см. ἐπιτρέχω.

ἐπιδέξια нар. съ правой стороны, на правой сторонѣ.

ἐπιδευής 2. имѣющій недостатокъ, нуждающійся βίης ἐπιδευής слабый.

ἐπιδεύομαι *DM.* нуждаюсь, имѣю недостатокъ.

ἐπιδημεύω нахожусь въ своемъ народѣ, дома.

ἐπιδήμιος 2. (δῆμος) домашній, присутствующій въ народѣ, дома.

ἐπιδινέω кручу, верчу, бросаю; *P.* верчусь; *M.* разсуждаю, думаю.

ἐπιδίφριος 2. (ἐπί, δίφρος) находящійся на сѣдалищѣ колесницы.

ἐπιδραμεῖν, ἐπιδραμέτην см. ἐπιτρέχω.
ἐπιείκελος 2. подобный, похожій.
ἐπιεικής 2. (ἔοικα) приличный.
ἐπιεικτός 3. (εἴκω) уступчивый, уступающій; ἔργα οὐκ ἐπιεικτά несносныя дѣла.
ἐπιειμένος 3. см. ἐπιέννυμι.
ἐπιείσομαι см. ἔπειμι (εἶμι).
ἐπιέλπομαι DM (ἔλπω) надѣюсь.
ἐπιέννυμι, аор. 1. ἐπίεσσα, прич. пр. сов. ἐπιειμένος, надѣваю поверхъ, ἐπιειμένος облеченный, вооруженный, ἀλκήν вооруженный силою, M. одѣваюсь, вооружаюсь.
ἐπιζάφελος 2. сильный, горячій; ἐπιζαφελῶς нар. сильно.
ἐπίηλε см. ἐπιάλλω.
ἐπίηρα см. ἦρα.
ἐπιήρανος 2. (ἀρ-) пріятный.
ἐπιθείη, -θεῖναι, -θεῖτε см. ἐπιτίθημι.
ἐπιθόμην см. πείθω.
ἐπιθύω стремлюсь, нападаю.
ἐπιίστωρ, ορος, ὁ, ἡ свѣдущій, опытный, знающій.
ἐπικαίω, аор. 1. ἐπέκηα, развожу огонь, сожигаю.
ἐπικάρσιος 3. (κάρ) нагнутый впередъ, стремглавъ.
Ἐπικάστη, ης, ἡ (= Ἰοκάστη) Эпикаста, дочь Менекея, супруга Лаія, мать Эдипа.
ἐπίκειμαι DM. буд. ἐπικείσομαι, лежу на ч. л., я поставленъ, нахожусь; θύραι δ' ἐπέκειντο φαειναί двери были заперты.
ἐπικέλλω, аор. 1. ἐπέκελσα, пригоняю, ναῦν ἠπείρῳ; причаливаю, νηῦς ἠπείρῳ ἐπικέλλει корабль пристаетъ къ берегу.
ἐπικεράννυμι, неопр. аор. 1. ἐπικρῆσαι вм. ἐπικεράσαι примѣшиваю.
ἐπικερτομέω ругаю, обезчещиваю, подшучиваю.
ἐπικεύθω скрываю.
ἐπικλείω прославляю.
ἐπίκλησις, ιος, ἡ (ἐπί, καλέω) прозваніе; ἐπίκλησιν по прозванію.
ἐπίκλοπος 2. (κλέπτω) хитрый, лукавый, обманчивый; сущ. хитрецъ, обманщикъ.
ἐπικλύω слушаю; слышу.
ἐπικλώθω пряду; даю въ удѣлъ, налагаю, назначаю.
ἐπικόπτω бью, поражаю сверху, убиваю.
ἐπικραιαίνω, ἐπικραίνω, пр. сов. стр. ἐπικεκράαμαι, давнопр. ἐπικεκραάμην, совершаю, исполняю.
ἐπικρατέω владычествую, властвую.
ἐπικρῆσαι см. ἐπικεράννυμι.
ἐπίκριον, ου, τό (ἐπί, ἴκρια) райна.
ἐπιλείβω совершаю возліяніе.
ἐπίληθος 2. заставляющій забыть.
ἐπιλήθω, аор. ἐπέλησα, буд. общ. ἐπιλήσομαι, аор. 2. общ. ἐπελαθόμην заставляю забыть; M. забываю.
ἐπιληκέω (ληκέω) произвожу шумъ, хлопаю.
ἐπιλλίζω (ἰλλίζω) мигаю глазами.
ἐπιλωβεύω насмѣхаюсь.
ἐπιμαίομαι DM. буд. ἐπιμάσσο-

μαι, ἐπιμάσσομαι, аор. ἐπεμασσάμην, ἐπιμασάμην трогаю, касаюсь, осязаю; стремлюсь къ ч. л., стараюсь достигнуть.
ἐπιμάρτυρος, ου, ὁ свидѣтель.
ἐπίμαστος, ου, ὁ (ἐπιμαίομαι) искомый, принятый ἀλήτης или нищій ищущій пропитанія.
ἐπιμειδάω (μειδάω) усмѣхаюсь, презрительно улыбаюсь.
ἐπιμέμφομαι DM. порицаю; гнѣваюсь, я недоволенъ.
ἐπιμένω, аор. ἐπέμεινα, неопр. ἐπιμεῖναι, повел. ἐπίμεινον, остаюсь, ожидаю.
ἐπιμήδομαι DM. выдумываю.
ἐπιμιμνήσκομαι, аор. 1. ἐπεμνησάμην и ἐπεμνήσθην, жел. аор. ἐπιμνησαίμην, вспоминаю, помню, думаю о ч. л.
ἐπιμίμνω остаюсь при ч. л., ожидаю.
ἐπιμίξ нар. (ἐπιμίσγω) смѣшанно, безъ разбора.
ἐπιμίσγομαι M. обращаюсь, имѣю отношенія.
ἐπιμνησαίμεθα, ἐπιμνησθείς см. ἐπιμιμνήσκομαι.
ἐπινέμω, аор. 1. ἐπένειμα, раздѣляю, дѣлю.
ἐπινεύω киваю въ знакъ согласія, ὀφρύσι.
ἔπιον см. πίνω.
ἐπίουρος, ου, ὁ (οὖρος) надзиратель, стражъ.
ἐπίουρα, τά см. οὖρον.
ἐπιόψομαι см. ἐφοράω.
ἐπιπείθομαι P., буд. ἐπιπείσομαι, повинуюсь.

ἐπιπέλομαι DM. прич. ἐπιπλόμενος вм. ἐπιπελόμενος, прихожу, приближаюсь.
ἐπιπέτομαι DM. аор. 1. ἐπεπτάμην, аор. 2. ἐπεπτόμην, неопр. ἐπιπτέσθαι, прилетаю.
ἐπιπίλναμαι DM. приближаюсь.
ἐπιπλάζομαι, прич. аор. стр. ἐπιπλαγχθείς, скитаюсь.
ἐπιπλείω и ἐπιπλέω плыву по ч. л.
ἐπιπλόμενος см. ἐπιπέλομαι.
ἐπιπλώω=ἐπιπλέω, прич. наст. ἐπιπλώων, 2. ед. аор. 2. ἐπέπλως, прич. ἐπιπλώς, аор. 1. ἐπιπλώσας плыву по ч. л.
ἐπιπνέω, πνείω, аор. 1. ἐπέπνευσα, 3. ед. сосл. наст. ἐπιπνείῃσιν вм. ἐπιπνέῃ дую, вѣю на ч. л.
ἐπιποιμήν, ένος, ἡ пастушка.
ἐπιπρέπω выказываюсь, показываюсь.
ἐπιπροέμεν см. ἐπιπροΐημι.
ἐπιπροΐημι, 3. ед. аор. 1. ἐπιπροέηκε, неопр. аор. 1. ἐπιπροέμεν посылаю; направляю ναῦν, плыву къ ч. л.
ἐπιπταίρω, аор. 2. ἐπέπταρον, чихаю при ч. л.
ἐπιπτέσθαι см. ἐπιπέτομαι.
ἐπιῤῥέζω пр. нес. ἐπιῤῥέζεσκον, приношу жертву.
ἐπιῤῥίπτω, аор. 1. ἐπέῤῥιψα, кидаю, бросаю противъ к.
ἐπιῤῥώομαι DM. усердно двигаюсь, напрягаюсь.
ἐπισ(σ)εύω, аор. 1. ἐπέσσευα, пр. сов. стр. ἐπέσσυμαι съ знач. наст., прич. ἐπεσσύμενος, давнопр. и аор. 2.

ἐπεσσύμην, возбуждаю противъ к., насосылаю; P. спѣшу, устремляюсь; бросаюсь, кидаюсь.
ἐπίσκοπος, ου, ὁ соглядатай; надзиратель, блюститель, защитникъ.
ἐπισκύζομαι DM. гнѣваюсь, негодую на ч. л.
ἐπισμυγερῶς нар. печально, страшно.
ἐπίσπαστος 3. навлеченный на себя по собственной винѣ.
ἐπισπεῖν см. ἐφέπω
ἐπισπέρχω ускоряю, понуждаю; возбуждаю; усиливаюсь, ἄελλαι.
ἐπισπέσθαι, -σπόμενος, -σπω см. ἐφέπω.
ἐπισσεύω см. ἐπισεύω.
ἐπισταδόν нар. (ἐφίστημι) приступая, подходя.
ἐπίσταμαι D., буд. ἐπιστήσομαι умѣю, понимаю, могу, знаю; ἐπιστάμενος 3. знающій, свѣдущій, разумный.
ἐπισταμένως нар. умно, искусно.
ἐπιστάτης, ου, ὁ (ἐφίστημι) приступающій и просящій, нищій.
ἐπιστεφής 2. наполненный до края οἴνοιο
ἐπιστέφομαι M. наполняю до края κρητῆρας ποτοῖο, наливаю.
ἐπιστήμων 2. (ἐπίσταμαι) разумный, опытный.
ἐπίστιον, ου, τό складочное мѣсто; навѣсъ, подъ которымъ стояли на берегу вытащенные корабли.
ἐπιστορέννυμι аор. ἐπεστόρεσα, распростираю, растилаю.
ἐπιστροφάδην нар. (ἐπί, στρέφω) обращаясь во всѣ стороны.
ἐπίστροφος 2. имѣющій сношенія, ἀνθρώπων съ людьми.
ἐπιστρωφάω посѣщаю.
ἐπισχεσίη, ης, ἡ (ἐπέχω) предлогъ; отговорка.
ἐπίσχεσις, ιος, ἡ (ἐπέχω) удержаніе, умѣренность.
ἐπισχόμενος см. ἐπέχω.
ἐπίσχω удерживаю, θυμὸν ἐνιπῆς.
ἐπιτανύω аор. ἐπετάνυσσα, натягиваю, растягиваю, задвигаю κληῖδα.
ἐπιτάρροθος, ου, ὁ, ἡ помощникъ, помощница.
ἐπιτείνω пр. сов. стр. ἐπιτέταμαι натягиваю, растягиваю, P. распростираюсь, растягиваюсь.
ἐπιτέλλω аор. 1. ἐπέτειλα, пр. сов. стр. ἐπιτέταλμαι давнопр. ἐπετετάλμην. поручаю, приказываю; M приказываю.
ἐπιτέρπομαι M. радуюсь, наслаждаюсь.
ἐπιτηδές нар. 1) для этой цѣли; для этого; 2) достаточно, довольно, тщательно.
ἐπιτίθημι, буд -θήσω, аор. 1. ἐπέθηκα, аор. 2 (ἐπέθην) неопр. ἐπιθεῖναι, пов. ἐπίθες, прич. ἐπιθείς, накладываю, поставляю, полагаю, прибавляю; запираю, затыкаю; налагаю на кого, назначаю.

ἐπιτιμήτωρ, ορος, ὁ защитникъ, покровитель.
ἐπιτολμάω выдерживаю, переношу.
ἐπίτονος, ου, ὁ (τείνω) канатъ, прикрѣпляющій райну на мачтѣ.
ἐπιτρέπω, аор. 2. ἐπέτραπον, аор. 2 общ. ἐπετραπόμην передаю, предоставляю, ввѣряю; уступаю, оставлю; *M*. склоняюсь, хочу.
ἐπιτρέχω аор. 2. ἐπέδραμον, пр. сов. ἐπιδέδρομα, прибѣгаю; въ пр. сов. (о блескѣ или миракѣ) распростираюсь надъ ч. л.
ἐπιτροχάδην нар. набѣгая, поспѣшно, вкратцѣ, ἐπιτροχάδην ἀγορεύειν говорить вкратцѣ.
ἐπιφέρω, буд. ἐποίσω, наношу, налагаю, χεῖρας τινι, оскорбляю; нападаю; ἦρα ἐπιφέρειν τινί угодить кому, оказывать благосклонность.
ἐπιφθονέω завидую, отказываю, запрещаю.
ἐπιφράζομαι аор. 1. ἐπεφρασάμην, аор. 1. стр. ἐπεφράσθην обдумываю, разсуждаю; замѣчаю, узнаю; придумываю.
ἐπιφρονέω имѣю умъ, разумъ.
ἐπιφροσύνη, ης, ἡ разумъ, благоразуміе.
ἐπίφρων, 2. (φρήν) разумный, осмотрительный.
ἐπιχειρέω (ἐπί, χείρ) принимаюсь за ч. л.
ἐπιχεῦαι см. ἐπιχέω.
ἐπιχέω, аор. 1. ἐπέχευα, неопр. ἐπιχεῦαι, аор. 1. общ. ἐπεχευάμην, лью на ч л, наливаю; насыпаю; ἀνέμων αὐτμένα возбуждаю дуновеніе вѣтровъ; *D*. насыпаю для себя
ἐπιχθόνιος 2. (χθών) находящійся на землѣ, земной, смертный; сущ. жители земли.
ἐπιχράω, пр. несов. ἐπέχραον, нападаю.
ἐπιχρίω намазываю, натираю; *M*. намазываю себя.
ἐπιψαύω трогаю, касаюсь, πραπίδεσσιν сердцемъ, т. е. имѣю чувство.
ἐπιωγαί, ῶν, αἱ (ἰωγή) бухта.
ἐπιών см. ἔπειμι (εἶμι).
ἐπλάγχθην см. πλάζομαι.
ἔπλε = ἔπελε см. πέλω.
ἔπλεο или ἔπλευ вм. ἐπέλου, и ἔπλετο вм. ἐπέλετο см. πέλομαι.
ἔπλησεν, см. πίμπλημι.
ἐποίατο 3. мн. жел. см. ἕπομαι.
ἐποίσω см. ἐπιφέρω.
ἐποίχομαι, пр. нес. ἐπῳχόμην подхожу, приближаюсь; обхожу; нападаю; приступаю къ дѣлу, ἔργον, принимаюсь за дѣло; δόρπον отправляюсь ужинать.
ἕπομαι *M*. см. ἕπω.
ἐπόμνυμι, ἐπομνύω, пр. нес. ἐπώμνυον, буд. ἐπομοῦμαι, аор. ἐπώμοσα, клянусь при ч. л. или чѣмъ л.
ἐποπίζομαι *D*. уважаю, боюсь.
ἐποπτάω пр. нес. ἐπώπτων (ὀπτάω) жарю на ч. л.
ἐποπτεύω, пр. нес. ἐποπτεύεσκον, смотрю за к. л., имѣю надзоръ.

ἐπόρνυμι, ἐπορνύω, аор. 1. ἐπῶρσα, пов. ἔπορσον, аор. общ. ἐπῶρτο возбуждаю, насылаю, посылаю ὕπνον: *P*. поднимаюсь, устремляюсь.
ἔπορον см. πέρον.
ἐπορούω устремляюсь противъ к., бросаюсь, нападаю; вскакиваю.
ἔπορσον см. ἐπόρνυμι.
ἔπος, εος, τό слово, рѣчь, совѣтъ, приказъ, изреченіе, пѣсня, разсказъ, желаніе, содержаніе.
ἐποτρύνω аор. 1. ἐπώτρυνα, сосл. ἐποτρύνω, неопр. ἐποτρῦναι, пов. ἐπότρυνον, 3. л. жел. ἐποτρύνειε, прич. ἐποτρύνας, возбуждаю, поощряю; ἀγγελίας τινὶ ἐποτρ. отправляю посольство; *M*. ускоряю πομπήν.
ἐπουράνιος 3. небесный.
ἐπόψομαι см. ἐφοράω
ἔπραθον см. πέρθω.
ἑπτά семь.
ἑπτάετες нар. впродолженіе семи лѣтъ.
ἑπτάπυλος 2. семивратный.
ἔπταρον см. πταίρω.
ἔπτατο см. πέτομαι.
ἑπτάχα нар. семь разъ, на семь частей.
ἔπτηξαν см. πτήσσω.
ἐπτοίηθεν см. πτοιέω.
ἕπω, пр. нес. εἶπον, ἕπον занимаюсь ч. л., *M*. ἕπομαι пр. нес. εἱπόμην, ἑπόμην, буд. ἕψομαι, аор. 2. ἑσπόμην, пов. σπεῖο, ἑσπέσθω, сосл. ἕσπωμαι вм. σπῶμαι жел. ἑσποίμην, вм. σποίμην, неопр. σπέσθαι, ἑσπέσθαι, прич. ἑσπόμενος слѣдую, иду вмѣстѣ; могу слѣдовать, успѣваю.
ἐπώνυμος 2. (ὄνομα) названный, прозванный, многозначительный.
ἔπωρσε см. ἐπόρνυμι.
ἔραζε нар. на землю.
ἔραμαι, ἐράομαι *DM*., пр. нес. ἠράμην, аор. 1. ἠρασσάμην, люблю.
ἐραννός 3. (ἐράω, ἔραμαι) милый, пріятный.
ἔρανος, ου, ὁ складчина на пиръ, пикникъ.
ἐρατεινός 3. пріятный, милый.
ἐργάζομαι *DM*. пр. нес. εἰργαζόμην, ἐργαζόμην (ἔργον) тружусь, работаю, совершаю; обрабатываю.
ἔργον, ου, τό дѣло, дѣйствіе, поступокъ; занятіе, работа, ремесло; плодъ труда, произведеніе; земледѣліе, воздѣланная земля, поля; вещь, предметъ.
ἔργω, ἐέργω, аор. 1. ἔρξα, пр. сов. стр. ἔεργμαι, 3. мн. ἔρχαται, давнопр. 3. мн. ἐέρχατο, ἔρχατο, прич. аор. стр. ἐρχθείς; εἴργω аор. ἔργαθον, ἐέργαθον, включаю, заключаю, запираю; исключаю, отдѣляю, удаляю τινὰ ἀπὸ τιμῆς гоню, выгоняю χύματος ἐκτὸς νῆα.
ἔρδω, пр. нес ἔρδεσκον, буд. ἔρξω, аор. ἔρξα, пр. сов. ἔοργα, давнопр. ἐώργειν, прич. пр. сов. ἐοργώς, дѣлаю, совершаю, ἔργα βίαια ἔρδειν совершаю насильство, φίλα τινὶ ἔρδειν оказывать рас-

положеніе, дѣлаю пріятное кому; ἀτάσθαλόν τινα ἔρδειν поступать преступно, надменно съ к.; приношу жертвы, ἱερὰ θεοῖς.
ἔρεβος, εος, τό, род. ἐρέβευς, царство мрака, подземное царство.
ἐρεβόσδε нар. во мракъ, въ подземное царство.
ἐρεείνω (ἔρομαι) спрашиваю, *M.* тоже.
ἐρεθίζω раздражаю, побуждаю.
ἐρέθω раздражаю, возбуждаю, беспокою.
ἐρείδω, аор. 1. ἔρεισα, пр. сов. стр. ἐρήρεισμαι, 3. мн. ἐρηρέδαται, 3. ед. давнопр. ἠρήρειστο, 3. мн. ἐρηρέδατο, аор. 1. стр. ἠρείσθην ставлю твердо, утверждаю, упираю, наклоняю; наклоняюсь, упираюсь *M.* опираюсь. упираюсь, напрягаюсь.
ἔρειο вм. ἔρου см. ἔρομαι.
ἐρείομεν вм. ἐρέωμεν см. ἐρέω.
ἐρείπω, аор. 2. ἤριπον, низвергаю, разрушаю; аор. 2 падаю, ниспровергаюсь.
Ἔρεμβοι, ων, οἱ Эрембы, неизвѣстный народъ (Арабы?)
ἐρεμνός 3. черный, темный, мрачный, страшный.
ἔρεξα см. ῥέζω.
ἐρέομαι=ἔρομαι, пр. нес. ἐρέοντο, сосл. ἐρέωμαι, неопр. ερέεσθαι, спрашиваю.
ἐρέπτομαι *DM.* рву, щиплю, пожираю, питаюсь.
ἐρεσίη см. εἰρεσίη.
ἐρέσσω гребу, правлю веслами.
ἐρέτης, ου, ὁ гребецъ.
Ἐρετμεύς, ῆος, ὁ Эретмей, Феакъ.
ἐρετμόν, οῦ, τό весло.
ἐρεύγομαι *DM.* аор. 2. ἤρυγον, изрыгаю, выплевываю, ἐρεύγεται его рветъ, ἐρεύγετο οἰνοβαρείων пьянаго вырвало; разбиваюсь, κύματα ἠπειρόνδε волны разбиваются о материкъ.
ἐρευνάω изслѣдываю, развѣдываю, отыскиваю.
ἐρέφω, аор. ἔρεψα, покрываю крышею, крою.
Ἐρεχθεύς, ῆος, ὁ Эрехѳей, сынъ земли, древній царь Аѳинскій.
ἐρέχθω терзаю, мучу.
ἔρεψα см. ἐρέφω.
ἐρέω вм. ἐρῶ см. εἴρω и φημί.
ἐρέω вм. εἴρομαι спрашиваю, ищу, сосл. ἐρείομεν=ἐρέωμεν.
ἐρῆμος 3. (ἔρημος 3.) уединенный, оставленный, пустой.
ἐρηρέδαται, ἐρηρέδατο см. ἐρείδω.
ἐρητύω, аор. 1. ἐρήτυσα, ἐρητύσασκε, удерживаю.
ἐριβῶλαξ, ακος, ὁ, ἡ и ἐρίβωλος 2. (βῶλαξ, βῶλος) съ большими глыбами, плодоносный.
ἐρίγδουπος 2. и ἐρίδουπος 2. громко звучащій, шумящій, гремящій (Зевсъ).
ἐριδαίνω, ссорюсь, спорю; состязаюсь, борюсь.
ἐρίδουπος 2. см. ἐρίγδουπος.
ἐρίζεσχον ст. ἐρίζω.
ἐρίζω, пр. нес. ἐρίζεσχον, неопр. ἐριζέμεν вм. ἐρίζειν, буд.

общ. ἐρίσσομαι, аор. 1. сосл. ἐρίσω, 3. ед. аор. жел. ἐρίσσειε (ἔρις) спорю, ссорюсь; состязаюсь, оспариваю.
ἐρίηρος 2., мн ἐρίηρες, пріятный, любимый.
ἐρικῡδής, 2. (κῦδος) весьма знаменитый, славный; великолѣпный, блестящій.
ἐρίμῡκος 2. (μυκάομαι) громко мычащій, ревущій.
ἐρινεός, οῦ, ὁ дикая смоковница.
Ἐρῑνύς, ύος, ἡ, мн. αἱ Ἐρινύες, Эринія, одна изъ фурій, богиня мщенія, мн. фуріи; проклятіе.
ἔριον, ου, τό и εἴριον, τό шерсть.
ἐριούνης, ου и ἐριούνιος, ὁ весьма полезный, помогающій, благодѣтель (Гермесъ).
ἔρις, ῐδος, ἡ ссора, споръ, несогласіе; состязаніе, соревнованіе.
ἐρισθενής 2. (σθένος) очень сильный, могучій.
ἐριστάφυλος 2. имѣющій большія виноградныя кисти, приготовленный изъ большихъ виноградныхъ кистей.
ἔρῑφος, ου, ὁ молодой козелъ.
Ἐρῑφύλη, ης, ἡ Эрифила, дочь Талая, супруга Амфіарая.
ἑρκεῖος 2. покровитель и защитникъ дома (Зевсъ).
ἑρκίον, ου, τό ограда, дворъ.
ἕρκος, εος, τό ограда, дворъ, защита.
ἕρμα, ατος, τό (ἐρείδω) подпора, подставка; опора, крѣпость, сила; τὰ ἕρματα подвѣски, серги (εἴρω).
Ἑρμαῖος 3. посвященный Гермесу.
Ἑρμῆς, и Ἑρμείας, ὁ, род. Ἑρμείαο, Ἑρμείω и Ἑρμέω, дат. Ἑρμῇ, Ἑρμείᾳ, Ἑρμέᾳ, Ἑρμείῃ, вин. Ἑρμῆν, Ἑρμείαν, зват. Ἑρμῆ, Ἑρμεία Гермесъ (Mercurius), с. Зевса.
Ἑρμιόνη, ης, ἡ Герміона, дочь Менелая.
ἑρμίς или ἑρμίν, ῖνος, ὁ подпора, ножка кровати.
ἔρνος, εος, τό отрасль, вѣтвь.
ἔρξαι, ἔρξω, ἔρξον см. ἔρδω.
(ἔρομαι), εἴρομαι, ἐρέομαι и ἐρέω, аов. ἠρόμην, сосл. ἐρώμεθα, жел. ἔροιτο, неопр. ἔρεσθαι, пов. ἔρειο вм. ἔρεο, ἔρου, спрашиваю, вопрошаю.
ἔρος, ου, ὁ см. ἔρως.
ἑρπετόν, οῦ, τό животное.
ἑρπύζω (ἕρπω) ползаю.
ἕρπω, пр. нес. εἷρπον, ползаю; медленно хожу, хожу, иду.
ἐρράδαται см. ῥαίνω.
ἔῤῥηξε см. ῥήγνυμι.
ἔῤῥιγα см. ῥιγέω.
ἐῤῥίζωται см. ῥιζόω.
ἐῤῥύσατο см. ῥύομαι.
ἕρση, ης, ἡ и ἐέρση, ης, ἡ роса, ἕρσαι ягнята.
ἐρυθρός 3 красный, темнокрасный.
ἐρυκακέειν, ἐρύκακον см. ἐρύκω.
ἐρῡκᾰνάω, ἐρῡκᾰνω удерживаю.
ἐρύκω буд. ἐρύξω, аор. 1. ἔρυξα, аор. 2. ἠρύκακον и ἐρύκακον, неопр. ἐρυκακέειν держу, удерживаю, задерживаю, останавливаю, мѣшаю, отвращаю; *М*. остаюсь, пребываю..
Ἐρύμανθος, ου, ὁ Эриманѳъ гора въ Аркадіи.
ἔρυτο см. ἐρύω.

ἐρύω, εἰρύω, буд. ἐρύσ(σ)ω, ἐρύω, аор. εἴρυσα, ἔρυσα, ἔρυσσα, сосл. ἐρύσσω, εἰρύσσω, пр. сов. стр. и общ. εἴρυμαι, 3. мн. εἰρύαται, 3. мн. давнопр. εἴρυντο, εἰρύατο, неопр. ἔρυσθαι, εἴρυσθαι влеку, тащу; вытаскиваю, натягиваю, вырываю, таскаю; М. извлекаю, обнажаю, тащу, вытаскиваю, натягиваю, снимаю; исторгаю, спасаю, защищаю, освобождаю, сторожу, сберегаю; вывѣдываю, узнаю; отвращаю, удаляю, удерживаю.

ἔρχαται, ἔρχατο см. ἔργω.

ἐρχατάω (εἴργω) 3. мн. пр. нес. стр. ἐρχατόωντο вм. ἐρχατῶντο, запираю.

ἔρχεο и ἔρχευ вм. ἔρχου пов. отъ ἔρχομαι.

ἐρχθείς см. ἔργω.

ἔρχομαι D., буд. ἐλεύσομαι, аор. ἦλθον, ἤλυθον, неопр. ἐλθεῖν, ἐλθέμεναι, пр. сов. εἰλήλουθα, 1. мн. εἰλήλουθμεν. прич. εἰληλουθώς, ἐληλουθώς иду, прихожу, ѣду.

ἐρῶ, ἐρέω см. εἴρω.

ἐρωέω (ῥέω) вытекаю, бью ключемъ; иду назадъ, отступаю.

ἔρῳ вм. ἔρωτι см. ἔρως.

ἔρως, ωτος, ὁ дат. ἔρῳ, любовь, склонность, желаніе, стремленіе.

ἐς см. εἰς.

ἐσαγείρω аор. 1. общ. ἐσαγειράμην, собираю; М. собираюсь.

ἐσάγω см. εἰσάγω.

ἔσαν=ἦσαν см. εἰμί.

ἔσας см. εἷσα.

ἐσάντα нар. см. εἰσάντα.

ἐσβαίνω см. εἰσβαίνω.

ἔσβη см. σβέννυμι.

ἐσδέρκομαι, D. аор. ἐσέδρακον, смотрю, взираю, вижу.

ἐσέδρακον см. ἐσδέρκομαι.

ἔσειμι см. εἴσειμι.

ἐσελεύσομαι см. εἰσέρχομαι.

ἐσερύω см. εἰσερύω.

ἐσέρχομαι см. εἰσέρχομαι.

ἔσεσθαι см. εἰμί.

ἔσηνε см. σαίνω.

ἕσθην см. ἕννυμι.

ἐσθής, ῆτος, ἡ платье, одежда; одѣяло, коверъ.

ἐσθίω, неопр. ἐσθιέμεν вм. ἐσθίειν, буд. ἔδομαι, аор. ἔφαγον, пр. сов. ἔδηδα, пр. сов. стр. ἐδήδομαι, ѣмъ.

ἐσθλός 3. хорошій, прекрасный, благородный; οἱ ἐσθλοί знатные;—ἐσθλὴ ἅμαξα прекрасная колесница, ἐσθλὰ φάρμακα полезное лѣкарство; — благопріятный, счастливый, ὄρνιθες, ὕπαρ; τὸ ἐσθλόν счастіе.

ἔσθω неопр. ἐσθέμεναι вм. ἔσθειν, пр. нес. ἦσθον, ѣмъ.

ἐσιδεῖν см. εἰσεῖδον.

ἐσιέμεναι см. εἰσίημι.

ἐσκαταβαίνω схожу, нисхожу.

ἔσκον пр. нес. отъ εἰμί.

ἔσομαι см. εἰμί.

ἐσόψομαι см. εἰσοράω.

ἑσπέριος 3. вечерній, ἑσπέριος ἦλθεν онъ пришелъ вечеромъ; западный, ἑσπέριοι ἄνθρωποι.

ἕσπερος, 2. вечерній; ὁ ἕσπε-

ρος вечеръ; τὰ ἕσπερα вечерніе часы.
ἔσπετε, пов. вм. εἴπατε, отъ εἶπον.
ἑσπέσθαι, ἑσπόμην см. ἕπομαι.
ἔσσ' пов. общ. къ εἰμί.
ἕσσα, ἕσσαι, ἑσσάμενος см. ἕννυμι.
ἐσσεῖται, ἐσσί см. εἰμί.
ἐσσεύοντο см. σεύω.
ἕσσο см. ἕννυμι.
ἔσσυμαι, ἐσσύμενος см. σεύω.
ἐσσυμένος нар. поспѣшно, быстро.
ἑστάθη, ἕσταθι, ἑστάμεν, ἑστάμεναι, ἕσταμεν, ἕσταν, ἕστασαν, ἔστασαν, ἕστηκα, ἑστήκειν см ἵστημι.
ἕστο см. ἕννυμι.
ἐστόρεσεν, ἔστρωτο см. στρώννυμι.
ἐσφαγμένα см. σφάζω.
ἔσχ'=ἔσχε см. εἰμί.
ἐσφέρω и ἐσφορέω вношу, М. уношу.
ἐσχάρη, ης, ἡ род. и дат. ἐσχαρόφιν очагъ.
ἐσχατιή, ῆς, ἡ край, берегъ, конецъ, граница.
ἔσχατος 3. послѣдній, крайній, отдаленнѣйшій; ἔσχατα нар. въ концѣ.
ἔσχεθον, ἔσχον, ἐσχόμην см. ἔχω.
ἔσω см εἴσω.
ἑταίρη, и ἑτάρη, ης, ἡ подруга, спутница, помощница.
ἑταῖρος, ἕταρος, ου, ὁ товарищъ, соучастникъ, помощникъ.
ἑταρπήτην см. τέρπω.
ἐτέθαπτο см. θάπτω.
ἐτεθήπεα см. θαφ.
ἔτεκον см. τίκτω.
Ἐτεόκρητες, ων, οἱ первые жители Крита.
ἐτεός 3. истинный, дѣйствительный; ἐτεὸν нар. въ самомъ дѣлѣ, дѣйствительно.
ἑτεραλκής 2. (ἕτερος, ἀλκή) дающій силу и побѣду одной изъ двухъ состязающихся сторонъ, νίκη рѣшительная побѣда.
ἑτερήμερος 2. (ἕτερος, ἡμέρα) смѣняющійся черезъ день; ἑτερ. ζῆν жить попеременно черезъ день.
ἕτερος 3. одинъ изъ двухъ, другой; ἑτέρῃ χειρί другой рукою т. е. лѣвой рукою; ἕτερος—ἕτερος, или ὁ μέν—ὁ δ' ἕτε ρος одинъ—другой.
ἑτέρωθεν нар. съ другой стороны; на другой сторонѣ.
ἑτέρωθι нар. на другой сторонѣ.
ἑτέρως нар. другимъ образомъ, иначе.
ἑτέρωσε нар. въ другую сторону.
ἐτέταλτο см. ἐπιτέλλω.
ἐτετεύχατο см. τεύχω.
ἔτετμον, τέτμον (осн. τμ-), сосл. τέτμῃ; встрѣтилъ; достигъ.
ἐτέτυκτο см. τεύχω.
Ἐτεωνεύς, ῆος, ὁ Этеоней, слуга Менелая.
ἔται, ῶν, οἱ друзья.
ἐτήτυμος 2. истинный, дѣйствительный; ἐτήτυμον нар. истинно, дѣйствительно.
ἔτι нар. еще теперь; впередъ, μηδ' ἔτι и οὐκ ἔτι болѣе не; ἢ ἔτι или также.
ἔτισα см. τίνω.
ἔτλην см. τλῆναι.

ἑτοιμάζω буд.—άσ(σ)ω, приготовляю, доставляю. *М.* тоже.
ἑτοῖμος 3. дѣйствительный, вѣрный; готовый, приготовленный.
ἔτος, εος, τό годъ.
ἔτραπον см. τρέπω.
ἐτράφην, ἔτραφον см. τρέφω.
ἐτύχθη см. τεύχω.
ἔτῠμος 3. истинный, дѣйствительный; ἔτυμον нар. истинно, дѣйствительно.
ἐτώσιος 2. напрасный, пустой, безуспѣшный.
εὖ, ἐΰ нар. хорошо, справедливо, дѣльно, пріятно, счастливо, благополучно.
εὐαγγέλιον, ου, τό (ἄγγελος) награда за хорошую вѣсть.
εὔαδε вм. ἇδε, ἕαδε см. ἁνδάνω.
εὐανθής 2. (ἄνθος) хорошо растущій, прекрасно цвѣтущій.
Εὐάνθης, εος, ὁ Эванѳъ, отецъ Марона.
Εὔβοια, ας, ἡ Эвбея, островъ Эгейскаго моря.
εὔβοτος 2. (βόσκω) имѣющій хорошія пастбища, богатый стадами.
εὐγένειος и ἠυγένειος 2. съ большою бородою; λέων левъ съ большою гривою.
εὖγμα, ατος, τό (εὔχομαι) хвастовство.
ἐΰγναμπτος 2. хорошо согнутый.
εὐδείελος 2. (δῆλος) весьма видный, издали замѣчаемый.
εὕδησθα см. εὕδω.
εὐδῐκίη, ης, ἡ правосудіе.
εὔδμητος 2. (δέμω) прекрасно выстроенный.
εὕδω, 2. л. сосл. εὕδησθα вм. εὕδῃς, неопр. εὑδέμεναι, буд. εὑδήσω сплю, отдыхаю.
εὐεργεσίη, ης, ἡ доброе дѣло, хорошій поступокъ, честность; благодѣяніе.
εὐεργής 2. хорошо отдѣланный; τὰ εὐεργέα = εὐεργεσίαι благодѣянія.
εὐεργός 2. хорошо поступающій
εὐερκής 2. (ἕρκος) хорошо огороженный, запертый, укрѣпленный.
εὔζῠγος и ἐΰζυγος 2 крѣпкій; съ прекрасными скамьями.
εὐηγεσίη, ης, ἡ (ἡγέομαι) хорошее правленіе.
Εὐηνορίδης, ου, ὁ с. Эвенора = Леіокритъ.
εὐήνωρ, ορος, ὁ, ἡ (ἀνήρ) укрѣпляющій мужа, οἶνος, или приличный мужу, украшающій мужа.
εὐήρης 2. (ἄρω) хорошо устроенный, прилаженный, крѣпкій, удобный.
εὔθρονος и ἐΰθρονος 2. имѣющій прекрасный престолъ.
εὔθῡμος 2. благосклонный.
εὐκαμπής 2. хорошо согнутый.
εὐκέατος 2. легко раскалываемый; хорошо расколанный.
εὔκηλος 2. спокойный, безъ помѣхи.
εὐκλεής, εὐκλειής и εὐκληής 2. вин мн. εὐκλεῖας, вм. εὐκλεᾶς славный, знаменитый.
ἐυκνήμῑς, ῑδος, ὁ, ἡ пышнопоножный, вооруженный поножами, хорошо вооруженный.

εὔκομος, ἠύκομος 2. съ прекрасными волосами.
εὐκόσμως нар. въ хорошемъ порядкѣ.
ἐυκτίμενος 3. (κτίζω) хорошо выстроенный, хорошо обработанный.
εὔκυκλος 2. снабженный хорошими колесами.
εὐλείμων 2. богатый лугами.
Εὔμαιος, ου, ὁ Эвмей, свинопасъ Одиссея.
εὐμενέτης 2. (μένος) доброжелательный, благосклонный; другъ.
εὔμηλος 2. (μῆλον) богатый овцами.
Εὔμηλος, ου, ὁ Эвмелъ, с. Адмета, царя Ферейскаго въ Θессаліи.
ἐυμμελίης, ὁ род. ἐυμμελίω вм. -ιέω, -ίαο, вооруженный пикою, храбрый.
εὐνάζω = εὐνάω, буд. -άσω, аор. εὔνησα, ставлю въ засаду; *М*. ложусь, ложусь спать.
εὐναιετάων, ωσα, ον удобно обитаемый, населенный.
εὐναιόμενος 3. удобно обитаемый, населенный.
εὐνάω ставлю въ засаду; укладываю, успокоиваю; *Р*. ложусь спать, сплю, успокоиваюсь.
εὐνή, ἡ, род. εὐνῆφι, ложе, кровать, подушка; логовище; αἱ εὐναί камни, придерживающіе корабли у береговъ.
εὐνῆθεν нар. изъ постели.
εὐνῆφι(ν) см. εὐνή.
εὖνις, ιος, ὁ лишенный.
ἐύννητος 2. (νέω) хорошо спряденный, сотканный.
εὐνομίη, ης, ἡ (νόμος) законный порядокъ, благоустройство.
εὔξατο см. εὔχομαι.
ἐύξεστος 3. и 2 (ξέω) хорошо выполированный, чисто отдѣланный.
ἐύξοος 2. (ξέω), род. ἐύξου, см. εὔξεστος.
εὔορμος 2. (ὅρμος) съ хорошею пристанью.
εὐπατέρεια, ας, ἡ дочь благороднаго отца.
Εὐπείθης, εος, ὁ Эвпиѳъ, отецъ Антиноя, одного изъ жениховъ Пенелопы, убитый Лаертомъ.
εὔπεπλος 2. прекрасно одѣтый.
εὐπηγής 2 (πήγνυμι) хорошо сложенный, плотный, крѣпкій.
εὔπηκτος 2. (πήγνυμι) хорошо составленный, выстроенный, крѣпкій.
ἐύπλειος 2. (πλεῖος) хорошо наполненный, полный.
ἐυπλοκαμίς, ῖδος, ἡ и
ἐυπλόκαμος 2. съ прекрасно заплетенными кудрями; кудрявый.
ἐυπλυνής 2. (πλύνω) хорошо вымытый, чистый.
εὐποίητος 3. и 2. хорошо сдѣланный, прекрасно отдѣланный.
εὔπωλος 2. (πῶλος) богатый лошадьми.
εὑρίσκω, аор. εὗρον, неопр. εὑρέμεναι вм. εὑρεῖν, выдумываю, открываю; случайно нахожу, встрѣчаю; *М*. доставляю себѣ, выдумываю.

Εὖρος, ου, ὁ югозосточный вѣтеръ.
εὖρος, εος, τό ширина.
ἐυῤῥαφής 2. (ῥάπτω) хорошо сшитый, связанный.
ἐυῤῥείτης, ου, ὁ, ἡ (ῥέω) прекрасно текущій.
εὐρυάγυια, ἡ (εὐρύς, ἄγυια) съ широкими улицами.
Εὐρυάδης, ου, ὁ Эвріадъ, женихъ Пенелопы, убитый Телемахомъ.
Εὐρύαλος, ου, ὁ Эвріалъ, молодой Феакъ.
Εὐρυβάτης, ου, ὁ Эврибатъ глашатай Улисса.
Εὐρυδάμας, αντος, ὁ Эврида- масъ, одинъ изъ жениховъ Пенелопы.
Εὐρυδίκη, ης, ἡ Эвридика, дочь Климена, жена Нестора.
Εὐρύκλεια, ας, ἡ Эвриклея, дочь Опса, ключница Улисса.
εὐρυκρείων, οντος, ὁ (εὐρύς, κρείων) широко и далеко владычествующій, могущественный.
Εὐρύλοχος, ου, ὁ Эврилохъ, товарищъ Улисса.
Εὐρύμαχος, ου, ὁ Эвримахъ, с. Полиба, женихъ Пенелопы.
Εὐρυμέδουσα, ης, ἡ Эвримедуза, раба Алкиноя.
Εὐρυμέδων, οντος, ὁ Эвримедонъ, царь гигантовъ въ Эпирѣ.
εὐρυμέτωπος 2 (μέτωπον) широколобый.
Εὐρυνόμη, ης, ἡ Эвринома, ключница Улисса.
Εὐρύνομος, ου, ὁ Эвриномъ, женихъ Пенелопы.
εὐρύνω (εὐρύς) расширяю.
εὐρυόδεια, ἡ (εὐρύς, ὁδός) съ широкими дорогами.
εὐρυοπα, вм. εὐρυόπης, ὁ (ὀπτ-) далеко видящій; (ὄψ) широко звучащій, гремящій.
εὐρίπορος 2. (πόρος) съ широкими путями, широкій, обширный.
εὐρυπυλής 3. (πύλη) широковратный.
Εὐρύπυλος, ου, ὁ Эврипилъ с. Телефа, племянникъ Пріама.
εὐρύς 3., вин. εὐρέα вм. εὐρύν, широкій, обширный.
εὐρυσθενής 2. (σθένος) весьма могущественный.
Εὐρυτίδης, ου, ὁ, с. Эврита, = Ифитъ.
Εὐρυτίων, ωνος, ὁ Эвритіонъ кентавръ.
Εὔρυτος, ου, ὁ, Эвритъ с. Меланея.
εὐρυφυής 2. (φύω) широко растущій, хрѣ.
εὐρύχορος 2. (χῶρος) просторный, обширный.
εὐρώεις, εσσα, εν (εὐρώς) мрачный, темный.
ἐΰς, ἐΰ, ἠΰς, ἠΰ, род. ἐῆος, вин. ἐΰν, ἠΰν хорошій, добрый, благородный; род. мн. ср. ἐάων блага.
εὖσα см. εὕω.
ἐΰσκοπος 2. (σκοπός) хорошо цѣлящій, мѣтко попадающій; (σκοπέω) хорошо видящій, предстерегающій.
ἐΰσσελμος 2. (σέλμα) снабженный скамьями для гребцовъ; палубный.
εὐσταθής 2. (ἵστημι) твердый, на твердыхъ основаніяхъ.

ἐυστέφανος 2. прекрасно увѣнчанный.
ἐύστρεπτος. 2., ἐυστρεφής 2., ἐύστροφος 2. (στρέφω) хорошо скрученный, хорошо сплетенный, витой.
εὖτε союзъ: когда; εὖτ' ἂν вм. ὅταν въ случаѣ что, лишь только, всякій разъ когда.
ἐυτρεφής 2. (τρέφω) хорошо вскормленный, тучный.
ἐύτροχός 2. (τροχός) съ хорошими колесами.
εὔτυκτος 2 (τυκτος) хорошо сдѣланный, отдѣланный.
εὐφραδέως нар. красноречиво.
εὐφραίνω, буд. -ᾰνέω, аор. εὔφρηνα (φρήν) развеселяю, утѣшаю; M. радуюсь.
ἐυφρονέων, ουσα, ον благомыслящій, благосклонный, благоразумный.
εὐφροσύνη, ης, ἡ радость, веселіе.
εὔφρων 2. (φρήν) веселый.
εὔχαλκος 2. изъ прекрасной мѣди, хорошо отдѣланный мѣдью.
εὐχετάομαι = εὔχομαι, неопр. εὐχετάασθαι, пр. нес. εὐχετόωντο, хвалюсь, горжусь; молюсь, прошу; благодарю.
εὐχή, ῆς, ἡ просьба, желаніе, обѣтъ, молитва.
εὔχομαι DM. увѣряю, хвалюсь, горжусь, разсказываю; молюсь, дѣлаю обѣтъ, обѣщаю.
εὖχος, εος, τό просьба, желаніе; слава, честь.
εὐχροής 2. (χρόα) имѣющій хорошій цвѣтъ, красивый.
εὐχωλή, ῆς, ἡ обѣтъ; молитва.
εὕω обжигаю, палю.
εὐώδης 2. (ὄδωδα) благовонный.
εὐῶπις, ιδος, ἡ (ὤψ) съ прекрасными глазами; миловидный.
ἔφαγον см. φαγεῖν.
ἐφάλλομαι DM. 3. ед. аор. ἐπᾶλτο, прич. ἐπάλμενος и ἐπιάλμενος; наскакиваю, нападаю.
ἐφάμην, ἔφαν см. φημί.
ἐφανδάνω, ἐπιανδάνω нравлюсь.
ἐφάνη см. φαίνω.
ἐφάπτομαι M. касаюсь; P. пр. сов. ἐφῆπται, 3. давнопр. ἐφῆπτο, назначено, опредѣлено.
ἐφέζομαι DM. сажусь, сижу на ч. л. δίφρῳ.
ἐφέηκα, ἐφείην см. ἐφίημι.
ἐφεῖσα (εἶσα) недост. аор. 1., неопр. ἐφέσσαι, аор. общ. ἐφεισάμην, пов. ἔφεσσαι, прич. ἐφεσσάμενος, неопр. буд. ἐφέσσεσθαι сажаю, помѣщаю; M. кладу себѣ, сажаю себѣ γούνασίν τινα.
ἐφέλκω (ἕλκω) притягиваю, привлекаю; тяну за собою; M. влеку къ себѣ.
ἐφέννυμι см. ἐπιέννυμι.
ἐφέπεσχον см. ἐφέπω.
ἐφέπω, пр. нес. ἔφεπον, ἐφέπεσχον, буд. ἐφέψω, аор. ἐπέσπον, сосл. ἐπίσπω, неопр. ἐπισπεῖν, прич. ἐπισπών, преслѣдую, прохожу κορυφὰς ὀρέων, занимаюсь ревностно ч. л., ἄγρην; ускоряю ἔργον;

достигаю, навлекаю на себя πότμον; *M.* слѣдую, сопутствую, повинуюсь
ἐφέσσαι, ἔφεσσαι, ἐφέσσεσθαι, ἐφεσσάμενος см. ἐφεῖσα.
ἐφεστάμεν см. ἐφίστημι.
ἐφέστιος 2. (ἑστία) при очагѣ, около очага; домашній.
ἐφετμή, ῆς, ἡ (ἐφίημι) род. мн. ἐφετμέων, порученіе, приказаніе.
ἐφευρίσκω, аор. 2. ἐφεῦρον, сосл. ἐφεύρω, нахожу, попадаю, открываю.
ἐφεψιάομαι *DM.* шучу, осмѣиваю.
ἐφῆκα см. ἐφίημι.
ἔφημαι *D.* сижу на ч. л. при ч. л.
ἐφημέριος 2. (ἡμέρα) впродолженіе одного дня; ἐφημέρια φρονεῖν незаботиться о будущемъ.
ἐφημοσύνη, ης, ἡ=ἐφετμή порученіе, приказаніе, совѣтъ.
ἔφηνε см. φαίνω.
ἔφησθα см. φημί.
ἐφήσω см. ἐφίημι.
ἔφθην см. φθάνω.
ἐφθίαθ' вм. ἐφθίατο см. φθίω.
Ἐφιάλτης, ου, ὁ Эфіалтъ с. Алоея, гигантъ.
ἐφίζω, пр. нес. ἐφίζεσκεν, сажусь при ч. л., сижу.
ἐφίημι, буд. ἐφήσω, аор. 1. ἐφῆκα. аор. 2. сосл. ἐφείω, жел. ἐφείην, пов. ἔφες, буд. общ. ἐφήσομαι, посылаю, присылаю; побуждаю, подстрекаю; *M.* приказываю.
ἐφίστημι, 3. мн. пр. сов. ἐφεστᾶσι, неопр. ἐφεστάμεν, и ἐφεστάμεναι вм. ἐφεστάναι или ἐφεστηκέναι, давнопр. ἐφεστήκειν, 3. мн. ἐφέστᾰσαν, аор. 2. ἐφέστην, въ пр. сов. давнопр. и аор. 2.: ступаю, становлюсь, стою гдѣ н., па ч. н.; приступаю, приближаюсь.
ἐφόλκαιον, ου, τό (ἕλκω) кормило, руль.
ἐφοπλίζω буд. ἐφοπλίσσω, аор. сосл. ἐφοπλίσσω снаряжаю, приготовляю, вооружаю.
ἐφοράω, буд. ἐπόψομαι, аор. ἐπεῖδον, смотрю, надсматриваю, посѣщаю; буд. ἐπιί-ψομαι я выберу.
ἐφορμάω возбуждаю, поднимаю; *P.* желаю; нападаю.
ἐφορμή, ῆς, ἡ входъ.
ἐφρασάμην, ἐφράσθην см. φράζω.
ἔφυδρος 2. (ὕδωρ) влажный, приносящій дождь.
ἐφύπερθε(ν) нар сверху.
Ἐφύρη, ης, ἡ Эфира городъ въ Элидѣ.
ἔχᾰδον см. χανδάνω.
ἐχάρην см. χαίρω.
ἔχεα см. χέω.
ἐχέθυμος 2. имѣющій умъ; οὐχ ἐχ. легкомысленный.
ἐχέμεν см. ἔχω.
Ἐχένηος, ου, ὁ Эхеней, Феакъ.
ἔχεσκον см. ἔχω.
Ἔχετος, ου, ὁ Эхетъ, с. Эвхенора, жестокій царь въ Эпирѣ.
ἔχευα, ἐχευάμην см. χέω.
ἐχέφρων 2. (φρήν) разумный, мудрый.
Ἐχέφρων, ονος, ὁ Эхефронъ, с. Нестора.
ἔχῃσθα вм. ἔχῃς см. ἔχω.

ἐχθαίρω, аор. ἤχθηρα, ненавижу, преслѣдую.
ἔχθιστος 3. превосх. ст. отъ ἐχθρός.
ἔχθομαι я ненавидимъ.
ἔχθος, εος, τό ненависть, непріязнь.
ἐχθρός 3. ненавистный, противный.
ἐχύμην см. χέω.
ἔχω (ἐχ-), 2. ед. сосл. ἔχησθα; пр. нес. εἶχον, ἔχον, ἔχεσκον, буд. ἕξω, σχήσω, аор. ἔσχον, неопр. σχεῖν, σχέμεν, буд. общ. ἕξομαι, σχήσομαι, аор. общ. ἐσχόμην, 3. ед. σχέτο, пов. σχέο, σχοῦ, неопр. σχέσθαι, прич. σχόμενος, имѣю, владѣю, обитаю, ἔργα ἔχειν обработывать поля; χλαῖναν ἔχειν носить плащъ, τιμὴν ἔχειν имѣть царское достоинство, ὕβριν ἔχειν быть надменнымъ, ὕπνος ἔχει τινα сонъ овладѣлъ к., σέβας μ᾽ ἔχει я изумленъ; —держу, удерживаю; —поддерживаю; — направляю νῆα; ἔχειν ἐπί τινα идти на кого;—нахожусь, есмь, εὖ ἔχει хорошо; — удерживаюсь, молчу; — выдаюсь, простираюсь; *M*. держу для себя, держусь, удерживаюсь, твердо держусь; завишу, τινός, ἔκ τινος; отстаю; задерживаюсь, останавливаюсь.
ἑψιάομαι *DM*. играю, веселюсь.
ἕψομαι см. ἕπομαι.
ἐῶ, ἐῷ см. ἐάω.
ἔωθα см. ἔθω.
ἐῴκει см. ἔοικα.
ἐώλποι см. ἔλπω.
ἐῷμι см. ἐάω.
ἐών см. εἰμί.
ἐῳνοχόει см. οἰνοχοέω.
ἐώργει см. ἔρδω.
ἕως, εἵως союзъ: до того времени пока, между тѣмъ какъ, чтобы; нар.: нѣкоторое время, покамѣстъ.
ἔωσι см. εἰμί.
ἐῶσι см. ἐάω.

Z.

ζαής 2. (ἄημι), вин. ζαῆν, сильно дующій, бурный.
Ζάκυνθος, ου, ἡ Закинѳъ, островъ Іоническаго моря.
ζατρεφής 2. (τρέφω) весьма тучный.
ζάω сокр. ζῶ см. ζώω.
ζειά, ᾶς, ἡ полба.
ζείδωρος, 2. (ζειά, δῶρον) дающій хлѣбъ, надѣляющій плодами, плодоносный.
ζέσσεν см. ζέω.
ζεύγνῡμι и ζευγνύω, неопр. ζευγνύμεναι, ζευγνύναι, аор. 1. ἔζευξα, ζεῦξα, пр. сов. стр. ἔζευγμαι впрягаю, запрягаю; соединяю; *M*. для себя.
Ζεύς, ὁ, зват. Ζεῦ; род. Διός, дат. Διί, вин. Δία, и Ζηνός, Ζηνί, Ζῆνα, Зевсъ, с. Кроноса, отецъ боговъ и людей.
ζεφυρίη, ης, ἡ (т. е. πνοή) западный вѣтеръ.
ζέφυρος, ου, ὁ зефиръ, западный вѣтеръ.

ζέω, 3. ед. пр. нес. ζέε, аор. 1. ἔζεσα, ζέσσα, киплю.
Ζῆθος, ου, ὁ Зееъ, с. Зевса.
ζηλήμων 2. (ζηλέω) завистливый, завидующій, ревнивый.
Ζηνός, Ζηνί. Ζῆνα см. Ζεύς.
ζόφος, ου, ὁ мракъ, темнота; мракъ подземнаго міра, подземной міръ;—западъ.
ζυγόν, οῦ, τό ярмо; ὑπὸ ζυγὸν ἄγειν запрягать; — скамьи для гребцовъ.
ζωάγρια, ων, τά (ζωός, ἀγρέω) награда за спасеніе жизни.
ζωή, ῆς, ἡ (ζάω) имущество, состояніе.
ζῶμα, ατος, τό (ζώννυμι) нижнее платье=χιτών.
ζώνη, ης, ἡ поясъ.
ζώννυμι. буд. ζώσω, аор. ἔζωσα, опоясываю; *M*. опоясываюсь, вооружаюсь.
ζωός 3. сокр. ζώς, живой.
ζωστήρ, ῆρος, ὁ (ζώννυμι) поясъ.
ζῶστρον, ου, τό поясъ.
ζώω=ζάω неопр. наст. ζωέμεναι и ζωέμεν вм. ζώειν живу.

Η.

ἤ, ἠέ частица раздѣлит., вопрос. и сравнит.; разд.; или—или также, или даже; вопрос.; ли, или; сравн.: какъ, нежели, чѣмъ.
ἦ нар. въ самомъ дѣлѣ, навѣрно, право.
ἦ пр. нес. отъ εἰμί; пр. нес. отъ ἠμί.
ᾗ дат. ж. отъ ὅς, ἥ, ὅ; какъ нар. гдѣ; какъ.
ἴα см. εἰμί.
ἦα, τά см ἤια.
ἠβαιός 2. малый небольшой; τρίχες οὐδ' ἠβαιαί безъ волосъ, ἠβαιόν нар. мало, ἠβαιὸν ἀπὸ σπείους недалеко отъ пещеры.
ἡβάω, ἡβώω, жел. ἡβώοιμι, прич ἡβῶν, ἡβώων, прич. аор. ἡβήσας, нахожусь въ цвѣтущемъ возрастѣ, цвѣту.
ἥβη, ης, ἡ цвѣтущій возрастъ, юность, крѣпость юности.
Ἥβη, ης, ἡ Геба, дочь Зевса.
ἥβῶμι, ἡβώοιμι см. ἡβάω.
ἠγάασθε см ἄγαμαι.
ἤγαγον, ἠγαγόμην см. ἄγω.
ἠγάθεος 3. весьма божественный, священный.
ἠγάσσατο см. ἄγαμαι.
ἦγε см. ἄγω.
ἤγε см. ὅγε.
ἡγεμονεύω веду, иду впереди, провожаю, указываю; предводительствую.
ἡγεμών, όνος, ὁ проводникъ; предводитель.
ἡγέομαι *DM* (ἄγω) веду; иду впереди, начинаю; предводительствую, начальствую.
ἠγερέθομαι (ἀγείρω) собираюсь.
ἠγερθεν см. ἀγείρω.
ἠγηλάζω (ἡγέομαι) веду; переношу, κακὸν μόρον ἠγηλάζειν вести печальную жизнь.
ἡγήτωρ, ορος, ὁ (ἡγέομαι) вождь, предводитель.
ἠγοράασθε, ἠγορόωντο см. ἀγοράομαι.
ἠδέ союзъ: и, и также.

ἧδε см. ὅδε.
ᾔδεα, ᾔδη, давнопр. къ οἶδα, см. εἴδω.
ἤδη нар. теперь, тотчасъ, уже.
ᾔδησθα см. οἶδα.
ἥδομαι *DM.* аор. ἡσάμην, радуюсь.
ἦδος, εος, τό удовольствіе, радость, прибыль.
ἡδύποτος 2. (πίνω) пріятный для питья.
ἡδύς 3. и 2. сладкій, пріятный, веселый.
ἠέ (ἦε) вм. ἤ (ἦ).
ᾖε см. εἶμι.
ᾐείδειν, ᾐείδη, ᾐείδης см. εἴδω.
ἤειρε см. ἀραρίσκω и εἴρω.
ἠέλιος, ου, ὁ = ἥλιος солнце; Геліосъ, богъ солнца.
ἤεν см. εἰμί.
ἠέπερ нар. см. ἤπερ.
ἠέρα, ἠέρι см. ἀήρ.
ἠέριος 3. (ἀήρ) въ утреннемъ туманѣ, на разсвѣтѣ; ранній, утренній.
ἠεροειδής 2. (ἀήρ, εἶδος) туманный, мрачный, воздухоподобный, воздушный.
ἠερόεις, εσσα, εν, туманный, мрачный, темный.
ἠέρος см. ἀήρ.
ἦην см. εἰμί.
ἠήρ, ἠέρος, см. ἀήρ.
ἤθεῖος 3. вѣрный, милый, пріятный, любезный. какъ сущ. другъ, старшій братъ.
ἦθος, εος, τό жительство, жилище; хлѣвъ.
ἤια и ᾖα, ων, τά съѣстные припасы на дорогу, пища; мякина, шелуха.
ᾔει см. εἰμί.
ἠίθεος, ου, ὁ юноша, холостой.
ᾔικτο см. ἔοικα.
ἦιξε см. ἀΐσσω.
ἤϊον см. εἶμι.
ἤϊσαν см. εἶμι.
ἠΐχθη см. ἀΐσσω.
ἠϊών, ονος, ἡ морской берегъ, песчаный берегъ.
ἦκα нар. слабо, тихо, слегка, незамѣтно, медленно.
ἧκα см. ἵημι.
ἤκαχε см. ἀκαχίζω.
ἠκέσσατο см. ἀκέομαι.
ἥκω я пришелъ.
ἠλάκατα, ων, τά шерсть, нитки.
ἠλᾰκάτη, ης, ἡ прялка.
ἤλασα см. ἐλαύνω.
ἠλασκάζω (ἀλάομαι) избѣгаю, уклоняюсь.
ἠλᾶτο см. ἀλάομαι.
ἤλδανε см. ἀλδαίνω.
ἤλεκτρον, ου, τό и ἤλεκτρος, ου, ὁ, ἡ янтарь; электронъ, блестящій металлъ, составъ изъ золота и серебра.
ἠλεός 3. (ἀλάομαι) сумасшедшій, безумный; сводящій съ ума.
ἠλήλατο см. ἐλαύνω.
ἠλίβατος 2. крутой, высокій.
ἠλίθᾰ нар. (ἅλις) достаточно, довольно.
ἧλιξ, ικος, ὁ, ἡ одинакихъ лѣтъ, сверстникъ.
Ἦλις, ιδος, ἡ, вин. Ἦλιδα, Элида, область въ Пелопоннезѣ.
ἤλιτε см. ἀλιταίνω.
ἤλκησε см. ἑλκέω.
ἤλυθον см. ἔρχομαι.
ἤλυξα см. ἀλύσκω.
Ἠλύσιον πεδίον, τό Элисей-

ское поле, жилище блаженныхъ.
ἤλφον см. ἀλφάνω.
ἦλω см. ἁλίσκομαι.
ἠλώμην см. ἀλάομαι.
ἠμαθόεις 3. (ἄμαθος) песчаный.
ἧμαι (пр. сов. отъ осн. ἑ-), 2. ед. ἧσαι, 3. ед. ἧσται, 3 мн. ἧνται, ἕαται, εἵαται, пов. ἧσο, 3. мн. пр. нес. ἧντο, ἕατο, εἵατο сижу, лежу; пребываю, живу.
ἦμαρ, ατος, τό день, судьба, νόστιμον ἦμαρ день возвращенія, αἴσιμον, μόρσιμον ἦμ. день смерти; δείελον ἦμ. вечеръ, ἐπ' ἤματι ежедневно, ἤματα πάντα всегда.
ἠμάτιος 3. дневной; днемъ, въ день.
ἤμβροτον см. ἁμαρτάνω.
ἡμεῖς, ἄμμες, род. ἡμέων, ἡμείων, дат. ἡμῖν, ἧμιν, вин. ἡμέας, ἄμμε мы.
ἡμείων вм. ἡμέων, ἡμῶν.
ἠμέν союзъ: и, равно какъ; ἠμέν—ἠδέ не только—но и.
ἠμέρη, ης, ἡ день.
ἡμερίς, ίδος, ἡ благородная виноградная лоза.
ἥμερος 2. кроткій, ручной.
ἡμέτερος 3. нашъ; ἡμετερόνδε нар. домой.
ἠμί=φημί, 3. ед. пр. нес. ἦ=ἔφη сказалъ.
ἡμιόνειος 3. муловый, ἄμαξα ἡμιονείη колесница запряженная мулами.
ἡμίονος, ου, ὁ, ἡ мулъ.
ἥμισυς 3. половинный, ἡμίσεες λαοί половина народовъ, τὸ ἥμισυ половина.
ἦμος нар. какъ, когда, послѣ того какъ, между тѣмъ какъ.
ἤν=ἐάν союзъ: если; ли.
ἠναίνετο см. ἀναίνομαι.
ἤνεικα, ἠνείκαντο см. φέρω.
ἠνεμόεις 3. (ἄνεμος) вѣтреный, воздушный, подверженный вѣтрамъ, высокій.
ἡνία, ων, τά (ἵημι) вожжи.
ἠνίκα нар. когда, въ то время когда.
ἡνιοχεύω (ἡνία, ἔχω) правлю лошадьми, держу вожжи.
ἠνίπαπε см. ἐνίπτω.
ἦνις, ιος, ἡ (ἔνος), вин. мн. ἤνῖς, годовалая.
ἦνον см. ἄνω.
ἠνορέη, ης, ἡ, дат. ἠνορέηφι (ἤνωρ=ἀνήρ) мужество, отвага, сила.
ἦνοψ, οπος, ὁ, ἡ блестящій.
ἤνπερ см. ἤν.
ἧντο см. ἧμαι.
ἤνυτο см. ἀνύω.
ἠνώγεα, ἠνώγει см. ἄνωγα.
ἦξε вм. ἕαξε, см. ἄγνυμι.
ἠοῖος 3. (ἠώς) утренній, ранній; восточный.
ἧπαρ, ἄτος, τό печень.
ἧπαφε см. ἀπαφίσκω.
ἠπεδανός 3. слабый, хилый, немощный.
ἤπειρος, ου, ἡ твердая земля.
ἠπειρόνδε нар. къ твердой землѣ.
ἤπερ, ἠέπερ нежели.
ἧπερ см. ὅσπερ.
ἠπεροπεύς, ῆος, ὁ обманщикъ, обольститель.
ἠπεροπεύω обманываю, обольщаю.
ἤπιος 3. кроткій, нѣжный;

благосклонный, милостивый; ἤπια εἰδέναι τινί быть благосклоннымъ къ к.
ἠπύω громко взываю; звучу.
ἦρ, ἦρος, ἦρι см. ἔαρ.
ἦρα, только ἦρα φέρειν τινι угождать к. л.
Ἡρακλέης, ῆος, ὁ Геркулесъ, с. Зевса и Алкмены.
Ἡρακλήειος 3. принадлежащій Геркулесу, βίη Ἡρ.=сильный Геркулесъ.
ἤραρε см. ἀραρίσκω.
ἤρατο см. αἴρω.
ἠρᾶτο см. ἀράομαι.
Ἥρη, ης, ἡ Гера, дочь Кроноса, супруга Зевса.
ἠρήρει см. ἀραρίσκω.
ἠρήρειστο см. ἐρείδω
ἠρήσαντο см. ἀράομαι.
ἦρι нар. рано, рано поутру.
ἠριγένεια, ας, ἡ (γίγνομαι) рожденная утромъ, изъ утреннихъ сумерекъ, утренняя; богиня утра.
ἤριπε см. ἐρείπω.
ἤρυγε см. ἐρεύγομαι.
ἠρῶ, 2. ед.пр. нес.отъ ἀράομαι.
ἠρώησαν см. ἐρωέω.
ἥρως, ωος, ὁ свободный человѣкъ, благородный, герой.
ἧσαι, ησο см. ἧμαι.
ἥσατο см. ἥδομαι.
ἧσειν см. ἵημι.
ἦσθα см. εἰμί.
ἤσκειν см. ἀσκέω.
ἧσο см. ἧμαι.
ἥσσων 2. сравн. къ κακός меньше, хуже, слабѣе.
ἧσται см. ἧμαι.
ἤστην см. εἰμί.
ἡσυχίη, ης, ἡ спокойствіе, покой, досугъ.
ᾐσχυμμένος см. αἰσχύνω.
ἠτε или также, или даже.
ἦτε, ἦ τε навѣрно, см. ἦ.
ἧτε см. ὅστε.
ἥτις см. ὅστις.
ᾐτιάασθε, ᾐτιόωντο см. αἰτιάομαι.
ἤτοι дѣйствительно, конечно, однако.
ἦτορ, ορος, τό сердце, мужество, душа.
ἠυγένειος, ἠυγενής см. εὐγ.
ηὔδα см. αὐδάω.
ἠύξωνος, ἠυθέμεθλος, ἠύκομος, ἠύς, ἠύ см. εὐζ. εὐθ. εὐκ. ἐύς.
ἦυσε см. ἠύω.
ἠύτε нар. какъ, равно какъ, подобно тому, когда.
Ἥφαιστος, ου, ὁ Гефестъ, с. Зевса.
ἦφι вм. ᾗ.
ἠχή, ῆς, ἡ гулъ, отголосокъ, шумъ.
ἠχήεις 3. звучащій, шумящій, гремящій; оглашающійся.
ἤχθετο см. ἄχθομαι и ἔχθομαι.
ἦχι нар. вм. ᾗ гдѣ.
ἠῶθεν нар. (ἠώς) съ утра; рано поутру.
ἠῶθι нар. (ἠώς) утромъ; ἠῶθι πρό до утра, до разсвѣта.
ἠών, όνος, ἡ см. ἠϊών.
ἠώς, ἡ, род. ἠοῦς, дат. ἠοῖ, вин. ἠῶ, заря, разсвѣтъ; утро; свѣтъ; востокъ.—Заря, какъ божество (aurora).

Θ.

θ᾽=τέ предъ густ. придыханіемъ.
θαάσσω (θάσσω), неопр. θαασσέμεν, сижу.

θαλάμη, ης, ἡ логовище, нора.
θαλαμηπόλος, ου, ἡ служанка.
θάλαμος, ου, ὁ спальня, чертогъ невѣсты; жилище хозяйки, теремъ; комната; кладовая.
θάλασσα, ης, ἡ море, въ особ. Средиземное море.
θαλάσσιος 2. морской; θαλάσσια ἔργα мореплаваніе; рыбная ловля.
θαλέθω (θάλλω) цвѣту.
θάλεια, ἡ (т. е. δαίς) роскошный, богатый пиръ.
θαλερός 3. цвѣтущій, крѣпкій, богатый, прекрасный; изобильный, текущій.
θαλίη, ης, ἡ (θάλλω) цвѣтущее счастіе, радость, удовольствіе; пиръ.
θαλλός, οῦ, ὁ вѣтвь, отпрыскъ, листья.
θάλλω и θηλέω, аор. 2. ἔθαλον, θάλον, пр. сов. τέθηλα, прич. τεθηλώς, ж. τεθαλυῖα, вм. τεθηλυῖα, давнопр. τεθήλει зеленѣю, цвѣту, изобилую; прич. пр. сов. τεθηλώς роскошный, пышный.
θάλος, εος, τό вѣтвь, отрасль.
θαλπιάω нагрѣваюсь, дѣлаюсь теплымъ, прич. θαλπιόων.
θάλπω согрѣваю.
θαλπωρή, ῆς, ἡ укрѣпленіе, утѣшеніе, радость.
θαμά нар. часто, постоянно.
θαμβέω удивляюсь, изумляюсь, ужасаюсь.
θάμβος, εος, τό (θάομαι), род. θάμβευς, вм. θάμβους, изумленіе, удивленіе, ужасъ.
θαμέες (θαμά) только во мн. частый, густой.
θαμίζω (θαμά) часто прихожу, часто бываю, нахожусь.
θάμνος, ου, ὁ кустарникъ, кустъ, вѣтвь, дерево.
θάνατος, ου, ὁ смерть, убійство; οἰκτίστῳ θανάτῳ θνήσκειν умереть самымъ жалкимъ образомъ; во мн. роды смерти.
θανέειν θανέεσθαι, θάνον см. θνήσκω.
θάομαι=θεάομαι, θηέομαι DM. буд. θήσομαι 3. мн. жел. аор. θησαίατ' вм. θήσαιντο, удивляюсь.
θάπτω погребаю.
θαρσαλέος 3. отважный, храбрый; смѣлый, дерзкій; θαρσαλέως нар. смѣло.
θαρσέω смѣю, отваживаюсь, дерзаю.
θάρσος, εος, τό увѣренность, отвага, смѣлость; дерзость.
θαρσύνω, пр. нес. θάρσυνον, одушевляю, ободряю.
θάσσων 2. см. ταχύς.
θαῦμα, ατος, τό чудо; удивленіе, изумленіе.
θαυμάζεσκον см. θαυμάζω.
θαυμάζω пр. нес. θαύμαζον, аор. сосл. θαυμάσσω, буд. θαυμάσ(σ)ομαι, . (θαῦμα) изумляюсь, удивляюсь.
θαφ-, θαπ- или ταφ-: осн. пр. сов. съ знач. наст. τέθηπα, давнопр. ἐτεθήπεα, аор. 2. ἔταφον, прич. ταφών, удивляюсь, изумляюсь.
θάω, M. θάομαι, неопр. θῆσθαι, вм. θάεσθαι, дою.
θεά, ᾶς, ἡ богиня.
θέαινα, ἡ=θεά
θέειον, ου, τό см. θεῖον.

θεειόω см. θειόω.
θείειν вм. θέειν, θεῖν.
θεῖεν см. τίθημι.
θειλόπεδον, ου, τό сушильня, мѣсто для сушенія на солнцѣ.
θεῖμεν, θεῖναι см. τίθημι.
θείνω, неопр. θεινέμεναι, вм. θείνειν, бью, ударяю, раню.
θείομεν=θῶμεν см. τίθημι.
θεῖον, ου, τό сѣра.
θεῖος 3. божественный, священный; прекрасный, великолѣпный, великій.
θειόω курю сѣрою, очищаю сѣрою.
θείω вм. θέω.
θείω вм. θέω, θῶ см. τίθημι.
θέλγεσκον пр. нес. отъ θέλγω.
θέλγω обворожаю; чарую, усыпляю, обманываю; ослѣпляю.
θελκτήριον, ου, τό обаяніе, обвороженіе, очарованіе, удовольствіе.
θέμεν, θέμεναι см. τίθημι.
θέμις, ἡ, род. θέμιστος (τίθημι) законъ, справедливость, право; θέμις ἐστίν прилично, позволено; θέμιστες законы, уставы, законная власть, изреченіе оракула, приговоръ боговъ; Θемида (богиня).
θεμιστεύω сужу.
θεμόω принуждаю.
θέο пов. вм. θοῦ см. τίθημι.
θεοειδής 2. богоподобный.
θεοείκελος 2. богоподобный.
θεόθεν нар. отъ боговъ.
Θεοκλύμενος, ου, ὁ Θеоклименъ, предсказатель.
θεοπροπέω пророчествую, предсказываю.
θεοπροπίη, ης, ἡ пророчество, оракулъ; приговоръ, воля боговъ.
θεοπρόπος, ου, ὁ предсказатель.
θεός, οῦ, ὁ, ἡ, род. мн. θεόφιν, богъ, божество; богиня.
θεουδής, 2. (θεός, δέος) богобоязненный, набожный, благочестивый.
θεόφιν см. θεός.
θεραπεύω служу.
θεράπων, οντος, ὁ слуга.
θερέω вм. θερῶ см. θέρομαι.
θερμαίνω согрѣваю, грѣю, P. дѣлаюсь жаркимъ, горячимъ.
θερμός 3. теплый, горячій.
θέρμω согрѣваю, нагрѣваю; P. дѣлаюсь жаркимъ.
θέρος, εος и ευς, τό лѣто.
θερσόμενος см. θέρω.
θέρω согрѣваю; P. θέρομαι, буд. θέρσομαι, аор. 2. ἐθέρην, аор. сосл. θερέω, согрѣваюсь.
θές, θέσαν, θέσθαι см. τίθημι.
θέσκελος 2.=θεοείκελος богоподобный, сверхъестественный, изумительный; нар. θέσκελον удивительно.
θεσμός, οῦ, ὁ постановленіе, законъ, нравъ, обыкновеніе.
θεσπέσιος 3. (θεός, εἰπεῖν) богомъ только выражаемый, божескій; прекрасный, превосходный; сильный, страшный, удивительный.
θεσπιδαής 2. (θέσπις, δαίω) возженный богомъ, сильный.
θέσπις, ιος, ὁ, ἡ боговдохно-

венный; божественный, прекрасный, сильный.

Θεσπρωτοί, ῶν, οἱ Θеспроты, народъ въ Эпирѣ.

ϑέσφᾰτος 2. (ϑεός, φημί) сказанный, возвѣщенный богомъ; ϑέσφατον, ου, τό рѣшеніе боговъ.

Θέτις, ιδος, ἡ Θетида, нимфа, супруга Пелея, мать Ахиллеса; дат. Θέτῐ, вин. Θέτῖν, зват. Θέτι.

ϑέτο, см. τίϑημι.

ϑέω, ϑείω, буд. ϑεύσομαι, пр. нес. ϑέεσκον, бѣгу, спѣшу.

ϑέωμεν вм. ϑῶμεν см. τίϑημι.

ϑεώτερος 3. сравн. отъ ϑεός.

Θῆβαι, ῶν, αἱ и Θήβη, ης, ἡ Θивы, 1) семивратный городъ въ Віотіи, 2) стовратный городъ въ Египтѣ.

Θηβαῖος 3. Θиванскій; сущ. Θиванецъ

Θηβαῖος, ου, ὁ Θивей, Троянецъ.

ϑηέομαι=ϑεάομαι, 2. ед. жел. ϑηοῖο, 1. мн. пр. нес. ἐϑηεύμεσϑα вм. ἐϑηούμεϑα, 3. мн. пр. нес. ϑηεῦντο вм. ἐϑηοῦντο, аор. 1. ἐϑηησάμην, 3. мн. жел. ϑησαίατο, смотрю, съ удивленіемъ разсматриваю, изумляюсь.

ϑήῃς =ϑῇς см. τίϑημι.

ϑηητήρ, ῆρος, ὁ смотритель, знатокъ.

ϑήιον, ου, τό см. ϑεῖον.

ϑῆκα аор. 1. отъ τίϑημι.

ϑήλεας вин. мн. отъ ϑῆλυς.

ϑηλέω=ϑάλλω цвѣту, зеленѣю.

ϑῆλυς 3. и 2. женскій, женскаго рода; оплодотворяющій, ἐέρση.

ϑηλύτερος 3. сравн. отъ ϑῆλυς, женскій, нѣжный.

ϑημών, ῶνος, ὁ (τίϑημι) куча.

ϑήν энкл. право, навѣрно.

ϑηοῖο см. ϑηέομαι.

ϑήρ, ϑηρός, ὁ звѣрь.

ϑήρη, ης, ἡ охота; добыча охоты.

ϑηρεύω охочусь.

ϑηρίον, ου, τό звѣрь.

ϑής, ϑητός, ὁ наемникъ.

ϑησαίατο см. ϑηέομαι.

ϑήσατο, ϑῆσϑαι см. ϑάομαι.

Θησεύς, ῆος и έως, ὁ Тезей, с. Эгея, царь Аѳинскій.

ϑητεύω служу, работаю за плату.

ϑίς, ϑῖνός, ὁ куча, холмъ, песчанный холмъ, морской берегъ.

ϑλάω, аор. ἔϑλασ(σ)α, толку, раздавливаю, разбиваю.

ϑλίβω жму, давлю, *М.* тру себѣ, ὤμους.

ϑνήσκω (ϑαν-), буд. ϑανοῦμαι. неопр. ϑανέεσϑαι, аор. 2. ἔϑανον, ϑάνον, пр. сов. τέϑνηκα, мн. τέϑνᾰμεν, τεϑνᾶσι, жел. τεϑναίην, пов. τέϑναϑι, неопр. τεϑνάμεν и τεϑνᾰμεναι, прич: τεϑνεώς, τεϑνηώς, род. τεϑνηότος, дат. τεϑνεῶτι, ж. τεϑνηυῖα, умираю, погибаю; пр. сов. я умеръ; τεϑνηκώς умершій.

ϑνητός 3. (ϑνήσκω) смертный.

Θόας, αντος, ὁ Θоасъ, с. Андремона, царь Калидонскій въ Этоліи.

θοινάω неопр. аор. стр. θοινηθῆναι, ѣмъ, пирую.
θόλος, ου, ὁ куполъ, круглое зданіе для сохраненія домашн. утвари.
θοός 3. быстрый, скорый; острый, νῆσοι θοαί острова съ острыми скалами.
θοόω острю, заостряю.
θόρε вм. ἔθορε см. θρώσκω.
θοροῦσα прич. аор. женск. отъ θρώσκω.
θόρωσι сосл. аор. 2. отъ θρώσκω.
θοῦρος, ου, ὁ, ж. θοῦρις, ιδος, ἡ (θρώσκω) нападающій, неистовый, мужественный.
θόωκος, ὁ см. θῶκος.
Θόων, ωνος, ὁ Θоонъ, молодой Феакъ.
θοῶς нар. быстро, скоро, тотчасъ.
Θόωσα, ης, ἡ Θооза, мать Полифема, нимфа.
θρασυμέμνων 2. (θρασύς, μένω) смѣло выдерживающій, отважный.
Θρασυμήδης, ους, ὁ Θразимедъ, с. Нестора.
θρασύς 3. смѣлый, отважный, храбрый.
θρέψα вм. ἔθρεψα см. τρέφω.
Θρήκη, ης, ἡ Θракія, область, въ сѣверной Греціи, Θρήκηνδε во Θракію.
θρηνέω плачу, оплакиваю.
θρῆνυς, υος, ὁ скамейка.
θριγκός, οῦ, ὁ карнизъ, зубецъ.
θριγκόω окружаю карнизомъ, зубцами.
Θρινακίη, ης, ἡ Θринакія, островъ (Sicilia?).
θρίξ, τριχός, ἡ волосъ, шерсть, щетина.
θρόνος, ου, ὁ сѣдалище, кресло.
θρώσκω, аор. 2. ἔθορον, θόρον, 3. мн. сосл. θόρωσι, скачу, прыгаю; нападаю, бросаюсь.
θυγάτηρ, ἡ, род. -τέρος и -τρός дочь.
θυέεσσιν дат. мн. отъ θύος.
θύελλα, ης, ἡ буря, бурный вихорь.
Θυέστης, ου, ὁ Θіестъ, с. Пелопса, отецъ Эгиста.
Θυεστιάδης, ου, ὁ с. Θіеста, = Эгистъ.
θυήεις 3. дышущій благовоніями, благовонный.
θυμαλγής 2. (θυμός, ἄλγος) печальный.
θυμαρής 2. (θυμός, ἄρω) пріятный, милый, дорогой сердцу; ἄλοχος θυμαρής возлюбленная, милая жена.
θυμηγερέω (ἀγείρω) собираюсь съ духомъ, съ силами.
θυμηδής 2. (ἥδος) пріятный.
θυμῆρες нар. пріятно.
θυμοδακής 2. (δάκνω) грызущій сердце.
θυμολέων, οντος (λέων) со львиною душою, храбрый.
θυμός, οῦ, ὁ душа; жизнь, жизненная сила; сердце, желаніе, страсть, мужество, гнѣвъ; вм. νοῦς образъ мыслей, умъ, намѣреніе, рѣшеніе, мысль.
θυμοφθόρος 2. (φθείρω) снѣдающій, терзающій душу; убійственный, гибельный.
θύνω пр. нес. θῦνον, стрем-

люсь, спѣшу, бросаюсь κατὰ μέγαρον.

θύον, ου, τό благовонное дерево (thyia cupressoides).

θύος, εος, τό куреніе, жертва.

θυοσκόος, ου, ὁ (θύος, καίω) жрецъ, предсказатель, прорицатель.

θύραζε нар. за двери, внѣ.

θυρεός, οῦ, ὁ огромный камень, который служилъ вмѣсто дверей.

θύρετρα, ων, τά дверь.

θύρη, ης, ἡ дверь, входъ (пещеры); θύρησι, θύρηθι, θύρηφι нар. внѣ, на дворѣ.

θύω, аор. θῦσα, курю, жертвую, сожигаю жертвы.

θύω, пр. нес. θῦον, свирѣпствую, ярюсь рвусь; свищу; δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν весь полъ былъ покрытъ кровью.

θυώδης 2 благовонный.

θωή, ῆς, ἡ наказаніе, денежная пеня.

θῶκος, ου, ὁ засѣданіе; кресло; θωκόνδε нар. въ засѣданіе.

Θῶν, ῶνος, ὁ Θонъ, Египтянинъ.

θωρήσσω вооружаю панцыремъ, вооружаю; P. вооружаюсь.

I.

ἴα, ἰῆς вм. μία см. ἴος.

ἰαίνω, аор. 1. ἴηνα, аор. стр. ἰάνθην нагрѣваю, согрѣваю; χαλκὸν ἀμφὶ πυρί; смягчаю, увеселяю, радую, θυμόν; M. радуюсь.

ἰάλλω, аор. ἴηλα, бросаю, пускаю; χεῖρας простираю; τινὰ ἀτιμίησι ἰάλλειν обезчестить кого, презирать.

ἰάνθην см. ἰαίνω.

ἰάομαι DM., буд. ἰήσομαι, аор. ἰησάμην, излечиваю, лечу.

ἰάπτω посылаю, бросаю; съ предл. κατά касаюсь, врежу, порчу.

Ἰάρδανος, ου, ὁ Іарданъ, небольшая рѣка на остр. Критѣ.

ἴασι см. εἶμι.

Ἰασίδης, ου, ὁ с. Іазія 1) = Амфіонъ царь Орхоменскій, 2) = Дметоръ, царь Кипрійскій.

Ἰασίων, ωνος, ὁ Іазіонъ, с. Зевса.

Ἴασον Ἄργος, τό Іазійскій Аргосъ (о Пелопоннезѣ).

ἰαύεσκον пр. нес. отъ ἰαύω.

ἰαύω сплю, провожу ночь.

ἰαχή, ῆς, ἡ крикъ, шумъ.

ἰάχω громко кричу, шумлю, звучу, свищу, гремлю.

Ἰαωλκός, οῦ, ἡ Іолкъ, городъ въ Магнезіи.

ἰδέ=ἠδέ союзъ: и.

ἴδε, ἰδέειν, ἴδεσκον см. εἴδω.

ἴδηαι см. εἴδω.

ἴδιος 3. собственный, частный, πρῆξις ἰδίη частное дѣло.

ἰδίω=ἱδρόω потѣю.

ἴδμεν, ἴδμεναι см. εἴδω.

ἰδνόω сгибаю, кривлю, гну; P. сгибаюсь.

ἰδοίατο вм. ἴδοιντο см. εἴδω.

Ἰδομενεύς, ῆος и έος, ὁ Идоменей, с. Девкаліона, царь Критскій.

ἴδον=εἶδον см. εἴδω, ὁράω.
ἴδρις, ι, род. ιος (εἰδέναι) свѣдущій, опытный, разумный.
ἱδρόω, прич. ἱδρώων, ἱδρῶσα, потѣю.
ἱδρύω, аор. ἵδρυσα, сажаю, помѣщаю.
ἱδρώς, ῶτος, ὁ, вин. ἱδρῶ, дат. ἱδρῷ, потъ.
ἰδυῖα, ἴδω, ἴδωμι см. εἴδω.
ἴε, ἴεν, ἰειή см. εἰμι.
ἵει, ἵεμαι см. ἵημι.
ἵεμαι M., пр. нес. ἱέμην, иду, спѣшу.
ἱέμεναι, ἷεν см. ἵημι.
ἰέναι см. εἰμι.
ἱερεύω и ἱρεύω, пр. нес. ἱέρευον и ἵρευον, ἱρεύεσκον (ἱερός) убиваю жертвы, жертвую.
ἱερήιον, ου, τό жертвенное животное.
ἱερόν и ἱρόν, οῦ, τό даръ, жертва; ἱερὰ ῥέζειν принести жертву.
ἱερός 3. сильный, бодрый, ἴς Τελεμάχοιο, μένος Ἀλκινόοιο; божественный, священный ποταμοί, δώματα.
ἱζάνω (ἵζω) сижу, сажусь.
ἵζω сижу, сажусь, ἐπὶ λίθοις, ἐς θρόνον, ἐπὶ δεῖπνον; располагаюсь лагеремъ, сажусь въ засаду, сажусь.
ἵηλα, ἰῆλαι см. ἰάλλω.
ἵημι, 3. л. мн. ἱεῖσι., неопр. ἱέμεναι, прич. ἱείς, пов. ἵει, пр. нес. ἵην, и ἵουν, 3. ед. ἵει, буд. ἥσω, аор. ἧκα, ἕηκα, посылаю, высылаю, бросаю, мечу; (о голосѣ) издаю, испускаю, звучу; (о водѣ) выливаю, разливаю, теку; M. прихожу въ сильное движеніе, стремлюсь, сильно желаю.
ἴηναι см. ἰαίνω.
ἰήσασθαι см. ἰάομαι.
ἴησι вм. ἴῃ см. εἰμι.
ἰήσομαι см. ἰάομαι.
Ἰήσων, ονος, ὁ Іасонъ (Язонъ), с. Эзона, знаменитый Аргонавтъ.
ἰητήρ, ῆρος, ὁ и ἰητρός, οῦ, ὁ (ἰάομαι) врачъ, лекарь.
ἰθαιγενής 2. (ἰθύς, γένος) законнорожденный, благородный.
Ἰθάκη, ης, ἡ Итака, островъ Іоническаго моря, владѣніе Улисса; городъ Итака.
Ἰθάκηνδε нар. въ Итаку.
Ἰθακήσιος, ου, ὁ Итакіанинъ, житель острова Итаки.
Ἴθακος, ου, ὁ Итакъ, с. Птерелая.
ἴθι, пов. отъ εἶμι, ступай; какъ нар. ну.
ἰθύνω (ἰθύς) дѣлаю прямымъ, направляю, правлю; M. направляю, правлю.
ἰθύς, ἰθύ нар. прямо, βῆ δ' ἰθὺς μεγάροιο онъ прямо вошелъ въ залъ.
ἰθύς, ύος, ἡ направленіе, желаніе, склонность, предпріятіе, ἀν' ἰθὺν прямо, высоко.
ἰθύω бросаюсь, стремлюсь, желаю.
ἱκάνω (ἵκω) неопр. наст. ἱκανέμεν вм. ἱκάνειν прихожу, достигаю.
Ἰκάριος, ου, ὁ Икарій, отецъ Пенелопы.

ἴκελος 3. = εἴκελος подобный; похожій.
ἱκετεύω прошу, умоляю.
ἱκέτης, ου, ὁ (ἵκω) умоляющій.
ἱκετήσιος, ου, ὁ покровитель умоляющихъ (Зевсъ).
ἵκετο, ἵκηαι см. ἱκνέομαι.
Ἰκμάλιος, ου, ὁ Икмалій, плотникъ въ Итакѣ
ἴκμενος, ὁ т. е. οὖρος благопріятный вѣтеръ.
ἱκνέομαι DM. буд. ἵξομαι, аор. 2. ἱκόμην, сосл. ἵκωμαι, ἵκηαι вм. ἵκῃ, 3. мн. жел. ἱκοίατο, вм. ἵκοιντο, пов. ἵκεο, ἵκου и ἵκευ, неопр. ἱκέσθαι и прич. ἱκόμενος, иду, прихожу, достигаю; прихожу съ просьбою, умоляю; настигаю.
ἴκρια, τά, род. и дат. мн. ἰκριόφιν, палуба.
ἰκριόφιν вм. ἰκρίων и ἰκρίοις.
ἵκω, пр. нес. ἷκον, аор. ἷξον прихожу, достигаю.
ἱλάσκομαι DM. (ἱλάω), буд. ἱλάσ(σ)ομαι, аор. ἱλασ(σ)άμην умилостивляю, примиряю, дѣлаю благосклоннымъ.
ἵλημι (ἱλάω), пов. ἵληθι, пр. сов. сосл. ἱλήκῃσι, жел. ἱλήκοι я милостивъ.
Ἰλιόθεν нар. изъ Иліона.
Ἰλιόθι нар. въ Иліонѣ; Ἰλιόθι πρό предъ Иліономъ.
Ἴλιος, ου, ἡ и Ἴλιον, τό Иліонъ, главн. городъ въ Троядѣ.
Ἶλος, ου, ὁ Илъ, с. Мермера.
ἱμάς, άντος, ὁ ремень, веревка, поясъ.
ἱμάσθλη, ης, ἡ плеть, кнутъ.
ἱμάσσω, аор. ἵμασ(σ)α, бью, ударяю бичемъ.
ἱμείρω и M. тоскую о ч. л., желаю.
ἴμεν и ἴμεναι см. εἶμι.
ἱμερόεις 3. (ἵμερος) возбуждающій желаніе, пріятный, прелестный, привлекательный.
ἵμερος, ου, ὁ желаніе, страсть.
ἴμμεναι см. εἶμι.
ἵνα нар. гдѣ, куда; союзъ: чтобы.
ἰνδάλλομαι (εἶδος) являюсь, кажусь, ἀθάνατος ἰνδάλλεται онъ является, какъ безсмертный, ἀθανάτοις ἰνδάλλεται онъ похожъ на безсмертныхъ, ὥς μοι ἰνδάλλεται ἦτορ какъ мнѣ кажется.
ἶνεσι см. ἴς.
Ἰνώ, όος, ἡ Ино, дочь Кадма, какъ морская богиня=Левкоѳея.
ἷξον см. ἵκω.
ἰξύς, ύος, ἡ поясница, станъ.
ἰοδνεφής 2. (ἴον, δνόφος) имѣющій фіалковый, темный цвѣтъ.
ἰοδόκος 2. (ἰός, δέχομαι) заключающій въ себѣ стрѣлы, φαρέτρη.
ἰοειδής 2. (ἴον, εἶδος) фіалковаго цвѣта; темно-синій.
ἴομεν, ἰόντα см. εἶμι.
ἴον, ου, τό фіалка.
ἰονθάς, άδος, ἡ косматая.
ἴος 3. вм. εἷς, μία, ἕν.
ἰός, οῦ, ὁ (ἵημι), мн. οἱ ἰοί и τὰ ἰά стрѣла.
ἰότης, ητος, ἡ воля, рѣшеніе, приказаніе.

ἴουλος, ου, ὁ первый пушокъ на бородѣ.
ἰοχέαιρα, ας, ἡ (ἰός, χέω) стрѣляющая (Артемида).
ἶπες см. ἴψ.
ἵππειος 3. конный, лошадиный, κάπη ἱππ. ясли для лошадей.
ἱππεύς, ῆος, ὁ, мн. ἱππῆες, ἱππεῖς, возница, ѣздокъ на колесницѣ.
ἱππηλάτα, ὁ=ἱππηλάτης (ἵππος, ἐλαύνω) возница.
ἱππήλατος 2. (ἵππος, ἐλαύνω) годный къ верховой ѣздѣ, удобопроѣзжій.
ἱππιοχάρμης, ου, ὁ (ἵππος, χάρμη) сражающійся на колесницѣ.
ἱππόβοτος 2. (ἵππος, βόσκω) питающій лошадей; имѣющій хорошія пастбища для лошадей.
Ἱπποδάμεια, ας, ἡ Гипподамія служанка Пенелопы.
ἱππόδαμος 2. (δαμάω) укротитель лошадей.
ἱππόδασυς, εια, υ (ἵππος, δασύς) украшенный густою гривою, κόρυς.
ἱππόθεν нар. изъ лошади.
ἵππος, ου, ὁ и ἡ конь, лошадь; ἵππος ἄρσην жеребецъ, ἵππος θήλεια кобыла; οἱ ἵπποι упряжь, и также: колесница.
ἱπποσύνη, ης, ἡ искусство править колесницей, сражаться на колесницѣ.
ἱππότα, ὁ = ἱππότης возница; сражающійся на колесницѣ.
Ἱπποτάδης, αο, ὁ с. Гиппота = Эолъ.
ἵππουρις, ιδος, ἡ съ конскою гривой.
ἱρά=ἱερά см. ἱερόν.
ἱρεύεσκον пр. нес. отъ ἱερεύω.
ἱρεύς см. ἱερεύς.
ἱρεύω см. ἱερεύω.
ἴρηξ, ηκος, ὁ=ἱέραξ ястребъ, соколъ.
ἱρόν, τό см. ἱερόν.
ἱρός 3. см. ἱερός.
Ἶρος, ου, ὁ (отъ Ἶρις) нищій Арней въ Итакѣ, вѣстникъ жениховъ.
ἴς, ἰνός, ἡ дат. мн. ἴνεσι жила, мускулъ, тѣлесная сила, крѣпость, ἴς Τελεμάχοιο сила Телемака, сильный Телемакъ.
ἶσα нар. (ἶσος) подобно.
ἴσαν 1) 3. мн. пр. нес. отъ εἶμι, 2) вм. ᾔδεσαν см. εἴδω.
ἴσασι см. εἴδω.
ἴσθι см. εἴδω.
ἴσθμιον, ου, τό ожерелье.
ἴσκω (ἰκ, εἴκω) дѣлаю равнымъ, подобнымъ, уподобляю, подражаю, φωνὴν ἴσκουσ' ἀλόχοισιν вм. φωνὴν ἴσκουσα φωναῖς ἀλόχων подражая голосу супругъ; ἴσκε ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα говоря много лжи онъ выдавалъ ее за истину.
Ἴσμαρος, ου, ἡ Исмаръ, городъ во Θракіи.
ἰσόθεος 2. богоподобный.
ἶσος 3. равный, подобный, одинаковый, ἴση т. е. μοῖρα одинаковая часть; ἶσα ἔσσεται будетъ отомщеніе; ἶσον, ἶσα нар. равно, одинаково.

ἰσοφόρος 2. равно несущій, равносильный.
ἰσόω уподобляю; *М.* ἰσοῦμαι, жел. аор. ἰσωσαίμην сравниваюсь τινί.
ἴστασχον см. ἵστημι.
ἴστε см. εἴδω.
ἵστημι, пр. нес. ἵστην, 3. ед. ἵστασκε, буд. στήσω, аор. 1. ἔστησα, 3. мн. ἔστασαν, аор. 2. ἔστην, 3. мн. ἔσταν, στάν, сосл. στῶ, жел. σταίην, пов. στῆθι, неопр. στῆναι στήμεναι, пр. сов. ἕστηκα, давнопр. ἑστήκειν; дв. и мн. пр. сов. ἕστατον, ἕσταμεν, ἕστατε, (ἕστητε), ἑστᾶσι, сосл. ἑστῶ, жел. ἑσταίην, неопр. ἑστάμεναι, ἑστάμεν, прич. ἑσταότος, ἑστεῶτες; дв. давнопр. ἕστατον, мн. ἕστατε, ἕστασαν; общ буд. στήσομαι, аор. ἐστησάμην, аор. стр. ἐστάθην, ставлю τὶ πρός τι; поднимаю, возбуждаю, ἔριν; удерживаю, останавливаю, νέας; *Р.* и аор. 2., пр. сов. и давнопр. дѣйств.: стою, встаю, поднимаюсь, останавливаюсь, удерживаюсь; ἱσταμένοιο μηνός, ἔαρος съ начала мѣсяца, весны.
ἱστίη, ης, ἡ=ἑστία очагъ.
ἱστίον, ου, τό (ἱστός) полотно, парусъ.
ἱστοπέδη, ης, ἡ отверстіе на днѣ корабля, въ которомъ укрѣпляется мачта.
ἱστός, οῦ, ὁ (ἵστημι) мачта; ткальный станокъ; ткань.
ἴστω см. εἴδω.
ἰσχάλεος 3. сухой.
ἰσχανάω (ἴσχω) прич. ἰσχανόων вм. ἰσχανῶν удерживаю, останавливаю; стремлюсь, желаю; *Р.* удерживаюсь, медлю.
ἰσχάνω (ἴσχω) удерживаю; препятствую.
ἰσχίον, ου. τό бедра.
ἴσχω (ἔχω) удерживаю, останавливаю; *М.* удерживаюсь, останавливаюсь; также: молчу.
ἰτέη, ης, ἡ ива.
ἴτην пр. нес. къ εἶμι.
Ἴτυλος, ου, ὁ Итилъ, с. Зеѳа.
ἴτω см. εἶμι.
ἰύζω кричу.
Ἰφθίμη, ης, ἡ Ифѳима, дочь Икарія, супруга Евмела, сестра Пенелопы.
ἴφθιμος 3. и 2. (ἶφι) могучій, сильный, храбрый, знатный, достойный.
ἶφι нар. могущественно, храбро.
Ἰφικλήειος 3. относящійся къ Ификлу, βίη Ἰφικληείη сила Ификля вм. Ификлъ, царь Ѳессалійскій.
Ἰφιμέδεια, ας, ἡ Ифимедея, дочь Тріопса, супруга Алоея, мать Отоса и Эфіалта.
ἴφιος 3. (ἶφι) крѣпкій, сильный; тучный, хорошо вскормленный.
Ἴφιτος, ου, ὁ Ифитъ, с. Эврита, Аргонавтъ.
ἰχθιάω 3. л. ед. ἰχθυάᾳ вм. ἰχθυᾷ, пр. нес. ἰχθυάασκον, ловлю рыбу.
ἰχθυόεις 3. обильный рыбою.
ἰχθύς, ύος, ὁ рыба.
ἴχνιον, ου, τό (ἴχνος) слѣдъ.

ἴχνος, εος, τό (ἵκω) слѣдъ.
ἴψ, ἰπός, ὁ червь, точащій дерево.
ἴω см. εἶμι.
ἰωγή, ῆς, ἡ защита, прикрытіе.
ἰωή, ῆς, ἡ звукъ.
ἰών прич. отъ εἶμι.

K.

κ' = κέ; = καί.
κάββαλε вм. κατέβαλε, см. καταβάλλω.
κάγ вм. κατ' предъ γ: κάγ γόνυ вм. κατὰ γόνυ.
κάγκᾰνος 2. (κάγκω, κάω) сухой.
καγχᾰλάω прич. женск. р. καγχαλόωσα вм. καγχαλῶσα, громко смѣюсь; радуюсь.
κάδ вм. κατά предъ δ: κάδ δώματα.
καδδραθέτην см. καταδαρθάνω.
καδδῦσάι см. καταδύω.
Καδμεῖος 3. происходящій отъ Кадма; мн. οἱ Καδμεῖοι Ѳиванцы.
Κάδμος, ου, ὁ Кадмъ, с. Финикійскаго царя Агенора, основатель крѣпости въ Ѳивахъ.
καήμεναι см. καίω.
καθαιρέω, аор. 2. καθεῖλον, 3. ед. сосл. καθέλῃσι снимаю, спускаю ἱτία паруса; ниспровергаю, убиваю, уничтожаю τινά; похищаю, овладѣваю; ὄσσε закрыть глаза.
καθαίρω, аор. κάθηρα, чищу, очищаю, стираю, украшаю.
καθάπαξ нар. совершенно.
καθάπτομαι DM. касаюсь, щупаю; обращаюсь съ рѣчью, браню, порицаю; увѣщеваю.
καθᾰρός 3. чистый, εἵματα; честный, θάνατος καθαρός честная, благородн. смерть.
καθέζομαι DM. сажусь, сижу, пребываю.
καθέηκα см. καθίημι.
καθείλομεν, καθέλῃσι см. καθαιρέω.
καθεῖσα (εἶσα) недост. аор. 1. я помѣстилъ, посадилъ; поставилъ τινὰ σκοπόν кого лазутчикомъ.
καθέλῃσι см. καθαιρέω.
καθέννυμι см. κατέννυμι.
καθέξει см. κατέχω.
καθεύδω, пр. нес. καθεῦδον, сплю.
καθεψιάομαι DM. 3 мн. καθεψιόωνται вм. καθεψιῶνται, насмѣхаюсь, τινός.
κάθημαι (ἧμαι), пр. нес. ἐκαθήμην, 3. ед. καθῆστο, ἐκάθητο, сижу, сажусь; пребываю, спокойно остаюсь.
κἀθηρα см. καθαίρω.
κᾰθιδρύω сажаю, помѣщаю.
καθιζάνω сажусь.
καθίζω пр. нес. ἐκάθιζον, κάθιζον или κάθιζον сажаю; сажусь, сижу.
καθίημι, аор καθέηκα, неопр. аор. 2. καθέμεν, спускаю, опускаю внизъ, низвергаю.
καθικνέομαι, аор. 2. καθῑκόμην, настигаю, достигаю.
καθίστημι повел. καθίστᾱ, аор. 1. κατέστησα, пов. аор. 1. κατάστησον, поставляю, помѣщаю, νῆα причаливаю;

καθίστημί τινα веду кого куда.
καθύπερθε(ν) нар. сверху, сверху внизъ; выше, *Χίοιο* на сѣверъ отъ Хіоса.
καί союзъ: и; а, но; также, даже; *καὶ γὰρ δή* ибо дѣйствительно, *καὶ γὰρ ῥα* понятно, естественно; *καὶ δή* только что, именно теперь, *καί τοι* и въ самомъ дѣлѣ; *καὶ εἰ* даже если, *εἰ καὶ* хотя; *καί* предъ причаст.=хотя, какъ ни; предъ сравнит. степ. еще, а именно.
καίνυμαι *D*. пр. сов. *κέκασμαι*, давнопр. *ἐκεκάσμην*, превосхожу, побѣждаю; отличаюсь.
καίπερ, *καί — περ* союзъ: хотя.
καιρόεις, *εσσα*, *εν*, род. мн. ж. *καιροσέων* вм. *καιροεσσῶν*, хорошо сотканный.
καίω, аор. 1. *ἔκηα*, *κῆα*, 1. мн. сосл. *κήομεν*, 3. ед. и мн. жел. *κήαι*, *κήαιεν*, неопр. *κῆαι*, аор. 1. общ. *ἐκηάμην*, прич. *κηάμενος*, аор. стр. *ἐκάην*, неопр. *καήμεναι* зажигаю; *P*. горю, пылаю; *M*. зажигаю.
κάκ = *κατά* предъ *κ*.
κάκιστος 3. превосх. отъ *κακός*.
κακίων 2. сравнит. отъ *κακός*.
κακκεῖαι см. *κατακαίω*.
κακκείοντες см. *κατακείω*.
κακκῆαι см. *κατακαίω*.
κακοείμων 2. (*κακός*, *εἶμα*) худо одѣтый.
κακοεργίη, *ης*, *ἡ* худой поступокъ, злодѣяніе.
κακοεργός 2. худо поступающій, *γαστήρ* плохой желудокъ.
Κακοΐλιος, *ἡ* несчастный Иліонъ.
κακομήχανος 2. причиняющій несчастіе, гибельный, лукавый.
κακόξεινος 2. имѣющій неудачу съ гостями.
κακοῤῥαφίη, *ης*, *ἡ* (*ῥάπτω*) коварство, хитрость.
κακός 3. худой, низкій, пошлый, бѣдный, неспособный, безполезный, трусливый, дурной, несчастный, бѣдственный; *κακόν* и *κακά* зло, бѣдствіе, несчастіе; *κακῶς* нар. худо, дурно, постыдно; сравн. *κακώτερος* 3, *κακίων* 2., превосх. *κάκιστος* 3.
κακότης, *ητος*, *ἡ* низость, подлость; трусость; несчастіе, бѣдствіе, страданіе.
κακόω дѣлаю худое, причиняю несчастія, обижаю, угнетаю.
κάκτανε см. *κατακτείνω*.
κακώτερος см. *κακός*.
καλάμη, *ης*, *ἡ* соломина, хлѣбный стебель; жниво, остатокъ.
καλεῦντες вм. *καλοῦντες* см. *καλέω*.
καλέω, пр. нес. *ἐκάλουν*, *κάλεον*, буд. *καλέσ(σ)ω*, *καλέω*, прич. буд. *καλέων* вм. *καλέσων*, аор. 1. *ἐκάλεσ(σ)α*, пр. сов. стр. *κέκλημαι*, зову, называю, призываю, приглашаю; М. призываю къ себѣ.
καλλείπω см. *καταλείπω*.
καλλιγύναιξ, только вин. *καλ-*

λιγύναικα (καλός, γυνή) богатый красавицами.
καλλίζωνος 2. (καλός, ζώνη) хорошо опоясанный.
καλλίθριξ, τρῐχος, ὁ, ἡ имѣющій прекрасную гриву,прекрасную шерсть
καλλίκομος 2 (καλός, κόμη) съ прекрасными кудрями.
καλλικρήδεμνος 2. (κρήδεμνον) имѣющій прекрасную повязку на челѣ.
κάλλῐμος 2. = καλός.
κάλλιον см. καλος.
καλλῐπάρῃος 2. (παρειά) краснощекій, румяный.
κάλλιπε, καλλιπέειν см. καταλείπω.
καλλιπλόκαμος 2 имѣющій прекрасныя косы.
καλλῐρέεθρος 2. (ῥέεθρον) прекрасно текущій
καλλίροος и καλλίῥῥοος 2. (καλός, ῥέος) хорошо текущій.
κάλλιστος 3. см. καλός.
καλλίσφυρος 2 (σφυρόν) имѣющій прекрасныя ножки.
καλλίτριχες см. καλλίθριξ.
κάλλιφ' вм. κατέλιπε см. καταλείπω.
καλλίχορος 2. просторный для хороводовъ; имѣющій прекрасныя поля.
κάλλος, εος, τό красота.
καλός 3, сравн. καλλίων, прев. κάλλιστος, прекрасный, красивый, пріятный, милый, годный, хорошій, отличный; καλόν, καλά, καλῶς нар. хорошо, прекрасно, прилично.
κάλος, οὐ, ὁ; атт. κάλως, канатъ.
κάλπις, ιδος, ἡ, вин. κάλπιν, кружка, кувшинъ.
κᾰλύπτρη, ης, ἡ (καλύπτω) покрывало
καλύπτω закутываю, покрываю, окружаю; *М.* покрываюсь.
Καλυψώ, οῦς, ἡ Калипсо, дочь Атласа, на островѣ Огигіи.
κάμ = κατά предъ μ.
κᾰμᾰτος, ου, ὁ (κάμνω) трудъ, удрученіе; изнуреніе,усталость; плодъ труда, ἄλλοι δ' ἡμέτερον κάματον νήποινον ἔδουσιν другіе же истребляютъ плодъ нашего труда.
κάμε вм. ἔκαμε см. κάμνω.
καμῑνώ, οῦς, ἡ (κάμινος), приложеніе къ слову γρηῦς: истопница, болтливая женщина.
κάμμορος 2. (κατάμορος) несчастный, жалкій.
κάμνω, буд. κᾰμοῦμαι, аор. ἔκᾰμον, 3 ед. κάμε, сосл. κεκάμω, аор. общ. ἐκᾰμόμην, пр. сов. κέκμηκα, прич. κεκμηώς, род. -ῶτος, вин. мн.- ότας устаю, утомляюсь, напрягаюсь, οἱ καμόντες умершіе; работаю съ усиліемъ, приготовляю тщательно; *М.* νῆσον обрабатываю.
κάμπτω сгибаю, нагибаю, гну.
καμπύλος 3. (κάμπτω) кривой, согнутый.
κανᾰχέω аор. 1. κανάχησα, шумлю, звеню.
κᾰναχή, ης, ἡ шумъ, звукъ.
κᾰνᾰχίζω = καναχέω.
κάνειον, ου, τό корзина, коробка; блюдо.

καννεύσας см. κατανεύω.
κάπ вм. κατά предъ π и φ.
κάπη, ης, ἡ (κάπτω) ясли.
καπνός, οῦ, ὁ дымъ, паръ.
κάππεσον см. καταπίπτω.
κάπρος, ου, ὁ кабанъ, дикая свинья.
καρδίη и κραδίη, ης, ἡ сердце; умъ.
κάρη, τό, род. κάρητος, также род. κρατός, κράατος, дат. κρατί, κράατι, вин. κρᾶτα, род. мн. κράτων, дат. κρασί κράτεσφι, вин. κράατα, голова; вершина, ἐπὶ κρατὸς λιμένος у края пристани.
καρηκομόωντες, οἱ носившіе длинные волоса, кудрявые.
κάρηνον, ου, τό голова; вершина.
κάρητος см. κάρη.
καρπαλιμῶς нар. быстро.
καρπός, οῦ, ὁ плодъ, μήλωψ καρπός желтоватый плодъ, т. е. пшеница; кисть ручная.
καῤῥέζουσα см. καταῤῥέζω.
καρτερόθυμος 2. крѣпкій, отважный духомъ.
καρτερός 3. (κάρτος) сильный, твердый, могущественный.
κάρτιστος 3. (κράτιστος) прев. отъ κρατύς самый могущественный, сильнѣйшій; самый безопасный, лучшій.
κάρτος, εος, τό=κράτος сила, крѣпость, могущество.
καρφαλέος 3. сухой, изсохшій.
κάρφω, аор. κάρψα, сушу, засушаю.
κασιγνήτη, ης, ἡ (κάσις, γενέσθαι) родная сестра.
κασίγνητος, ου, ὁ (κάσις, γενέσθαι) родной братъ, близкій родственникъ.
Κασσάνδρη, ης, ἡ Кассандра, дочь Пріама.
καστορνῦσα см. καταστορέννυμι.
Κάστωρ, ορος, ὁ Касторъ 1) с. Тиндарея или с. Зевса, 2) с. Гилака, царь Критскій.
κατά предл. съ род. и вин.; съ род.: сверху внизъ, съ, изъ; внизъ на, на; къ; подъ; въ, сквозь; съ вин.: чрезъ, по, сквозь, въ; внизъ по; противъ, къ, на; за, для; сообразно, согласно, по.
καταβαίνω, буд. καταβήσομαι, аор. 2. κατέβην, пов. κατάβηθι, неопр. καταβήμεναι вм. καταβῆναι, аор. 1. общ. κατεβησάμην, κατεβήσετο, 3. сосл. καταβήσεται, пов. καταβήσεο схожу внизъ, нисхожу.
καταβάλλω, аор. 2. κατέβαλον 3. ед. κάββαλε, сбрасываю, ниспровергаю; опускаю, οὔατα κάββαλε (собака) опустила уши.
καταβῆναι см. καταβαίνω.
καταβλώσκω прохожу, ἄστυ.
καταβρόξειε, аор. жел. отъ καταβρόχω (βροχ), проглатываю, φάρμακον.
καταγηράσκω, καταγηράω старѣюсь.
καταγῑνέω (κατά, ἀγινέω) низвожу, свожу внизъ.
κατάγνῡμι, буд. κατάξω, аор. κατέαξα, κατῆξα, сокрушаю, разбиваю, ломаю.
κατάγω, буд. κατάξω, неопр. καταξέμεν, аор. 2. κατήγαγον свожу внизъ, приношу,

φρόνιν извѣстіе, *M*. причаливаю, пристаю къ берегу.
καταδάπτω растерзываю, разрываю, пожираю.
καταδαρθάνω, аор. 2. κατέδαρθον, κατέδραθον, 3. дв. καδδραθέτην вм. κατεδραθέτην, сосл. καταδραθῶ засыпаю, сплю.
καταδέρκομαι смотрю сверху внизъ, смотрю на ч. л.
καταδέω, аор. κατέδησα (κατά, δέω) привязываю, связываю, удерживаю, мѣшаю, огораживаю.
καταδραθῶ см. καταδαρθάνω.
καταδύω, аор. 2. κατέδῡν, прич. καταδύς, буд. общ. καταδύσομαι, 3. ед. аор. κατεδύσετο, погружаюсь, захожу, закатываюсь; вхожу, проникаю, πόλιν въ городъ, ὅμιλον μνηστήρων въ толпу жениховъ; одѣваю, одѣваюсь.
καταειμένος, καταείνυον см. καταέννυμι.
καταέννῡμι, аор. 1. καταείνυσα, прич. пр. сов. стр. καταειμένος, одѣваю, покрываю.
κατᾰζαίνω, аор. καταζήνασκε, сушу, высушиваю.
καταθεῖναι см. κατατίθημι.
καταθέλγω колдую, чарую, очаровываю.
καταθέντες, καταθέσθαι см. κατατίθημι.
καταθνήσκω, аор. κατέθανον, пр. сов. κατατέθνηκα, жел. κατατεθναίην, неопр. κατατεθνάναι, κατατεθνάμεν, прич. κατατεθνηώς, умираю.
καταθνητός 3. смертный.
καταθύμιος 2. лежащій въ душѣ, на душѣ; желанный, пріятный.
καταιβᾰτός 3. (καταβαίνω) ведущій внизъ, θύραι καταιβαταὶ ἀνθρώποισιν, двери черезъ которыя люди ходятъ внизъ.
καταικίζω, пр. сов. стр. κατῄκισμαι безображу, обижаю.
καταισχύνω безчещу, посрамляю, унижаю.
καταΐσχω = κατέχω занимаю, обитаю.
κατακαίω, аор. 1. κατέκηα, неопр. аор. κατακῆαι, κακκῆαι, аор. 2. стр. κατεκάην сожигаю.
κατακαλύπτω покрываю, *M*. покрываюсь.
κατάκειμαι, *DM*. лежу, нахожусь.
κατακείρω пожираю, истребляю.
κατακείω, прич. κακκείοντες, хочу лечь, спать; отдыхаю.
κατακῆαι, см. κατακαίω.
κατακλάω, аор. 1. стр. κατεκλάσθην, ломаю, сокрушаю, мну.
κατακλίνω наклоняю, кладу.
Κατακλῶθες, αἱ см. Κλῶθες.
κατακοιρανέω см. κοιρανέω.
κατακοσμέω привожу въ порядокъ, устроиваю.
κατακρεμάννῡμι, аор. κατεκρέμασα, завѣшиваю, вѣшаю.
κατάκρηθεν нар. сверху внизъ.
κατακρύπτω скрываю, прячу.
κατακτάμεν см. κατακτείνω.
κατακτείνω, буд. κατακτενῶ, κατακτανέω, аор. 1. κατέκ-

τεινα, аор. 2. *κατέκτανον*, *κατέκταν*, неопр. *κατακτάμεν* и *κατακτάμεναι*, прич. *κατακτάς*, аор. 1. стр. *κατεκτάθην*, аор. 2. общ. съ знач. стр. *κατεκτάμην*, буд. общ. *κατακτανέομαι*, прич. аор. *κατακτάμενος*, убиваю, умерщвляю.

καταλαμβάνω, аор. 2. *κατέλαβον*, схватываю.

καταλέγω, 3 ед. аор. общ. *κατέλεκτο* разсказываю; *M*. ложусь спать, сплю, покоюсь.

καταλείπω, *καλλείπω*, буд. *καλλείψω*, аор. 2. *κατέλιπον*, 3. ед. *κάλλιπε*, неопр. *καλλιπέειν*, оставляю, покидаю, бросаю.

καταλέχθαι см. *καταλέγω*.

καταλέω, аор. *κατάλεσσα* (*κατά*, *ἀλέω*) разбиваю, раздробляю, мелю *πυρόν*.

καταλοφάδεια нар. на спинѣ.

καταλύω развязываю, выпрягаю (*ἵππους*).

καταμάρπτω схватываю, настигаю.

καταμφικαλύπτω совершенно покрываю.

κατανεύω, буд. *κατανεύσομαι*, прич. аор. *καννεύσας*, даю знакъ согласія, киваю головой, соглашаю, обѣщаю.

κατᾰνομαι *P*. (*κατά*, *ἀνύω*) совершаюсь, издерживаюсь, истрачиваюсь.

κατάντηστιν нар. см. *ἄντηστις*.

καταντικρύ нар. прямо внизъ.

καταπαύω прекращаю, оканчиваю; удерживаю, успокоиваю, укрощаю.

καταπεδάω связываю.

καταπεφνεῖν, *καταπεφνών* см. *κατέπεφνον*.

καταπίπτω, аор. 2 *κατέπεσον*, *κάππεσον*, падаю, упадаю.

καταπλέω приплываю, причаливаю.

καταπρηνής 2. протянутый, наклоненный; *χειρὶ καταπρηνεῖ* ладонью.

καταπτήσσω, аор. 1. *κατέπτηξα*, аор. 2. *κατέπτην*, прячусь отъ страха, скрываюсь.

κατᾱράομαι *DM*. желаю ч. л. худаго, *τινὶ ἄλγεα*.

καταῤῥιγηλός 3. (*κατά*, *ῥιγέω*) ужасный.

καταῤῥέζω и *καταρέζω*, аор. 1. *κατέρεξα*, глажу, ласкаю.

καταῤῥέω теку, стекаю.

κατάρχομαι *M*. аор. *κατηρξάμην*, начинаю, приступаю къ жертвоприношеніямъ.

κατασκιάω бросаю тѣнь на ч. л.

καταστῆσαι см. *καθίστημι*.

καταστορέννῡμι и *καταστόρνῡμι*, прич. *καστορνῦσα*, аор. 1. *κατεστόρεσα*, разстилаю, покрываю.

καταστυγέω, аор. 2. *κατέστῠγον*, ужасаюсь, страшусь, боюсь.

κατάσχῃ см. *κατέχω*.

κατατεθναίη, *-τεθνηώς* см. *καταθνήσκω*.

κατατήκω аор. 1. *κατέτηξα*, плавлю, растопляю, *P*. растаиваю; (*ἦτορ*) изнуряюсь, унываю.

κατατίθημι, буд. *καταθήσω*, аор. 1. *κατέθηκα* аор. 2. мн. *κάτθεμεν*, *κάτθετε*, *κάτθεσαν*, сосл. *καταθείομεν*, неопр. *κατθέμεν*, *M*. аор.

2. мн. κατθέμεθα, κατθέσθην, 3. мн κατέθεντο, сосл. καταθείομαι, неопр. καταθέσθαι, полагаю, поставляю, кладу; оставляю, сберегаю; *M*. снимаю съ себя; сохраняю; погребаю.
κατατρύχω изнуряю, утомляю; уничтожаю.
καταῦθι и κατ 'αὖθι нар. тамъ.
καταφαγεῖν см. κατεσθίω.
καταφθίω, пр. сов. стр. κατέφθῖμαι, аор. общ. κατεφθίμην, гублю, уничтожаю, убиваю; *P*. и *M*. гибну, погибаю, умираю; прич. аор. καταφθίμενος умершій, мертвый.
καταχέω, аор. 1. κατέχευα, аор. общ. κατέχυτο и κατέχυντο разливаю, выливаю; посыпаю, бросаю внизъ; изливаю, распространяю вокругъ кого, окружаю ἀχλύν τινι, χάριν τινί; аор. общ. имѣетъ значеніе страд.
κατέαξα см. κατάγνυμι.
κατέδραθον см. καταδαρθάνω.
κατέδω, буд. κατέδομαι, пр. сов κατέδηδα ѣмъ, съѣдаю; истребляю βίοτον, κτῆσιν.
κατεέργνῦμι и κατεέργω, аор. κατέερξα, запираю.
κατέθεντο см. κατατίθημι.
κατείβω=καταλείβω лью; *M*. теку, протекаю.
κάτειμι (εἶμι), пр. нес. κατήϊα, прич. наст. κατιών, аор. общ. καταεισάμην см. εἶμι, схожу, плыву внизъ, причаливаю, возвращаюсь.
κατειρύσθαι см. κατερύω.
κατέκταθεν см. κατακτείνω.
κατέκτανον см. κατακτείνω.
κατεναίρω, аор. общ. κατενηράμην, убиваю.
κατέπεφνον (φεν-) аор. убиваю.
κατερητύω задерживаю, удерживаю.
κατερῦκω задерживаю; удерживаю, мѣшаю; *P*. пребываю.
κατερῦω, аор. 1. κατείρυσα, пр. сов. стр. κατείρυσμαι стаскиваю, спускаю (въ море).
κατέρχομαι *D*. буд. κατελεύσομαι, аор. κατῆλθον, κατήλῠθον, неопр. κατελθέμεν вм. κατελθεῖν, схожу, нисхожу; ниспадаю.
κατεσθίω, аор. κατέφαγον, съѣдаю, пожираю.
κατέσχεν, κατέσχετο см. κατέχω.
κατευνάω кладу спать, *P*. ложусь спать, сплю.
κατέχυντο см. καταχέω.
κατέχω, буд. καθέξω, аор. 2. κάτεσχον, аор. 2. общ. κατεσχόμην, прич. κατασχόμενος, удерживаю, задерживаю, останавливаю; держу, удерживаю за собою, обладаю; *M*. покрываюсь, держу предъ собою.
κατήϊεν см. κάτειμι.
κατῄκισται см. καταικίζω.
κατῆλθον, κατήλυθον см. κατέρχομαι.
κατηρεφής 2. (ἐρέφω) покрытый, осѣненный.
κατηφέω нахожусь въ унынія, печалюсь, скорблю.
κατηφής, 2. (κατά, φάος) опе-

чаленый, унылый, пристыженый.

κατθέμεν вм. καταθεῖναι, κάτθεμεν вм. κατέθεμεν, κάτθετε, κάτθεσαν см. κατατίθημι.

κατίμεν вм. κατιέναι см. κάτειμι.

κατιόντα, κατιοῦσα см. κάτειμι.

κατισχάνω=κατίσχω удерживаю, укрощаю.

κατίσχω, καταῖσχω(ἴσχω, ἔχω), неопр. κατισχέμεναι вм. κατίσχειν направляю νῆα.

κατόπισθε(ν) нар. позади, сзади; потомъ, послѣ.

κατω нар. (κατά) внизъ, внизу.

κᾰτῶρυξ, υχος, ἡ, ἡ дат. мн. καρωρυχέεσσι (κατορύσσω) вкопанный.

Καύκωνες, ων, οἱ Кавконы, народъ въ Трифиліи, южной части Элиды.

καφ- основа отъ котор. прич. пр. сов. κεκαφηότα (θυμόν) тяжело дышущій.

κέ, κέν, энкл =ἄν бы, вѣроятно, см. Грам.

κεάζω (κείω), аор. 1. ἐκέασ(σ)α, κέασα, жел. κεάσαιμι, пр. сов. стр. κεκέασμαι, аор. стр. ἐκεάσθην, раскалываю, разрубаю.

κέαται, κέατο вм. κεῖνται, ἔκειντο отъ κεῖμαι.

κεδέννυμι = σκεδάννυμι, аор. ἐκέδασ(σ)α, аор. стр. ἐκεδάσθην, разсыпаю, разгоняю, разбрасываю.

κεδνός 3. (κῆδος) тщательный, старательный, хорошій, прекрасный, достойный, дорогой.

κέδρος, ου, ἡ кедръ.

κειάμενος, κείαντες, см. καίω.

κείαται, κείατο см. κεῖμαι.

κειέμεν вм. κείειν см. κείω.

κεῖθεν нар. оттуда.

κεῖθι нар. тамъ.

κεῖμαι, 2. ед. κεῖσαι, κεῖαι, 3. мн. κεῖνται, κέαται, κείαται и κέονται, сосл. κέωμαι, 3. ед. κῆται, неопр. κεῖσθαι, пр. нес. ἐκείμην, κείμην, 3. мн. ἔκειντο, κέατο, κείατο, 3. ед. κέσκετο, буд. κείσομαι, лежу, сплю, покоюсь; лежу, нахожусь, стою.

κειμήλιον, ου, τό сокровище, драгоцѣнность.

κεῖνος 3. тотъ; κείνῃ т. е. ὁδῷ тамъ.

κείρω, буд. κερῶ, неопр. κερέειν, аор. 1. ἔκερσα, аор. 1. общ. ἐκειράμην, стригу, остригаю; съѣдаю, пожираю; истребляю; *М*. стригусь, отстригаю себѣ волоса.

κεῖσε нар. туда; тамъ.

κείω и κέω (буд. отъ осн. κεω) хочу лежать, спать.

κείω (κεάζω) раскалываю.

κεκαδήσομαι см. χήδω.

κεκαδήσω, κεκάδοντο, κεκαδών см. χάζομαι.

κεκάμω см. κάμνω.

κέκασμαι см. καίνυμαι.

κεκαφηώς см. καφ-,

κέκλετο см. κέλομαι.

κέκληγα см. κλάζω.

κεκλήατο см. καλέω.

κεκλίαται см. κλίνω.

κεκλόμενος см. κέλομαι.

κέκλυθι, κέκλυτε см. κλύω.
κέκμηκα см. κάμνω.
κεκοπώς см. κόπτω.
κεκόρημαι, κεκορηότε см. κορέννυμι.
κεκορυθμένος см. κορύσσω.
κεκοτηώς см. κοτέω.
κεκράανται, κεκράαντο см. κραίνω.
κεκύθωσι см. κεύθω.
κελᾰδέω и κελάδω шумлю.
κέλᾰδος, ου, ὁ шумъ, крикъ.
κελαινεφής 2. (νέφος) окруженный черными тучами, покрывающій небо черными тучами (Зевсъ); черный.
κελαινός 3. = μέλας черный, темный.
κελᾰρύζω шумлю, журчу.
κέλευθος, ου, ἡ, мн. αἱ κέλευθοι и τὰ κέλευθα, дорога, путь, путешествіе; ходъ, шествіе; ὑγρὰ κέλευθα влажный путь т. е. море.
κελεύω (κέλομαι), неопр. буд. κελευσέμεναι вм. κελεύσειν побуждаю, приказываю, требую, желаю, прошу.
κέλης, ητος, ὁ (κέλλω) скакунъ, бѣгунъ, скаковая лошадь.
κέλλω, аор. 1. ἔκελσα, неопр. κέλσαι, прич. κέλσας, гоню, пригоняю; пристаю, причаливаю, ναῦν.
κέλομαι, 2. ед. κέλεαι, буд. κελήσομαι, аор. 2. ἐκεκλόμην, κεκλόμην, прич. κεκλόμενος, возбуждаю, поощряю, ободряю, приказываю; призываю, зову.
κέλσαι см. κέλλω.
κέν см. κέ.
κενεός 3. = κενός пустой, напрасный.
Κένταυροι, ων, οἱ Кентавры, дикій народъ въ Θессаліи.
κέομαι вм. κεῖμαι лежу.
κεραΐζω (κείρω) разрушаю, опустошаю, граблю.
κεραίω, κεράω см. κεράννυμι.
κεράννῡμι, κεράω, κεραίω, κιρνάω и κίρνημι, аор. 1. ἐκέρασ(σ)α, аор. 1. общ. ἐκερασάμην; пов. κεράασθε, 3. мн. пр. нес. κερόωντο, смѣшиваю, разбавляю.
κερᾱός 3. (κέρας) рогатый.
κέρας, αος, τό рогъ, рога; рогъ какъ матеріалъ, все сдѣланное изъ рога; рогъ укрѣпляющій крючекъ въ удѣ.
κεραυνός, οῦ, ὁ громъ, молнія поражающая.
κεράω = κεράννυμι.
κερδαλέος 3. (κέρδος), полезный; коварный, лукавый, хитрый, умный.
κερδίων 2. сравн. отъ κέρδος, полезнѣе, прибыльнѣе.
κέρδος, εος, τό прибыль, выгода, польза; во мн. κέρδεα хитрыя мысли, полезный планъ, хитрость, уловка.
κερδοσύνη, ης, ἡ хитрость, только дат. κερδοσύνῃ хитро, умно.
κερκίς, ίδος, ἡ набилка, челнокъ ткачей.
κερόωντο см. κεράννυμι.
κέρσας см. κείρω.
κερτομέω (κέρτομος) насмѣхаюсь, браню, обижаю; дразню.

χερτομίη, *ης*, *ἡ* насмѣшка, обида.

χερτόμιος 2. насмѣшливый, ругательный, обидный.

χερῶνται, *χερῶντας*, *χερῶντο* см. *χεράννυμι*.

χέσχεται, *χέσχετο* см. *χεῖμαι*.

χευθμών, *ῶνος*, *ὁ* (*χεύθω*) пещера, нора, хлѣвъ.

χεῦθος, *εος*, *τό* подземная бездна, только въ дат. *ὑπὸ χεύθεσι γαίης* въ глубинѣ земли.

χεύθω, аор. 2. *ἔχυθον*, *χύθον*, и *κέχυθον*, сосл. *κεχύθω*, пр. сов. *κέχευθα*, скрываю, умалчиваю, утаиваю.

χεφαλή, *ῆς*, *ἡ*, голова; жизнь.

Κεφαλλήν, *ῆνος*, *ὁ*, мн. Κεφαλλῆνες Кефаллены, жители Итаки, Самоса, Закинѳа и Дулихіона, подданные Улисса.

χέχανδα см. *χανδάνω*.

κεχαρησέμεν, *χεραρήσεται*, *κεχαρηώς*, *κεχαροίατο*, *κεχαροντο* см. *χαίρω*.

κεχαρισμένος 3. см. *χαρίζομαι*.

κεχηνώς см. *χαίνω*.

κεχόλωμαι, *κεχολώατο*, *κεχολῶσθαι* и *κεχολώσεται* см. *χολόω*.

κεχρημένος см. *χράομαι*.

κέχυμαι, *κέχυνται*, *κέχυτο* см. *χέω*.

χέω см. *χείω*.

κῆαι, *κήαι*, *κηάμενος* см. *καίω*.

κήδεαχον и *κηδεσκόμην* см. *κήδω* и *κήδομαι*.

κήδιστος 3. достойнѣйшій, милѣйшій.

κῆδος, *εος*, *τό* забота, скорбь, печаль; несчастіе, бѣдствіе.

κήδω, буд. *κηδήσω*, буд. общ. *κεκαδήσομαι*, пр. нес. *κηδέσκετο* озабочиваю, огорчаю, обижаю; врежу, тѣсню; *М.* забочусь, огорчаюсь.

κῆεν вм. *ἔκηεν* см. *καίω*.

κηκίω истекаю, теку.

κήλεος и *κήλειος* 2. горящій, пылающій.

κηληθμός, *οῦ*, *ὁ* (*κηλέω*) обвороженіе, удовольствіе, восторгъ.

κήξ, *κός*, *ἡ* = *κήυξ* морская чайка.

κήομεν вм. *κήωμεν* см. *καίω*.

κῆπος, *ου*, *ὁ* садъ.

Κήρ, Κηρός, *ἡ* богиня смерти, смерть, насильственная смерть; судьба.

κῆρ, *κῆρος*, *τό* = *κέαρ* сердце.

κηρόθι нар. (*κῆρ*) въ сердцѣ.

κηρός, *οῦ*, *ὁ* воскъ.

κῆρυξ, *υκος*, *ὁ* глашатай, герольдъ.

κηρύσσω провозглашаю, объявляю; созываю *ἀγορήνδε* въ собраніе.

κῆται вм. *κέηται* см. *κεῖμαι*.

Κήτειοι, *ων*, *οἱ* Кетеи, народъ въ Мизіи.

κῆτος, *εος*, *τό* (*χα-*, *χάσκω*) чудовище, каждая огромная морская рыба.

κητώεις 3. (*κῆτος*) богатый ущельями, пропастями.

κηώεις 3. благовонный.

κίθαρις, *ιος*, *ἡ* киѳара, цитра; игра на цитрѣ.

κικλήσκω (*καλέω*) зову, призываю; называю, обращаюсь съ рѣчью; *Р.* называюсь.

Κίκονες, *ων*, *οἱ* Киконы, народъ во Ѳракіи.

κῖκυς, υος, ἡ сила.
Κιμμέριοι, ων, οἱ Киммеріи, баснословный народъ на крайнемъ западѣ.
κῑνέω (κίω) аор. 1. κίνησα, привожу въ движеніе, двигаю, прогоняю.
κῑνῦμαι P. (κίνυμι) двигаюсь, хожу.
Κίρκη, ης, ἡ Цирцея, дочь Геліоса, волшебница.
κίρκος, ου, ὁ ястребъ.
κιρνάω и κίρνημι (κεράννυμι) смѣшиваю, пр. нес. ἐκίρνα, 3. ед. κίρνη, прич. κιρνάς.
κισσῦβιον, ου, τό кубокъ.
κίστη, ης, ἡ ящикъ.
κιχᾱνω и κιχάνομαι (κίχημι), сосл. κιχῶ, κιχείω, 1. мн. κιχείομεν, жел. κιχείην, неопр. κιχῆναι, κιχήμεναι, прич. κιχείς, пр. нес. ἐκίχᾱνον, 2. ед. ἐκίχεις, 3. дв. ἐκιχήτην. 1. мн. ἐκίχημεν, буд. κιχήσομαι, аор. 2. ἔκιχον, аор. общ. ἐκιχήσατο, прич. наст. общ. κιχήμενος достигаю, прихожу; попадаю; нахожу, встрѣчаю.
κιχείη, κιχείς, κιχῆναι см. κιχάνω.
κίχλη, ης, ἡ дроздъ.
κῑω (εἶμι, ἴω), пр. нес. ἔκιον прич. κιών, иду, ухожу; прихожу.
κῑων, ονος, ἡ и ὁ столбъ, колонна.
κλαγγή, ῆς, ἡ (κλάζω) звукъ, гулъ, шумъ, крикъ.
κλάζω, аор. 1. ἔκλαγξα, пр. сов. съ знач. наст. κέκληγα, прич. κεκληγώς, мн. κεκλήγοντες, аор. 2. ἔκλᾰγον звучу, шумлю, кричу, свищу; (о собакѣ) лаю.
κλαίω, буд. κλαύσομαι, аор. 1. ἔκλαυσα, κλαῦσα, пр. нес. κλαίεσκον плачу, жалуюсь; оплакиваю.
κλαυθμός, οῦ, ὁ (κλαίω) плачъ.
κλαῦσε вм. ἔκλαυσε см. κλαίω.
κλάω, аор. 1. κλάσε, ломаю, отламываю.
κλεηδών и κληηδών, όνος, ἡ (κλέω, κλέος) слухъ, молва, вѣсть; предзнаменованіе, предвѣщательный звукъ.
κλειτός 3. (κλείω) славный, знаменитый; великолѣпный.
Κλεῖτος, ου, ὁ Клитъ, с. Мантія, внукъ Мелампа.
κλείω = κλέω, прославляю, P. κλέομαι, я извѣстенъ, знаменитъ.
κλείω см. κληΐω.
κλέος, εος, τό молва, извѣстіе; честь, слава; мн. славныя дѣла, подвиги, κλέα ἀνδρῶν.
κλεπτοσύνη, ης, ἡ (κλέπτω) воровство; обманъ, хитрость.
κλέω, P. κλέομαι см. κλείω.
κληηδών см. κλεηδών.
κλήθρη, ης, ἡ ольха.
κληΐζω см. κλείω, аор. 1. κλήϊσσα (κληΐς) запираю.
κληΐς, ῖδος, ἡ (κλείς) ключъ, замокъ, запоръ, засовъ; лавки на корабляхъ для гребцовъ.
κληϊστός 3. = κλειστός запираемый.
κληΐω вм. κλείω (κληΐς) запираю, замыкаю.
κλῆρος, ου, ὁ жребій; удѣлъ, наслѣдство, владѣнія.
κλητός 3. (καλέω) званный, при-

званный, приглашенный, пріятный.
κλιθῆναι см. κλίνω.
κλῖμαξ, ακος, ἡ (κλίνω) лѣстница.
κλιντήρ, ῆρος, ὁ (κλίνω) кресло, ложе.
κλίνω aop. 1. ἔκλινα, κλῖνα, пр. сов. стр. κέκλιμαι, 3. мн. κεκλίαται, aop. 1. ἐκλίθην и ἐκλίνθην наклоняю, сгибаю, обращаю въ бѣгство; *P.* наклоняюсь, падаю, опираюсь, лежу, нахожусь; *M* прислоняюсь.
κλισίη, ης, ἡ (κλίνω), хижина, шатеръ, палатка; кресло, ложе.
κλισίηνδε нар. въ палатку.
κλίσιον, ου, τό строеніе вокругъ дома для прислуги.
κλισμός, ου, ὁ кресло со спинкою.
κλιτύς, ύος, ἡ холмъ, пологость, наклонность.
κλόπιος, 3. (κλώψ) скрытный, тайный; обманчивый.
κλύδων, ωνος, ὁ волна, ударъ волнъ.
κλύζω, буд. κλύσ(σ)ω, аор. стр. ἐκλύσθην бьюсь въ берегъ, омываю, орошаю; *P.* волнуюсь.
κλῦθι см. κλύω.
Κλυμένη, ης, ἡ Климена, супруга Филака, мать быстроногаго Ификла.
Κλύμενος, ου, ὁ Клименъ, с. Пресбона, царь Орхоменскій, отецъ Евридики, супруги Нестора.
Κλυταιμνήστρη, ης, ἡ Клитемнестра, дочь Тиндарея, супруга Агамемнона.
κλῦτε пов. отъ κλύω.
Κλυτίδης, ου, ὁ с. Клитія = Пирей.
Κλυτίος, ου, ὁ Клитій, сынъ Алкмеона, отецъ Пирея.
κλυτοεργός, 2. (κλυτός, ἔργον) славный своими произведеніями.
Κλυτόνηος, ου, ὁ Клитоней, с. Алкиноя.
κλυτός 3. и 2. славный, знаменитый, превосходный, прекрасный.
κλυτοτέχνης, ου, ὁ (κλυτός, τέχνη) славный произведеніями; знаменитый художникъ.
κλυτότοξος 2. (κλυτός, τόξον) славный лукомъ (Аполлонъ).
κλύω, пр. нес. съ знач. aop. ἔκλυον, пов. aop. 2. κλῦθι, κλῦτε и съ удвоен. κέκλυθι, κέκλυτε слышу, узнаю; выслуживаю; исполняю чью просьбу; повинуюсь.
κνέφας, αος, τό мракъ, тьма, сумерки.
κνήμη, ης, ἡ голень, лодыжка, икра.
κνημίς, ῖδος, ἡ поножи, родъ латъ покрывающихъ голени, наколѣнники.
κνημός, οῦ, ὁ оврагъ, лощина; бокъ горы, покрытый лѣсомъ.
κνῖση, и κνίσση, ης, ἡ жиръ, тукъ; дымъ, запахъ отъ сожигаемаго жира.
κνισσήεις и κνισήεις 3. полный

дыма, запаха отъ сожигаемаго жира.
χνυζηθμός, οῦ, ὁ ворчаніе собакъ.
χνυζόω, аор. 1. χνύζωσα, дѣлаю темнымъ, мутнымъ; омрачаю.
χνώδαλον, ου, τό дикій, опасный, ядовитый звѣрь, вредное насѣкомое, чудовище.
Κνωσσός и Κνωσός, οῦ, ἡ Кнозосъ, городъ на остр. Критѣ.
χνώσσω сплю крѣпко.
χοῖλος 3. выдолбленный; пустой, глубокій.
χοιμάω, аор. 1. χοίμησα (κεῖμαι) укладываю въ постель, въ логовище; усыпляю; успокоиваю; *P.* ложусь спать, сплю.
χοιρανέω властвую, владычествую, управляю.
χοίρανος, ου, ὁ властелинъ, владыка, вождь, предводитель.
χοίτη, ης, ἡ (κεῖμαι) ложе, кровать.
χοῖτος, ου, ὁ (κεῖμαι) ложе; отходъ ко сну, сонъ.
χολεόν и χουλεόν, οῦ, τό, ножны.
χολλητός 3. (κολλάω) твердо соединенный, крѣпкій.
χόλλοψ, οπος, ὁ колокъ, которымъ натягивались струны лиры.
χολούω обрѣзываю, отсѣкаю; уничтожаю, уменьшаю.
χόλπος, ου, ὁ нѣдро, лоно; пазуха; заливъ, бухта.
χομέεσχον пр. нес. отъ χομέω.
χομέω пекусь, забочусь, присматриваю.
χόμη, ης, ἡ волосъ, волоса на головѣ; листья.
χομιδή, ῆς, ἡ (χομίζω) забота, попеченіе, присмотръ.
χομίζω, буд. χομιῶ, аор. ἐχόμισ(σ)α, забочусь, пекусь; кормлю, угощаю; отношу, приношу; *M.* угощаю.
χόμπος, ου, ὁ шумъ, звукъ.
χονᾰβέω звучу, оглашаюсь.
χοναβίζω = χονᾰβέω.
χόνᾰβος, ου, ὁ шумъ.
χονίη, ης, ἡ пыль, прахъ; песокъ.
χόνις, ιος, ὁ, дат. χόνῑ см. χονίη.
χοντός, οῦ, ὁ шестъ, весло.
χοπρέω унавоживаю.
χόπρος, ου, ἡ навозъ; стойло, хлѣвъ, скотный дворъ.
χόπτω, пр. сов. 2. χέχοπα, прич. χεχοπώς, бью, рублю, отрубаю, отсѣкаю; чеканю, кую.
Κόραχος πέτρη, ἡ Воронова гора на остр. Итакѣ.
χορέννῡμι, буд. χορέσω, χορέω, аор. ἐχόρεσ(σ)α, аор. общ. χορεσσάμην, сосл. χορέσωμαι, жел. χορεσαίμην, 3. мн. χορεσαίατο, прич. χορεσσάμενος, пр. сов. χεχόρημαι, прич. пр. сов. съ знач. стр. χεχορηώς, аор. стр. ἐχορέσθην насыщаю; *M.* насыщаюсь.
χορέω, пов. аор. χόρησον, мету, вычищаю, убираю.
χόρη, ἡ см. χούρη.
χορμός, οῦ, ὁ (κείρω) пень.
χόρος, ου, ὁ (χορέννυμι) сытность, насыщеніе; пресыщеніе, отвращеніе.
χόρος, ὁ см. χοῦρος.

κόρυς, *υϑος*, *ἡ* шлемъ.
κορύσσω, прич. аор общ. *κορυσσάμενος*, пр. сов. стр. *κεκορυϑμένος* вм. *κεκορυσμένος*, вооружаю, *Р.* и *М.* вооружаюсь.
κορῠφή, *ῆς*, *ἡ* (*κόρυς*) темя, макушка; вершина горы.
κορώνη, *ης*, *ἡ* все кривое, согнутое; кольцо для запиранія двери; конецъ лука; ворона.
κορωνίς, *ίδος*, *ἡ* (*κορώνη*) согнутый, кривой.
κοσμέω строю, ставлю въ строй, привожу въ порядокъ, украшаю.
κοσμητός 3. устроенный, приведенный въ порядокъ.
κοσμήτωρ, *ορος*, *ὁ* вождь, предводитель.
κόσμος, *ου*, *ὁ* порядокъ, устройство, приличіе, украшеніе, *κατὰ κόσμον* въ порядокъ, по порядку, какъ слѣдуетъ.
κοτέω и *κοτέομαι*, прич. пр. сов. *κεκοτηώς*, пр. нес. общ. *κοτέοντο*, 3. ед. буд. *κοτέσσεται*, аор. 1. *κοτέσσατο*, 3. ед. сосл. *κοτέσσεται* вм. *κοτέσσηται*, гнѣваюсь.
κότος, *ου*, *ὁ* гнѣвъ, ненависть.
κοτύλη, *ης*, *ἡ* чаша, чашка.
κοτῠληδών, *όνος*, *ὁ*, дат. мн. *κοτυληδονόφιν* вм. *κοτυληδόσι*, каждое углубленіе; чашечка въ волокнахъ полиповъ, которыми они цѣпляются къ скаламъ.
κουλεόν, *τό* см. *κολεόν*.
κούρη, *ης*, *ἡ* (*κόρη*) дѣвица, дочь; молодая женщина.
κουρίδιος 3. (*κοῦρος*) брачный, законный, *ἄλοχος κ.* законная супруга, *ἀνήρ* или *πόσις κ.* законный супругъ, *δῶκα κ.* домъ супруговъ.
κουρίζω (*κοῦρος*) я молодъ, нахожусь въ цвѣтующемъ возрастѣ.
κουρίξ нар. (*κουρά*) за волосы.
κοῦρος, *ου*, *ὁ* (*κόρος*) мальчикъ, юноша; сынъ.
κουρότερος 3., сравн. отъ *κοῦρος*, моложе, сильнѣе.
κουροτρόφος 2, (*κοῦρος*, *τρέφω*) воспитывающій юношей, дѣтей, *κουρότρόφος*, *ἡ* т. е. *γῆ* земля питающая юношей (Итака).
κοῦφος 3. легкій.
κράατα, *κράατι*, *κράατος* см. *κάρη*.
κρᾰδάω трясу, потрясаю.
κραδίη, *ης*, *ἡ* см. *καρδίη*.
κραίνω, *κραιαίνω* (*κάρη*), аор. 1. *ἔκρηνα*, *ἐκρήηνα*, пов. *κρῆνον* и *κρήηνον*, мн. *κρηήνατε*, неопр. *κρηῆναι*, *κρῆναι*, пр. сов. стр. *κεκράανται*, давнопр. *κεκράαντο*, совершаю, исполняю; владычествую.
κραιπνός 3. быстрый, порывистый, сильный; *κραιπνῶς*, *κραιπνά* нар. быстро, сильно.
κρᾰνᾰός 3. твердый, шероховатый, каменистый.
κράνεια, *ας*, *ἡ* деренъ.
κρᾶτα, *κρατί* см. *κάρη*.
κραταιίς, *ἡ* (*κράτος*) сила, тяжесть; *Κραταιίς*, *ἡ* Сильная, мать Скиллы, нимфа.
κρᾰταιός 3. (*κράτος*) сильный, крѣпкій, мощный.

κραταίπεδος 2. (κραταιός, πέδον) съ твердою почвою, землею.
κρατερός 3. (κράτος) сильный, могучій; жестокій; κρατερῶς нар. сильно, твердо.
κρατερόφρων 2. (κρατερός, φρήν) твердый, храбрый, отважный, непоколебимый.
κρατερῶνυξ, υχος, ὁ, ἡ (κρατερός, ὄνυξ) крѣпкокопытый, имѣющій крѣпкіе когти.
κράτεσφι см. κάρη.
κρατέω (κράτος) имѣю могущество, силу, власть; управляю, владычествую.
κράτιστος 3. κάρτιστος.
κράτος, εος, τό сила, крѣпость, твердость; власть, могущество; владычество, верховная власть, побѣда.
κρατός см. κάρη.
κρατύς, ὁ (κράτος) = κρατερός сильный, могучій.
κρέας, ατος, τό им. и вин. мн. κρέα, род. κρεάων, κρεῶν, и κρειῶν, дат. κρέασι, мясо, куски мяса.
κρείσσων 2. сравн. къ ἀγαθός (κρατύς, κράτος) сильный могущественный.
κρείων, οντος, ὁ (κρα,κρας) властелинъ, владыка, царь.
Κρείων, οντος, ὁ Креонъ отецъ Мегары, царь Θивскій.
κρεμάννυμι, буд. κρεμάσω, κρεμῶ, аор. 1. ἐκρέμασα, вѣшаю, завѣшиваю.
κρέων см. κρέας.
κρήδεμνον, ου, τό (κάρη, δέω) головная повязка; покрывало; крышка (сосуда); во мн. стѣна, зубцы стѣнъ.
κρῆναι вм. κρῆναι см. κραίνω.
κρῆθεν см. κατακρῆθεν.
Κρηθεύς, ῆος, ὁ Креѳей, с. Эола.
κρηναῖος 3. (κρήνη) ключевой, принадлежащій источникамъ, νύμφαι κρηναῖαι нимфы источниковъ.
κρήνη, ης, ἡ источникъ, κρήνηνδε нар. къ источнику.
Κρής, Κρητός, ὁ Критянинъ.
Κρήτη, ης, ἡ и αἱ Κρῆται островъ Критъ.
Κρήτηνδε нар. въ Критъ.
κρητήρ, ῆρος, ὁ (κεράννυμι) сосудъ, въ которомъ мѣшали вино съ водою.
κρῖ, τό = κριθή ячмень.
κριθή, ῆς, ἡ ячмень.
κρίνω, аор.1. ἔκρῖνα, аор.общ. ἐκρινάμην, пр. сов. стр. κέκρῐμαι, аор. стр. ἐκρῐθην, прич. κριθείς и κρινθείς отдѣляю, раздѣляю, отлучаю; избираю, выбираю; рѣшаю, произношу приговоръ, сужу; *М* выбираю; спорю, мѣряюсь съ кѣмъ.
κρῑός, οῦ, ὁ баранъ.
κρῑτός 3. (κρίνω) избранный.
κρόμυον, ου, τό лукъ (растеніе).
Κρονίδης, ου, αο и εω, ὁ Кронидъ=с Кроноса=Зевсъ.
Κρονίων, ίωνος и ίονος, ὁ сынъ Кроноса, Зевсъ.
Κρόνος, ου, ὁ Кроносъ,с. Урана, отецъ Зевса.
κρόταφος, ου, ὁ високъ.
Κρουνοί, ῶν, οἱ Круны, источникъ въ Элидѣ.

κρύβδην нар. (κρύπτω) тайно, скрытно.
κρυερός 3. (κρύος) холодный, леденящій, страшный.
κρυπτός 3. скрытный, тайный.
κρύπτω прич. пр. сов. стр. κεκρυμμένος, прячу, скрываю; умалчиваю, утаиваю.
κρύσταλλος, ου, ὁ (κρύος) ледъ.
κρυφηδόν нар. (κρύπτω) тайно, скрытно.
κτάμεν, κτάμεναι, κτάμενος см. κτείνω.
κτάνον вм. ἔκτανον см. κτείνω.
κτάομαι аор. 1. ἐκτησάμην, κτησάμην, пр. сов. ἔκτημαι, неопр. ἐκτῆσθαι, пріобрѣтаю для себя, доставляю себѣ, получаю во владѣніе, покупаю; пр. сов. имѣю.
κτέαρ, ατος, τό, дат. мн. κτεάτεσσι вм. κτέασι, пріобрѣтенное состояніе, имущество.
κτεατίζω, аор. κτεάτισσα, прич. κτεατίσσας, пріобрѣтаю, доставляю себѣ.
κτείνω, сосл. κτείνωμι, буд. κτενῶ, κτενέω, аор. 1. ἔκτεινα, κτεῖνα, аор. 2. ἔκτανον, κτάνον 3. мн. ч. аор. 1. стр. ἔκτάθεν см. ἐκτάθησαν аор. 2 дѣйств. ἔκτᾶν, 3. мн. ἔκταν, сосл. κτῶ, 1. мн. κτέωμεν, неопр. κτάμεν, κτάμεναι, аор. 2. общ. ἐκτάμην съ знач. стр., неопр. κτάσθαι, прич. κτάμενος, убиваю, умерщвляю.
κτέρεα, ων, τά похороны.
κτερεΐζω, κτερίζω, буд. κτερεΐξω, неопр. аор. κτερεΐξαι, сосл. аор. κτερεΐξω, погребаю со всѣми погребальными почестями.
κτῆμα, ατος, τό (κτάομαι) пріобрѣтенное, состояніе, имущество; сокровища, драгоцѣнности.
Κτήσιος, ου, ὁ Ктезій, с. Ормена, отецъ Эвмея.
Κτήσιππος, ου, ὁ Ктезиппъ, с. Полиѳерса, одинъ изъ жениховъ Пенелопы.
κτῆσις, ιος, ἡ пріобрѣтенное, состояніе, имущество.
κτίζω, аор. ἔκτισα, κτίσσα, основываю, строю; населяю.
κτίλος, ου, ὁ ручной; сущ. баранъ.
Κτιμένη, ης, ἡ Ктимена, дочь Лаэрта, сестра Одиссея.
κτυπέω, аор. 2. ἔκτυπον, шумлю, гремлю.
κτύπος, ου, ὁ (τύπτω) шумъ, трескъ, ударъ.
κυάνεος 3. (κύανος) темносиній; черносиній, темный.
κυανόπρῳρος и κυανοπρῴρειος 2. (κύανος, πρῷρα) съ темносинимъ носомъ (о кораблѣ).
κύανος, ου, ὁ сталь.
κυανοχαίτης, ου, и κυανοχαῖτα (κύανος, χαίτη) съ черными кудрями (Посидонъ), черноволосый.
κυανῶπις, ιδος, ἡ (κύανος, ὤψ) съ темными, черными глазами, черноглазый.
κυβερνάω управляю рулемъ, правлю кораблемъ, νῆα.
κυβερνήτης, ου, ὁ и κυβερνητήρ, ῆρος, ὁ кормчій.

κῦβιστητήρ, ῆρος, ὁ кувыркающійся. плясунъ.
κῡδαίνω (κῦδος), буд. κυδᾰνῶ, аор. ἐκύδηνα, неопр. κυδῆναι прославляю, возвышаю, почитаю; радую, θυμόν τινος.
κῡδᾰλιμος 2. (κῦδος) славный, знаменитый, благородный.
κύδιστος 3. превосх. къ κυδρός (κῦδος) славнѣйшій.
κῦδος, εος, τό слава, честь, похвала; сила, могущество, счастіе.
κῡδρός 3. (κῦδος) славный, прекрасный.
Κύδωνες, ων, οἱ Кидоны, народъ на остр. Критѣ.
κύθε см. κεύθω.
Κυθέρεια, ας, ἡ Киѳерская (Афродита), см. Κύθηρα.
Κύθηρα, τά Киѳера, островъ Эгейскаго моря.
κῠκάω, прич. κυκόων, аор. κύκησα, аор. стр. κυκήθην смѣшиваю, размѣшиваю; привожу въ безпорядокъ, волную, смущаю.
κῠκεών, ῶνος, ὁ, вин. κυκεῶ, вм. κυκεῶνα, смѣсь, напитокъ составленный изъ ячменя, меда, сыра и вина.
κύκλος, ου, ὁ, мн. οἱ κύκλοι и τὰ κύκλα, окружность, кругъ.
κυκλοτερής 2. (κύκλος, τρείρω) круглый.
Κύκλωπες, ων, οἱ Циклопы, дикій народъ, исполины на берегу Сициліи, въ ед. ч. ὁ Κύκλωψ = Полифемъ.
κῠλίνδω, катаю, прикатываю, причиняю, πῆμά τινι; P. катаюсь.
Κυλλήνιος, ου, ὁ Килленскій Гермесъ, который родился и воспитывался на горѣ Κυλλήνη въ Аркадіи.
κῦμα, ατος, τό волна.
κῡμαίνω (κῦμα) волнуюсь.
κυνέη, ης, ἡ (κύων) собачья кожа; кожаный или металлическій шлемъ.
κῠνέω, аор. 1. ἔκυσα, ἔκυσσα, κύσσα, κῦσα 3. ед. жел. κύσειε, неопр. κύσαι цѣлую.
κῠνηγέτης, ου, ὁ (κύων, ἡγέομαι) охотникъ.
κῠνοραιστής, οῦ, ὁ (κύων, ῥαίω) собачій клещъ.
κύντερος 3. сравн. и κύντατος 3. превосх. отъ κύων дерзче, безстыднѣе.
κῠνῶπις, ιδος, ἡ (κύων, ὤψ) съ собачьимъ взглядомъ, безстыдный, наглый.
κῠπαρίσσινος 3. кипарисный.
κῠπάρισσος, ου, ἡ кипарисъ.
κύπειρον, ου, τό киперъ, растеніе водяное и луговое.
κύπελλον, ου, τό бокалъ, чаша.
Κύπρος, ου, ἡ Кипръ, остр. Средиземнаго моря.
κύπτω наклоняюсь, нагибаюсь.
κύρμα, ατος, τό (κυρέω) находка, ловля, добыча.
κυρτόω прич. аор. стр. κυρτωθείς кривлю, сгибаю, образую сводомъ.
κύσσε и κύσε см. κυνέω.
κῡφός 3. (κύπτω) впередъ согнутый, согбенный.
κύων, ὁ, ἡ. род. κῠνός, дат. мн. κυσί, κύνεσσι, собака, песъ, безстыдникъ, безстыдница.
κῶας, τό, мн. κώεα, дат. κώεσιν руно, овечья шкура.

Κώκῦτος, ου, ὁ Коцитъ, рѣка въ подземномъ царствѣ.
κωκύω, аор. κώκυσα, рыдаю, плачу, вопію; оплакиваю.
κῶμα, ατος, τό (κοιμάω) глубокій сонъ.
κώπη, ης, ἡ рукоятка меча; весло; ручка въ ключѣ.
κώρῦκος, ου, ὁ (χωρεῖν) мѣшокъ, карманъ.

Λ.

λᾶας, ὁ, род. λᾶος вм. λάαος, дат. λᾶι, вин. λᾶαν, род. мн. λάων, дат. λάεσσι, камень, скала, утесъ; каменный дискъ.
λαβεῖν, λάβον см. λαμβάνω.
λάβρος 2. сильный, порывистый, неистовый.
λαγχάνω, аор. 2. ἔλᾰχον, сосл. λάχω, λελάχω, пр. сов. λέλογχα вм. εἴληχα, 3. мн. λελόγχασι получаю по жребію и по волѣ боговъ, получаю, достаю въ удѣлъ; дѣлаюсь участникомъ; опредѣляюсь жребіемъ.
λαγωός, οῦ, ὁ (λαγώς) заяцъ.
λάε см. λάω.
Λαέρκης, ους, ὁ Лаэркъ, художникъ въ Пилосѣ.
Λαέρτης, αο, ὁ Лаэртъ, отецъ Улисса.
Λαερτιάδης, ου, ὁ с. Лаэрта = Улиссъ.
λάζομαι D. (λαμβάνω) беру, схватываю, πάλιν μῦθον взять слово обратно, говорить противоположное.
λάθον, λαθών см. λανθάνω.
λάθρῃ (λάθρᾳ) нар. (λανθάνω) тайно, скрытно, лукаво.
λᾶϊγξ, ιγγος, ἡ (λᾶας) камешекъ.
λαῖλαψ, απος, ἡ буря, вѣтеръ, вихрь.
λαιμός, οῦ. ὁ горло, шея.
λάϊνος 2. (λᾶας) каменный.
Λαιστρῡγόνες, ων, οἱ Лестригоны, людоѣды въ Сициліи.
Λαιστρῡγόνιος 3. Лестригонскій.
λαῖτμα, τό (λαιμός) пропасть, глубина; глубина моря, глубокое море.
λαῖφος, εος, τὸ старое платье, лохмотье.
λαιψηρά нар. быстро.
λάκε вм. ἔλακε см. λάσκω.
Λακεδαίμων, ονος, ἡ Лаконія, царство Менелая въ Пелопоннезѣ; главный городъ Лаконіи.
λακτίζω (λάξ) толкаю пятой, лягаю.
λαμβάνω, аор. 2. ἔλᾰβον, ἔλλάβον, λάβον, 3. ед. сосл. λάβῃσι, аор. 2 общ. ἐλλᾰβόμην, неопр. λελᾰβέσθαι, беру, обнимаю, схватываю γούνων τινα; θυμὸν λαβεῖν быть мужественнымъ, не терять мужества; достигаю, получаю; захватываю, овладѣваю; принимаю, угощаю; *M.* держусь за ч. л., придерживаюсь τινός; схватываю, ловлю кого τινά.
Λάμος, ου, ὁ Ламъ, царь Лестригоновъ.
λαμπετάω = λάμπω, прич. λαμπετόων, блистаю, сіяю.

Λαμπετίη, ης ἡ, Лампетія, дочь Геліоса, нимфа.

Λάμπος, ου, ὁ Лампъ, конь богини Ἠώς.

λαμπρός 3. (λάμπω) сіяющій, блистающій, свѣтлый.

λαμπτήρ, ῆρος, ὁ (λάμπω) подсвѣчникъ, свѣточь, свѣтильня.

λανθάνω, λήθω, пр. нес. ἐλάνθανον, ἔληθον и λῆθον, буд. λήσω, аор 2. ἔλαθον, λάθον, сосл. λελάθω; *М.* λήθομαι, аор. 2. ἐλαθόμην, λελαθόμην, пр. сов. λέλασμαι, скрываюсь, прячусь, остаюсь незамѣтнымъ; λήθω τινὰ παριών подхожу къ кому незамѣтно, *πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων* онъ незамѣтно плакалъ; *М.* забываю, *τινός*.

λάξ нар. пятою, наступивши ногою; ногою, трогая ногою.

Λᾱοδάμας, αντος, ὁ, зв. *Λαοδάμα*, Лаодамасъ, старшій сынъ Алкиноя.

λαός, οῦ, ὁ народъ; войска, войны.

λᾱοσσόος 2. (λαός, σεύω) возбуждающій, воспламеняющій народъ.

Λαπίθαι, ῶν, οἱ Лапиѳы, дикій, воинственный народъ въ Ѳессаліи, сражавшійся съ Кентаврами.

λάρος, ου, ὁ чайка, морская птица.

λαρός 3. пріятный, сладкій, вкусный, лакомый.

λάσιος 3. косматый, волнистый.

λάσκω, аор. 2. ἔλακον, λάκον, пр. сов. λέληκα, прич. λεληκώς, ж. λελακυῖα, звучу, трещу, звеню, оглашаюсь звукомъ; лаю, кричу, визжу.

λαύρη, ης, ἡ улица, дорога.

λάχε, вм. ἔλαχε см. λαγχάνω.

λάχεια, ἡ (λαχαίνω) удобный для вспахиванія; рыхлый, мягкій; = ἐλάχεια малый.

λάχνη, ης, ἡ кудрявые волоса, шерсть.

λάχνος, ου, ὁ = λάχνη шерсть.

λαχών см. λαγχάνω.

λάω, 3 ед. пр. нес. λάε, пр. λάων, взираю, смотрю съ жадностію, желаю, захватываю.

λέβης, ητος, ὁ (λείβω) котелъ; кувшинъ, умывальница, тазъ.

λέγω, аор. общ. ἐλέγμην, 3 ед. λέκτο и ἔλεκτο, пов. λέξο, λέξεο, аор. стр. ἐλέχθην — (осн. λεχ) кладу, укладываю въ постель, въ ложе; усыпляю; *М.* ложусь, лежу, сплю; — (осн. λεγ) складываю, собираю, причисляю, считаю, разсказываю, говорю, повѣствую; *М.* собираю для себя, избираю, выбираю; бесѣдую.

λειαίνω = λεαίνω (λεῖος), буд. λειανέω, аор. ἐλείηνα, λείηνα, глажу; равняю.

λείβω, пр. нес. λεῖβον, лью, разливаю, выливаю; *δάκρυα* проливаю слезы; совершаю возліянія.

λειμών, ῶνος, ὁ лугъ, пастбище.

λεῖος 3. гладкій, пустой; ровный.
λείπω, аор. 2. ἔλιπον, λίπον пр. сов. λέλοιπα, аор. общ. ἐλιπόμην, λιπόμην (съ зн. стр.), пр. сов. стр. λέλειμμαι, прич. λελειμμένος, давнопр. ἐλελείμμην оставляю, покидаю; недостаетъ, ἰοὶ λίπον ἄνακτα у царя недостало стрѣлъ; P. и M. аор. остаюсь; отстаю.
Λειώδης, ου, ὁ Леодъ, с. Эноп-са, предсказатель и одинъ изъ жениховъ Пенелопы.
Λειώκριτος, ου, ὁ Леокритъ, с. Эвенора, одинъ изъ жениховъ Пенелопы.
λέκτο вм. ἔλεκτο см. λέγω.
λέκτρον, ου, τό ложе; λέκτρονδε нар. въ ложе.
λελαβέσθαι, λελάβησι см. λαμβάνω.
λελάθῃ, λελάθοντο см. λανθάνω.
λελακυῖα см. λάσκω.
λέλασμαι см. λανθάνω.
λελάχητε, λελάχωσι см. λαγχάνω.
λεληκώς см. λάσκω.
λέλογχα см. λαγχάνω.
λέξεο и λέξο см. λέγω.
λέξομαι см. λέγω.
λεπτός 3 (λέπω) тонкій, нѣжный, мягкій; малый, узкій.
Λέσβος, ου, ἡ Лесбосъ, остр. Эгейскаго моря.
λέσχη, ης, ἡ (λέγω) гостинница, трактиръ.
λευγαλέος 3. печальный, несчастный, жалкій, гибельный; λευγαλέοι ἐσόμεθα мы погибнемъ.
λευγαλέως нар. печально, несчастно.
Λευκάς, άδος, ἡ, πέτρη Бѣлая Скала, въ противуположность подземному мраку.
Λευκοθέη, ης, ἡ Левкоѳея = Ино, дочь Кадма.
λευκός 3. (λεύσσω) блистающій, свѣтлый, ясный; бѣлый, бѣловатый.
λευκώλενος 2. (λευκός, ὠλένη) бѣлорукій.
λευρός 3. (λεῖος) гладкій, ровный.
λεύσσω смотрю, вижу.
λέχος, εος, τό (λεχ-, λέγω), дат. мн. λέχεσσι и λεχέεσι, ложе, постель.
λέων, οντος, ὁ левъ.
λήγω, аор. ἔληξα, λῆξα, жел. аор. λήξαιμι, 3. ед. λήξειεν, прекращаю, удерживаю; перестаю, оканчиваю.
Λήδη, ης, ἡ Леда, дочь Ѳестія, жена Тиндара.
ληθάνω (λανθάνω) см. ἐκληθάνω.
λήθω см. λανθάνω.
ληιβότειρα ας, ἡ, ж. отъ ληιβοτήρ (λήιον, βόσκω), съѣдающая, опустошающая посѣвы.
ληίζομαι DM. (ληίς) буд. ληίσσομαι вм. ληΐσομαι, аор. 1. ἐληισάμην, 3. ед. ληίσσατο, получаю въ добычу, увожу въ плѣнъ, пріобрѣтаю, захватываю.
λήιον, ου, τό посѣвъ.
ληίς, ίδος, ἡ = λεία (λα-, λάω) добыча, военная добыча.
ληϊστήρ, ῆρος, ὁ (ληίς) грабитель, разбойникъ, пиратъ.

ληιστός 3. (ληίζομαι) добытый грабежомъ, похищенный.
ληίστωρ, ορος, ὁ=ληϊστήρ.
λήκυθος, ου, ὁ сосудъ для деревяннаго масла
Λῆμνος, ου, ἡ Лемносъ, остр. Эгейскаго моря; также городъ Лемносъ.
λήσω, λήσομαι см. λανθάνω.
Λητώ, οῦς, ἡ, зв. Λητοῖ, Латона, дочь титана Кея, мать Аполлона и Діаны.
λιάζομαι *DP*. аор. 1. ἐλιάσθην, λιάσθην, удаляюсь въ сторону, отхожу, убѣгаю; исчезаю.
λῐᾰρός 3. (χλιαίνω, ἰαίνω) теплый; пріятный, нѣжный, тихій.
Λῐβύη, ης, ἡ Ливія, земля въ Африкѣ.
λιγᾰ нар. (-λιγέα отъ λιγύς) звучно, громко.
λίγδην нар. царапая.
λιγέως нар. см. λιγύς.
λῐγῠπνείων, οντος, ὁ (λιγύς, πνέω) громко дующій, пронзительно свистящій.
λῐγῠρός 3. звонкій, громкій, пронзительный, свистящій.
λῐγύς 3. = λιγυρός; λιγέως нар. громко.
λῐγύφθογγος 2. (λιγύς, φθογγή) имѣющій звонкій, громкій голосъ.
λίην=λίαν нар. весьма, очень; и дѣйствительно.
λῖθ'=λῖτα см. λίς.
λίθαξ, ακος, ὁ, ἡ (λίθος) каменистый, утесистый, твердый.
λῐθάς, άδος, ἡ=λίθος, дат. мн. λιθάδεσσι вм. λιθάσι, камень, скала.
λίθεος 3. каменный.
λίθος, ου, ὁ, ἡ камень; скала; каменный дискъ.
λικρῐφίς нар. съ боку, со стороны.
λῐλαίομαι *D*. (λάω, λῶ) сильно, страстно желаю, стремлюсь къ ч. л., тоскую.
λῐμήν, ένος, ὁ, (λείβω) дат. мн. λιμένεσσι, пристань, гавань, бухта.
λίμνη, ης, ἡ (λείβω) озеро, прудъ; болото; море.
λῑμός, οῦ, ὁ голодъ.
λίνον, ου, τό ленъ, нитка, нить жизни; полотно, льняная одежда.
λίπα нар. жирно, блестяще; или сокращ. дат. п. вм. λίπᾳ отъ τὸ λίπα, род. λίπαος, дат. λίπαϊ, λίπᾳ, масло; поэтому λίπ᾽ ἐλαίῳ масломъ.
λῐπᾰρός 3. (λίπα) жирный, намазанный; лоснящійся; блестящій, прекрасный, здоровый, богатый, благословенный; нар. λιπαρῶς.
λῐπάω = λιπόω я жиренъ, блещу.
λῖς, ἡ (λισσή) гладкая, πέτρη гладкая скала.
(λίς) дат. λῖτί, мн. λῖτα, гладкая ткань, полотняное покрывало.
λίσσομαι и λίτομαι *DM*. аор. 1. ἐλῐσάμην, ἐλλῐσάμην, 2. ед. сосл. λίσῃ, аор. 2. ἐλιτόμην, жел. λιτοίμην, прошу, умоляю, заклинаю.
λισσός 3. = λεῖος гладкій.
λιστρεύω (λίστρον) обкапываю;

обрываю землю вокругъ растенія.
λίστρον, ου, τό лопата.
λῖτα см. λίς.
λῐτᾰνεύω аор. 1. ἐλλιτάνευσα, прошу, умоляю.
λιτή, ῆς, ἡ (λίτομαι) просьба, молитва.
λιτοίμην см. λίσσομαι.
λό᾽ вм. λόε см. λούω.
λόγος, ου, ὁ слово, рѣчь; изреченіе.
λόε, λοέσσαι, λοεσσάμενος см. λούω.
λοετρόν, οῦ, τό = λουτρόν купанье, баня, ванна.
λοετροχόος 2. (λοετρόν, χέω) выливающій воду для мытья, для ванны, τρίπους λ. котелъ для согрѣванія воды; λοετροχόος, ἡ банщица.
λοέω = λούω.
λοιβή, ῆς, ἡ (λείβω) возліяніе.
λοπός, οῦ, ὁ (λέπω) кора, кожа.
λοῦσθαι вм. λούεσθαι неопр. наст. отъ λούομαι.
λούω и λοέω, пр. нес. λόεον, неопр. аор. λοέσσαι, прич. аор. λοέσσας, 3. ед. аор. общ λοέσσατο, прич. λοεσσάμενος, буд. общ. λοέσσομαι; отъ осн. λόω 3. пр. нес. λόε; отъ λούω буд. λούσω, аор. ἔλουσα, λοῦσα, пр. сов. стр. λέλουμαι купаю, мою; *М* купаюсь, моюсь.
λοφιή, ῆς, ἡ грива, щетина.
λόφος, ου, ὁ шея, выя; султанъ изъ конскихъ волосъ, гребень; перо на шлемѣ; холмъ.
λοχάω 3. мн. наст. λοχόωσι, прич. λοχόωντες, прич. аор. λοχήσας (λόχος); буд. общ. λοχήσομαι, прич. аор. λοχησάμενος, строю засады; сижу въ засадѣ; подстерегаю; *М.* сажусь въ засаду.
λόχμη, ης, ἡ чаща, кустарникъ; логовище.
λόχονδε нар. въ засаду.
λόχος, ου, ὁ (λεχ-, λέγω) мѣсто засады, засада; подсматриваніе; люди, засѣвшіе въ засадѣ; отрядъ вооруженныхъ.
λύγος, ου, ἡ гибкая вѣтвь, лыко.
λυγρός 3. (λύζω, λοιγός) печальный, бѣдственный, несчастный, гибельный; трусливый; λυγρῶς нар. жалко, гибельно, несчастно.
λύθεν вм. ἐλύθησαν см. λύω.
λύθρον, ου, τό и λύθρος, ὁ кровь текущая изъ раны, кровь съ пылью.
λῠκάβᾱς, αντος, ὁ годъ (λύκη, βαίνω).
λύκος, ου, ὁ волкъ.
λυπρός 3. (λυπηρός) печальный, жалкій, бѣдный.
λῡσιμελής 2. (λύω, μέλος) развязывающій члены, усыпляющій.
λύσις, ιος, ἡ освобожденіе.
λύχνος, ου, ὁ подсвѣчникъ, лампа, свѣтильникъ.
λύω аор. 1. ἔλυσα, λῦσα, 3. ед. жел. λύσειεν, пр. сов. стр. λέλυμαι 3. ед. жел. пр. сов. λελῦτο вм λελυῖτο, давнопр. ἐλελύμην, λελύμην, аор. 1. ἐλύθην, λύθην 3. мн. λύθεν вм. λύθησαν, аор. 2. общ. ἐλύμην, λύμην,

3. ед. λύτο съ знач. страд. развязываю, освобождаю, τὰ πρυμνήσια λύειν развязывать канаты т. е. отплыть, ἵππους λύειν выпрягать лошадей, τινὰ κακότητος λύειν спасать кого отъ гибели;—прекращаю, оканчиваю, уничтожаю, ἀγορὴν λύειν распускать собраніе, νείκεα λύειν прекратить ссоры; μένος βοὸς λύειν уничтожить силу быка т. е. убить, зарѣзать быка, γυῖα, γούνατά τινος λύειν умертвить кого; *М.* освобождаюсь; освобождаю, выкупаю.

λωβεύω осмѣиваю.

λώβη, ης, ἡ посрамленіе, осмѣяніе, позоръ, обида.

λωΐτερος 3. и λωΐων 2. сравн. ст. къ ἀγαθός лучшій.

λώπη, ης, ἡ (λέπω) оболочка, платье, плащъ.

λωτός, οῦ, ὁ лотосъ, трава, родъ клевера; лотосъ (rhamnus lotus), сладкими плодами котораго питались Лотофаги.

Λωτοφάγοι, ων, οἱ Лотофаги, жители сѣверной Африки.

λωφάω (λόφος) отдыхаю.

М.

μ' 1) вм. μέ, 2) вм. μοί.

μά утверд. частица съ вин. μὰ Δία клянусь Зевсомъ.

μαζός, οῦ, ὁ, грудь.

μαῖα, ας, ἡ кормилица, матушка.

Μαῖα, ας, ἡ, и Μαιάς, άδος, ἡ Мая, мать Гермеса.

μαίνομαι *DP.* (μα-) бѣшусь, неистовствую, ярюсь.

μαίομαι, буд. μάσ(σ)ομαι, аор. ἐμασάμην, *DM.* стремлюсь, ищу, желаю.

Μαῖρα, ας, ἡ Маира, дочь Проита, царя Аргоса.

μάκαρ, αρος, ὁ, ἡ, превосх. μακάρτατος, блаженный; счастливый, богатый; οἱ μάκαρες, блаженные, т. е. боги.

μακαρίζω считаю блаженнымъ, счастливымъ, прославляю.

μἄκεδνός 3. вм. μηκεδανός (μῆκος) длинный, высокій.

μακρός 3. (μᾶκος, μῆκος), сравн. μακρότερος и μάσσων 2. превосх. μήκιστος, длинный, широкій, высокій, большой, долгій, продолжительный, μακρά и μακρόν нар. далеко.

μακών см. μηκάομαι.

μάλα нар. очень, весьма, сильно; конечно, дѣйствительно; μάλα πάντες всѣ вмѣстѣ, μάλα πάγχυ совершенно, μάλ' αὐτίκα немедленно, μάλ' ἀεί постоянно; μάλ' ὧδε совершенно такъ, ἀλλὰ μάλα но; ἦ μάλα, ἦ μάλα δή дѣйствительно; сравн. μᾶλλον больше, лучше, сильнѣе; превосх. μάλιστα больше всего, особенно, преимущественно.

μἄλἄκός 3. мягкій, нѣжный; тихій, кроткій; μαλακῶς нар. мягко, нѣжно.

Μάλεια, ας, ἡ, вм. Μαλέα, также Μαλειαί, Малеи, мысъ въ Лаконіи.
μάλιστα, μᾶλλον см. *μάλα*.
μάν вм. *μήν* утверд. част.: въ самомъ дѣлѣ, право.
μανθάνω (*μαθ-*) аор. 2. *ἔμαθον*, *μάθον* и *ἔμμαθον* учусь; аор. знаю.
μαντεύομαι DM. пророчествую, предсказываю.
μαντήιον, ου, τό (*μαντεῖον*) оракулъ, пророчество, предсказаніе.
Μάντιος, ου, ὁ Мантій, с. Мелампа.
μάντις, ιος, ὁ (*μαίνομαι*) предсказатель, прорицатель, пророкъ.
μαντοσύνη, ης, ἡ (*μάντις*) искусство, даръ прорицанія.
(*μάομαι*) см. *μαίομαι*.
Μαραθών, ῶνος, ὁ и ἡ Мараѳонъ, мѣстечко въ Аттикѣ.
μάργος 3. глупый, безумный, неистовый; жадный, прожорливый.
μάρμαρος (*μαρμαίρω*) блестящій, сущ. камень.
μαρμαρυγή, ῆς, ἡ (*μαρμαίρω*) блескъ, быстрое движеніе, *μαρμαρυγαὶ ποδῶν* быстрыя движенія ногъ (танцующихъ).
μάρναμαι DM. сражаюсь, дерусь.
μάρπτω схватываю, обнимаю, держу; достаю, достигаю, касаюсь.
μαρτυρίη, ης, ἡ свидѣтельство.
μάρτυρος, ου, ὁ=*μάρτυς*, υρος, ὁ свидѣтель.
Μάρων, ωνος, ὁ Маронъ, с. Эванѳа, жрецъ Аполлона.
μάσασθαι неопр. аор. отъ *μαίομαι*.
μάσσων 2. сравн. къ *μακρός*,
μάσταξ, ακος, ἡ ротъ.
μαστίζω, аор. *μάστιξα*, бичую, возбуждаю плетью.
μάστιξ, ῑγος, ἡ и *μάστις*, дат. *μάστῑ*, *μάστιι*, вин. *μάστιν* бичъ, плеть.
Μαστορίδης, ου, ὁ с. Мастора, Галиѳерсъ.
ματίη, ης, ἡ=*μάτη* отъ *ματάω* безуспѣшное усиліе, тщетное предпріятіе.
μαχειόμενος, *μαχεούμενος* см. *μάχομαι*.
μάχη, ης, ἡ сраженіе, битва, бой; споръ, ссора.
μαχητός 3. преодолѣваемый.
μάχομαι и *μαχέομαι MD.* прич. *μαχειόμενος* и *μαχεούμενος*, буд. *μαχήσομαι* и *μαχέσσομαι*, аор. *ἐμαχησάμην*, неопр. *μαχέσασθαι*, 2. ед. жел. *μαχέσαιο*, сражаюсь, воюю; спорю, ссорюсь; противорѣчу.
μάψ нар. поспѣшно, необдуманно; дерзко
μαψιδίως нар. (*μάψ*) необдуманно, безъ причины, дерзко, безуспѣшно.
μέ см. *ἐγώ*.
μεγάθυμος 2. (*μέγας*, *θυμός*) благородный, храбрый.
μεγαίρω (*μέγας*), аор. 1. *ἐμέγηρα*, сосл. аор. *μεγήρω* завидую, отказываю, мѣшаю.
μεγακήτης 2. (*μέγας*, *κῆτος*)

очень большой, обширный, пространный, глубокій.
μεγαλήτωρ, ορος, ὁ, ἡ (μέγας, ἦτορ) великодушный, благородный, храбрый, воинственный.
μεγαλίζομαι M. возвышаюсь, горжусь.
μεγάλως нар. (μέγας) сильно, весьма.
μεγαλωστί нар. въ большомъ пространствѣ, занимая большое мѣсто; μέγας μεγαλωστί большой и длинный.
Μεγαπένθης, εος, ὁ Мегапенеъ, незаконный сынъ Менелая.
Μεγάρη, ης, ἡ Мегара, дочь Креона, супруга Геракля.
μέγαρον, ου, τό большая зала, столовая, гостинная; женская половина, спальня; кладовая; домъ, чертогъ.
μεγαρόνδε нар. въ залу; домой.
μέγας, μεγάλη, μέγα, сравн. μείζων 2. превосх. μέγιστος 3. большой, великій, высокій, длинный, широкій, обширный; сильный, могучій; μέγα и μεγάλα нар. очень, весьма, сильно.
μέγεθος, εος, τό величина, высота, ростъ, осанка.
μεγήρῃς см. μεγαίρω.
μέγιστος см. μέγας.
μέδομαι D. 2. ед. сосл. μέδηαι вм. μέδῃ, забочусь, думаю о ч. л.
μέδων, οντος, ὁ правитель, царь.
Μέδων, οντος, ὁ Медонъ, глашатай.
μεθαιρέω (μετά, αἱρέω) аор. μεθέλεσχον, перехватываю.
μεθέηκε см. μεθίημι.
μεθείω вм. μεθῶ см. μεθίημι.
μεθέλεσχε см. μεθαιρέω.
μεθέμεν вм. μεθεῖναι см. μεθίημι.
μεθέπω (ἕπω), прич. аор. 2. μετασπών преслѣдую, слѣдую; посѣщаю.
μεθῆκεν см. μεθίημι.
μέθημαι (ἧμαι) сижу между.
μεθήμων 2. (μεθίημι) нерадивый, небрежный, лѣнивый.
μεθησέμεναι см. μεθίημι.
μεθίεν вм. μεθίεσαν см. μεθίημι.
μεθίημι (ἵημι) 2. и 3. ед. наст. μεθιεῖς, μεθιεῖ, и μεθίεις, μεθίει, пр. нес. 3. мн. μεθίεν=μεθίεσαν, неопр. наст. μεθιέμεναι и μεθιέμεν, буд. μεθήσω, аор. 1. μεθῆκα, μεθέηκα; сосл. аор. 2 μεθῶ, μεθείω, жел. μεθείην, неопр. μεθέμεν = μεθεῖναι, выпускаю, отпускаю; оставляю, покидаю;—утомляюсь, нерадѣю, медлю;—перестаю.
μεθίστημι (ἵστημι), буд. μεταστήσω, переставляю, измѣняю.
μεθορμάομαι P. преслѣдую, стремлюсь къ ч. л., устремляюсь на ч. л.
μέθυ, υος, τό всякій хмѣльной напитокъ, вино.
μεθύω (μέθυ) я пьянъ, упиваюсь.
μειδάω, аор. μείδησα, улыбаюсь.
μείζων 2. сравн. къ μέγας.
μείλιγμα, ατος, τό (μελίσσω)

смягчительное, успокоительное, примирительное средство; μειλίγματα θυμοῦ лакомый кусокъ, который хозяинъ бросаетъ собакѣ.

μείλινος 3. вм. μέλινος.

μειλίσσω (μέλι) успокоиваю; дѣлаю пріятнымъ, *М.* μειλίσσομαι, пов. наст. μειλίσσεο, употребляю ласковыя, успокоительныя слова.

μειλῐχιος 3. и μείλιχος 2. сладкій, кроткій, пріятный, ласкательный.

μεῖναι см. μένω.

μείρομαι, отсюда 3. ед. пр. сов. ἔμμορε, пр. сов. стр. εἵμαρται и давнопр. εἵμαρτο, получаю свой удѣлъ, свою долю; ἔμμορα дѣлаюсь участникомъ; εἵμαρται опредѣлено судьбою.

μελαγχροιής 2. (μέλας, χρόα) темный, черноватый.

μέλαθρον, ου, τό крыша, кровля, потолокъ; домъ, жилище.

μελαθρόφιν вм. μελάθρου.

Μελάμπους, οδος, ὁ Меламподъ, с. Амиѳаона, предсказатель.

Μελᾰνεύς, ῆος, ὁ Меланей, отецъ Амфимедона.

Μελανθεύς, ῆος, ὁ, зват. Μελανθεῦ; и Μελάνθιος, ου, ὁ Меланѳій, с. Долія, козій пастухъ Улисса.

Μελανθώ, οῦς, ἡ Меланѳо, дочь Долія.

μελανόχροος 2. вм. μελάγχροος (χρόα),=μελαγχροιής.

μελανυδρος 2. (μέλας, ὕδωρ) имѣющій черную, темную воду.

μέλᾱς, μέλαινα, μέλαν, род. μέλᾰνος, μελαίνης, μέλᾰνος, также μεῖλας, дат. μείλανι, сравн. μελάντερος, темный, черный; мрачный, ужасный; τό μέλαν δρυός кора дуба.

μελέδημα, ατος, τό (μέλω) забота, горе.

μελεδώνη, ης, ἡ=μελέδημα.

μέλει см. μέλω.

μελέεσσι вм. μέλεσι см. μέλος.

μελεϊστῐ нар. (μέλος) по членамъ, по кускамъ.

μέλεος 3. напрасный, безуспѣшный.

μελέσθω см. μέλω.

μέλεσσι вм. μέλεσι см. μέλος.

μελήσει см. μέλω.

μέλῐ, ῐτος, τ' медъ.

μελῐγηρυς, υ (γῆρυς) сладкозвучный, пріятный.

μελίη, ης, ἡ ясень; ясенное копье.

μελῐηδής 2. (μέλι, ἡδύς) сладкій какъ медъ, сладкій, пріятный.

μελίκρητον, ου, τ' (μέλι, κεράννυμι) напитокъ изъ молока смѣшаннаго съ медомъ.

μέλῐνος 3. и μείλινος 3. ясенный.

μέλισσα, ης, ἡ (μέλι) пчела.

μελίφρων 2. (μέλι, φρήν) радостный, пріятный.

μέλλω намѣреваюсь, собираюсь, хочу; долженствую, могу; часто у Гомера μέλλω употребляется для выраженія вѣроятности: μέλλεν

μέν ποτε οἶκος ὅδ' ἀφνειὸς καὶ ἀμύμων ἔμμεναι вѣроятно этотъ домъ былъ нѣкогда богатъ и уважаемъ; καὶ πατέρων τάδε μέλλετ' ἀκουέμεν это вы слышали вѣроятно отъ вашихъ отцовъ.

μέλος, εος, τό дат. мн. μέλεσσι и μελέεσσι членъ.

μέλπω пою, воспѣваю; *DM.* пою, пою и пляшу въ хороводѣ.

μέλω, обыкнов. 3. л. ед. и неопр., буд. μελήσει, пр. сов. μέμηλε, прич. μεμηλώς, давнопр. μεμήλει; неопр. наст. μελέμεν, неопр. буд. μελησέμεν, составляю предметъ заботы, лежу на душѣ; μέλει μοί τι составляетъ предметъ моихъ заботъ, забочусь.

(μέμαα) пр. сов. съ знач. наст. отъ осн. μα-, 2. дв. μέμᾰτον, 1. 2. 3. мн. μέμᾰμεν, μέμᾰτε, μεμάασι, пов. μεμάτω, прич. μεμᾰώς, (μεμᾱώς), род. μεμᾰῶτος, 3. мн. давнопр. μέμᾰσαν, сильно стремлюсь, очень спѣшу, рвусь впередъ; сильно желаю, хочу, намѣреваюсь, γαστὴρ μεμαυῖα жадный желудокъ.

• μέμβλομαι, пр. нес. μέμβλετο составляю предметъ заботы.

μέμβλωκα см. βλώσκω.

μέμηλα см. μέλω.

μεμιγμένος см. μίσγω.

μέμνημαι, μεμνέῳτο см. μιμνήσκω.

Μέμνων, ονος, ὁ Мемнонъ, с. Тиѳона, царь Эѳіопіи.

μέμονα (μα, μέμαα) пр. сов. съ знач. наст. хочу, думаю.

μεμορυγμένα см. μορύσσω.

μέμυκα см. μυκάομαι.

μέν (собств. μήν) утвердит. част. конечно, право, дѣйствительно; часто въ соед. съ δέ, μέν—δέ, то—то.

μενεαίνω, неопр. μενεαινέμεν, аор. μενέαινα (μένος) сильно желаю, хочу; гнѣваюсь.

Μενέλᾱος, ου, ὁ Менелай, с. Атрея, братъ Агамемнона, мужъ Елены, царь Лакедемонскій.

μενεπτόλεμος, 2. (μένω, πτόλεμος) твердый въ войнѣ, храбрый.

μενοεικής 2. (μένος, εἴκω) удовлетворяющій, достаточный, богатый; пріятный, желанный.

μενοινάω, аор. 1. μενοίνησα (μένος) намѣреваюсь, желаю, хочу,

Μενοιτιάδης, ου, ὁ с. Менетія = Патроклъ.

μένος, εος, τό сила, крѣпость, тѣлесная сила; — сила душевная, мужество, храбрость, гнѣвъ, страсть, желаніе; μένος Ἀλκινόοιο сила Алкиноя=Алкиной.

Μέντης, ου, ὁ Ментъ, с. Анхіала, царь Тафосскій.

μέντοι нар. конечно; и такъ, ἦ μέντοι дѣйствительно.

Μέντωρ, ορος, ὁ Менторъ, с. Алкима, другъ Одиссея.

μένω, неопр. μενέμεν вм. μέ-

νειν, буд. μενέω, аор. 1. ἔμεινα и μεῖνα, остаюсь, пребываю, нахожусь; стою твердо, ожидаю; пр. сов. μέμονα желаю.

Μερμερίδης, αο, ὁ с. Мермера = Илосъ.

μερμηρίζω, буд. μερμηρίξω аор. 1. μερμήριξα, обдумываю, δίχα и διάνδιχα μερμ. колеблюсь, медлю; выдумываю, рѣшаю.

μέρμῑς, ῑθος, ἡ нитка, веревка.

μέροψ, οπος, ὁ бренный, смертный.

Μεσαύλιος, ιου, ὁ Мезавлій, слуга Эвмея.

μέσαυλος, ου, ὁ и τὸ μέσαυλον дворъ; скотный дворъ.

μεσηγύ(ς) нар. въ срединѣ, между, въ этомъ промежуткѣ, между тѣмъ.

μεσόδμη, ης, ἡ (μέσος, δέμω) перекладина въ зданіи; перекладина на кораблѣ, на которой утверждалась мачта.

μέσον и μέσσον, τό см. μέσος.

μέσος и μέσσος 3. въ срединѣ, средній, μέσον ἦμαρ полдень; τὸ μέσον средина; μέσον нар. въ срединѣ.

μέσσαυλος, ὁ, см. μέσαυλος.

μεσσηγύ(ς) см. μεσηγύ.

Μεσσήνη, ης, ἡ Мессена, земля въ Пелопоннезѣ.

Μεσσήνιος 3. Мессенскій.

μέσσος см. μέσος.

μετά предл. съ род. дат. и вин.: съ род.: между, съ; съ дат.: между, среди; съ вин.: среди, въ; къ, на, противъ; по, позади, послѣ; согласно; μετά нар. кромѣ, притомъ; потомъ.

μέτα 1) вм. μετά послѣ своего сущ., 2) вм. μέτεστι.

μεταβαίνω, буд. μεταβήσομαι, аор. 2. μετέβην, пов. μετάβηθι, пр. сов. μεταβέβηκα перехожу, захожу; продолжаю (пѣть).

μεταβουλεύω рѣшаю послѣ, перемѣняю рѣшеніе.

μεταδαίνῡμαι М. буд. μεταδαίσομαι, участвую въ пиру, въ жертвоприношеніяхъ.

μεταδήμιος 2. (δῆμος) въ народѣ; домашній, дома.

μεταδόρπιος 2. (δόρπον) послѣ ужина.

μεταΐζω вм. μεθίζω (ἵζω) сижу около к. л., съ к. л.

μεταΐσσω (ἀΐσσω), прич. аор. μεταΐξας, устремляюсь, быстро слѣдую за к., бросаюсь на к. л., нападаю.

μεταχῐάθω (μετά, χίω) иду позади, преслѣдую; отправляюсь куда ниб., посѣщаю кого.

μεταλλάω, неопр. аор. μεταλλῆσαι, развѣдываю, разузнаю, разспрашиваю.

μεταμίγνῡμι, буд. μίξω, примѣшиваю, также μεταμίσγω.

μεταμώνιος 2. пустой; напрасный, безполезный.

μετανίσσομαι перехожу, захожу.

μεταπρέπω отличаюсь между другими.

μετασπόμενος, μετασπών см. μεθέπω.

μέτασσαι, ῶν, αἱ (μετά) среднія т. е. ягнята среднія

между πρόγονοι и ἕρσαι, между весенними и осенними.

μεταστένω (μετά, στένω) сопровождаю стонами, оплакиваю.

μεταστρέφω, сосл. аор. μεταστρέψω (μετά,στρέφω) обращаю, отплачиваю

μετατίθημι, аор. μετέθηκα полагаю, ставлю между; произвожу κέλαδον шумъ.

μεταυδάω, 3. ед. пр. нес. μετηύδα, 1. ед. μετηύδων говорю (многимъ),обращаюсь съ рѣчью ко многимъ.

μετάφημι, пр. нес. μετέφην, аор. 2. μετέειπον, говорю (многимъ).

μετάφρενον, ου, τό (μετά,φρήν) спина, хребетъ.

μεταφωνέω говорю многимъ.

μετέασι вм. μέτεισι см. μέτειμι.

μετέειπον см. μετάφημι.

μέτειμι (εἰμί), неопр. μετέμμεναι, буд. μετέσσομαι (μετά, εἰμί) нахожусь между многими, живу, обращаюсь.

μέτειμι (εἶμι),прич. аор.1. общ. μετεισάμενος, иду, прохожу между многими;иду позади к. л., подхожу.

μετεῖπον аор. къ μετάφημι говорю многимъ, между многими.

μετέμμεναι см. μέτειμι.

μετέλθοιμι, μετελθών см. μετέρχομαι.

μετέπειτα нар. потомъ, послѣ.

μετέρχομαι DM. буд. μετελεύσομαι, аор. 2. μετῆλθον, μετήλυθον, жел. μετέλθοιμι, прич. μετελθών, прихожу, хожу; слѣдую, преслѣдую, нападаю; обхожу ἔργα поля, μετέρχομαι κλέος πατρός отправляюсь, чтобы имѣть извѣстіе объ отцѣ, τὰ πράγματα занимаюсь.

μετέσσομαι см. μέτειμι.

μετηύδων см. μεταυδάω.

μετοίχομαι DM. пр. нес. μετῳχόμην (μετά,οἴχομαι) прохожу; иду за к. л.; сопровождаю.

μετόπισθεν нар. (μετά, ὄπισθε) позади, послѣ, потомъ.

μετοχλίζω, 3. ед. аор. жел. μετοχλίσσειε (μετά, ὀχλός) отодвигаю силою.

μετρέω мѣрю, измѣряю.

μέτρον, ου, τό мѣра ἀλφίτου пшеницы; мѣренное, пространство, длина, μέτρα κελεύθου длина дороги,ὅρμου μέτρον мѣсто для причаливанія; μέτρον ἥβης полная мѣра жизни, т. е. цвѣтущая жизнь, цвѣтущій возрастъ.

μέτωπον, ου, τό (μετά, ὤψ) чело, лобъ; передняя часть шлема.

μευ̃ вм. μοῦ см. ἐγώ.

μετῴχετο см. μετοίχομαι.

μή отрицат. част.: нѣтъ, не; союзъ: чтобы не; вопросит. част.: не — ли.

μηδέ нар. но не, также не, и не; даже не, μηδέ - μηδέ ни-ни.

μήδομαι DM., буд. μήσομαι, аор. ἐμησάμην μησάμην думаю, совѣтую; выдумываю, придумываю, приготовляю.

μῆδος, εος, τό (μήδομαι) рѣшеніе, совѣтъ, планъ, замыселъ, хитрость; забота.
μῆδος, εος, τό только во мн. стыдливыя части.
μηκάομαι M., прич. аор. μακών, пр. сов. μέμηκα съ знач. наст., и пр. нес. ἐμέμηκον, блею, каркаю; кричу.
μηκάς, ἄδος, ἡ (μηκάομαι) блеющій.
μηκέτι нар. больше не.
μήκιστος 3. превосх. къ μακρός очень большой, очень длинный, μήκιστον и μήκιστα нар. наконецъ; τί νυ μοι μήκιστα γένηται что наконецъ будетъ со мною?
μῆκος, εος, τό длина, вышина, высокій ростъ.
μήκων, ωνος, ἡ макъ.
μηλέη, ης, ἡ (μῆλον) яблоня.
μῆλον, ου, τό мелкій скотъ, овца, коза.
μῆλον, ου, τό яблоко.
μήλωψ, οπος, ὁ ἡ (ὤψ) имѣющій видъ яблока, желтаго яблока, красноватый, желтоватый, καρπός μ. пшеница.
μήν утверд. част. да, точно, конечно, въ самомъ дѣлѣ.
μήν, μηνός, ὁ мѣсяцъ.
μήνῑμα, ἄτος, τό (μῆνις) поводъ, причина гнѣва.
μῆνις, ιος, ἡ продолжительный гнѣвъ.
μηνίω гнѣваюсь.
μή ποτε нар. никогда; союзъ: чтобы никогда.
μή που союзъ: чтобы случайно не, чтобы какъ нибудь не.
μή πω нар. еще не; союзъ: чтобы какъ нибудь не.
μή πως союзъ: чтобы какъ нибудь не.
μῆρα, ων, τά мн. къ μηρίον.
μηρίον, ου, τό только мн. μηρία, рѣдко μῆρα, бедро.
μηρός, οῦ, ὁ бедро, голень.
μηρύομαι DM. аор. 1. μηρυσάμην свертываю, спускаю τὰ ἱστία.
μήστωρ, ωρος, ὁ (μήδομαι) совѣтникъ, вождь.
μήτε нар. и не, μήτε — μήτε ни—ни; союзъ: чтобы не.
μήτηρ, μητέρος, ἡ, сокр. μητρός, мать.
μήτῐ средн. отъ μήτις.
μήτῑ см. μῆτις.
μητιάω (μῆτις), 3. мн. наст. μητιόωσι, прич. μητιόωσα, μητιόωντες, 2. мн. наст. общ. μητιάασθε, неопр μητιάασθαι, хитро выдумываю, придумываю, приготовляю.
μητιετα, ου, ὁ=μητιέτης (μητιάω, μῆτις) мудрый совѣтникъ (Зевсъ).
μητῐόεις 3. богатый мудрыми совѣтами; φάρμακα μητιόεντα остроумныя средства.
μητίομαι DM. (μῆτις) выдумываю, приготовляю.
μητιόωσα, μητιόωσι см. μητιάω.
μῆτις, ιος, ἡ, дат. μήτῑ, мудрость, разумъ; совѣтъ, рѣшеніе, замыселъ.
μήτις, μήτι, также μή τις, μή τι никто; союзъ: чтобы никто, чтобы ни одинъ.
μητρώιος 3. материнскій.
μήτρως, ωος, ὁ материнъ братъ.
μηχανάω (μῆχος) прич. μη-

χανόωντας; обыкнов. *M.* μηχανάομαι, 3 мн. μηχανόωνται вм. μηχανῶνται, 3. ед. жел. μηχανόῳτο вм. μηχανῷτο, неопр. μηχανάασθαι вм. μηχανᾶσθαι, пр. нес. общ. μηχανόωντο вм. ἐμηχανῶντο художески строю, приготовляю; хитро выдумываю, замышляю противъ к. л.

μῆχος, εος, τό средство, пособіе, совѣтъ.

μία, μιᾶς см. εἷς.

μιγάζομαι вм. μίγνυμαι, M.

μίγδα нар. смѣшано; между.

μιγνῦμι и μίσγω (μιγ), буд. μίξω, аор. ἔμιξα, буд. общ. μίξομαι съ знач. стр., аор. общ. ἔμικτο, μίκτο, μῖκτο, пр. сов. стр. μέμιγμαι, аор. 1, ἐμίχθην, аор. 2. ἐμίγην, μίγην, жел. μιγείην, неопр. μιγῆναι, буд. μιγήσομαι; отъ μίσγω, неопр. μισγέμεναι, μίσγεσθαι, наст. μίσγεται, пр. нес. μισγέσκετο, мѣшаю, смѣшиваю; соединяю; *P.* смѣшиваюсь, соединяюсь, касаюсь; прихожу, имѣю съ к. л. обращеніе.

μικρός 3. малый, небольшой, короткій.

μίκτο, μῖκτο см μίγνυμι.

μιλτοπάρῃος 2. (μίλτος, παρειά) краснощекій, краснобокій (о кораблѣ).

Μίμας. αντος, ὁ Мимасъ, мысъ въ Малой Азіи, на востокѣ отъ Хіоса.

μιμνήσκω (μνα-), буд. μνήσω, аор. 1. ἔμνησα, буд. общ μνήσομαι, аор. 1. ἐμνησάμην, μνησάμην, μνησάσκετο, пов. μνῆσαι, пр. сов. общ. съ знач. наст. μέμνημαι, 2 ед. μέμνῃ, буд. 3. μεμνήσομαι, неопр. μεμνῆσεσθαι, неопр. аор. 1. стр. μνησθῆναι; отъ μνάομαι прич. наст. μνωόμενος, пр. нес. ἐμνώοντο напоминаю; *M.* вспоминаю, помню; припоминаю.

μίμνω = μένω остаюсь; ожидаю.

μίν вин. ед. мѣстоим. 3. л. вм. αὐτόν, αὐτήν, αὐτό; μὶν αὐτόν его самаго, αὐτόν μιν самаго себя.

Μινυήιος, 3. Минійскій, эпит. города Орхомена, отъ народа Миніевъ.

μινύθεσκον пр нес. отъ μινύθω.

μινύθω (μινύς=μικρός) уменьшаю, ослабляю; уменьшаюсь, уничтожаюсь, исчезаю.

μίνυνθα нар. (μινύς) мало, немного; не долго.

μινυνθάδιος 2. не долго живущій, недолговѣчный, не долго продолжающійся.

μινυρίζω пищу, вою, жалуюсь.

Μίνως, ωος, ὁ вин. Μίνωα и Μίνω, Миносъ, с. Зевса, царь и законодатель Критскій.

μισγεσκόμην пр. нес. отъ μίσγομαι см. μίγνυμι.

μίσγω см. μίγνυμι.

μισθός, οῦ, ὁ награда, плата, жалованье.

μιστύλλω разсѣкаю, разрѣзываю на части.

μιχθείς см. μίγνυμι.

μνάομαι см. μιμνήσκω.

μνάομαι *DM.* 2 л. ед. μνάᾳ,

вм. μνῷ, неопр. наст. μνάασθαι. вм. μνᾶσθαι, 3. мн. пр. нес. μνώοντο вм. ἐμνῶντο, сватаюсь.
μνασκόμην пр. нес. отъ μνάομαι сватаюсь.
μνῆμα, ατος, τό (μιμνήσκω) память, памятникъ,
μνήμων 2. (μιμνήσκω) памятливый, помнящій.
μνῆσαι, μνησάσκετο, μνήσασθαι см. μιμνήσκω.
μνηστεύω сватаюсь.
μνηστήρ, ῆρος, ὁ женихъ.
μνῆστις, ιος, ἡ (μιμνήσκω) память, воспоминаніе.
μνηστός 3. (μνάομαι) помолвленный, сочетавшійся законнымъ бракомъ.
μνηστῦς, ῦος, ἡ сватовство, исканіе жены.
μνωόμενος, μνώμενος, μνώοντο см. μνάομαι.
μογέω (μόγος) напрягаюсь, тружусь, переношу горе, терплю, устаю.
μόγις нар. съ усиліемъ, съ трудомъ, едва.
μοῖρα, ας, ἡ (μείρομαι) часть, οὐδ᾽ αἰδοῦς μοῖραν ἔχειν вовсе не стыдиться; — доля, участь; судьба, жребій, опредѣленіе; Μοῖρα богиня судьбы; κατὰ μοῖραν εἰπεῖν говорить какъ слѣдуетъ, παρὰ μοῖραν противъ приличія, не какъ слѣдуетъ.
μοιχάγρια, ων, τά (μοιχός, ἀγρέω) наказаніе прелюбодѣевъ.
μολεῖν см. βλώσκω.
μολοβρός, οῦ, ὁ нищій; приживалка.
μολπή, ῆς, ἡ (μέλπω, μέλπομαι) пѣніе съ пляской; хороводъ, игра, удовольствіе.
μολών прич. аор. см. βλώσκω.
μόνος и μοῦνος 3. одинъ, единственный; одинокій, оставленный.
μονόω и μουνόω отдѣляю, оставляю одного, γενεήν продолжаю поколѣніе чрезъ одного сына.
μορόεις 3. (μόρον) темный; тщательно отдѣланный (μέρος), или — блистающій (μαίρω),
μόρος, ου, ὁ (μείρομαι) жребій, участь, несчастная судьба, смерть, ὑπὲρ μόρον противъ судьбы.
μόρσιμος 3. (μόρος) роковой, опредѣленный судьбою, предназначенный на смерть.
μορύσσω прич. пр. сов. стр. μεμορυγμένος мараю, пятнаю.
μορφή, ῆς, ἡ наружность, наружный видъ, привлекательность, красота, μορφὴ ἐπέων красота словъ.
Μούλιος, ου, ὁ Мулій, глашатай и слуга Амфинома, одного изъ жениховъ Пенелопы.
μουνάξ нар. (μοῦνος) особо, отдѣльно, порознь.
μοῦνος 3., μουνόω см. μόνος, μονόω.
Μοῦσα, ης, ἡ Муза, богиня пѣнія, поэзіи и музыки
μοχλός, οῦ, ὁ рычагъ, шестъ.
μυελόεις 3. мозговой.

μυελός, οῦ, ὁ мозгъ.
μυθεῖαι и μυθέαι см. μυθέομαι.
μυθέομαι *DM.*, 2. ед. μυθέαι и μυθεῖαι, говорю, повѣствую, разсказываю, объясняю, называю; обдумываю.
μυθολογεύω разсказываю подробно.
μῦθος, ου, ὁ слово, рѣчь; разговоръ, бесѣда; приказаніе; порученіе, совѣтъ; рѣшеніе; намѣреніе.
μυκάομαι *D.*, аор. ἔμυκον, пр. сов. μέμυκα, мычу, реву.
μυκηθμός, οῦ, ὁ мычаніе, ревъ.
Μυκήνη, ης, ἡ Микена, 1) дочь Инаха, 2) въ ед. и мн. городъ въ Арголидѣ, гдѣ царствовалъ Агамемнонъ.
μύκον см. μυκάομαι.
μύλη, ης, ἡ ручная мельница.
μυλήφατος 2. (μύλη, φάω) смолотый въ мельницѣ.
μύνη, ης, ἡ предлогъ, отговорка, медленность.
μυρίος 3. безчисленный; очень большой, безконечный, безпредѣльный.
Μυρμιδόνες, ων, οἱ Мирмидоны, народъ въ Фѳіотидѣ, подвластный Ахиллесу.
μύρομαι *M.* плачу, рыдаю, оплакиваю.
μυχμός, οῦ, ὁ (μύζω) стонъ.
μυχοίτατος 3. превосх. ст. къ μύχιος (μυχός) самый внутренній, μυχοίτατος ἷζε онъ сидѣлъ въ самомъ отдаленномъ уголкѣ.
μυχόνδε нар. въ самое внутреннее мѣсто, въ самый уголокъ.
μυχός, οῦ, ὁ самое внутреннее мѣсто, самый удаленный уголокъ.
μῶλος, ου, ὁ трудъ, усиліе, борьба.
μῶλυ, τό моли, баснословное растеніе; чеснокъ.
μωμεύω порицаю, браню.
μῶμος, ου, ὁ порицаніе, насмѣшка, позоръ.
μῶνυξ, υχος, ὁ, ἡ (μόνος, ὄνυξ) однокопытный; быстрый.

N.

ναί утвердит. част. да, право, точно такъ, въ самомъ дѣлѣ, конечно.
ναιετάω (ναίω), пр. нес. ναιετάασκον, прич. ж. ναιετάωσα живу ἐπὶ χθονί на землѣ; обитаю; лежу, нахожусь.
ναῖον см. νάω.
ναίω, аор. 1. ἔνασσα, νάσσα вм. ἔνασα, живу ἐπὶ Θήβῃ въ Ѳивахъ; обитаю; въ аор. 1. поселяю, помѣщаю въ жилище, даю жилище πόλιν.
ναίω см. νάω.
νάκη, ης, ἡ волнистая шкура.
ναρκάω цѣпенѣю.
νάσσα см. ναίω.
νάσσω, аор. 1. ἔναξα топчу.
Ναυβολίδης, ου, ὁ Навболидъ, молодой Феакъ.
ναύλοχος 2. (ναῦς, λόχος, λέχος) имѣющій безопасное якорное мѣсто, удобный λιμήν.
Ναυσίθοος, ου, ὁ Навсиѳой, с. Посидона, отецъ Алкиноя, царь Феаковъ.

Ναυσικάα, ας, ἡ Навсикая, дочь Алкиноя, царя Феаковъ.
ναυσικλειτός 3. (ναῦς, κλειτός) прославившійся мореплаваніемъ.
ναυσικλυτός 3.=ναυσικλειτός.
Ναυτεύς, ῆος, ὁ Навтей, молодой Феакъ.
ναύτης, ου, ὁ, род. мн. ναυτάων и ναυτέων, мореплаватель, корабельщикъ.
ναυτιλίη, ης, ἡ мореплаваніе.
ναυτίλλομαι *D*. ѣду по морю.
ναῦφι(ν) см. νηῦς.
νάω и ναίω, пр. нес. ναῖον, теку.
Νέαιρα, ας, ἡ Неира, нимфа.
νεβρός, οῦ, ὁ молодой олень.
νέες, νέεσσι см. νηῦς.
νέηαι вм. νέῃ см. νέομαι.
νεηγενής 2. (νέος, γίγνομαι) новорожденный.
νεηνίης, ου, ὁ=νεανίας юный, молодой, юноша.
νεῆνις, ιδος, ἡ = νεᾶνις юная; какъ сущ. дѣвица.
νεῖαι вм. νέεαι см. νέομαι.
νείαιρα, ἡ сравн. ст. ж. къ νέος послѣдній, внѣшній; нижній; νείαιρα γαστήρ внизъ живота.
νείατος 3. вм. νέατος, крайній, послѣдній.
νεικέω и νεικείω, буд. νεικέσω, аор. 1. νείκεσσα и νείκεσα вм. ἐνείκεσα, спорю, ссорюсь; обижаю, порицаю, браню.
νεῖκος, εος, τό ссора, споръ, брань; борьба.
νεῖμα вм. ἔνειμα см. νέμω.
νειός, οῦ, ἡ (т. е. γῆ) паровое поле; вновь вспаханный паръ.
νεῖται вм. νέεται см. νέομαι.
νεκρός, οῦ, ὁ мертвое тѣло, трупъ; мертвый, умершій.
νέκταρ, αρος, τό нектаръ, питье боговъ.
νέκυς, υος, ὁ = νεκρός, дат. νέκυι, дат. мн. νεκύεσσι, νέκυσσι, вин. мн. νέκυς, мертвое тѣло, трупъ; умершій.
νεμεσάω, νεμεσσάω (νέμεσις), пов. наст. νεμέσσα, прош. нес. νεμέσσων вм. ἐνεμέσων, аор. 1. νεμέσησα вм. ἐνεμέσησα; буд. общ. νεμεσήσομαι, аор. 1. стр. νεμεσσήθην негодую, гнѣваюсь; *М*. негодую на самаго себя, стыжусь, считаю неприличнымъ; мщу, наказываю.
νεμεσ(σ)ητός 3. достойный негодованія, гнѣва; порицательный, неприличный.
νεμεσίζομαι *DM*. = νεμεσάω гнѣваюсь; считаю неприличнымъ, стыжусь, боюсь.
νέμεσις, ιος, ἡ, справедливое негодованіе, заслуженное порицаніе; предметъ справедливаго негодованія; чувство чести, честолюбіе.
νεμεσσάω, νεμεσσητός см. νεμεσάω, νεμεσητός.
νέμω, аор. ἔνειμα, νεῖμα, раздѣляю; *М*. владѣю, наслаждаюсь, пользуюсь, обитаю; —пасу, кормлю стада, гоню на пастбище; *М* пасусь, иду на пастбище, пожираю.
νένιπται см. νίζω.
νεογιλός 2. новорожденный.

νεόδαρτος 2 (νέος, δέρω) недавно содранный.
νέομαι *D*., сокр. νεῦμαι, 2. и 3. ед. наст. νεῖαι, νεῖται, неопр. νεῖσθαι, 2. ед. сосл. νέηαι, иду, прихожу, ухожу, возвращаюсь, настоящ. имѣетъ обыкнов. значеніе будущаго.
νέον нар. см. νέος.
νεοπενθής 2. (νέος, πένθος) вновь опечаленный.
νεόπλυτος 2. (νέος, πλύνω) вновь помытый, чистый.
νεόπριστος 2. (νέος, πρίω) недавно распиленный, разрѣзанный.
Νεοπτόλεμος, ου, ὁ Неоптолемъ. с. Ахиллеса.
νέος 3. свѣжій, новый; молодой, юный; οἱ νέοι юноши; νέον нар. недавно, только что, теперь.
νεός вм. νηός, νεώς, см. νηῦς.
νέποδες, ων, αἱ (νέω, πούς) плавающіе ногами; или (=ἀπόγονοι) потомки.
νέρθε(ν) нар. =ἔνερθε снизу; внизу.
Νεστορίδης, ου, ὁ с. Нестора.
Νέστωρ, ορος, ὁ Несторъ, с. Нелея, царь Пилосскій.
νεῦμαι = νέομαι.
νευρή, ἡ, дат. νευρῆφι(ν), тетива.
νευστάζω киваю, дѣлаю знакъ наклоненіемъ головы.
νεύω, аор. νεῦσα, киваю; склоняюсь, обѣщаю.
νεφέλη, ης, ἡ облако, туча, туманъ.
νεφεληγερέτα, αο, ὁ вм. νεφεληγερέτης (ἀγείρω) тучесобиратель (Зевсъ).
νέφος, εος, τό облако, туча, туманъ, мракъ.
νέω, пр. нес. ἔννεον, плаваю, плыву.
νέω, 3. мн. аор. 1 общ. νήσαντο пряду.
νῆα, νηάδε см. νηῦς.
νήγρετος 2. (νη, ἐγείρω) ὕπνος крѣпкій сонъ; νήγρετον нар. εὕδειν спать безъ просыпа.
νήδυμος 2. глубокій; сладкій ὕπνος.
νηδύς, ύος, ἡ брюхо, чрево, желудокъ.
νῆες, νήεσσι см. νηῦς.
νηέω вм. νέω, аор. 1 νήησα, неопр. аор. общ. νηήσασθαι наваливаю, накладываю, нагружаю, наполняю.
νήθομαι, аор. 1. νησάμην, пряду.
Νηιάς, άδος, ἡ Русалка.
Νήιον, τό гора на остр. Итакѣ.
νήιος 3. (νηῦς) корабельный, морской, δόρυ корабельный строевой лѣсъ.
νῆις, ἴδος, ὁ, ἡ (νη-, εἰδέναι) не знающій, несвѣдующій.
νηκερδής 2. (νη-, κέρδος) безъ выгоды, безполезный.
νηλεής и **νηλής**, 2. (νη, ἔλεος), дат. νηλέι, вин. νηλέα, немилосердый, безжалостный, жестокій; νηλεὲς ἦμαρ день смерти.
νηλειτής 2. см. νηλιτής.
Νηλεύς, ῆος, ὁ, вин. Νηλῆα и Νηλέα, Нелей, с. Посидона, отецъ Нестора.
Νηληιάδης, ου, ὁ с. Нелея = Несторъ.

Νηλήιος 2 и 3. принадлежащій Нелею.
νηλής 2. = νηλεής.
νηλῖτής 2 (νη-, ἀλιτεῖν) безвинный.
νῆμα, ἄτος, τό (νέω) напряденное, нитка, пряжа.
νημερτής 2. (νη-, ἁμαρτάνω) безошибочный, истинный; νημερτές и νημερτέα нар. εἰπεῖν говорить правду; νημερτέως нар. истинно.
νηνεμίη, ης, ἡ (νη-, ἄνεμος) безвѣтріе, тишина.
νήξομαι см. νήχω.
νηός, οῦ, ὁ = ναός (ναίω) жилище, храмъ.
νηόν род. отъ νηῦς.
νηπενθής 2. (πένθος) смягчающій скорби, грусть.
νηπιάας см. νηπιέη.
νηπιέη, ἡ, дат. ед. νηπιέῃ, мн. νηπιέῃσι, вин. мн. νηπιάας дѣтство, ребячество, безразсудность.
νήπιος 3. (νη-, εἰπεῖν) дѣтскій, юный, молодой, слабый, глупый.
νήποινος 2. (νη-, ποινή) безнаказанный, не отомщенный; νήποινον нар.
Νήρῖκος, ου, ἡ Нерикъ, главный городъ Акарнаніи, на остр. Λεύκας
Νήρῖτον, ου, τό лѣсистая гора на остр. Итакѣ
Νήριτος, ου, ὁ Неритъ, с. Птерелая.
νῆσος, ου, ἡ островъ.
νῆστις, ιος, ὁ, ἡ (νη-, ἔδω) не ѣдящій, не ѣвшій.
νητός 3. (νέω) накопленный, собранный.
νηῦς = ναῦς, род. νηός, νεός, дат. νηΐ, вин. νῆα, νέα, мн. νῆες, νέες, род. νηῶν, νεῶν, ναῦφιν, дат. νηυσί, νήεσσι, νέεσσιν, ναῦφιν, вин. νῆας, νέας корабль, судно; νῆάδε нар. въ корабль.
νήχω и νήχομαι DM. (νάω), неопр. наст. νηχέμεναι вм. νήχειν, пр. нес. νῆχον, буд. νήξομαι, плыву.
νίζω, буд. νίψω (νίπτω), аор. νίψα, мою, смываю, очищаю; M. моюсь, купаюсь.
νῑκάω, одерживаю побѣду; имѣю преимущество, перевѣсъ; побѣждаю, превосхожу.
νίκη, ης, ἡ побѣда.
νίπτω см. νίζω.
Νῖσος, ου, ὁ Нисъ, с. Арета, отецъ Амфинома.
νίσσομαι = νέομαι, иду, прихожу; возвращаюсь, οἴκαδε.
νῑφετός, οῦ, ὁ снѣжная вьюга, метель.
νιφόεις 3. (νίφα) полный снѣга, снѣжный.
νίψα вм. ἔνιψα см. νίζω.
νοέω (νόος) замѣчаю, вижу, узнаю; думаю, задумываю, взвѣшиваю, обдумываю, выдумываю; намѣреваюсь.
νόημα, ατος, τό мысль; планъ, намѣреніе, рѣшеніе, разсудокъ, разумъ.
νοήμων 2. мыслящій, разсудительный, разумный.
Νοήμων, ονος, ὁ Ноемонъ, с. Фронія.
νομεύς, ῆος, ὁ (νέμω) пастухъ.
νομεύω пасу, страBЛИBAЮ.
νομόνδε нар. на пастбище.

νομός, οῦ, ὁ пастбище.
νόος, ου, ὁ, сокр. νοῦς, разумъ, разсудокъ, умъ, мудрость; душа, сердце; мнѣніе, намѣреніе, рѣшеніе.
νόσος, ου, ἡ см. νοῦσος.
νοστέω возвращаюсь.
νόστιμος 2. относящійся къ возвращенію, ν. ἦμαρ день возвращенія; νόστιμος который можетъ возвратиться, спасенный, живой.
νόστος, ου, ὁ возвращеніе.
νόσφι(ν) нар. особо, отдѣльно; предл. съ род.: далеко отъ, безъ, кромѣ.
νοσφίζομαι M. аор. νοσφισ(σ)άμην, прич. аор. стр. νοσφισθείς оставляю, покидаю, удаляюсь; отвращаюсь.
νότιος 3. мокрый, влажный, сырой; τὸ νότιον вода вдоль береговъ.
Νότος, ου, ὁ южный вѣтеръ.
νοῦς, ὁ см. νόος.
νοῦσος, ου, ἡ=νόσος болѣзнь.
νῦ (νύν) энкл. теперь; потомъ, тогда, и такъ, же.
νυκτερίς, ίδος, ἡ (νύξ) летучая мышь.
νύμφη, ης, ἡ, зват. νύμφα, невѣста; молодая жена.
Νύμφη, ης, ἡ нимфа, имя второстепенныхъ богинь, живущихъ въ лѣсахъ, въ водахъ, на горахъ.
νυμφίος, ου, ὁ (νύμφη) женихъ, молодой супругъ.
νῦν нар. теперь; νῦν δή ибо теперь, и такъ, καὶ νῦν ἤτοι и именно теперь.
νύξ, κτός, ἡ ночь; мракъ, темнота; Νύξ богиня ночи.
νυός, οῦ, ἡ невѣстка; свояченица.
νύσσα, ης, ἡ столпъ на концѣ ристалища; загородка въ началѣ ристалища.
νύσσω, аор. νύξα, толкаю.
νῶ см. νῶι.
νῶι им. дв. отъ ἐγώ; род. и дат. νῶιν, вин. νῶι и νῶ, мы оба, намъ обоимъ.
νωίτερος 3. (νῶι) принадлежащій намъ двоимъ.
νωλεμές нар. безпрерывно.
νωλεμέως нар. безпрерывно; твердо.
νωμάω (νέμω) раздѣляю, выдѣляю; двигаю, обращаю; правлю, управляю; имѣю въ душѣ, обдумываю.
νώνυμ(ν)ος 2. (ὄνομα) безъименный, неизвѣстный, безславный.
νῶροψ, οπος, ὁ, ἡ ослѣпительный, ослѣпляющій блескомъ, блистающій.
νῶτος, ου, ὁ и τό νῶτον, мн. τὰ νῶτα спина, тылъ, плоская поверхность, пространство, νῶτα θαλάσσης широкое море.

Ξ.

ξαίνω (ξάω, ξέω) глажу, чешу, чешу шерсть, εἴρια.
ξανθός 2. желтый, золотистый, свѣтлорусый, бѣлокурый.
ξεινήιον, ου, τό = ξένιον гостинецъ, подарокъ хозяина на память гостю, подарокъ гостя на память хозяину; угощеніе.
ξεινήιος 3. = ξείνιος.

ξεινίζω (ξεῖνος)=ξενίζω, буд. ξεινίσ(σ)ω, аор. ἐξείνισ(σ)α, ξείνισσα, радушно принимаю чужеземца, угощаю.

ξείνιος 3.=ξένιος гостепріимный; Ζεὺς ξείνιος Зевсъ, покровитель гостепріимства; ξείνια т. е. δῶρα дары хозяина гостямъ; угощеніе, ξεινήϊα φαγεῖν принимать участіе въ угощеніи, ξείνια παρατιθέναι, διδόναι τινί угощать кого.

ξεινοδόκος, ου, ὁ (ξεῖνος, δέχομαι) принимающій гостей; хозяинъ.

ξεῖνος 3. = ξένος чужой, чужеземный; сущ. чужестранецъ; гость, другъ.

ξεινοσύνη, ης, ἡ гостепріимство, право гостепріимства.

ξενίη, ης, ἡ гостепріимство.

ξένιος 3. см. ξείνιος.

ξερός 3. = ξηρός сухой, τό ξερόν, материкъ.

ξέσσε = ἔξεσε см. ξέω.

ξεστός 3. (ξέω) соскобленный, тесанный, построенный; полированный, хорошо отдѣланный.

ξέω, аор. ξέσσα, скоблю, обтесываю; обрубаю, полирую.

ξίφος, εος, τό мечъ.

ξύλον, ου, τό дерево, полѣно.

ξύλοχος, ου, ἡ (ξύλον, ἔχω) лѣсная глушь.

ξυμβλήμεναι, ξυμβλήτην, ξύμβλητο, ξύμβληντο см. συμβάλλω.

ξύμπας, ασα, αν см. σύμπας.

ξύν = σύν.

ξυναγείρω = συναγείρω собираю.

ξυνέαξε см. συνάγνυμι.

ξυνεείκοσι=συνείκοσι двадцать вмѣстѣ.

ξυνέηκα см. συνίημι.

ξύνειμι см. σύνειμι.

ξυνελαύνω см. συνελαύνω.

ξύνεσις, ιος, ἡ соединеніе.

ξύνετο см. συνίημι.

ξύω (ξέω) пр. нес. ξῦον скоблю, глажу, очищаю, δάπεδον λίστροισιν.

O.

ὁ, ἡ, τό, род. τοῖο, им. мн. τοί, ταί, род. ж. τάων, дат. τοῖσι, τῇσι, τῇς, род. и дат. дв. τοῖιν; сей, этотъ, онъ; ὁ μέν—ὁ δέ одинъ—другой, сей — тотъ, частью—частью, τό по этому.

ὅ, ἥ, τό относит. мѣст. род. τοῦ, τῆς, τοῦ, им. мн. τοί, ταί, τά, который.

ὅ 1) средн. отъ ὅς 2) союзъ ὅτι.

ὀαριστής, οῦ, ὁ собесѣдникъ, товарищъ.

ὀβελός, οῦ, ὁ (βέλος) вертелъ.

ὀβριμοπάτρη, ἡ (ὄβριμος, πατήρ) дочь сильнаго отца (Аѳина).

ὄβριμος 2. (βρίθω) сильный, крѣпкій, тяжелый.

ὀγδόατος 3. осьмой.

ὄγδοος 3. осьмой.

ὅγε, ἥγε, τόγε этотъ именно, этотъ по крайней мѣрѣ, вотъ этотъ, онъ; τόδε по этому.

ὄγχιον, ου, τό ларчикъ.

ὄγχνη, ης, ἡ грушевое дерево, груша.

ὁδαῖος 3. дорожный, путевой; τὰ ὁδαῖα товары, грузъ.
ὀδάξ нар. (ὀδάζω, ὀδούς) кусая, зубами.
ὅδε, ἥδε, τόδε мѣст. указат. дат. мн. τοῖσι, τοῖσδεσ(σ)ι, вотъ этотъ; τῇδε здѣсь, тамъ, τόδε сюда; по этому.
ὁδίτης, ου, ὁ (ὁδός) путникъ, странникъ.
ὀδμή, ῆς, ἡ вм. ὀσμή (ὄζω) запахъ, благовоніе; вонь, зловоніе.
ὁδοιπόριον, ου, τό плата за путешествіе; запасъ съѣстныхъ припасовъ.
ὁδός и οὐδός, οῦ, ἡ дорога, проѣзжая дорога; шествіе, ходъ, путь; отъѣздъ.
ὀδούς, ὀδόντος, ὁ (ἔδω) зубъ.
ὀδύνη, ης, ἡ боль, печаль, скорбь.
ὀδύρομαι *DM*., рыдаю, плачу; оплакиваю.
Ὀδυσήιος 3. = Ὀδύσσειος относящійся къ Одиссею.
Ὀδυσσεύς и Ὀδυσεύς, ὁ, род. Ὀδυσσῆος Ὀδυσῆος, Ὀδυσσέος, Ὀδυσεῦς, дат. Ὀδυσῆι и Ὀδυσεῖ, вин. Ὀδυσσῆα, Ὀδυσσέα и Ὀδυσῆ, зват. Ὀδυσσεῦ Одиссей, с. Лаэрта, супругъ Пенелопы, отецъ Телемака, царь Итаки.
(**ὀδύσσομαι**) *DM*, аор. ὠδυσάμην, 3. мн. ὀδύσαντο, прич. ὀδυσσάμενος, пр. сов. ὀδώδυσμαι, гнѣваюсь, негодую, сержусь; сержу кого.
ὄδωδα см. ὄζω.
ὀδώδυσμαι см. ὀδύσσομαι.
ὄεσσι см. ὄις.
ὄζος, ου, ὁ вѣтвь, отрасль, потомокъ.
ὄζω, пр сов. ὄδωδα, давнопр. ὀδώδειν, пахну, распространяю запахъ.
ὅθεν нар. откуда.
ὅθι нар. гдѣ, тамъ гдѣ.
ὀθόνη, ης, ἡ тонкое полотно.
οἷ также энкл. οἱ (οἱ) дат. ед. 3. л. мѣст. личн. себѣ, ему.
οἱ им. мн. отъ ὁ.
οἵ им. мн. отъ ὅς.
οἷα нар. (см. οἷος), какъ.
οἴγνυμι, аор. 1. ὤιξα и ᾦξα, прич. οἴξας, пр. нес. ὠίγνυντο, отпираю, отворяю; οἶνον раскупорить бочку съ виномъ.
οἶδα, ας, ε, см. εἴδω.
οἰδέω вм. οἰδάω, 3. ед. пр. нес. ᾤδεε вздуваюсь, пухну.
Οἰδίπους, οδος, ὁ, род. Οἰδιπόδαο, Эдипъ, с. Лаія.
οἴεαι, 2. ед. отъ οἴομαι вм. οἴομαι.
ὄιες; ὀίεσ(σ)ι см. ὄις.
ὀιζυρός 3. превосх. ὀιζυρώτατος, бѣдственный, несчастный, жалкій, печальный.
ὀιζύς, ύος, ἡ горе, бѣда, несчастіе.
ὀιζύω (οἴζω) жалуюсь, горюю; терплю, переношу горе, несчастія.
οἰήιον, ου, τό рукоятка руля, руль, кормило.
οἴκαδε нар. домой, на родину.
οἰκεύς, ῆος, ὁ (οἶκος) домашній, слуга, невольникъ.
οἰκέω (οἶκος) живу, обитаю.
οἰκίον, ου, τό домъ, жилище.
Ὀικλείης, είους, ὁ, вин. Ὀικλῆα,

Эклей, с. Антифата, отецъ Амфіарея.
οἴκοθι нар. = οἴκοι дома; у себя.
οἴκοι нар. дома, у себя.
οἰκόνδε нар. = οἴκαδε домой, на родину, въ отечество.
οἶκος, ου, ὁ домъ, жилище, комната; хозяйство, имущество, достояніе; семья.
οἴκτιστος 3. см. οἰκτρός.
οἶκτος, ου, ὁ (οἴζω) сожалѣніе, состраданіе.
οἰκτρός 3. превосх. οἰκτρότατος и οἴκτιστος жалкій, несчастный; οἰκτρά нар. жалко.
οἰκωφελίη, ης, ἡ (οἶκος, ὠφελέω) хозяйственность, забота о домѣ.
οἰμάω, аор. οἴμησα, стремительно нападаю, бросаюсь.
οἴμη, ης, ἡ разсказъ, пѣснь, пѣніе.
οἰμωγή, ῆς, ἡ (οἰμώζω) жалоба, вопль, гореваніе.
οἰμώζω, аор. 1. ᾤμωξα, прич. οἰμώξας, вопію, плачу, горюю.
οἰνοβαρέω, прич. οἰνοβαρείων, (οἶνος, βαρύς) я пьянъ.
οἰνόπεδος 2. (οἶνος, πέδον) богатый виномъ, виноградниками; ἀλωὴ οἰνόπεδος виноградникъ.
οἰνοπληθής 2. (οἶνος, πλήθω) полный вина, богатый виноградниками.
οἰνοποτάζω (οἶνος, πίνω) часто пью вино.
οἰνοποτήρ, ῆρος, ὁ пьющій вино.
οἶνος, ου, ὁ вино.
οἰνοχοέω и οἰνοχοεύω, пр. нес. ᾠνοχόουν и ἐῳνοχόουν, (οἰνοχόος) разливаю, наливаю вино.
οἰνοχόος, ου, ὁ виночерпецъ.
οἶνοψ, οπος, ὁ, ἡ темный, черный.
Οἶνοψ, οπος, ὁ Энопеъ, отецъ Леіода, благородный Итакіянинъ.
οἰνόω угощаю виномъ; *P.* опьяняю, пр. аор. οἰνωθείς.
οἶξασα см. οἴγνυμι.
οἷο вм. οὗ см. ὅς.
ὀίομαι=οἴομαι *D.*, οἴω и ὀίω, 3. л. жел. οἴοιτο, 3. ед. пр. нес. ᾠίετο, аор. ὀισάμην, вм. ὠϊσάμην, аор. стр. ὠίσθην, думаю, полагаю, предчувствую, подозрѣваю, надѣюсь, боюсь, намѣреваюсь; ожидаю; θυμὸς ὀίσσατο μοι сердце предчувствовало, и γόον δ' ὠίετο θυμός сердце превидѣло горе; ὀίομαί τινα ожидаю кого, надѣюсь на кого, οἴεταί μοι κατὰ θυμόν мнѣ кажется.
οἶον нар. какъ, подобно тому какъ.
οἰοπόλος 2. (πέλομαι) одинокій, уединенный, пустынный.
οἶος 3. одинъ; единственный.
οἷος 3. (ὅς) какой; послѣ τοῖος: какъ; οἷος съ неопр. я могу, я въ состояніи; οἷον и οἷα нар. какъ, подобно какъ; οἷον δή потому что.
οἰός и ὄιος см. ὄις.
οἰοχίτων, ωνος, ὁ, ἡ (οἶος, χιτων) одѣтый въ одинъ хитонъ, легко одѣтый.
ὄις, ὁ, ἡ=οἶς, род. ὄιος, οἰός, вин. ὄιν, им. мн. ὄιες, род.

ὀίων, дат. οἴεσι, ὀίεσσι, вин. ὄϊς овца; баранъ.
ὀίσατο см. ὀίομαι.
οἶσε, οἰσέμεν, οἰσέμεναι см. φέρω.
οἶσθα см. εἴδω.
ὀιστεύω (ὀϊστός) пускаю стрѣлу, стрѣляю изъ лука.
ὀιστός, οῦ, ὁ стрѣла.
οἶστρος, ου, ὁ оводъ.
οἰσύινος 3. ивовый.
οἴσω см. φέρω.
οἶτος, ου, ὁ жребій, судьба, участь, несчастіе, смерть.
Οἰχαλιεύς, ῆος, ὁ Эхаліянинъ, житель города Эхаліи въ Θессаліи.
οἰχνέω, 3. мн. наст. οἰχνεῦσιν, вм. οἰχνοῦσιν (οἴχομαι) иду, прихожу.
οἴχομαι DM. иду, ухожу, удаляюсь; исчезаю; οἰχόμενος отсутствующій, умершій; часто съ причастіемъ: οἴχεται φεύγων онъ убѣжалъ.
οἴω, ὀίω см. ὀίομαι.
οἰωνός, οῦ, ὁ птица, хищная птица; предзнаменованіе показываемое птицами, птицегаданіе.
ὀκριάω (ὄκρις) сержу кого; P. сержусь, 3. л. мн. пр. нес. ὀκριόωντο.
ὀκριόεις 3. неровный, шероховатый, острый.
ὀκτώ восемь.
ὀκτωκαιδέκατος 3. восьмнадцатый.
ὄλβιος 3. (ὄλβος) счастливый, блаженный, богатый; τὰ ὄλβια блага, богатство, счастіе.
ὄλβος, ου, ὁ блаженство, счастіе, богатство, состояніе.
ὀλέεσθαι, см. ὄλλυμι.
ὄλεθρος, ου, ὁ (ὄλλυμι) гибель, несчастіе, смерть.
ὀλεῖται см. ὄλλυμι.
ὀλέκω=ὄλλυμι гублю, разрушаю, убиваю.
ὀλέσαι, ὀλέσας, ὀλέσσαι, ὀλέσσας, ὀλέσθαι см. ὄλλυμι.
ολιγηπελέω (ὀλίγος, πέλομαι) я слабъ, я не въ состояніи.
ὀλιγηπελίη, ης, ἡ слабость, изнеможеніе.
ὀλίγος 3. не многій, малый, короткій; ὀλίγου, почти, ὀλίγον нар. мало, немного.
ὄλλῦμι (ὀλ-), буд. ὀλέσω, ὀλέσσω, аор. ὤλεσα, ὄλεσα, ὄλεσσα, буд. общ. ὀλοῦμαι, неопр. ὀλέεσθαι, аор. 2. ὠλόμην, ὀλόμην, неопр. ὀλέσθαι, пр. сов. 2. ὄλωλα, уничтожаю, истребляю, убиваю, гублю; теряю, лишаюсь; M. гибну, погибаю.
ὀλολύζω, аор. 1. ὀλόλυξα, громко кричу, вопію.
ὀλόμην вм. ὠλόμην см. ὄλλυμι.
ὀλοός 3. (ὄλλυμι) гибельный, пагубный, жестокій.
ὀλοόφρων, ονος, ὁ, ἡ (ὀλοός, φρήν) думающій о гибели, полный вредныхъ мыслей, вредный, враждебный, жестокій.
ὀλοφυδνός 3. жалобный, печальный.
ὀλοφύρομαι DM. аор. 1. ὀλοφυράμην, плачу, жалуюсь, вопію; оплакиваю не-

счастіе, чувствую сострадание, сожалѣю.
ὀλοφώϊος 2. пагубный, вредный, страшный; τὰ ὀλοφώϊα хитрости, коварство.
ὀλοώτατος, ὀλοώτερος см. ὀλούς.
Ὀλύμπιος 3. Олимпійскій, живущій на Олимпѣ.
Ὄλυμπος, ου, ὁ и Οὔλυμπος Олимпъ, гора въ Θессаліи.
ὄλωλα, ὄλωμαι см. ὄλλυμι.
ὁμᾰδέω шумлю.
ὅμᾰδος, ου, ὁ (ὁμός) шумъ, смятеніе, суматоха.
ὁμᾰλός 3. ровный, гладкій.
ὁμαρτέω 3. ед. жел. аор. 1. ὁμαρτήσειεν, прич. аор. 1. ὁμαρτήσας (ὁμός, ἀρτάω) схожусь, встрѣчаюсь; дѣйствую въ согласіи, иду вмѣстѣ, имѣю равную быстроту.
ομαρτῇ см. ἁμαρτῇ.
ὀμβριμοπάτρη, ὄμβριμος см. ὀβριμοπάτρη, ὄβριμος.
ὄμβρος, ου, ὁ дождь, ливень.
ὀμεῖται см. ὄμνυμι
ὁμηγερής 2. (ὁμοῦ, ἀγείρω) собранный вмѣстѣ.
ὁμηγῠρίζομαι *DM*. собираю.
ὁμηλῐκίη, ης, ἡ одинаковый возрастъ; сверстники, ровесники.
ὁμῆλιξ, ῐκος, ὁ, ἡ (ὁμοῦ, ἧλιξ) ровесникъ, сверстникъ.
ὁμηρέω (ὁμός, ἄρω) схожусь, иду вмѣстѣ, встрѣчаюсь съ к.
ὁμῑλέω обращаюсь, имѣю съ к. л. обращеніе; нахожусь, собираюсь: вступаю въ бой съ к. л., сражаюсь.
ὅμῑλος, ου, ὁ толпа, собраніе; отрядъ войска; шумъ.
ὄμμα, ατος, τό (ὄψομαι) глазъ, взоръ, τὰ ὄμματα лицо.
ὄμνυμι, буд. ὀμοῦμαι, неопр. ὀμεῖσθαι, аор. 1. ὤμοσα, ὄμοσα, ὄμοσσα, отъ ὀμνύω 3. ед. пр. нес. ὤμνυε, клянусь, божусь; даю клятвенное обѣщаніе.
ὁμόθεν нар. (ὁμός) съ того же самаго мѣста, отъ одного ствола.
ὁμοῖος и ὁμοίιος 3. подобный, похожій, равный; тотъ же самый; общій.
ὁμοιόω, неопр. аор. стр. ὁμοιωθήμεναι сравниваю; *P*. сравниваю себя, сравниваюсь.
ὁμοκλέω, ὁμοκλάω, аор. 1. ὁμόκλησα, вмѣстѣ кричу, призываю, приказываю, возбуждаю, браню.
ὁμοκλή, ῆς, ἡ (ὁμοῦ, καλέω) всеобщій крикъ, приказаніе, угроза.
ὀμόργνῡμι, аор. общ. ὠμορξάμην стираю, отираю (слезы).
ὁμός 3. подобный, равный; общій.
ὀμόσαι, ὀμόσσαι см. ὄμνυμι.
ὁμοῦ нар. на томъ же мѣстѣ, вмѣстѣ.
ὀμοῦμαι см. ὄμνυμι.
ὁμοφρονέω соглашаюсь.
ὁμοφροσύνη, ης, ἡ (ὁμόφρων) согласіе, единодушіе.
ὀμφᾰλόεις 3. (ὀμφαλός) снабженный круглою выпуклостью.
ὀμφᾰλός, οῦ, ὁ пупокъ; выпуклость, возвышеніе, средина, θαλάσσης.

ὄμφαξ, ἄκος, ἡ незрѣлый виноградъ.
ὀμφή, ῆς, ἡ голосъ, звукъ.
ὁμῶς нар. вмѣстѣ; равнымъ образомъ, равно, подобно.
ὅμως союзъ: все таки, однако, хотя.
ὄναρ, τό сонъ, сновидѣніе; во мн. τὰ ὀνείρατα
ὄνειαρ, ἄτος, τό (ὀνίνημι) помощь, пособіе, спасеніе; укрѣпленіе, пища; хорошее кушанье.
ὀνείδειος 2. (ὄνειδος) бранный, порицательный.
ὀνειδίζω порицаю, упрекаю, браню.
ὄνειδος, εος, τό брань, упрекъ, позоръ; предметъ упрековъ.
ὀνείρατα, τά см. ὄνειρος.
ὀνείρειος 3. принадлежащій къ сновидѣніямъ, ἐν ὀνειρείῃσι πύλῃσι при дверяхъ сна.
ὄνειρος, ου, ὁ (ὄναρ) и τὸ ὄνειρον, им. мн. ὀνείρατα и ὄνειροι, сонъ, сновидѣніе.
ὀνήμενος, ὄνησα, см. ὀνίνημι.
ὄνησις, ιος, ἡ польза, счастіе.
Ὀνητορίδης, ου, ὁ с. Онетора = Фронтисъ.
ὀνίνημι, неопр. ὀνινάναι, буд. ὀνήσω, аор. ὤνησα, ὄνησα, буд. общ. ὀνήσομαι, аор. 2. ὠνήμην, пов. ὄνησο, прич. ὀνήμενος приношу пользу, помогаю, пособляю; *M*. имѣю пользу, наслаждаюсь.
ὄνομα, ατος, τό и οὔνομα имя; слава.
ὀνομάζω, аор. 1. ὠνόμασα (ὄνομα) называю по имени, зову; считаю.
ὄνομαι *D*. неопр. буд. ὀνόσσεσθαι, ругаю, браню, поношу, порицаю; презираю, отвергаю.
ὀνομαίνω, аор. 1. ὀνόμηνα называю по имени, разсказываю, говорю; обѣщаю.
ὀνομακλήδην нар. (ὄνομα, καλέω) по имени.
ὀνομαστός 3. выражаемый; выразимый; οὐκ ὀνομαστός страшный, ужасный.
ὀνομήνω сосл. аор. отъ ὀνομαίνω.
ὀνόσσεσθαι см. ὄνομαι.
ὄνυξ, χος, ὁ, дат. мн. ὀνύχεσσι, когти, ноготь.
ὀξυόεις 3. острый.
ὀξύς 3. острый; проницательный; проникающій, пронзительный, жестокій; чувствительный, пылкій, ὀξύ и ὀξέα нар. остро, зорко.
ὅου вм. οὗ см. ὅς, ἥ, ὅ.
ὀπάζω (ἕπω), буд. ὀπάσ(σ)ω, аор. ὤπασ(σ)α, аор. общ. ὠπασάμην даю спутникомъ, товарищемъ; даю, удѣляю, *M*. выбираю себѣ товарищемъ.
ὅπερ вм. ὅσπερ.
ὅπη и ὅππη нар. гдѣ, куда; какимъ образомъ.
ὀπηδέω сопровождаю, слѣдую.
ὀπί см. ὄψ.
ὀπίζομαι *D*. (ὄπις) обращаю взоры, вниманіе; уважаю, боюсь.
ὄπιθε(ν) см. ὄπισθεν.
ὀπιπτεύω (ὄπωπα) выглядываю, высматриваю, γυναῖκας

страстно смотрѣть на женщинъ.
ὄπις, ἴδος, ἡ, вин. ὄπιν и ὄπιδα, наказаніе, мщеніе боговъ.
ὄπισθε(ν), ὄπιθε(ν) нар. сзади, позади; потомъ, послѣ; οἱ ὄπισθεν оставшіеся.
ὀπίσσω см. ὀπίσω.
ὀπίσω, ὀπίσσω нар. назадъ; потомъ, послѣ, впередъ.
ὁπλέω = ὁπλίζω запрягаю.
ὁπλίζω (ὅπλον) аор. 1. ὥπλισ(σ)α, аор. общ. ὡπλισ(σ)άμην, 1. мн. сосл. ὁπλισόμεσθα, аор. стр. ὡπλίσθην, 3 мн. ὅπλισθεν=ὡπλίσθησαν, приготовляю, готовлю, запрягаю ἅμαξαν, снаряжаю; Р. и М. приготовляюсь, вооружаюсь; приготовляю себѣ.
ὅπλον, ου, τό орудіе, снарядъ, ὅπλα χαλκήϊα орудія кузнеца; корабельныя снасти, канатъ.
ὁπλότερος 3. и ὁπλότατος 3. младшій, самый младшій.
ὁπόθεν и ὁππόθεν нар. откуда.
ὁπόθι и ὁππόθι нар. гдѣ.
ὁποῖος 3. и ὁπποῖος 3. какой.
ὀπός см. ὄψ.
ὁπόσε и ὁππόσε нар. куда.
ὁπόσος ὁππόσος и ὁπόσσος 3. какъ великій, сколькій.
ὁπότε, ὁππότε союзъ: когда, если; такъ какъ, потому что; нар. когда.
ὁπότερος и ὁππότερος 3. который изъ двухъ.
ὅπου нар. гдѣ.
ὁππόθε, ὁππόθι, ὁπποῖος, ὁππόσε, ὁππόσος, ὁππότε, ὅππως см. ὁπόθεν, ὁπόθι и т. д.
ὀπταλέος 3. (ὀπτάω) жареный.
ὀπτάω пр. нес. ὤπτων, жарю.
ὀπτήρ, ῆρος, ὁ (ὄπωπα) лазутчикъ.
ὀπτός 3. (ὀπτάω) жареный.
ὀπυίω, неопр. наст. ὀπυιέμεν и ὀπυιέμεναι, женюсь.
ὄπωπα см. ὁράω.
ὀπωπή, ῆς, ἡ лицо, зрѣніе, видъ.
ὀπώρη, ης, ἡ осень.
ὀπωρινός 3. осенній.
ὅπως и ὅππως нар. какъ, какимъ образомъ; союзъ: когда, потому что, чтобы.
ὁράω, ὁρέω, 2. л. ὁράας вм. ὁρᾷς, прич. наст. ὁρόων вм. ὁρῶν, пр. нес. ὅρων, аор. εἶδον, буд. ὄψομαι, пр. сов. ὄπωπα, давнопр. ὀπώπειν, 2. ед. наст. общ. ὅρηαι = ὁράῃ вижу, смотрю, замѣчаю.
ὄργυιᾰ, ας, ἡ пространство между двумя распростертыми руками, сажень.
ὀρέγω, ὀρέγνῦμι, буд. ὀρέξω, аор. ὤρεξα, аор. общ. ὠρεξάμην, ὀρεξάμην, пр. сов. общ. ὀρώρεγμαι, 3. мн. ὀρωρέχαται, 3. мн. давнопр. ὀρωρέχατο, распростираю, протягиваю, подаю, даю; М. простираюсь, протягиваю руку, достигаю, попадаю.
ὀρεσίτροφος 2. вскормленный, выросшій въ горахъ.
ὀρεσκῷος 2. (ὄρος, κείω) живущій на горахъ.
Ὀρέστης, αο, ὁ Орестъ, с. Агамемнона.
ὀρέστερος 3. (ὄρος) живущій на горѣ.

ὄρηαι 2. л. наст. общ. отъ ὁράω.
ὄρηται 3. л. ед. сосл. аор. общ. отъ ὄρνυμι.
ὀρθόκραιρος 3. (κέρας), род. мн. ὀρθοκραιράων, съ прямыми и высокими рогами.
ὀρθός 3. прямой.
ὀρίνω, аор. ὤρῖνα, ὄρῖνα, аор. стр. ὠρίνθην, ὀρίνθην, возбуждаю, привожу въ движеніе, въ смятеніе, οἱ ὀρινθέντες испуганные.
ὅρκιον, ου, τό клятва, жертвы при заключеніи торжественной присяги; договоръ.
ὅρκος, ου, ὁ (ἕρκος) лице, предметъ, которымъ клянемся; свидѣтель клятвы; клятва.
ὁρμαθός, οῦ, ὁ рядъ, цѣпь.
ὁρμαίνω, аор. ὥρμηνα, двигаю, φρεσί, ἐνὶ φρεσίν, κατὰ φρένα, ἀνὰ θυμόν обдумываю; выдумываю, намѣреваюсь.
ὁρμάω привожу въ движеніе, возбуждаю; устремляюсь, быстро поднимаюсь, приготовляюсь; *M*. съ аор. общ. и стр. спѣшу, бросаюсь, нападаю.
Ὁρμενίδης, ου, ὁ с. Ормена=Аминторъ.
ὁρμή, ῆς, ἡ стремленіе, порывъ, сильный натискъ, нападеніе; намѣреніе, планъ.
ὁρμίζω ставлю на якорѣ; причаливаю.
ὅρμος, ου, ὁ пристань.
ὅρμος, ου, ὁ (εἴρω) цѣпь, ожерелье
ὄρνις, ῖθος, ὁ и ἡ птица; птица служащая предзнаменованіемъ, предзнаменованіе.
ὄρνῡμι и ὀρνύω, пов. ὄρνῦθι; неопр. ὀρνύμεν и ὀρνύμεναι, буд. ὄρσω, аор. 1. ὦρσα, аор. 2. ὤρορε=ὦρσα, сосл. ὀρώρῃ, давнопр. ὀρώρει, ὠρώρει; *M*. ὄρνυμαι, буд. ὀροῦμαι, 3. ед. ὀρεῖται, аор. 2 ὠρόμην, 3. ед. ὦρετο, ὦρτο, 3. мн. ὄροντο, сосл. ὄρηται, жел. ὄροιτο, пов. ὄρσο, ὄρσεο, ὄρσευ; пр. сов. общ. ὀρώρεται, возбуждаю, побуждаю, привожу въ движеніе, пробуждаю, поднимаю, заставляю идти, гоню, произвожу; *M*. и пр. сов. 2. ὄρωρα возбуждаюсь, прихожу въ движеніе, спѣшу, поднимаюсь, нападаю; происхожу, двигаюсь.
ὀροθύνω возбуждаю, привожу въ движеніе, поднимаю.
ὄρομαι *D*. пр. нес. ὀρόμην, стерегу, смотрю за ч. л.
ὄρος и οὖρος, εος, τό гора.
ὀρός, οῦ, ὁ сыворотка.
ὀρούω (ὄρνυμι) быстро поднимаюсь, вскакиваю, устремляюсь, бросаюсь, нападаю.
ὀροφή, ῆς, ἡ (ἐρέφω) потолокъ, кровля.
ὁρόω вм. ὁρῶ см. ὁράω.
ὄρσας, ὄρσεο, ὄρσευ, ὄρσο см. ὄρνυμι.
Ὀρσίλοχος, ου, ὁ Орсилохъ, 1) с. Алфеія, 2) с. Идоменея.
ὀρσοθύρη, ης, ἡ дверь вверху.
Ὀρτυγίη, ης, ἡ Ортигія, баснословная земля около Συρίη.
ὀρυμαγδός, οῦ, ὁ шумъ, смятеніе.
ὀρύσσω, аор. ὄρυξα, копаю.

ὀρφᾰνός 3. осиротѣлый, сирота.
ὀρφναῖος 3. (ὄρφνη) темный, мрачный.
ὄρχᾰμος, ου, ὁ вождь, начальникъ.
ὄρχᾰτος, ου, ὁ садъ, виноградникъ.
ὀρχέομαι DM., прыгаю, пляшу.
ὀρχηθμός, οῦ, ὁ пляска.
ὀρχηστύς, ύος, ἡ = ὄρχησις пляска.
Ὀρχομενός, οῦ, ὁ Орхоменъ, Μινυήιος городъ въ Віотіи.
ὄρχος, ου, ὁ виноградникъ.
ὄρωρε, ὀρώρεται см. ὄρνυμι.
ὀρώρει см. ὄρνυμι и ὄρομαι.
ὀρωρέχαται и ὀρωρέχατο см. ὀρέγω.
ὅς, ἥ, ὅ. род. οὗ, ὅου, ἧς, ἕης, дат. мн. ἧς, ἧσι, который, ая, ое; ᾗ, ἧχι, гдѣ; ὅ что, потому что, ὅ τε такъ какъ, ἐξ οὗ съ тѣхъ поръ какъ; какъ указат. мѣстоим. = οὗτος, сей, оный.
ὅς, ἥ, ὅν, род. οἷο, мѣстоим. притяж. вм. ἑός, ἑή, ἑόν.
ὁσάκι и ὁσσάκι нар. сколько разъ.
ὁσίη, ης, ἡ божеское, естественное право; οὐχ ὁσίη грѣшно, не позволено.
ὅσος и ὅσσος 3. какой, сколь великій, сколь продолжительный; мн. сколько бы ни, всѣ; ὅσον и ὅσσον нар. какъ много, какъ далеко; такъ много, такъ далеко; только; почти, приблизительно.
ὅσπερ и ὅπερ, ἥπερ, ὅπερ, дат. τῇπερ, им. мн. τοίπερ, именно тотъ же, тотъ же самый; который; ᾗπερ нар. какимъ путемъ, какъ.
ὄσσα, ης, ἡ голосъ, слухъ, молва.
Ὄσσα, ης, ἡ Осса, гора въ Θессаліи.
ὅσσα, ὁσσάκι, см. ὅσα и т. д.
ὄσσε, τώ (отъ дв. ὄσσεε, или мн. ὄσσεα) очи, глаза.
ὄσσομαι DM. предвижу, предчувствую; представляю себѣ въ умѣ; предвѣщаю, угрожаю.
ὅσσος см. ὅσος.
ὅστε, ἥτε, ὅ τε (ὅς τε), мн. ср. τάτε, который, кто.
ὀστέον, ου, τό, род. и дат. мн. ὀστεόφιν, кость.
ὅστις, ἥτις, ὅ τι мѣстоим., также ὅτις, ср. ὅ,ττι, род. ὅτεο, ὅττευ вм. ὅτου вм. οὗτινος, дат. ὅτεῳ, вин. ὅτινα, род. мн. ὅτεων, вм. ὧντινων, который, который бы ни, кто бы то ни; какой.
ὅταν = ὅτ' ἄν см. ὅτε когда.
ὅτε вм. ὅστε.
ὅτε союзъ: когда, послѣ того какъ, съ тѣхъ поръ какъ; каждый разъ когда; такъ какъ; ὅτε μή вм. εἰ μή кромѣ, тогда когда, πρίν γ' ὅτε δή пока, εἰς ὅτε κε для времени, когда.
ὅτευ, ὅττευ, ὅττεο, ὅτεῳ см. ὅστις.
ὅτῐ, ὅττῐ союзъ: что, потому что; съ превосх. ст. ὅτι τάχιστα какъ можно скорѣе.
ὅ, τι, — ὅ,ττι см. ὅστις.
ὅτινα, ὅτινας, ὅτις см. ὅστις.

ὀτραλέως нар. поспѣшно, скоро, быстро.
ὀτρηρός 3. (τρέω) быстрый, проворный
ὀτρύνω, буд. ὀτρυνέω, ὀτρυνῶ, аор. ὤτρυνα, возбуждаю, поощряю, воспламеняю; ускоряю; *М.* спѣшу.
ὅττι вм. ὅτι, и ὅ,ττι вм. ὅ, τι см. ὅστις.
ὀυ, οὐκ, οὐχ, οὐκί и οὐχί нар. не, нѣтъ.
οὗ род. ед. мѣст. 3. л., у Гомѣо, εἷο, εὗ, ἕθεν себя, его.
οὖας, ατος, τό см. οὖς.
οὖδας, εος. τό полъ; почва, земля; οὖδάσδε нар. на полъ, на землю.
οὐδέ нар. но не, а не; и не, οὐδέ τε также не, οὐδὲ γὰρ οὐδέ совсѣмъ не, никакъ не.
οὐδείς, οὐδεμία, οὐδέν, род οὐδενός, ни одинъ, никто; οὐδέν нар. никакъ, ни сколько.
οὐδέ ποθι нар. также нигдѣ.
οὐδέποτε или οὐδέ ποτε нар. никогда.
οὐδέπω или οὐδέ πω нар. еще не, вовсе не.
οὐδός, οῦ, ὁ = ὀδός порогъ.
οὐδός, οῦ, ἡ = ὁδός дорога.
οὖθαρ, ατος, τό вымя.
οὐκ предъ гласн. вм. οὐ.
οὐκέτι нар. болѣе не.
οὐκί нар. вм. οὐκ не.
οὐλαί, ῶν, αἱ крупно смолотый ячмень, которымъ съ солью посыпали жертву и жертвенникъ.
οὐλαμός, οῦ, ὁ войско, толпа, шумъ.
οὖλε см. οὔλω.
οὐλή, ῆς, ἡ рана, рубецъ.
οὐλοκάρηνος 2. (οὖλος, κάρηνον) съ роскошными волосами, кудрявый.
οὐλόμενος 3. (ὄλλυμι) гибельный, пагубный, несчастный.
οὖλος 3. = ὅλος цѣлый, весь, ἄρτος οὖλος цѣлый хлѣбъ, μὴν οὖλος цѣлый мѣсяцъ; густой, частый, крѣпкій (εἴλω) οὖλαι κόμαι густые волосы.
οὐλόχυται, ῶν, αἱ = οὐλαί.
Οὔλυμπος см. Ὄλυμπος.
οὔλω (οὖλος) я здоровъ; οὖλε будь здоровъ, счастливъ.
οὖν част. и такъ, слѣдовательно, дѣйствительно; ἐπεὶ οὖν, ὡς οὖν какъ только.
οὕνεκα = οὗ ἕνεκα за то что, потому что; иногда οὕνεκα = ὅτι что, особенно послѣ гл. εἰδέναι, νοεῖν, γνῶναι.
οὔνομα см. ὄνομα.
οὔπερ и οὔ περ нар. вовсе не.
οὔπῃ и οὔ πῃ нар. нигдѣ, ни какимъ образомъ.
οὔ ποθι нар. нигдѣ.
οὔποτε и οὔ ποτε нар. никогда.
οὔπω и οὔ πω нар. еще не; никакимъ образомъ.
οὐ πώποτε см. πώποτε.
οὔ πως нар. никакимъ образомъ, вовсе не; ου πως ἐστίν невозможно.
οὖρα, τά см. οὖρον.
οὐρανίων, ωνος, ὁ небесный; живущій на небѣ; θεοὶ οὐρανίωνες небесные боги.
οὐρανόθεν нар. съ небесъ.
οὐρανομήκης 2. (οὐρανός, μῆκος) поднимающійся до небесъ, очень высокій.
οὐρανός, οῦ, ὁ небо, сводъ не-

бесный, жилище боговъ; Οὐρανός, ὁ Уранъ, с. Эреба.
οὔρεα, τά вм. ὄρεα см. ὄρος.
οὐρή, ῆς, ἡ вм. οὐρά хвостъ.
οὖρον, ου, τό (ὄρνυμι) пространство, разстояніе, граница, предѣлъ.
οὖρος, ου, ὁ (ὄρνυμι) попутный, благопріятный вѣтеръ.
οὖρος, ου, ὁ (ὅρομαι, ὁράω) стражъ.
οὖρος, εος, τό вм. ὄρος гора.
οὖς, τό род. ὠτός, и οὖας, ἄτος, τό ухо.
οὖσα прич. ж. р. отъ εἰμί.
οὕστινας см. ὅστις.
οὐτάζω и οὐτάω, буд. -άσω, -ήσω, аор. οὔτησα, οὔτασα, прич. пр. сов. стр. οὐτασμένος, οὐτάμενος, кромѣ того 3. л. ед. аор. 2. или пр. нес. οὖτα, неопр. οὐτάμεν, раню, поражаю, повреждаю.
οὔτε нар. и не; οὔτε — οὔτε ни — ни.
οὔτι см. οὔτις.
οὐτιδανός 3. ничего не стоящій, негодный, слабый, трусливый.
οὔτις, οὔτι или οὔ τις, οὔ τι никто; οὔτι нар. вовсе не.
Οὖτις, ὁ, вин. Οὖτιν, Утисъ, т. е. Никто, имя, которое даетъ себѣ Одиссей, чтобы обмануть Полифема.
οὔτοι или οὔ τοι нар. право не, однако не.
οὗτος, αὕτη, τοῦτο мѣст. указ. этотъ, сей.
οὕτω(ς) нар. такъ, такимъ образомъ.
οὐχ предъ густ. придых. вм. οὐκ см. οὐ.
οὐχί = οὐχ не.
ὀφείλω и ὀφέλλω, аор. 2. ὤφελον, ὄφελον, ὄφελλον и ὤφελλον я долженъ, я въ долгу; я обязанъ; аор. 2. ὤφελον я долженъ былъ бы; аор. 2 съ частиц. αἴθε, εἴθε, ὡς = о если бы.
ὀφέλλω см. ὀφείλω.
ὀφέλλω, жел. аор. ὀφέλλειεν, умножаю, увеличиваю, усиливаю, возвышаю.
ὀφθαλμός, οῦ, ὁ (ὀπ-, ὀφθῆναι) глазъ.
ὄφρα союзъ: пока, между тѣмъ какъ, чтобы.
ὀφρῦς, ῦος, ἡ бровь; холмъ.
ὄχα нар. очень; гораздо.
ὀχέεσχον см. ὀχέω.
ὄχεσφι дат. мн. отъ ὄχος.
ὀχεύς, ῆος, ὁ ремень; застежка; запоръ у дверей.
ὀχέω, несу, переношу, терплю; занимаюсь νηπιάας ὀχ. заниматься пустяками, ребячиться; P. несусь, κύμασιν.
ὀχθέω удручаюсь, скорблю, печалюсь, негодую.
ὄχθη, ης, ἡ (ἔχω) холмъ, берегъ.
ὀχλίζω, 3. мн. жел. аор. ὀχλίσσειαν, поднимаю, отодвигаю, удаляю.
ὄχος, εος, τό (ἄγω), дат. мн. ὀχέεσσιν и ὄχεσφιν, повозка, колесница.
ὄχος, ου, ὁ (ἔχω) хранилище; гавань защищающая (корабли).
ὄψ, ὀπός, ἡ (ἔπος), вин. ὄπα,

голосъ; ὀλίγῃ ὀπί тихимъ голосомъ.
ὀψέ нар. поздно; спустя долгое время.
ὄψεσθαι неопр. буд. отъ ὁράω.
ὀψίγονος 2. (ὀψέ, γίγνομαι) потомокъ.
ὄψις, ιος, ἡ (ὀπ-, ὄψομαι) зрѣніе, взоръ; ὄψει ἰδεῖν видѣть глазами.
ὄψομαι см. ὁράω.
ὄψον, ου, τό (ἕψω) мясо, закуска.

П.

πάγος, ου, ὁ (πήγνυμι) скала, гора.
παγχάλκεος 2. (πᾶς, χαλκός) весь мѣдный.
πάγχαλκος 2. = παγχάλκεος.
πάγχυ нар. (πᾶς) совершенно, вовсе, конечно.
πάθε, παθέειν см. πάσχω.
παιδνός 3. (παῖς) дѣтскій; ὁ π. дитя.
παίζω (παῖς), пов. аор. παίσατε, играю, забавляюсь, шучу; пляшу.
Παιήων, ονος, ὁ вм. Παιάν, Παιών Пеонъ, врачъ, боговъ.
παιπαλόεις 3. крутой, стремительный; излучистый.
παῖς, παιδός, ὁ, ἡ дитя; мальчикъ, дѣвушка; сынъ, дочь; παιδὸς παῖς внукъ.
πάλαι нар. давно, прежде, нѣкогда.
παλαιγενής 2. (πάλαι, γίγνομαι) давно родившійся, престарѣлый.
παλαιός 3. (πάλαι) старый; древній.
παλαισμοσύνη, ης, ἡ (παλαίω) искусство бороться, борьба.
παλαιστής, οῦ, ὁ борецъ, боецъ.
παλαίφατος 2. (πάλαι, φημί) сказанный въ старину, старинный, древній; баснословный.
παλαίω (πάλη) борюсь.
παλάμη, ἡ, род. и дат. παλάμηφι ладонь, рука.
παλάσσω, буд. -ξω, неопр. буд. παλαξέμεν вм. παλάξειν пр. сов. стр. πεπάλαγμαι неопр. πεπαλάχθαι, прич. πεπαλαγμέοος, давнопр. πεπαλάγμην, забрызгиваю, обагряю, оскверняю, пятнаю αἵματι οὖδας; М. забрызгиваюсь; пр. сов. πεπάλαχθαι κλήρῳ рѣшаю по жребію.
πάλη, ης, ἡ борьба.
παλιμπετές нар. (πάλιν, πίπτω) назадъ.
παλιμπλάζομαι, прич. аор. стр. παλιμπλαγχθείς, блуждаю туда и сюда, возвращаюсь блуждая.
πάλιν нар. назадъ, обратно, опять, снова.
παλίντιτος 2. (πάλιν, τίνω) отплаченный, отомщенный, наказанный.
παλίντονος 2. (πάλιν, τείνω) натягиваемый и опускаемый.
παλιρρόθιος 2. (πάλιν, ῥόθος) съ шумомъ текущій назадъ.
παλλακίς, ίδος, ἡ наложница.
Παλλάς, άδος, ἡ Паллада (Аѳина).

πάλλω потрясаю, мечу, бросаю.
παλύνω сыплю, усыпаю.
παμμέλᾱς, αινα, ᾰν (πᾶς, μέλας) очень черный, совершенно черный.
πάμπᾱν нар. (πᾶς) совершенно, совсѣмъ, вовсе.
παμποίκιλος 2. (πᾶς, ποικίλος) очень испещренный.
πάμπρωτος 2. (πᾶς, πρῶτος) самый первый; πάμπρωτον и πάμπρωτα нар.
παμφᾰνόων, род. ωντος, ж. παμφανόωσα, блистающій, сіяющій.
πανάπᾰλος 2. (πᾶς, ἁπαλός) молодой, крѣпкій.
πανάργῠρος 2. (πᾶς, ἄγυρος) серебрянный.
Παναχαιοί, ῶν всѣ Ахеяне, см. Ἀχαιοί.
πανδᾰμάτωρ, ορος, ὁ (πᾶς, δαμάω) укротитель, смиритель всѣхъ (ὕπνος).
Πανδάρεος, ου, ὁ Пандарей, с. Меропса.
πανδήμιος 2. (πᾶς, δῆμος) всенародный, всеобщій.
πανῆμαρ нар. (πᾶς, ἦμαρ) во весь день.
πανημέριος 3. (πᾶς, ἡμέρα) продолжающійся во весь день, дѣлающій ч. л. во весь день.
πανθῡμᾰδόν, нар. (πᾶς, θυμός) очень гнѣвно.
παννύχιος 3. (νύξ) во всю ночь.
πάννῠχος 2 = παννύχιος.
Πανοπεύς, ῆος, ὁ Панопея, городъ въ Фокидѣ.
πάνορμος 2. (πᾶς, ὅρμος) удобный для пристани.

πάντῃ и πάντῃ нар. (πᾶς) повсюду, вездѣ.
πάντοθεν нар. (πᾶς) отовсюду, со всѣхъ сторонъ.
παντοῖος 3. (πᾶς) всяческій, различный, всевозможный.
πάντοσε нар. (πᾶς) всюду, во всѣ стороны.
πάντως нар. (πᾶς) вовсе, совершенно, всячески.
πανῠπέρτατος, 3 (ὑπέρτατος) высочайшій, верхній.
πανύστατος 3. (πᾶς, ὕστατος) самый послѣдній.
πάππας, ου, ὁ, зв. πάππᾰ, папа.
παπταίνω, аор. 1. πάπτηνα, боязливо оглядываюсь, озираюсь.
πάρ = παρά предъ δ, π и ν, рѣдко предъ γ, ζ, ξ, σ, τ, также предъ κ и μ.
πᾰρά, παραί и πάρ предл. съ род., дат. и вин.; съ род.: отъ; съ дат.: при, возлѣ, у; съ вин.: къ, по, вдоль по, противъ.
πάρα = 1) παρά послѣ сущ.; 2) πάρεστι, πάρεισι.
παραβάλλω, аор. 2. παρέβαλον (παρά, βάλλω) подбрасываю, прибрасываю, бросаю предъ к. л.
παραγίγομαι присутствую, нахожусь при ч. л., δαιτί.
παραδαρθάνω (δαρθάνω), аор. παρέδαρθον, παρέδρᾰθον, неопр. παραδρᾰθέειν сплю возлѣ к. л.
παραδραθέειν см. παραδαρθάνω.
παραδράω 3. мн. наст. παραδρώωσι вм. παραδρῶσι, служу к. л.

παραείδω (ἀείδω) пою у к. л.

παραθεῖεν, παραθείμην, παραθείς см. παρατίθημι.

παραί см. παρά.

παραιπεπίθῃσιν, -θών см. παραπείθω.

παράκειμαι (κεῖμαι) пр. нес. παρεκέσκετο, лежу, стою возлѣ.

παρακλιδόν нар. (κλίνω) склоняя, отклоняя, отвращая, ἄλλα παρὲξ εἰπεῖν παρακλιδόν говорить противъ истины.

παρακλίνω склоняю, наклоняю, отклоняю.

παράκοιτις, ιος, ἡ, дат. παρακοίτι, (παρά, κοίτη) супруга.

παραλέγομαι *M*. 3. ед. аор. παρελέξατο, ложусь возлѣ к. л.

παραμείβομαι *M*. (ἀμείβω) проѣзжаю, прохожу мимо кого.

παραμίμνω, остаюсь; стою, держусь твердо.

παρανηνέω = παρανέω накладываю, наваливаю.

παρανήχομαι *DM* буд. παρανήξομαι (παρά, νήχω, νήχομαι) плыву мимо.

παραπαφίσκω (ἀπαφίσκω) аор. παρήπαφον, обманываю, увлекаю, обольщаю.

παραπείθω, παραιπείθω, аор. 2. παραιπέπιθον, сосл. παραιπεπίθῃσι вм. παραπίθῃ прич. παρπεπιθών, ж. παραιπεπιθοῦσα, убѣждаю, склоняю; уговариваю, смягчаю.

παραπέμπω посылаю мимо, провожу, сопровождаю.

παραπλάζω, аор. 1. παρέπλαγξα, аор. стр. παρεπλάγχθην, заношу, свожу съ прямаго пути, заставляю заблудиться; сбиваю, смущаю, запутываю νόημα.

παραπλήξ, ῆγος, ὁ, ἡ (παρά, πλήσσω) отлогій, низкій (берегъ).

παραπλώω вм. παραπλέω, 3. ед. аор. παρέπλω, плыву мимо.

παραπνέω, 3. ед. аор. сосл. παραπνεύσῃ, вѣю возлѣ, дую мимо.

παρασταδόν нар. (παρίστημι) подходя; близко.

παρασταίην, παραστάς, παραστήσεσθαι см. παρίστημι.

παρασχεῖν, παρασχέμεν см. παρέχω.

παρατανύω, аор. 1. παρετάνυσσα, распростираю, ставлю возлѣ кого.

παρατεκταίνομαι *M*. (τεκταίνω) аор. 1. παρετεκτηνάμην, худо передѣлываю, ἔπος лгу.

παρατίθημι, 3. ед. наст. παρτιθεῖ вм. παρατίθησι буд. παραθήσω, аор. 1. παρέθηκα, 3. мн. аор. 2. πάρθεσαν, сосл. аор. 2. παραθείω, 3. мн. жел. παραθεῖεν, пов. παραθές, прич. παραθείς аор. 2. общ. παρεθέμην жел. παραθείμην, пр. παρθέμενος, ставлю возлѣ, предлагаю, даю; *M*. ставлю предъ собою; жертвую, рискую, ψυχήν жизнь.

παρατροπέω вм. παρατρέπω уклоняюсь.

παραυδάω уговариваю, утѣшаю; внушаю кому что.

παραφεύγω, неопр. аор. 2. παραφυγέειν, убѣгаю, ухожу.
παράφημι, аор. παρεῖπον, прич. общ. παρφάμενος и παραιφάμενος, неопр. παρφάσθαι, уговариваю, совѣтую; обманываю.
παρέασι см. πάρειμι.
παρέδραθον см. παραδαρθάνω.
παρέζομαι DM. сижу, сажусь возлѣ к. л.
παρέθηκα см. παρατίθημι.
παρειά, ᾶς, ἡ щека.
πάρειμι (εἰμί), 3. мн. наст. παρέασι вм. πάρεισι, прич. παρέων, неопр. παρέμμεναι вм. παρεῖναι, буд. παρέσ(σ)ομαι, 3. ед. пр. нес. παρῆεν вм. παρῆν, присутствую, помогаю; нахожусь подъ рукою, въ запасѣ; τὰ παρέοντα запасъ.
πάρειμι (εἶμι), прич. παριών прохожу, иду мимо; прихожу.
παρέκ, предъ гласн. παρέξ предл. съ род.: внѣ, возлѣ, мимо, предъ; съ вин.: возлѣ, мимо, чрезъ, за, νόον Διὸς παρὲξ ἐλθεῖν дѣйствовать противъ рѣшенія Зевса; нар.: возлѣ, мимо, близко; уклоняясь отъ истины, противъ истины.
παρεκέσκετο см. παράκειμαι.
παρελαύνω, буд. παρελάσω, аор. παρήλασα, παρέλασα(σσ), ѣду мимо, плыву мимо.
παρελθεῖν см. παρέρχομαι.
παρέλκω оттягиваю къ сторонѣ, медлю, отлагаю; M. похищаю.
παρέμμεναι см. πάρειμι.
παρενήνεον см. παρανηνέω.
παρέξ см. παρέκ.
παρεξέρχομαι DM. неопр. аор. 2. παρεξελθεῖν, выхожу, иду мимо, прохожу; переступаю, нарушаю.
παρέξω см. παρέχω.
παρεόντων род. мн. прич. отъ πάρειμι.
παρέπλω см. παραπλώω.
παρέρχομαι DM буд. -ελεύσομαι, аор. 2. -ήλυθον и -ῆλθον, неопр. παρελθέμεν, иду мимо, прохожу; обгоняю, опережаю; превосхожу, обманываю, перехитряю.
παρέσσομαι буд. отъ πάρειμι.
παρεστάμεναι вм. παρεστάναι неопр. пр. сов. отъ παρίστημι.
παρευνάζομαι P. сплю, лежу возлѣ к. л.
παρέχω, буд. -ξω, аор. 2 παρέσχον, παρέσχεθον, сосл. παρασχῶ, неопр. παρασχέμεν, держу предъ к. л., держу въ готовности, даю, доставляю.
παρῆεν вм. παρῆν см. πάρειμι.
παρήιον, ου, τό (παρειά) щека.
παρήλασε см. παρελαύνω.
παρῆλθε см. παρέρχομαι.
πάρημαι DM. (ἧμαι) сижу возлѣ ч. л., при к. л.; пребываю, живу.
παρήπαφε см. παραπαφίσκω.
παρῆσθα 2. л. пр. нес. отъ πάρειμι.
παρθέμενος см. παρατίθημι.
παρθενική, ῆς, ἡ дѣвица.
παρθένιος 3. дѣвичій.
παρθένος, ου, ἡ дѣвушка, дѣвица; молодая жена.

πάρθεσαν см. *παρατίθημι.*
παριαύω (ἰαύω) сплю возлѣ к. л.
παρίζω (ἵζω) сажусь возлѣ к. л.
παρίστημι, аор. 2. *παρέστην*, 2. л. дв. сосл. *παρστήετον*, вм. *παραστῆτον*, жел. *παρσταίην*, прич. *παραστάς*, пр. сов. *παρέστηκα*, неопр. *παρεστάμεναι*, вм. *παρεστάναι* 3. мн. давнопр. *παρέστασαν*, буд. общ. *παραστήσομαι*, (у Гом. только общ. зал. и неперех. вр. дѣйств. зал.) становлюсь возлѣ к., помогаю; пр. сов. давнопр. и аор. 2 и *M* стою близко, присутствую; предстою.
παριών см. *πάρειμι.*
Παρνησός, οῦ, ὁ = Παρνασσός Парнассъ, гора въ Фокидѣ; Παρνησόνδε нар. на Парнассъ.
πάροιθε(ν) нар. (πάρος) спереди; прежде; предл. съ род.: предъ.
πάρος нар. прежде; οὐ πάρος, πάρος οὐ съ πρίν γε = не прежде чѣмъ.
παρπεπιθών см. *παραπείθω.*
παρσταίην, παρστάς, παρστήετον см. *παρίστημι.*
παρτιθεῖ см. *παρατίθημι.*
πάρφαμαι, παρφάμενος, παρφάσθαι см. *παράφημι.*
παρφυγέειν вм. *παραφυγεῖν* см. *παραφεύγω*
πᾶς, *πᾶσα*, *πᾶν*, род. *παντός*, *πάσης*, *παντός*, дат. мн. *πάντεσσι*, род. ж. *πασέων*, *πασάων*, весь, каждый; мн. всѣ; = *παντοῖος* различный; *πάντα* нар. совершенно.
πάσαντο, πάσασθαι см. *πατέομαι.*
πασιμέλουσα, ἡ (πᾶς, μέλω) составляющій заботу всѣхъ, всеизвѣстный (о кораблѣ Арго).
πάσσαλος, ου, ὁ, род. *πασσαλόφι* (πήγνυμι) колокъ, гвоздь.
πάσσασθαι см. *πατέομαι.*
πάσσων 2. см. *παχύς.*
πάσχω, буд. *πείσομαι*, аор. 2. *ἔπαθον*, *πάθον*, пр. сов. *πέπονθα*, 2. л. мн. *πέποσθε* = *πεπόνθατε*, прич. женск. р. *πεπαθυῖα*, давнопр. *ἐπεπόνθειν* терплю, переношу, *κακά*, *πήματα*, *ἄλγεα*; *τί πάθω*; что со мною случается? что мнѣ дѣлать?
πατέομαι *D M.* (πάομαι), аор. *ἐπασάμην*, *πασσάμην*, вкушаю, ѣмъ, пожираю.
πατήρ, ὁ, род. и дат. *πατρός*, *πατρί* и *πατέρος*, *πατέρι*, род. мн. *πατρῶν*, отецъ, *πατρὸς πατήρ* дѣдъ.
πάτος, ου, ὁ хожденіе.
πάτρη, ης, ἡ (πατήρ) отечество; родина.
πατρίς, ίδος, ἡ отечественная (γαῖα); отечество.
πατροκασίγνητος, ου, ὁ (πατήρ, κασίγνητος) братъ отца, дядя.
Πάτροκλος, ου, ὁ, также род. *Πατροκλῆος*, вин. *-κλῆα*, зв. *-κλεις* Патроклъ, другъ и товарищъ Ахиллеса.
πατροφονεύς, ῆος, ὁ (πατήρ, φόνος) отцеубійца.
πατρώιος 3 = *πατρῷος* (πατήρ) отцовскій, наслѣдованный

отъ отца; *γαῖα πατρωίη* отечество, *πατρώϊα* наслѣдство отъ отца.

παῦρος 2. малый, малочисленный.

παύω, неопр. *παυέμεναι*, пр. нес. *παύεσχον*, аор. *ἔπαυσα*, *παῦσα*, пр. сов. общ. *πέπαυμαι*, прекращаю, привожу къ спокойствію, оканчиваю; смягчаю, удерживаю; *М*. прекращаюсь, перестаю.

Πάφος, *ου*, *ἡ* Пафосъ, городъ на остр. Кипрѣ.

παχείῃ дат. ж. отъ *παχύς*.

πάχετος 2. очень толстый.

πάχιστος 3. превосх. отъ *παχύς*.

πάχνη, *ης*, *ἡ* (*πήγνυμι*) иней.

πάχος, *εος*, *τό*, толщина.

παχύς 3 сравн. *πάσσων* 2. прев. *πάχιστος* 3. толстый, тучный, мясистый, сильный.

πεδάασκον пр. нес. отъ *πεδάω*.

πεδάω, 3. ед. наст. *πεδάᾳ*, *πεδᾷ* аор. *πέδησα*, пр. нес. *πεδάασκον*, связываю, останавливаю, удерживаю, запутываю.

πέδῖλον, *ου*, *τό* подошва, сандалій.

πεδίον, *ου*, *τό* равнина, поле; *πεδίονδε* нар. на равнину, въ поле.

πεδόθεν нар. съ земли, съ основанія; сначала, съ малолѣтства.

πέδονδε нар. на землю.

πεζός, *οῦ*, *ὁ* пѣшій.

πείθω, буд. *πείσω*, аор. жел. *πείσειε*, аор. 2. *πέπιθον*, сосл. *πεπίθω*, жел. *πεπίθοιμι*, неопр. *πεπιθεῖν*, прич. *πεπιθών*; аор. 2. общ. *ἐπιθόμην*, *πιθόμην*, неопр. *πιθέσθαι*, жел. *πεπίθοιτο* убѣждаю уговариваю, упрашиваю, смягчаю; *М* убѣждаюсь, слушаюсь, повинуюсь; довѣряю, вѣрю; пр. сов. 2. *πέποιθα*, сосл. *πεποίθω*, 1. мн. *πεποίθομεν*, давнопр. *πεποίθεα*, 1. мн. *ἐπέπιθμεν* довѣряю, надѣюсь, полагаюсь.

πείκω см. *πέκω*.

πεινάω, неопр. *πεινήμεναι*, вм. *πεινῆν* (*πεῖνα*) я голоденъ.

πείνη, *ης*, *ἡ* (*πένομαι*) голодъ.

πειράζω (*πειράω*) пытаюсь, испытываю.

πειραίνω, аор. *ἐπείρηνα*, пр. сов. стр. *πεπείραμαι* совершаю, оканчиваю (*περαίνω*); привязываю (*πεῖραρ*).

Πείραιος, *ου*, *ὁ* Пирей, сынъ Клитія, товарищъ Телемака.

πεῖραρ, *ατος*, *τό* канатъ, веревка; *ὀλέθρου* сѣти гибели; = *πέρας* граница, предѣлъ; конецъ, цѣль, исходъ; *πείρατα τέχνης* орудія искусства.

πειράω, буд. *πειρήσω*, аор. 1. *ἐπείρησα*, буд. общ. *πειρήσομαι*, аор. *ἐπειρησάμην*, пр. сов. *πεπείρημαι*, аор. стр. *ἐπειρήθην*, неопр. *πειρηθήμεναι* вм. *πειρηθῆναι*, пытаюсь, стараюсь; испытываю; *М*. и *Р*. пытаюсь, предпринимаю; вывѣдываю.

πειρητίζω (*πειράω*) пытаюсь.

Πειρίϑοος, ου, ὁ Пириѳой, с. Иксіона, царь Лапиѳовъ.
(πείρινς), ινϑος, ἡ кузовъ.
πείρω, аор. ἔπειρα, πεῖρα, пр. сов. стр. πέπαρμαι прокалываю, пронзаю; κρέα ὀβελοῖσιν надѣть на вертелъ; прорѣзываю, κύματα, κέλευϑον проѣзжаю, совершаю путь.
πεῖσα, ἡ (πείϑω) = πειϑώ повиновеніе.
Πείσανδρος, ου, ὁ Пизандръ, с. Поликтора, женихъ Пенелопы.
πείσειε 3 ед. жел. аор. отъ πείϑω.
πείσεσϑαι неопр. буд. 1) отъ πάσχω, 2) отъ πείϑομαι.
Πεισηνορίδης, ου, ὁ с. Пизенора = Опсъ.
Πεισήνωρ, ορος, ὁ Пизеноръ, глашатай въ Итакѣ.
Πεισίστρᾰτος, ου, ὁ Пизистратъ, с. Нестора.
πεῖσμα, ατος, τό канатъ, веревка.
πείσομαι см. πάσχω и πείϑω.
πέκω, πείκω чешу.
πέλᾰγος, εος, τό море.
πελάζω (πέλας), аор. ἐπέλασα, πέλασα и πέλασσα, аор. общ. ἐπλήμην, πλῆτο, πλῆντο, пр. сов. стр. πεπλημένος, приближаю, придвигаю; приближаюсь, прихожу; P. приближаюсь; M. приближаю, веду.
πέλας нар. близко.
Πελασγοί, ῶν, οἱ Пелазги, первобытные жители Греціи, переселившіеся въ Критъ и Малую Азію, гдѣ они были союзниками Троянцевъ.
πελάσσαι см. πελάζω.
πέλεϑρον, ου, τό = πλέϑρον 100 греч. футовъ; 10000 квадр. фут., десятина.
πέλεια, ας, ἡ дикій голубь.
πελεκάω, аор. πελέκκησα, рублю, отесываю.
πέλεκυς, εος, ὁ, дат. мн. πελέκεσσι, топоръ, сѣкира.
πελεμίζω, аор. -ξα, колеблю, потрясаю, привожу въ сильное движеніе.
Πελίης, ου, ὁ = Πελίας Пелій, с. Креѳея.
πέλω, πέλομαι DM. движусь, поднимаюсь, приближаюсь; обращаюсь, нахожусь.
πέλωρ, τό чудовище.
πελώριος 3. (πέλωρ) огромный, гигантскій, страшный.
πέλωρον, ου, τό = πέλωρ.
πέλωρος 2. = πελώριος.
πεμπάζομαι M., 3. сосл. аор. πεμπάσσεται вм. πεμπάσηται (πέμπε эол. вм. πέντε) считаю по пальцамъ, считаю.
πεμπταῖος 3. пятидневный, на пятый день.
πέμπτος 3. пятый.
πέμπω, аор. πέμψα, посылаю, отправляю; несу, вожу; отсылаю; сопровождаю.
πεμπώβολον, ου, τό (πέντε, ὀβελός) пятизубецъ.
πενϑερός, οῦ, ὁ тесть.
πενϑέω, неопр. πενϑήμεναι вм. πενϑεῖν (πένϑος) скорблю.
πένϑος, εος, τό скорбь, горе.
πενίη, ης, ἡ бѣдность.
πενιχρός 3. бѣдный.

πένομαι D. (*πόνος*) тружусь, работаю, забочусь, приготовляю.
πενταέτηρος 2. пятилѣтній.
πενταέτες нар. (*πέντε*, *ἔτος*) въ теченіе пяти лѣтъ.
πέντε пять.
πεντήκοντα пятьдесятъ.
πεντηκόσιοι 3. пятьсотъ.
πεπαθυῖα см. *πάσχω*.
πεπάλαγμαι, *πεπαλάχθαι* см. *παλάσσω*.
πεπείρανται см. *πειραίνω*.
πεπείρημαι см. *πειράω*.
πεπιθεῖν, *πέπιθμεν*, *πεπιθήσω* см. *πείθω* и *πιθέω*.
πέπληγον, *πεπληγώς* см. *πλήσσω*.
πεπλημένος см. *πελάζω*.
πέπλος, *ου*, *ὁ* покрывало, коверъ; платье.
πέπνυμαι см. *πνέω*.
πέποιθα, *πεποίθεα* см. *πείθω*.
πεποίθομεν вм. *πεποίθωμεν* 3. л. мн. сосл. отъ *πέποιθα*.
πέπονθα, *πέποσθε* см. *πάσχω*.
πεπρωμένος, *πέπρωτο* см. *πορ-*.
πέπταμαι см. *πετάννυμι*.
πεπτεῶτα см. *πίπτω*.
πεπτηώς см. *πτήσσω*.
πεπύθοιτο, *πέπυσμαι* см. *πυνθάνομαι*.
πέπων, *ονος*, *ὁ*, *ἡ* (*πέσσω*) милый, дорогой; *ὦ πέπον* о другъ.
πέρ энкл. придаетъ болѣе выразительности тому слову, къ которому она относится: очень, совершенно, именно, по крайней мѣрѣ; даже; вм. *καίπερ* хотя.
περάασκον, *περάαν* см. *περάω*.
περαιόομαι P. (*περαῖος*, *περάω*) переправляюсь, перехожу на другую сторону.
περάτη, *ης*, *ἡ* крайній небосклонъ, западъ въ протвопол. съ *ἠώς*.
περάω (*πέρας*), неопр. *περάαν* вм. *περᾶν*, пр. нес. *περάασκε*, буд. *περήσω*, аор. *πέρησα*, прохожу, пролетаю, проѣзжаю; проникаю, вхожу.
περάω (*πέρα*), неопр. *περάαν*, аор. *ἐπέρασα*, *ἐπέρασσα*, *πέρασα*, продаю.
πέρθω, аор. 1. *ἔπερσα*, *πέρσα*, аор. 2. *ἔπραθον*, буд. общ. (съ знач. стр.) *πέρσομαι*, неопр. аор. 2. *πέρθαι*, опустошаю, разрушаю.
περί предл. съ род. около, вокругъ; за, объ; съ дат.: около, вокругъ, за, о, объ; съ вин.: около, вокругъ; нар.: кругомъ, вокругъ, очень, преимущественно.
πέρι = *περί* 1) послѣ своего падежа, 2) какъ нар., 3) = *περίεστι*.
περιάγω обвожу.
περιβάλλω, аор. 2. *περιέβαλον*, аор. 2. общ. *περιεβαλόμην*, обношу, окружаю, одѣваю; превосхожу; M. одѣваюсь, вооружаюсь.
Περίβοια, *ας*, *ἡ* Перибоя, дочь Эвримедона, царя гигантовъ, мать Навзиѳоя.
περιγίγνομαι, аор. *περιεγενόμην* превосхожу, побѣждаю.
περιγνάμπτω объѣзжаю.
περιδίδωμι, буд. общ. *περιδώσομαι*, держу пари.
περίδρομος 2. бѣгущій кругомъ; круглый; обѣгаемый,

стоящій на открытой равнинѣ.
περίειμι (εἰμί) 2. л. ед. περίεσσο вм. περίει, превосхожу.
περιελελίζω потрясаю кругомъ.
περιέρχομαι аор. 2. περιῆλθον, обхожу, окружаю.
περιέχομαι *M*. аор. 2. περισχόμην, пов. περίσχεο, окружаю, защищаю.
περιήδη см. περίοιδα.
περιθέω бѣгу вокругъ.
περιίστημι, аор. 2. περίστην, 3. мн. жел. περισταῖεν, аор. стр. περιστάθην, обставляю; становлюсь вокругъ; окружаю.
περικαλλής 2. (περί, κάλλος) прекрасный.
περικαλύπτω покрываю, окружаю.
περίκειμαι *DM*. лежу около ч. л.; окружаю.
περικήδομαι *M*. очень забочусь о к. л.
περίκηλος 2. (περί, καίω, κῆλον) очень сухой.
Περικλύμενος, ου, ὁ Периклименъ, с. Нелея.
περικλυτός 2. знаменитый, славный.
περικτίονες, ων, οἱ (περί, κτίζω) сосѣди.
περικτῖται, ῶν, οἱ = περικτίονες.
περιμαιμάω, прич. женск. р. περιμαιμώωσα, вм. περιμαιμῶσα (μαιμάω) оглядываюсь, смотрю вокругъ.
περίμετρος 2. очень великій
Περιμήδης, εος, ὁ Перимедъ, товарищъ Одиссея.
περιμήκετος 2. (μῆκος) очень длинный.
περιμήκης 2. очень длинный, очень высокій.
περιμηχανάομαι *DM*., 3. мн. -νόωνται, очень хитро выдумываю, приготовляю.
περιναιετάω живу вокругъ ч. л.; лежу около ч. л.
περιξεστός 2. (περί, ξέω) обрубленный, отесанный, гладкій
περίοιδα, давнопр. περιήδειν, 3. ед. περιήδη, лучше понимаю, хорошо знаю.
περιπέλομαι *DM*. прич. περιπλόμενος вм. περιπελόμενος двигаюсь, обращаюсь вокругъ.
περιπλέκομαι *P*. окружаю, обнимаю.
περιπληθής 2. весьма полный, очень населенный.
περιπλόμενος, см. περιπέλομαι.
περιρρέω, 3. ед. пр. нес. περίρρεε, теку вокругъ ч. л.
περιρρηδής 2. шатающійся, падающій.
περίρρυτος 2. окруженный водою.
περισαίνω ласкаюсь къ к. л.
περισθενέω преобладаю могуществомъ, свирѣпствую.
περίσκεπτος 2. лежащій на открытомъ мѣстѣ, высокій.
περισσαίνω, περισσείω см. περισαίνω, περισείω.
περιστάθη, περισταῖεν см. περιίστημι.
περιστείχω, 2. ед. аор. 1. περίστειξας, обхожу.
περιστέλλω, прич. аор. περιστείλας, одѣваю, покрываю.
περιστεναχίζω оглашаюсь.
περιστέφω окружаю.

περιστήσαντο см. περιίστημι.
περιστρέφω верчу, кружу.
περίσχεο см. περιέχω.
περισχόμεθα 1. л. аор. 2. общ. отъ περιέχω.
περιτάμνομαι *M*. отсѣкаю; отнимаю, похищаю.
περιτέλλομαι *DM*. иду, бѣгу вокругъ; совершаю круговое теченіе.
περιτίθημι, 3. мн. аор. 2 жел. περιθεῖεν, аор. 2. общ. περιθέμην кладу, ставлю кругомъ, δυναμίν τινι окружаю кого силою, снабжаю силою, надѣваю; *M*. надѣваю; кладу, ξύλα.
περιτρέπω аор. 2. περιέτραπον, обращаю, переворачиваю.
περιτρέφομαι *P*. замерзаю, покрываюсь льдомъ.
περιτρομέομαι *DM*. (τρομέω, τρέμω) очень дрожу.
περιτροπέω обращаюсь, совершаю круговое обращеніе.
περιφαίνομαι *P*. я видимъ со всѣхъ сторонъ, показываюсь ясно; ἐν περιφαινομένῳ (χώρῳ) на высокомъ, открытомъ мѣстѣ.
περιφραδέως нар. разумно, осторожно.
περιφράζομαι *M*. обдумываю.
περίφρων 2. (περί, φρήν) очень разумный.
περιφύω, неопр. аор. 2. περιφῦναι, прич. περιφύς, расту; крѣпко держу, обнимаю.
περιχέω, аор. 1 περιχεῦα вм. περιέχευα, 3. ед. сосл. аор. 1. общ. περιχεύεται вм. περιχεύηται наливаю, насыпаю вокругъ, χρυσὸν ἀργύρῳ позолачиваю серебро, ἠέρα τινι περ. окружаю кого мракомъ; *M*. разливаю себѣ.
περιωπή, ῆς, ἡ (ὄψ) мѣсто, съ котораго можно обозрѣвать всю страну, дозорная башня, высота.
περιώσιος 2.=περιούσιος (εἰμί) чрезвычайно большой; περιώσιον нар. весьма, слишкомъ.
περόνη, ης, ἡ (πείρω) пряжка, застежка.
περόωσι 3. мн. отъ περάω.
πέρσα вм. ἔπερσα см. πέρθω.
πέρσαντες см. πέρθω.
Περσεύς, έως и ῆος, ὁ Персей с. Нестора.
Περσεφόνεια, ας, ἡ вм. Περσεφόνη, Персефона, дочь Зевса, супруга Гадеса.
Πέρση, ης, ἡ Перса, дочь Океана, супруга Геліоса.
πεσσός, οῦ, ὁ, круглый камешекъ въ шахматной игрѣ; οἱ πεσσοί игра въ шахматы.
πέσσω, неопр. πεσσέμεν, смягчаю, заставляю созрѣвать.
πεσών, см. πίπτω.
πέταλον, ου, τὸ листъ.
πετάννυμι, аор. ἐπέτασα, πέτασα, прич. πετάσσας, пр. сов. стр. πέπταμαι, аор. стр. ἐπετάσθην, распростираю, развертываю, πύλας отпираю, θυμόν возвышаю духъ, одушевляю, радую кого.
πετεηνός, 3. = πετεινός крылатый; сущ. πετεηνά птицы.
πέτομαι *DM*. аор. ἐπτάμην,

прич. πτάμενος, летаю, устремляюсь, спѣшу.
πετραῖος 3. (πέτρη) каменистый, живущій на скалахъ, Σκύλλη.
πέτρη, ης, ἡ скала, утесъ.
πετρήεις 3. (πέτρη) утесистый, каменнстый.
πεύθομαι = πυνθάνομαι.
πεύσομαι см. πυνθάνομαι.
πεφάσθαι, πέφαται см. φεν-.
πεφήσομαι буд. стр. отъ φεν-.
πεφιδοίμην жел. аор. 2. отъ φείδομαι.
πέφνον вм. ἔπεφνον см. φεν-.
πέφραδον, πεφραδέειν, πεφραδέμεν, πέφραδα см. φράζω.
πέφρικα см. φρίσσω,
πεφύασι см. φύω.
πεφυγμένος, см. φεύγω.
πεφυυῖαι см. φύω.
πέφυρμαι см. φύρω.
πῇ или πῆ куда? какимъ образомъ? почему?
πῄ или πή энкл. куда нибудь, какъ нибудь.
πηγή, ης, ἡ источникъ.
πήγνυμι, буд. πήξω, аор. ἔπηξα, пр. сов. 2. πέπηγα, укрѣпляю, вбиваю, втыкаю, вонзаю; строю; *M.* строю себѣ.
πηγός 3. (πήγνυμι) большой сильный, κῦμα.
πηγυλίς, ίδος, ἡ (πήγνυμι) леденой, холодный, νύξ.
πηδάλιον, ου, τό (πηδόν) руль, кормило.
πηδόν, οῦ, τό (ποῦς) плоская часть весла, весло.
πηκτός 3. (πήγνυμι) сколоченный, крѣпкій.
Πηλείδης, Πηλεΐδης, αο и εω, ὁ и Πηληιάδης, αο, Пелидъ, с. Пелея = Ахиллесъ.
Πηλείων, ωνος, ὁ = Πηλείδης.
Πηλεύς, ῆος и έος, ὁ Пелей, с. Эака, отецъ Ахиллеса.
Πηληιάδης см. Πηλείδης.
πήληξ, ηκος, ἡ шлемъ.
Πήλιον, ου, τό Пеліонъ, гора въ Θессаліи.
πῆμα, ατος, τό (πάσχω) страданіе, несчастіе, гибель, бѣдствіе.
πημαίνω, буд. πημανέω, аор. ἐπήμηνα, аор. стр. πημάνθην (πῆμα) врежу, причиняю горе, гублю.
Πηνελόπεια ας, ἡ = Πηνελόπη, Пенелопа, супруга Одиссея, мать Телемака.
πῆξαι см. πήγνυμι.
πηός, οῦ, ὁ родственникъ.
πήρη, ης, ἡ дорожная сума.
Πηρώ, οῦς, ἡ Перо, дочь Нелея.
πῆχυς, εος, ὁ локоть, рука; рукоятка по срединѣ лука.
πῖαρ, τό жиръ; плодородіе.
πίε, πιέειν см. πίνω.
πιέζω, пр. нес. πίεζον, аор. стр. ἐπιέσθην жму, давлю; держу, стѣсняю.
πίειρα, ἡ ж. р. къ πίων.
πιέμεν вм. πιεῖν см. πίνω.
Πιερίη, ης, ἡ Піерія, земля Македоніи, къ сѣверу отъ горы Олимпа.
πίθεσθαι см. πείθω.
(πιθέω) буд. πιθήσω, πεπιθήσω, повинуюсь, слѣдую; довѣряю; πιθήσας полагаюсь на что л.
πιθόμην вм. ἐπιθόμην см. πείθω.
πίθος, ου, ἡ винный сосудъ.

πικρόγαμος 2. несчастный въ супружеской жизни.

πικρός 3. и 2. острый, горькій.

πίμπλημι, 3. мн. πίμπλᾱσι, буд. πλήσω, аор. πλῆσα, аор. общ. ἐπλησάμην, 3. мн жел. πλησαίατο, аор. стр. ἐπλήσθην, 3. мн. πλῆσθεν, аор 2. ἐπλήμην, 3. ед. πλῆτο, 3 мн. πλῆτο наполняю; аор. стр. и аор. 2. наполняюсь; *M*. наполняю себѣ, насыщаюсь.

πίναξ, ᾰκος, ὁ доска; столъ, тарелка.

πινῠτή, ῆς, ἡ разумъ, мудрость.

πῑνῠτός 3. разумный, мудрый.

πίνω, неопр. πινέμεναι, вм. πίνειν, буд. πίομαι, аор. 2. ἔπιον, пов. πίε, неопр. πιέειν, πιέμεν вм. πιεῖν пью.

πίομαι см. πίνω.

πίπτω (πετ-), пр. нес. πίπτον вм. ἔπιπτον, аор. ἔπεσον, πέσον. 3. ед сосл. πέσῃσι, неопр. πεσέειν, прич. пр. сов. πεπτεώς, вин. мн. πεπτεῶτας, падаю, упадаю; бросаюсь, ἐκ νηός, ослабѣваю (о вѣтрѣ).

πῖσος, εος, τό (πίνω) долина, лугъ.

πιστός 3. (πείθω) вѣрный, надежный.

πιστόω аор. стр. πιστώθην, неопр. πιστωθῆναι, внушаю довѣріе и дѣлаю кого вѣрнымъ себѣ; *P*. вѣрю, *M*. обязываюсь, увѣряю, обѣщаю.

πίσυνος 3. (πείθω) довѣряющій.

πίσυρες, α = τέσσαρες, α, четыре.

πιτνάω и πίτνημι прич., πιτνάς, простираю.

πίτῠς, υος, ἡ дат. мн. πίτυσσιν, сосна.

πιφαύσκω и πιφαύσκομαι *DM*. являю, показываю; возвѣщаю, объявляю, разсказываю.

πίω сосл. аор. 2. отъ πίνω.

πίων 2. род. πίονος, жирный, плодоносный, богатый.

Πλαγκταί, αἱ, πέτραι двѣ скалы, которыя сдвигаются вмѣстѣ, чтобы раздавить корабль.

πλαγκτός 3. (πλάζω) блуждающій, безумный, глупый.

πλαγκτοσύνη, ης, ἡ (πλάζω) странствованіе.

πλάγχθη см. πλάζω.

πλάζω, аор. ἔπλαγξα, буд. общ. πλάγξομαι, аор. стр. πλάγχθην отвожу съ пути, заставляю блуждать; ввожу въ заблужденіе; *P*. съ буд. общ. блуждаю, странствую.

πλατύς 3. гладкій, широкій; широко распростертый.

πλεῖος 3. = πλέος (πίμπλημι) полный, наполненный.

πλειότερος 3. сравн. отъ πλεῖος.

πλεῖστος 3. самый многочисленный; самый большой, величайшій.

πλείω = πλέω плыву.

πλείων 2. и πλέων 2. сравн. ст. къ πολύς, мн. πλέῖους, πλείοσιν, πλεόνεσσιν, большій, болѣе; οἱ πλέονες большинство народа.

πλεκτός 3. (πλέκω) сплетенный.

πλέκω плету, кручу.

πλευρή, ῆς, ἡ бокъ, ребра.
πλεύσεσθαι см. πλέω.
πλέω, πλείω и πλώω, буд. πλεύσομαι, плыву, плыву на корабле.
πλέων 2. см. πλείων.
πληγεῖσα, πληγέντα см. πλήσσω.
πληγή, ῆς, ἡ, род. мн. πληγέων, ударъ, пораженіе.
πληθύς, ύος, ἡ дат. πληθυῖ, множество, толпа, народъ.
πλήθω я наполненъ, наполняюсь.
Πληϊάδες, ων, αἱ вм. Πλειάδες, Плеіяды, семь дочерей Атласа (созвѣздіе).
πλημῡρίς, ίδος, ἡ волна.
πλήν предл. съ род. кромѣ.
πλῆντο 1) = 3. мн. аор. стр. отъ πίμπλημι, 2) = 3. мн. аор. отъ πελάζω.
πλῆξα см. πλήσσω.
πλησάμενος, πλῆσεν см. πίμπλημι.
πλησίος 3. (πελάζω) близкій, сосѣдній; ὁ πλ. сосѣдъ; πλησίον нар. близко.
πλησίστιος 2. (πλήθω, ἱστίον) надувающій парусъ, οὖρος.
πλήσσω, аор. πλῆξα, аор. 2. πέπληγον, ἐπέπληγον, неопр. πεπληγέμεν, пр. сов. πέπληγα, прич. πεπληγώς; аор. общ. ἐπληξάμην, аор. 2. πεπλήγετο, аор. стр. ἐπλήγην, прич. πληγείς, бью, рублю, поражаю, ударяю, раню.
πλῆτο 1) аор. отъ πίμπλημι, 2) отъ πελάζω.
πλίσσομαι M. иду, бѣгу рысью.
πλόος, ου, ὁ (πλέω) плаваніе.
πλοῦτος, ου, ὁ изобиліе, богатство.
πλῠνός, οῦ, ὁ мойня, яма для мытья.
πλῡ́νω, буд. πλῠνέω вм. πλυνῶ аор. πλῦνα вм. ἔπλυνα мою.
πλωτός 3. (πλώω) плывущій.
πλώω = πλέω плыву.
πνέω и πνείω вѣю, дую; пахну; дышу, живу; пр. сов. общ. πέπνῡμαι, неопр. πεπνῦσθαι, прич. πεπνυμένος, 2. ед. давнопр. πέπνυσο, я имѣю разумъ, πεπνυμένος 3. разумный.
πνοιή, ῆς, ἡ (πνοή) вѣяніе, дуновеніе, вѣтеръ, воздухъ.
ποδάνιπτρον, ου, τό (πούς, νίζω) вода для омовенія ногъ.
ποδός род. отъ πούς.
ποδώκης 2. (πούς, ὠκύς) быстроногій.
πόθεν нар. откуда?
ποθέν энкл. нар. откуда нибудь.
ποθέω, неопр. ποθήμεναι вм. ποθεῖν, аор. πόθεσα, неопр. ποθέσαι, мнѣ недостаетъ, желаю, тоскую.
ποθή, ῆς, ἡ желаніе, тоска, недостатокъ.
πόθι нар. = ποῦ гдѣ?
ποθί энкл. нар. гдѣ нибудь, οὐδέ ποθι нигдѣ; когда нибудь, наконецъ когда нибудь, какъ нибудь.
πόθος, ου, ὁ = ποθή.
Ποιάντιος 2. происходящій отъ Пеаса, υἱός Π. = Филоктетъ.
ποιέω дѣлаю, приготовляю, строю, творю, производу; съ двойн. вин. дѣлаю кого чѣмъ, βασιλῆα τινα; M. дѣлаю, пріобрѣтаю для себя.

ποίη, ης, ἡ=πόα трава, пастбище.
ποιήεις 3. (ποίη) травистый.
ποιητός 3. сдѣланный, приготовленный, построенный.
ποίκιλμα, ατος, τό украшеніе, узоры.
ποικιλομήτης, ου, ὁ (ποικίλος, μῆτις) хитрый; мудрый.
ποικίλος 3. пестрый; испещренный, разукрашенный.
ποιμαίνεσκον пр. нес. отъ ποιμαίνω.
ποιμαίνω (ποιμήν) пасу, выгоняю на пастбище.
ποιμήν, ένος, ὁ пастухъ, пастырь, вождь, предводитель.
ποίμνη, ης, ἡ (ποιμήν) стадо.
ποινή, ῆς, ἡ возмездіе, удовлетвореніе, окупъ за пролитую кровь.
ποῖος, 3. какой?
ποιπνύω спѣшу, тороплюсь; забочусь о ч. л.
πολέας, πολέες вм. πολλούς, πολλοί см. πολύς.
πολέεσσιν см. πολύς.
πολεῖς см. πολύς.
πόλεις вин. мн. отъ πόλις.
πολεμήιος 2. враждебный, военный.
πολεμίζω, вóюю, сражаюсь.
πολεμιστής и πτολ., οῦ, ὁ воинъ.
πολεμόνδε и πτολ., нар. на войну.
πόλεμος и πτόλ., ου, ὁ (πέλω, πέλομαι, πελεμίζω) война, сраженіе.
πολέος род. ед. отъ πολύς.
πολέσι дат. мн. отъ πολύς.
πολεύω пребываю, живу.
πολέων=πολλῶν см. πολύς.
πόληας, πόληες см. πόλις.
πολίεσσιν вм. πόλεσιν см. πόλις.
πόλινδε нар. въ городъ, къ городу.
πολιός 3. и 2. сѣрый, бѣлый.
πόλις и πτόλις, род. ιος, ηος, дат. ι, εϊ, ηι; мн. ηες, ιες, род. ίων, дат. ίεσσι, вин. εις, ιας, ηας городъ.
πολίτης, ου, ὁ гражданинъ, горожанинъ.
Πολίτης, ου, ὁ Политъ, товарищъ Одиссея.
πολλάκι(ς) нар. часто.
πολλός 3. см. πολύς.
πολύαινος 2. (αἰνέω) славный.
πολυᾶιξ, ῖκος, ὁ, ἡ (ἀΐσσω) бурный, тяжелый.
πολυανθής 2. (ἀνθέω) весьма цвѣтущій.
πολυάρητος 2. (ἀράομαι) многожеланный.
πολυβενθής 2. (βένθος) весьма глубокій.
Πόλυβος, ου, ὁ Полибъ, богатый Египтянинъ.
Πόλυβος, ου, ὁ Полибъ, отецъ Эвримака, одного изъ жениховъ Пенелопы; — Полибъ, женихъ Пенелопы.
πολυβότειρα и πουλυβ., ας, ἡ (βοτήρ, βόσκω) плодоносный.
πολύβουλος 2. (βουλή) очень, мудрый.
πολυδαίδαλος 2. художественный; искусно сдѣланный.
πολυδάκρυτος 2. сильно оплакиваемый; богатый слезами.
Πολύδαμνα, ης, ἡ Полидамна, супруга Θона.

πολυδένδρεος 2. (δένδρεον) богатый деревьями.

πολύδεσμος 2. (δεσμός) многосвязный, крѣпко соединенный.

Πολυδεύκης, ους, ὁ Поллуксъ, с. Зевса.

πολύδωρος 2. (δῶρον) очень одаренный, съ большимъ приданымъ.

πολυήρατος 2. (ἔραμαι) много любимый, очень малый, пріятный.

πολυηχής 2. (ἠχή) многозвучный, гремучій, шумный.

πολυθαρσής 2. (θάρσος) весьма смѣлый, мужественный.

Πολυθερσείδης, ου, ὁ с. Полиѳерса = Ктезиппъ, одинъ изъ жениховъ Пенелопы.

πολυϊδρείη, ης, ἡ мудрость.

πολύϊδρις, ιος, ὁ, ἡ (ἴδρις) многознающій, весьма свѣдущій, мудрый, хитрый.

πολύκαρπος 2. (καρπός) многоплодный, плодоносный.

Πολυκάστη, ης, ἡ Поликаста, дочь Нестора.

πολυκέρδεια, ας, ἡ великая хитрость.

πολυκερδής, 2. (κέρδος) очень хитрый.

πολυκηδής 2. (κῆδος) озабоченный, обремененный заботами, печальный.

πολυκληΐς, ῖδος, ἡ (κλείς) со многими скамьями для гребцовъ.

πολύκληρος 2. (κλῆρος) съ большимъ состояніемъ, очень богатый.

πολύκλυστος 2. (κλύζω) сильно волнующійся, очень шумный.

πολύκμητος 2. (κάμνω) сдѣланный съ трудомъ, заботливо отдѣланный.

Πολυκτορίδης, ου, ὁ с. Поликтора = Пизандръ.

Πολύκτωρ, ορος, ὁ Поликторъ 1) с. Птерелая, 2) отецъ Пизандра.

πολύλλιστος 2. (λίσσομαι) вымаливаемый, желанный.

πολύμητις, ιος, ὁ, ἡ (μῆτις) очень мудрый,

πολυμηχανίη, -ης, ἡ изобрѣтательность, мудрость.

πολυμήχανος 2. (μηχανή) изобрѣтательный, разумный, мудрый.

πολυμνήστη, ἡ (μνάομαι) искомая многими женихами.

πολύμυθος 2. (μῦθος) болтливый, хвастливый.

Πολύνηος, ου, ὁ Полиней, Феакъ.

πολυπαίπαλος 2. (παίπαλος, παιπάλη) весьма лукавый, хитрый.

πολυπενθής 2. (πένθος) очень грустный, скорбный.

Πολυπημονίδης, ου, ὁ с. Полипемона = Афидасъ.

πολύπικρος 2. (πικρός) весьма горькій, очень печальный.

πολύπλαγκτος 2. (πλάζω) далеко блуждающій, странствующій.

πολύπους и πουλύπους, οδος, полипъ.

πολύπυρος 2. (πυρός) изобилующій пшеницей.

πολύῤῥηνος, 2. (ἀρήν) богатый стадами овецъ.

πολύς, πολλή, πολύ, и πουλύς, πουλύ, род. πολέος, вин. πουλύν; им. мн. πολέες и πολεῖς, род. πολέων, πολλάων, πολλέων, дат. πολέσι, πολέεσσι, и πολέσσι, вин. πολέας; также πολλός, όν; сравн. πλείων 2., превосх. πλεῖστος 3. многій, большой, многочисленный; сильный, крѣпкій; великій, огромный, широкій; долгій, продолжительный; πολύ, πολλόν нар. много, далеко, гораздо, сильно; πολλά нар. часто.

πολυσπερής 2. (σπείρω) очень разсѣянный, многочисленный.

πολύστονος 2. (στένω) несчастный.

πολύτλας, ὁ (τλῆναι) испытавшій много бѣдствій, многоопытный, страдалецъ.

πολυτλήμων, ονος, ὁ, ἡ (τλήμων) много переносящій, твердый.

πολύτλητος 2 = πολύτλας.

πολυτρήρων, ωνος, ὁ, ἡ обильный голубями.

πολύτρητος 2. со многими дырами, ноздреватый, σπόγγος.

πολύτροπος 2. много странствовавшій.

πολυφάρμακος 2. (φάρμακον) обладающій многими лекарствами.

Πολυφείδης, ους, ὁ Полифидъ, с. Мантія, предсказатель.

πολύφημος 2. (φήμη) много говорящій, богатый пѣснями; оглашающійся голосами, шумный.

Πολύφημος, ου, ὁ Полифемъ, с. Посидона, циклопъ.

πολύφλοισβος 2. (φλοῖσβος) многошумный.

πολύφρων, ονος, ὁ, ἡ (φρήν) очень умный.

πολύχαλκος 2. (χαλκός) богатый мѣдью, мѣдный.

πολύχρυσος 2. (χρυσός) богатый золотомъ.

πολυωπός 2. (ὀπή) со многими отверстіями, петлями.

πομπεύς, ῆος, ὁ = πομπός.

πομπεύω веду, сопровождаю.

πομπή, ῆς, ἡ (πέμπω) сопровожденіе, покровительство; отправленіе.

πομπός, οῦ, ὁ, ἡ (πέμπω) спутникъ, вожатый.

πονέομαι, буд. πονήσομαι, аор. πονησάμην работаю, тружусь, дѣлаю усилія, занимаюсь τινί; производу, дѣлаю съ трудомъ, приготовляю, τί.

πόνος, ου, ὁ трудъ, работа, мука, горе, бѣда; несчастіе.

Ποντεύς, έως, ὁ Понтей, Феакъ.

πόντονδε нар. въ море.

Ποντόνοος, ου, ὁ Понтоной, глашатай Феаковъ.

ποντοπορεύω и ποντοπορέω, неопр. ποντοπορευέμεναι вм. ποντοπορεύειν, плыву по морю.

ποντοπόρος 2. (πόντος, πείρω) переплывающій моря.

πόντος, ὁ, род. ποντόφιν, открытое море.

πόποι междом. изумленія, негодованія, гнѣва, печали:

увы, о горе, о ужасъ, удивительно!
πορ-, аор. ἔπορον, πόρεν, сосл. πόρω, жел. πόροιμι, прич. πορών, пр. сов. стр. πέπρωται, прич. πεπρωμένος, доставляю, даю, дарю; πέπρωται определено судьбою.
πόρδαλις, ιος, ὁ, ἡ барсъ, пантера.
πορθέω (πέρθω) разрушаю, опустошаю, граблю.
πορθμεύς, ῆος, ὁ перевощикъ.
πορθμός, οῦ, ὁ (πόρος) переправа, морской проливъ.
πόρις, ιος, ἡ = πόρτις.
πόρος, ου, ὁ (πείρω) бродъ, морская переправа, путь.
πορσύνω приготовляю.
πόρτῐς, ιος, ἡ и πόρις теленокъ, молодая корова.
πορφύρεος 3. (πορφύρα) пурпуровый, темный, мрачный.
πορφύρω волнуюсь.
πόρω сосл. аор. см. πορ-.
πόσε нар. куда?
Ποσειδάων, ωνος, ὁ, зв. Ποσείδαον, Посидонъ, с. Кроноса, братъ Зевса.
ποσί дат. мн. отъ πούς.
Ποσιδήιον, ου, τό храмъ Посидона.
πόσις, ιος, ἡ (πίνω) питье.
πόσις, ιος, ὁ, дат. πόσει, πόσεϊ, мужъ, супругъ.
ποσσί см. πούς.
πόστος 3. который?
ποτᾰμόνδε нар. въ рѣку.
ποταμός, οῦ, ὁ рѣка; Ποταμός богъ рѣки.
ποτάομαι и ποτέομαι, 3. мн. пр. сов. πεποτήαται, летаю.
πότε нар. когда?
ποτέ энкл. нар. когда нибудь, иногда, однажды.
ποτέομαι = ποτάομαι.
ποτή, ῆς, ἡ летъ, полетъ.
ποτής, ῆτος, ἡ, (πίνω) питье.
ποτητός 3. (ποτάομαι) летающій, крылатый; τὰ ποτητά птицы.
ποτί = πρός; ποτι- см. προς-.
ποτιδέγμενος см. προσδέχομαι.
ποτιδέρκομαι см. προσδέρκομαι.
ποτιδόρπιος см. προσδόρπιος.
ποτικέκλιται см. προσκλίνω.
ποτικεκτηυῖα см. προσπτήσσω.
πότμος, ου, ὁ (πίπτω) жребій, участь, несчастіе, смерть.
πότνια, ἡ, зв. πότνᾰ, владѣтельница; достойная уваженія, уважаемая, почтенная.
ποτόν, οῦ, τό (πίνω) питье.
ποῦ нар. гдѣ? куда?
πού энкл. нар. куда нибудь; какъ нибудь, можетъ быть.
πουλυβότειρα, πουλύπους, πουλύς, πουλύ см. πολ
πούς, ποδός, ὁ, дат. мн. ποσί, ποσσί, πόδεσσι, дв. ποδοῖιν, вм. ποδοῖν, нога, когти; стопа, шагъ, быстрота ногъ; канатъ укрѣпленный для свиванія и распусканія парусовъ.
Πράμνειος, οἶνος, ὁ Прамнійское вино (отъ горы Пр. на остр. Икаріи).
πρᾶπίδες, ων, αἱ = φρένες перепонка; разумъ, умъ.
πρασιή, ῆς, ἡ гряда.
πρέπω отличаюсь.
πρέσβα ж. къ πρέσβυς, старая, уважаемая, достойная.

πρέσβυς, ὁ старый, достойный уваженія, почтенный; сравн. πρεσβύτερος 3. прев. πρεσβύτατος и πρέσβιστος 3.

πρήθω, аор. πρῆσα, надуваю.

πρηκτήρ, ῆρος, ὁ купецъ.

πρηνής 2. =πρανής наклоненный впередъ, стремглавъ.

πρῆξις, ιος, ἡ дѣло, занятіе; успѣхъ, прибыль.

πρήσσω=πράσσω, проплываю ἅλα, ѣду ὁδοῖο, оканчиваю, совершаю, достигаю.

Πρίαμος, ου, ὁ Пріамъ, с. Лаомедона, царь Троянскій.

πρίατο недост. аор., купилъ.

πρίν нар. прежде, нѣкогда; союзъ: прежде — нежели, пока.

πριστός 3. (πρίω) распиленный.

πρό предл. съ род. предъ, до, за, изъ; нар.: впереди, спереди; прежде.

προβαίνω, пр. сов. προβέβηκα, давнопр. προβεβήκει, прич. наст. προβιβάς и προβιβῶν, иду впередъ, хожу.

προβάλλω, аор. πρόβαλον, προβάλεσκε, жел. аор. 2. общ. προβαλοίμην бросаю; *М.* бросаю, разсѣеваю.

πρόβασις, ιος, ἡ (βαίνω) стадо, скотъ (движимое имущество).

προβιβάς, -βιβῶν см. προβαίνω.

προβλής, ῆτος, ὁ, ἡ (βάλλω) выдавшійся впередъ, торчащій.

προβλώσκω, неопр. προβλωσκέμεν вм. προβλώσκειν аор. πρόμολον, выхожу.

πρόβολος, ου, ὁ (βάλλω) скала, выдавшійся впередъ, πέτρη.

προγενής 2. (πρό, γενέσθαι) прежде рожденный; старый; сравн. προγενέστερος 3.

πρόγονος, ου, ὁ (πρό, γίγνομαι) прежде рожденный; старшій; οἱ πρόγονοι (ἀμνοί) весеннія ягнята.

προδαείς прич. аор. отъ προδαῆναι узнаю прежде; знаю впередъ.

πρόδομος, ου, ὁ передняя часть дома (до μέγαρον), передняя.

προέηκα см. προΐημι.

προεῖδον, аор. къ προοράω, 3. мн. сосл. προΐδωσιν, прич. προϊδών, 3. мн. аор. сосл. общ. προΐδωνται, гляжу вдаль, вижу вдали.

προεῖπον недост. аор. предсказываю.

προέμεν см. προΐημι.

προερέσσω, аор. προέρεσ(σ)α, (ἐρέσσω) гребу дальше, впередъ.

προερύω, аор. προέρυσσα, (ἐρύω) тащу дальше, впередъ.

πρόες, πρόεσαν, см. προΐημι.

προέχω, 3. мн. προὔχουσι, прич. προὔχων, 3. ед. пр. нес. πρόεχε, 3. мн. пр. нес. общ. προὔχοντο выдаюсь; *М.* держу предъ собою, имѣю предъ собою.

προήκης 2. (ἀκή) острый спереди.

προθέεσκον пр. нес. отъ προθέω.

προθέω, пр. нес. προθέεσκε, (θέω) бѣгу впередъ.

πρόθυρον, ου, τό (θύρη) передняя дверь или ворота

дома; мѣсто передъ дверями, дворъ.
προϊάλλω высылаю, посылаю.
προΐημι, пр. нес. προΐειν, εις, аор. 1. προῆκα, προέηκα, 3. мн. аор. 2. πρόεσαν, пов. πρόες, προέτω, неопр. προέμεν вм. προεῖναι (ἵημι) посылаю, высылаю, отсылаю, отпускаю; бросаю, мечу; выпускаю.
προΐκτης, ου, ὁ (προΐξ) нищій.
προΐξ, προικός, ἡ даръ, подарокъ; προικός нар. даромъ, безвозмездно.
προκαλέομαι М., аор. προκαλεσσάμην, пов. аор. προκάλεσσαι (καλέω) вызываю, приглашаю.
προκαλίζομαι, пр. нес. προκαλίζετο, пов. προκαλίζεο, (προκαλέω) вызываю.
πρόκας вин. мн. см. πρόξ.
πρόκειμαι DM. лежу предъ ч. л.
Πρόκρις, ιδος, ἡ дочь Аѳинскаго царя Эрехѳея, супруга Кефала.
προλείπω, прич. аор. προλιπών, неопр. προλιπεῖν, пр. сов. προλέλοιπα, оставляю, прокидываю; μῆτίς σε προλέλοιπεν благоразуміе тебя покинуло.
πρόμαχος, ου, ὁ (πρό, μάχη, μάχομαι) сражающійся въ первыхъ рядахъ.
προμνηστῖνοι 3. одинъ за другимъ, по одиночкѣ.
προμολών см. προβλώσκω.
πρόμος, ου, ὁ первый, переднійπρόμαχος.
προνοέω прежде обдумываю, выдумываю.

πρόξ, προκός, ἡ серна.
προπάροιθε(ν) нар. впереди, въ присутствіи; прежде; предл. съ род.: предъ.
πρόπας, ᾶσα, ᾶν (πᾶς) весь.
προπέμπω, аор. προὔπεμψα, высылаю впередъ, отсылаю, посылаю.
προπεσών см. προπίπτω.
προπέφανται см. προφαίνω.
προπίπτω, прич. аор. προπεσών, наклоняюсь напередъ, προπεσόντες ἔρεσσον они гребли, нагнувшись впередъ, т. е. съ напряженіемъ силъ.
προπρηνής 2. наклоненный, согнутый напередъ.
προπροκυλίνδομαι М. качаюсь, валяюсь предъ к. л.; блуждаю.
προρέω протекаю, вытекаю.
πρός, προτί и ποτί предл. съ род.: отъ, съ, къ, около, на, со стороны, по приказанію, подъ покровительствомъ; съ дат.: при, возлѣ, у, на, къ, за; кромѣ, сверхъ; съ вин.: къ, въ, на, противъ, нар. сверхъ того.
προσάγω, аор. 2. προσήγαγον, привожу, приношу.
προσαΐσσω, прич. аор. προσαΐξας, прискакиваю, поспѣшаю.
προσαλείφω намазываю.
προσαυδάω, говорю к. л., обращаюсь съ рѣчью къ к. л.
προσβαίνω, аор. 2. προσέβην, 3. мн. προσέβαν, прич. προσβάς, 3. ед. аор. общ. προσε-

βήσετο восхожу, прихожу, иду къ к. л.

προσβάλλω, προτιβάλλω, аор. 2. προσέβαλον, прибрасываю, ἠέλιος προσέβαλλεν ἀρούρας солнце поразило пашни своими лучами.

προσδέρκομαι, ποτιδ. DM. гляжу, смотрю на к. л.

προσδέχομαι, ποτιδ. DM. прич. ποτιδέγμενος, ожидаю; дожидаюсь.

προσδόρπιος, 2. и ποτιδ. (δόρπον) принадлежащій полднику.

πρόσειμι (εἶμι) прихожу, наступаю.

προσεῖπον, προσέειπον и προτιεῖπον обращаюсь съ рѣчью.

προσέλεκτο см. προσλέγω.

προσέστιχε см. προσστείχω.

προσήγαγε см. προσάγω.

προσηύδων см. προσαυδάω.

πρόσθε(ν), πρόσθ' нар. предъ, впереди, впередъ; прежде.

προσιών прич. отъ πρόσειμι.

πρόσκειμαι лежу, нахожусь при ч. л.

προσκηδής 2. (κῆδος) заботливый.

προσκλίνω, ποτικλ. пр. сов. стр. ποτικέκλιμαι, наклоняю, прислоняю.

προσλέγομαι M 3. ед. аор. προσέλεκτο ложусь возлѣ.

προσμῡθέομαι, προτιμυθ. DM. обращаюсь съ рѣчью.

προσπελάζω приближаю.

προσπίλναμαι M. быстро приближаюсь.

προσπλάζω приближаюсь, достигаю.

προσπτήσσω прижимаюсь, наклоняюсь, прич. пр. сов. ποτιπεπτηώς.

προσπτύσσομαι, ποτιπτ. M. буд. -ξομαι, аор. -ξατο обнимаю, привѣтствую; умоляю.

πρόσσω см. πρόσω.

προσστείχω, 3. ед. аор. 2. προσέστιχε, восхожу.

προστίθημι, аор. 1. προσέθηκα, прикладываю.

προσφάσθαι см. πρόσφημι.

πρόσφημι, пр. нес. προσέφην, аор. προσεῖπον, неопр. общ. προσφάσθαι, говорю к. л., обращаюсь съ рѣчью.

προσφυής 2. (προσφύω) приросшій; висящій, прикрѣпленный.

προσφύω, прич. аор. 2. προσφύς, приросшій, висящій, прикрѣпленный.

προσφωνέω обращаюсь съ рѣчью.

προσφωνήεις 3. и ποτιφ. способный говорить.

πρόσω, πρόσσω нар. впередъ.

πρόσωπον, ου, τό (ὤψ), мн. προσώπατα, дат. προσώπασι, лице, наружность.

προτάμνω, прич. аор. 2. προταμών, жел. аор. общ. προταμοίμην. прежде разрѣзываю; разрѣзываю передъ собою, провожу борозду, διηνεκέα ὦλκα.

πρότερος 3. нижній, старѣйшій; πρότεροι ἄνερες люди прежнихъ временъ, πρότεροι παῖδες дѣти предыдущаго брака; τῇ προτέρῃ (ἡμέρᾳ) наканунѣ; — передній, πόδες πρότεροι передніе ноги.

προτέρω нар. дальше, впередъ.
προτί см. *πρός*.
προτίθημι, 3. мн. пр. нес. *πρότιθεν* вм. *προετίθησαν*, аор. *προὔθηκα*, предлагаю, ставлю предъ к. л., *М.* ставлю предъ собою.
ποτιμυθήσασθαι см. *προσμυθέομαι*.
προτιόσσομαι смотрю на к.; предвижу.
πρότονος, ου, ὁ (*τείνω*) канатъ, натянутый съ верху мачты къ обоимъ концамъ корабля.
προτρέπω, аор. 2. общ. *προτραπόμην*, склоняю; обращаюсь, хожу, отправляюсь.
προτύπτω, аор. *προὔτυψα*, бросаюсь впередъ.
προὔθηκε см. *προτίθημι*.
προὔπεμψε см. *προπέμπω*.
προὔτυψε см. *προτύπτω*.
προὔφαινε см. *προφαίνω*.
προὔχω см. *προέχω*.
προφαίνω, пр. нес. *προὔφαινον*, 3. мн. пр. сов. стр. *προπέφανται*, прич. аор. 2. стр. *προφανείς*, показываю, показываюсь, освѣщаю; *М.* съ аор. стр. являюсь; свѣчусь.
προφερής 2. (*προφέρω*) сравн. -*έστερος* 3. и прев. -*έστατος* 3. превосходный, сильный.
προφέρω уношу; показываю, обнаруживаю *ἔριδα* соревнованіе, *М.* *προφέρομαι ἔριδα ἀέθλων τινί* вызываю кого на борьбу; упрекаю, обнаруживаю.
προφεύγω, 2. ед. аор. 2. жел. *προφύγοισθα*, прич. *προφυγών*, бѣгу, впередъ, убѣгаю; избѣгаю.
πρόφρασσα, ἡ, ж. р. къ *πρόφρων* благосклонная; отъ души.
πρόφρων, ονος, ὁ, ἡ (*πρό, φρήν*) благосклонный, расположенный, отъ души; *προφρονέως*, нар. благосклонно, охотно, отъ души.
πρόχνυ нар. (*πρό, γόνυ*) на колѣна, на колѣнахъ, *πρ. ἀπολέσθαι κακῶς* несчастнымъ образомъ погибнуть.
προχοή, ῆς, ἡ, (*πρό, χέω*), обыкн. во мн. устье.
πρόχοος, ου, ὁ (*χέω*) сосудъ, кувшинъ, кружка.
Πρυμνεύς, *έως, ὁ* Примней, молодой Феакъ.
πρύμνη, ἡ, т. е. *νηύς*, корма.
πρυμνήσια, ων, τά, (*πρύμνη*) канаты, которыми привязывали корабль къ берегу; *πρ. λῦσαι* поднять якорь, отплыть.
πρυμνός, 3. крайній, послѣдній, *πρ. ὦμος* верхняя часть плеча.
πρωθήβης, ου, ὁ, (*πρῶτος, ἥβη*) возмужалый, взрослый, въ первой молодости; ж. *πρωθήβη*.
Πρωρεύς, *έως, ὁ* Прорей, молодой Феакъ.
πρώρη, ης, ἡ носъ корабля.
πρῶτα см. *πρῶτος*.
Πρωτεύς, *έος, ὁ* Протей, морской богъ, слуга Посидона.
πρώτιστος 3. самый первый; *πρώτιστον, πρώτιστα*, нар.

прежде всего, особенно, отлично; сперва.
πρωτόπλοος 2. (*πλέω*) въ первый разъ плывущій.
πρῶτος 3. (*πρίατος, πρό*) самый передній, первый; *ἐνὶ πρώτῃσι θύρῃσι* передъ дверью, у дверей, *οἱ πρῶτοι* (*πρόμαχοι*) сражающійся въ первыхъ рядахъ, *οἱ πρῶτοι* знатные, *πρῶτον*, *πρῶτα*, нар. сперва, первый разъ; *ἐπεί* и *ἐπειδή πρῶτον*, или *πρῶτα*, или *τὸ πρῶτον*, *τὰ πρῶτα*, послѣ того какъ, какъ скоро.
πταίρω, аор. 2. *ἔπταρον*, чихаю.
πτάμενος, *πτάτο*, см. *πέτομαι*.
πτερόεις 3 (*πτερόν*) крылатый, быстрый, легкій.
πτερόν, *οῦ*, *τό* перо, крыло.
πτέροξ, *ῦγος*, *ἡ*, (*πτερόν*) дат. мн. *πτερύγεσσιν*, перо, крыло; быстрота.
πτήσσω, аор. *ἔπτηξα*, прич. пр. сов. *πεπτηώς*, *ῶτος*, прижимаюсь, боюсь.
πτοέω, *πτοιέω*, 3. мн. аор. стр. *ἐπτοίηθεν* страшу, пугаю, *P*. боюсь.
πτόλεμος см. *πόλεμος*.
πτολίεθρον, *ου*, *τό* городъ.
πτολιπόρθιος, *ου*, *ὁ* = *πτολίπορθος*, *ὁ*, *ἡ* разрушитель городовъ (*Ὀδυσσεύς*).
πτόλις, *ιος*, *ἡ* см. *πόλις*.
πτόρθος, *ου*, *ὁ* побѣгъ, отпрыскъ, вѣтвь.
(*πτύξ*), род. *πτυχός*, *ἡ* складка; ущеліе, лощина.
πτύξασα см. *πτύσσω*.
πτύσσω, аор. *ἔπτυξα*, складываю.
πτώσσω прячусь, боюсь; бѣгу отъ страха, избѣгаю; прошу милостыни.
πτωχεύω прошу милостыни.
πτωχός 3. нищій.
πυγμάχος, *ου*, *ὁ* (*πύξ*, *μάχομαι*) кулачный боецъ.
πυγούσιος 3. длиною въ локоть.
πύελος, *ου*, *ἡ* корыто.
πύθεσθαι см. *πυνθάνομαι*.
πυθμήν, *ένος*, *ὁ* основаніе, дно, подножіе, корень.
πυθόμην аор. 2. отъ *πυνθάνομαι*.
πύθω привожу въ гніеніе; *P*. гнію.
Πυθώ, *οῦς*, и *Πυθών*, *ῶνος*, *ἡ* Пиѳонъ, древнее названіе Фокиды, земля у подошвы Парнасса, *Πυθῶδε* нар. въ Пиѳонъ.
πύκα нар. (*πυκνός*) плотно, крѣпко; тщательно, заботливо.
πυκάζω, аор. *πύκασα*, прич. пр. сов стр. *πεπυκασμένος* (*πύκα*) тѣсно привязываю; покрываю крѣпко, со всѣхъ сторонъ; стѣсняю.
πυκιμηδής 2. (*πύκα*, *μῆδος*) заботливый, разумный.
πυκινά, *πυκινός* см. *πυκνός*.
πυκνός 3., *πυκινός* 3. густой, крѣпкій, сжатый, частый; крѣпко сплоченный (*δόμος*); сильный, великій, разумный; *πυκνόν*, *πυκνά*, *πυκινόν*, *πυκινά* и *πυκινῶς* нар. густо, часто, крѣпко; разумно.
πυλάρτης, *αο*, *ὁ* (*πύλη*, *ἄρω*, *ἀραρίσκω*) сторожъ, крѣпко запирающій двери ада, привратникъ (Плутонъ).

πυλη, ης, ἡ двери, ворота; Ἀΐδαο πύλαι ворота Гадеса вм. смерть.
Πύλιος 3. Пилосскій, изъ Пилоса; οἱ П. Пилосцы.
Πυλόθεν нар. изъ Пилоса.
Πυλόνδε нар. въ Пилосъ.
Πύλος, ου, ἡ Пилосъ, городъ и область въ Мессеніи; царство Нестора.
πύματος 3. самый крайній, послѣдній; πύματον, πύματα нар. наконецъ; въ послѣдній разъ.
πυνθάνομαι (πυθ-) и πεύθομαι *DM*. буд. πεύσομαι, аор. ἐπυθόμην, пр. сов. πέπυσμαι, 2. ед. πέπυσσαι, давнопр. ἐπεπύσμην спрашиваю, вывѣдываю, узнаю, слышу.
πύξ нар. кулакомъ, въ кулачномъ бою.
πῦρ, πυρός, τό огонь.
πυράγρη, ης, ἡ (πῦρ, ἀγρέω) щипцы.
πυρακτέω (πῦρ, ἄγω) верчу въ огнѣ, закаливаю.
πύργος, ου, ὁ башня; оплотъ, укрѣпленіе, защита.
πυργόω, (πύργος) окружаю башнями, укрѣпляю.
πυρή, ῆς, ἡ (πῦρ) костеръ.
πυρηφόρος 2. = πυροφόρος.
πυριήκης 2. (πῦρ, ἀκή) съ огненнымъ остріемъ.
Πυριφλεγέθων, οντος, ὁ (πῦρ, φλέγω) Пирифлегеѳонъ, рѣка въ подземномъ мірѣ.
πύρνον, ου, τό пшеничный хлѣбъ.
πυρός, οῦ, ὁ пшеница.
πυροφόρος, 2. (πυρός, φέρω) производящій пшеницу.
πυρπολέω (πυρπόλος, πῦρ, πολέω) развожу огонь.
πω энкл. еще, когда нибудь, какъ нибудь, οὔπω, μήπω еще не; οὔ πω никакимъ образомъ.
πώεα, πώεσι см. πῶυ.
πωλέ'=πωλέαι вм. πωλῇ 2. ед. отъ πωλέομαι.
πωλέομαι *DM*. 2. ед. наст. πωλέ' = πωλέεαι, прич. πωλεύμενος, пр. нес. πωλεύμην и πωλεσκόμην, буд. πωλήσομαι, обращаюсь, нахожусь, пребываю, посѣщаю.
πῶλος, ου, ὁ, ἡ жеребенокъ.
πῶμα, ατος, τό крышка.
πώποτε нар. когда нибудь, οὐ πώποτε никогда.
πῶς нар. какъ, какимъ образомъ?
πώς энкл. какъ нибудь.
πῶυ, εος, τό, дат. мн. πώεσι, стадо (овецъ).

Р.

ῥ', ῥα = ἄρα.
ῥάβδος, ου, ἡ розга, прутъ, жезлъ, чародѣйская розга; удилище.
Ῥαδάμανθυς, υος, ὁ Радаманѳъ, с. Зевса, братъ Миноса.
ῥαίνω, пов. аор. ῥάσσατε, 3. мн. пр. сов. стр. ἐρράδαται, (ῥέω) обрызгиваю.
ῥαίω, неопр. буд. ῥαισέμεναι, аор. 1. ἔρραισα, аор. стр. ἐρραίσθην разрушаю, разбиваю, сокрушаю; *Р.* сок-

рушаюсь, разлетаюсь въ куски, гибну, ῥαιόμενος 3. претерпѣвшій кораблекрушеніе.
ῥάκος, εος, τό (ῥήγνυμι) оборванное платье, лохмотье.
ῥαπτός 3. (ῥάπτω) сшитый, починенный.
ῥάπτω, аор. ῥάψα, сшиваю; хитро приготовляю, выдумываю.
ῥάσσατε см. ῥαίνω.
ῥαφή, ῆς, ἡ (ῥάπτω) шовъ.
ῥέεθρα, ων, τά волны, токи, теченіе, рѣка.
ῥέζεσκον пр. [illegible]
ῥεζω, буд. ῥέξω, аор. ἔρεξα, ἔρρεξα, неопр. аор. стр. ῥεχθῆναι, прич. [illegible], дѣлаю, совершаю [illegible]ствую; поступаю съ к. л. κακῶς дурно; приношу жертву [illegible].
ῥεῖα нар. легко, безъ труда.
Ῥεῖθ[illegible], ου, το гавань въ Итакѣ.
ῥέξαι см [illegible].
[illegible]-ρυπωμένος см. ῥυπόω.
ῥεχθείς см. ῥέζω.
ῥέω, аор. [illegible] ἐρρύην, [illegible]υην, теку; спадаю.
(ῥηγμίν), ῖνος, [illegible] (ῥήγνυμι) [illegible]ивъ волнъ къ берегамъ; берегъ.
ῥήγνῡμι, ῥήσσω, буд. ῥήξω аор. [illegible] ῥῆξα, аор. общ. ἐρρηξάμην, ῥηξάμην рву, ломаю, разбиваю, пробиваю, топчу.
ῥῆγος, εος, τό (ῥήγνυμι) коверъ, покрывало, одѣяло.
ῥηθείς прич. аор. стр. къ εἴρω ясно сказанный.
ῥηΐδιος 3. сравн. ῥηΐτερος, прев. ῥηΐτατος 3. и ῥήϊστος 3. легкій, не трудный; ῥηϊδίως нар. легко, безъ труда.
ῥηξηνορίη, ης, ἡ (ῥηξήνωρ) сила сокрушающая ряды вооруженныхъ мужей, мужество, храбрость.
ῥηξήνωρ, ορος, ὁ (ῥήγνυμι, ῥήσσω, ἀνήρ) сокрушитель рядовъ (Ὀδυσσεύς).
Ῥηξήνωρ, ορος, ὁ Рексеноръ, братъ Алкиноя.
ῥῆσις, ιος, ἡ рѣчь, сказаніе, молва.
ῥήσσω см. ῥήγνῡμι.
ῥήτ[illegible], [illegible], ἡ (ῥηθείς, ἐρῶ) условіе, договоръ.
[illegible], аор. (ἐρ)ρίγησα, пр. сов. ἔρρῖγα. 3. [illegible] [illegible]ίγει, страшусь, боюсь.
ῥίγιον, сравн. отъ ῥῖγος, страшнѣе [illegible].
ῥῖγος, εος τ[illegible] [illegible]одъ.
[illegible]ω, неопр. буд. общ. ῥιγωσέμεν вм. ῥιγώσειν (ῥῖγος) мерзну.
ῥίζα, ης, ἡ корень, [illegible] мускулы глазъ.
[illegible], аор. ἐρρίζωσα, пр сов. стр ἐρρίζωμαι (ῥίζα) вкореняю, насаждаю; укрѣпляю.
[illegible] нар. быстро [illegible].
ῥίν см. ῥίς.
ῥῖνα, ῥῖνας см. ῥίς.
ῥ[illegible]νός, οῦ, ἡ и τὸ ῥινόν, кожа; снятая шкура, щитъ сдѣланный изъ кожи.
ῥίον, ου, τό вершина горы; скала, мысъ.
ῥιπή, ῆς, ἡ (ῥίπτω) бросаніе,

ударъ, стремленіе, сила, напоръ, порывъ.
ῥίπτασκον пр. нес. отъ ῥίπτω.
ῥίπτω, пр. нес. ῥίπτασκον, аор. ἔῤῥιψα, ῥῖψα, бросаю, мечу.
ῥίς, ῥινός, ἡ носъ; ῥῖνες ноздри.
ῥίψ, ῥιπός, ἡ, дат. мн. ῥίπεσσι, тростникъ; плетенка изъ тростника.
ῥοδοδάκτυλος 2. (ῥόδον, δάκτυλος) розоперстый.
ῥοή, ῆς, ἡ (ῥέω) токъ, теченіе, волна.
ῥόθιος 3. (ῥόθος) шумящій, бурный.
ῥοιά, ᾶς, ἡ гранатовое яблонь.
ῥοιβδέω 3. ед. жел. аор. ῥοιβδήσειεν (ῥοῖβδος = ῥοῖζος) поглощать.
ῥοῖζος, ου, ὁ, ἡ визжаніе.
ῥόος, ου, ὁ (ῥέω) токъ, теченіе, рѣка.
ῥόπαλον, ου, τό булава.
ῥοχθέω шумлю, реву.
ῥύατο см. ῥύομαι.
ῥυδόν нар. (ῥέω) потокомъ, изобильно; ῥυδὸν ἀφνειός очень богатый
ρυη = ἐρρύη см. ῥέω.
ῥύη вм. ἐῤῥύη см. ῥέω.
ῥύομαι *M*. аор. ἐῤῥυσάμην и ῥυσάμην, пов. ῥῦσαι, неопр. наст. ῥῦσθαι, 3. мн. пр. нес. ῥύατ' = ἐῤῥύοντο; спасаю, избавляю; защищаю; удерживаю.
ῥύπος, ου, ὁ, мн. τὰ ῥύπα, грязь, нечистота.
ῥυπόω мараю, прич. пр. сов. стр. ῥερυπωμένος замаранный.
ῥῦσθαι см. ῥύομαι.
ῥυστάζω (ἐρύω, ῥύομαι) таскаю; обижаю.
ῥυστακτύς, ύος, ἡ (ῥυστάζω) обида, оскорбленіе.
ῥυτήρ, ῆρος, ὁ (ἐρύω) натягивающій, βιοῦ; пускающій ὀϊστῶν, ремень; (ῥύομαι) защитникъ, стражъ σταθμῶν.
ῥυτός 3. (ἐρύω, ῥύομαι) притащенный.
ῥωγάλέος 3. (ῥώξ) разорванный.
ῥώξ, ῥωγός, ὁ, ἡ (ῥήγνυμι) отверстіе; боковая дверь окошко.
ῥώομαι *DM*. аор. 1. ἐῤῥωσάμην сильно, быстро двигаюсь, спѣшу, стремлюсь.
ῥωπήιον, ου, τό (ῥωπεῖον, ῥώψ) кустарникъ.
ῥώψ, ῥωπός, ἡ хворостъ.

Σ.

σ' = σέ, σοί, σά.
σαίνω, аор. 1. ἔσηνα (σείω) машу хвостомъ.
σάκος, εος, τό дат. мн. σακέεσσι, σάκεσσι и σάκεσιν (σάττω) щитъ.
Σαλμωνεύς, ῆος, ὁ Салмоней, с. Эола.
Σάμη и Σάμος, ἡ Самосъ, остр. близь Итаки.
Σάμος, ου, ἡ = ἡ Σάμη.
σανίς, ίδος, ἡ дат. мн. σανίδεσσιν вм. σανίσιν доска; дверь, σανίδες половинки дверей; каѳедра.
σαοφροσύνη, ης, ἡ вм. σωφροσύνη (σαόφρων) благоразуміе.

σαόφρων, ονος, ὁ, ἡ разумный.
σαόω, σῶ, σώω, σώζω, буд. σαώσω, аор. σάωσα, аор. стр. ἐσαώθην 3. мн. ἐσάωθεν вм. ἐσαώθησαν (σάος); отъ σώω прич. σώοντες, спасаю; P. ме я спасаютъ, остаюсь живымъ.
Σαρδάνιον нар. насмѣшливо, ядовито.
σάρξ, σαρκός, ἡ, дат. мн. σάρκεσσι, мясо.
σάφα нар. ясно, точно, вѣрно.
σάω, σαῶσαι, см. σαόω.
σβέννῡμι, аор. ἔσβεσα, неопр. σβέσσαι, аор. 2. ἔσβην погашаю; смиряю, укрощаю; пр. сов. и аор. 2. гасну; перестаю.
σέβᾰς, τό (σέβω, σέβομαι) страхъ, стыдъ, уваженіе, благоговѣніе; удивленіе.
σέθεν=σοῦ см σύ.
σεῖ'=σεῖο см. σύ; σεῖο=σοῦ.
σειρή, ῆς, ἡ веревка, канатъ.
Σειρῆνες, ων, αἱ Сирены, миѳолог. дѣвицы, на южномъ берегу Италіи, пѣніемъ своимъ привлекавшія къ себѣ и убивавшія плывшихъ мимо ихъ.
σείω, аор. σεῖσα, пр. нес. σεῖον, трясу, потрясаю.
σέλᾰς, ᾰος, τό, дат. σέλαϊ и σέλα, свѣтъ, блескъ, лучъ.
σελήνη, ης, ἡ мѣсяцъ, луна.
σέλινον, ου, τό петрушка.
σέο, σεῦ, σευ=σοῦ, σου, см. σύ.
σεῦα, ἔσσευα см. σεύω.
σεύω, пр. нес. σεῦον вм. ἔσσευον, аор. ἔσσευα, σεῦα, аор. общ. ἐσσευάμην, σευάμην, пр. сов. стр. ἔσσῠμαι, давнопр. ἐσσύμην, гоню, прогоняю, преслѣдую; P. спѣшу, устремляюсь; сильно желаю; прич. ἐσσύμενος сильно желающій.
σή ж. р. отъ σός.
σηκοκόρος, ου, ὁ (σηκός, κορέω) конюхъ.
σηκός, οῦ, ὁ хлѣвъ, стойло.
σῆμα, ατος, τό знакъ, признакъ, предзнаменованіе; памятникъ, могила; цѣль, мета.
σημαίνω, буд. σημανέω, аор. σήμηνα (σῆμα) обозначаю, подаю знакъ, приказываю, показываю.
σημάντωρ, ορος, ὁ (σημαίνω) повелитель, властелинъ; правитель.
σήμερον нар. сегодня.
σθένος, εος, τό сила, крѣпость.
σῐᾰλος, ου, ὁ откормленная свинья.
σῑγᾰλόεις 3. блестящій, прекрасный.
σῑγάω молчу.
σιγῇ нар. молча, тихо.
σῐδήρεος и σιδήρειος 3. (σίδηρος) желѣзный; твердый, крѣпкій.
σίδηρος, ου, ὁ желѣзо, мечъ.
Σῑδόνιος 3. Сидонскій; ἡ Σιδονίη Сидонія, земля въ Финикіи; ὁ Σιδόνιος Сидонянинъ.
Σῑδών, ῶνος, ἡ Сидонъ, городъ въ Финикіи.
σίζω шиплю.
Σῐκᾰνίη, ης, ἡ первоначальное имя остр. Сициліи.

Σικελός 3. Сицилійскій; οἱ Σικελοί Сицилійцы.
σινεσκόμην пр. нес. отъ σίνομαι.
σίνομαι DM., 3. пр. нес. σινέσκοντο, похищаю, отнимаю, врежу, нападаю.
Σίντιες, ων, οἱ Синтійцы, первые жители Лемноса.
Σίσυφος, ου, ὁ Сизифъ, с. Эола.
σιτέομαι M. пр. нес. σιτεσκόμην, питаюсь, ѣмъ.
σῖτος, ου, ὁ пшеница, хлѣбъ, пища.
σιτοφάγος 2. (σῖτος, φαγεῖν) ѣдящій хлѣбъ.
σιωπάω, 3 мн. жел. аор. σιωπήσειαν, молчу.
σιωπῇ нар. молча, тихо, тайно.
σκαιός 3. лѣвый, западный.
σκαίρω прыгаю, пляшу.
σκαφίς, ίδος, ἡ сосудъ для молока.
σκεδάννυμι, аор. σκέδασα, пов. σκέδασον, разгоняю.
σκέδασις, εως, ἡ разсѣяніе.
σκέδασιν θεῖναι=σκεδάσαι.
σκέπαρνον, ου, τό сѣкира.
σκέπας, ατος, τό (σκεπάω) прикрытіе, покрывало, защита.
σκεπάω 3. мн. наст. σκεπόωσι, прикрываю, защищаю.
σκέπτομαι DM. осматриваюсь; смотрю; разсматриваю, наблюдаю.
σκηπτοῦχος 2. (ἔχω, σκῆπτον=σκῆπτρον) скиптроносецъ.
σκῆπτρον, ου, τό посохъ, жезлъ, скиптръ; царское достоинство.
σκήπτομαι M. опираюсь.
σκηρίπτομαι M. опираюсь.
σκιάω только P. покрываюсь тѣнью; пр. нес. σκιόωντο.
σκίδναμαι P. распространяюсь, разсѣеваюсь; расходиться.
σκιερός 3. (σκιή) тѣнистый.
σκιή, ῆς, ἡ тѣнь.
σκιόεις 3. тѣнистый; темный.
σκόλοψ, οπος, ὁ колъ, частоколъ.
σκόπελος, ου, ὁ утесъ, скала.
σκοπιάζω (σκοπιή) подсматриваю, подстерегаю.
σκοπιή, ῆς, ἡ (σκοπός, σκέπτομαι) высокое мѣсто, съ котораго можно смотрѣть, холмъ, скала; ἔχειν σκοπίην=σκοπιάζειν.
σκοπός, οῦ, ὁ, ἡ (σκέπτομαι) смотритель, стражъ, лазутчикъ; цѣль, планъ, намѣреніе.
σκοτομήνιος 2. (σκότος, μήνη) безлунный, мрачный.
σκότος, εος, τό тьма, мракъ.
σκύζομαι D. пов. σκύζευ вм. σκύζου гнѣваюсь, негодую.
σκύλαξ, ακος, ἡ щенокъ.
Σκύλλα, ης, ἡ Скилла, морское чудовище.
Σκῦρος, ου, ἡ Скиросъ остр. Эгейскаго моря.
σκῦτος, εος, τό кожа.
σκύφος, ου, ὁ чаша, бокалъ.
σκώψ, σκωπός, ὁ сова, филинъ.
σμερδαλέος 3. страшный, ужасный; σμερδαλέον, σμερδαλέα нар. ужасно.
σμήχω тру, натираю.
Σόλυμοι, ων, οἱ Солимы, народъ въ Ликіи, Σόλυμα ὄρεα горы между Ликіею и Памфиліею въ Малой Азіи.

σόος 3. (σῶς) здоровый, цѣлый, неповрежденный.
σός 3. род. ... твой.
Σούν..., ου, τό Суніонъ, мысъ въ Аттикѣ.
Σπάρτη, ης, ἡ Спарта, городъ въ Лаконіи; Σπάρτηθεν нар. изъ Спарты, Σπάρτηνδε нар. въ Спарту.
σπάω, аор. ἔσπᾰσα, σπάσα, аор. общ. σπασ(σ)άμην, пов. σπάσσασθε, аор. 1. стр. ἐσπάσθην вытаскиваю, вынимаю; *М*. влек..., вырываю.
σπεῖο см. ἕπομ...
σπεῖος = σπέ...
σπεῖρος, ου, τό полотно, покры..., ...
σπεῖσαι, σπείσασκε см. σπένδω.
σπένδεσκο... см. σπένδω.
σπένδ... ... σπένδῃς 2 ед. сосл. отъ σπένδω.
σπένδω, 2. ед. сосл. σπένδησθα, пр. нес. σπένδεσκον, буд. σπείσω, аор. ἔσπεισα, σπεῖσα, σπείσασκε, пов. σπεῖσον выливаю, совершаю возліянія.
σπέος и ...ειος, τό род. σπείους, дат. σπῆϊ, дат. мн. σπέσσι, σπήεσσι пещера.
σπέρμα, ἄτος, τό сѣмя, посѣвъ.
σπέρχω бѣгу, спѣшу; σπερχόμενος поспѣшный, быстрый.
σπέσθαι см. ἕπομαι.
σπέσσι дат. мн. отъ σπέος.
σπεύδω спѣшу; ускоряю, усердно хлопочу о ч. л.
σπῆι, σπήεσσι см. σπέος.
σπῖλάς, ἄδος, ἡ скала, утесъ.
σπλάγχνον, ου, τό, только во мн. внутренности животнаго, особ. сердце, легкія и печень.
σπόγγος, ου, ὁ губка.
σποδιή, ῆς, ἡ куча золы.
σποδός, οῦ, ἡ зола, пепелъ.
σπουδή, ῆς, ἡ (σπεύδω) поспѣшность, быстрота, забота, вниманіе, σπουδῇ нар. поспѣшно; съ трудомъ, едва.
στάθμη, ης, ἡ (ἵστημι) ... шнуръ (плотниковъ), отвѣсъ.
σταθμός, οῦ, ὁ (ἵσταμαι) станція, хлѣвъ, пастушеская куща; σταθμόνδε нар. въ хлѣвъ; — столбъ, дверной косякъ.
σταίη 3. ед. жел. аор. 2. отъ ἵστημι.
στ..., ... см. ἵστημι.
στᾰμίν, ῖνος, ὁ (ἵστημι) ребра корабля, дат. мн. σταμίνεσσι.
στάν см. ἵστημι.
στάς см. ἵστημι.
σταυρός, οῦ, ὁ частоколъ.
σταφυλή, ῆς, ἡ виноградъ.
στέαρ, ᾶτος, τό сало, жиръ.
στείβω топчу, растаптываю.
στεῖλα вм. ἔστειλα см. στέλλω.
στειλειή, ῆς, ἡ отверстіе, въ которое всаживается топорище.
στειλειόν, οῦ, τό топорище.
στεῖνος, εος, τό тѣснина; тѣснота, давка.
στείνω = στένω дѣлаю тѣснымъ, стѣсняю; *Р*. дѣлаюсь тѣснымъ, наполняюсь, обремениюсь.
στεινωπός 2. (στεῖνος) тѣсный;

ἡ στ. ὁδός тѣснина; ὁ στ. (πόντος) проливъ.
στείομεν=στῶμεν см. ἵστημι.
στείρη, ης, ἡ киль.
στείρη, ἡ (ж. р. къ στερεός) безплодная.
στείχω, аор. 2. ἔστιχον, шествую, иду, прохожу.
στέλλω, буд. στελέω, аор. ἔστειλα, στεῖλα, ставлю, ставлю въ строй, въ порядокъ, вооружаю, снаряжаю; посылаю; подбираю ἱστία.
στεναχίζω стону.
στενάχω стону, шумлю; оплакиваю.
στένω, στείνω, стону.
στερεός 3. крѣпкій, твердый; суровый, жестокій; στερεῶς нар. крѣпко, твердо, жестоко.
στερέω, [illegible] аор. στερέσαι лишить, [illegible].
στέρνον, ου, τό грудь.
στεροπή, ῆς, ἡ блескъ, свѣтъ.
στεῦμαι, στεῦται, пр. нес. στεῦτο (ἵστα[illegible]) [illegible]ю видъ, показываю; обѣщаю, утверждаю; угрожаю.
στεφανόω, пр. сов. стр. ἐστεφάνωμαι, окружаю, опоясываю.
στέφω окружаю, μορφὴν ἔπεσι [illegible].
στέωμεν, στῇ, στήῃ см. ἵστημι.
στήθεσφιν вм. στηθέων род. мн. отъ στῆθος.
στῆθος, εος, τό грудь, род. и дат. στήθεσφιν.
στήλη, ης, ἡ столъ, гробовой столпъ, памятникъ.
στήμεναι, στῆναι см. ἵστημι,
στηρίζω, аор. 1 ἐστήριξα, στήριξα, упираю, утверждаю; стою твердо; опираюсь.
στῆσαι, στήσασθαι см. ἵστημι.
στιβαρός 3. (στείβω) плотный, сильный, крѣпкій.
στίβη, ης, ἡ (στείβω) иней.
στίλβω блистаю, сіяю.
(στίξ, ἡ) στιχός, рядъ, строй, порядокъ.
στόμα, ατος, τό ротъ, уста, пасть; отверстіе, устье.
στοναχή, ῆς, ἡ стонъ.
στοναχίζω = στεναχίζω.
στονόεις 3. (στόνος) обильный стонами, [illegible].
στόνος, ου, ὁ (στένω) стонъ.
στορέννυμι, аор. ἐστόρεσα, στόρεσα, пр. сов. стр. ἔστρωμαι, разстилаю, πόντον успокоиваю.
[illegible]ρατίος, ου, ὁ Стратій, с. Нестора.
στρατός, ὁ, род. στρατό[illegible], лагерь, войско.
στρεύγομαι DP. обо[illegible]иваюсь, изнуряюсь.
στρέφω, аор. στρέψα, прич. аор. [illegible]. στρεφθείς, верчу, обращаю, направ[illegible]; обращаюсь; P. поворачиваюсь.
στροφάλιγξ, ιγγος, ἡ вихрь.
στροφαλίζω верчу, пряду.
στρόφος, ου, ὁ веревка, поясъ.
στρωφάω кручу, пряду.
στυγερός 3. ужасный, страшный; στυγερῶς нар. страшно.
στυγέω, аор. 2. ἔστυγον, аор. 1. ἔστυξα, ненавижу, боюсь; аор. 1. дѣлаю страшнымъ.
Στύξ, Στυγός, ἡ Стиксъ, рѣка въ подземномъ мірѣ.

στύξαιμι см. στυγέω.
στυφελίζω, буд. -ξω, аор. -ξα бью, толкаю, тѣсню, гоню, прогоняю; обижаю, поношу.
σύ, род. σέο, σεῦ, σεῖο, σέθεν, дат. σοί, τοί, τείν, вин. σέ, ты.
σῦβόσιον, ου, τό (σῦς, βόσκω) стадо свиней.
σῦβώτης, αο, ὁ (σῦς, βόσκω) свинопасъ.
σύγε см. σύ.
συγκαλύπτω скрываю, прикрываю.
συγχέω, аор. 1. συνέχευα, неопр. συγχεῦαι, прич. συγχέας, сливаю вмѣстѣ, смѣшиваю; смущаю, беспокою.
σῡκέη, συκῆ, ῆς, ἡ смоковница.
σῦκον, ου, τό смоква.
συλλέγω собираю.
συμβάλλω и ξυμβ., аор. 2. συνέβᾰλον, σύμβαλον, аор. общ. συνεβαλόμην, неопр. ξυμβλήμεναι; аор. общ. 3. ед. съ знач. стр. ξύμβλητο, 3 мн. ξύμβληντο, сосл. ξύμβληται, прич. ξυμβλήμενος, бросаю вмѣстѣ, встрѣчаюсь; М. попадаю на встрѣчу, сталкиваюсь.
συμμάρπτω, прич. аор. συμμάρψας, схватываю вмѣстѣ.
σύμπᾱς и ξύμπᾱς, ασα, ᾰν, мн. всѣ вмѣстѣ.
συμπίπτω, аор. συνέπεσον, сталкиваюсь, вступаю въ бой.
συμφράζομαι аор. 1. συμφρασσάμην, совѣщаюсь, обдумываю.
σύν, ξύν предл. съ дат. съ, вмѣстѣ съ, вмѣстѣ.
συνᾰγείρω, ξυναγ. аор. 1. ξυνάγειρα, аор. 1. общ. ξυναγείρατο, прич. аор. 2. общ. συναγρόμενος собираю, М. собираю для себя.
συνάγω, ξυνάγω, пр. нес. σύναγον, аор. 2. συνήγαγον, συνάγαγον, сношу, собираю.
συνᾰείρω, прич. аор. 1. συναείρας, поднимаю вмѣстѣ; схожусь съ к.
συναιρέω, аор. 2. συνεῖλον, σύνελον, собираю.
συναντάω, έω, пр. нес. дв. συναντήτην, встрѣчаюсь съ к. л.
συνάντομαι=συναντάω.
συνᾰράσσω, аор. 1. συνάραξα, аор. стр. συναράχθην, разбиваю, сокрушаю.
συνδέω, ξυνδ. связываю, сковываю, вяжу.
συνεέργω (συνείργω), связываю, соединяю, окружаю.
συνείκοσι, ξυνεικ. всѣ двадцать вмѣстѣ.
σύνειμι (εἰμί), ξυν. неопр. буд. ξυνέσεσθαι, вмѣстѣ нахожусь, живу съ к.
συνελαύνω, ξυνελ. буд. ξυνελάσσω, аор. συνήλασα, неопр. ξυνελάσ(σ)αι сгоняю, σ. ὀδόντας стискиваю; ἔριδι сводить на ссору; сойтись на споръ.
σύνελον=συνεῖλον см. συναιρέω.
συνερείδω сжимаю.
συνέρῑθος, ου, ὁ, ἡ сотрудникъ, сотрудница.
συνέρρηκται см. συρρήγνυμι.
συνεχές нар. постоянно.
συνέχω, ξυνέχω соединяю, соединяюсь.
συνήορος 2. (ἀείρω) соединен-

ный, ἡ συνήορος собесѣдница.

σύνθεο, σύνθετο см. συντίθημι.

συνθέω, буд. συνθεύσομαι, счастливо удаюсь.

συνίημι, ξυν. пов. ξυνίει, аор. 1. ξυνῆκα, ξυνέηκα, 3. ед. аор. 2. общ. ξύνετο, свожу, сталкиваю; слышу, внимаю; *М*. замѣчаю.

συντίθεμαι, аор. 2. σύνθετο, пов. σύνθεο, σύνθεσθε, замѣчаю, слышу; обращаю вниманіе.

συντρεῖς, τρία трое вмѣстѣ; по три.

Συρίη, ης, ἡ, мнѳич. острова на крайнемъ востокѣ.

συῤῥήγνῦμι, буд. συῤῥήξω, пр. сов. стр. συνέῤῥηγμαι, сокрушаю, разбиваю, κακοῖσιν συνέῤῥηκται онъ разбитъ несчастіемъ.

σῦς, σῦός, ὁ, ἡ, дат. мн. σύεσσι и συσίν, вин. мн. σῦς и σύας, свинья, дикій кабанъ.

σύτο вм. ἔσσυτο см. σεύω.

σύφειός и συφεός, οῦ, ὁ (σῦς) свинарня; συφεόνδε нар. въ свинарню.

συφορβός, οῦ, ὁ (σῦς, φέρβω) свинопасъ.

σφ' = σφέ, σφί см. σφεῖς.

σφάζω, аор. ἔσφαξα, σφάξα, пр. сов. стр. ἔσφαγμαι закалываю, приношу въ жертву, убиваю.

σφαῖρα, ας, ἡ шаръ, мячъ.

σφάλλω, аор. σφῆλα, неопр. σφῆλαι, валю, повергаю на землю; низвергаю, убиваю.

σφᾰρᾰγέομαι *М*. 3. мн. пр. нес. σφαραγεῦντο вм. ἐσφαραγοῦντο, трещу, шиплю; надуваюсь, наполняюсь.

σφάς, σφέ вм. σφεῖς.

σφεῖς, род. σφῶν, σφέων, σφείων. дат σφίσι(ν), σφίν, вин. σφέας, σφάς, σφείας, σφέ, они.

σφέλας, αος, τό, мн. σφέλα, скамеечка.

σφέτερος 3. свой, ихъ.

σφῆλε вм. ἔσφηλε см. σφάλλω.

σφί, σφίν см. σφεῖς.

σφοδρῶς нар. сильно, неистово, быстро.

σφός 3. ихъ.

σφῦρα, ας, ἡ молотъ.

σφωέ, σφώ, σφωίν дв. они оба.

σφῶι, σφώ, σφῶιν, σφῶν дв. вы оба.

σχεδίη, ης, ἡ ладья, плотъ.

σχεδόθεν нар. вблизи, близко.

σχεδόν нар. близко, вблизи.

σχέθον, σχεθεῖν, σχεθέειν см. ἔχω.

σχεῖν, σχέμεν, σχέω см. ἔχω.

Σχερίη, ης, ἡ островъ Феаковъ, на сѣверѣ отъ Итаки.

σχέσθε, σχέθαι см. ἔχω.

σχέτλιος 3. (ἔχω, σχεῖν) сильный; твердый, смѣлый, дерзкій, жестокій, ужасный.

σχέτο вм. ἔσχετο см. ἔχω.

σχήσω см. ἔχω.

σχίζη, ης, ἡ (σχίζω) полѣно.

σχοῖνος, ου, ὁ сита, ситникъ, тростникъ; мѣсто заросшее ситою.

σχοίατο вм. σχοῖντο см. ἔχω.

σχόμενος 3. см. ἔχω.

σχών см. ἔχω.

σχῶνται 3. мн. сосл. аор. 2. отъ ἔχω.

σώζω и σώω сохраняю, спасаю, защищаю.
σῶμα, ατος, τό тѣло, трупъ.
σῶς сокр. изъ σάος здоровый, неповрежденный; вѣрный, неизбѣжный.
σώω см. σαόω.

Т.

τ' вм. τέ или вм. τοί=σοί.
τάγε, τάδε ср. м. отъ ὅγε, ὅδε.
ταθείς, τάθη см. τείνω.
ταί им. мн. ж. отъ ὁ и отъ ὅ, слѣдоват. вм. αἱ или αἵ.
τᾰλᾰεργός 2. (τλῆναι, ἔργον) переносящій работу, терпѣливый.
τάλαντον, ου, τό вѣсы, вѣсовыя чаши; талантъ, опредѣленный вѣсъ.
τᾰλᾰπείριος 2. (τλῆναι, πειράομαι) много испытывающій, несчастный.
τᾰλᾰπενθής 2. (τλῆναι, πένθος) переносящій горе, терпѣливый.
τάλᾰρος, ου, ὁ корзина.
τᾰλᾰς, αινα, ᾰν (τλῆναι), несчастный, жалкій.
τᾰλᾰσίφρων, ονος, ὁ, ἡ (τλῆναι, φρήν) твердый, терпѣливый.
τᾰλλα, τᾰλλα сокр. изъ τὰ ἄλλα см. ἄλλος.
τάμε, ταμέειν см. τάμνω.
ταμίη, ης, ἡ ключница.
ταμίης, ου, ὁ управляющій, надзиратель, распорядитель.
τάμνω (τέμνω), буд. ταμῶ, аор. 2. τάμον, неопр. ταμεῖν, ταμέειν, сосл. τάμω, жел. τάμοιμι, прич. ταμών, аор. 2. общ. ἐταμόμην, неопр. ταμέσθαι, пр. сов. стр. τέτμημαι, разрѣзываю, рублю, разрубаю, вырубаю, раню; отрѣзываю, отдѣляю, ὅρκια πιστὰ τ. заключать договоръ, πέλαγος τ. пересѣкать море; М. разрѣзываю, отрѣзываю для себя.
τανᾱήκης 2. (τανaός, ἀκή) острый; съ длиннымъ остріемъ.
τᾰναύπους, ποδος, ὁ, ἡ (τανaός, πούς) съ распростертыми ногами, длинноногій.
τᾰνηλέγης 3. (ἀλγέω) мучительный; (λέγω) простирающій члены.
Τάντᾰλος, ου, ὁ Танталъ, с. Зевса, отецъ Пелопса, Фригійскій царь.
τᾰνύγλωσσος 2. (τανύω, γλῶσσα) съ длиннымъ языкомъ.
τᾰνυήκης 2. = τανaήκης.
τᾰνύπεπλος 2. (τανύω, πέπλος) съ длиннымъ платьемъ.
τᾰνῠσίπτερος 2. (τανύω, πτερόν) съ распростертыми крыльями.
τᾰνυστύς, ύος, ἡ (τανύω), τόξου натягиваніе.
τάνυται см. τανύω.
τανύφυλλος 2. (τανύω, φύλλον) съ длинными листьями.
τᾰνύω, буд. τανύσσω, τανύω, аор. 1. ἐτάνυσσα, τάνυσα, τάνυσσα, аор. общ. τανυσσάμην, пр. сов. стр. τετάνυσμαι, давнопр. τετανύσμην, 3. мн. аор. стр. τάνυσθεν, вм. ἐτανύσθησαν, натягиваю,

напрягаю τόξον или βιόν, простираю, поставляю τράπεζαν, ἔγχος, бросаю кого на землю τινὰ ἐπὶ γαίῃ; P. растягиваюсь; распростираюсь; M. растягиваюсь; бросаюсь, спѣшу.

τάπης, ητος, ὁ коверъ, покрывало.

ταπρῶτα нар. см. πρῶτος.

τἄρ, τ' ἄρ=τέ ἄρ см. ἄρα.

ταράσσω, аор. ἐτάραξα, волную, смущаю, тревожу.

ταρβέω боюсь, страшусь.

ταρβοσύνη, ης, ἡ (ταρβέω) страхъ, боязнь.

ταρπήμεναι, ταρπῆναι см. τέρπω.

ταρπώμεθα 1. мн. сосл. аор. 2. общ. отъ τέρπω.

ταρσός, οῦ, ὁ (τέρσομαι) плетень, сушеніе.

ταρφέες, οἱ, αἱ, ταρφέα, τά (τάρφος) частый, густой; ταρφέα нар. часто.

τάρφθεν, τάρφθη см. τέρπω.

τάς вин. мн. ж. отъ ὁ и отъ ὅ.

ταῦρος, ου, ὁ волъ, быкъ.

ταφήϊος 3. вм. ταφεῖος (ταφή, θάπτω) погребальный.

Τάφιοι, ων, οἱ Тафіи, народъ на западномъ берегу Акарнаніи и на остр. Тафосѣ.

Τάφος, ου, ἡ Тафосъ, остр. на западѣ отъ Акарнаніи.

τάφος, ου, ὁ (θάπτω) похороны; пиръ похоронный, τάφον δαινύναι приготовлять похоронный пиръ.

τάφος, τό (θαφ-, ταφών, τέθηπα) удивленіе.

τάφρος, ου, ἡ (θάπτω) ровъ.

ταφών см. θαφ-.

τάχα нар. быстро, скоро тотчасъ.

τάχιστος 3. см. ταχύς.

ταχύς 3., сравн. θάσσων 2., прев. τάχιστος 3. (θέω) быстрый, скорый; θᾶσσον нар. скорѣе; τάχιστα нар. очень скоро, ὅττι τάχιστα какъ можно скорѣе.

ταχυτής, ῆτος, ἡ быстрота.

τάων вм. τῶν, род. мн. отъ ὁ, ἡ, τό.

τέ энкл. и, же; τέ-τέ и-и, τέ-καί, τέ-ἠδέ не только —но и.

τέγος, εος, τό вм. στέγος отъ στέγω) кровля, крыша; комната, зала.

τεεῖο см. σύ.

τεή см. τεός.

τεθαλυῖα, τέθηλα см. θάλλω.

τεθήλει см. θάλλω.

τέθηπα см. θαφ-.

τέθναθι, τεθναίην, τεθνάμεναι, τεθνάμεν, τεθνᾶσι, τέθνηκα, τεθνεώς, τεθνηώς, τεθνειώς см. θνήσκω.

τεΐν вм. σοί см. σύ.

τείνω, пр. сов. стр. τέταμαι, давнопр. τετάμην, 3. ед. τέτατο, аор. 1. стр. ἐτάθην, τάθην. тяну, натягиваю, простираю, распростираю; τοῖσι δὲ δρόμος τέτατο предъ ними растилалось ристалище, ἱστία τέτατα паруса распущены, νὺξ τέταται βροτοῖσι ночь распространилась надъ смертными.

τεῖος = τέως.

Τειρεσίης, ου, ὁ Тирезій, слѣпой предсказатель гор. Өивъ.

τείρω ослабляю, утомляю, мучу, удручаю.
τειχίον, ου, τό стѣна, ограда.
τεῖχος, εος, τό стѣна (особ. городская).
τείως нар. см. τέως.
τέκε, τεκέειν τεκέσθαι, τέκετο см. τίκτω.
τεκμαίρομαι DM. аор. τεκμηράμην (τέκμαρ, τέκμωρ), постановляю, опредѣляю; возвѣщаю, предсказываю.
τέκμωρ, τό цѣль, граница, конецъ; признакъ, предзнаменованіе.
τέκνον, ου, τό (τίκτω) дитя; дѣтенышъ.
τεκόμην, τέκον см. τέκω.
τέκος, εος, τό = τέκνον; дат. мн. τέκεσσι и τεκέεσσι.
Τεκτονίδης, ᾱο, ὁ с. Тектона, Феакъ.
τεκτοσύνη, ης, ἡ (τέκτων) искусство строенія.
τέκτων, ονος, ὁ (τίκτω, τεύχω) работникъ, художникъ; плотникъ, строитель.
τέκω сосл. и τεκών прич. аор. 2. отъ τίκτω.
τελᾰμών, ῶνος, ὁ (τλῆναι) ремень; перевязь.
Τελᾰμών, ῶνος, ὁ Теламонъ, с. Эака, царь Саламинскій, отецъ Аякса, и Тевкра.
Τελᾰμωνιάδης, ου, ὁ с. Теламона = Аяксъ.
τελέθω (τέλλω) дѣлаюсь, рождаюсь; есмь.
τελείω = τελέω.
τελέσαι, τελέσσαι неопр. аор. отъ τελέω.
τελεσφόρος 2. (τέλος, φέρω) оканчивающій, совершающій, τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν впродолженіе года.
τελευτάω совершаю, оканчиваю; исполняю ἐέλδωρ τ. исполнять желаніе, κακὸν ἦμάρ τινι τ. приготовлять кому несчастіе, ὅρκον τ. дать клятву, γάμον τ. совершать бракъ; P. съ буд. общ. совершаюсь, исполняюсь.
τελευτή, ῆς, ἡ окончаніе, конецъ; цѣль.
τελέω, τελείω, буд. τελέσω, аор. ἐτέλεσ(σ)α, τέλεσα, пр. сов. стр. τετέλεσμαι, аор. ἐτελέσθην, 3. л. буд. общ. τελείεται вм. τελεῖται (τέλος) совершаю, оканчиваю, исполняю, удовлетворяю; плачу, вношу, даю; P. совершаюсь, исполняюсь, прич. пр. сов. τετελεσμένος исполненый.
τελήεις 3. превосходный; успѣшный.
τέλλω см. ἐπιτέλλω.
τέλος, εος, τό (τέλλω) совершеніе, исполненіе; конецъ, цѣль; срокъ; θανάτοιο τέλος смерть, νόστοιο τέλος цѣль возвр[illegible]енія т. е. возвращеніе.
τέμενος, εος, τό (τέμνω) участокъ земли; посвященная роща, храмъ.
Τεμέση, ης, ἡ городъ на островѣ Кипрѣ.
τέμνω, τέμω см. τάμνω.
Τένεδος, ου, ἡ Тенедосъ, остр. Эгейскаго моря недалеко отъ Троянскаго берега.

τένων, οντος, ὁ (τείνω) жила; мн. шея; затылокъ.
τέξω и τέξομαι см. τίκτω.
τέο, τεο вм. τίνος, τινός см. τίς и τὶς.
τεοῖο см. σύ.
τεός 3. = σός твой.
τέρᾰς, ᾰτος, αος, τό, им. мн. τέραα, род. τεράων, дат. τεράεσσι знакъ, предзнаменованіе, чудо; чудовище.
τέρετρον, ου, τό (τερέω) буравъ, сверло.
τέρην, εινα, εν (τείρω) нѣжный, мягкій.
τέρμα, ατος, τό граница, цѣль; мета.
τερμῐόεις 3. покрывающій все тѣло (χιτών), длинный.
Τερπῐάδης, ου, ὁ с. Терписа = Фемій.
τερπῐκέραυνος, ου, ὁ (τέρπω, κεραυνός) радующійся молніи; громовержецъ.
τερπνός 3. (τέρπω) пріятный, милый.
τέρπω, аор. 2. общ. ἐταρπόμην, τεταρπόμην, сосл. τεταρπώμεσθα; аор. 1. стр. ἐτέρφθην, (3. мн. ἔτερφθεν), ἐτάρφθην (3. мн. τάρφθεν вм. ἐτάρφθησαν), аор. 2. ἐτάρπην (3. мн. τάρπησαν), неопр. ταρπῆναι, ταρπήμεναι, сосл. τραπείομεν вм. ταρπῶμεν, насыщаю, оживляю, услаждаю; увеселяю, радую; утѣшаю; *М.* насыщаюсь, наслаждаюсь, радуюсь.
τερπωλή, ῆς, ἡ (τέρπω) удовольствіе.
τέρσομαι, аор. 2. ἐτέρσην, неопр. τερσῆναι, τερσήμεναι (τείρω) сушусь, сохну.
τερψίμβροτος 3. (τέρπω, βροτός) радующій людей.
τεσσαράκοντα сорокъ.
τεσσαράκυκλος 3. = τετράκυκλος.
τέσσᾰρες, α, четыре.
τέταθ᾽ т. е. τέτατο см. τείνω.
τέταμαι см. τείνω.
τετάρπετο, τεταρπώμεσθα, τεταρπόμενος см. τέρπω.
τέταρτος и τέτρᾰτος 3 четвертый, τέταρτον, τό τ. нар. въ четвертый разъ.
τέταται, τέτατο см. τείνω.
τετελεσμένος см. τελέω.
τετεύξομαι, τετεύχαται, τετεύχετον см. τεύχω.
τετευχῆσθαι, неопр. пр. сов. стр. быть вооруженнымъ.
τετίημαι пр. сов. стр. съ знач. наст., прич. τετιημένος и τετιηώς (осн. τιέω неупотр.) я смущенъ, опечаленъ.
τέτλαθι, τετλαίην, τετλάμεν, τέτληκα, τετλήμεναι, τετληώς см. τλῆναι.
τετμημένος 3 см. τάμνω.
τέτμον, τέτμης, η см. ἔτετμον.
τετράγυος 2. (τέτρα = τέσσαρα, γύη) состоящій изъ четырехъ десятинъ.
τετρᾰθέλυμνος 2. (τέσσαρα, θέλυμνος) четырехслойный.
τετραίνω, аор. τέτρηνα, пробуравливаю.
τετράκις нар. четыре раза.
τετράκυκλος 2. (κύκλος) четырехколесный.
τετραμμένος см. τρέπω.
τετράοροι ἵπποι, ων, οἱ (ἄρω) четверня.

τετραπλῆ нар. вчетверо.
τέτραπτο см. τρέπω.
τέτρατος см. τέταρτος.
τετραχθά нар. на четыре части.
τέτρηνα см. τετραίνω.
τέτριγα, τετριγυῖαι см. τρίζω.
τέτροφα см. τρέφω.
τέτυγμαι, τετύγμην, τετυκεῖν, τετυκέσθαι, τετυκοίμην, τέτυξαι, τετύχθαι см. τεύχω.
τετύχηκα см. τυγχάνω.
τεῦ, τευ см. τίς и τὶς.
τεῦξα см. τεύχω.
τευχέω, только неопр. пр. стр. τετευχῆσθαι вооружаю.
τεῦχος, εος, τό (τεύχω) орудіе, снарядъ; оружіе; корабельныя снасти.
τεύχω (τυχ, τυκ-) буд. τεύξω, аор. ἔτευξα, τεῦξα, прич. пр. сов. τετευχώς, буд. общ. τεύξομαι, аор. ἐτευξάμην, пр. сов. стр. τέτυγμαι, 3 мн. τετεύχαται, неопр. τετύχθαι, давнопр. ἐτετύγμην 3 мн. ἐτετεύχατο, τετεύχατο, аор. 1 стр. ἐτύχθην, буд. 3. τετεύξομαι; неопр. аор. 2. τετυκεῖν, аор. 2. общ. τετύκοντο, аор. жел. τετυκοίμεθα, неопр. τετυκέσθαι приготовляю, строю, сооружаю, снаряжаю, дѣлаю; прич. пр. сов. τετευχώς съ знач. неперех. или страд. P. приготовляюсь, дѣлаюсь, случаюсь; τετυγμένος искусно приготовленный, украшенный; M приготовляю себѣ.
τεχνάω, τεχνάομαι (τέχνη) DM искусно дѣлаю, приготовляю.
τέχνη, ης, ἡ (τεκεῖν) искусство, художество; хитрость.
τεχνήεις 2. (τέχνη) художественный; τεχνηέντως нар. искусно.
τέῳ, τέων см. τίς.
τέως, τείως нар. до того времени, до сихъ поръ; между тѣмъ; пока.
τῆ древн. пов. (отъ осн. τα-) на, вотъ, возьми.
τῇ нар. здѣсь, туда, такимъ образомъ; = ᾗ гдѣ.
τῇδε нар. см. ὅδε.
τηκεδών, όνος, ὁ изнуреніе, чахотка.
τήκω плавлю; изнуряю, тѣшу θυμόν; M растопляюсь, таю, теку, изнемогаю, томлюсь, чахну.
τῆλε нар. вдали, далеко.
τηλεδαπός 3. далекій, дальній, отдаленный, чужой.
τηλεθάων, -θόωσα, -θάον (θάλλω) цвѣтущій, зеленѣющій.
τηλεκλειτός 2. (τῆλε, κλειτός) весьма знаменитый.
τηλεκλυτός 2. = τηλεκλειτός.
Τηλέμαχος, ου, ὁ Телемахъ, с. Одиссея.
Τήλεμος, ου, ὁ Телемъ, с. Эврима, знаменитый предсказатель.
Τηλέπυλος, ου, ἡ, Λαιστρυγονίη Телепилъ, городъ Лестригоновъ.
τηλεφανής 2. (τῆλε, φαίνω) видный вдали.
Τηλεφίδης, ου, ὁ с. Телефа Эврипилъ.

τηλίκος 3. (ἧλιξ) такого возраста.
τηλόθεν нар. издалека, вдали.
τηλόθι нар. далеко, вдали.
τηλοτάτω нар. превосх. къ τῆλου.
τηλοῦ нар. далеко, вдали.
τηλύγετος 3. (τῆλυ=τῆλε, γίγνομαι) поздно рожденный, возлюбленный.
τῆμος нар. тогда.
τῇ περ=ᾗπερ, гдѣ.
τῇς, τῇσι, τῇσιν вм. ταῖς, дат. мн. ж. отъ ὁ.
Τηΰγετον, ου, τὸ вм. Ταΰγετον, Таигетъ, гора въ Лаконіи.
τηΰσιος 3. пустой, напрасный.
τίεσκον см. τίω.
τίη = τί почему?
τιθαιβώσσω строю и гнѣзжусь (о пчелахъ).
τίθημι и τιθέω, 2. ед. τίθησθα, вм. τίθης, 3. ед. τιθεῖ, 3. мн. τιθεῖσι, неопр. τιθήμεναι, пр. нес. τίθεσαν 3. ед. ἐτίθει, τίθει, буд. θήσω, неопр. θησέμεναι вм. θήσειν, аор. 1. ἔθηκα, θῆκα, сосл. θῶ, θείω, мн θείομεν. жел. θείην, 1. мн. θεῖμεν, 3. мн. θεῖεν, пов. θές, неопр. θεῖναι, θέμεναι, θέμεν, прич. θείς, M. прич. наст. τιθήμενος, аор. 2. ἐθέμην, ἔθετο, θέτο, 3. ед. жел. θεῖτο, пов. θέο; неопр. θέσθαι, прич. θέμενος, кладу, полагаю, помѣщаю, предлагаю, доставляю, даю, ἐνὶ, ἐπὶ φρεσί τ. или ἐν στήθεσσι τ. внушаю, совѣтую, ἐν χερσί τ. даю τί τινι; основываю, учреждаю, постановляю ὄνομά τινι τ. называю к.; воздвигаю, посвящаю; дѣлаю кого чѣмъ, τινα ἀνόστιμον мѣшаю возвращенію к. л., τινὰ ἄϋπνον не даю спать, σῦν τινὰ τ. превращаю въ свинью; произвожу, ὀρυμαγδὸν τ. производжу шумъ, σκέδασιν τ. разсѣеваю; представляю; назначаю; M. кладу себѣ, приготовляю, причиняю, дѣлаю себѣ δῶμα, δαῖτα.
τίθησθα вм. τίθης см. τίθημι.
Τιθωνός, οῦ, ὁ Тифонъ, с. Лаомедона, братъ Пріама.
τίκτω (τεκ-), буд. τέξω, τέξομαι, неопр. τεκεῖσθαι, аор. 2. ἔτεκον, τέκον, неопр. τεκεῖν, τεκέειν, аор. 2 общ. ἐτεκόμην, τεκόμην, рождаю, произвожу.
τίλλω рву, вырываю; M. вырываю себѣ.
τιμάω цѣню, почитаю, уважаю, чту; M = τιμάω.
τιμή, ῆς, ἡ (τίω) вознагражденіе, удовлетвореніе, наказаніе; честь, почтеніе, уваженіе; санъ, званіе.
τιμήεις 3. сокр. τιμῆς сравн. τιμηέστερος 3. превосх. -έστατος 3., достойный уваженія, уважаемый; цѣнный, драгоцѣнный, дорогой.
τίμιος 3. чтимый, уважаемый.
τινάσσω, аор. ἐτίναξα, M. ἐτιναξάμην, P. ἐτινάχθην, колеблю, потрясаю, опрокидываю, разсѣеваю; M. махаю.
τίνυμαι наказываю, мщу.
τίνω, буд. τίσω, аор. ἔτισα, неопр. τίσαι, плачу, отпла-

чиваю; подвергаюсь наказанію, отдаю, вношу долгъ; *М.* наказываю, мщу.

τίπτε, предъ густымъ придых. τίφθ' = τί ποτε что же наконецъ, почему же?

τὶς, τὶ энкл. мѣст. неопр., род. τευ, τεο, дат. τινί, τεῳ, τῳ, им. мн. средн. ἄσσα, нѣкто, нѣкоторый, одинъ, кто нибудь, иной, съ прилагат. (или существ.) для усиленія значенія: достаточно, довольно, очень, τὶς θαρσαλέος.

τίς, τί вопрос. мѣст., род. τίνος, τέο, τεῦ, род. мн. τέων, кто? который? τί почему? какъ?

τίσασθαι неопр. аор. общ. отъ τίνω.

τίσις, ιος, ἡ (τίω) вознагражденіе, наказаніе, мщеніе.

τιταίνω (τείνω), аор. ἐτίτηνα, натягиваю, напрягаю; тяну, распростираю; *М.* растягиваюсь, напрягаюсь; натягиваю τόξα.

τιτρώσκω, сосл. аор. τρώσω, раню.

Τιτυός, οῦ, ὁ Титій, великанъ.

τιτύσκομαι (τεύχω) цѣлю, прицѣливаюсь, стремлюсь, ἄντα τιτυσκόμενος прямо.

τίφθ' = τίπτε почему?

τίω, неопр. τιέμεν, пр. нес. τίεσκον, τιέσκετο, аор. ἔτισα и τῖσα, цѣню, чту, почитаю.

τλῆναι (ταλ, τλα) буд. τλήσομαι, аор. 2. ἔτλην, 3. ед. τλῆ, 1. мн. τλῆμεν, 3. мн. ἔτλαν, ж. л. τλαίην, 3. мн. τλαῖεν, пов. τλῆθι, τλήτω, τλῆτε, аор. 1. ἐτάλασα, ἐτάλασσα, сосл. ταλάσσω, пр. сов τέτληκα, τέτλαμεν, пов. τέτλαθι, τετλάτω, жел. τετλαίην, неопр. τετλάμεναι, τετλάμεν, прич. τετληώς, терплю, переношу; отваживаюсь на ч. л., предпринимаю.

τό вин. средн. отъ ὁ, ἡ, τό: поэтому.

τόγε вин. сред. отъ ὅγε: поэтому.

τόδε средн. отъ ὅδε: сюда; поэтому.

τίθι нар. тамъ.

τοί = σοί см. σύ; = οἱ см. ὁ, ἡ, τό; = οἵ отъ ὅς.

τοί энкл. право, въ самомъ дѣлѣ, конечно; и такъ.

τοιάδε средн. мн. отъ τοιόσδε.

τοιαῦτα средн. мн. отъ τοιοῦτος.

τοιγάρ и такъ, поэтому.

τοίγε вм. σοίγε тебѣ по крайней мѣрѣ.

τοῖϊν вм. τοῖν род. и дат. дв. отъ ὁ.

τοῖο вм. τοῦ род. отъ ὁ.

τοῖος 3. такой; съ неопр.: такаго рода что могъ бы, способный, годный; съ прил.: совершенно, весьма; τοῖον нар. такъ; совершенно.

τοιόσδε, ήδε, όνδε такой; τοιόνδε нар. такъ.

τοιοῦτος, αύτη, οῦτο(ν) совершенно такой.

τοίπερ = οἵπερ которые.

τοῖσδεσι и τοῖσδεσσι дат. мн. отъ ὅδε.

τοῖσι вм. τοῖς дат. мн. отъ ὁ.

τοῖχος, ου, ὁ стѣна дома, ограда; бортъ корабля.
τοκάς, άδος, ἡ (τεκεῖν) рождающая, плодоносная.
τοκεύς, ῆος, έως, ὁ (τίκτω) родитель, τοκῆες родители.
τόκος, ου, ὁ (τεκεῖν) роды; рожденное дитя, потомство.
τολμάω, аор. τόλμησα, переношу; отваживаюсь, дерзаю, рѣшаюсь.
τολμήεις 3. терпѣливый, твердый; смѣлый, отважный.
τολυπεύω, аор. τολύπευσα, приготовляю, строю δόλους, переношу πόλεμον, выдерживаю πόνον, πένθος.
τοξάζομαι *DM*. буд. τοξάσσομαι, жел. 3. мн. τοξάζοίατο, жел. аор. τοξασσαίμην (τόξον) стрѣляю изъ лука.
τόξον, ου, τό лукъ; искусство стрѣлять; мн. τόξα лукъ и стрѣлы, стрѣлы.
τοπάροιθε см. πάροιθε.
τοπάρος см. πάρος.
τοπρίν см. πρίν.
τοπρόσθεν см. πρόσθεν.
τοπρῶτον см. πρῶτος.
τορνόω черчу кругъ, *M*. себѣ, опредѣляю, назначаю.
τοσάκι, τοσσάκι, τοσσάχ' нар. столько разъ, столь часто.
τόσος, τόσσος 3. такой, столь великій, столь долгій; τόσον, τόσσον, τόσα нар. столько; λίην τόσον очень.
τοσόσδε, τοσσόσδε 3. = τόσος.
τοσοῦτος, αύτη, οῦτο(ν) и τοσσοῦτος=τόσος; τοσοῦτον нар. столько.
τότε нар. тогда.
τοτέ нар. иногда; τοτέ—τοτέ то-то.
τοτρίτον см. τρίτος.
τοῦ род. отъ ὁ и τίς (τίνος).
τοῦ вм. οὗ отъ ὅ вм. ὅς.
του род. отъ энкл. τίς (τινός).
τοὔνεκα сокр. изъ τοῦ ἕνεκα поэтому, за то что.
τοὔνομα = τὸ ὄνομα.
τούσδε вин. мн. отъ ὅσδε.
τόφρα нар. до тѣхъ поръ, между тѣмъ, въ то время, пока.
τράγος, ου, ὁ (τραγεῖν, неопр. аор. отъ τρώγω) козелъ.
τράπεζα, ης, ἡ (τεσσαρα, πέζα=πούς) столъ.
τραπεζεύς, ῆος, έως, ὁ столовый; κύων комнатная собака.
τραπείομεν, вм. ταρπῶμεν см. τέρπω.
τραπέσθαι неопр. аор. общ. отъ τρέπω.
τραπέω (τρέπω) топчу, выжимаю вино изъ ягодъ.
τραφέμεν, τράφεν см. τρέφω.
τραφερή, ῆς, ἡ, γῆ твердая земля, материкъ.
τραφθῆναι см. τρέπω.
τρεῖς, τρία три.
τρέμω (τρέω) дрожу, трясусь.
τρέπω, τραπέω, τροπέω, аор. 2. ἔτραπον, аор. 2. общ. ἐτραπόμην, τραπόμην, пр. сов. стр. τέτραμμαι, пов. τετράφθω, давнопр. 3. ед. τέτραπτο, 3. мн. τετράφαθ', неопр. аор. стр. τραφθῆναι, аор. 2. ἐτράπην, сосл. τραπῶ, 1. мн. τραπείομεν вм. τραπῶμεν (см. τέρπω) верчу, обращаю, направляю; τινὰ εἰς

εὐνήν укладываю спать, μῆλα πρὸς ὄρος вести барановъ къ горѣ; поворачиваю, отклоняю, отвращаю, *M.* и *P.* обращаюсь, направляюсь, бываю, τραφθῆναι ἀν' Ἑλλάδα, удаляюсь ἑκάς τινος; измѣняюсь.

τρέφω, аор. 1. ἔθρεψα, θρέψα, аор. 2. ἔτραφον, неопр. τραφέμεν, пр.сов. τέτροφα, аор. 2. стр. ἐτράφην, 3 мн. τράφεν вм. τράφησαν кормлю, воспитываю; даю возрастъ, поддерживаю; *M.* для себя, пр. сов. аор. 2. и *P.* сгущаюсь; расту.

τρέχω, аор. 2. δράμον, ἔδραμον, пр. сов. δέδρομα, бѣгу, спѣшу.

τρέψα аор. 1. отъ τρέπω.

τρέω, аор. ἔτρεσα, τρέσσα, дрожу, трясусь, бѣгу отъ страха; боюсь.

τρήρων, ωνος, ὁ, ἡ (τρέω) робкій.

τρητός 3. (τετραίνω) просверленный, τρητὸν λέχος ложе, украшенное рѣзьбою.

τρηχύς 2. шероховатый, каменистый, крутой.

τρίαινα, ἡ (τρεῖς) трезубецъ.

τρίβω, неопр. аор. τρῖψαι (τείρω) тру; верчу.

τρίγληνος 2 (τρεῖς, γλήνη) съ тремя глазами; ἕρματα τρίγληνα съ тремя круглыми или блестящими камнями.

τριέτες (τρεῖς, τρίς, ἔτος) нар. въ продолженіе трехъ лѣтъ.

τρίζω, пр. сов. съ знач. наст. τέτριγα, чирикаю, пищу, брянчу.

τριηκόσιοι 3. = τριακ. триста.

τρίποδος род. отъ τρίπους.

τρίπολος 2. (τρίς, πολέω) три раза распаханный.

τρίπους и τρίπος, οδος, ὁ, ἡ треножникъ.

τρίς нар. трижды.

τρισκαίδεκα тринадцать.

τρισκαιδέκατος 3. тринадцатый.

τρίσμακαρ, ἄρος, ὁ, ἡ, трикраты блаженный, очень блаженный.

τρίστοιχος 2. въ три ряда.

τριτάτος 3. = τρίτος третій.

Τριτογένεια, ας, ἡ (Τριτών озеро въ Ливіи — рѣка въ Віотіи, и γίγνομαι) Тритогенія (Аѳина).

τρίτος 3. третій; τὸ τρ. въ третій разъ.

τρίχα нар. троико, на три части, τρίχα νυκτὸς ἔην была третья часть ночи.

τριχάϊκες Δωριέες раздѣленные на три части (τρίχα, на остр. Эвбеѣ, Критѣ и въ Пелопоннезѣ); или (θρίξ, ἀΐσσω) съ распущенными волосами.

τρίχες, ῶν, αἱ см. θρίξ.

τριχθά нар. вм. τρίχα.

Τροίη, ης, ἡ вм. Τροία Троя, 1) страна въ Малой Азіи, 2) городъ Троя.

Τροίηθ(ν) нар. изъ Трои.

Τροίηνδε нар. въ Трою.

τρομέω (τρόμος) дрожу, страшусь, боюсь, *M.* = τρομέω.

τρόμος, ου, ὁ (τρέμω) дрожь, страхъ, ужасъ.

τροπή, ῆς, ἡ обращеніе, поворотъ ἠελίοιο.

τρόπις, ιος, ἡ, киль, дно корабля.
τροπός, οῦ, ὁ, ремень, которымъ укрѣплены были весла къ скамьямъ гребцовъ.
τροφόεις 3. великій, большой, огромный, κύματα.
τροφός, οῦ, ἡ (τρέφω) кормилица, воспитательница.
τροχός, οῦ, ὁ колесо; кругъ.
τρυγάω, 3. мн. τρυγόωσιν вм. τρυγῶσιν, собираю плоды.
τρύξοντα см. τρύχω.
τρύπανον, ου, τό буравъ, сверло.
τρυπάω, 3. ед. жел. τρυπῷ, пробуравливаю.
τρυφάλεια, ας, ἡ шлемъ.
τρύφος, εος, τό (θρύπτω) кусокъ, отломокъ.
τρύχω, прич. буд. τρύξων, истребляю οἶκόν τινος; мучу, терзаю.
Τρωαί, ῶν, αἱ см. Τρωός.
τρώγω грызу, ѣмъ.
Τρωιάς, άδος, ἡ см. Τρώιος.
Τρωικός 3. Троянскій.
Τρώιος, 3. вм. Τρωός Троянскій, принадлежащій Троянцамъ; ж. р. Τρωιάς, άδος, ἡ Троянка.
τρώκτης, ου, ὁ (τρώγω) обманщикъ, плутъ.
Τρωός 3 Троянскій; сущест. Τρωαί, αἱ Троянки; Τρωάδες, αἱ Троянки.
τρωπάω (τρέπω), верчу, измѣняю, φωνήν дѣлать трели; *М.* обращаюсь, отступаю.
Τρῶες, Τρώων, οἱ Троянцы.
τρωχάω (τρέχω) бѣгу.
τρώω, срсл, аор. τρῶσα, раню, врежу; обманываю.

τυγχάνω, буд. τεύξομαι, аор. 2. ἔτυχον, τύχον, сослагат. τύχωμι, аор. 1. ἐτύχησα, пр. сов. τετύχηκα попадаю, достигаю, получаю; достигаю цѣли, имѣю удачу; встрѣчаю случайно, нахожусь случайно; достаюсь на долю.
Τυδείδης, ου, ὁ с. Тидея = Діомедъ.
Τυδεύς, ῆος, έος, ὁ Тидей, отецъ Діомеда.
τυκτός 3. (τεύχω) приготовленный, сдѣланный, τ. κρήνη источникъ, хорошо обстроенный.
τύμβος, ου, ὁ могильный курганъ.
Τυνδάρεος, ου, ὁ Тиндарей, отецъ Клитемнестры, Кастора и Поллукса.
τύπτω, аор. τύψα, прич. τύψας, бью, ударяю, раню; πολιὴν ἅλα ἐρετμοῖς ударять сѣрое море веслами т. е. грести, χθόνα τ. μετώπῳ ударять землю челомъ т. е. падать.
τυρός, οῦ, ὁ сыръ.
Τυρώ, οῦς, ἡ Тиро, дочь Салмонея, супруга Кретея.
τυτθός 2. малый, молодой; τυτθόν нар. немного, мало.
τυφλός 3. слѣпой.
τύχῃς, τυχήσας, τύχοιμι, τυχών см. τυγχάνω.
τῷ дат. отъ τό, часто нар. такъ, такимъ образомъ; потому, тогда, въ такомъ случаѣ.
τῷδε дат. отъ ὅδε, τόδε.
τώς нар. = ὥς, οὕτως такъ.

Υ.

ὑακίνθινος 3. гіацинтный.
ὑάκινθος, ου, ὁ гіацинтъ, цвѣтокъ, выросшій изъ крови убитаго Гіацинта.
ὑβρίζω нагло, надмѣнно поступаю; нагло оскорбляю, обижаю, безчещу.
ὕβρις, ιος, ἡ надмѣнность, наглость, дерзость, оскорбленіе, преступленіе.
ὑβριστής, οῦ, ὁ (ὑβρίζω) горденцъ, наглецъ, преступникъ.
ὑγρός 3. (ὕω) влажный, мокрый, жидкій, текущій; ἡ ὑγρή вода, море.
ὕδατος род. отъ ὕδωρ.
ὑδᾰτοτρεφής 2. (ὕδωρ, τρέφω) питающійся водою, т. е. любящій воду.
ὑδραίνομαι M. прич. аор. ὑδρηνάμενος купаюсь, моюсь.
ὑδρεύω черпаю, приношу воду; M. иду за водою, черпаю воду для себя.
ὑδρηλός 3. мокрый, влажный.
ὕδωρ, ὕδατος, τό вода, дождь.
υἷα, υἱάσι см. υἱός.
υἱός, ὁ, (отъ υἱεύς) род. υἱέος и υἷος, дат. υἱέϊ, υἱεῖ, и υἷι вин. υἱέα, υἷα и υἱόν, зват. υἱέ, вин. дв. υἷε, им. мн. υἱέες, υἱεῖς, υἷες, дат. υἱάσι, и υἱοῖσιν, вин. υἱέας и υἷας — сынъ.
υἱωνός, οῦ, ὁ внукъ.
Ὑλᾰκίδης, ου, ὁ с. Гилака = Касторъ, царь Критскій, одинъ изъ предковъ Одиссея.
ὑλᾰκόμωρος 2. всегда лающій.
ὑλακτέω лаю; о гнѣвномъ сердцѣ: сильно бьетъ.
ὑλάω, ὑλάομαι D. лаю.
ὕλη, ης, ἡ лѣсъ; дрова, срубленный лѣсъ; балластъ.
ὑλήεις 3. (ὕλη) лѣсистый.
ὑμεῖς, род. ὑμέων, ὑμείων, дат. ὑμῖν, энкл. ὔμιν (ὔμιν), вин. ὑμέας; кромѣ того им. ὔμμες, дат. ὔμμι, вин. ὔμμε вы.
ὑμέτερος 3. вашъ.
ὔμμε, ὔμμες, ὔμμι см. ὑμεῖς.
ὕμνος, ου, ὁ пѣніе.
ὑμός 3. = ὑμέτερος вашъ.
ὑπάγω подвожу, ἡμιόνους запрягаю.
ὑπαείδω вм. ὑπᾴδω, аор. ὑπάεισα, подпѣваю, пою; звеню.
ὑπαί см. ὑπό.
ὑπᾰκούω, аор. ὑπάκουσα, неопр. ὑπακοῦσαι, прислушиваюсь, слышу, слушаю; отвѣчаю.
ὑπᾰλεύομαι DM. прич. аор. ὑπαλευάμενος избѣгаю.
ὑπᾰλυξις, ιος, ἡ избѣжаніе.
ὑπᾰλύσκω, аор. ὑπάλυξα, избѣгаю, ускользаю.
ὕπαρ, τό явленіе, дѣйствительность.
ὑπάρχω, сосл. аор. ὑπάρξω, начинаю.
ὕπατος 3. высочайшій, первый, верховный.
ὑπέασι см. ὕπειμι.
ὑπέδδεισαν см. ὑποδείδω.
ὑπέδεκτο, -δεξο см. ὑποδέχομαι.
ὑπέδραμον см. ὑποτρέχω.
ὑπέδυ см. ὑποδύω.
ὑπείκω, ὑποείκω, буд. ὑπείξομαι, аор. ὑπόειξα, отступаю, удаляюсь, ухожу; уступаю.

ὑπείρ, ὑπειρέχω, ὑπείροχος см. ὑπερ, ὑπερέχω, ὑπέροχος.
ὑπεκ, предъ гласн. ὑπέξ нар. изъ подъ, снизу; предлогъ съ род.
ὑπεκπροθέω (ὑπέκ, πρό, θέω) выбѣгаю впередъ; опережаю.
ὑπεκπρολύω (ὑπέκ, πρό, λύω) выпрягаю, ἡμιόνους ἀπήνης.
ὑπεκπρορέω (ὑπέκ, πρό, ῥέω) вытекаю изъ подъ ч.
ὑπεκπροφεύγω (ὑπέκ, πρό, φεύγω) аор. 2. жел. φύγοιμι, прич. φυγών, скрытно ускользаю, избѣгаю.
ὑπεκφέρω (ὑπέκ, φέρω) тайно уношу, удаляю; убѣгаю.
ὑπεκφεύγω, аор. 2. ὑπεξέφῠγον, ὑπέκφῠγον, неопр. ὑπεκφυγέειν, (υπέκ, φεύγω) избѣгаю, убѣгаю.
ὑπέλθῃ см. ὑπέρχομαι.
ὑπέμεινα см. ὑπομένω.
ὑπεμνάασθε см. ὑπομιμνήσκω.
ὑπένερθε(ν) (ὑπό, ἔνερθε) нар. внизу; въ подземномъ мірѣ; съ род. подъ.
ὑπέξ см. ὑπέκ.
ὑπεξάγω, 3. ед. аор. жел. ὑπεξαγάγοι (ὑπέκ, ἄγω) вывожу (изъ опасности).
ὑπεξέφυγον см. ὑπεκφεύγω.
ὑπέρ и ὑπείρ предл. съ род.: черезъ, надъ, выше, съ; за, по ту сторону; на, отъ; за, для, ради; съ вин.: поверхъ, сверху, подъ, по, на, противъ; ὑπέρ послѣ сущ. = ὕπερ.
ὑπερβαίνω, аор. 2. ὑπερέβην, 3. ед. ὑπέρβη, переступаю, перелезаю.
ὑπερβάλλω и ὑπειρβ., аор. 2. ὑπειρέβαλον, ὑπέρβαλον, неопр. буд. ὑπερβαλέειν перебрасываю, бросаю дальше ч. л. поднимаю выше ч. л.
ὑπερβασίη, ης, ἡ (ὑπερβαίνω) нарушеніе, несправедливость, дерзость, наглость; во мн. ὑπερβασίαι преступленія.
ὑπερβῇ см. ὑπερβαίνω.
ὑπέρβιος 2. (βία) всемогущій, прегордый, жестокій, преступный; пылкій; ὑπέρβιον нар. преступно.
Ὑπέρεια, ας, ἡ Гиперея, городъ въ Сициліи, первое (миѳическое) жилище Феаковъ.
ὑπερέχω и ὑπειρέχω, аор. 2. ὑπερέσχον, жел. ὑπέρσχοιμι, держу надъ ч.л., защищаю; выдаюсь, возвышаюсь, восхожу (о звѣздахъ).
ὑπέρη, ης, ἡ, обыкн. во мн. ὑπέραι, верхній канатъ, прикрѣпляющій райну къ мачтѣ.
ὑπερηνορέων прич. весьма гордый.
ὑπερήσει см. ὑπερίημι.
Ὑπερησίη, ης, ἡ Гиперезія, городъ въ Ахаіи; Ὑπερησίηνδε въ Гиперезію.
ὕπερθε(ν) нар. сверху; вверху.
ὑπέρθυμος 2. (ὑπέρ, θυμός) очень храбрый, великодушный.
ὑπερθύριον, ου, τό (ὑπέρ, θύρη) перекладина сверху дверей.
ὑπερίημι, буд. ὑπερήσω, перебрасываю, бросаю дальше.

ὑπερικταίνομαι, быстро двигаюсь, спѣшу.

Ὑπεριονίδης, ου, ὁ, сынъ Гиперіона = Геліосъ (солнце).

Ὑπερίων, ίονος, ὁ, Гиперіонъ, отецъ Гелiоса, у Гом. какъ прозваніе Гелiоса, бога солнца.

ὑπερμενέων прич. всемогущій.

ὑπερμενής 2. всемогущій.

ὑπέρμορον, (ὑπὲρ μόρον) нар. противъ опредѣленія судьбы.

ὑπεροπλίζομαι, жел. аор. ὑπεροπλισσαίμην (ὑπέροπλος) DM. поступаю гордо; или (ὅπλα) одолѣваю оружіемъ.

ὑπερπέτομαι DM., 3. ед. аор. ὑπέρπτατο, пролетаю, лечу поверхъ ч. л.

ὑπέρσχοι см. ὑπερέχω.

ὑπερτερίη, ης, ἡ верхняя часть колесницы, кузовъ.

ὑπέρτερος 3. (ὑπέρ) верхній, κρέα ὑπέρτερα верхнее мясо, противопол. σπλάγχνα.

ὑπερφίαλος 2. высокомѣрный, гордый, дерзкій; ὑπερφιάλως нарѣч. надмѣнно, высокомѣрно; чрезмѣрно, сильно, удивительно.

ὑπέρχομαι DM., аор. 2. ὑπήλυθον, вхожу, прихожу.

ὑπερωϊόθεν нар. съ верхней части дома.

ὑπερώϊον или ὑπερῷον, ου, τό (ὑπέρ) верхняя часть дома.

ὑπέστην см. ὑφίστημι.

ὑπεσχόμην аор. отъ ὑπίσχομαι.

ὑπέφηνε см. ὑποφαίνω.

ὑπήλθετε, ὑπήλυθε аор. отъ ὑπέρχομαι.

ὑπηνήτης, ου, ὁ, имѣющій бороду.

ὑπηοῖος 3. (ὑπό, ἠώς) на зарѣ, рано утромъ, утренній.

ὑπισχνέομαι и ὑπίσχομαι DM. аор. 2. ὑπεσχόμην, пов. ὑπόσχεο, неопр. ὑποσχέσθαι, (ὑπό, ἴσχω = ἔχω) обѣщаю.

ὕπνος, ου, ὁ, сонъ.

ὑπνώω прич. вин. мн. ὑπνώοντας вм. ὑπνοῦντας, сплю.

ὑπό и ὑπαί, пред. съ род.: изъ-подъ, изъ, подъ; отъ, чрезъ, для, по причинѣ, при содѣйствіи; съ дат.: подъ, при, отъ, чрезъ, для, изъ; съ вин.: подъ, къ, по всему протяженію; во время, около, къ; ὑπό послѣ сущ. = ὕπο; какъ нар.: внизу, незамѣтно.

ὑποβάλλω, подбрасываю, подкладываю, λῖτα.

ὑποβρύχα нар. подъ водою.

ὑποδάμναμαι M. покоряюсь.

ὑποδέγμενος 3. см. ὑποδέχομαι.

ὑποδείδω, 3. мн. аор. 1. ὑπέδδεισαν, прич. ὑποδδείσας, пов. ὑποδείσατε, пр. сов. 2. ὑποδείδια, 3. мн. давнопр. ὑπεδείδισαν, боюсь.

ὑποδέχομαι DM., аор. ὑπεδέγμην и ὑπέδεξο ὑπέδεκτο, прич. ὑποδέγμενος, буд. ὑποδέξομαι, аор. 1. ὑπεδεξάμην, радушно принимаю, встрѣчаю; принимаю, беру на себя, обѣщаю; переношу.

ὑπόδημα, ατος, τό, (ὑποδέω подвязываю) подошва, сандалій.

ὑποδμώς, ῶος, ὁ рабъ, слуга.

ὑπόδρα нар. (ὑποδέρκομαι) исподлобья, гнѣвно, злобно, мрачно.
ὑποδράω, 3. мн. ὑποδρώωσι, вм. ὑποδρῶσιν, услуживаюсь, служу к. л.
ὑποδρηστήρ, ῆρος, ὁ (ὑποδράω) слуга.
ὑποδύω, только аор. 2. ὑπέδυν, прич. ὑποδύς, вхожу, овладѣваю, πᾶσιν δ' ἱμερόεις ὑπέδυ γόος; М. буд. ὑποδύσομαι, 3. л. аор. ὑπεδύσετο вм. ὑπεδύσατο вхожу, погружаюсь; выхожу, поднимаюсь изъ подъ ч. л.
ὑποείκω см. ὑπείκω.
ὑπόειξεν см. ὑπείκω.
ὑποζεύγνυμι, буд. ὑποζεύξω, запрягаю.
ὑπόθεν=ὑπόθου см. ὑποτίθημι.
ὑποθημοσύνη, ης, ἡ (ὑποτίθημι) наставленіе, совѣтъ.
ὑποθήσομαι см. ὑποτίθημι.
ὑποκλίνομαι Р. ложусь подъ ч. л.
ὑποκλοπέομαι (ὑπό, κλοπή, κλέπτω) М. прячусь подъ ч. л.
ὑποκρίνομαι пов. аор. ὑπόκριναι, жел. ὑποκριναίμην, прич. ὑποκρινάμενος М. отвѣчаю; ὄνειρον объясняю.
ὑποκρύπτω скрываю подъ ч. л.
ὑπόκυκλος 2. съ колесами, на колесахъ.
ὑποκύομαι, прич. аор. ж. ὑποκυσσαμένη, М. дѣлаюсь беременной.
ὑπολαμβάνω, аор. 2. ὑπέλλαβον подхватываю.
ὑπολείπω оставляю; Р. съ буд. общ. отстаю.
ὑπολύω, развязываю, выпрягаю; освобождаю.
ὑπομένω, аор. ὑπέμεινα, остаюсь; стою и ожидаю.
ὑπομιμνήσκω, буд. ὑπομνήσω, аор. ὑπέμνησα, напоминаю.
ὑπομνάομαι, пр. нес. 2. мн. ὑπεμνάασθε, тайно ухаживаю за к. л. (γυναῖκα).
ὑπομνήσουσα см. ὑπομιμνήσκω.
ὑπονήιος, 2. лежащій у подошвы горы Νήιον.
ὑποπεριάζω начинаю темнѣть, созрѣвать.
ὑποπετάννυμι, прич. аор. ὑποπετάσσας, разстилаю внизу.
ὑπόρνυμι, аор. 1. ὑπῶρσα, аор. 2. ὑπώρορον, пр. сов. ὑπώρορα, давнопр. ὑπορώρειν, 3. ед. аор. общ. ὑπῶρτο возбуждаю; М. возбуждаюсь, возникаю.
ὑποσείω и ὑποσσείω потрясаю, верчу снизу.
ὑποσταίην см. ὑφίστημι.
ὑποστάς см. ὑφίστημι.
ὑποσταχύομαι выростаю, умножаюсь.
ὑποστορέννυμι, неопр. аор. ὑποστορέσαι, подстилаю.
ὑποστρέφω обращаю, поворачиваю; обращаюсь, отступаю, ухожу; Р. поворачиваюсь, возвращаюсь.
ὑποσχέσθαι см. ὑπισχνέομαι.
ὑπόσχεσις, ιος, ἡ (ὑπίσχομαι) обѣщаніе.
ὑποτίθημι, буд. θήσομαι, аор. ὑπεθέμην, пов. ὑπόθευ, неопр. ὑποθέσθαι, подкладываю, подставляю; М. подкладываю, совѣтую, увѣщеваю.

ὑποτρέμω дрожу.
ὑποτρέχω, аор. ὑπέδραμον, пр. сов. ὑποδέδρομα, подбѣгаю, бѣгу къ к. л.
ὑπότροπος 2. (ὑποτρέπω = ὑποστρέφω) возвращающійся.
ὑπουράνιος 2. (ὑπό, οὐρανός) поднебесный.
ὑποφαίνω, аор. ὑπέφηνα, показываю.
ὑποφεύγω, прич. аор. ὑποφυγών, избѣгаю.
ὑποφθάνω, прич. аор. 2. ὑποφθάς, аор. общ. ὑποφθάμενος тайно предупреждаю, опережаю.
ὑποχείριος 2. (χείρ) находящійся подъ рукою, во власти.
ὑποχέω, аор. 1. ὑπέχευα, подливаю; подстилаю.
ὕπτιος 3. (ὑπό) навзничь.
ὑπώρορε см. ὑπόρνυμι.
ὗς, ὑός, ὁ, ἡ вин. ὗν, дат. мн. ὕεσσι, свиньи; кабанъ.
ὑσμίνη, ης, ἡ, стычка; битва.
ὑστάτιος 3. = ὕστατος; ὑστάτιον нар. въ послѣдній разъ.
ὕστατος, 3. послѣдній, самый крайній; ὕστατον, α, нар. наконецъ, въ послѣдній разъ.
ὕστερος 3. сравн. ст. послѣдній, поздній; ὕστερον, α, нар. послѣ, позже, въ будущее время.
ὑφαίνω, ὑφάω, аор. ὕφηνα, сосл. аор. ὑφήνω, пр. нес. ὑφαίνεσκεν, 3. мн. наст. ὑφόωσιν, тку; выдумываю, замышляю, строю, δόλους καὶ μῆτιν.
ὑφαιρέω, аор. 2. ὑφεῖλον, отнимаю, захватываю
ὑφαντός 3. (ὑφαίνω) сотканный.
ὕφασμα, ατος, τό (ὑφαίνω) сотканное, ткань.
ὑφάω см. ὑφαίνω.
ὑφίημι, аор. 1. ὑφῆκα подкладываю, подставляю.
ὑφίστημι, аор. 2. ὑπέστην, 3. мн. ὑπέσταν, прич. ὑποστάς, подкладываю; аор. 2: беру на себя, предпринимаю; обѣщаю.
ὑφορβός, οῦ, ὁ (ὗς, φέρβω) свинопасъ.
ὑφόωσι см. ὑφαίνω.
ὑψαγόρης, ου, ὁ (ὕψι, ἀγοραί) хвастунъ.
ὑψερεφής 2. (ὕψι, ἐρέφω) высоко покрытый, высокій.
ὑψηλός 3. (ὕψος) высокій.
ὕψι нар. высоко, на высотѣ.
ὑψιβρεμέτης, ου, ὁ (ὕψι, βρέμω) гремящій съ высоты, громовержецъ.
ὑψίκερως, ων, (ὕψι, κέρας) высокорогій.
ὑψίκομος, 2. (ὕψι, κόμη) покрытый вверху густыми листьями.
ὑψιπετήεις 3. = ὑψιπέτης.
ὑψιπέτηλος 2. (ὕψι, πέτηλον) = ὑψίκομος.
ὑψιπέτης, ου, ὁ (ὕψι, πέτομαι) высоко летающій.
ὑψόθεν нар. съ высоты, сверху.
ὑψόροφος 2. = ὑψερεφής.
ὕψος, εος, τό высота.
ὑψόσε нар. вверхъ, на высоту.
ὑψοῦ нар. высоко, на высотѣ.

ὕω посылаю дождь; λέων ὑόμενος левъ идущій во время сильнаго дождя.

Φ.

φαάντἄτος 3. прев. ст. отъ φαεινός, самый блестящій; очень сіяющій.

φαγ-, аор. ἔφαγον, φάγον, неопр. φαγέειν, φαγέμεν вм. φαγεῖν, 3. ед. сосл. φάγησι вм. φάγῃ, жел. φάγοιμι, прич. φαγών, ѣмъ, пожираю.

φάε см. φαίνω.

φάεα см. φάος.

Φᾰέθουσα, ης, ὁ Фаетуза, дочь Геліоса, нимфа.

Φαέθων, οντος, ὁ конь Авроры, богини Ἠώς.

φαέθων, οντος, ὁ блистающій.

φᾰεινός 3. (φαείνω) блистающій, сіяющій.

φᾰείνω = φαίνω сіяю, блистаю

φᾰεσίμβροτος 2. (φάω, βρότος) свѣтящій смертнымъ.

φαθ'=φάτο см. φημί.

Φαίαξ, αχος, ὁ см. Φαίηκες.

φαίδῐμος 3. (φάω, φαίνω) блистающій, сіяющій; славный, знаменитый.

Φαίδῐμος, ου, ὁ Федимъ, царь Сидонскій.

Φαίδρη, ης, ἡ Федра, дочь Миноса, супруга Θезея.

Φαίηκες, ων, οἱ, дат. Φαίηξι и Φαιήκεσσι, Феаки, баснословные жители острова Σχερίη.

φαίην см. φημί.

φαινέσκετο см. φαίνω.

φαινομένηφι(ν) вм. φαινομένῃ см. φαίνω.

φαίνω(φα-) 3. ед. съ знач. аор. φάε, отъ φαίνω неопр. φαινέμεν, аор. ἔφηνα, неопр. φῆναι; буд. общ. φανοῦμαι, неопр. φανεῖσθαι, пр. нес. φαινέσκετο, аор. 2. стр. ἐφάνην, φάνην, 3. мн. φάνεν вм. ἐφάνησαν, пов. φάνηθι, φανήτω, неопр. φανήμεναι, іон. аор. φάνεσκον, являю, показываю; обнаруживаю; просвѣщаю; P. являюсь; показываюсь; сіяю.

Φαιστός, ου, ὁ Фестъ, городъ на остр. Критѣ.

φάμεν вм. ἔφαμεν см. φημί.

φάν вм. ἔφασαν см. φημί.

φάνεν, φάνεσκε, φανήμεναι, φανῆναι, см. φαίνω.

φάο вм. φάσο пов. отъ φάμαι см. φημί.

φάος, εος, τό и φόως, мн. φάεα (φάω), свѣтъ, свѣтъ солнца, день, свѣтъ глазъ.

φᾰρέτρη, ης, ἡ (φέρω) колчанъ.

φάρμακον, ου, τό лекарство, ядъ, отрава; колдовское средство, колдовство.

φαρμάσσω закаливаю.

φᾶρος, εος, τό полотно, покрывало, парусина; плащъ.

Φάρος, ου, ἡ Фаросъ, небольшой островъ близь Египта.

φάρυγξ, υγγος, ῦγος, ὁ, ἡ горло.

φάσαν вм. ἔφασαν см. φημί.

φάσγανον, ου, τό (σφάζω) мечъ.

φάσθαι см. φημί.

φάσκω пр. нес. ἔφασκον, φάσκον, утверждаю, полагаю; обѣщаю.

φάτις, ιος, ἡ (φημί) рѣчь, слухъ, молва.

φάτνη, ης, ἡ ясли.

Φεαί, ῶν, αἱ, см. Φειά.

φέβομαι P. = φοβέομαι бѣгу, отступаю.

Φειά, ἡ и Φεαί, αἱ, городъ въ Элидѣ.

φείδομαι DM. аор. πεφιδόμην, жел. πεφιδοίμην, неопр. πεφιδέσθαι, щажу, τινός.

φειδώ, όος, οῦς, ἡ скупость, бережливость.

Φείδων, ωνος, ὁ Фидонъ, царь Θеспротовъ въ Эпирѣ.

φεν-, осн. аор. 2. ἔπεφνον, πέφνον, неопр. πεφνέμεν, прич. πεφνών, (отъ осн. φάω) пр. сов. стр. πέφαμαι, неопр. πεφάσθαι, буд. πεφήσομαι, умерщвляю, убиваю.

Φεραί, ῶν, αἱ, Феры, городъ въ Θессаліи.

φερέσκον пр. нес. отъ φέρω.

Φέρης, ητος, ὁ Феретъ, с. Креθея, отецъ Адмета.

φέριστος 3 = φέρτατος, только зват. пад. φέριστε любезнѣйшій!

φέρτατος 3. превосх. къ ἀγαθός самый храбрый, отличнѣйшій, наилучшій.

φέρτερος 3. сравн къ ἀγαθός, прев. φέρτατος и φέριστος лучше, храбрѣе, сильнѣе; φέρτερόν ἐστιν гораздо лучше!

φέρτε = φέρετε см. φέρω.

φέρω, 3 ед. φέρησι, пов. φέρτε, сосл. φέρῃσι, неопр φερέμεν, пр. нес. φέρεσκον, буд. οἴσω, неопр. οἰσέμεν, буд. общ. οἴσομαι, пов. аор. 2. οἶσε, οἰσέτω, οἴσετε, неопр. οἰσέμεν, οἰσέμεναι; аор. 1. ἤνεικα, ἔνεικα, 3. мн. ἤνεικαν, неопр. ἐνεῖκαι, прич. ἐνείκας, пов. ἐνείκατε, сосл. ἐνείκω, неопр. аор. 2. ἐνεικέμεν, жел. ἐνείκοι, несу, ношу, претерпѣваю, переношу λυγρά; ѣду, влеку, тащу τινὰ ἐπὶ πόντον, гоню σχεδίην ἔνθα καὶ ἔνθα, κόντονδε τινάς; распространяюсь κλέος εὐρύ; приношу ἀγγελίην, κακόν, φόνον τινί; доставляю φάρμακα, χάριν τινί; уношу, похищаю; произвожу; P. несусь θυέλλῃ, падаю, бѣгаю, летаю; M. уношу для себя, несу съ собою, пріобрѣтаю себѣ.

φεύγω, неопр. φευγέμεν, буд. φεύξομαι, аор. 2 ἔφυγον, φύγον, φύγεσκε, неопр. φυγέειν, φυγεῖν, пр. сов. πέφευγα, жел. πεφεύγοι, прич. πεφευγότες, общ. πεφυγμένος, бѣгу, убѣгаю, избѣгаю; бѣгу изъ отечества, иду въ изгнаніе; прич. πεφυγμένος избѣжавшій.

φῆ = ἔφη см. φημί.

φήῃ вм. φῇ см. φημί.

φήμη, ης, ἡ хорошій признакъ, предзнаменованіе.

φημί, 2. ед. φῄς, φῆσθα, 2. мн. φατέ, 3. ед. сосл. φῄῃ, 1. мн. жел. φαῖμεν, пр. нес. ἔφην, φῆν, 2. ед. φῆς, ἔφησθα, φῆσθα, 3. ед. φῆ, 1. мн.

φάμεν, 3. мн. ἔφαν, φάν, буд. φήσω, пов. общ. φάο, неопр. φάσθαι, прич. φάμενος, пр. нес. ἐφάμην, ἔφατο, φάτο, ἔφαντο, говорю, разсказываю, утверждаю, думаю, полагаю.

Φήμιος, ου, ὁ Фемій, пѣвецъ въ Итакѣ.

φῆμις, ιος, ἡ (φημί) рѣчь, молва, мнѣніе, приговоръ народа.

φῆν вм. ἔφην см. φημί.

φῆναι см. φαίνω.

φήνη, ης, ἡ орелъ.

Φηραί, ῶν, αἱ Феры, городъ въ Мессеніи.

φῄς, φῇς, φῆσθα, φῆσι см. φημί.

φθάνω, буд. φθήσομαι, аор. 2. ἔφθην, (3 мн.) ἔφθαν, φθῆ, сосл. φθῶ, 1. мн. φθέωμεν, 3. мн. φθέωσι, прич. φθάς, прич. аор. общ. φθάμενος, предупреждаю, опережаю.

φθέγγομαι DM. буд. φθέγξομαι, аор. ἐφθεγξάμην, φθεγξάμενος звучу, кричу, громко произношу, говорю.

φθείρω порчу, гублю.

φθέωμεν, φθέωσι см. φθάνω.

φθῆ см. φθάνω.

Φθίη, ης, ἡ Фѳія, городъ Мирмидонцевъ въ Ѳессаліи; область Φθίη, царство Ахиллеса.

φθίμενος см. φθίνω.

φθινύθω = φθίνω исчезаю, гибну; гублю, истребляю, уничтожаю.

φθίνω и φθίω, буд. φθίσω, аор. ἔφθισα, φθῖσαι, неопр. ἀποφθῖσαι, пр. сов. страд. ἔφθιμαι, давнопр. ἐφθίμην, аор. 2. ἐφθίμην, сосл. φθίωμαι, жел. φθίμην, φθῖτο, неопр. φθίσθαι, прич. φθίμενος, аор. страд. 3. мн. ἔφθιθεν вм. ἐφθίθησαν, исчезаю, прохожу, умираю; гублю, истребляю, уничтожаю.

φθισίμβροτος 2 (φθίω, βροτός) пагубный для людей.

φθίω см. φθίνω.

φθογγή, ῆς, ἡ и φθόγγος, ου, ὁ звукъ, голосъ, крикъ.

φθονέω завидую, отказываю.

φιλέεσκον см. φιλέω.

φιλέω, прич. вин. мн. φιλέοντας, пр. нес. φιλέεσκε, неопр. буд. φιλησέμεν, аор. ἐφίλησα, φίλησα, люблю, одобряю, ласково обхожусь, дружно принимаю, угощаю.

φίλη, ης, ἡ (φίλος) подруга.

φιλήρετμος 2. (φιλέω, ἐρετμόν) любящій весла, мореплаватель.

φιλίων сравн. ст. отъ φίλος.

Φιλοίτιος, ου, ὁ Филетій, вѣрный пастухъ Одиссея.

φιλοκέρτομος 2. (φιλέω, κέρτομος) злорѣчивый, насмѣшливый.

Φιλοκτήτης, ου, ὁ Филоктетъ, с. Пеаса.

Φιλομηλείδης, ου, ὁ Филомелидъ, царь въ Лесбосѣ.

φιλομμειδής 2. (φίλος, μειδάω) улыбающійся, съ улыбкою.

φιλόξεινος 2. (φιλέω, ξεῖνος) гостепріимный.

φιλοπαίγμων 2. (φιλέω, παίγ-

μα, παίζω) любящій шутку, игры; веселый.

φίλος 3. сравн. φίλτερος и φιλίων, прев. φίλτατος, любимый, милый, пріятный; у Гом. часто φίλος въ знач. мой, твой, его; φίλον ἦτορ мое сердце; ὁ φ. другъ; οἱ φίλοι друзья, родственники.

φιλότης, ητος, ἡ любовь, дружба; гостепріимство.

φιλοτήσια ἔργα, τά любовь.

φίλτατος, φίλτερος см. φίλος.

φιτρός, οῦ, ὁ бревно, обрубокъ; полѣно.

φλιά, ᾶς, ἡ косякъ дверной.

φλόξ, φλογός, ἡ пламя, огонь.

φοβέω, аор. φόβησα, стр. аор. 3. мн. ἐφόβηθεν, φόβηθεν, вм. ἐφοβήθησαν (φόβος) пугаю, страшу, обращаю въ бѣгство; Р. боюсь, бѣгу отъ страха.

φόβος, ου, ὁ бѣгство, страхъ.

Φοῖβος, ὁ (φα, φαίνω) Фебъ (Ἀπόλλων).

Φοίνικες, ων, οἱ Финикіяне.

Φοινίκη, ης, ἡ Финикія.

φοινικόεις 3. пурпуровый.

φοινικοπάρῃος 2. (φοῖνιξ, παρειά) съ пурпуровыми ланитами, боками.

φοῖνιξ, κος, ὁ пурпуръ, пурпуровая краска; пальма.

φοίνιος 3. (φόνος) темнокрасный.

Φοίνισσα, ης, ἡ Финикіянка.

φοιτάω хожу, обхожу; иду, прихожу.

φονεύς, ῆος, ἡ убійца.

φόνος, ου, ὁ убійство, смерть, кровопролитіе; пролитая кровь; орудіе, причина убійства.

φορέεσκον см. φορέω.

φορέω = φέρω, 3. ед. сосл. φορέῃσι вм. φόρῃ, неопр. φορέειν, φορῆναι, пр. нес. φορέεσκε, аор. φόρησεν, имѣю обыкновеніе носить, ношу, уношу.

φορῆναι см. φορέω.

Φόρκυς, ῡνος, ῠος, ὁ Форкисъ, морской богъ.

φόρμιγξ, ιγγος, ἡ цитра.

φορμίζω играю на цитрѣ.

φορτίς, ίδος, ἡ т. е. νηῦς грузовой корабль.

φόρτος, ου, ὁ (φέρω) тяжесть, бремя, грузъ.

φορύνω, φορύσσω, прич. аор. φορύξας (φύρω) пятнаю.

φόως, φόωσδε см. φάως.

φράζω, аор. φράσα, аор. 2. ἐπέφραδον, πέφραδον, пов. πέφραδε, неопр. πεφραδέειν, πεφραδέμεν; М. пов. φράζεο, φράζευ, буд. φράσομαι, φράσσομαι, аор. ἐφρασάμην, φρασάμην, пов. φράσαι, сосл. φράσεται; аор. стр. ἐφράσθην, говорю, показываю, указываю; М. взвѣшиваю, обдумываю; выдумываю, рѣшаю; замѣчаю, вижу, узнаю.

φράσσω, аор. φράξα, вм. ἔφραξα, прич. φράξας окружаю, огораживаю, защищаю.

φρήν, φρενός, ἡ перепонка въ груди; душа, духъ, мысль, сердце разумъ.

φρίξ, φρῑκός, ἡ зыбь, рябь (въ морѣ).

φρίσσω, аор. ἔφριξα, пр. сов. πέφρικα есмь неровенъ, поднимаюсь, щетинюсь,

φρονέω, мыслю, думаю, обдумываю; полагаю; намѣреваюсь, хочу, желаю, μέγα φρονεῖν гордиться, φίλα φρονεῖν τινί быть благосклоннымъ къ к.

Φρόνιος, ου, ὁ Фроній, отецъ Нсомона.

φρόνις, ιος, ἡ знаніе, познаніе.

Φρόντις, ιος, ὁ Фронтисъ, с. Онетора, кормчій Менелая.

φῦ вм. ἔφυ см. φύω.

φυγεῖν неопр. аор. 2. отъ φεύγω.

φύγεσκον пр. нес. отъ φεύγω.

φυγή, ῆς, ἡ (φεύγω) бѣгство.

φυγοπτόλεμος 2. (φεύγω, πτόλεμος) избѣгающій войны, трусливый.

φύζα, ης, ἡ бѣгство, страхъ.

φυή, ῆς, ἡ ростъ, красота.

φυκτός 3. (φεύγω) избѣгаемый, οὐκέτι φυκτὰ πέλονται нельзя избѣжать.

Φυλάκη, ης, ἡ городъ въ Θессаліи.

Φύλακος, ου, ὁ Филакъ, сынъ Деіона, отецъ Ификла.

φυλάσσω, аор. φύλαξα, бодрствую, сторожу; стерегу, оберегаю, защищаю; подстерегаю, ожидаю въ засадѣ; сохраняю, соблюдаю.

φυλίη, ης, ἡ дикая маслина.

φύλλον, ου, τό листъ.

φῦλον, ου, τό племя, родъ, народъ, толпа.

φύλοπις, ιδος, ἡ шумъ, крики войска, смятеніе битвы, битва, сраженіе.

Φυλώ, οῦς, ἡ служанка Елены.

φύντες прич. аор. 2. отъ φύω.

φύξιμος 2. (φεύγω) куда можно бѣжать, τὸ φύξιμον убѣжище.

φύρω, аор. ἔφυρσα, сосл. φύρσω, пр. сов. стр. πέφυρμαι, обливаю.

φυσίζοος 2. (φύω, ζόη, ζωή) оживляющій, питающій.

φύσις, ιος, ἡ (φύω) врожденное свойство, признакъ, качество.

φυτεύω сажаю; произвожу, причиняю, приготовляю, φόνον, πῆμα, κακά τινι.

φυτόν, ου, τό растеніе, дерево.

φύω, аор. 1. ἔφυσα, аор. 2. ἔφῡν, 3. ед. φῦ, вм. ἔφυ, 3. мн. ἔφῡν, пр. сов. πέφῡκα, 3. мн. πεφύκᾱσι, πεφύᾱσι, прич. вин. мн. πεφυῶτας, давнопр. πεφύκειν, наст. буд. и аор. 1.: произвожу, рождаю; аор. 2. пр. сов. и страд. рождаюсь, происхожу, расту, есмь отъ природы.

φώκη, ης, ἡ фока, морская собака.

φωνέω, аор. φώνησα, издаю звукъ, говорю.

φωνή, ῆς, ἡ голосъ, крикъ, звукъ.

φωριαμός, οῦ, ὁ (φέρω, φορέω) сундукъ.

φώς, φωτός, ὁ мужъ, герой.

X.

χ' т. е. κ', κέ, предъ гласн. съ густымъ придыханіемъ.
χάζομαι, буд. κεκαδήσω, аор. 2. κέκαδον, отступаю, удаляюсь; лишаю, отнимаю.
χαίνω и χάσκω, прич. аор. 2. χανών, зіяю, разверзаюсь; раскрываю ротъ, πρὸς κῦμα χανὼν ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι раскрывать ротъ волнамъ и умереть.
χαίρω, пр. нес. χαῖρον, χαίρεσκον, буд. χαιρήσω, аор. 2. ἐχάρην, χάρην, пр. сов. κεχάρηκα, прич. κεχαρηώς, съ удвоеніемъ: буд. κεχαρήσω, -σομαι, неопр. κεχαρησέμεν, аор. 2. κεχάροντο, жел. κεχάροιτο, радуюсь, я веселъ; наслаждаюсь, нахожу удовольствіе; χαῖρε здраствуй; прощай.
χαίτη, ης, ἡ кудри.
χαλεπαίνω, аор. ἐχαλέπηνα, сосл. χαλεπήνω, неопр. χαλεπῆναι, неистовствую, свирѣпствую; сильно гнѣваюсь, сержусь.
χαλεπός 3. тяжелый, опасный; обременительный, противный, жестокій.
χαλέπτω = χαλεπαίνω удручаю, преслѣдую.
χαλιφρονέω = χαλίφρων εἰμί.
χαλιφροσύνη, ης, ἡ легкомысліе, глупость.
χαλίφρων 2. (χαλάω, φρήν) простой, неразумный, глупый.
χάλκεος 3. и χάλκειος 3. мѣдный.
χαλκεύς, ῆος, ὁ (χαλκός) мѣдникъ, кузнецъ; золотыхъ дѣлъ мастеръ.
χαλκεών, ῶνος, ὁ кузница.
χαλκήιος, 3. = χάλκειος относящійся къ кузнецу, ὅπλα χαλκήϊα орудія кузнеца, δόμος χ. = χαλκεών.
χαλκήρης 2. (χαλκός, ἄρω) обложенный мѣдью, мѣдный.
Χαλκίς, ίδος, ἡ мѣстечко въ Элидѣ.
χαλκοβαρής 2. женск. р. также χαλκοβάρεια (χαλκίς, βάρος) тяжелый мѣдью, мѣдный.
χαλκοβατής 2. (χαλκός, βαίνω) съ мѣднымъ поломъ, мѣдный; крѣпкій.
χαλκοπάρῃος 2. (χαλκός, παρειά) съ мѣдными ланитами, нащечниками (о шлемѣ).
χαλκός, ὁ, род. χαλκόφιν, мѣдь, металлъ; мѣдная посуда, мѣдныя оружія.
χαλκοχίτων, ωνος, ὁ въ мѣдной туникѣ, въ мѣдномъ панцырѣ.
χαμάδις нар. = χαμᾶζε на землю.
χαμᾶζε нар. = χαμάδις.
χαμαί нар. по землѣ, на землѣ; на землю.
χαμαιευνάς, άδος, ἡ, женск. р. отъ χαμαιεύνης (χαμαί, εὐνή) лежащій, спящій на землѣ, σῦς.
χανδάνω, буд. χείσομαι, аор. ἔχαδον, χάδον, неопр. χαδέειν, прич пр. сов. κεχανδώς, вмѣщаю, οὐδὸς ἀμφοτέρους ὅδε χείσεται порогъ

этотъ помѣститъ обоихъ, ὡς αἱ χεῖρες ἐχάνδανον сколько руки могли держать, οἶκος κεχανδὼς πολλὰ καὶ ἐσθλά домъ, который держитъ въ себѣ много хорошаго.

χανδόν нар. съ раскрытымъ ртомъ, жадно.

χανών см. χαίνω.

χᾰρίεις 3. превосх. χαριέστατος (χάρις) прекрасный, пріятный, милый.

χᾰρίζομαι DM. жел. аор. χαρίσαιτο, неопр. χαρίσασθαι, пр. сов. κεχάρισμαι, давнопр. κεχαρίσμην (χάρις), оказываю расположеніе, дружбу, угождаю, исполняю желаніе к. л.; охотно даю, добровольно дарю τῶν παρεόντον изъ запаса, ἀλλοτρίων χαρίσασθαι дарить изъ чужаго имущества; пр. сов. и давнопр. стр. нравлюсь, κεχαρισμένος 3. пріятный, милый, прекрасный.

χάρις, ῐτος, ἡ, вин. χάριν, прелесть, красота; благодарность; милость, благодѣяніе, услуга; αἱ Χάριτες Хариты, Граціи.

χάρμα, ατος, τό (χαίρω) радость, удовольствіе; предметъ радости, удовольствія.

χάρμη, ης, ἡ (χαίρω) страсть къ битвамъ, битва, сраженіе.

χᾰροπός 3. (χαρά, ὄψ) съ блестящимъ взоромъ.

Χάρυβδις, ιος, ἡ Харибда, морской водоворотъ, олицетворенное чудовище около Мессены въ Сициліи.

χᾰτέω хочу, желаю; нуждаюсь.

χατίζω = χατέω желаю; нуждаюсь.

χεῖλος, εος, τό губы, уста; край.

χεῖμα, ατος, τό (χέω), зима, буря, холодъ.

χειμέριος 3. (χεῖμα) зимній, бурный, холодный, ὥρη χειμέρια зима.

χειμών, ῶνος, ὁ дождливая погода, зима, холодъ, буря.

χείρ, χειρός, ἡ, дат. мн. χερσί, χείρεσσι, χείρεσι рука; сила, крѣпость.

χειρίς, ῖδος, ἡ (χείρ) рукавица.

χείρων 2. сравн. къ κακός, хуже, ниже, меньше.

χείσομαι см. χανδάνω.

χελῑδών, όνος, ἡ ласточка.

χερείων 2. = χείρων хуже, ниже, худшій, низшій.

(χέρης) дат. χέρηι, вин. χέρηα, мн. χέρηες, средн. χέρεα, слабый, худой, плохой, χέρηες простые люди.

χερμάδιον, ου, τό камень, булыжникъ.

χέρνιψ, ῐβος, ἡ (χείρ, νίζω) вода для омовенія рукъ передъ обѣдомъ; освященная вода для омовенія рукъ предъ жертвоприношеніемъ.

χέρσος, ου, ἡ твердая земля, берегъ.

χεῦαι, χεῦαν, χεῦε см. χέω.

χέω, аор. 1. ἔχεα, ἔχευα, χεῦα, неопр. χεῦαι, 3. мн. пов.

χευάντων вм. χευάτωσαν, аор 1. общ. ἐχευάμην, 3. ед. χεύατο, пр. сов. κέχυμαι, давнопр. ἐκεχύμην, 3. ед. κέχυτο, 3. мн. ἐκέχυντο, κέχυντο; аор. стр. ἐχύθην, жел. χυθείη, кромѣ того аор. 2. общ. ἐχύμην, 3. ед. χύτο, 3. мн. ἔχυντο, прич. χύμενος, лью, разливаю, выливаю ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας; сыплю, разсыпаю, высыпаю, насыпаю ἄλφιτα ἐν εὐρραφέεσσι δοροῖσιν муку въ хорошо сшитые мѣшки, τύμβον могилу; φωνὴν χέω говорю, ἠέρα χέω распространяю туманъ; *P*. теку, бросаюсь; сыплюсь; вырываюсь, распространяюсь, *M*. разливаю, сыплю себѣ, для себя.

χηλός, οῦ, ἡ сундукъ, ящикъ.

χήν, χηνός, ὁ, ἡ гусь.

χηρεύω я лишенъ, не имѣю.

χῆτος, εος, τό (χατέω) недостатокъ, нужда, тоска.

χθαμαλός 3. (χαμαί) на землѣ, низкій; ровный.

χθιζός 3. вчерашній.

χθών, χθονός, ἡ земля, почва.

Χίος, ου, ἡ Хіосъ, остр. Эгейскаго моря.

χιτών, ῶνος, ὁ хитонъ, туника.

χιών, όνος, ἡ снѣгъ.

χλαῖνα, ης, ἡ плащъ, верхнее платье; покрывало.

χλωρηίς, ίδος, ἡ ж. р. къ χλωρός, зеленый, зеленоватый, чалый, сѣрый.

Χλῶρις, ιδος, ἡ Хлорида, дочь Амфіона, супруга Нелея.

χλωρός 3. (χλόη) зеленый, зеленоватый; чалый, блѣдный δέος.

χνόος, ου, ὁ грязь, пѣна.

χοή, ῆς, ἡ (χέω) возліяніе.

χοῖνιξ, ικος, ἡ = 4 κοτύλαι, хлѣбная мѣра, дневное содержаніе одного человѣка, хлѣбъ.

χοίρεος 3. свиной, χοίρεα (κρέατα) поросятина.

χοῖρος, ου, ὁ поросенокъ, свинья.

χόλος, ου, ὁ желчь; гнѣвъ, ненависть

χολόω, буд. общ. (κε)χολώσομαι, пр сов. κεχόλωμαι, давнопр. κεχολώμην, 3. мн. κεχολώατο вм. ἐκεχολῶντο, прич. аор. стр. χολωθείς, раздражаю; *M* и *P*. гнѣваюсь, сержусь.

χολωτός 3. (χολόω) разсерженный, гнѣвный.

χορδή, ῆς, ἡ струна.

χορός, οῦ, ὁ хороводъ, хороводная пляска; мѣсто хоровода; χορόνδε нар. къ хороводу.

χράομαι *DM*. пр. сов. κέχρημαι, прич. пр. сов. κεχρημένος, 3 ед. давнопр. κέχρητο употребляю, пользуюсь; пр. сов. имѣю; имѣю недостатокъ, желаю.

χράω, только 3. ед. пр. нес. ἔχραε, царапаю, нападаю, бросаюсь на к. л.; стремлюсь къ ч. л.

χράω, χρέω и χρείω даю отвѣтъ, пророчествую; изрекаю, объявляю волю бо-

говъ; *М.* вопрошаю оракула.

χρεῖος, *εος*, *τό*=*χρέος*

χρείω вм. *χρέω* см. *χράω*

χρειώ. *οῦς*, *ἡ* вм. *χρεώ*.

χρέος и *χρεῖος*, *τό* нужда, необходимость, необходимое дѣло, *ἐμόν αὐτοῦ χρεῖος* для меня, собственная надобность; *ἑὸν αὐτοῦ χρεῖος ἐελδέμενος* занимаясь своимъ собственнымъ дѣломъ, *κατὰ χρέος τινὸς ἐλθεῖν* придти ради кого; —долгъ, возмездіе.

χρεώ, *χρειώ*, *ἡ* род. *χρεοῦς*, дат. *χρεοῖ*, нужда, необходимость, *τίπτε δέ σε χρεώ*; какая тебѣ нужда?

χρεώμενος см. *χράομαι*.

χρή нужно, необходимо, должно, прилично.

χρηΐζω нуждаюсь, имѣю нужду; прич. нуждающійся, бѣдный.

χρῆμα, *ατος*, *τό* состояніе, имущество.

χρήσομαι буд. общ. отъ *χράω*.

χρίμπτομαι, *P.*, прич. аор. *χριμφθείς*, дотрогиваюсь слегка, приближаюсь, прихожу.

χρίω, аор. *ἔχρισα*, *χρῖσα*, пов. *χρῖσον* намазываю, натираю масломъ; *М.* намазываюсь, *ἰούς φαρμάκῳ* напитываю стрѣлы свои ядомъ.

χρόα см. *χρώς*.

Χρομίος, *ου*, *ὁ* Хромій, сынъ Нелея.

χρόνιος 3. спустя долгое время.

χρόνος, *ου*, *ὁ* время; *ἐπὶ χρόνον* на долго, *χρόνον* впродолженіе нѣкотораго времени, долго.

χροός, *χροί*, *χρόα* см. *χρώς*.

χρῦσεος 3. и *χρῦσεις* 3. золотой, великолѣпный, драгоцѣнный; золотистый.

χρυσηλάκατος 2. (*χρυσός*, *ἠλακάτη*) съ золотой стрѣлою; или съ золотой прялкою.

χρυσήνιος, 2 (*χρυσός*, *ἡνία*) съ золотыми возжами.

χρυσόθρονος 2. (*χρυσός*, *θρόνος*) сидящій на золотомъ престолѣ.

χρυσοπέδιλος 2. (*χρυσός*, *πέδιλον*) съ золотыми подошвами.

χρυσόρραπις, *ιος*, *ὁ* (*χρυσός*, *ῥαπίς*) съ золотымъ жезломъ.

χρῦσος, *οῦ*, *ὁ* золото.

χρυσοχόος, *ὁ* (*χρυσός*, *χέω*) золотыхъ дѣлъ мастеръ, позолачивающій рога жертвы.

χρώς, *ὁ*, род. *χρωτός* и *χροός*, дат. *χροΐ*, вин. *χρόα*, поверхность тѣла, кожа, тѣло; цвѣтъ кожи, цвѣтъ.

χυθείη, *χυμένη*, *χύντο* см. *χέω*

χύσις, *ιος*, *ἡ* (*χέω*) куча, *φύλλων*.

χυτλόομαι *М.* купаюсь, натираюсь благовонными мазями.

χυτός 3. (*χέω*) насыпанный, *χυτὴ γαῖα* насыпь, могильный холмъ.

Χωλός 3. хромой.

χώομαι, *DM.*, пов. *χώεο*, аор. *χωσάμην*, гнѣваюсь, негодую.

χώρη, ης, ἡ (χαίνω) пространство, мѣсто; страна.

χωρίς нар. отдѣльно, особо.

χῶρος, ου, ὁ (χαίνω) пространство, мѣсто, страна, область.

Ψ.

ψάμαθος, ου, ἡ (ψάμμος) песокъ, морской песокъ, дюны, морской берегъ.

ψάμμος, ου, ἡ (ψάω) песокъ.

ψεύδομαι DM., буд. ψεύσομαι, (ψεῦδος) лгу, обманываю; обманываюсь.

ψεῦδος, εος, τό ложь, неправда, выдумка, обманъ.

ψηλαφάω, прич. ψηλαφόων, щупаю, ощупываю.

ψιλός 3. голый, обнаженный, δέρμα гладкая кожа.

ψολόεις 3. огненный, пламенный.

Ψυρίη, ης, ἡ небольшой островъ Эгейскаго моря.

ψυχή, ῆς, ἡ (ψύχω) дыханіе, жизнь, духъ, душа; душа умершаго въ подземномъ мірѣ.

ψῦχος, εος, τό (ψύχω) холодъ, прохлада.

ψυχρός, 3. (ψῦχος) холодный, прохладный.

ψωμός, οῦ, ὁ (ψάω) кусокъ, кусочекъ.

Ω.

ὦ, ὢ междом. о! увы! ὤ μοι ἐγώ о горе мнѣ!

ᾧ дат. ед. отъ ὅς который, и отъ притяж. мѣст. ὅς.

Ὠγυγίη, ἡ баснословный островъ въ Средиземномъ морѣ, жилище Калипсы.

ὧδε нар. (отъ ὅς) такъ, такимъ образомъ; такъ себѣ, немедленно.

ᾤδεε см. οἰδέω.

ὠδίνω страдаю болями, охаю.

ὠδύσατο см. ὀδύσσομαι.

ὤθεσκε см. ὠθέω.

ὠθέω, пр. нес. ὤθεσκε, аор. ὦσα, ἔωσα, ὤσασκε, толкаю, выталкиваю, λᾶαν ἄνω ποτὶ λόφον качу камень на гору; ὦσα (νῆα) я отплылъ.

ὠίετο, ὠίσθην см. οἴομαι.

ᾦιξεν см. οἴγνυμι.

ὦκα нар. (ὠκύς) быстро, скоро, поспѣшно.

Ὠκεανός, οῦ, ο 1) воды обтекающія землю, 2) Океанъ, богъ водъ.

ᾤκει см. οἰκέω.

ὤκιστος 3. см. ὠκύς

ὠκύαλος 2. (ὠκύς) быстро плывущій по морю, легкій.

Ὠκύαλος, ου, ὁ Окіалъ, молодой Феакъ.

ὠκύμορος 2. (ὠκύς, μόρος) скоро умирающій; приносящій скорую смерть.

ὠκύπορος 2. (ὠκύς, πείρω) быстро идущій.

ὠκύπους, ὁ, ἡ, род. ποδος, быстроногій.

ὠκύς 3. женск. ὠκέα, превосх. ὤκιστος, ὠκύτατος, быстрый, скорый; ὤκιστα нар. очень быстро.

ὤλεσα, см. ὄλλυμι.

ὠλεσίκαρπος 2. (ὄλλυμι, καρπός) теряющій свой плодъ.

ὤλετο см. ὄλλυμι.

(ὦλξ, ἡ) им. къ вин. ὦλκα вм. ὤλοκα = αὔλοκα отъ αὖλαξ борозда.

ὠμοθετέω кладу сырые куски мяса; *M*. приказываю положить сырые куски мяса.

ὦμος, ου, ὁ род. и дат. дв. ὤμοιν, плечо.

ὠμός 3. сырой; незрѣлый, преждевременный, γῆρας.

ὤμοσα см. ὄμνυμι.

ᾤμωξα см. οἰμώζω.

ὤν, ὄντος прич. отъ εἰμί.

ὧν род. мн. отъ ὅς.

ὤνατο см. ὄνομαι.

ὠνήμην, ὤνησα см. ὀνίνημι.

ὠνητός 3. (ὠνέομαι) купленный, ὠν. μήτηρ невольница.

ὦνος, ου, ὁ цѣна, плата.

ὠνοσάμην см. ὄνομαι.

ὠνοχόει см. οἰνοχοέω.

ὦξε см. οἴγνυμι.

ὦπα см. ὤψ.

ὤρετο см. ὄρνυμι.

ὥρη, ης, ἡ время года, время; ὥρη εἰαρινή весна, ὥρη χειμερίη зима; удобное время; Ὧραι Горы, богини, олицетворенныя времена года.

ὥριος 3. (ὥρη) бывающій въ опредѣленное время года, ὥρια πάντα плоды всѣхъ временъ года.

ὥριστος = ὁ ἄριστος.

Ὠρίων, ωνος, ὁ Оріонъ, отличный охотникъ, убитый Артемидою; созвѣздіе.

ὡρμήθην см. ὁρμάομαι.

ὥρμηνα см. ἑρμαίνω.

ὤρορε см. ὄρνυμι.

ὦρσε, ὦρτο, ὠρώρει см. ὄρνυμι.

ὥς, ὧς нар. (отъ притяж. мѣст. ὅς) такъ, такимъ образомъ, καὶ ὧς все-таки, οὐδ᾽ ὧς не смотря даже на это—все-таки не, ὥς—ὡς такъ—какъ, ὡς—ὥς какъ—такъ, когда—тогда; какъ напримѣръ.

ὥς вм. ὡς какъ, θεὸς ὥς = ὡς θεός.

ὡς нар. (отъ относит. мѣст. ὅς) какъ, какъ будто, будто бы; словно, точно какъ; такъ вѣрно какъ, о еслибы; союзъ: какъ, лишь только; ибо, потому что; чтобы; о еслибы; такъ что, чтобы.

ὡς предл. съ вин. къ.

ὦσα, ὤσασχον см. ὠθέω.

ὡς δ᾽ αὔτως равно какъ.

ὡσεί, ὡς εἰ какъ будто бы; будто, словно какъ.

ὠσίν дат. мн. отъ οὖας, οὖς.

ὥσπερ, ὡς περ нар. какъ, совершенно какъ.

ὥστε, ὥς τε нар. какъ, равно какъ; союзъ: такъ что, чтобы.

ᾧτε дат. ед. отъ ὅστε.

Ὦτος, ου, ὁ Отосъ, сынъ Посидона, братъ Эфіалта.

ὠτειλή, ῆς, ἡ рана, рубецъ.

ὤφελλον, ὤφελον см. ὀφείλω.

ὤχ' см. ὦχα.

ᾠχόμην пр. нес. отъ οἴχομαι.

ὠχράω прич. аор. ὠχρήσας, блѣднѣю.

ὤψ, ὠπός, ἡ (ὀπ-, см. ὁράω) глазъ, взоръ, лицо, видъ.

Ὤψ, Ὠπος, ὁ Опсъ, с. Пизенора.

